Gods Boek

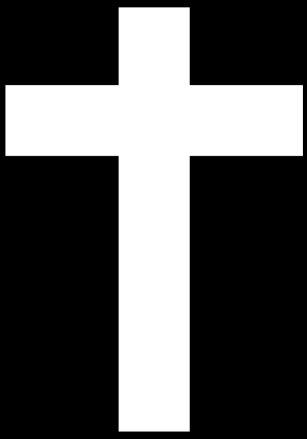

Bible Translation in Dutch (Belgium)

Gods Boek
Bible Translation in Dutch (Belgium)

copyright © Operation Mobilization International

Language: Nederlands

Dialect: Belgian

Contributor: Operation Mobilization International

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution Share-Alike license 4.0.
You have permission to share and redistribute this Bible translation in any format and to make reasonable revisions and adaptations of this translation, provided that:

- You include the above copyright and source information.
- If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.
- If you redistribute this text, you must distribute your contributions under the same license as the original.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.
Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

2025-05-17

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 17 May 2025 from source files dated 17 May 2025
8366810d-f218-521d-9191-2a4af3f34131

Contents

Matteüs 1
Markus 49
Lukas 79
Johannes 130
Handelingen 169
Romeinen 218
1 Korintiërs 239
2 Korintiërs 260
Galaten 274
Efeziërs 281
Filippenzen 288
Kolossenzen 293
1 Tessalonicenzen 298
2 Tessalonicenzen 303
1 Timoteüs 306
2 Timoteüs 312
Titus 316
Filemon 319
Hebreeën 321
Jakobus 336
1 Petrus 341
2 Petrus 347
1 Johannes 351
2 Johannes 357
3 Johannes 358
Judas 359
Openbaring 361

Het evangelie door Matteüs

1 Overzicht van de afstamming van Jezus Christus, de Zoon van David, de
Zoon van Abraham.
2 Abraham was de vader van Isaak, Isaak van Jakob, en Jakob van Juda
en zijn broers.
3 Juda was de vader van Peres en Zerach; hun moeder was Tamar.
Peres was de vader van Chesron, en Chesron van Aram.
4 Aram was de vader van Amminadab, Amminadab van Nachson, en
Nachson van Salmon.
5 Salmon was de vader van Boaz; diens moeder was Rachab.
Boaz was de vader van Obed; diens moeder was Ruth.
Obed was de vader van Isaï.
6 Isaï was de vader van koning David.
David was de vader van Salomo; diens moeder was de weduwe van Uria.
7 Salomo was de vader van Rechabeam, Rechabeam van Abia, Abia van
Asaf.
8 Asaf was de vader van Josafat, Josafat van Joram, Joram van Uzzia,
9 Uzzia van Jotam, Jotam van Achaz, Achaz van Hizkia,
10 Hizkia van Manasse, Manasse van Amos, Amos van Josia,
11 en Josia was de vader van Jechonja en zijn broers, in de tijd van de
ballingschap in Babylon.
12 Na de ballingschap in Babylon werd Jechonja vader van Sealtiël,
Sealtiël van Zerubbabel,
13 Zerubbabel van Abiud, Abiud van Eljakim, Eljakim van Azor,
14 Azor van Sadok, Sadok van Achim, Achim van Eliud,
15 Eliud van Eleazar, Eleazar van Mattan, Mattan van Jakob,
16 en Jakob was de vader van Jozef, de man van Maria. Zij was de moeder
van Jezus, die ook Christus wordt genoemd.
17 Er zijn dus veertien generaties van Abraham tot David, veertien
generaties van David tot de ballingschap in Babylon, en ook veertien
generaties van de ballingschap in Babylon tot de Messias.
18 De geboorte van Jezus Christus verliep als volgt: Toen zijn moeder
Maria verloofd was met Jozef, nog voordat ze bij elkaar woonden, bleek
dat ze zwanger was door toedoen van de Heilige Geest.
19 Omdat Jozef, haar man, integer was en haar niet te schande wilde
maken, wilde hij in stilte van haar scheiden.
20 Terwijl hij dit overwoog, verscheen een engel van de Heer aan hem
in een droom. De engel zei: “Jozef, zoon van David, wees niet bang om
met Maria te trouwen, want het kind dat zij verwacht komt van de Heilige
Geest.
21 Ze zal een zoon krijgen en je moet Hem de naam Jezus geven, want Hij
zal zijn volk redden van hun zonden.”
22 Dit hele gebeuren vormde de vervulling van de belofte die de Heer bij
monde van de profeet had gegeven:
23 “De maagd zal zwanger worden en een zoon baren, en men zal hem de
naam Immanuël geven.” Die naam betekent “God is bij ons”.
24 Toen Jozef wakker werd, deed hij wat de engel van de Heer hem had
opgedragen: hij trouwde met Maria,

25 maar hij sliep niet met haar totdat ze haar zoon had gebaard, en hij
gaf Hem de naam Jezus.

2

1 Nadat Jezus in Betlehem in Judea was geboren, in de tijd van koning
Herodes, kwamen er sterrenkundigen uit het oosten naar Jeruzalem.
2 Ze vroegen: “Waar is de koning van de Joden die onlangs is geboren?
Wij hebben zijn ster zien opkomen en zijn gekomen om Hem te vereren.”
3 Toen koning Herodes dat hoorde, schrok hij hevig, en heel Jeruzalem
met hem.
4 Herodes riep alle hoofdpriesters en Schriftgeleerden van het Joodse volk
bijeen en vroeg hun waar de Messias zou worden geboren.
5 Zij zeiden tegen hem: “In Betlehem in Judea, want in de profetische
geschriften staat:
6 ‘En jij, Betlehem in het land van Juda,
jij bent zeker niet de geringste van de heersers van Juda,
want uit jou zal een heerser voortkomen
die mijn volk, Israël, zal leiden.’ ”
7 Toen ontbood Herodes de sterrenkundigen in het geheim en hij kwam
van hen te weten op welk tijdstip de ster was verschenen.
8 Hij stuurde hen naar Betlehem en zei: “Ga nauwkeurig navraag doen
naar het Kind en kom mij verslag uitbrengen wanneer jullie Hem hebben
gevonden, opdat ook ik Hem kan gaan vereren.”
9 Nadat ze de koning hadden aangehoord, vertrokken de sterrenkundi-
gen. Opeens ging de ster die ze eerder hadden zien opkomen voor hen uit,
totdat ze boven de plaats was gekomen waar het Kind was; daar hield ze
stil.
10 Ze waren onbeschrijflijk blij om de ster te zien.
11 Toen ze het huis binnengingen en het Kind met zijn moeder Maria
zagen, vielen ze op hun knieën om Hem te vereren. Ze openden hun
schatkisten en gaven Hem hun geschenken: goud, wierook en mirre.
12 En nadat ze in een droom waren gewaarschuwd om niet opnieuw naar
Herodes te gaan, keerden ze naar hun land terug via een andere route.
13 Na hun vertrek verscheen een engel van de Heer in een droom aan
Jozef. Hij zei: “Sta op en vlucht met het Kind en zijn moeder naar Egypte.
Blijf daar totdat ik zeg dat je mag terugkomen, want Herodes zal binnenkort
naar het Kind zoeken met de bedoeling het Kind om te brengen.”
14 Jozef stond op en week diezelfde nacht met het Kind en zijn moeder
uit naar Egypte.
15 Daar bleven ze totdat Herodes stierf en zo ging de volgende profetie
van de Heer in vervulling: “Uit Egypte heb Ik mijn Zoon geroepen.”
16 Toen Herodes merkte dat hij door de sterrenkundigen was misleid,
werd hij ziedend van woede. Op basis van het tijdstip dat hij van de
sterrenkundigen te weten was gekomen, liet hij alle kinderen van twee jaar
en jonger in Betlehem en in de hele omgeving ervan ombrengen.
17 En zo ging de volgende profetie van Jeremia in vervulling:
18 “In Rama wordt een stem gehoord:
geween en luid gekerm.
Rachel weent om haar kinderen;
ze wil niet worden getroost,
want zij zijn er niet meer.”

19 Nadat Herodes was gestorven, verscheen in Egypte een engel van de
Heer in een droom aan Jozef.
20 Hij zei: “Sta op en neem het Kind en zijn moeder mee terug naar het
land Israël, want zij die het Kind wilden ombrengen zijn gestorven.”
21 Dus stond Jozef op en hij nam het Kind en zijn moeder mee terug naar
het land Israël.
22 Maar toen hij hoorde dat Archelaüs als opvolger van zijn vader
Herodes over Judea regeerde, was Jozef bang om daarheen te gaan. Hij
werd in een droom gewaarschuwd en week uit naar het gebied Galilea.
23 Daar aangekomen ging hij in een stad wonen die Nazaret heet. En zo
gingen de volgende woorden van de profeten in vervulling: “Hij zal een
Man van Nazaret worden genoemd.”

3

1 In die periode verscheen Johannes de Doper in de wildernis van Judea.
Hij verkondigde:
2 “Kom tot inkeer, want Gods rijk is in aantocht.”
3 Johannes was degene over wie de profeet Jesaja had voorspeld: “Er
roept een stem in de wildernis: Maak de weg van de Heer gereed, maak
paden voor Hem vrij!”
4 Johannes droeg kledij van kameelhaar en hij had een leren riem om
zijn middel. Zijn eten bestond uit sprinkhanen en wilde honing.
5 De mensen kwamen uit Jeruzalem en heel Judea en het hele gebied rond
de Jordaan naar hem toe
6 en werden door hem in de rivier de Jordaan gedoopt, waarbij ze hun
zonden bekenden.
7 Toen hij zag dat veel van de farizeeën en de sadduceeën naar hem toe
kwamen om zich te laten dopen, zei hij tegen hen: “Addergebroed, wie
heeft jullie gewaarschuwd om te vluchten voor de naderende straf?
8 Zorg dat de gevolgen van jullie inkeer zichtbaar zijn
9 en denk niet dat jullie tegen jezelf kunnen zeggen: wij hebben Abraham
als voorvader. Want ik zeg jullie: God is in staat om uit deze stenen
nakomelingen voor Abraham voort te brengen.
10 De bijl ligt reeds klaar onderaan de bomen en elke boom die geen goede
vruchten voortbrengt, wordt omgehakt en in het vuur gegooid.
11 Want ik doop jullie met water als teken van inkeer, maar na mij komt
Iemand die machtiger is dan ik, en ik ben het niet waard om Hem zijn
schoenen uit te trekken. Hij zal jullie dopen met de Heilige Geest en vuur.
12 Hij heeft de vork om het kaf van het koren te scheiden al in zijn hand.
Daarmee zal Hij zijn dorsvloer leegmaken; zijn graan zal Hij in de schuur
onderbrengen en het kaf zal Hij verbranden in onblusbaar vuur.”
13 Toen kwam Jezus vanuit Galilea naar de Jordaan om door Johannes te
worden gedoopt.
14 Johannes probeerde Hem tegen te houden door te zeggen: “Ik zou door
U moeten worden gedoopt en toch komt U bij mij?”
15 Maar Jezus antwoordde: “Laten we het nu maar doen, want alleen zo
kunnen we alles doen wat God van ons verlangt.” Toen gaf Johannes toe.
16 Zodra Jezus was gedoopt en uit het water omhoogkwam, ging de hemel
open en zag Hij Gods Geest neerdalen en op Hem plaatsnemen zoals een
duif.

17 Toen klonk er een stem uit de hemel: “Dit is mijn dierbare Zoon, Ik
verheug Mij over Hem.”

4

1 Jezus werd door de Geest naar de wildernis geleid om door de duivel
op de proef te worden gesteld.
2 Jezus vastte veertig dagen en veertig nachten en kreeg uiteindelijk grote
honger.
3 Toen kwam de duivel Hem op de proef stellen. Hij zei: “Als U de Zoon
van God bent, zeg dan tegen deze stenen dat ze broden moeten worden.”
4 Maar Jezus antwoordde: “In de Schriften staat: ‘De mens leeft niet alleen
van brood, maar van ieder woord dat uit Gods mond komt.’ ”
5 Vervolgens leidde de duivel Hem naar de heilige stad, naar de hoogste
plaats op het tempelterrein.
6 Hij zei tegen Hem: “Als U de Zoon van God bent, spring dan naar
beneden, want in de Schriften staat:
‘Hij zal zijn engelen bevelen jou te beschermen;
dan zullen zij je op hun handen dragen,
zodat je je voet niet aan een steen stoot.’ ”
7 Jezus antwoordde: “Er staat ook: ‘Stel de Heer, je God, niet op de proef.’ ”
8 Vervolgens leidde de duivel Hem naar een zeer hoge berg en toonde hij
Hem alle koninkrijken van de wereld en hun pracht.
9 Hij zei tegen Hem: “Ik zal U dit alles geven als U voor mij neerknielt en
mij aanbidt.”
10 Maar Jezus zei tegen hem: “Ga weg, Satan, want in de Schriften staat:
‘Aanbid de Heer, je God, en dien alleen Hem.’ ”
11 Toen liet de duivel Hem met rust en kwamen engelen Hem dienen.
12 Zodra Jezus hoorde dat Johannes was gevangengenomen, trok Hij zich
terug naar Galilea.
13 Daar verhuisde Hij van Nazaret naar Kafarnaüm; dat ligt aan het meer
in het gebied van Zebulon en Naftali.
14 Zo gingen de volgende woorden van de profeet Jesaja in vervulling:
15 “Land van Zebulon en land van Naftali,
aan de weg naar zee voorbij de Jordaan,
Galilea van de andere volken:
16 Het volk dat in het duister woonde,
heeft een groot licht gezien,
en voor hen die woonden waar de schaduw van de dood heerste,
is een licht gaan schijnen.”
17 Vanaf toen begon Jezus te verkondigen: “Kom tot inkeer, want Gods rijk
is in aantocht.”
18 Toen Jezus langs het Meer van Galilea wandelde, zag Hij twee broers:
Simon, die Petrus wordt genoemd, en zijn broer Andreas. Ze waren bezig
een net in het meer uit te werpen, want ze waren vissers.
19 Hij zei tegen hen: “Kom, volg Mij en Ik zal mensenvissers van jullie
maken.”
20 Meteen lieten ze de netten achter en volgden ze Hem.
21 Iets verderop zag Hij nog twee broers: Jakobus, de zoon van Zebedeüs,
en zijn broer Johannes. Ze waren met hun vader Zebedeüs in de boot de
netten aan het klaarmaken. Toen Jezus hen riep,
22 lieten ze meteen de boot en hun vader achter en volgden Hem.

23 Jezus trok door heel Galilea, waar Hij in de synagogen onderwees, het
evangelie van Gods koninkrijk verkondigde en iedere ziekte en aandoening
van de mensen genas.
24 Het nieuws over Hem verspreidde zich door heel Syrië en men bracht
alle mensen bij Hem die aan allerlei aandoeningen, ziekten en pijnlijke
kwalen leden, die bezeten waren, epilepsie hadden of verlamd waren, en
Hij genas hen.
25 Een grote mensenmassa volgde Hem uit Galilea, Dekapolis, Jeruzalem,
Judea en het gebied aan de overkant van de Jordaan.

5

1 Toen Jezus de mensenmassa zag, ging Hij de berg op. Hij ging zitten,
zijn leerlingen kwamen bij Hem,
2 en Hij begon hun te onderwijzen. Hij zei:
3 "Zij die geestelijk arm zijn, zijn gezegend,
want Gods rijk behoort hen toe.
4 Zij die rouwen, zijn gezegend,
want ze zullen worden getroost.
5 Zij die zachtmoedig zijn, zijn gezegend,
want de aarde zal van hen zijn.
6 Zij die honger en dorst hebben naar gerechtigheid, zijn gezegend,
want ze zullen verzadigd worden.
7 Zij die mededogen betonen, zijn gezegend,
want ze zullen mededogen ontvangen.
8 Zij die een zuiver hart hebben, zijn gezegend,
want ze zullen God zien.
9 Zij die zich voor de vrede inzetten, zijn gezegend,
want ze zullen kinderen van God worden genoemd.
10 Zij die worden vervolgd omdat ze doen wat God van hen verlangt, zijn
gezegend,
want Gods rijk behoort hen toe.
11 Je bent gezegend als de mensen je bespotten en vervolgen en valselijk
van allerlei kwaad beschuldigen omwille van Mij.
12 Wees blij en verheugd, want jullie beloning in de hemel zal groot zijn.
Voorheen werden de profeten namelijk op dezelfde wijze vervolgd.
13 Jullie zijn het zout van de aarde, maar als het zout zijn smaak verliest,
hoe kan het dan worden gezouten? Het deugt nergens meer voor, behalve
om te worden weggegooid en door de mensen te worden vertrappeld.
14 Jullie zijn het licht van de wereld. Een stad die boven op een berg ligt,
kan niet verborgen blijven.
15 En wanneer een olielamp wordt aangestoken, wordt ze niet onder een
bak gezet maar op een standaard, waar ze schijnt voor iedereen in huis.
16 Laat op dezelfde manier jullie licht schijnen voor de mensen, opdat ze
je goede daden zien en er je hemelse Vader voor verheerlijken.
17 Denk niet dat Ik ben gekomen om de Wet of de Profeten af te schaffen.
Ik ben niet gekomen om af te schaffen, maar om te vervullen.
18 Want Ik verzeker jullie, zolang de hemel en de aarde bestaan, zal geen
letter of streepje in de Wet vervallen voordat alles wat erin staat is gebeurd.
19 Dus wie een van de geringste geboden naast zich neerlegt en anderen
leert dat ook te doen, zal in Gods rijk de geringste zijn. Maar wie ze naleeft
en aan anderen leert, zal in Gods rijk belangrijk zijn.

20 Maar Ik zeg jullie: tenzij jullie een deugdzamer leven leiden dan de
Schriftgeleerden en farizeeën, komen jullie Gods rijk in geen geval binnen.
21 Jullie hebben gehoord dat vroeger tegen de mensen is gezegd: ‘Pleeg
geen moord’, en: ‘Wie moord pleegt, verdient het Oordeel’.
22 Maar Ik zeg jullie: ieder die kwaad op zijn broeder of zuster blijft,
verdient het Oordeel, wie ‘nietsnut’ tegen zijn broeder of zuster zegt,
verdient het hoogste gerechtshof, en wie ‘dwaas’ tegen hem of haar zegt,
verdient het vuur van de hel.
23 Dus als je je offer naar het altaar brengt en je daar herinnert dat je
broeder of zuster iets tegen je heeft,
24 laat je offer dan bij het altaar liggen, ga je eerst met je broeder of zuster
verzoenen, en kom dan terug om je offer te brengen.
25 Leg het tijdig bij met je tegenstander, wanneer je nog met hem
onderweg naar het gerecht bent; anders kan je tegenstander jou aan de
rechter uitleveren, en de rechter kan je uitleveren aan de bewaker, zodat
je in de gevangenis wordt gegooid.
26 Ik verzeker je, je zal daar in geen geval uitkomen voordat je de laatste
cent hebt betaald.
27 Jullie hebben gehoord dat er is gezegd: ‘Pleeg geen echtbreuk.’
28 Maar Ik zeg jullie dat ieder die een vrouw begerig bekijkt, in zijn hart
al echtbreuk met haar heeft gepleegd.
29 Als je rechteroog jou tot zonde aanzet, verwijder het dan en gooi het
weg, want je kan beter een van je lichaamsdelen verliezen dan dat je hele
lichaam in de hel wordt gegooid.
30 En als je rechterhand jou tot zonde aanzet, hak haar dan maar af en
gooi haar weg, want je kan beter een van je lichaamsdelen verliezen dan
dat je hele lichaam naar de hel gaat.
31 Er is ook gezegd: ‘Wie zijn vrouw wegstuurt, moet haar een echtschei-
dingsakte geven.’
32 Maar Ik zeg jullie dat ieder die zijn vrouw wegstuurt om een andere
reden dan seksueel wangedrag, zorgt dat er echtbreuk met haar wordt
gepleegd. En ieder die met een weggestuurde vrouw trouwt, pleegt
echtbreuk.
33 Verder hebben jullie gehoord dat vroeger tegen de mensen is gezegd:
‘Houd je aan de geloften die je tegenover je Heer aflegt en breek ze niet.’
34 Maar Ik zeg jullie: zweer helemaal niet. Niet bij de hemel, want die is
Gods troon.
35 Niet bij de aarde, want dat is zijn voetenbank, en niet bij Jeruzalem,
want dat is de stad van de grote Koning.
36 Zweer ook niet bij je eigen hoofd, want je bent zelfs niet in staat om
één haar wit of zwart te maken.
37 Laat je ‘ja’ gewoon ‘ja’ betekenen en je ‘nee’ ‘nee’. Alles wat verder gaat
dan dat, komt van de duivel.
38 Jullie hebben gehoord dat er is gezegd: ‘Oog om oog, tand om tand.’
39 Maar Ik zeg jullie: vecht niet terug wanneer iemand je kwaad doet. Als
iemand jou een klap op je rechterwang geeft, keer dan ook je andere wang
naar hem toe.
40 Als iemand je via het gerecht je hemd wil afnemen, geef hem dan ook
je mantel.
41 En als iemand je beveelt een mijl met hem mee te gaan, ga dan twee
mijl mee.

42 Als iemand jou om iets vraagt, geef het dan en als iemand iets van je
wil lenen, weiger het hem dan niet.
43 Jullie hebben gehoord dat er is gezegd: ‘Heb je naaste lief en haat je
vijand.’
44 Maar Ik zeg jullie: heb je vijanden lief en bid voor de mensen die jullie
vervolgen,
45 opdat jullie kinderen van jullie hemelse Vader mogen zijn, want Hij
laat zijn zon schijnen op zowel de slechte als de goede mensen en geeft
regen aan zowel de rechtvaardigen als de onrechtvaardigen.
46 Want als jullie liefdevol behandelen wie jullie liefdevol behandelt,
welke beloning krijg je dan? Dat doen de belastinginners toch ook?
47 En als jullie alleen je eigen mensen begroeten, wat doen jullie dan voor
speciaals? Dat doen zij die niet bij Gods volk horen toch ook?
48 Jullie moeten dus volmaakt zijn, zoals jullie hemelse Vader volmaakt
is.

6

1 Zorg dat jullie de dingen die God van je verlangt niet doen in het bijzijn
van de mensen, om door hen te worden gezien; anders krijgen jullie geen
beloning van jullie Vader in de hemel.
2 Dus wanneer jullie aan de armen geven, bazuin het dan niet rond zoals
de hypocriete mensen doen, in de synagogen en op straat, om door de
mensen geprezen te worden. Ik verzeker jullie: zij hebben hun beloning
al.
3 Wanneer je aan de armen geeft, zorg dan dat je linkerhand niet weet
wat je rechterhand doet,
4 zodat je gift in het geheim wordt gegeven. Dan zal je Vader, die ziet wat
er in het geheim gebeurt, je belonen.
5 Ook wanneer jullie bidden, moeten jullie dat niet doen zoals de
hypocriete mensen, want zij houden ervan om in de synagogen en op
straathoeken te staan bidden om door de mensen gezien te worden. Ik
verzeker jullie: zij hebben hun beloning al.
6 Maar wanneer jij bidt, ga dan naar je binnenkamer, sluit de deur en bid
tot je Vader in het geheim. Dan zal je Vader, die ziet wat er in het geheim
gebeurt, je belonen.
7 Herhaal bij het bidden niet steeds gedachteloos dezelfde woorden zoals
zij die niet bij Gods volk horen, want zij denken dat ze worden gehoord
omdat ze veel woorden gebruiken.
8 Wees dus niet zoals zij. Jullie Vader weet immers al wat jullie nodig
hebben voordat jullie Hem erom vragen.
9 Bid dus als volgt:
Onze Vader in de hemel,
laat de heiligheid van uw naam worden geëerd.
10 Laat uw koninkrijk komen,
laat gebeuren wat U wil,
niet alleen in de hemel maar ook op aarde.
11 Geef ons voldoende eten voor vandaag
12 en vergeef ons onze schulden,
zoals ook wij vergeven
wie zich tegenover ons heeft schuldig gemaakt.
13 En laat niet toe dat we in verzoeking komen,
maar verlos ons van de duivel.

14 Want als jullie de mensen het kwaad vergeven dat zij je aandoen, zal
je hemelse Vader ook jullie vergeven.
15 Maar als je de mensen niet vergeeft, zal jullie Vader je zonden ook niet
vergeven.
16 Ook wanneer jullie vasten, moeten jullie dat niet doen zoals de
hypocriete mensen, die triest kijken en hun uiterlijk niet verzorgen, zodat
de mensen kunnen zien dat ze aan het vasten zijn. Ik verzeker jullie: zij
hebben hun beloning al.
17 Maar wanneer jij vast, doe dan olie op je hoofd en was je gezicht,
18 zodat het bij de mensen niet opvalt dat je aan het vasten bent, maar
wel bij je Vader, die door niemand wordt gezien. Dan zal je Vader, die ziet
wat er in het geheim gebeurt, je belonen.
19 Verzamel geen schatten voor jezelf op aarde, waar motten en roest
vernieling aanrichten en waar dieven inbreken en stelen.
20 Verzamel schatten voor jezelf in de hemel, waar geen motten of roest
vernieling aanrichten en waar geen dieven inbreken en stelen.
21 Want waar je schat is, daar zal ook je hart zijn.
22 Het oog is de lamp van het lichaam, dus als je ogen in goede staat zijn,
is je hele lichaam verlicht.
23 Maar als je ogen in slechte staat zijn, is je hele lichaam vol duisternis.
En als het licht in jou eigenlijk duisternis is, dan is het wegens die duisternis
slecht met je gesteld.
24 Niemand kan twee meesters dienen, want hij zal ofwel een hekel aan
de ene hebben en van de andere houden, of toegewijd zijn aan de ene en
de andere verachten. Jullie kunnen niet God én het geld dienen.
25 Daarom zeg Ik jullie: wees niet ongerust over je leven, over wat je zal
eten of drinken, of over je lichaam, over hoe je je zal kleden. Het leven is
toch meer dan eten en het lichaam is toch meer dan kledij?
26 Kijk eens naar de vogels: zij zaaien niet, oogsten niet en slaan geen
eten op in schuren, en toch geeft jullie hemelse Vader hun te eten. Jullie
zijn toch meer waard dan zij?
27 Wie van jullie kan, door ongerust te zijn, een uur aan zijn leven
toevoegen?
28 En waarom zou je ongerust zijn over kledij? Kijk eens hoe de wilde
bloemen groeien: ze doen geen inspanningen om kledij te maken.
29 Ik zeg jullie: zelfs Salomo in al zijn pracht was niet zo mooi gekleed als
zij.
30 En als God het gras dat vandaag op het veld staat en morgen in de oven
wordt gegooid, zo mooi kleedt, zal Hij jullie, kleingelovigen, dan niet nog
beter kleden?
31 Maak je dus geen zorgen en zeg niet: wat zullen we eten? Of: wat
zullen we drinken? Of: waarmee zullen we ons kleden?
32 Want dat zijn allemaal zaken die de ongelovigen najagen. Je hemelse
Vader weet dat je dat alles nodig hebt.
33 Jullie moeten echter prioriteit geven aan Gods koninkrijk en doen wat
Hij van je vraagt; dan zullen ook al die dingen aan jullie worden gegeven.
34 Maak je geen zorgen over de dag van morgen, want die heeft zijn eigen
zorgen. Elke dag bevat al voldoende kwaad.

7

1 Oordeel niet over anderen, anders zal er over jou worden geoordeeld.

2 Want het oordeel dat jij velt, zal aan jou worden voltrokken en de maat
die jij hanteert, zal op jou worden toegepast.
3 Hoe is het mogelijk dat je wel de splinter in het oog van je naaste ziet,
maar de balk in je eigen oog niet opmerkt?
4 En hoe kan je tegen je naaste zeggen: 'Laat mij de splinter uit je oog
verwijderen', terwijl de balk nog in jouw oog zit?
5 Hypocriet, verwijder eerst de balk uit je eigen oog. Dan zal je goed
genoeg zien om de splinter uit het oog van je naaste te verwijderen.
6 Geef het heilige niet aan de honden en werp je parels niet voor de
zwijnen, anders vertrappelen die zwijnen de parels en keren die honden
zich tegen je om je te verscheuren.
7 Vraag en het zal je gegeven worden, zoek en je zal vinden, klop en er
zal voor je worden opengedaan.
8 Want ieder die vraagt, zal ontvangen, en wie zoekt zal vinden en voor
wie klopt, zal worden opengedaan.
9 Of is er onder jullie iemand die, als zijn zoon hem om brood vraagt, hem
een steen geeft?
10 En als hij om vis vraagt, geeft hij hem toch geen slang?
11 Als jullie, die slecht zijn, goede geschenken weten te geven aan je
kinderen, is het toch veel zekerder dat jullie Vader in de hemel goede
dingen geeft aan wie erom vraagt?
12 Doe dus alles voor de mensen wat je wil dat zij voor jou zouden doen,
want dat is wat de Wet en de Profeten voorschrijven.
13 Ga naar binnen door de nauwe poort, want wijd is de poort – en breed
de weg – die naar de ondergang leidt.
14 En nauw is de poort – en smal de weg – die naar het leven leidt; er zijn
er maar weinig die hem vinden!
15 Pas op voor de valse profeten; zij doen zich aan jullie voor als schapen,
maar zijn in wezen roofzuchtige wolven.
16 Je kan ze herkennen aan hun vruchten. Van een doornstruik worden
toch geen druiven geoogst, of vijgen van distels?
17 Op dezelfde manier levert iedere goede boom goede vruchten op, en
een slechte boom slechte vruchten.
18 Een goede boom kan toch geen slechte vruchten opleveren, of een
slechte boom goede vruchten?
19 Elke boom die geen goede vruchten oplevert, wordt omgehakt en in
het vuur gegooid.
20 Je kan ze dus herkennen aan hun vruchten.
21 Niet iedereen die almaar 'Heer, Heer' tegen Mij zegt, zal Gods rijk
binnengaan, maar wel wie doet wat mijn Vader in de hemel wil.
22 Op de Grote Dag zullen veel mensen Mij vragen: 'Heer, Heer, we hebben
toch in uw naam geprofeteerd, in uw naam demonen uitgedreven en in uw
naam veel wonderen verricht?'
23 En dan zal Ik ronduit tegen hen zeggen: 'Ik heb jullie nooit gekend! Ga
weg, jullie zondaars!'
24 Dus ieder die mijn woorden hoort en in praktijk brengt, is als een
verstandig man, die zijn huis op een stevige ondergrond bouwde.
25 Toen het begon te regenen, er een overstroming kwam, het ging
stormen en de wind tegen dat huis beukte, stortte het niet in, want het
stond op een stevige ondergrond.

26 Maar ieder die mijn woorden hoort en ze niet in praktijk brengt, is als
een dwaze man die zijn huis op los zand bouwde.
27 Toen het begon te regenen, er een overstroming kwam, het ging
stormen en de wind tegen dat huis beukte, stortte het in en was het volledig
verwoest."
28 Toen Jezus was uitgesproken, was de mensenmassa diep onder de
indruk van zijn onderwijs,
29 want Hij onderwees hen als een gezaghebbende en niet zoals hun
Schriftgeleerden.

8

1 Nadat Jezus van de berg was afgedaald, werd Hij gevolgd door grote
groepen mensen.
2 Er was iemand met een huidziekte die hem onrein maakte. Hij kwam
naar Jezus toe, knielde voor Hem en zei: "Heer, als U wil, kan U mij rein
maken."
3 Jezus stak zijn hand uit, raakte hem aan en zei: "Ik wil het, word rein!"
De man werd meteen van zijn huidziekte genezen.
4 Toen zei Jezus tegen hem: "Zorg dat je dit aan niemand vertelt, maar ga
jezelf aan de priester tonen en breng het offer dat Mozes heeft opgelegd,
bij wijze van getuigenis voor de mensen."
5 Toen Jezus Kafarnaüm binnenging, kwam er een centurio naar Hem toe.
Hij smeekte Jezus:
6 "Heer, mijn knecht ligt thuis verlamd in bed met hevige pijn."
7 Jezus vroeg hem: "Zal Ik hem komen genezen?"
8 De centurio antwoordde: "Heer, ik ben het niet waard dat U mijn huis
binnengaat. Maar als U het bevel geeft, zal mijn knecht genezen.
9 Want ik ben ook iemand die onder gezag staat en zelf soldaten heeft. En
als ik tegen de ene zeg: 'ga', dan gaat hij, en tegen een andere: 'kom', dan
komt hij, en als ik tegen mijn slaaf zeg: 'doe dit', dan doet hij het."
10 Jezus verbaasde zich over dat antwoord en zei tegen de mensen die
Hem waren gevolgd: "Ik verzeker jullie: bij niemand in Israël heb Ik zo'n
groot geloof gevonden!
11 En Ik zeg jullie: er zullen veel mensen uit het oosten en het
westen komen en in Gods rijk met Abraham en Isaak en Jakob aan tafel
plaatsnemen.
12 Maar de 'onderdanen van het koninkrijk' zullen worden buitenge-
gooid, de verste duisternis in, en daar zal worden geweend en met de
tanden geknarst."
13 En tegen de centurio zei Jezus: "Ga maar naar huis; datgene waarvoor
u het geloof heeft, zal gebeuren." Op dat moment werd de knecht van de
centurio genezen.
14 Jezus kwam bij Petrus thuis en zag dat diens schoonmoeder met koorts
in bed lag.
15 Jezus nam haar hand vast en de koorts verdween. Ze stond op en
bediende Hem.
16 Die avond bracht men veel mensen bij Hem die bezeten waren. Hij
dreef de geesten uit met een enkel woord en genas iedereen die een
aandoening had.
17 Zo gingen de volgende woorden van de profeet Jesaja in vervulling:
"Hij was het die onze ziekten wegnam en ons lijden droeg."

18 Toen Jezus zag dat er een menigte om Hem heen stond, gaf Hij de
opdracht om het meer over te steken.
19 Er kwam een Schriftgeleerde naar Hem toe, die zei: “Leraar, ik zal U
volgen, waarheen U ook gaat.”
20 Jezus zei tegen hem: “De vossen hebben holen en de vogels hebben
nesten, maar de Mensenzoon heeft geen plaats om zijn hoofd te laten
rusten.”
21 Iemand anders, een van zijn leerlingen, zei tegen Hem: “Heer, laat mij
eerst gaan om mijn vader te begraven.”
22 Maar Jezus zei tegen hem: “Volg Mij en laat de doden hun doden
begraven.”

23 Jezus stapte in een boot en zijn leerlingen gingen mee.
24 Op het meer stak plots een hevige storm op, zodat de golven over de
rand van de boot sloegen. Maar Jezus sliep.
25 De leerlingen kwamen Hem wakker maken en zeiden: “Heer, red ons,
we vergaan!”
26 Jezus antwoordde: “Waarom zijn jullie bang? Wat hebben jullie weinig
geloof!” Toen stond Hij op en Hij berispte de wind en het meer. Het werd
heel stil.
27 Iedereen was verbaasd en vroeg: “Wat voor iemand is Hij toch, dat
zelfs de wind en het meer Hem gehoorzamen?”

28 Toen Hij aan de overkant was gekomen, in het gebied van de
Gadarenen, kwamen twee bezeten mensen van tussen de graven naar Hem
toe. Ze waren zo gevaarlijk dat niemand daar langs kon gaan.
29 Ze schreeuwden tegen Hem: “Wat wilt U van ons, Zoon van God? Bent
U hier gekomen om ons voortijdig te folteren?”
30 Nu was er op enige afstand van hen een grote kudde varkens aan het
grazen.
31 De demonen smeekten Jezus: “Als U ons uitdrijft, stuur ons dan
alstublieft die kudde varkens in!”
32 Hij zei tegen hen: “Ga!” En dus kwamen ze naar buiten en drongen ze
de varkens binnen. De hele kudde stormde de helling af, het meer in, en ze
verdronken in het water.
33 De varkenshoeders renden weg, naar de stad, en maakten bekend wat
er allemaal was gebeurd, ook met de mensen die bezeten waren geweest.
34 Toen kwamen alle mensen de stad uit, naar Jezus toe, en toen ze Hem
zagen, smeekten ze Hem uit hun streek te vertrekken.

9

1 Jezus stapte in een boot, stak het meer over en ging naar zijn thuisstad.
2 Enkele mensen brachten iemand bij Hem die verlamd was en op een
draagbed lag. Toen Jezus zag hoeveel geloof ze hadden, zei Hij tegen de
verlamde man: “Wees gerust, mijn kind, je zonden zijn je vergeven.”
3 Toen zeiden enkele van de Schriftgeleerden tegen elkaar: “Die Man
lastert God.”
4 Jezus merkte wat ze dachten en zei: “Waarom denken jullie zulke slechte
dingen?
5 Wat is gemakkelijker, zeggen: je zonden zijn vergeven, of zeggen: sta op
en wandel?

6 Maar om te zorgen dat jullie beseffen dat de Mensenzoon het gezag heeft
om op aarde zonden te vergeven …" Toen zei Hij tegen de verlamde man:
"Sta op, neem je draagbed op en ga naar huis."
7 De man stond op en ging naar huis.
8 Toen de mensen dat zagen, waren ze diep onder de indruk en ze
verheerlijkten God, omdat Hij dergelijk gezag aan mensen had gegeven.
9 Toen Jezus daarvandaan verder ging, zag Hij iemand die Matteüs heette
bij het tolhuis zitten. Jezus zei tegen hem: "Volg Mij." En Matteüs stond op
en volgde Hem.
10 Toen Jezus op een dag bij Matteüs thuis was voor een maaltijd, kwamen
er veel belastinginners en zondaars met Hem en zijn leerlingen mee-eten.
11 Enkele farizeeën zagen dat en vroegen aan zijn leerlingen: "Waarom
eet jullie Leraar samen met belastinginners en zondaars?"
12 Jezus hoorde dat en zei: "Het zijn niet de gezonde mensen die een
dokter nodig hebben, maar de zieken.
13 Jullie moeten leren wat 'Ik verlang mededogen, geen offers' betekent.
Ik ben namelijk niet gekomen om rechtvaardige mensen te roepen, maar
zondaars."
14 Toen kwamen de leerlingen van Johannes Hem vragen: "Wij en de
farizeeën vasten dikwijls; waarom vasten uw leerlingen niet?"
15 Jezus antwoordde: "De gasten van de bruidegom kunnen toch niet
rouwen terwijl de bruidegom bij hen is? Er komt echter een tijd dat de
bruidegom bij hen wordt weggehaald en dan zullen ze vasten.
16 Niemand verstelt een oud kledingstuk met een stuk stof dat nog niet
gekrompen is, want dan trekt het verstelstuk de stof kapot en ontstaat er
een grotere scheur.
17 Ook giet men geen nieuwe wijn in oude wijnzakken, want dan barsten
de zakken open, stroomt de wijn eruit en zijn de zakken kapot. Nee,
men giet nieuwe wijn in nieuwe wijnzakken; dan blijven de twee samen
behouden."
18 Terwijl Jezus deze dingen tegen hen zei, kwam een vooraanstaand man
naar Jezus toe. Hij knielde voor Hem en zei: "Mijn dochter is pas gestorven.
Maar kom uw hand op haar leggen; dan zal ze weer leven."
19 Jezus stond op en ging, samen met zijn leerlingen, met de man mee.
20 Er was echter een vrouw die al twaalf jaar aan bloedingen leed,
en die Jezus van achteren benaderde en de kwast onderaan zijn mantel
aanraakte.
21 Ze dacht namelijk: "Als ik slechts zijn mantel aanraak, zal ik genezen."
22 Jezus draaide zich om, zag haar en zei: "Wees gerust, mijn dochter, je
geloof heeft je genezen." De vrouw werd genezen op datzelfde moment.
23 Daarna ging Jezus het huis van de vooraanstaande man binnen. Hij
zag de fluitspelers en de luid wenende menigte
24 en zei: "Gaan jullie maar weg; het meisje is niet dood, ze slaapt alleen
maar." Ze lachten Hem echter uit.
25 Toen de menigte naar buiten was gestuurd, ging Hij naar binnen, nam
haar hand vast en het meisje stond op.
26 Het nieuws hierover verspreidde zich over die hele streek.
27 Toen Jezus daarvandaan verderging, werd Hij gevolgd door twee
mensen die blind waren. Ze riepen: "Heb medelijden met ons, Zoon van
David!"
28 Toen Hij thuisgekomen was, kwamen de twee bij Hem. Jezus vroeg
hen: "Geloven jullie dat Ik dit kan doen?" Ze antwoordden: "Ja, Heer."

29 Toen raakte Hij hun ogen aan en zei Hij: “Laat nu gebeuren wat jullie
geloven!”
30 Toen konden ze zien. Jezus waarschuwde hen: “Pas op, niemand mag
hiervan weten.”
31 Maar zij gingen eropuit en maakten het bekend in de hele streek.
32 Nadat ze waren vertrokken, werd iemand bij Jezus gebracht die niet
kon spreken omdat hij bezeten was.
33 Toen de demon was uitgedreven, begon de man te spreken. De
mensenmassa stond er versteld van en zei: “Dit is nog nooit vertoond in
Israël.”
34 Maar de farizeeën zeiden: “Hij drijft demonen uit door de kracht van
de heerser over de demonen.”
35 Jezus trok rond langs alle steden en dorpen, waar Hij in de synagogen
onderwees, het evangelie van Gods koninkrijk verkondigde en iedere
ziekte en aandoening van de mensen genas.
36 Toen Hij de vele mensen zag, kreeg Hij medelijden met hen, omdat ze
verward en uitgeput waren, als schapen zonder herder.
37 Hij zei tegen zijn leerlingen: “De oogst is wel groot, maar er zijn weinig
arbeiders.
38 Smeek daarom de Heer van de oogst om arbeiders naar zijn oogst te
zenden.”

10

1 Jezus riep zijn twaalf leerlingen bij zich en gaf hun het gezag om onreine
geesten uit te drijven en elke ziekte en aandoening te genezen.
2 De namen van de twaalf apostelen zijn: vooreerst Simon die Petrus
wordt genoemd, en zijn broer Andreas, verder Jakobus, de zoon van
Zebedeüs, zijn broer Johannes,
3 Filippus, Bartolomeüs, Tomas, Matteüs de belastinginner, Jakobus, de
zoon van Alfeüs, Taddeüs,
4 Simon de Zeloot en Judas Iskariot, die Jezus heeft verraden.
5 Deze twaalf stuurde Jezus op pad met de volgende instructies: “Begeef
je niet onder de niet-Joden en ga geen Samaritaanse stad binnen.
6 Ga daarentegen naar het volk Israël, de verloren schapen,
7 en verkondig onderweg dat Gods rijk in aantocht is.
8 Genees zieken, wek doden tot leven, maak mensen met huidziekten
rein, en drijf demonen uit. Jullie hebben gratis gekregen en moeten zelf
ook gratis geven.
9 Ga zonder gouden, zilveren of koperen munten in je geldriem
10 en zonder reistas, zonder extra kledij of schoenen en zonder wandel-
stok, want de arbeider is zijn levensonderhoud waard.
11 Wanneer jullie een stad of dorp bezoeken, ontdek dan wie het waard
is jullie te ontvangen en blijf bij die persoon logeren totdat je vertrekt.
12 Wens bij het binnengaan van het huis de mensen daar vrede toe.
13 Als ze het waard zijn, zal je vredeswens op hen rusten. Maar als ze het
niet waard zijn, zal je vredeswens geen effect op hen hebben.
14 Als iemand je niet verwelkomt of niet naar je woorden luistert, vertrek
dan uit dat huis of die stad en schud het stof van je voeten.
15 Ik verzeker jullie: op de Oordeelsdag zal het draaglijker zijn voor de
mensen van Sodom en Gomorra dan voor de mensen van die stad.
16 Ik stuur jullie eropuit als schapen tussen de wolven. Wees dus zo
behoedzaam als slangen en zo onschuldig als duiven.

17 En pas op voor de mensen, want ze zullen jullie aan stadsraden
uitleveren en jullie geselen in hun synagogen.
18 Omwille van Mij zullen jullie voor heersers en koningen worden geleid,
om te getuigen tegenover hen en de volken.
19 Wanneer je wordt overgeleverd, wees dan niet ongerust over wat je
precies zal zeggen, want de woorden zullen je op dat moment worden
ingegeven.
20 Dan ben je het namelijk niet zelf die spreekt, maar dan spreekt in jullie
de Geest van jullie Vader.
21 De ene broer zal de andere uitleveren om te worden omgebracht, en
een vader zijn kind; kinderen zullen tegen hun ouders in opstand komen
en hen laten ombrengen.
22 Jullie zullen door iedereen worden gehaat omwille van mijn naam,
maar wie standhoudt tot het einde, zal worden gered.
23 Wanneer men jullie in de ene stad vervolgt, vlucht dan naar de andere.
Want Ik verzeker jullie: jullie zullen niet in alle steden van Israël zijn
geweest voordat de Mensenzoon komt.
24 Een leerling staat niet boven zijn leraar en een slaaf niet boven zijn
meester.
25 Het is voor de leerling voldoende om te zijn als zijn leraar en voor de
slaaf om te zijn als zijn meester. Als de mensen de huiseigenaar Beëlzebul
hebben genoemd, waarvoor zullen ze dan zijn huisgenoten uitmaken?
26 Wees dus niet bang voor de mensen, want er is niets verborgen
dat niet zal worden onthuld en er is niets geheim dat niet zal worden
bekendgemaakt.
27 Wat Ik in het geheim tegen jullie zeg, moeten jullie in het openbaar
doorvertellen en wat Ik jullie in het oor fluister, moeten jullie van de daken
verkondigen.
28 Wees niet bang voor wie wel het lichaam maar niet de ziel kunnen
doden; je zou beter bang zijn voor Hem die zowel de ziel als het lichaam
kan vernietigen in de hel.
29 Worden mussen niet per twee verkocht voor een kopermuntje? Toch
valt niet één mus op de grond buiten jullie Vader om.
30 En alle haren op je hoofd zijn geteld.
31 Jullie zijn veel meer waard dan mussen; wees dus niet bang.
32 Ieder die Mij erkent bij de mensen, zal Ik erkennen bij mijn Vader in
de hemel.
33 En wie Mij verloochent bij de mensen, zal Ik verloochenen bij mijn
Vader in de hemel.
34 Denk niet dat Ik ben gekomen om vrede op aarde te brengen. Ik ben
niet gekomen om vrede te brengen, maar het zwaard.
35 Ik ben gekomen om vijandschap te brengen tussen mannen en hun
vaders, tussen dochters en hun moeders, en tussen schoondochters en hun
schoonmoeders.
36 En huisgenoten zullen elkaars vijanden worden.
37 Wie meer van zijn vader of moeder houdt dan van Mij, is Mij niet
waard, en wie meer van zijn zoon of dochter houdt dan van Mij, is Mij
niet waard.
38 En wie niet zijn kruis op zich neemt en Mij volgt, is Mij niet waard.
39 Wie het ware leven denkt te hebben gevonden, zal het verliezen, maar
wie zijn leven loslaat voor Mij, zal het ware leven vinden.

40 Wie jullie verwelkomt, verwelkomt Mij en wie Mij verwelkomt,
verwelkomt Degene die Mij heeft gezonden.
41 Wie een profeet verwelkomt als een profeet, zal als een profeet worden
beloond en wie een rechtvaardig mens verwelkomt als een rechtvaardig
mens, zal als een rechtvaardig mens worden beloond.
42 En wie een van deze eenvoudige mensen een beker koud water geeft,
enkel en alleen omdat hij mijn volgeling is, Ik verzeker jullie dat hij zijn
beloning zeker niet zal mislopen."

11

1 Nadat Jezus zijn instructies aan zijn twaalf leerlingen had afgerond,
vertrok Hij om in de steden in dat gebied te onderwijzen en te preken.
2 Toen Johannes de Doper in de gevangenis hoorde wat de Messias aan
het doen was, stuurde hij enkele van zijn leerlingen naar Jezus toe
3 met de vraag: "Bent U degene die zou komen, of moeten we iemand
anders verwachten?"
4 Jezus antwoordde: "Ga Johannes verslag uitbrengen van wat jullie
horen en zien:
5 blinde mensen kunnen weer zien, verlamde mensen beginnen te
stappen, mensen met een huidziekte worden rein, dove mensen kunnen
weer horen, dode mensen verrijzen, en aan arme mensen wordt het
evangelie verkondigd.
6 Wie zich niet aan Mij ergert, is gezegend."
7 Toen de leerlingen van Johannes vertrokken, zei Jezus over hem tegen
de mensenmassa: "Wat zijn jullie gaan bekijken in de wildernis? Riet dat
wuift in de wind?
8 Nee! Wat gingen jullie bekijken: een man in mooie kleren? Nee, de
mensen in mooie kleren bevinden zich in paleizen.
9 Wat gingen jullie dan wel bekijken? Een profeet? Jazeker, zeg Ik jullie,
iemand die meer is dan een profeet.
10 Hij is het over wie werd geschreven:
'Ik stuur mijn boodschapper voor Je uit,
die de weg voor Je zal banen.'
11 Ik verzeker jullie: onder hen die uit een vrouw zijn geboren, is er
niemand opgestaan die belangrijker is dan Johannes de Doper, maar in
Gods rijk is de geringste belangrijker dan hij.
12 En vanaf de periode dat Johannes de Doper optrad tot nu toe wordt
Gods rijk bestormd en de bestormers proberen het binnen te dringen.
13 Want alle Profeten en de Wet hebben erover geprofeteerd totdat
Johannes kwam.
14 En als jullie bereid zijn om het te aanvaarden: Johannes is Elia, die zou
komen.
15 Als je oren hebt, luister dan!
16 Waarmee zal ik dit soort mensen vergelijken? Ze zijn als kinderen die
op de marktpleinen zitten en naar anderen roepen:
17 'Wij hebben voor jullie op de fluit gespeeld
en jullie hebben niet gedanst,
we hebben een klaaglied gezongen
en jullie hebben niet gerouwd.'
18 Want toen Johannes kwam en niet at of dronk, zeiden ze: 'Hij heeft een
demon in zich.'

19 Maar toen de Mensenzoon kwam en wel at en dronk, zeiden ze:
‘Kijk, een veelvraat en een dronkaard, een vriend van belastinginners en
zondaars!’ De juistheid van wijsheid wordt aangetoond door de daden die
erop gebaseerd zijn.”
20 Toen begon Jezus de steden waar de meeste van zijn wonderen waren
gebeurd, te verwijten dat ze niet tot inkeer waren gekomen:
21 “Wee jou, Chorazin, wee jou, Betsaïda, want als de wonderen die bij
jullie zijn gebeurd, in Tyrus en Sidon hadden plaatsgevonden, dan zou men
daar allang in zak en as hebben gezeten en tot inkeer zijn gekomen.
22 Maar Ik zeg jullie: op de Oordeelsdag zal het draaglijker zijn voor de
mensen van Tyrus en Sidon dan voor jullie.
23 En jij, Kafarnaüm, zal jij worden verheven naar de hemel? Nee, je zal
worden verlaagd naar het dodenrijk. Want als de wonderen die bij jou
zijn gebeurd, in Sodom hadden plaatsgevonden, dan zou het vandaag nog
bestaan.
24 Maar Ik zeg jullie: op de Oordeelsdag zal het draaglijker zijn voor het
land Sodom dan voor jou.”
25 In die tijd zei Jezus ook: “Ik dank U, Vader, Heer van hemel en aarde,
dat U deze dingen hebt verborgen voor wijzen en verstandigen, maar ze
hebt onthuld aan eenvoudigen.
26 Ja, Vader, want zo is het goed in uw ogen.
27 Alles is door mijn Vader aan Mij toevertrouwd. Niemand kent de Zoon
behalve de Vader, en niemand kent de Vader behalve de Zoon en zij aan
wie de Zoon Hem wenst bekend te maken.
28 Kom bij Mij, iedereen die afgemat en zwaar beladen is, en Ik zal jullie
rust geven.
29 Draag mijn juk en leer van Mij, want Ik heb een zachtmoedig en nederig
hart. Dan zullen jullie innerlijke rust vinden.
30 Want mijn juk is zacht en mijn last is licht.”

12

1 In die periode wandelde Jezus op een sabbat tussen de graanvelden
door. Zijn leerlingen kregen honger en begonnen aren te plukken en op te
eten.
2 Toen de farizeeën dat zagen, zeiden ze tegen Jezus: “Uw leerlingen doen
iets dat op de sabbat niet is toegestaan.”
3 Maar Hij antwoordde: “Hebben jullie niet gelezen wat David deed toen
hij en zijn mannen honger hadden?
4 Hij ging het huis van God binnen en hij en zijn mannen aten van de
gewijde broden, hoewel hun dat niet was toegestaan; enkel de priesters
mochten dat.
5 En hebben jullie niet in de Wet gelezen dat de priesters die op de sabbat
in de tempel zijn, de sabbat ontwijden maar toch onschuldig zijn?
6 Maar Ik zeg jullie dat hier iets belangrijkers is dan de tempel.
7 En als jullie hadden geweten wat ‘Ik verlang mededogen, geen offers’
betekent, dan hadden jullie de onschuldigen niet veroordeeld.
8 Want de Mensenzoon is baas over de sabbat.”
9 Toen vertrok Hij daarvandaan en ging Hij hun synagoge binnen.
10 Daar was iemand met een verlamde hand. Om Jezus te kunnen
beschuldigen, vroegen ze Hem: “Is het toegestaan om op de sabbat te
genezen?”

11 Jezus antwoordde: “Wie van jullie die een schaap heeft zou dat, als het
op de sabbat in een kuil zou vallen, niet vastgrijpen en eruit halen?
12 En een mens is toch veel meer waard dan een schaap? Daarom is het
toegestaan om goed te doen op de sabbat.”
13 Vervolgens zei Hij tegen de man: “Steek je hand uit.” De man stak zijn
hand uit en die genas; hij was nu even gezond als de andere.
14 De farizeeën gingen naar buiten en beraamden een plan om Hem om
te brengen.
15 Maar Jezus wist ervan en vertrok daarvandaan. Grote aantallen
mensen volgden Hem en Hij genas hen allen.
16 Hij verbood hun echter bekend te maken wie Hij was.
17 Zo gingen de volgende woorden van de profeet Jesaja in vervulling:
18 “Dit is mijn dienaar die Ik heb uitverkoren,
mijn dierbare, over Wie Ik Mij verheug.
Ik zal mijn Geest op Hem leggen
en Hij zal gerechtigheid aankondigen aan de volken.
19 Hij zal niet ruziën of schreeuwen
en op straat zal niemand zijn stem horen.
20 Het geknakte riet zal Hij niet afbreken
en een smeulende wiek zal Hij niet uitdoven,
totdat Hij de gerechtigheid doet overwinnen.
21 Op Hem zullen de volken hun hoop vestigen.”
22 Er werd iemand bij Jezus gebracht die bezeten was en niet kon zien of
spreken. Jezus genas hem, zodat de man kon spreken en zien.
23 Alle mensen waren verbaasd; ze zeiden: “Zou Hij de Zoon van David
zijn?”
24 De farizeeën hoorden dat en zeiden: “Hij kan de demonen alleen maar
uitdrijven omdat Beëlzebul, de heerser over de demonen, Hem daartoe in
staat stelt.”
25 Jezus wist echter wat ze dachten en zei: “Ieder koninkrijk dat innerlijk
verdeeld is, gaat te gronde, en geen enkele stad of familie die innerlijk
verdeeld is, zal standhouden.
26 En als Satan Satan uitdrijft, is hij innerlijk verdeeld. Dus hoe kan zijn
koninkrijk dan standhouden?
27 En als Ik de demonen uitdrijf doordat Beëlzebul Mij daartoe in staat
stelt, wie stelt jullie aanhangers dan in staat om ze uit te drijven? Zij tonen
aan dat jullie ongelijk hebben.
28 Maar als het Gods Geest is die Mij in staat stelt om demonen uit te
drijven, dan blijkt daaruit dat Gods koninkrijk bij jullie is gekomen.
29 Of hoe zou iemand het huis van een sterk persoon kunnen binnen-
dringen en diens bezittingen kunnen roven? Hij zal toch eerst de sterke
persoon vastbinden en pas daarna het huis leegroven?
30 Wie niet voor Mij is, is tegen Mij en wie niet met Mij bijeenbrengt, drijft
uiteen.
31 Daarom zeg Ik jullie: elke zonde en elke godslastering kan de mensen
worden vergeven, maar lastering tegen de Geest zal niet worden vergeven
32 en wie kwaadspreekt over de Mensenzoon, kan worden vergeven,
maar wie kwaadspreekt over de Heilige Geest, zal niet worden vergeven,
noch in dit tijdperk, noch in het toekomstige.
33 Van een boom moet je ofwel zeggen dat hij goed is, en dan zijn de
vruchten ervan ook goed, ofwel moet je zeggen dat hij slecht is, en dan

zijn ook de vruchten ervan slecht, want de boom is te herkennen aan zijn vruchten.
34 Addergebroed, jullie kunnen toch geen goede woorden spreken terwijl jullie slecht zijn? Want waar het hart vol van is, daarvan spreekt de mond.
35 Een goed mens haalt uit zijn voorraad goedheid goede dingen tevoorschijn, en een slecht mens haalt uit zijn voorraad slechtheid slechte dingen tevoorschijn.
36 Maar Ik zeg jullie: op de Oordeelsdag zullen de mensen verantwoording moeten afleggen voor iedere lichtzinnige opmerking die ze hebben gemaakt.
37 Want op basis van je woorden zal je worden vrijgesproken en op basis van je woorden zal je worden veroordeeld."
38 Toen vroegen enkele Schriftgeleerden en farizeeën Hem: "Leraar, wij willen U graag een teken zien doen."
39 Jezus antwoordde: "Slechte en overspelige mensen eisen een teken, maar er zal hun geen teken worden gegeven, behalve het teken van de profeet Jona.
40 Want zoals Jona zich drie dagen en drie nachten in de buik van het grote zeedier bevond, zal de Mensenzoon zich drie dagen en drie nachten in het hart van de aarde bevinden.
41 Bij het Oordeel zullen tegelijk met jullie soort de inwoners van Nineve verrijzen en zij zullen jullie veroordelen, want zij kwamen tot inkeer door Jona's verkondiging, en hier is Iemand die groter is dan Jona.
42 Bij het Oordeel zal tegelijk met jullie soort de koningin van het Zuiden verrijzen en zij zal jullie veroordelen, want zij kwam van de uithoeken van de aarde naar Salomo's wijsheid luisteren en hier is Iemand die groter is dan Salomo.
43 Wanneer een onreine geest uit een mens is gekomen, trekt hij door dorre plaatsen op zoek naar een rustplaats, zonder die te vinden.
44 Dan zegt hij: 'Ik ga terug naar het huis waar ik vandaan kom.' En wanneer hij aankomt, treft hij het huis onbewoond, geveegd en opgeruimd aan.
45 Dan gaat hij weg om zeven andere geesten op te halen die nog slechter zijn dan hijzelf, en ze nemen er hun intrek. Dan is die persoon er slechter aan toe dan eerst. Zo zal het ook zijn met jullie soort slechte mensen."
46 Terwijl Hij de mensenmassa nog toesprak, stonden onverwachts zijn moeder en broers buiten. Ze wilden Hem spreken.
47 Iemand zei tegen Jezus: "Uw moeder en broers staan buiten en ze willen met U spreken."
48 Jezus antwoordde de persoon die het Hem had verteld: "Wie is mijn moeder en wie zijn mijn broers?"
49 Hij wees naar zijn leerlingen en zei: "Dit zijn mijn moeder en mijn broers.
50 Want wie doet wat mijn Vader in de hemel wil, die is mijn broer, zus of moeder."

13

1 Diezelfde dag verliet Jezus het huis en ging Hij bij het meer zitten.
2 Er verzamelde zich zo'n grote mensenmassa om Hem heen, dat Hij in een boot plaatsnam, terwijl alle mensen op de oever bleven staan.
3 Hij vertelde hun van alles in de vorm van parabels. Hij zei: "Er was eens een zaaier die ging zaaien.

4 Tijdens het zaaien vielen er wat zaadjes langs het pad en de vogels
kwamen ze oppikken.
5 Andere zaadjes vielen in ondiepe laagjes aarde op rotsgrond. De
plantjes schoten meteen op, omdat de aarde ondiep was.
6 Maar toen de zon hoog kwam te staan, verschroeiden de plantjes; en
omdat ze geen wortels hadden, gingen ze dood.
7 Nog andere zaadjes vielen tussen het onkruid en het onkruid kwam op
en verstikte hen.
8 Weer andere zaadjes vielen in goede aarde en leverden een goede oogst
op, wel honderd-, zestig- of dertigmaal zoveel als er was gezaaid.
9 Als je oren hebt, luister dan!"
10 Later kwamen Jezus' leerlingen Hem vragen: "Waarom spreekt U de
mensen toe in de vorm van parabels?"
11 Hij antwoordde: "Omdat het jullie is gegeven de geheimen van Gods
rijk te kennen, maar hun is dat niet gegeven.
12 Want aan wie heeft, zal nog meer worden gegeven, zodat hij overvloed
zal hebben. Maar van wie niets heeft, zal zelfs hetgeen hij heeft worden
afgenomen.
13 Daarom spreek Ik hen toe in parabels, zodat ze wel zien maar niet
begrijpen, en wel horen maar niet verstaan.
14 Voor hen is de volgende profetie van Jesaja in vervulling gegaan:
'Jullie zullen wel horen maar niet verstaan,
en wel zien maar niet begrijpen.
15 Want het hart van dit volk is gevoelloos geworden,
hun oren kunnen nauwelijks horen
en hun ogen hebben ze gesloten.
Anders zouden ze met hun ogen kunnen zien
en met hun oren kunnen horen
en met hun hart verstaan
en zich bekeren
en dan zou Ik hen gezond maken.'
16 Maar omdat jullie ogen zien en jullie oren horen, zijn ze gezegend.
17 Want Ik verzeker jullie: veel profeten en rechtvaardige mensen wilden
graag zien wat jullie zien, maar ze hebben het niet gezien. En ze wilden
graag horen wat jullie horen, maar ze hebben het niet gehoord.
18 Luister dus naar de uitleg van de parabel van de zaaier:
19 Telkens wanneer iemand de boodschap van het koninkrijk hoort en
deze niet begrijpt, komt de duivel weggrissen wat in het hart van die
persoon was gezaaid. Dit is wat langs het pad is gezaaid.
20 Wat op de rotsgrond is gezaaid, is als de persoon die de boodschap
hoort en haar meteen vol vreugde aanvaardt.
21 Maar hij is oppervlakkig en het raakt niet diep in hem geworteld. Zodra
er verdrukking of vervolging komt omwille van het evangelie, komt hij ten
val.
22 En wat tussen het onkruid is gezaaid, is als de persoon die de
boodschap hoort, maar de zorgen van dit leven en de misleiding van de
rijkdom verstikken de boodschap, zodat deze niets oplevert.
23 Wat in goede aarde is gezaaid, is als de persoon die het evangelie
hoort, het begrijpt en vruchten voortbrengt; in het ene geval honderd-, in
het andere zestig- en in nog een ander geval dertigmaal zoveel als er was
gezaaid."

24 Jezus vertelde hun nog een parabel: “Het is met Gods rijk als met
iemand die goed zaad in zijn akker zaaide.
25 Maar terwijl iedereen sliep, kwam zijn vijand schadelijk onkruid
tussen het graan zaaien en ging hij weer weg.
26 Toen de plantjes opkwamen en aren vormden, verscheen ook het
schadelijk onkruid.
27 De knechten van de landeigenaar vroegen hem: ‘Meneer, u had toch
goed zaad in uw akker gezaaid? Waar komt dat schadelijk onkruid dan
vandaan?’
28 Hij antwoordde: ‘Dat heeft een vijand gedaan.’ De knechten vroegen
hem: ‘Wilt u dat we gaan wieden?’
29 Maar hij antwoordde: ‘Nee, want als jullie het onkruid zouden wieden,
zouden jullie ook de wortels van het graan lostrekken.
30 Laat het allemaal samen opgroeien tot de oogsttijd. Dan zal ik tegen de
maaiers zeggen: Breng eerst het onkruid bijeen en maak er bundels van
om te verbranden, en oogst dan het graan en breng het naar mijn schuur.’ ”

31 Jezus vertelde hun nog een parabel: “Het is met Gods rijk als met een
mosterdzaadje dat iemand in zijn akker zaaide.
32 Het is kleiner dan alle andere zaden, maar wanneer het uitgroeit, is
het de grootste van de moestuinplanten en wordt het een boom, zodat de
vogels in zijn takken komen nestelen.”

33 Hij vertelde hun nog een parabel: “Het is met Gods rijk als met desem
die door een vrouw vermengd werd met drie porties meel, totdat het deeg
volledig doordesemd was.”
34 Jezus vertelde dat alles aan de mensenmassa in de vorm van parabels;
Hij vertelde hun niets zonder parabels te gebruiken.
35 Zo gingen de volgende woorden van de profeet Jesaja in vervulling: “Ik
open mijn mond om in parabels te spreken, ik maak bekend wat vanaf de
schepping van de wereld verborgen is geweest.”

36 Nadat Hij afscheid had genomen van de mensenmassa, ging Hij naar
huis. Zijn leerlingen kwamen bij Hem en vroegen: “Wilt U de parabel van
het schadelijk onkruid op de akker aan ons uitleggen?”
37 Jezus antwoordde: “De zaaier van het goede zaad is de Mensenzoon.
38 De akker is de wereld en het goede zaad zijn de onderdanen van het
koninkrijk. Het schadelijk onkruid, dat zijn de onderdanen van de duivel.
39 De vijand die hen zaaide is de duivel, de oogst is het einde van de
wereld en zij die de oogst binnenhalen zijn engelen.
40 En zoals het schadelijk onkruid bijeengebracht en verbrand wordt, zo
zal het ook zijn bij het einde van de wereld.
41 De Mensenzoon zal zijn engelen uitzenden en zij zullen alles uit zijn
koninkrijk dat tot zonde aanzet en ieder die het slechte doet bijeenbrengen.
42 Die zullen in de brandende oven worden gegooid en daar zal worden
geweend en met de tanden geknarst.
43 Dan zullen de rechtvaardigen in het koninkrijk van hun Vader stralen
als de zon. Als je oren hebt, luister dan!

44 Het is met Gods rijk als met een schat die in een akker is verborgen, en
die door iemand wordt gevonden en weer toegedekt. Hij is er zo blij over
dat hij weggaat, alles verkoopt wat hij heeft en die akker koopt.

45 Het is met Gods rijk ook als met een zakenman die op zoek was naar
mooie parels.

46 Hij vond een parel die zo kostbaar was, dat hij al zijn bezittingen verkocht om die parel te kopen.

47 Het is met Gods rijk ook als met een lang visnet dat in het meer werd gegooid en waarin allerlei vissen werden gevangen.
48 Toen het vol was, werd het aan wal getrokken en men ging zitten om de goede vissen in emmers te doen en de slechte weg te gooien.
49 Zo zal het zijn bij het einde van de wereld. De engelen zullen eropuit gaan en de slechte mensen scheiden van de rechtvaardige.
50 Ze zullen de slechte mensen in de brandende oven gooien en daar zal worden geweend en met de tanden geknarst.
51 Hebben jullie dit alles begrepen?" De leerlingen antwoordden: "Ja."
52 Jezus zei tegen hen: "Daarom is iedere Schriftgeleerde die een leerling in Gods rijk is geworden, als een huiseigenaar die uit zijn voorraadkamer nieuwe en oude dingen tevoorschijn haalt."

53 Toen Jezus deze parabels had afgerond, vertrok Hij daarvandaan.
54 Hij kwam in zijn thuisstad en onderwees de mensen daar in hun synagoge, zodat ze diep onder de indruk waren en vroegen: "Vanwaar haalt Hij die wijsheid en die wonderen?
55 Is dit niet de zoon van de bouwer? Heet zijn moeder niet Maria en zijn broers Jakobus, Jozef, Simon en Judas?
56 En wonen niet al zijn zussen bij ons? Waar haalt Hij dat alles dan vandaan?"
57 Ze ergerden zich aan Hem, maar Jezus zei tegen hen: "Het is alleen in zijn thuisstad en in zijn eigen huis dat een profeet geen eer ontvangt."
58 En wegens hun ongeloof deed Hij daar slechts weinig wonderen.

14

1 In die tijd hoorde de tetrarch Herodes de berichten over Jezus.
2 Hij zei tegen zijn dienaren: "Dit is Johannes de Doper; hij is uit de dood verrezen en daarom beschikt hij over deze bijzondere krachten."
3 Herodes had Johannes namelijk laten arresteren, boeien en gevangenzetten wegens Herodias, de vrouw van zijn broer Filippus.
4 Dat was omdat Johannes tegen hem had gezegd: "U mag niet met haar trouwen."
5 Herodes wilde Johannes doden, maar hij was bang voor de mensen, omdat die Johannes als een profeet beschouwden.
6 Op de verjaardag van Herodes danste de dochter van Herodias voor de gasten en Herodes beleefde daar zoveel plezier aan,
7 dat hij zwoer dat hij haar zou geven wat ze maar zou vragen.
8 Daarom zei ze, opgestookt door haar moeder: "Geef mij hier, op een schaal, het hoofd van Johannes de Doper."
9 Hoewel de koning ontsteld was, beval hij, omwille van wat hij had gezworen in het bijzijn van zijn gasten, dat haar verzoek moest worden ingewilligd.
10 Hij stuurde iemand om Johannes in de gevangenis te onthoofden.
11 Johannes' hoofd werd op een schaal naar binnen gebracht en aan het meisje gegeven, en zij bracht het naar haar moeder.
12 Toen kwamen Johannes' leerlingen zijn lichaam ophalen. Ze begroeven het en gingen dat aan Jezus vertellen.

13 Toen Jezus hun verslag gehoord had, vertrok Hij in een boot naar een
afgelegen plaats om alleen te zijn. De mensenmassa hoorde dat en volgde
Hem te voet vanuit de steden.
14 Toen Jezus uit de boot stapte, zag Hij een grote menigte. Hij kreeg
medelijden met de mensen en genas hun zieken.
15 Toen het avond werd, kwamen zijn leerlingen Hem zeggen: “Dit is een
afgelegen plaats en het is al laat geworden. Stuur de mensen toch weg,
zodat ze naar de dorpen kunnen gaan om eten voor zichzelf te kopen.”
16 Jezus antwoordde: “Ze hoeven niet weg te gaan; geven jullie hun maar
te eten.”
17 Maar zij zeiden tegen Hem: “Wij hebben hier slechts vijf broden en
twee vissen.”
18 Jezus zei: “Breng ze hier.”
19 Hij droeg de mensen op om plaats te nemen op het gras, nam de
vijf broden en de twee vissen, keek omhoog naar de hemel, sprak een
zegengebed uit, brak de broden in stukken en gaf die aan zijn leerlingen.
Zij gaven ze door aan de mensen,
20 en ze aten allen totdat ze voldaan waren. De overgebleven brokken
werden verzameld, wel twaalf manden vol.
21 Het aantal mannen die hadden gegeten, dus zonder de vrouwen en
kinderen te tellen, bedroeg ongeveer vijfduizend.

22 Meteen daarna droeg Jezus zijn leerlingen op om in de boot te stappen
en voor Hem uit het meer over te steken, terwijl Hij de mensenmassa naar
huis stuurde.
23 Nadat Hij de mensenmassa naar huis had gestuurd, ging Hij alleen de
berg op om te bidden. Toen het avond werd, was Hij daar alleen.
24 De boot bevond zich op dat moment reeds op een grote afstand van de
kust en werd door de golven heen en weer geslingerd, omdat ze de wind
tegen hadden.
25 Tegen het einde van de nacht kwam Hij over het meer naar hen toe
gewandeld.
26 Toen zijn leerlingen Hem over het meer zagen wandelen, werden ze
doodsbang en zeiden ze: “Het is een spook!” Ze schreeuwden het uit van
angst.
27 Meteen zei Jezus tegen hen: “Wees gerust, Ik ben het. Wees niet bang.”
28 Toen vroeg Petrus Hem: “Heer, als U het bent, zeg dan dat ik bij U moet
komen over het water!”
29 Jezus zei: “Kom maar!” Petrus stapte uit de boot en wandelde over het
water naar Jezus toe.
30 Maar toen Petrus merkte hoe hard het waaide, werd hij bang en begon
hij te zinken. Hij riep: “Heer, red mij!”
31 Jezus stak meteen zijn hand uit, greep hem vast en zei tegen hem: “Jij
kleingelovige, waarom twijfelde je?”
32 En toen ze in de boot stapten, ging de wind liggen.
33 De anderen in de boot vielen voor Jezus op hun knieën en zeiden: “U
bent werkelijk de Zoon van God!”
34 Eenmaal overgestoken, kwamen ze bij Gennesaret aan land.
35 De mannen van die plaats herkenden Hem en lieten zijn komst in
de gehele streek bekendmaken, zodat alle mensen hun zieken kwamen
brengen.

36 Zij smeekten dat die slechts de kwast onderaan zijn mantel zouden
mogen aanraken. En iedereen die Hem aanraakte, werd genezen.

15

1 De farizeeën en Schriftgeleerden uit Jeruzalem kwamen Jezus vragen:
2 “Waarom overtreden uw leerlingen de traditie van de voorouders? Ze
wassen hun handen niet voor het eten!”
3 Jezus antwoordde: “En waarom overtreden jullie Gods gebod omwille
van jullie traditie?
4 God heeft immers gezegd: ‘Eer je vader en moeder’ en ‘Wie kwaad-
spreekt van zijn vader of moeder, moet ter dood worden gebracht.’
5 Maar jullie beweren dat wie tegen zijn vader of moeder zegt: ‘Wat ik
aan jullie had kunnen geven, heb ik aan God gewijd’,
6 zijn vader of moeder niet langer moet eren. Zo verklaren jullie Gods
gebod ongeldig omwille van jullie traditie.
7 Hypocrieten! Jesaja had gelijk toen hij het volgende over jullie
profeteerde:
8 ‘Dit volk bewijst Mij lippendienst,
hun hart is ver van Mij.
9 Zij vereren Mij tevergeefs,
en ze onderwijzen menselijke voorschriften.’ ”
10 Jezus riep de mensen bij zich en zei tegen hen: “Luister en begrijp het
volgende:
11 Het is niet wat de mond binnengaat dat de mens verontreinigt, maar
wat uit de mond naar buiten komt.”
12 Toen kwamen zijn leerlingen Hem vragen: “Weet U dat de farizeeën
uw woorden hebben gehoord en zich eraan ergeren?”
13 Jezus antwoordde: “Iedere plant die niet door mijn Hemelse Vader is
geplant, zal worden uitgetrokken.
14 Laat ze maar. Het zijn blindenbegeleiders die zelf blind zijn. En als een
blinde een blinde leidt, vallen ze beiden in een kuil.”
15 Petrus vroeg Jezus: “Wilt U die vergelijking aan ons uitleggen?”
16 Jezus zei: “Hebben ook jullie nog altijd geen inzicht?
17 Beseffen jullie niet dat alles wat de mond binnengaat, naar de maag
gaat en uiteindelijk weer naar buiten komt?
18 Maar hetgeen door de mond naar buiten gaat, komt uit het hart en
verontreinigt de mens.
19 Uit het hart komen immers slechte gedachten voort, en moord,
overspel, seksueel wangedrag, diefstal, leugenachtige verklaringen en
godslastering.
20 Dat zijn de zaken die de mens verontreinigen, maar de mens raakt niet
verontreinigd door met ongewassen handen te eten.”
21 Jezus verliet die plaats en trok zich terug in het gebied van Tyrus en
Sidon.
22 Een Kanaänitische vrouw uit die omgeving kwam naar Hem toe en riep:
“Heb medelijden met mij, Heer, Zoon van David! Mijn dochter is ernstig
bezeten!”
23 Jezus gaf geen antwoord. Zijn leerlingen kwamen bij Hem met het
verzoek: “Stuur haar toch weg; ze blijft ons maar naroepen.”
24 Jezus antwoordde: “Ik ben enkel gezonden naar de verloren schapen
van het volk Israël.”

25 Maar zij kwam naar Hem toe, viel op haar knieën en vroeg: “Heer, help
mij!”
26 Jezus antwoordde: “Het is niet goed om de kinderen het brood af te
nemen en dat aan de hondjes te geven.”
27 Maar zij zei: “Ja Heer, maar zelfs de hondjes eten van de kruimels die
van de tafel van hun eigenaars vallen!”
28 Jezus antwoordde: “Mevrouw, je hebt een groot geloof; moge je wens
in vervulling gaan.” Op dat moment was haar dochter genezen.
29 Nadat Jezus van daar was verder getrokken, kwam Hij bij het Meer van
Galilea. Hij ging de berg op en zette zich daar neer.
30 Er kwam een grote mensenmassa naar Hem toe met mensen die
verlamd of blind waren, hun arm of been niet goed konden gebruiken of
die niet konden spreken, en veel anderen. Ze legden hen aan Jezus' voeten
en Hij genas hen.
31 De menigte was verbaasd om te zien dat mensen die niet konden
spreken begonnen te praten, mensen die hun arm of been niet goed konden
gebruiken gezond werden, verlamden begonnen te stappen en blinden
konden zien. En ze verheerlijkten de God van Israël.
32 Jezus riep zijn leerlingen bij zich en zei: “Ik heb medelijden met al die
mensen, want ze zijn al drie dagen bij Me en nu hebben ze niets te eten. Ik
wil hen niet met een lege maag wegsturen, want dan zullen ze onderweg
bezwijken.”
33 De leerlingen zeiden tegen Hem: “Waar in dit afgelegen gebied kan
voldoende brood worden gevonden om zoveel mensen te eten te geven?”
34 Jezus vroeg hen: “Hoeveel broden hebben jullie?” Ze zeiden: “Zeven,
en enkele visjes.”
35 Hij droeg de menigte op om op de grond plaats te nemen,
36 nam de zeven broden en de visjes, sprak een dankgebed uit, brak ze in
stukken, en gaf die aan zijn leerlingen. De leerlingen gaven ze door aan de
mensen.
37 Ze aten allen tot ze voldaan waren. De overgebleven brokken werden
verzameld, wel zeven korven vol.
38 Het waren ongeveer vierduizend mannen die hadden gegeten,
vrouwen en kinderen niet meegeteld.
39 Jezus stuurde de mensen naar huis, stapte in de boot en ging naar het
gebied Magadan.

16

1 De farizeeën en de sadduceeën kwamen bij Jezus en stelden Hem op de
proef met de vraag om een teken uit de hemel aan hen te tonen.
2 Hij antwoordde echter: “Soms zeggen jullie tijdens de avond: het wordt
mooi weer, want de lucht is rood.
3 Of in de ochtend: vandaag krijgen we storm, want de lucht is rood
en dreigend. Jullie weten wat het betekent als de lucht er op een
bepaalde manier uitziet, maar jullie begrijpen niet waarop de huidige
gebeurtenissen wijzen.
4 Jullie soort slechte en overspelige mensen eist een teken, maar er zal
hun geen teken worden gegeven, behalve het teken van Jona.” Hij draaide
zich om en vertrok.
5 De leerlingen van Jezus staken het meer over, maar ze vergaten brood
mee te nemen.

6 Hij zei tegen hen: “Pas op en wees op je hoede voor de desem van de
farizeeën en de sadduceeën.”
7 Ze bespraken onder elkaar of Hij dat had gezegd omdat ze geen brood
hadden meegenomen.
8 Jezus merkte het en zei: “Kleingelovigen, waarom zijn jullie met elkaar
aan het bespreken dat jullie geen brood hebben?
9 Begrijpen jullie het nog niet? Weten jullie niet meer van de vijf broden
voor de vijfduizend en hoeveel manden vol jullie verzamelden?
10 Of van de zeven broden voor de vierduizend en hoeveel korven vol
jullie toen verzamelden?
11 Hoe bestaat het dat jullie niet beseffen dat Ik het niet over brood had?
Pas op voor de desem van de farizeeën en de sadduceeën.”
12 Toen begrepen ze dat ze niet op hun hoede moesten zijn voor de desem
in het brood, maar voor het onderwijs van de farizeeën en de sadduceeën.
13 Toen Jezus in het gebied van Caesarea Filippi kwam, vroeg Hij zijn
leerlingen: “Wie zeggen de mensen dat de Mensenzoon is?”
14 Ze zeiden: “Sommigen zeggen: Johannes de Doper, anderen: Elia, nog
anderen: Jeremia of een van de profeten.”
15 Jezus vroeg: “En jullie, wie zeggen jullie dat Ik ben?”
16 Simon Petrus antwoordde: “U bent de Messias, de Zoon van de levende
God.”
17 Toen zei Jezus tegen hem: “Simon Bar-Jona, jij bent gezegend, want dit
is jou niet onthuld door mensen van vlees en bloed, maar door mijn Vader
in de hemel.
18 Ik zeg je: jij bent Petrus, de rots. Op deze rots zal Ik mijn kerk bouwen
en zelfs de dood zal haar niet kunnen overwinnen.
19 Ik zal jou de sleutels van Gods rijk geven, en wat jij op aarde bindend
verklaart, zal in de hemel bindend zijn en wat jij op aarde ontbonden
verklaart zal in de hemel ontbonden zijn.”
20 Toen droeg Hij zijn leerlingen op aan niemand te vertellen dat Hij de
Messias was.
21 Vanaf toen begon Jezus aan zijn leerlingen uit te leggen dat Hij naar
Jeruzalem moest gaan, dat de oudsten, hoofdpriesters en Schriftgeleerden
Hem veel leed zouden aandoen, dat Hij zou worden gedood en dat Hij op
de derde dag weer tot leven zou worden gewekt.
22 Petrus nam Hem apart en begon Hem te berispen door te zeggen: “Dat
nooit, Heer! Dat mag U in geen geval overkomen!”
23 Maar Jezus draaide zich om en zei tegen Petrus: “Ga weg, uit mijn ogen,
jij satan! Je vormt een hinderpaal voor Me, omdat het jou niet om Gods
belangen gaat, maar om die van de mensen.”
24 Toen zei Jezus tegen zijn leerlingen: “Als iemand met Mij wil
meekomen, moet hij zichzelf verloochenen, zijn kruis opnemen en Mij
volgen.
25 Wie zijn leven wil redden, zal het verliezen, maar wie zijn leven loslaat
voor Mij, zal het vinden.
26 Wat heeft een mens eraan als hij de hele wereld wint maar zijn leven
verliest? Wat zou een mens geven in ruil voor zijn leven?
27 De Mensenzoon zal komen, gehuld in de hemelse pracht van zijn Vader
en vergezeld door zijn engelen. Dan zal Hij iedereen geven wat hij verdiend
heeft met zijn daden.

28 Ik verzeker jullie: sommigen die hier staan, zullen niet sterven voordat
zij de Mensenzoon in zijn koninklijke glorie hebben zien komen."

17

1 Zes dagen later nam Jezus Petrus, Jakobus en diens broer Johannes mee
een hoge berg op, waar ze alleen waren.
2 Daar veranderde Hij voor hun ogen; zijn gezicht straalde als de zon en
zijn kleren werden zo wit als het licht.
3 Plots verschenen Elia en Mozes aan hen; ze waren met Jezus in gesprek.
4 Petrus onderbrak hen en zei tegen Jezus: "Heer, het is goed dat wij hier
zijn. Als U wil, zal ik hier drie hutten bouwen: een voor U, een voor Mozes
en een voor Elia."
5 Terwijl hij nog sprak, kwam er een wolk vol licht boven hen hangen.
Vanuit de wolk sprak een stem: "Dit is mijn dierbare Zoon; Ik verheug Mij
over Hem. Luister naar Hem!"
6 Toen ze dat hoorden, vielen zijn leerlingen voorover. Ze waren
verschrikkelijk bang.
7 Jezus kwam naar hen toe, raakte hen aan en zei: "Sta op; wees niet
bang."
8 Toen ze opkeken, zagen ze enkel nog Jezus.
9 Tijdens hun afdaling van de berg beval Jezus hun: "Vertel niemand
wat jullie hebben gezien zolang de Mensenzoon nog niet uit de dood is
opgewekt."
10 De leerlingen vroegen Hem: "Waarom zeggen de Schriftgeleerden dat
Elia eerst moet komen?"
11 Hij antwoordde: "Elia komt inderdaad eerst alles in orde maken.
12 Maar Ik zeg jullie: Elia is reeds gekomen. Ze hebben hem echter niet
herkend, maar met hem gedaan wat ze wilden. Op dezelfde wijze zullen ze
de Mensenzoon mishandelen."
13 Toen begrepen de leerlingen dat Hij het over Johannes de Doper had.
14 Toen ze bij de menigte terugkwamen, kwam er iemand naar Jezus toe.
Hij knielde voor Hem
15 en zei: "Heer, heb medelijden met mijn zoon. Hij krijgt toevallen en
valt dan dikwijls in het vuur of het water, zodat hij er ellendig aan toe is.
16 Ik heb hem bij uw leerlingen gebracht, maar zij konden hem niet
genezen."
17 Jezus antwoordde: "O, ongelovige en tegendraadse mensen, hoelang
zal Ik nog bij jullie zijn? Hoelang zal Ik jullie nog verdragen? Breng hem
hier, bij Mij."
18 Jezus sprak de demon bestraffend toe en die ging uit het kind weg; het
was onmiddellijk genezen.
19 Later, toen Jezus alleen was, kwamen zijn leerlingen Hem vragen:
"Waarom konden wij die geest niet uitdrijven?"
20 Jezus antwoordde: "Omdat jullie geloof zo klein is! Ik verzeker
jullie: Als jullie een geloof hebben ter grootte van een mosterdzaadje en
tegen deze berg zeggen: verplaats je van hier naar daar, dan zal hij zich
verplaatsen. Niets zal dan onmogelijk voor jullie zijn."
22 Toen ze bijeenkwamen in Galilea, zei Jezus tegen hen: "Binnenkort zal
de Mensenzoon aan de mensen worden uitgeleverd.
23 Zij zullen Hem doden en op de derde dag zal Hij verrijzen." Ze werden
diep bedroefd.

24 Toen ze Kafarnaüm binnenkwamen, werd Petrus benaderd door de
inners van de tempelbelasting, die twee drachma per man bedroeg. Ze
vroegen: “Betaalt jullie Leraar geen tempelbelasting?”
25 Petrus zei: “Toch wel!” Toen hij thuiskwam, vroeg Jezus hem, voordat
hij iets kon zeggen: “Wat denk je, Simon, van wie ontvangen de koningen op
aarde tolgeld of belasting, van hun eigen kinderen of van vreemdelingen?”
26 Petrus zei: “Van de vreemdelingen.” En Jezus zei: “Dan zijn de kinderen
dus vrijgesteld.
27 Maar, om te zorgen dat we die mensen niet ergeren: ga naar het meer,
werp een hengel uit en neem de eerste vis die bijt. Als je zijn bek opent, zal
je een muntstuk van vier drachma vinden. Geef die aan de inners van de
tempelbelasting, voor jou en Mij.”

18

1 Op dat moment kwamen Jezus' leerlingen Hem vragen: “Wie is de
belangrijkste in Gods rijk?”
2 Jezus riep een kind, zette het tussen hen in
3 en zei: “Ik verzeker jullie, als jullie niet veranderen en als kinderen
worden, zullen jullie Gods rijk in geen geval binnengaan.
4 Wie zo nederig wordt als dit kind, is de belangrijkste in Gods rijk,
5 en wie zo'n kind verwelkomt in mijn naam, verwelkomt Mij.
6 Wie een van deze eenvoudige mensen die in Mij geloven tot zonde
aanzet, zou beter af zijn als men een zware molensteen om zijn nek zou
hangen om hem diep in zee te verdrinken.
7 Wee de wereld, wegens de struikelblokken. Die aansporingen tot zonde
moeten er wel komen, maar wee de persoon door wie ze komen.
8 Als je hand of je voet jou tot zonde aanzet, hak hem dan maar af en gooi
hem weg. Je kan beter verminkt of gehandicapt het leven binnengaan dan
in het bezit van twee handen of twee voeten in het eeuwig vuur gegooid
worden.
9 En als je oog jou tot zonde aanzet, verwijder het dan en gooi het weg.
Je kan beter met één oog het leven binnengaan dan in het bezit van twee
ogen in de brandende hel worden gegooid.
10 Zorg dat je op geen van deze eenvoudige mensen neerkijkt, want Ik zeg
jullie dat hun engelen in de hemel vrije toegang hebben tot mijn Vader in
de hemel.
12 Wat denken jullie: stel dat iemand honderd schapen heeft en een ervan
dwaalt af. Zou hij dan niet de negenennegentig in de heuvels achterlaten
en op zoek gaan naar het afgedwaalde schaap?
13 Ik verzeker jullie, als hij het vindt, verheugt hij zich er meer over dan
over de negenennegentig die niet waren afgedwaald.
14 Net zomin wil jullie Vader in de hemel dat een van deze eenvoudige
mensen verloren gaat.
15 Als je broeder of zuster je iets misdoet, ga dan naar die persoon toe
en wijs hem onder vier ogen terecht. Als hij naar je luistert, heb je hem
teruggewonnen.
16 Als de persoon echter niet luistert, neem dan een of twee anderen mee,
zodat ‘iedere aanklacht door twee of drie getuigen kan worden bevestigd.’
17 Als hij echter weigert naar hen te luisteren, stel dan je kerkgemeen-
schap op de hoogte. En als hij zelfs niet naar de kerkgemeenschap luistert,
mag je hem behandelen als een ongelovige of een belastinginner.

18 Ik verzeker jullie: wat jullie op aarde bindend verklaren, zal in de
hemel bindend zijn en wat jullie op aarde ontbonden verklaren, zal in de
hemel ontbonden zijn.
19 Bovendien verzeker Ik jullie: als twee van jullie op aarde
overeenkomen om iets te vragen, eender wat, dan zal mijn hemelse Vader
hun wens vervullen.
20 Want waar twee of drie personen samenkomen in mijn naam, daar
ben Ik bij hen."

21 Toen kwam Petrus bij Jezus met de vraag: "Heer, hoe vaak zal ik mijn
broeder vergeven als hij mij iets misdoet? Tot zevenmaal?"
22 Jezus zei tegen hem: "Ik zeg je: niet tot zevenmaal, maar tot zeven maal
zeventigmaal.
23 Het is met Gods rijk namelijk als met een man, een koning, die
afrekening wilde houden met zijn dienaren.
24 Hij was net met de afrekening begonnen, toen iemand bij hem werd
gebracht die hem een bedrag schuldig was ter waarde van 60 miljoen
daglonen.
25 En omdat hij het niet kon betalen, beval zijn heer dat hij, zijn vrouw
en kinderen en al zijn bezittingen verkocht moesten worden om de schuld
te betalen.
26 Daarop viel de dienaar voor hem op zijn knieën en smeekte: 'Heb
geduld met mij, ik zal u alles betalen!'
27 De heer van die dienaar kreeg medelijden, liet hem gaan en schold hem
zijn schuld kwijt.
28 Nadat die dienaar was vertrokken, zag hij een van zijn mededienaren,
die hem een bedrag ter waarde van honderd daglonen schuldig was. Hij
greep hem bij de keel en zei: 'Betaal wat je me schuldig bent!'
29 De mededienaar liet zich voor hem neervallen en smeekte: 'Heb
alsjeblieft geduld met mij, ik zal je betalen!'
30 Maar hij weigerde en liet hem in de gevangenis zetten totdat het
verschuldigde bedrag zou zijn betaald.
31 Toen zijn mededienaren zagen wat er gebeurde, vonden ze dat zo
verschrikkelijk dat ze naar hun heer gingen om te vertellen wat er allemaal
was gebeurd.
32 Toen riep de koning de dienaar bij zich en hij zei tegen hem: 'Jij slechte
dienaar, ik had je al je schulden kwijtgescholden omdat je mij daarom had
gesmeekt.
33 Had jij dan niet ook mededogen moeten hebben met je mededienaar,
zoals ik mededogen had met jou?'
34 Zijn heer was zo kwaad dat hij hem liet gevangenzetten en straffen
totdat hij zijn hele schuld zou hebben afbetaald.
35 Mijn hemelse Vader zal hetzelfde met jullie doen als je niet allemaal je
broeder of zuster van harte vergeeft."

19

1 Toen Jezus uitgesproken was, vertrok Hij uit Galilea en kwam Hij in het
gebied van Judea aan de overkant van de Jordaan.
2 Een grote mensenmassa volgde Hem en Hij genas de zieken ter plekke.
3 Er kwamen farizeeën naar Hem toe om Hem op de proef te stellen. Ze
vroegen: "Mag een man zijn vrouw wegsturen om eender welke reden?"

4 Jezus antwoordde: “Hebben jullie niet gelezen dat de Schepper hen
vanaf het begin mannelijk en vrouwelijk heeft gemaakt?
5 En dat Hij zei: ‘Daarom zal een man zijn vader en moeder verlaten
en zich aan zijn vrouw verbinden, en ze zullen samen een nieuw lichaam
vormen’?
6 Ze zijn dus niet langer twee lichamen, maar één. Daarom moet een
mens niet scheiden wat God heeft samengevoegd.”
7 Ze vroegen Hem: “Waarom heeft Mozes dan geboden om een echtschei-
dingsakte mee te geven als iemand zijn vrouw wegstuurt?”
8 Jezus zei tegen hen: “Omdat jullie koppig zijn, gaf Mozes toestemming
om je vrouw weg te sturen, maar aanvankelijk was dat niet de bedoeling.
9 Ik zeg jullie: wie zijn vrouw wegstuurt om een andere reden dan
seksueel wangedrag en trouwt met een andere vrouw, pleegt echtbreuk.”
10 Jezus' leerlingen zeiden tegen Hem: “Als het zo zit tussen man en
vrouw, is het beter om niet te trouwen.”
11 Maar Hij zei tegen hen: “Niet iedereen kan deze leer aanvaarden,
alleen zij aan wie het gegeven is.
12 Want er zijn eunuchen die zo zijn vanaf hun geboorte, er zijn
eunuchen die door mensen zijn gecastreerd, en er zijn mensen die als een
eunuch leven omwille van Gods rijk. Laat wie dit kan aanvaarden, het
aanvaarden!”
13 Toen werden er kinderen bij Jezus gebracht met de bedoeling dat Hij
hun de handen zou opleggen en zou bidden. Maar zijn leerlingen berispten
de mensen.
14 Jezus zei echter: “Laat de kinderen bij Mij komen en houd hen niet
tegen, want Gods rijk is bestemd voor wie is zoals zij.”
15 Nadat Hij hun de handen had opgelegd, vertrok Hij.

16 Op dat moment kwam iemand aan Jezus vragen: “Leraar, welke goede
daad moet ik doen om het eeuwig leven te krijgen?”
17 Jezus vroeg hem: “Waarom vraag je Mij over het goede? Er is er maar
één die goed is. Maar als je het leven wil binnengaan, houd je dan aan de
geboden.”
18 Hij vroeg Hem: “Welke?” Jezus zei: “Pleeg geen moord, pleeg geen
echtbreuk, steel niet, leg geen leugenachtige verklaring af,
19 eer je vader en moeder, en heb je naaste lief zoals je jezelf liefhebt.”
20 De jongeman zei tegen Hem: “Aan al die dingen heb ik me gehouden.
Wat ontbreekt mij nog?”
21 Jezus antwoordde: “Als je volmaakt wil zijn, ga dan je bezittingen
verkopen en geef de opbrengst aan de armen; dan zal je een schat in de
hemel hebben. Kom dan terug en volg Mij.”
22 Toen de man dat antwoord hoorde, ging hij aangeslagen weg, want hij
had veel bezittingen.
23 Jezus zei tegen zijn leerlingen: “Ik verzeker jullie, voor een rijke is het
moeilijk om Gods rijk binnen te gaan.
24 Nogmaals, Ik zeg jullie: het is gemakkelijker voor een kameel om door
het oog van een naald te kruipen dan voor een rijke om Gods koninkrijk
binnen te gaan.”
25 De leerlingen waren erg ontdaan toen ze dat hoorden. Ze zeiden:
“Maar wie kan dan worden gered?”
26 Jezus keek hen aan en zei: “Bij de mensen is het onmogelijk, maar bij
God is alles mogelijk.”

27 Petrus reageerde: “Wij hebben alles achtergelaten om U te volgen. Wat
gebeurt er dan met ons?”
28 Jezus zei tegen hem: “Ik verzeker jullie: in de nieuwe wereld, wanneer
de Mensenzoon op zijn verheven troon zit, zullen jullie die Mij zijn gevolgd
op twaalf tronen zitten en over de twaalf stammen van Israël rechtspreken.
29 En ieder die huizen, broers, zussen, vader, moeder, kinderen of
akkers heeft opgegeven omwille van mijn naam, zal honderdmaal zoveel
ontvangen en deel krijgen aan het eeuwig leven.
30 Maar veel eersten zullen de laatsten zijn, en veel laatsten de eersten.

20

1 Het is met Gods rijk als met een man, een landeigenaar, die er 's ochtends
op uitging om arbeiders in te huren voor het werk in zijn wijngaard.
2 Nadat hij met de arbeiders had afgesproken dat ze ieder een dagloon
van een denarie zouden verdienen, stuurde hij hen zijn wijngaard in.
3 En toen hij er halverwege de ochtend weer op uitging, zag hij anderen
werkloos op het marktplein staan.
4 Hij zei tegen hen: ‘Gaan jullie ook in de wijngaard werken, en ik zal
jullie een rechtvaardig loon geven.’
5 Dus gingen zij aan de slag. En toen hij rond het middaguur en
halverwege de middag nogmaals ging, deed hij hetzelfde.
6 Tegen het einde van de middag ging hij opnieuw en trof hij nog anderen
aan die daar stonden. Hij vroeg hen: ‘Waarom hebben jullie hier de hele
dag staan nietsdoen?’
7 Ze antwoordden: ‘Omdat niemand ons heeft ingehuurd.’ Hij zei tegen
hen: ‘Gaan jullie ook maar in de wijngaard werken.’
8 Toen het avond werd, zei de eigenaar van de wijngaard tegen zijn
opziener: ‘Roep de arbeiders en geef hun het loon, te beginnen met de
laatsten, tot en met de eersten.’
9 Zij die tegen het einde van de dag waren gekomen, ontvingen ieder een
denarie.
10 En toen de eersten aan de beurt waren, dachten ze dat zij meer zouden
krijgen, maar ook zij kregen ieder een denarie.
11 Nadat ze die hadden ontvangen, begonnen ze tegen de landeigenaar te
klagen:
12 ‘Zij die het laatst zijn ingehuurd, hebben slechts een uur gewerkt, en u
stelt hen aan ons gelijk, terwijl wij de hele dag in de hitte hebben gezwoegd.’
13 Maar hij antwoordde: ‘Vriend, ik behandel je niet verkeerd. Je had
toch een denarie met mij afgesproken?
14 Neem wat je toekomt en vertrek, maar ik wens deze arbeider die het
laatst was ingehuurd hetzelfde bedrag te geven als aan jou.
15 Of mag ik soms niet met mijn geld doen wat ik wil? Of ben je jaloers
geworden omdat ik vrijgevig ben?’
16 Zo zullen de laatsten de eersten zijn en de eersten de laatsten.”
17 Jezus ging naar Jeruzalem. Onderweg nam Hij zijn twaalf leerlingen
apart en zei tegen hen:
18 “Luister, we gaan naar Jeruzalem. Daar zal de Mensenzoon worden
uitgeleverd aan de hoofdpriesters en Schriftgeleerden. Zij zullen Hem ter
dood veroordelen
19 en Hem aan de niet-Joden uitleveren om te worden bespot, gegeseld
en gekruisigd, maar op de derde dag zal Hij verrijzen.”

20 Toen kwam de moeder van de zonen van Zebedeüs naar Jezus toe,
samen met haar zonen. Ze knielde om iets van Hem te vragen.
21 Jezus vroeg haar: “Wat is je wens?” Zij antwoordde: “Zou mijn ene zoon
rechts van U mogen zitten in uw koninkrijk, en mijn andere zoon links?”
22 Jezus antwoordde: “Jullie weten niet wat jullie vragen. Kunnen jullie
dezelfde beker leegdrinken als Ik?” Ze zeiden: “Dat kunnen we.”
23 Jezus zei tegen hen: “Mijn beker zullen jullie wel leegdrinken, maar
het is niet aan Mij om te bepalen wie rechts of links van Mij mag zitten. Die
plaatsen zijn voor wie mijn Vader ze heeft bestemd.”
24 Toen de tien andere leerlingen van Jezus hiervan hoorden, waren ze
kwaad op de twee broers.
25 Jezus riep hen bij zich en zei: “Jullie weten dat het bij de andere volken
zo is dat hun leiders de baas over hen spelen en hun heersers hun gezag
over hen laten gelden.
26 Bij jullie is dat niet zo. Integendeel, wie onder jullie belangrijk wil
worden, moet jullie dienaar zijn
27 en wie onder jullie vooraanstaand wil zijn, moet jullie slaaf zijn,
28 net zoals de Mensenzoon niet is gekomen om te worden gediend, maar
om te dienen en zijn leven te geven als losgeld voor velen.”
29 Toen ze Jericho verlieten, werd Jezus gevolgd door een grote menigte.
30 Er zaten twee blinde mensen aan de kant van de weg. Omdat ze hadden
gehoord dat Jezus voorbijkwam, riepen ze: “Heb medelijden met ons, Heer,
Zoon van David!”
31 De menigte snauwde hen toe dat ze moesten zwijgen. Maar ze riepen
nog luider: “Heb medelijden met ons, Heer, Zoon van David!”
32 Jezus hield halt, riep hen bij zich en vroeg: “Wat willen jullie dat Ik
voor jullie doe?”
33 Ze antwoordden: “Heer, we willen graag dat onze ogen worden
genezen.”
34 Jezus kreeg medelijden met hen en raakte hun ogen aan. Meteen
konden ze weer zien en volgden ze Hem.

21

1 Toen ze Jeruzalem naderden en bij Betfagé kwamen, bij de Olijfberg,
stuurde Jezus twee van zijn leerlingen vooruit.
2 Hij zei tegen hen: “Ga het dorp in dat voor jullie ligt. Dan zullen jullie
meteen een vastgebonden ezelin zien, met een veulen. Maak ze los en
breng ze hier.
3 Als iemand bezwaar maakt, zeg dan: ‘De Heer heeft ze nodig; Hij zal ze
meteen terugsturen.’ ”
4 Zo gebeurde wat de profeet had voorspeld:
5 “Vertel de dochter van Sion:
Let op, je koning komt naar je toe,
nederig en rijdend op een ezel,
op het veulen van een ezelin.”
6 De leerlingen vertrokken en deden wat Jezus hun had opgedragen.
7 Toen ze de ezelin met het veulen hadden gebracht en hun mantels erop
hadden gelegd, ging Jezus daarop zitten.
8 Een groot aantal mensen legden hun mantels op de weg, anderen
sneden takken van de bomen en spreidden die uit op de weg.
9 De vele mensen die voor en achter Jezus wandelden, riepen:

“Hosanna voor de zoon van David!
Gezegend is Hij die komt in de naam van de Heer!
Hosanna aan de Allerhoogste!”

10 Toen Jezus Jeruzalem binnenging, raakte de hele stad in opschudding
over de vraag: “Wie is dit?”
11 De mensen bij Jezus zeiden: “Dit is Jezus, de profeet uit Nazaret in
Galilea.”
12 Jezus ging het tempelterrein op, joeg iedereen weg die daar aan het
kopen of verkopen was, gooide de tafels van de geldwisselaars en de
zitbanken van de duivenverkopers omver
13 en zei tegen hen: “In de Schriften staat: ‘Mijn huis zal een gebedshuis
worden genoemd’, maar jullie maken er een rovershol van.”
14 Op het tempelterrein kwamen er mensen naar Hem toe die blind of
verlamd waren en Hij genas hen.
15 Maar toen de hoofdpriesters en de Schriftgeleerden de verbazing-
wekkende dingen zagen die Hij deed en toen ze hoorden dat de kinderen
op het tempelterrein uitriepen: “Hosanna voor de zoon van David!”, waren
ze verontwaardigd.
16 Ze vroegen Jezus: “Hoort U wat ze roepen?” Jezus zei tegen hen:
“Jazeker. Hebben jullie nooit gelezen: ‘U heeft zich laten bejubelen door
kleine kinderen en zuigelingen’?”
17 Hij liet hen achter en ging de stad uit, naar Betanië. Daar overnachtte
Hij.

18 's Morgens vroeg, toen ze naar Jeruzalem teruggingen, kreeg Jezus
honger.
19 Hij zag naast de weg een vijgenboom, ging ernaartoe en stelde vast
dat er niets anders aan zat dan bladeren. Hij zei tegen de boom: “Van jou
mogen nooit meer vruchten worden geplukt!” Onmiddellijk verdorde de
boom.
20 Zijn leerlingen zagen het en vroegen verwonderd: “Hoe kan het dat die
vijgenboom onmiddellijk is verdord?”
21 Jezus zei tegen hen: “Ik verzeker jullie, als jullie geloof hebben en
niet twijfelen, zullen jullie niet alleen doen wat Ik met de vijgenboom heb
gedaan, maar zelfs als jullie dan tegen deze berg zeggen: kom van je plaats
en stort jezelf in zee, zal het gebeuren.
22 En alles wat jullie vol vertrouwen vragen in het gebed, zullen jullie
ontvangen.”

23 Jezus ging het tempelterrein op. Terwijl Hij aan het onderwijzen was,
kwamen de hoofdpriesters en de volksoudsten naar Hem toe. Ze vroegen:
“Op grond van welke bevoegdheid doet U deze dingen? En wie heeft U die
bevoegdheid gegeven?”
24 Jezus antwoordde: “Ik zal jullie ook één vraag stellen, en als jullie Mij
antwoord geven, zal Ik jullie vertellen op grond van welke bevoegdheid Ik
deze dingen doe.
25 De doop van Johannes, vanwaar kwam die? Van God of van de
mensen?” Ze overlegden met elkaar: “Als we zeggen: van God, zal Hij
zeggen: Waarom geloven jullie hem dan niet?
26 Maar als we zeggen: van de mensen ... We zijn bang voor de menigte,
want iedereen beschouwt Johannes als een profeet.”

27 Daarom antwoordden ze: “Wij weten het niet.” Toen zei Hij tegen
hen: “Dan vertel Ik jullie ook niet op grond van welke bevoegdheid Ik deze
dingen doe.
28 Wat denken jullie? Een man had twee zonen. Hij ging naar de eerste
toe en zei: ‘Mijn zoon, ga vandaag in de wijngaard werken.’
29 Hij antwoordde: ‘Ik wil niet.’ Maar later kreeg hij wroeging en ging hij
toch.
30 Toen ging de vader naar de andere zoon en zei hetzelfde. Die zoon
antwoordde: ‘Ja, vader’, maar hij ging niet.
31 Wie van de twee deed wat de vader wilde?” Ze zeiden: “De eerste.”
Jezus zei tegen hen: “Ik verzeker jullie dat de belastinginners en de
prostituees eerder dan jullie Gods koninkrijk zullen binnengaan.
32 Want Johannes kwam naar jullie toe en toonde jullie de juiste weg,
maar jullie geloofden hem niet, terwijl de belastinginners en prostituees
hem wel geloofden. En zelfs toen jullie dat zagen, kwamen jullie niet tot
inkeer en geloofden jullie hem niet.
33 Luister ook naar deze parabel: Er was iemand, een landeigenaar, die
een wijngaard aanplantte, een omheining plaatste, een perskuil groef, een
wachttoren bouwde, de wijngaard aan wijnbouwers verhuurde en op reis
ging.
34 Toen de oogsttijd was aangebroken, stuurde hij zijn knechten naar de
wijnbouwers om zijn opbrengst op te halen.
35 Maar de wijnbouwers grepen zijn knechten; ze sloegen de ene in
elkaar, doodden een andere en stenigden nog een andere.
36 Vervolgens stuurde hij andere knechten, meer dan de eerste keer, en
die behandelden ze op dezelfde wijze.
37 Uiteindelijk stuurde hij zijn zoon naar hen toe. Hij zei: ‘Mijn zoon
zullen ze wel respecteren.’
38 Maar toen de wijnbouwers de zoon zagen, zeiden ze tegen elkaar: ‘Dit
is de erfgenaam. Kom, laten we hem doden en beslag leggen op zijn erfenis.’
39 Ze grepen hem, gooiden hem de wijngaard uit en doodden hem.
40 Wat zou de eigenaar van de wijngaard dus met die wijnbouwers doen,
wanneer hij komt?”
41 Ze zeiden tegen Hem: “Hij zal die slechte mensen ombrengen en de
wijngaard aan andere wijnbouwers verhuren. En die zullen hem steeds op
tijd de opbrengst uitbetalen.”
42 Jezus zei tegen hen: “Hebben jullie nooit het volgende in de Schriften
gelezen:
‘De steen die de bouwers hebben afgekeurd,
is de hoeksteen geworden;
de Heer heeft hiervoor gezorgd,
het is verbazingwekkend om te zien’?
43 Daarom vertel Ik jullie: Gods koninkrijk zal van jullie worden
afgenomen en aan een volk worden gegeven dat de vruchten ervan
oplevert.
44 Wie over deze steen valt, raakt verbrijzeld, en degene op wie hij valt,
wordt verpletterd.”
45 Toen de hoofdpriesters en farizeeën Jezus' parabels hoorden, begrepen
ze dat Hij over hen sprak.
46 Ze wilden Jezus oppakken, maar waren bang van het volk, want dat
beschouwde Hem als een profeet.

22

1 Jezus sprak hen nogmaals toe in parabels. Hij vertelde:
2 “Het is met Gods rijk als met een man, een koning, die een huwelijksfeest
gaf voor zijn zoon.
3 Hij stuurde zijn dienaren eropuit om de genodigden bijeen te roepen
voor het huwelijksfeest, maar die wilden niet komen.
4 Toen stuurde hij andere dienaren, aan wie hij opdroeg: ‘Zeg tegen de
genodigden: ik heb mijn feestmaal klaargemaakt, mijn ossen en mestvee
zijn geslacht en alles is gereed. Kom naar het huwelijksfeest.’
5 Maar de genodigden negeerden hen en vertrokken, sommigen naar hun
akker, anderen naar hun bedrijf,
6 terwijl de overigen zijn dienaren grepen, mishandelden en doodden.
7 De koning werd kwaad en stuurde zijn troepen om de moordenaars te
doden en hun stad in brand te steken.
8 Toen zei hij tegen zijn dienaren: ‘Het huwelijksfeest is gereed, maar de
genodigden zijn het feest niet waard.
9 Ga dus naar de plaatsen op straat waar veel volk is en nodig iedereen
die jullie daar aantreffen uit voor het huwelijksfeest.’
10 De dienaren gingen op pad en brachten iedereen bijeen die ze konden
vinden, zowel slechte als goede mensen, en zo werd de feestzaal gevuld
met gasten.
11 Toen de koning binnenkwam om de gasten te begroeten, zag hij daar
iemand die geen feestkledij had aangetrokken.
12 Hij zei tegen hem: ‘Vriend, hoe ben jij hier binnengekomen zonder
feestkledij?’ De man had geen antwoord.
13 Toen zei de koning tegen de dienaren: ‘Boei hem aan zijn handen
en voeten en gooi hem buiten, de uiterste duisternis in; daar zal worden
geweend en met de tanden geknarst.’
14 Want velen zijn geroepen, maar weinigen zijn uitverkoren.”

15 Toen vertrokken de farizeeën om met elkaar te overleggen hoe ze Hem
in zijn eigen woorden zouden kunnen vangen.
16 Ze stuurden hun leerlingen met de aanhangers van Herodes naar Hem
toe met de vraag: “Leraar, wij weten dat U oprecht bent en naar waarheid
onderwijst hoe men Gods weg moet bewandelen. U laat zich door niemand
beïnvloeden en praat niemand naar de mond.
17 Vertel ons daarom: vindt U dat het is toegestaan om de keizerlijke
belasting te betalen, of niet?”
18 Maar Jezus was zich bewust van hun slechte bedoelingen en zei:
“Hypocrieten, waarom stellen jullie Mij op de proef?
19 Toon Mij de munt die voor deze belasting wordt gebruikt.” Ze brachten
Hem een denarie.
20 Toen vroeg Hij hun: “Wie staat hierop afgebeeld? En welke naam staat
erop?”
21 Ze antwoordden: “Van de keizer.” Jezus zei tegen hen: “Geef dan aan
de keizer wat van de keizer is, en aan God wat van God is.”
22 Toen ze dat hoorden, verwonderden ze zich. Ze lieten Hem met rust
en vertrokken.

23 Dezelfde dag kwamen er sadduceeën naar Jezus toe. (Sadduceeën
beweren dat er geen verrijzenis is.)

24 Ze vroegen: “Leraar, Mozes heeft gezegd dat als iemand sterft zonder
kinderen na te laten, zijn broer met zijn weduwe moet trouwen en zo moet
zorgen voor nakomelingen voor zijn gestorven broer.
25 Er waren bij ons zeven broers, en de eerste was getrouwd. Toen hij
stierf zonder kinderen na te laten, trouwde zijn broer met de weduwe.
26 Zo verging het ook de tweede en de derde broer, tot en met de zevende.
27 Als laatste van allen stierf de vrouw.
28 Van wie van de zeven wordt zij de echtgenote bij de verrijzenis? Ze
zijn alle zeven met haar getrouwd geweest!”
29 Jezus antwoordde: “Jullie zitten op een dwaalspoor, want jullie
begrijpen noch de Schriften, noch Gods macht.
30 Bij de verrijzenis trouwen de mensen niet, maar zijn ze als engelen in
de hemel.
31 En wat de verrijzenis van de doden betreft, hebben jullie niet gelezen
wat God tegen jullie heeft gezegd?
32 Hij zei: ‘Ik ben de God van Abraham, de God van Isaak en de God van
Jakob.’ Hij is niet de God van doden, maar van levenden.”
33 Toen de mensen dat hoorden, waren ze diep onder de indruk van Jezus'
onderwijs.
34 De farizeeën hoorden dat Jezus de sadduceeën tot zwijgen had
gebracht. Daarom gingen ze gezamenlijk naar Hem toe.
35 Een van hen, een Wetgeleerde, stelde Hem op de proef met de vraag:
36 “Leraar, welk gebod in de Wet is het belangrijkst?”
37 Jezus antwoordde: “Heb de Heer, je God, lief met heel je hart, met heel
je ziel en met heel je verstand.
38 Dit is het allerbelangrijkste gebod.
39 En er is een tweede, even belangrijk gebod: Heb je naaste lief zoals je
jezelf liefhebt.
40 De hele Wet en de Profeten zijn vervat in deze twee geboden.”
41 Terwijl de farizeeën om Hem heen stonden, vroeg Jezus hun:
42 “Wat denken jullie over de Messias? Van wie is Hij de Zoon?” Ze
antwoordden: “Van David.”
43 Jezus zei tegen hen: “Hoe kan het dan dat David, aangestuurd door de
Heilige Geest, Hem ‘Heer’ noemde? Hij zei immers:
44 ‘De Heer zei tegen mijn Heer:
neem plaats aan mijn rechterzijde,
totdat Ik je vijanden aan Je heb onderworpen.’
45 Dus als David Hem ‘Heer’ noemt, hoe kan Hij dan zijn zoon zijn?”
46 Niemand was in staat om Jezus een antwoord te geven en voortaan
durfde niemand Hem nog vragen te stellen.

23

1 Daarna zei Jezus tegen de mensenmassa en tegen zijn leerlingen:
2 “Het zijn de Schriftgeleerden en de farizeeën die de Wet van Mozes
onderwijzen.
3 Doe daarom alles wat ze zeggen dat jullie moeten doen en houd je
daaraan. Maar gedraag je niet zoals zij, want ze leggen het wel uit, maar
doen het zelf niet.
4 Ze bundelen zware, moeilijk te dragen lasten en leggen die de mensen
op, maar steken zelf geen vinger uit om die lasten te helpen dragen.

5 Alles wat ze doen, doen ze om door de mensen gezien te worden. Ze
maken hun gebedsriemen breed en de rituele kwasten aan hun kleren lang,
6 ze zijn gesteld op de ereplaatsen bij feestmalen en de beste plaatsen in
synagogen,
7 en ze worden graag op de marktpleinen met respect begroet en door de
mensen aangesproken met 'rabbi'.
8 Maar jullie moeten je niet met 'rabbi' laten aanspreken. Er is er immers
maar Eén die jullie Leraar is en jullie zijn allen broeders en zusters van
elkaar.
9 Noem ook niemand op aarde jullie 'vader', want er is er maar Eén die
jullie hemelse Vader is.
10 Laat je ook geen 'leermeester' noemen, want er is er maar Eén die jullie
Leermeester is: de Messias.
11 De belangrijkste van jullie zal jullie dienaar zijn.
12 Wie zichzelf een eervolle plaats toebedeelt, zal een geringe plaats
krijgen, en wie zichzelf een geringe plaats toebedeelt, zal een eervolle
plaats krijgen.

13 Wee jullie, Schriftgeleerden en farizeeën! Hypocrieten! Jullie sluiten
mensen buiten van Gods rijk en gaan het zelf niet binnen. En wie het wel
binnengaat, proberen jullie tegen te houden.

15 Wee jullie, Schriftgeleerden en farizeeën! Hypocrieten! Jullie reizen
over zee en land om één bekeerling te maken, en wanneer hij dat geworden
is, maken jullie er iemand van die tweemaal zozeer de hel verdient als
jullie.

16 Wee jullie blinde leraars, jullie die zeggen: 'Wie zweert bij de tempel,
is niet aan zijn eed gebonden, maar wie zweert bij het goud van de tempel,
is dat wel.'
17 Blinde dwazen! Wat is belangrijker, het goud of de tempel die het goud
heilig maakt?
18 Jullie zeggen ook: 'Wie zweert bij het altaar is niet aan zijn eed
gebonden, maar wie zweert bij het offer op het altaar, is dat wel.'
19 Blind zijn jullie! Wat is belangrijker, het offer of het altaar dat het offer
heilig maakt?
20 Dus wie zweert bij het altaar, zweert daarbij en bij alles wat erop ligt.
21 En wie heeft gezworen bij de tempel, zweert daarbij en bij Hem die er
verblijft.
22 En wie zweert bij de hemel, zweert bij Gods troon en bij Hem die erop
zit.

23 Wee jullie, Schriftgeleerden en farizeeën! Hypocrieten! Jullie geven
God een tiende deel van munt, dille en komijn, maar jullie negeren wat
belangrijker is in de Wet: gerechtigheid, mededogen en geloof. Dat laatste
moeten jullie nastreven zonder het eerste te verwaarlozen.
24 Blinde leiders! Een mug wordt door jullie uit de drank gezeefd, maar
een kameel slikken jullie door!

25 Wee jullie, Schriftgeleerden en farizeeën! Hypocrieten! Jullie reinigen
wel de buitenkant van de beker en de schotel, maar jullie vullen die met
zelfzucht en gebrek aan zelfbeheersing.
26 Blinde farizeeër, zorg eerst dat de beker vanbinnen rein is; dan wordt
hij ook vanbuiten rein.

27 Wee jullie, Schriftgeleerden en farizeeën! Hypocrieten! Jullie lijken op
witgekalkte graven, die er vanbuiten mooi uitzien, maar vanbinnen zijn
gevuld met doodsbeenderen en alles wat onrein is.
28 In de ogen van de mensen zien jullie er vanbuiten rechtvaardig uit,
maar vanbinnen zitten jullie vol hypocrisie en slechtheid.
29 Wee jullie, Schriftgeleerden en farizeeën! Hypocrieten! Jullie bouwen
graven voor de profeten en versieren de grafmonumenten van de recht-
vaardigen,
30 en jullie zeggen: 'Als wij in de tijd van onze voorouders hadden geleefd,
dan zouden we niet met hen hebben meegewerkt aan het vergieten van het
bloed van de profeten.'
31 Maar zo bevestigen jullie dat jullie de afstammelingen zijn van de
moordenaars van de profeten!
32 Jullie zijn aan het voltooien wat jullie voorouders zijn begonnen!
33 Slangen, addergebroed, hoe denken jullie het Oordeel in de hel te
ontlopen?
34 Het is daarom dat Ik profeten, wijzen en Schriftgeleerden naar jullie
toe stuur. Jullie zullen sommigen van hen doden en kruisigen, terwijl jullie
anderen van hen zullen geselen in jullie synagogen en van de ene stad naar
de andere jagen.
35 Daardoor nemen jullie zelf alle schuld op je voor het bloed van
rechtvaardige mensen dat op aarde is gevloeid, van het bloed van de
rechtvaardige Abel tot het bloed van Zacharia de zoon van Berechja, die
jullie hebben vermoord tussen de tempel en het altaar.
36 Ik verzeker jullie, dit alles zal jullie overkomen.
37 Jeruzalem, Jeruzalem, jij die de profeten doodt en stenigt wie naar jou
toe gestuurd zijn! Ik heb zo vaak je inwoners willen bijeenbrengen, zoals
een hen haar kuikens onder haar vleugels bijeenbrengt. Maar jullie wilden
dat niet.
38 Jullie tempel zal binnenkort verlaten achterblijven.
39 Ik zeg jullie: jullie zullen Mij niet meer zien totdat jullie uitroepen:
'Gezegend is Hij die komt in de naam van de Heer!' "

24

1 Toen Jezus het tempelterrein verliet, kwamen zijn leerlingen Hem
onderweg tegemoet om Hem op de tempelgebouwen te wijzen.
2 Jezus reageerde: "Zien jullie dit alles? Ik verzeker jullie, hier zal
geen enkele steen op de andere worden gelaten, het zal allemaal worden
verwoest."
3 Toen Jezus op de Olijfberg was gaan zitten, kwamen zijn leerlingen Hem
vragen terwijl ze met Hem alleen waren: "Kunt U ons vertellen wanneer
dat zal zijn en wat het teken zal zijn van uw komst en van het einde van de
wereld?"
4 Jezus antwoordde: "Pas op dat niemand jullie misleidt,
5 want er zullen veel mensen komen die zich mijn naam toe-eigenen en
zich voor de Messias uitgeven; zij zullen veel mensen misleiden.
6 Jullie zullen horen van oorlogen en oorlogsdreiging. Maak je dan niet
ongerust; die dingen moeten gebeuren, maar het einde is dan nog niet
aangebroken.
7 Volken en koninkrijken zullen namelijk tegen elkaar oorlog voeren, en
op allerlei plaatsen zullen er hongersnoden en aardbevingen plaatsvinden.
8 Dit alles is het begin van de weeën.

9 Dan zullen jullie worden uitgeleverd om te worden gemarteld en men
zal jullie doden. Jullie zullen door alle volken worden gehaat omwille van
mijn naam.
10 Dan zullen veel mensen het geloof in Mij opgeven en elkaar verraden
en haten.
11 Er zullen veel valse profeten opstaan en ze zullen veel mensen
misleiden.
12 En omdat de wetteloosheid dan toeneemt, zal de liefde van veel
mensen bekoelen.
13 Maar wie standhoudt tot het einde, zal worden gered.
14 Dit evangelie van Gods koninkrijk zal in de hele wereld worden
verkondigd als een getuigenis voor alle volken en dan komt het einde.
15 Dus wanneer jullie de verwoestende gruwel waarover de profeet
Daniël sprak, in het heiligdom zien staan – lezer, begrijp wat dit betekent!
–
16 dan moeten de mensen in Judea de bergen invluchten.
17 Wie zich op het dakterras bevindt, moet niet naar beneden gaan om
iets op te halen uit zijn huis.
18 En wie zich op het land bevindt, moet niet terugkeren om zijn mantel
op te halen.
19 Het zal verschrikkelijk zijn voor vrouwen die in die periode zwanger
zijn of borstvoeding geven.
20 Bid dat jullie vlucht niet plaatsvindt in de winter of op de sabbat,
21 want er zal dan groot leed zijn zoals er nog nooit is geweest, vanaf het
begin van de wereld tot nu, en zoals er daarna nooit meer zal zijn.
22 Als die periode niet was ingekort, zou geen mens het overleven. In het
belang van de uitverkorenen zal die periode echter worden ingekort.
23 Als iemand dan tegen jullie zegt: ‘Kijk, hier is de Messias!’, of: ‘Kijk,
hier!', geloof het dan niet.
24 Want er zullen valse messiassen en valse profeten opstaan, die tekenen
en wonderen doen om zo mogelijk zelfs de uitverkorenen te misleiden.
25 Ik heb jullie gewaarschuwd.
26 Dus als men tegen jullie zegt: ‘Hij is daar in de wildernis', ga er dan
niet heen. Of: ‘Hij verstopt zich daarbinnen’, geloof het dan niet.
27 Want zoals de bliksem uit het oosten komt en helemaal in het westen
wordt waargenomen, zo zal het zijn met de komst van de Mensenzoon.
28 Waar het kadaver ligt, daar verzamelen zich de gieren.
29 Onmiddellijk na het leed van die periode zal de zon verduisteren en
de maan geen licht geven, zullen de sterren uit de lucht vallen en de
hemellichamen uit koers raken.
30 Dan zal het teken van de Mensenzoon in de hemel verschijnen. Dan
zullen alle volken op aarde rouwen en ze zullen de Mensenzoon op de
wolken zien komen, met macht en grote hemelse pracht.
31 Hij zal zijn engelen eropuit sturen met luid trompetgeschal en zij
zullen zijn uitverkorenen samenbrengen vanuit de vier windstreken, uit
alle uithoeken van de wereld.
32 Leer daarom van de volgende vergelijking met de vijgenboom: zodra
zijn takken uitlopen en de bladeren verschijnen, weet je dat het bijna zomer
is.
33 Op dezelfde manier kunnen jullie, wanneer je dit alles ziet gebeuren,
weten dat het voor de deur staat.
34 Ik verzeker jullie, dit volk zal niet vergaan voordat dit alles gebeurt.

35 De hemel en de aarde zullen vergaan, maar mijn woorden zullen nooit
vergaan.
36 Maar op welke dag en welk tijdstip dat zal gebeuren weet niemand;
zelfs de engelen in de hemel niet, ook de Zoon niet, maar alleen de Vader.
37 Met de komst van de Mensenzoon zal het zijn als in de tijd van Noach.
38 In de tijd voor de zondvloed gingen de mensen door met eten, drinken
en trouwen tot de dag dat Noach de ark binnenging.
39 Ze beseften niet wat er ging gebeuren, totdat de zondvloed kwam en
iedereen wegvaagde. Zo zal het ook zijn met de komst van de Mensenzoon.
40 Dan zullen twee mannen op het veld bezig zijn, van wie de ene wordt
weggenomen en de andere achtergelaten.
41 Van twee vrouwen die dan bij de molen aan het malen zijn, wordt de
ene weggenomen en de andere achtergelaten.
42 Wees dus waakzaam, want jullie weten niet op welke dag je Heer komt.
43 Dit moeten jullie weten: als de huiseigenaar zou weten in welk deel
van de nacht de dief komt, zou hij waakzaam zijn en niet in zijn huis laten
inbreken.
44 Ook jullie moeten dus voorbereid zijn, want de Mensenzoon komt op
een onverwacht tijdstip.
45 Wie is de trouwe en verstandige dienaar die door zijn heer over zijn
huispersoneel is aangesteld om hun op tijd te eten te geven?
46 De dienaar die door zijn heer bij diens thuiskomst aan het werk wordt
aangetroffen, is gezegend.
47 Ik verzeker jullie dat hij hem over al zijn bezittingen zal aanstellen.
48 Maar als de dienaar slecht is en denkt: ‘Mijn heer komt nog lang niet’,
49 en hij begint zijn mededienaren te mishandelen en met de dronken-
lappen te eten en drinken,
50 dan zal de heer van die dienaar komen op een dag dat hij het niet
verwacht en op een tijdstip dat hij niet kent.
51 De heer zal hem zeer zwaar straffen en hij zal terechtkomen bij de
hypocrieten, waar zal worden geweend en met de tanden geknarst.

25

1 Dan zal het met Gods rijk zijn als met tien bruidsmeisjes die met hun
olielamp naar de plaats gingen waar ze de bruidegom zouden opwachten.
2 Vijf van hen waren dwaas, vijf waren verstandig.
3 De dwaze meisjes namen wel hun lamp maar geen olie mee,
4 maar de verstandige meisjes namen naast hun lamp ook een kruikje
olie mee.
5 Toen de bruidegom uitbleef, werden alle meisjes slaperig en ze vielen
in slaap.
6 Midden in de nacht werd er geroepen: ‘Daar is de bruidegom! Ga hem
tegemoet!’
7 Toen stonden al die meisjes op en maakten ze hun lamp in orde.
8 De dwaze meisjes zeiden tegen de verstandige: ‘Geef ons wat van jullie
olie, want onze lampen zijn aan het uitdoven.’
9 De verstandige bruidsmeisjes antwoordden: ‘Dat kan niet, want er is
niet voldoende olie voor ons en jullie. Ga maar naar de handelaars om olie
voor jezelf te kopen.’

10 Maar toen ze weggingen om olie te kopen, arriveerde de bruidegom.
De meisjes die voorbereid waren, gingen met hem mee naar het feest. Toen
werd de deur gesloten.
11 Later kwamen ook de andere meisjes. Ze riepen: ‘Meneer, meneer, doe
voor ons open!’
12 De bruidegom antwoordde: ‘Ik verzeker jullie, ik ken jullie niet.’
13 Wees dus waakzaam, want jullie kennen de dag of het tijdstip niet.

14 Het is als met iemand die op reis ging en zijn dienaren bij zich riep om
de zorg voor zijn bezittingen aan hen over te dragen.
15 Aan de één gaf hij vijf zakken goud, aan de ander twee, aan een derde
één, afhankelijk van hun bekwaamheid, en hij ging op reis.
16 De dienaar die vijf zakken goud had ontvangen, ging er onmiddellijk
mee aan de slag en verdiende er vijf bij.
17 Zo ging het ook met de dienaar die er twee had: hij verdiende er twee
bij.
18 Maar de dienaar die er één had ontvangen, ging naar buiten en groef
een gat in de grond om het geld van zijn heer te verbergen.
19 Na lange tijd kwam de heer van die dienaren terug en moesten ze
verantwoording aan hem afleggen.
20 De dienaar die vijf zakken goud had ontvangen, kwam bij zijn heer,
bracht hem er nog vijf en zei: ‘Heer, u had mij vijf zakken goud gegeven, ik
heb er vijf bijverdiend.’
21 Zijn heer zei tegen hem: ‘Goed gedaan, goede en trouwe dienaar! Je
bent betrouwbaar geweest met weinig, ik zal je aanstellen over veel. Je
mag deelnemen aan het feest van je heer.’
22 De dienaar die twee zakken goud had ontvangen, kwam ook bij zijn
heer, en zei: ‘Heer, u had mij twee zakken goud gegeven. Kijk, ik heb er
twee bijverdiend.’
23 Zijn heer zei tegen hem: ‘Goed gedaan, goede en trouwe dienaar! Je
bent betrouwbaar geweest met weinig, ik zal je aanstellen over veel. Je
mag deelnemen aan het feest van je heer.’
24 Toen kwam ook de dienaar die één zak goud had ontvangen bij zijn
heer en zei: ‘Heer, ik wist dat u een streng mens bent, die oogst waar hij
niet heeft gezaaid en verzamelt waar hij niet heeft geplant.
25 Ik was bang en heb uw zak goud verborgen in een gat in de grond.
Alstublieft, dit is van u.’
26 Zijn heer zei tegen hem: ‘Jij slechte, luie dienaar! Je wist dus dat ik
oogst waar ik niet heb gezaaid en verzamel waar ik niet heb geplant?
27 Dan had je mijn geld bij de bankiers in bewaring moeten geven, zodat
ik na mijn terugkomst mijn geld had kunnen terugkrijgen met rente.
28 Neem hem dus die zak goud af en geef ze aan degene die de tien zakken
heeft.
29 Want aan ieder die heeft, zal nog meer worden gegeven, zodat hij
overvloed zal hebben. Maar van wie niets heeft, zal zelfs hetgeen hij heeft
worden afgenomen.
30 En gooi de nutteloze dienaar buiten, de uiterste duisternis in; daar zal
worden geweend en met de tanden geknarst.’

31 Wanneer de Mensenzoon komt, gehuld in zijn hemelse pracht en
vergezeld van alle engelen, zal Hij plaatsnemen op zijn koninklijke troon.

32 Alle volken zullen vóór Hem worden bijeengebracht en Hij zal de
mensen van elkaar scheiden zoals de herder de schapen en de geiten van
elkaar scheidt:
33 Hij zal de ‘schapen’ aan zijn rechterzijde opstellen en de ‘geiten’ aan
zijn linkerzijde.
34 Dan zal de Koning tegen de mensen aan zijn rechterzijde zeggen:
‘Kom maar! Jullie zijn gezegend door mijn Vader, jullie krijgen deel
aan het koninkrijk dat vanaf de schepping van de wereld voor jullie is
gereedgemaakt.
35 Want Ik had honger en jullie gaven Mij te eten, Ik had dorst en jullie
gaven Mij te drinken, Ik was een vreemde en jullie verwelkomden Mij,
36 Ik was naakt en jullie gaven Mij kleren, Ik was ziek en jullie verzorgden
Mij, Ik zat gevangen en jullie kwamen Mij bezoeken.’
37 Dan zullen de rechtvaardige mensen Hem vragen: ‘Heer, wanneer
hebben wij U hongerig gezien en gaven wij U te eten, of dorstig en gaven
wij U te drinken?
38 En wanneer zagen wij U als vreemdeling en verwelkomden wij U, of
naakt en gaven wij U kleren?
39 Wanneer zagen wij dat U ziek was of gevangen zat en kwamen wij U
bezoeken?’
40 Dan zal de Koning tegen hen zeggen: ‘Ik verzeker jullie, voor zover
jullie dit hebben gedaan voor een van de geringsten van mijn broeders en
zusters, hebben jullie het voor Mij gedaan.’
41 Dan zal Hij tegen de mensen aan zijn linkerzijde zeggen: ‘Ga weg, bij
Mij vandaan, jullie vervloekten, naar het eeuwig vuur dat is gereedgemaakt
voor de duivel en zijn engelen!
42 Want Ik had honger en jullie gaven Mij niet te eten, Ik had dorst en
jullie gaven Mij niet te drinken,
43 Ik was een vreemde en jullie verwelkomden Mij niet, naakt en jullie
gaven Mij geen kleren, ziek en gevangen en jullie kwamen Mij niet
bezoeken!’
44 Dan zullen ook zij Hem vragen: ‘Heer, wanneer hebben wij U hongerig
gezien, of dorstig, of als vreemdeling, of naakt, of ziek, of gevangen, en
hebben wij U niet geholpen?’
45 Dan zal Hij tegen hen zeggen: ‘Ik verzeker jullie, voor zover jullie dit
niet hebben gedaan voor een van deze geringsten, hebben jullie het ook
niet voor Mij gedaan.’
46 En dan gaan zij de eeuwige straf tegemoet, maar de rechtvaardigen
gaan naar het eeuwig leven.”

26

1 Nadat Jezus al deze dingen had gezegd, zei Hij tegen zijn leerlingen:
2 “Zoals jullie weten, is het over twee dagen Pesach. Dan zal de
Mensenzoon worden uitgeleverd om te worden gekruisigd.”
3 Toen kwamen de hoofdpriesters en de volksoudsten bijeen in de
ambtswoning van hogepriester Kajafas.
4 Ze spanden samen om Jezus met een list op te pakken en te doden.
5 “Maar niet tijdens het feest,” zeiden ze, “anders komt het volk in
opstand.”

6 Toen Jezus in Betanië was, in het huis van Simon de Melaatse,

7 kwam er een vrouw naar Hem toe met een albasten flesje dure olie, die
ze over zijn hoofd uitgoot terwijl Hij aan de maaltijd deelnam.
8 Zijn leerlingen zagen het en zeiden verontwaardigd: “Waarom die
verspilling?
9 De olie had voor veel geld kunnen worden verkocht en de opbrengst
had aan de armen kunnen worden gegeven.”
10 Jezus was zich ervan bewust en zei tegen hen: “Waarom vallen jullie
die vrouw lastig? Ze heeft iets goeds voor Mij gedaan.
11 Er zullen altijd wel arme mensen bij jullie zijn, maar Ik zal niet altijd
bij jullie zijn.
12 Door deze olie over mijn lichaam uit te gieten, heeft zij Mij gezalfd ter
voorbereiding op mijn begrafenis.
13 Ik verzeker jullie, overal in de wereld waar het evangelie zal worden
verkondigd, zal ter herinnering aan haar worden verteld wat zij heeft
gedaan.”
14 Toen ging een van de Twaalf, namelijk Judas Iskariot, naar de
hoofdpriesters
15 en vroeg: “Wat zijn jullie bereid mij te geven als ik Jezus aan jullie
uitlever?” Zij telden dertig zilverstukken voor hem uit.
16 Vanaf toen zocht Judas naar een gelegenheid om Jezus uit te leveren.
17 Op de eerste dag van het Feest van de Ongedesemde Broden kwamen
Jezus' leerlingen Hem vragen: “Waar wilt U dat we de Pesachmaaltijd
klaarmaken?”
18 Jezus zei: “Ga de stad in, naar die en die persoon, en zeg tegen hem:
‘De Leraar zegt: Mijn tijd is bijna gekomen. Bij jou thuis zal Ik met mijn
leerlingen de Pesachmaaltijd eten.’ ”
19 De leerlingen deden wat Hij hun had opgedragen: ze maakten de
Pesachmaaltijd klaar.
20 Die avond nam Jezus aan tafel plaats met de Twaalf.
21 Tijdens het eten zei Jezus: “Ik verzeker jullie, een van jullie zal Mij
verraden.”
22 Daar werden ze heel bedroefd van en ze vroegen Hem, de een na de
ander: “Ik ben het toch niet, Heer?”
23 Jezus antwoordde: “Hij die samen met Mij het stuk brood in zijn hand
in de schaal met eten doopt, Hij is het die Mij zal verraden.
24 De Mensenzoon zal heengaan, precies zoals over Hem in de Schriften
staat, maar wee degene door wie de Mensenzoon wordt verraden. Voor die
persoon zou het beter zijn geweest als hij niet was geboren.”
25 Judas, zijn verrader, reageerde: “Ik ben het toch niet, Rabbi?” Jezus zei
tegen hem: “Jij hebt het gezegd.”
26 Tijdens de maaltijd nam Jezus een brood, sprak een zegengebed uit,
brak het in stukken, verdeelde die onder zijn leerlingen en zei: “Neem dit
aan en eet het, dit is mijn lichaam.”
27 Ook nam Hij een beker, sprak een dankgebed uit en reikte hen de beker
aan, terwijl Hij zei: “Drink er allen uit.
28 Dit is mijn bloed, het bloed van het verbond, dat voor veel mensen
wordt vergoten, voor de vergeving van hun zonden.
29 Ik zeg jullie, vanaf nu zal Ik niet meer van deze vrucht van de
druivelaar drinken tot de dag waarop Ik nieuwe wijn met jullie drink in
het koninkrijk van mijn Vader.”
30 Na het zingen van een danklied vertrokken ze naar de Olijfberg.

31 Toen zei Jezus tegen zijn leerlingen: “Omwille van wat er met Mij gaat
gebeuren, zullen jullie allen Mij vannacht in de steek laten, want in de
Schriften staat: ‘Ik zal de herder doodslaan, en de schapen van de kudde
zullen worden uiteengedreven.’
32 Maar nadat Ik ben verrezen, zal Ik voor jullie uit naar Galilea gaan.”
33 Petrus reageerde: “Al zou iedereen U in de steek laten, ik zal U nooit in
de steek laten!”
34 Jezus zei tegen hem: “Ik verzeker je, vannacht nog, voordat de haan
kraait, zal jij Mij driemaal verloochenen.”
35 Petrus antwoordde: “Al zou ik samen met U moeten sterven, ik zal U
nooit verloochenen.” De andere leerlingen zeiden hetzelfde.
36 Toen kwam Jezus met hen bij een plaats die Getsemane wordt
genoemd. Hij zei tegen zijn leerlingen: “Gaan jullie hier zitten terwijl Ik
verderop ga bidden.”
37 Jezus nam Petrus en de twee zonen van Zebedeüs met zich mee en
begon bedroefd en onrustig te worden.
38 Hij zei tegen hen: “Ik ben diep, zelfs dodelijk, bedroefd. Blijf hier samen
met Mij waken.”
39 Hij stapte iets verder, liet zich voorover vallen en bad: “Mijn Vader, als
het mogelijk is, laat deze beker dan aan Mij voorbijgaan; laat echter niet
gebeuren wat Ik wil, maar wat U wil.”
40 Toen Hij bij zijn leerlingen terugkwam, trof Hij hen slapend aan. Hij zei
tegen Petrus: “Konden jullie niet eens een uur lang samen met Mij waken?
41 Waak en bid, opdat jullie niet in verzoeking komen, want de geest is
wel bereidwillig maar het lichaam is zwak.”
42 Hij ging nogmaals weg, voor de tweede keer, en bad: “Mijn Vader, als
het niet mogelijk is dat dit voorbij gaat tenzij Ik drink, laat dan gebeuren
wat U wil.”
43 Toen Hij weer bij zijn leerlingen terugkwam, trof Hij hen nogmaals
slapend aan, want ze konden hun ogen niet openhouden.
44 Hij ging opnieuw weg en bad iets verderop dezelfde woorden, voor de
derde keer.
45 Daarna kwam Hij bij zijn leerlingen terug en zei Hij: “Zijn jullie nog
altijd aan het slapen en rusten? Het tijdstip waarop de Mensenzoon aan de
zondaars wordt uitgeleverd, is bijna aangebroken.
46 Sta op, laten we vertrekken; mijn verrader is bijna hier.”
47 Terwijl Hij nog sprak, kwam Judas, een van de Twaalf, vergezeld
van een grote menigte met zwaarden en knuppels, gestuurd door de
hoofdpriesters en oudsten van het volk.
48 Jezus' verrader had een teken met hen afgesproken: “Het is degene die
ik met een kus begroet; Hem moeten jullie arresteren.”
49 Hij stapte recht op Jezus af, zei “Gegroet, Rabbi!” en gaf Hem een kus.
50 Jezus zei tegen hem: “Vriend, doe waarvoor je gekomen bent.” Toen
kwamen ze naar Jezus toe, en ze grepen en arresteerden Hem.
51 Een van de mensen bij Jezus strekte ineens zijn hand uit, trok zijn
zwaard, viel de dienaar van de hogepriester aan en hakte zijn oor af.
52 Maar Jezus zei tegen hem: “Steek je zwaard terug op zijn plaats, want
ieder die naar het zwaard grijpt, zal door het zwaard omkomen.
53 Denk je niet dat Ik mijn Vader te hulp zou kunnen roepen en dat Hij
Mij dan meteen twaalf legioenen engelen zou sturen?

54 Maar hoe zou dan in vervulling gaan wat in de Schriften staat, namelijk
dat dit moet gebeuren?"
55 Op dat moment zei Jezus tegen de mensen: "Zijn jullie Mij hier als een
misdadiger met zwaarden en knuppels komen arresteren? Ik zat toch elke
dag bij jullie op het tempelterrein te onderwijzen? Toen hebben jullie Mij
niet opgepakt.
56 Maar dit alles is gebeurd opdat in vervulling zou gaan wat de profeten
hebben geschreven." Toen lieten al zijn leerlingen Hem in de steek; ze
vluchtten weg.
57 Zij die Jezus hadden gearresteerd, leidden Hem weg naar Kajafas,
de hogepriester, waar de Schriftgeleerden en de oudsten waren bi-
jeengekomen.
58 Petrus volgde Hem op een afstand, tot op de binnenplaats van het huis
van de hogepriester. Eenmaal binnen ging hij bij de bewakers zitten om te
kijken wat er zou gebeuren.
59 De hoofdpriesters en de hele Joodse raad zochten naar een valse
getuigenverklaring tegen Jezus, zodat ze Hem zouden kunnen ombrengen.
60 Dat lukte niet, hoewel er veel valse getuigen naar voren kwamen.
Uiteindelijk kwamen twee mensen naar voren,
61 die zeiden: "Deze man heeft gezegd: 'Ik kan Gods tempel verwoesten
en in drie dagen herbouwen.' "
62 Toen stond de hogepriester op en vroeg aan Jezus: "Hebt U geen
antwoord op de verklaring van deze getuigen tegen U?"
63 Jezus zweeg. De hogepriester zei tegen Hem: "Ik bezweer U bij de
levende God, zeg ons of U de Messias bent, de Zoon van God!"
64 Jezus zei tegen hem: "U hebt het gezegd. Maar Ik zeg u, vanaf nu zal
u de Mensenzoon aan de rechterzijde van de Machtige zien zitten, en u zal
Hem zien komen op de wolken."
65 Toen maakte de hogepriester een scheur in zijn mantel en zei hij: "Hij
heeft God gelasterd. Waarom hebben we nog getuigen nodig? U heeft de
godslastering nu toch gehoord?
66 Wat is uw oordeel?" Ze antwoordden: "Hij verdient de dood!"
67 Toen spuwden ze Hem in het gezicht en gaven ze Hem vuistslagen.
Sommigen sloegen Hem
68 en riepen dan: "Profeteer voor ons, Messias, wie is het die U heeft
geslagen?"
69 Intussen zat Petrus buiten op de binnenplaats. Er kwam een dienst-
meisje naar hem toe. Ze zei: "U was ook bij Jezus de Galileeër."
70 Petrus ontkende het tegenover hen allen. "Ik weet niet waarover je het
hebt", zei hij.
71 Terwijl hij naar de buitenpoort stapte, werd hij opgemerkt door een
ander dienstmeisje. Zij zei tegen de mensen daar: "Die man was bij Jezus
van Nazaret."
72 Petrus ontkende het opnieuw door te zweren: "Ik ken die Man niet."
73 Iets later kwamen de omstaanders naar Petrus toe en zeiden: "Jij bent
toch echt een van hen, want je accent verraadt je."
74 Toen begon Petrus vloeken over zichzelf af te roepen en te zweren: "Ik
ken die Man niet." Meteen kraaide er een haan.
75 Toen herinnerde Petrus zich wat Jezus had gezegd: "Voordat de haan
kraait, zal jij Mij driemaal verloochenen." Hij ging naar buiten en weende
bitter.

27

1 Toen het ochtend werd, smeedden alle hoofdpriesters en volksoudsten
tezamen een plan om Jezus om te brengen.
2 Ze leidden Hem gebonden weg en leverden Hem over aan Pilatus, de
gouverneur.
3 Toen Judas, Jezus' verrader, zag dat Hij was veroordeeld, kreeg hij
wroeging en bracht hij de dertig zilverstukken naar de hoofdpriesters en
oudsten terug.
4 Hij zei: “Ik heb gezondigd door een onschuldige te verraden.” Maar zij
zeiden: “Wat gaat ons dat aan? Zie zelf maar.”
5 Judas gooide de zilverstukken de tempel in, vertrok en hing zich op.
6 Toen de hoofdpriesters de zilverstukken opraapten, zeiden ze: “Dit
mogen we niet bij de tempelschatten bewaren, want het is bloedgeld.”
7 Daarom kwamen ze tot het gezamenlijke besluit, met de zilver-
stukken de akker van de pottenbakker te kopen en als begraafplaats voor
vreemdelingen te gebruiken.
8 Daarom wordt die akker tot op vandaag de Bloedakker genoemd.
9 Zo ging in vervulling wat de profeet Jeremia had voorspeld:
“Ze namen de dertig zilverstukken,
de prijs die door de Israëlieten was bepaald,
10 en ze betaalden dat voor de akker van de pottenbakker,
zoals de Heer mij had opgedragen.”
11 Inmiddels stond Jezus voor de gouverneur. De gouverneur vroeg Hem:
“Bent U de koning van de Joden?” Jezus antwoordde: “U zegt het zelf.”
12 De hoofdpriesters en oudsten brachten hun beschuldigingen tegen
Hem in, maar Jezus reageerde niet.
13 Toen vroeg Pilatus Hem: “Hoort U niet hoeveel verklaringen tegen U
worden afgelegd?”
14 Jezus ging echter op geen enkele beschuldiging in, wat de gouverneur
sterk verwonderde.
15 Nu was het de gewoonte van de gouverneur om tijdens het feest een
gevangene vrij te laten die door de menigte werd gekozen.
16 Er was dit keer een beruchte gevangene die Jezus Barabbas heette.
17 Daarom vroeg Pilatus aan de mensen die waren samengestroomd:
“Wie willen jullie dat ik vrijlaat, Jezus Barabbas of Jezus die de Messias
wordt genoemd?”
18 Hij wist namelijk dat ze Hem hadden uitgeleverd uit afgunst.
19 Terwijl hij nog op de rechterstoel zat, liet zijn vrouw hem berichten:
“Zorg dat je die rechtvaardige man niets aandoet, want ik ben erg ontdaan
door een droom die ik vannacht over Hem heb gehad.”
20 Maar de hoofdpriesters en de oudsten overreedden de mensenmassa
om Barabbas op te eisen en Jezus te laten ombrengen.
21 De gouverneur vroeg nogmaals: “Wie van de twee willen jullie dat ik
vrijlaat?” Ze antwoordden: “Barabbas!”
22 Pilatus vroeg hen: “Wat willen jullie dat ik doe met Jezus die de Messias
wordt genoemd?” Iedereen riep: “Hij moet gekruisigd worden!”
23 Pilatus vroeg: “Wat heeft Hij dan misdaan?” Nu riep men nog luider:
“Hij moet gekruisigd worden!”
24 Pilatus zag dat hij niets bereikte maar dat er een rel ontstond. Hij liet
water halen, waste in het bijzijn van de menigte zijn handen, en zei: “Ik
ben niet verantwoordelijk voor de dood van deze man. Zie zelf maar.”

25 Het hele volk antwoordde: “Wij en onze kinderen nemen de verantwoordelijkheid voor zijn dood op ons!”
26 Toen liet Pilatus Barabbas vrij, maar Jezus liet hij geselen en vervolgens wegleiden om te worden gekruisigd.
27 De soldaten van de gouverneur leidden Jezus het hoofdkwartier binnen en de gehele legerafdeling kwam om Hem heen staan.
28 Ze trokken Hem de kleren uit en deden Hem een felrode mantel om.
29 Ze vlochten een kroon van doorntakken die ze op zijn hoofd zetten, staken een rieten stok in zijn rechterhand, knielden voor Hem en dreven de spot met Hem door te roepen: “Gegroet, koning van de Joden!”
30 Ze spuwden naar Hem, namen Hem de rietstok af en sloegen ermee op zijn hoofd.
31 Nadat ze zo de spot met Hem hadden gedreven, trokken ze Hem de mantel uit en deden Hem zijn eigen kleren weer aan. Vervolgens leidden ze Hem weg om Hem te kruisigen.
32 Toen ze de stad uitgingen, troffen ze een man uit Cyrene aan, die Simon heette. Hem dwongen ze Jezus' kruis te dragen.
33 Toen ze bij de plaats kwamen die Golgota heet, wat “Schedelplaats” betekent,
34 gaven ze Hem met gal gemengde wijn te drinken. Maar na ervan geproefd te hebben, wilde Hij het niet opdrinken.
35 Nadat ze Hem daar hadden gekruisigd en zijn kleren door middel van verloting hadden verdeeld,
36 gingen ze zitten om Hem te bewaken.
37 Boven zijn hoofd plaatsten ze een bordje met de aanklacht tegen Hem: “Dit is Jezus, de koning van de Joden.”
38 Samen met Hem werden ook twee misdadigers gekruisigd, één rechts en één links van Hem.
39 De voorbijgangers beledigden Hem door hoofdschuddend
40 te roepen: “Jij die de tempel verwoest en binnen drie dagen herbouwt! Red Jezelf als Jij de Zoon van God bent; kom van het kruis af!”
41 Precies zo bespotten ook de hoofdpriesters Hem, samen met de Schriftgeleerden en de oudsten. Ze riepen:
42 “Anderen heeft Hij gered, maar zichzelf redden kan Hij niet. Als Hij de koning van Israël is, laat Hij dan nu van het kruis afkomen; dan zullen we in Hem geloven.
43 Hij vertrouwt op God, laat Die Hem redden als Hij daartoe bereid is. Hij heeft immers gezegd: ‘Ik ben de Zoon van God.’ ”
44 Ook de misdadigers die samen met Jezus waren gekruisigd, bespotten Hem op die manier.
45 Vanaf twaalf uur 's middags werd het donker in het hele land, tot drie uur.
46 Rond drie uur 's middags riep Jezus luid: “Eli, Eli, lama sabachtani?” Dat betekent: Mijn God, mijn God, waarom heeft U Mij verlaten?
47 Sommige mensen die daar stonden, hoorden het en zeiden: “Die Man roept Elia.”
48 Meteen haalde een van hen haastig een spons, vulde die met zure wijn, stak hem op een stok en gaf Jezus zo te drinken.
49 Maar de anderen zeiden: “Wacht, laten we kijken of Elia Hem komt redden.”
50 Nadat Jezus nogmaals luid had geroepen, stierf Hij.

51 Op dat moment scheurde het tempelgordijn van boven naar beneden
in tweeën. De aarde beefde, de rotsen spleten,
52 en de graven gingen open. Veel lichamen van overleden mensen die
bij God hoorden, kwamen tot leven.
53 Ze kwamen uit hun graven, en nadat Jezus was verrezen, gingen ze de
heilige stad in, waar ze door veel mensen zijn gezien.
54 Tijdens de aardbeving waren de centurio en zijn mannen Jezus aan het
bewaken. Toen ze zagen wat er gebeurde, werden ze verschrikkelijk bang.
Ze zeiden: “Deze man was werkelijk de Zoon van God!”
55 Er waren veel vrouwen die vanop een afstand toekeken. Zij waren
Jezus gevolgd vanuit Galilea en hadden Hem gediend.
56 Onder hen bevonden zich Maria van Magdala, Maria de moeder van
Jakobus en Jozef, en de moeder van de zonen van Zebedeüs.
57 Het werd avond. Een rijk man uit Arimatea die Jozef heette en een
volgeling van Jezus was geworden,
58 ging naar Pilatus en vroeg om het lichaam van Jezus. Pilatus gaf
opdracht het hem te geven.
59 Jozef nam het lichaam, wikkelde het in schoon linnen
60 en legde het in zijn nieuwe graf, dat hij in de rots had laten uithouwen.
Hij rolde een grote steen voor de ingang van het graf en vertrok.
61 Maria van Magdala en de andere Maria waren daar; ze zaten tegenover
het graf.
62 De volgende dag, dus de dag na Voorbereidingsdag, gingen de hoofd-
priesters en de farizeeën gezamenlijk naar Pilatus.
63 Ze zeiden: “Meneer de gouverneur, wij herinneren ons dat die
bedrieger, toen Hij nog leefde, heeft gezegd: ‘Na drie dagen zal Ik verrijzen.’
64 Wilt u daarom het bevel geven om het graf te bewaken tot de derde
dag? Anders kunnen zijn leerlingen erheen gaan, het lichaam stelen en
tegen het volk zeggen: ‘Hij is uit de dood verrezen.’ En dan is het laatste
bedrog erger dan het eerste.”
65 Pilatus zei tegen hen: “Ik geef jullie een wacht soldaten; ga het graf
bewaken naar best vermogen.”
66 Ze gingen met de wacht soldaten naar het graf om dat te bewaken, en
ze verzegelden de steen.

28

1 Na de sabbat, toen het ochtend werd op de eerste dag van de week,
gingen Maria van Magdala en de andere Maria naar het graf kijken.
2 Plots vond er een zware aardbeving plaats. Een engel van de Heer
daalde uit de hemel neer, ging naar het graf, rolde de steen weg en ging
erop zitten.
3 Hij zag eruit als de bliksem en zijn kledij was sneeuwwit.
4 De mannen die het graf bewaakten, beefden van angst en vielen voor
dood neer.
5 Maar de engel sprak de vrouwen als volgt toe: “Wees niet bang, ik weet
dat jullie Jezus zoeken, die was gekruisigd.
6 Hij is hier niet; Hij is verrezen, zoals Hij had gezegd. Kom maar kijken
waar Hij heeft gelegen.
7 En ga dan snel aan zijn leerlingen vertellen: ‘Hij is uit de dood verrezen.
Hij gaat voor jullie uit naar Galilea en daar zullen jullie Hem zien.’ Dat is
mijn boodschap voor jullie.”

8 Snel verlieten de vrouwen het graf, angstig maar ook bijzonder verheugd. Ze haastten zich naar Jezus' leerlingen om verslag uit te brengen.
9 Plots kwam Jezus naar hen toe. Hij zei: “Gegroet!" Ze kwamen dichterbij, grepen zijn voeten vast en aanbaden Hem.
10 Toen zei Jezus tegen hen: “Wees maar niet bang. Ga mijn mensen vertellen dat ze naar Galilea moeten gaan; daar zullen ze Mij zien.”
11 Terwijl de vrouwen onderweg waren, gingen enkele van de soldaten die het graf hadden bewaakt naar de stad, waar ze verslag aan de hoofdpriesters uitbrachten van alles wat er gebeurd was.
12 De hoofdpriesters kwamen bijeen met de oudsten en beraamden samen met hen het plan om een grote som geld aan de soldaten te geven
13 en hun te vertellen: “Jullie moeten zeggen: ‘Zijn leerlingen zijn Hem 's nachts komen stelen terwijl wij sliepen.’
14 En als de gouverneur hiervan hoort, zullen wij hem overreden, zodat jullie je geen zorgen hoeven te maken.”
15 De soldaten aanvaardden het geld en deden wat hun was opgedragen. Dit verhaal is tot op vandaag onder de Joodse mensen verspreid.
16 De elf leerlingen van Jezus gingen naar Galilea, naar de berg waarvan Hij had gezegd dat ze daarnaartoe moesten gaan.
17 Toen ze Hem zagen, aanbaden ze Hem, hoewel sommigen twijfelden.
18 Jezus kwam dichterbij en zei tegen hen: “Alle gezag in de hemel en op aarde is aan Mij gegeven.
19 Ga daarom op weg en maak van alle volken mijn volgelingen, doop hen in de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest
20 en leer hun alles na te leven wat Ik jullie heb opgedragen. En weet dat Ik voortdurend bij jullie zal zijn, tot aan het einde van de wereld.”

Het evangelie door Markus

1 Begin van het evangelie van Jezus Christus, de Zoon van God.
2 In het boek van de profeet Jesaja staat:
“Ik stuur mijn boodschapper voor Je uit,
die de weg voor Je zal banen;
3 er roept een stem in de wildernis:
Maak de weg van de Heer gereed,
maak paden voor Hem vrij!”
4 Overeenkomstig die profetie kwam Johannes de Doper in de wildernis de doop van inkeer verkondigen, die tot vergeving van zonden leidt.
5 Mensen uit heel het gebied Judea en alle inwoners van Jeruzalem kwamen naar hem toe en werden door hem in de rivier de Jordaan gedoopt, waarbij ze hun zonden bekenden.
6 Johannes droeg kledij van kameelhaar en had een leren riem om zijn middel. Hij at sprinkhanen en wilde honing.
7 Hij verkondigde: “Na mij komt Iemand die machtiger is dan ik; ik ben het niet waard om te bukken om zijn schoenriem los te maken.
8 Ik heb jullie gedoopt met water, maar Hij zal jullie dopen met de Heilige Geest.”
9 In die tijd arriveerde Jezus uit Nazaret; dat ligt in Galilea. Hij werd door Johannes in de Jordaan gedoopt.
10 Zodra Jezus uit het water omhoogkwam, zag Hij dat de hemel openging en de Geest als een duif op Hem neerdaalde.
11 Toen klonk er een stem uit de hemel: “Jij bent mijn dierbare Zoon; Ik verheug Mij over Jou.”
12 Meteen daarna stuurde de Geest Jezus de wildernis in.
13 Op die eenzame plaats bleef Hij veertig dagen, terwijl Hij door Satan op de proef werd gesteld. Jezus was bij de wilde dieren en de engelen dienden Hem.
14 Nadat Johannes was gevangengenomen, ging Jezus naar Galilea, waar Hij Gods goede nieuws verkondigde.
15 Hij zei: “Het tijdstip is aangebroken, Gods koninkrijk is in aantocht. Kom tot inkeer en geloof het evangelie.”
16 Toen Jezus langs het Meer van Galilea wandelde, zag Hij dat Simon en zijn broer Andreas een net in het meer uitwierpen, want ze waren vissers.
17 Jezus zei tegen hen: “Kom, volg Mij en Ik zal mensenvissers van jullie maken.”
18 Meteen lieten ze hun netten achter en volgden Hem.
19 Iets verderop zag Hij Jakobus, de zoon van Zebedeüs, die met zijn broer Johannes in een boot de netten aan het klaarmaken was.
20 Hij riep hen, en meteen lieten zij hun vader Zebedeüs met de arbeiders in de boot achter en gingen ze Hem achterna.
21 Ze gingen naar Kafarnaüm en de eerstvolgende sabbat ging Jezus naar de synagoge om er te onderwijzen.
22 De mensen waren diep onder de indruk van zijn onderwijs, want Hij onderwees hen als een gezaghebbende en niet zoals de Schriftgeleerden.
23 Op dat moment was er in hun synagoge een man in wie een onreine geest leefde. Hij schreeuwde:

24 “Wat wilt U van ons, Jezus van Nazaret? Bent U gekomen om ons te
vernietigen? Ik weet wie U bent: Gods Heilige!"
25 Maar Jezus sprak hem berispend toe: “Zwijg en ga uit hem weg."
26 De onreine geest deed de man stuiptrekken en ging met een luide
schreeuw uit hem weg.
27 Alle mensen stonden er versteld van en ze vroegen elkaar: “Wat is dit?
Nieuwe leer, met gezag! Hij geeft zelfs bevelen aan de onreine geesten en
zij gehoorzamen Hem!"
28 Het nieuws over Jezus verspreidde zich meteen door het hele gebied
van Galilea.
29 Toen ze uit de synagoge kwamen, gingen ze meteen met Jakobus en
Johannes naar het huis van Simon en Andreas.
30 Simons schoonmoeder lag met koorts in bed en meteen vertelden ze
Jezus over haar.
31 Hij ging naar haar toe, nam haar bij de hand en hielp haar overeind.
De koorts verdween en zij bediende hen.
32 Die avond na zonsondergang bracht men iedereen bij Jezus die ziek of
bezeten was.
33 De hele stad verzamelde zich bij de deur.
34 Jezus genas veel mensen met allerlei ziekten. Ook dreef Hij veel
demonen uit, maar Hij liet niet toe dat de demonen spraken, want zij wisten
wie Hij was.
35 De volgende ochtend stond Jezus op terwijl het nog donker was. Hij
verliet het huis en ging naar een eenzame plaats om te bidden.
36 Maar Simon en de mensen die bij hem waren, zochten naar Hem.
37 Toen ze Hem hadden gevonden, zeiden ze tegen Hem: “Iedereen zoekt
U!"
38 Maar Jezus zei: “Laten we naar de dorpen in de omgeving gaan, zodat
Ik ook daar kan preken, want daarvoor ben Ik gekomen."
39 Toen trok Hij door heel Galilea, waar Hij preekte in de synagogen en
demonen uitdreef.
40 Er kwam iemand bij Jezus met een huidziekte die hem onrein maakte.
Hij smeekte Jezus op zijn knieën: “Als U wilt, kan U mij rein maken."
41 Vol medeleven stak Hij zijn hand uit om hem aan te raken. “Ik wil het”,
zei Hij. “Word rein."
42 Meteen verdween de huidziekte en was de man rein geworden.
43 Jezus stuurde hem meteen weg met de strenge waarschuwing:
44 “Zorg dat je niemand iets vertelt, maar ga jezelf aan de priester tonen en
breng het reinigingsoffer dat Mozes heeft opgelegd, bij wijze van getuigenis
voor de mensen."
45 Maar nadat de man was vertrokken, ging hij het nieuws uitgebreid
rondvertellen. Daarom kon Jezus niet langer openlijk een stad binnengaan
en moest Hij op eenzame plaatsen verblijven. Toch kwamen de mensen
van overal naar Hem toe.

2

1 Toen Jezus enkele dagen later opnieuw Kafarnaüm binnenkwam, raakte
bekend dat Hij thuis was.
2 Daar stroomden zoveel mensen samen dat er geen plaats meer was,
zelfs niet bij de deur, en Hij sprak hen toe.
3 De mensen kwamen iemand bij Hem brengen die verlamd was en door
vier van hen werd gedragen.

4 En omdat het wegens de menigte niet lukte om met hem bij Jezus te
komen, maakten ze boven Hem een opening in het dak, waardoor ze de
verlamde man op zijn mat naar beneden lieten zakken.
5 Toen Jezus hun geloof zag, zei Hij tegen de verlamde man: “Mijn zoon,
je zonden zijn je vergeven.”
6 Nu waren daar enkele Schriftgeleerden, die heimelijk dachten:
7 “Waarom zegt Hij dat? Dat is godslastering! Behalve God is er toch
niemand die zonden kan vergeven?”
8 Jezus had meteen door dat ze dat dachten en Hij zei tegen hen: “Waarom
denken jullie deze dingen?
9 Wat is gemakkelijker, tegen de verlamde zeggen: je zonden zijn
vergeven, of zeggen: sta op, neem je mat op en wandel?
10 Maar, opdat jullie beseffen dat de Mensenzoon het gezag heeft om op
aarde zonden te vergeven …” En Hij zei tegen de verlamde man:
11 “Tegen jou zeg Ik: sta op, neem je mat op en ga naar huis!"
12 De verlamde man stond op, nam meteen zijn mat op en vertrok waar
iedereen bij was. Ze stonden allen versteld, verheerlijkten God en zeiden:
“Zoiets hebben we nog nooit gezien!"
13 Jezus ging terug naar het meer. Alle mensen kwamen bij Hem en Hij
onderwees hen.
14 Onderweg zag Hij Levi, de zoon van Alfeüs, bij het tolhuis zitten. Jezus
zei tegen hem: “Volg Mij.” En Levi stond op en volgde Hem.
15 Toen Hij op een dag bij Levi te gast was voor een maaltijd, at een groot
aantal belastinginners en zondaars met Jezus en zijn leerlingen mee, want
velen van hen volgden Jezus.
16 Toen de Schriftgeleerden van de farizeeën Jezus zagen eten met de
zondaars en belastinginners, vroegen ze aan zijn leerlingen: “Waarom eet
Hij met belastinginners en zondaars?”
17 Jezus hoorde het en zei tegen hen: “Het zijn niet de gezonde mensen
die een dokter nodig hebben, maar de zieken. Ik ben niet gekomen om
rechtvaardige mensen te roepen, maar zondaars.”
18 Toen Johannes' leerlingen en de farizeeën aan het vasten waren,
kwamen er mensen aan Jezus vragen: “Johannes' leerlingen en de farizeeën
zijn aan het vasten; waarom vasten uw leerlingen niet?”
19 Jezus antwoordde: “De gasten van de bruidegom kunnen toch niet
vasten terwijl de bruidegom bij hen is? Zolang hij bij hen is, kunnen ze
niet vasten.
20 Maar er komt een tijd dat de bruidegom bij hen wordt weggenomen
en dan zullen ze vasten.
21 Niemand lapt een oud kledingstuk op met een stuk stof dat nog niet
gekrompen is, want dan trekt het verstelstuk de oude stof kapot en ontstaat
er een grotere scheur.
22 En niemand giet nieuwe wijn in oude wijnzakken, want dan barst de
wijn uit zijn zakken en zijn zowel de wijn als de zakken niets meer waard.
Nieuwe wijn hoort in nieuwe wijnzakken.”
23 Op een sabbat, toen Jezus tussen de graanvelden door wandelde,
begonnen zijn leerlingen onderweg wat aren te plukken.
24 De farizeeën vroegen Hem: “Waarom doen zij iets dat op de sabbat niet
is toegestaan?”
25 Hij antwoordde: “Hebben jullie nooit gelezen wat David deed toen hij
en zijn mannen niets bij zich hadden en honger kregen?

26 Dat gebeurde in de tijd dat Abjatar hogepriester was. David ging het
huis van God binnen, at van de gewijde broden waarvan enkel de priesters
mochten eten, en gaf ervan aan zijn mannen."
27 Ook zei Jezus tegen hen: "De sabbat is voor de mens gemaakt, niet de
mens voor de sabbat.
28 Daarom is de Mensenzoon ook baas over de sabbat."

3

1 Jezus ging opnieuw naar de synagoge en daar was iemand met een hand
die hij niet kon bewegen.
2 De mensen keken goed of Jezus hem op de sabbat zou genezen, zodat
ze Hem zouden kunnen beschuldigen.
3 Maar Hij zei tegen de man met de hand die hij niet kon bewegen: "Kom
in het midden staan."
4 Toen vroeg Hij de mensen: "Wat is toegestaan op de sabbat: goed doen of
kwaad doen, een leven redden of een leven wegnemen?" Maar ze zwegen.
5 Hij keek hen kwaad aan, ontzet over de starheid van hun hart.
Vervolgens zei Hij tegen de man: "Steek de hand uit." De man stak zijn
hand uit en die genas.
6 Toen gingen de farizeeën naar buiten om samen met de aanhangers van
Herodes een plan te beramen om Jezus om te brengen.
7 Jezus trok zich echter met zijn leerlingen terug bij het meer. Een groot
aantal mensen uit Galilea volgde hen. Ook uit Judea,
8 Jeruzalem, Idumea, het gebied aan de overkant van de Jordaan en uit de
omgeving van Tyrus en Sidon kwamen de mensen in drommen naar Hem
toe, omdat ze hadden gehoord wat Hij allemaal deed.
9 Hij vroeg zijn leerlingen om een bootje klaar te houden wegens de
menigte, voor het geval het gedrang te sterk zou worden.
10 Hij had namelijk veel mensen genezen en daarom drongen veel
mensen die iets mankeerden naar voren om Hem aan te raken.
11 En wanneer de onreine geesten Hem zagen, vielen ze voor Hem neer
terwijl ze schreeuwden: "U bent de Zoon van God."
12 Maar Hij verbood hun nadrukkelijk, bekend te maken wie Hij was.
13 Toen ging Jezus een berg op en riep Hij wie Hij bij zich wilde hebben.
Die mensen kwamen naar Hem toe.
14 Hij stelde twaalf personen aan – Hij noemde hen apostelen – om bij
Hem te horen en door Hem te worden uitgezonden om te preken
15 met het gezag om demonen uit te drijven.
16 Dit zijn de twaalf die hij aanstelde: Simon, aan wie Hij de naam Petrus
gaf,
17 Jakobus, de zoon van Zebedeüs, zijn broer Johannes – aan hen gaf Hij
de naam Boanerges, wat "zonen van de donder" betekent –
18 Andreas, Filippus, Bartolomeüs, Matteüs, Tomas, Jakobus, de zoon van
Alfeüs, Taddeüs, Simon de Zeloot,
19 en Judas Iskariot, die Hem uiteindelijk verraden heeft.
20 Jezus ging naar huis. Opnieuw stroomde daar veel volk samen, zodat
ze zelfs niet konden eten.
21 Toen zijn familie ervan hoorde, gingen ze op pad om Hem op te halen,
want ze zeiden: "Hij is niet goed bij zijn verstand."
22 De Schriftgeleerden die uit Jeruzalem waren gekomen, zeiden:
"Beëlzebul, de heerser over de demonen, zit in Hem en daarom kan Hij de
demonen uitdrijven."

23 Jezus riep hen echter bij zich en zei tegen hen in de vorm van parabels:
“Het kan toch niet dat Satan Satan uitdrijft?
24 Als een koninkrijk innerlijk verdeeld is, kan het niet standhouden.
25 En als een familie innerlijk verdeeld is, kan ze niet standhouden.
26 En als Satan tegen zichzelf opstaat en verdeeld is, kan hij niet
standhouden maar is het voor hem afgelopen.
27 Ook kan niemand het huis van een sterk persoon binnendringen om
zijn bezit te plunderen zonder eerst die sterke man vast te binden. Pas dan
kan hij het huis leegplunderen.
28 Ik verzeker jullie, alle zonde en alle godslastering die mensen begaan,
kan hun worden vergeven.
29 Maar voor wie lastert tegen de Heilige Geest, komt er nooit vergeving;
hij is schuldig aan een eeuwige zonde.”
30 De mensen hadden namelijk gezegd dat Jezus een onreine geest in zich
had.
31 Toen arriveerden Jezus' moeder en broers. Ze bleven buiten en
stuurden iemand naar binnen om Hem te roepen.
32 Er zaten veel mensen om Hem heen en ze zeiden tegen Hem: “Uw
moeder en broers en zussen staan buiten en zoeken U.”
33 Maar Hij vroeg hun: “Wie zijn mijn moeder en mijn broers?”
34 Hij keek naar de mensen die in een kring om Hem heen zaten en zei:
“Dit zijn mijn moeder en broers.
35 Want wie doet wat God wil, die is mijn broer, zus of moeder."

4

1 Toen Jezus opnieuw ging onderwijzen bij het meer, verzamelde zich
zo'n grote menigte om Hem heen, dat Hij plaatsnam in een boot op het
meer, terwijl alle mensen op de oever bleven staan.
2 Hij leerde hun van alles door middel van parabels. Hij zei:
3 “Luister! Er was eens een zaaier die ging zaaien.
4 Tijdens het zaaien viel er wat zaad langs het pad en de vogels kwamen
het oppikken.
5 Een ander deel viel in een ondiep laagje aarde op rotsgrond. De plantjes
schoten meteen op, omdat de aarde ondiep was.
6 Maar toen de zon hoog kwam te staan, verschroeiden de plantjes en
gingen ze dood, omdat ze geen wortels hadden.
7 Nog een ander deel viel tussen het onkruid. Het werd door het
groeiende onkruid verstikt en leverde geen oogst op.
8 Weer ander zaad kwam terecht in goede aarde. Het kwam op,
groeide verder en leverde een goede oogst op, wel dertig-, zestig- of zelfs
honderdmaal zoveel als er was gezaaid."
9 Toen zei Hij: “Als je oren hebt om te horen, luister dan!”
10 Toen Hij later alleen was, vroegen de mensen die samen met de Twaalf
bij Hem waren, wat de parabels betekenden.
11 Hij zei tegen hen: “Aan jullie is het geheim van Gods koninkrijk
onthuld, maar aan buitenstaanders wordt alles in parabels verteld,
12 zodat ze ‘wel zien maar niet begrijpen, en wel horen maar niet
verstaan’; anders zouden ze zich bekeren en worden vergeven."
13 Toen zei Hij tegen hen: “Begrijpen jullie deze parabel niet? Hoe gaan
jullie dan de andere parabels begrijpen?
14 De zaaier ‘zaait’ de boodschap van God voor de mensen.

15 Bij sommigen gaat het als bij zaad langs het pad. De boodschap wordt
gezaaid, maar zodra ze haar horen, neemt Satan de boodschap die in hen
gezaaid is weg.
16 Bij anderen gaat het als bij zaad dat op rotsgrond wordt gezaaid: ze
horen de boodschap en aanvaarden deze meteen met vreugde.
17 Maar ze zijn oppervlakkig en de boodschap raakt niet diep in hen
geworteld. Zodra er verdrukking of vervolging komt omwille van het
evangelie, geven ze op.
18 Bij nog anderen gaat het als bij plantjes tussen het onkruid. Ze horen
de boodschap,
19 maar deze raakt verstikt door de zorgen van dit leven, de misleiding
van de rijkdom en de begerigheid naar andere dingen, en levert niets op.
20 En bij weer anderen is het als bij zaad dat in goede aarde wordt
gezaaid: ze horen de boodschap en aanvaarden haar, zodat ze een oogst
oplevert die dertig-, zestig- of zelfs honderdmaal zo groot is."
21 Hij vertelde hun ook: "Een olielamp wordt toch niet in huis gehaald om
onder een bak of een bed te worden gezet? Nee, ze wordt op een standaard
geplaatst.
22 Want er is niets geheim dat niet zal worden onthuld en niets verhuld
dat niet zichtbaar zal worden.
23 Als je oren hebt om te horen, luister dan!"
24 Hij zei ook tegen hen: "Denk zorgvuldig na over wat je hoort, want
de maat die jij hanteert, zal op jou worden toegepast en daaruit zal je
ruimschoots ontvangen!
25 Aan wie heeft, zal nog meer worden gegeven; maar van wie niets heeft,
zal zelfs hetgeen hij heeft worden afgenomen."
26 Verder zei Hij: "Met Gods koninkrijk is het als met een man die zaad in
de grond heeft gezaaid.
27 Dag na dag staat hij op en gaat hij weer slapen terwijl het zaad ontkiemt
en groeit, zonder dat hij weet hoe.
28 Er groeit vanzelf iets uit die aarde: eerst een stengel, dan een aar, en
vervolgens de volle graankorrels in de aar.
29 Zodra het graan rijp is, zet hij de sikkel erin, want het is tijd geworden
voor de oogst."
30 Hij zei ook: "Waarmee zal ik Gods koninkrijk vergelijken, met welke
parabel zal ik het beschrijven?
31 Het is als een mosterdzaadje; wanneer het in de aarde wordt gezaaid,
is het het kleinste van alle zaad op aarde.
32 Maar na het zaaien groeit het op en wordt het de grootste van alle
moestuinplanten, met takken die zo groot zijn dat de vogels zich in zijn
schaduw kunnen nestelen."
33 Hij vertelde hun de boodschap van God in de vorm van veel van
dergelijke parabels, in de mate waarin ze het konden begrijpen.
34 In feite sprak Hij enkel in de vorm van parabels, maar wanneer Hij
met zijn leerlingen alleen was, legde Hij alles uit.
35 Aan het einde van die dag, toen het avond werd, zei Hij tegen zijn
leerlingen: "Laten we naar de overkant varen."
36 Ze stuurden de menigte naar huis en voeren met Hem in de boot weg.
Er voeren andere boten met Hem mee.
37 Het begon hard te stormen en de golven sloegen in de boot, zodat die
begon vol te lopen.

38 Hij lag echter achter in de boot tegen het kussen te slapen. Ze maakten
Hem wakker en vroegen: “Leraar, kan het U niet schelen dat we vergaan?”
39 Toen Hij wakker was geworden, beval Hij de wind en het meer: “Rustig,
kalmeer!” De wind ging liggen en het werd heel stil.
40 Hij zei tegen hen: “Waarom zijn jullie zo bang? Hebben jullie geen
geloof?”
41 Maar zij waren hevig geschrokken en vroegen elkaar: “Wie is Hij toch,
dat zelfs de wind en het meer Hem gehoorzamen?”

5

1 Ze kwamen aan bij de overkant van het meer, in het gebied van de
Gerasenen.
2 Zodra Jezus uit de boot stapte, kwam een man met een onreine geest
van tussen de graven naar Hem toe.
3 Hij leefde namelijk tussen die graven en niemand kon hem nog
vastbinden, zelfs niet met een ketting.
4 Hij was namelijk al vaak aan handen en voeten geketend geweest, maar
had telkens de ketens en boeien kapotgetrokken en vernield. Niemand kon
hem in bedwang houden.
5 Dag en nacht was hij tussen de graven en in de bergen aan het
schreeuwen en zichzelf met stenen aan het verminken.
6 Hij zag Jezus van ver, rende op Hem af en viel voor Hem op zijn knieën,
7 terwijl hij riep: “Waarom bemoeit U zich met mij, Jezus, Zoon van de
allerhoogste God? Ik bezweer U in Gods naam: folter mij alstublieft niet!”
8 Jezus had namelijk tegen hem gezegd: “Onreine geest, ga uit die man
weg!”
9 Toen vroeg Jezus hem: “Hoe heet jij?” Hij antwoordde: “Mijn naam is
Legio, want wij zijn met velen.”
10 Hij smeekte Jezus met aandrang om hen niet uit de streek te verjagen.
11 Nu was er op de berghelling een grote kudde varkens aan het grazen.
12 De onreine geesten smeekten Hem: “Stuur ons alstublieft die varkens
in!”
13 Jezus stemde toe en de onreine geesten kwamen naar buiten en
drongen de varkens binnen. De kudde, ongeveer tweeduizend varkens,
stormde de helling af, het meer in, waar ze verdronken.
14 De varkenshoeders renden weg en brachten verslag uit in de stad en
op het land. Daarom kwamen de mensen kijken wat er was gebeurd.
15 Toen ze bij Jezus kwamen, zagen ze de man zitten die door demonen
bezeten was geweest; hij was gekleed en bij zijn volle verstand. Toen
werden ze bang.
16 Zij die hadden gezien wat er met de bezeten man en met de varkens
was gebeurd, legden het aan hen uit.
17 Toen begonnen de mensen Jezus te smeken hun streek te verlaten.
18 Toen Hij in de boot stapte, smeekte de man die bezeten was geweest
om met Hem mee te mogen.
19 Jezus liet dat niet toe, maar zei tegen hem: “Ga naar huis en vertel je
familie wat de Heer voor jou heeft gedaan en hoe Hij jou zijn mededogen
heeft getoond.”
20 De man vertrok en begon in de Dekapolis te verkondigen wat Jezus
voor hem had gedaan. En iedereen was diep onder de indruk.

21 Toen Jezus naar de overkant was teruggevaren, kwam een grote
menigte om Hem heen staan. Hij was nog bij het meer,
22 toen er een synagogebestuurder aankwam die Jaïrus heette. Hij zag
Jezus, viel aan zijn voeten neer,
23 en smeekte vurig: “Mijn dochtertje is stervende. Kom haar alstublieft
de handen opleggen, zodat ze zal genezen en in leven blijven!”
24 Jezus ging met hem mee. Een grote menigte volgde Hem en drong tegen
Hem aan.
25 Er was een vrouw bij die al twaalf jaar last had van bloedingen.
26 Ze had allerlei behandelingen van vele dokters ondergaan en had daar
al haar geld aan uitgegeven, maar in plaats van beter te worden was ze
verslechterd.
27 Toen zij over Jezus hoorde, wrong ze zich tussen de mensen door en
raakte ze van achteren zijn mantel aan,
28 want ze dacht: “Als ik slechts zijn mantel aanraak, zal ik genezen.”
29 Meteen stopte het bloeden en voelde ze aan haar lichaam dat ze van
haar kwaal was genezen.
30 Jezus merkte meteen dat er kracht van Hem was uitgegaan. Hij draaide
zich om in de menigte en vroeg: “Wie heeft mijn kleren aangeraakt?”
31 Zijn leerlingen zeiden tegen Hem: “U ziet toch hoe de menigte zich om
U verdringt? Hoe kan U dan vragen wie U heeft aangeraakt?”
32 Hij bleef echter om zich heen kijken om te zien wie het had gedaan.
33 De vrouw, die nu beefde van angst omdat ze wist wat er met haar was
gebeurd, kwam naar voren, liet zich voor Hem neervallen en vertelde Hem
de hele waarheid.
34 Hij zei tegen haar: “Mijn dochter, je geloof heeft je genezen. Ga in vrede
en wees genezen van je kwaal.”
35 Terwijl Jezus nog sprak, kwamen mensen uit het huishouden van Jaïrus
de synagogebestuurder zeggen: “Uw dochtertje is gestorven. Waarom zou
u de Leraar nog lastigvallen?”
36 Jezus hoorde hun bericht, maar zei tegen de synagogebestuurder:
“Wees niet bang; je moet enkel geloven.”
37 Hij liet niet toe dat er iemand met Hem meeging, behalve Petrus en de
broers Jakobus en Johannes.
38 Toen ze bij het huis van de synagogebestuurder waren aangekomen,
zag Jezus een grote drukte. Er werd geweend en luid gejammerd.
39 Hij ging naar binnen en zei: “Waarom deze drukte en dit geween? Het
kind is niet dood, het slaapt alleen maar.”
40 Ze lachten Hem uit, maar Hij stuurde iedereen naar buiten behalve de
vader en moeder van het kind en de leerlingen die Hem vergezelden. Hij
ging de kamer binnen waar het kind lag,
41 nam haar hand vast en zei tegen haar: “Talita koem.” Dat betekent:
“Meisje, Ik zeg je: sta op.”
42 Het meisje stond meteen op en begon te stappen. Ze was twaalf jaar
oud. Men was buiten zichzelf van verbazing.
43 Hij droeg hun op dat niemand dit te weten mocht komen en zei dat ze
haar wat eten moesten geven.

6

1 Jezus vertrok daarvandaan en kwam aan in zijn thuisstad. Zijn
leerlingen waren met Hem meegekomen.

2 Toen het sabbat werd, begon Hij te onderwijzen in de synagoge en de
vele toehoorders waren diep onder de indruk. Ze vroegen: “Waar haalt die
Man dat toch vandaan, hoe komt Hij aan die wijsheid en hoe is het mogelijk
dat Hij die wonderen doet?
3 Is dit niet de bouwer, de zoon van Maria en broer van Jakobus, Joses,
Judas en Simon? En zijn zussen wonen toch hier bij ons?” Ze ergerden zich
aan Hem.
4 Maar Jezus zei tegen hen: “Het is alleen in zijn thuisstad, bij zijn familie
en in zijn eigen huis dat een profeet geen eer ontvangt.”
5 Hij kon er geen wonderen doen, alleen genas Hij enkele zieken door
hun de handen op te leggen.
6 Hij verbaasde zich over hun ongeloof. Daarna trok Hij van dorp tot
dorp om er te onderwijzen.
7 Jezus riep de Twaalf bij zich en begon hen twee aan twee op pad te
sturen. Hij gaf hun gezag over onreine geesten
8 en gaf hun de volgende instructies: “Neem niets mee voor onderweg,
behalve een wandelstok. Geen brood, geen reistas, en geen geld in je
geldriem.
9 Trek wel sandalen aan, maar geen extra kledij.”
10 Jezus zei ook tegen hen: “Wanneer jullie bij iemand te gast zijn, blijf
dan bij die persoon logeren totdat je uit die plaats vertrekt.
11 En wanneer men je ergens niet verwelkomt of niet naar je luistert,
vertrek dan uit die plaats en schud het stof van je voetzolen als een teken
voor hen van jullie afkeuring.”
12 Ze gingen eropuit en riepen de mensen op om tot inkeer te komen.
13 Ze dreven veel demonen uit en zalfden vele zieken met olie en genazen
hen.
14 Jezus' naam raakte bekend en ook koning Herodes hoorde over Hem.
Sommige mensen zeiden: “Johannes de Doper is uit de dood verrezen;
daarom doet Hij wonderen.”
15 Anderen zeiden: “Hij is Elia”, en nog anderen: “Hij is een profeet, zoals
de profeten van vroeger.”
16 Maar toen Herodes het hoorde, zei hij: “Johannes, die ik heb laten
onthoofden, is verrezen.”
17 Herodes had namelijk zelf bevolen om Johannes te arresteren en in
de gevangenis vast te zetten, wegens Herodias, de vrouw van zijn broer
Filippus. Herodes was met haar getrouwd,
18 en Johannes had tegen Herodes gezegd: “U mag niet met uw schoonzus
trouwen.”
19 Daarom had Herodias een hekel aan Johannes. Ze wilde hem doden,
maar ze kreeg daartoe niet de gelegenheid.
20 Herodes wist dat Johannes een rechtvaardige man was die een zuiver
leven leidde. Herodes was bang voor Johannes en beschermde hem.
Herodes luisterde graag naar Johannes, hoewel het hem in verlegenheid
bracht.
21 Herodias zag haar kans schoon op de verjaardag van Herodes, toen hij
een feestmaal hield voor zijn hoge functionarissen en militaire leiders en
de vooraanstaande burgers van Galilea.
22 Toen Herodias' dochter kwam dansen, beleefden Herodes en zijn
gasten daar zoveel plezier aan dat de koning tegen het meisje zei: “Vraag
me wat je wil, en ik zal het je geven.”

23 Hij zwoer haar: “Ik zal je alles geven wat je vraagt, al was het de helft
van mijn koninkrijk.”
24 Ze ging de zaal uit en zei tegen haar moeder: “Wat zal ik vragen?” Zij
antwoordde: “Het hoofd van Johannes de Doper.”
25 Het meisje haastte zich meteen terug naar binnen en zei tegen de
koning: “Ik wil graag dat u mij onmiddellijk het hoofd van Johannes de
Doper geeft, op een schaal.”
26 De koning was zwaar aangeslagen, maar omwille van wat hij had
gezworen in het bijzijn van zijn gasten wilde hij het haar niet weigeren.
27 Hij stuurde meteen een beul naar de gevangenis om het hoofd van
Johannes te halen. De beul vertrok, onthoofdde Johannes
28 en kwam terug met zijn hoofd op een schaal. Hij gaf het aan het meisje
en zij gaf het aan haar moeder.
29 Toen Johannes' leerlingen dit hoorden, haalden ze zijn lichaam op en
legden het in een graf.

30 De apostelen kwamen bij Jezus terug en vertelden Hem alles wat ze
hadden gedaan en wat ze aan de mensen hadden onderwezen.
31 Maar Hij zei tegen hen: “Ga naar een afgelegen plaats, waar jullie alleen
kunnen zijn, en rust wat uit.” Want het was zo'n komen en gaan dat ze zelfs
niet aan eten toekwamen.
32 Daarom vertrokken ze per boot naar een afgelegen plaats om alleen te
zijn.
33 Veel mensen die hen zagen wegvaren, herkenden hen. Ze haastten zich
te voet vanuit alle steden naar die plaats, en kwamen vóór hen aan.

34 Toen Jezus uit de boot stapte, zag Hij een grote menigte en kreeg Hij
medelijden met de mensen, want ze waren als schapen zonder herder.
Daarom begon Hij hun van alles te leren.
35 Maar toen het laat begon te worden, kwamen zijn leerlingen bij Hem
en zeiden: “Dit is een afgelegen plaats en het is al laat.
36 Stuur de mensen toch weg, zodat ze naar de gehuchten en dorpen in
de omgeving kunnen gaan om voor zichzelf iets te kopen om te eten.”
37 Maar Hij antwoordde: “Geven jullie hun maar te eten.” Zij vroegen
Hem: “Hoe kunnen wij voor tweehonderd denarie brood gaan kopen om
aan al die mensen te geven?”
38 Jezus zei: “Ga eens kijken hoeveel broden jullie hebben.” Ze gingen het
na het en zeiden: “Vijf, en twee vissen.”
39 Toen droeg Hij hun op tegen de mensen te zeggen dat ze in groepen op
het groene gras moesten plaatsnemen.
40 Dus namen de mensen plaats in groepen van honderd en van vijftig.
41 Jezus nam de vijf broden en de twee vissen, keek omhoog, naar de
hemel, sprak een zegengebed uit, brak de broden in stukken en gaf die aan
zijn leerlingen om uit te delen. Ook de twee vissen verdeelde Hij onder alle
mensen.
42 Ze aten allen tot ze voldaan waren.
43 Daarna verzamelden ze de overgebleven brokken – wel twaalf manden
vol – en de overgebleven vis.
44 Het aantal mannen dat had gegeten bedroeg vijfduizend.

45 Meteen daarna droeg Jezus zijn leerlingen op om in de boot te stappen
en voor Hem uit naar Betsaïda over te steken terwijl Hij de menigte naar
huis stuurde.

46 Nadat Hij afscheid van hen had genomen, ging Hij de berg op om te
bidden.
47 Toen het avond werd, bevond de boot zich midden op het meer terwijl
Hij nog alleen aan wal was.
48 Hij zag dat de leerlingen zich hard moesten inspannen om vooruit
te roeien, want ze hadden de wind tegen. Tegen het einde van de nacht
ging Hij hen achterna, al wandelend over het water. Toen Hij hen zou
voorbijgaan,
49 zagen ze Hem op het meer wandelen. Ze dachten dat Hij een spook
was en schreeuwden het uit.
50 Iedereen zag Hem allemaal en waren doodsbang. Meteen sprak Hij
hen toe: “Wees gerust, Ik ben het. Wees niet bang.”
51 Hij stapte bij hen in de boot en de wind ging liggen. Ze waren volkomen
verbijsterd,
52 want ze hadden de les van de broden niet begrepen; hun hart was
verstard.
53 Eenmaal overgestoken, kwamen ze aan land bij Gennesaret, waar ze
aanmeerden.
54 Zodra ze uit de boot stapten, herkenden de mensen Jezus.
55 Ze doorkruisten de hele streek om hun zieken op draagmatten naar de
plaats te dragen waarvan ze hoorden dat Hij daar was.
56 En waar Hij ook kwam – dorpen, steden of platteland – bracht men
de zieken naar marktplaatsen en smeekte men Hem om slechts de kwast
onderaan zijn mantel te mogen aanraken. Iedereen die Hem aanraakte,
werd genezen.

7

1 De farizeeën en enkele Schriftgeleerden die uit Jeruzalem waren
gekomen, kwamen om Jezus heen staan.
2 Ze hadden sommige van zijn leerlingen zien eten met onreine – dat wil
zeggen: ongewassen – handen.
3 De farizeeën, in feite alle Joodse mensen, eten namelijk niet zonder eerst
grondig hun handen te wassen. Daarmee volgen ze de traditie van hun
voorouders.
4 Als ze van de markt thuiskomen, eten ze pas nadat ze zich hebben
gewassen. Ze volgen ook allerlei andere tradities, zoals het afwassen van
bekers, kannen en kookpotten.
5 Daarom vroegen de farizeeën en de Schriftgeleerden aan Jezus:
“Waarom leven uw leerlingen niet volgens de tradities van de voorouders,
maar eten zij met onreine handen?”
6 Hij antwoordde: “Jesaja had gelijk toen hij profeteerde over jullie,
hypocrieten. Want er staat:
‘Dit volk bewijst Mij lippendienst,
hun hart is ver van Mij.
7 Zij vereren Mij tevergeefs,
en ze onderwijzen menselijke voorschriften.’
8 Jullie hebben Gods gebod losgelaten en houden je vast aan menselijke
traditie.”
9 Hij vervolgde: “Jullie blinken uit in het verwerpen van Gods gebod om
jullie eigen traditie na te leven.
10 Mozes heeft immers gezegd: ‘Eer je vader en moeder’, en ‘Wie kwaad-
spreekt van zijn vader of moeder, moet ter dood worden gebracht.’

11 Maar jullie beweren dat als iemand tegen zijn vader of moeder zegt: 'Wat
ik aan jullie had kunnen geven, is korban' – dat wil zeggen: aan God gewijd
–
12 dat hij dan niets meer voor zijn vader of moeder mag doen.
13 Zo gebruiken jullie de traditie die aan jullie is doorgeven, om hetgeen God
heeft gezegd ongeldig te verklaren. En jullie doen veel dergelijke dingen."

14 Jezus riep de menigte weer bij zich en zei: "Luister, iedereen, en begrijp
het volgende:
15 Niets dat van buitenaf bij iemand naar binnen gaat, kan hem veron-
treinigen. Integendeel, het zijn de dingen die uit een mens naar buiten
komen, die hem verontreinigen."
17 Nadat Hij een huis was binnengegaan, weg van de menigte, vroegen
zijn leerlingen Hem naar deze vergelijking.
18 Hij antwoordde: "Hebben ook jullie nog altijd geen inzicht? Beseffen
jullie niet dat niets dat van buitenaf de mens ingaat, hem kan verontreini-
gen?
19 Het gaat namelijk niet naar zijn hart, maar naar zijn maag, en van daar
weer naar buiten." Door dat te zeggen verklaarde Jezus alle voedingswaren
rein.
20 Hij vervolgde: "Wat uit de mens naar buiten komt, dat verontreinigt
hem.
21 Want het is van binnenuit, uit het hart van de mens, dat slechte
gedachten voortkomen: seksueel wangedrag, diefstal, moord,
22 overspel, hebzucht, kwaadaardigheid, bedrog, losbandigheid, jaloezie,
laster, arrogantie en dwaasheid.
23 Al deze slechte dingen komen van binnenuit en verontreinigen de
mens."

24 Jezus vertrok uit die plaats en ging naar de omgeving van Tyrus. Daar
ging Hij een huis binnen en wilde niet dat iemand daarvan wist. Hij kon
echter niet onopgemerkt blijven.
25 Er was namelijk een vrouw die een dochtertje had met een onreine
geest. Zodra zij over Hem hoorde, kwam ze naar Hem toe en liet ze zich
voor zijn voeten neervallen.
26 De vrouw was een niet-Joodse, afkomstig van Syrofenicië. Ze smeekte
Jezus om de demon uit haar dochter te drijven.
27 Maar Hij zei tegen haar: "Laat eerst de kinderen voldoende eten, want
het is niet goed om het brood van de kinderen af te nemen en aan de
hondjes te geven."
28 Zij antwoordde: "Heer, de hondjes onder de tafel eten toch van wat de
kinderen morsen?"
29 Hij zei tegen haar: "Omdat je dat antwoord geeft, kun je gerust naar
huis; de demon is uit je dochter weggegaan."
30 Zij ging naar huis en zag dat haar kind in bed lag en de demon was
weggegaan.

31 Toen vertrok Jezus uit de omgeving van Tyrus. Via Sidon reisde Hij
naar het Meer van Galilea, dwars door het gebied van Dekapolis.
32 Daar werd iemand bij Hem gebracht, die doof was en moeite had met
praten. Men smeekte Jezus om zijn hand op hem te leggen.
33 Nadat Hij hem apart had genomen, bij de menigte vandaan, stak Jezus
zijn vingers in de oren van de man, spuwde Hij en raakte Hij de tong van
de man aan.

34 Toen keek Hij omhoog naar de hemel, en zuchtte diep en zei tegen hem:
“Effata”. Dat betekent: ga open!
35 Meteen werkten zijn oren en tong naar behoren en sprak hij normaal.
36 Jezus droeg hun op het aan niemand te vertellen, maar hoe meer Hij
het verbood, hoe meer de mensen het bekendmaakten.
37 Ze waren diep onder de indruk en zeiden: “Alles wat Hij heeft gedaan
is goed. Hij zorgt er zelfs voor dat de doven kunnen horen en de stomme
mensen kunnen spreken.”

8

1 Op een keer was er weer een grote menigte en omdat ze geen eten
hadden, riep Jezus zijn leerlingen bij zich. Hij zei:
2 “Ik heb medelijden met al die mensen, want ze zijn al drie dagen bij Me
en nu hebben ze niets te eten.
3 Als Ik hen met een lege maag wegstuur, zullen ze onderweg bezwijken,
want sommigen zijn van ver gekomen.”
4 Zijn leerlingen antwoordden: “Waar in dit afgelegen gebied kan
voldoende brood worden gevonden voor al deze mensen?”
5 Jezus vroeg hen: “Hoeveel broden hebben jullie?” “Zeven”, antwoordden
ze.
6 Hij droeg de menigte op om op de grond plaats te nemen. Hij nam de
zeven broden, sprak een dankgebed uit, brak ze in stukken en gaf die aan
zijn leerlingen om uit te delen, en zij bezorgden de stukken brood aan de
mensen.
7 Men had ook enkele visjes. Hij sprak een zegen uit en liet ook die
uitdelen.
8 De mensen aten tot ze voldaan waren. Toen werden de overgebleven
brokken verzameld: zeven korven vol.
9 Er waren ongeveer vierduizend mensen en Hij stuurde hen naar huis.
10 Meteen stapte Hij met zijn leerlingen in de boot en ging naar het gebied
van Dalmanuta.
11 De farizeeën kwamen naar Hem toe en begonnen met Hem te
discussiëren. Om Hem op de proef te stellen vroegen ze Hem om een teken
uit de hemel.
12 Jezus zuchtte diep en zei: “Waarom vragen jullie om een teken? Ik
verzeker jullie, aan jullie soort mensen zal beslist geen teken worden
gegeven.”
13 Hij ging bij hen weg en voer terug naar de overkant.
14 Jezus' leerlingen waren vergeten brood mee te nemen; ze hadden maar
één brood bij zich in de boot.
15 Jezus waarschuwde hen: “Pas op, kijk uit voor de desem van de
farizeeën en ook voor de desem van Herodes.”
16 Ze bespraken met elkaar of Hij dat had gezegd omdat ze geen brood
hadden.
17 Jezus merkte het en vroeg hun: “Waarom zijn jullie aan het bespreken
dat jullie geen brood hebben? Begrijpen en beseffen jullie het nog steeds
niet? Is jullie hart verstard?
18 Zien jullie niet met de ogen die jullie hebben en horen jullie niet met
de oren die jullie hebben? En weten jullie niet meer
19 hoeveel manden vol brokken jullie verzamelden toen Ik de vijf broden
brak voor de vijfduizend?” Ze zeiden: “Twaalf”.

20 “En de zeven broden voor de vierduizend, hoeveel korven vol brokken
verzamelden jullie toen?” Ze antwoordden: “Zeven”.
21 Hij zei tegen hen: “Begrijpen jullie het dan nog niet?”

22 Ze kwamen in Betsaïda. De mensen brachten iemand bij Jezus die blind
was en ze smeekten Hem om hem aan te raken.
23 Jezus nam de blinde man bij de hand en leidde hem het dorp uit. Daar
spuwde Hij in de ogen van de man, legde hem de handen op en vroeg: “Zie
je al iets?”
24 De man probeerde te kijken en zei: “Ik zie mensen, ze zien eruit als
wandelende bomen.”
25 Jezus legde zijn handen nogmaals op de ogen van de man. Nu kon hij
goed zien en was hij genezen; hij zag alles duidelijk.
26 Jezus stuurde hem naar huis en zei: “Ga zelfs het dorp niet in!”

27 Jezus en zijn leerlingen trokken verder, naar de dorpen bij Caesarea
Filippi. Onderweg vroeg Hij hun: “Wie zeggen de mensen dat Ik ben?”
28 Ze antwoordden: “Johannes de Doper; anderen zeggen Elia, en nog
anderen een van de profeten.”
29 Hij vroeg hun: “En jullie, wie zeggen jullie dat Ik ben?” Petrus
antwoordde: “U bent de Messias.”
30 Jezus beval hun, aan niemand te vertellen wie Hij was.

31 Ook begon Hij hun te leren dat de Mensenzoon veel lijden zou moeten
doorstaan, dat Hij verworpen zou worden door de oudsten, hoofdpriesters
en Schriftgeleerden, en dat Hij zou worden gedood en na drie dagen zou
verrijzen.
32 Hij sprak er openlijk over, maar Petrus nam Hem apart en begon Hem
te berispen.
33 Jezus draaide zich om, keek zijn leerlingen aan en berispte Petrus door
te zeggen: “Ga weg, uit mijn ogen, jij satan! Het gaat jou niet om Gods
belangen, maar om die van de mensen.”

34 Toen riep Hij de menigte bij zich, samen met zijn leerlingen, en zei: “Als
iemand Mij wil volgen, moet hij zichzelf verloochenen, zijn kruis opnemen
en Mij volgen.
35 Want wie zijn leven wil redden, zal het verliezen, maar wie zijn leven
loslaat voor Mij en voor het evangelie, zal het redden.
36 Immers, wat heeft een mens eraan om de hele wereld te winnen als hij
zijn leven verliest?
37 En wat kan een mens geven in ruil voor zijn leven?
38 Als iemand zich voor Mij en mijn woorden schaamt in deze overspelige
en zondige tijd, zal de Mensenzoon zich voor hem schamen wanneer Hij
komt met de heilige engelen, in de hemelse pracht die zijn Vader omringt.”

9

1 Jezus zei tegen hen: “Ik verzeker jullie, sommigen die hier staan zullen
niet sterven voordat ze Gods koninkrijk op krachtige wijze hebben zien
komen.”
2 Zes dagen later nam Jezus Petrus, Jakobus en Johannes mee een hoge
berg op, waar ze alleen waren. Daar veranderde Hij voor hun ogen.
3 Zijn kleren werden stralend wit, zo wit als niemand op aarde ze kan
maken.
4 Toen verschenen Elia en Mozes aan hen; ze waren met Jezus in gesprek.

5 Petrus onderbrak hen en zei tegen Jezus: “Rabbi, het is goed dat wij hier
zijn. Laten we drie hutten bouwen: een voor U, een voor Mozes en een voor
Elia.”
6 Hij wist niet hoe te reageren, want ze waren hevig geschrokken.
7 Toen kwam er een wolk die een schaduw over hen wierp. Vanuit de
wolk klonk een stem: “Dit is mijn dierbare Zoon. Luister naar Hem!”
8 Plots, toen ze om zich heen keken, zagen ze niemand meer en was enkel
Jezus nog bij hen.
9 Tijdens hun afdaling van de berg droeg Jezus hun op, aan niemand te
vertellen wat ze hadden gezien zolang de Mensenzoon nog niet uit de dood
was verrezen.
10 Ze hielden het gebeurde voor zich, maar onderling bespraken ze wel
wat Hij bedoelde met “uit de dood verrijzen”.
11 Ook vroegen ze Hem: “Waarom zeggen de Schriftgeleerden dat Elia
eerst moet komen?”
12 Hij antwoordde: “Elia komt inderdaad eerst alles in orde maken.
Waarom zou er dan over de Mensenzoon in de Schriften staan dat Hij veel
moet lijden en slecht behandeld gaat worden?
13 Maar Ik zal jullie iets vertellen: Elia is reeds gekomen en ze hebben
hem alles aangedaan wat ze wilden, zoals over hem in de Schriften staat.”

14 Toen ze bij de andere leerlingen kwamen, zagen ze dat er een grote
menigte om hen heen stond en er Schriftgeleerden met hen discussieerden.
15 Zodra alle mensen Jezus zagen, waren ze volkomen verrast en haastten
ze zich naar Hem toe om Hem te begroeten.
16 Hij vroeg hun: “Waarover zijn jullie aan het discussiëren?”
17 Iemand uit de menigte antwoordde: “Leraar, ik kwam mijn zoon bij U
brengen; hij heeft een geest in zich waardoor hij niet kan praten.
18 Overal waar deze hem overmant, gooit hij hem tegen de grond. Dan
staat het schuim op zijn lippen, knarst hij met zijn tanden en verstijft hij.
Ik heb uw leerlingen gevraagd om de geest uit te drijven, maar dat lukte
hun niet.”
19 Jezus antwoordde: “O, ongelovige mensen, hoelang zal Ik nog bij jullie
zijn? Hoelang zal Ik jullie nog verdragen? Breng hem bij Mij.”
20 Toen brachten ze de jongen bij Hem. Zodra de geest Jezus zag, zorgde
hij dat de jongen begon te stuiptrekken. Hij viel op de grond en rolde heen
en weer met het schuim op zijn lippen.
21 Jezus vroeg aan de vader: “Hoe lang gebeurt dit al met hem?” De vader
zei: “Van kleins af aan.
22 De geest heeft hem zelfs vaak in het vuur of het water gegooid om hem
om te brengen. Maar als U iets kan doen, help ons dan, heb medelijden met
ons.”
23 Jezus zei tegen hem: “Waarom zeg je: ‘Als U iets kan doen’? Voor wie
gelooft is alles mogelijk.”
24 De vader van het kind riep meteen uit: “Ik geloof! Kom mijn ongeloof
te hulp!”
25 Toen Jezus zag dat er veel mensen op hen afkwamen, beval Hij de
onreine geest: “Jij doofstomme geest, Ik gebied je om uit hem weg te gaan
en nooit weer in hem binnen te gaan.”
26 Met veel stuiptrekkingen en geschreeuw ging de geest uit hem weg. De
jongen bleef voor dood liggen. Veel mensen zeiden: “Hij is gestorven.”

27 Maar Jezus nam hem bij de hand en hielp hem overeind. En hij stond op.
28 Nadat Jezus ergens naar binnen was gegaan en ze met Hem alleen waren, vroegen zijn leerlingen: “Waarom konden wij die geest niet uitdrijven?”
29 Hij antwoordde: “Dit soort kan enkel worden uitgedreven door middel van gebed.”

30 Ze vertrokken uit die plaats en reisden door Galilea, maar Hij wilde niet dat iemand dat wist.
31 Hij was namelijk zijn leerlingen aan het onderwijzen. Hij zei tegen hen: “De Mensenzoon zal aan de mensen worden uitgeleverd. Hij zal worden gedood en na drie dagen zal Hij verrijzen.”
32 Maar ze begrepen deze uitspraak niet en durfden Hem niet om uitleg te vragen.
33 Toen ze in Kafarnaüm waren aangekomen en thuis waren, vroeg Hij hen: “Waarover waren jullie onderweg aan het discussiëren?”
34 Maar ze zwegen, want ze hadden onderweg gediscussieerd over wie van hen de belangrijkste was.
35 Hij ging zitten, riep de Twaalf bij zich en zei: “Wie de belangrijkste wil zijn, moet de minste van allen zijn en iedereen dienen.”
36 Hij nam een kind, zette het tussen hen in, sloeg zijn armen er omheen en zei:
37 “Wie een kind als dit in mijn naam verwelkomt, verwelkomt Mij; en wie Mij verwelkomt, verwelkomt niet Mij maar Degene die Mij heeft gezonden.”

38 Johannes zei tegen Hem: “Leraar, wij zagen iemand in uw naam demonen uitdrijven en wij wilden het hem verbieden omdat hij niet bij ons hoort.”
39 Jezus antwoordde: “Verbied het hem niet, want niemand kan in mijn naam een wonder doen en onmiddellijk daarna iets lelijks over Mij zeggen.
40 Want wie niet tegen ons is, is voor ons.
41 Ik verzeker jullie, wie in mijn naam een beker water aan jullie geeft, zal zijn beloning zeker niet mislopen.
42 En wie een van deze eenvoudige mensen die in Mij geloven tot zonde aanzet, zou beter af zijn als men een zware molensteen om zijn nek zou hangen en hem in zee zou gooien.
43 En als je hand jou tot zonde aanzet, hak haar dan maar af. Je kan beter verminkt het leven binnengaan dan met twee handen in de hel terechtkomen, in het onuitblusbare vuur.
45 En als je voet jou tot zonde aanzet, hak hem dan maar af. Je kan beter gehandicapt het leven binnengaan dan in het bezit van twee voeten in de hel worden gegooid.
47 En als je oog jou tot zonde aanzet, haal het dan maar weg. Je kan beter met één oog Gods koninkrijk binnengaan dan in het bezit van twee ogen in de hel worden gegooid,
48 waar ‘de wormen die aan hen vreten nooit doodgaan en het vuur niet wordt gedoofd’.
49 Want iedereen zal met vuur worden gezouten.
50 Zout is goed, maar als het zout smaakloos wordt, hoe kan je het dan zouten? Zorg dat er zout in jullie zit en bewaar de vrede met elkaar.”

10

1 Toen vertrok Jezus. Via de overkant van de Jordaan kwam Hij aan in
het gebied Judea. Opnieuw kwamen er grote aantallen mensen om Hem
heen staan en opnieuw onderwees Hij hun, zoals Hij gewoon was.
2 Enkele farizeeën kwamen Hem op de proef stellen door te vragen: “Mag
een man zijn vrouw wegsturen?”
3 Hij antwoordde: “Wat heeft Mozes jullie geboden?”
4 Ze zeiden: “Mozes gaf toestemming om een echtscheidingsakte te
schrijven en haar weg te sturen.”
5 Jezus antwoordde: “Het was omdat jullie koppig zijn dat Mozes dat
gebod voor jullie opschreef.
6 Maar vanaf het begin van de schepping heeft God hen ‘mannelijk en
vrouwelijk gemaakt.
7 Daarom zal een man zijn vader en moeder verlaten en zich aan zijn
vrouw verbinden,
8 en ze zullen samen een nieuw lichaam vormen.’ Ze zijn dus niet langer
twee lichamen, maar één.
9 Daarom moet een mens niet scheiden wat God heeft samengevoegd.”
10 Toen ze weer thuis waren, vroegen zijn leerlingen Hem om uitleg.
11 Hij zei tegen hen: “Iemand die zijn vrouw wegstuurt en met een ander
trouwt, pleegt echtbreuk ten opzichte van zijn vrouw.
12 En als een vrouw bij haar man weggaat en met een ander trouwt, pleegt
zij echtbreuk.”

13 Er werden kinderen bij Jezus gebracht met de bedoeling dat Hij hen
zou aanraken, maar zijn leerlingen berispten de mensen.
14 Toen Jezus dat zag, zei Hij verontwaardigd tegen hen: “Laat de
kinderen bij Mij komen; houd hen niet tegen, want Gods koninkrijk is
bestemd voor wie is zoals zij.
15 Ik verzeker jullie, wie Gods koninkrijk niet aanvaardt als een kind, zal
het in geen geval binnengaan.”
16 Hij nam de kinderen in zijn armen en zegende hen door middel van
handoplegging.

17 Toen Hij aanstalten maakte om te vertrekken, kwam er iemand naar
Hem toe, knielde voor Hem neer en vroeg: “Goede leraar, wat moet ik doen
om het eeuwig leven te ontvangen?”
18 Jezus vroeg hem: “Waarom noem je Mij goed? Behalve God is niemand
goed.
19 Je kent toch de geboden? Pleeg geen moord, pleeg geen echtbreuk, steel
niet, leg geen leugenachtige verklaring af, bedrieg niemand, eer je vader en
moeder.”
20 De man antwoordde: “Leraar, aan al die dingen heb ik me van jongs af
aan gehouden.”
21 Jezus keek hem aan, kreeg sympathie voor hem en zei: “Eén ding
ontbreekt je nog; ga verkopen wat je hebt en geef de opbrengst aan de
armen; dan zal je een schat in de hemel hebben. Kom dan terug en volg
Mij.”
22 De man was teleurgesteld over dat antwoord en ging aangeslagen weg,
want hij had veel bezittingen.
23 Jezus keek om zich heen en zei tegen zijn leerlingen: “Wat is het
moeilijk voor rijken om Gods koninkrijk binnen te gaan.”

24 De leerlingen stonden versteld van zijn woorden. Jezus herhaalde:
“Mijn kinderen, wat is het moeilijk om Gods koninkrijk binnen te gaan.
25 Het is gemakkelijker voor een kameel om door het oog van een naald
te kruipen dan voor een rijke om Gods koninkrijk binnen te gaan.”
26 Nu waren ze helemaal ontdaan. Ze zeiden tegen elkaar: “Maar wie kan
dan worden gered?”
27 Jezus keek hen aan en zei: “Bij de mensen is het onmogelijk, maar bij
God niet, want bij Hem is alles mogelijk.”
28 Petrus reageerde: “Kijk eens, wij hebben alles achtergelaten om U te
volgen!”
29 Jezus zei: “Ik verzeker jullie, er is niemand die zijn huis, broers, zussen,
moeder, vader, kinderen of akkers heeft achtergelaten voor Mij en het
evangelie,
30 die niet honderdmaal zoveel terugkrijgt: nu in deze tijd huizen, broers,
zussen, moeders, kinderen en akkers, maar ook vervolgingen, en in de
toekomst het eeuwig leven.
31 Maar veel eersten zullen de laatsten zijn, en veel laatsten de eersten.”
32 Nu waren ze onderweg naar Jeruzalem; Jezus wandelde voorop. Zijn
leerlingen waren verbijsterd en de mensen die met hen meekwamen
waren bang. Opnieuw nam Hij de Twaalf apart en begon Hij hun te
vertellen wat er met Hem zou gebeuren.
33 Hij zei: “Luister, we gaan naar Jeruzalem. Daar zal de Mensenzoon
worden uitgeleverd aan de hoofdpriesters en Schriftgeleerden. Zij zullen
Hem ter dood veroordelen en Hem aan de niet-Joden uitleveren.
34 En die zullen Hem bespotten, bespuwen, geselen en doden, maar na
drie dagen zal Hij verrijzen.”
35 Toen kwamen Jakobus en Johannes, de zonen van Zebedeüs, Hem
vragen: “Leraar, wij zouden U willen vragen om iets voor ons te doen.”
36 Hij vroeg: “Wat willen jullie dat Ik voor je doe?”
37 Zij vroegen Hem: “Zou één van ons rechts en de ander links van U
mogen zitten in uw hemel?”
38 Jezus antwoordde: “Jullie weten niet wat jullie vragen. Kunnen jullie
dezelfde beker leegdrinken als Ik, of dezelfde doop ondergaan als Ik?”
39 Zij antwoordden: “Dat kunnen we.” Jezus zei tegen hen: “Jullie zullen
dezelfde beker leegdrinken als Ik, en dezelfde doop ondergaan als Ik.
40 Maar het is niet aan Mij om te bepalen wie rechts of links van Mij mag
zitten. Die plaatsen zijn voor de mensen voor wie ze zijn bestemd.”
41 Toen de tien andere leerlingen van Jezus hiervan hoorden, werden ze
kwaad op Jakobus en Johannes.
42 Jezus riep hen bij zich en zei: “Jullie weten dat het bij de andere volken
zo is dat zij die als leiders worden beschouwd, de baas over hen spelen en
dat hun heersers hun gezag over hen laten gelden.
43 Maar bij jullie is dat niet zo. Integendeel, wie onder jullie belangrijk
wil worden, moet jullie dienaar zijn
44 en wie onder jullie vooraanstaand wil zijn, moet de slaaf van iedereen
zijn.
45 Want zelfs de Mensenzoon is niet gekomen om te worden gediend,
maar om te dienen en zijn leven te geven als losgeld voor velen.”
46 Toen kwamen ze aan in Jericho. En toen Jezus en zijn leerlingen samen
met een grote menigte Jericho verlieten, zat er een blinde bedelaar aan de
kant van de weg. Hij heette Bartimeüs, wat “zoon van Timeüs” betekent.

47 Toen hij hoorde dat Jezus van Nazaret er was, begon hij luid te roepen:
“Zoon van David, Jezus, heb medelijden met mij!”
48 Veel mensen snauwden hem toe dat hij moest zwijgen, maar hij riep
nog luider: “Zoon van David, heb medelijden met mij!”
49 Jezus hield halt en zei: “Roep hem maar.” Toen riepen ze naar de blinde
man: “Wees gerust en sta op, want Hij roept je.”
50 De man deed snel zijn mantel uit, sprong overeind en kwam naar Jezus
toe.
51 Jezus vroeg hem: “Wat wil je dat Ik voor je doe?” De blinde man
antwoordde: “Rabboeni, ik wil graag weer zien.”
52 Jezus zei tegen hem: “Ga, je geloof heeft je genezen.” De man kon
meteen weer zien en kwam achter Hem aan toen Hij zijn weg vervolgde.

11

1 Toen ze in de buurt van Jeruzalem kwamen – bij Betfagé en Betanië, die
tegen de Olijfberg liggen – stuurde Jezus twee van zijn leerlingen vooruit.
2 Hij zei tegen hen: “Ga naar het dorp dat voor jullie ligt. Meteen bij het
binnengaan zullen jullie een vastgebonden jonge ezel zien, die nog nooit
door iemand is bereden. Maak hem los en breng hem hier.
3 Als iemand jullie vraagt: ‘Wat doen jullie daar?’, zeg dan: ‘De Heer heeft
hem nodig en zal hem meteen naar hier terugsturen.’ ”
4 Ze vertrokken en troffen een jonge ezel aan op straat, vastgebonden bij
een deur. Toen ze hem losmaakten,
5 vroegen enkele mensen die daar stonden: “Waarom maken jullie die
ezel los?”
6 Ze antwoordden overeenkomstig Jezus' instructies en de mensen lieten
hen begaan.
7 Toen ze de jonge ezel bij Jezus hadden gebracht en hun mantels erop
hadden gelegd, ging Hij erop zitten.
8 Veel mensen spreidden hun mantels uit op de weg, anderen takken met
bladeren die ze in de velden hadden gekapt.
9 De mensen die voor en achter Hem wandelden, riepen:
“Hosanna! Gezegend is Hij
die komt in de naam van de Heer!
10 Gezegend is het komende koninkrijk
van onze vader David!
Hosanna aan de Allerhoogste!”
11 Jezus ging Jeruzalem binnen, het tempelterrein op. Nadat Hij alles
uitgebreid had bekeken en het laat was geworden, ging Hij met de Twaalf
naar Betanië.
12 De volgende ochtend, toen ze Betanië weer verlieten, kreeg Hij honger.
13 Hij zag in de verte een vijgenboom in blad staan en ging kijken of er
iets eetbaars aan zat. Eenmaal bij de boom vond Hij alleen maar bladeren,
want het was niet de juiste tijd voor vijgen.
14 Hij zei tegen de boom: “Laat niemand ooit nog vruchten van jou eten!”
Zijn leerlingen hoorden wat Hij zei.
15 Toen ze in Jeruzalem waren aangekomen, ging Hij het tempelterrein
op. Daar begon Hij de mensen weg te jagen die op het tempelterrein aan
het kopen of verkopen waren. Hij gooide de tafels van de geldwisselaars
en de zitbanken van de duivenverkopers omver
16 en liet niet toe dat iemand voorwerpen over het tempelterrein droeg.

17 Hij legde aan hen uit: “Er staat toch in de Schriften: ‘Mijn huis zal een
gebedshuis voor alle volken worden genoemd’? Maar jullie hebben er een
rovershol van gemaakt.”
18 De hoofdpriesters en de Schriftgeleerden hoorden het. Ze zochten naar
een manier om Hem om te brengen, want ze waren bang voor Hem omdat
de hele menigte diep onder de indruk was van zijn onderwijs.
19 Toen het avond werd, gingen Jezus en zijn leerlingen de stad uit.
20 Toen ze de volgende ochtend op de terugweg waren, zagen ze dat de
vijgenboom vanaf de wortels was verdord.
21 Petrus herinnerde zich wat er eerder was gebeurd en zei tegen Jezus:
“Rabbi, kijk, de vijgenboom die U had vervloekt is verdord.”
22 Jezus antwoordde: “Geloof maar in God.
23 Ik verzeker jullie, als iemand tegen deze berg zegt: kom van je plaats
en stort jezelf in zee, en in zijn hart niet twijfelt maar gelooft dat wat hij
zegt zal gebeuren, dan zal het voor hem worden gedaan.
24 Daarom zeg Ik jullie: als je ergens om vraagt in je gebed, wat het ook
is, geloof dat je het hebt ontvangen en je zal het krijgen.
25 En wanneer je staat te bidden terwijl je iets tegen iemand hebt, vergeef
het hem; dan zal je hemelse Vader ook jouw zonden vergeven.”
27 Ze kwamen opnieuw in Jeruzalem en terwijl Jezus over het tempel-
terrein wandelde, kwamen de hoofdpriesters, de Schriftgeleerden en de
oudsten naar Hem toe.
28 Ze vroegen Hem: “Op grond van welke bevoegdheid doet U deze
dingen? En wie heeft de bevoegdheid gegeven om ze te doen?”
29 Jezus antwoordde: “Ik zal jullie één vraag stellen. Als jullie Mij
antwoorden, zal Ik jullie vertellen op grond van welke bevoegdheid Ik deze
dingen doe.
30 De doop van Johannes, kwam die van God of van de mensen? Wat is
jullie antwoord?”
31 Ze overlegden met elkaar: “Als we zeggen: van God, zal Hij zeggen:
Waarom geloven jullie hem dan niet?
32 Maar als we zeggen: van de mensen …” Ze waren bang voor de
menigte, want iedereen was ervan overtuigd dat Johannes werkelijk een
profeet was.
33 Daarom antwoordden ze Jezus: “Wij weten het niet.” Toen zei Jezus
tegen hen: “Dan vertel Ik jullie ook niet op grond van welke bevoegdheid
Ik deze dingen doe.”

12

1 Toen begon Hij hun parabels te vertellen: “Iemand plantte een
wijngaard aan, plaatste een omheining, groef een wijnperskuil en bouwde
een wachttoren. Toen verpachtte hij de wijngaard aan wijnbouwers en
ging op reis.
2 In de oogsttijd stuurde hij een knecht naar de wijnbouwers om zijn
aandeel in de opbrengst van de wijngaard van hen te ontvangen.
3 Maar ze grepen hem, sloegen hem in elkaar en stuurden hem met lege
handen weg.
4 Vervolgens stuurde hij een andere knecht naar hen toe, maar ze sloegen
hem op het hoofd en vernederden hem.
5 Hij stuurde nog iemand, maar hem doodden ze. Hij stuurde er nog veel
meer, en sommigen daarvan sloegen ze in elkaar, anderen doodden ze.

6 Toen hij uiteindelijk maar één persoon over had, zijn dierbare zoon,
stuurde hij hem, want hij dacht: mijn zoon zullen ze wel respecteren.
7 Maar de wijnbouwers zeiden tegen elkaar: ‘Dit is de erfgenaam. Kom,
laten we hem doden; dan is de erfenis van ons.’
8 Ze grepen hem, doodden hem en gooiden hem de wijngaard uit.
9 Wat gaat de eigenaar van de wijngaard nu doen? Hij zal komen, de
wijnbouwers ombrengen en de wijngaard aan anderen geven.
10 Hebben jullie dit Schriftgedeelte niet gelezen:

‘De steen die de bouwers hebben afgekeurd, is de hoeksteen geworden;
11 de Heer heeft hiervoor gezorgd, het is verbazingwekkend om te zien’?”

12 Toen wilden de hoofdpriesters, Schriftgeleerden en oudsten Jezus
arresteren, want ze beseften dat de parabel over hen ging. Maar ze lieten
Hem met rust en vertrokken, omdat ze bang waren voor de menigte.

13 Later stuurden ze enkele farizeeën en aanhangers van Herodes op Hem
af om Hem in zijn eigen woorden te vangen.
14 Toen ze bij Hem waren gekomen, zeiden ze: “Leraar, wij weten dat
U oprecht bent. U laat zich door niemand beïnvloeden en praat niemand
naar de mond, maar U onderwijst naar waarheid hoe men Gods weg moet
bewandelen. Is het toegestaan om de keizerlijke belasting te betalen, of
niet? Moeten we betalen, of mag het niet?”
15 Maar Jezus doorzag hun hypocrisie. Hij zei: “Waarom stellen jullie Mij
op de proef? Breng Mij een denarie en laat Me die zien.”
16 Ze brachten Hem een munt en Hij vroeg: “Wie staat hierop afgebeeld?
En welke naam staat erop?” Ze antwoordden: “Van de keizer.”
17 Jezus zei tegen hen: “Geef dan aan de keizer wat van de keizer is, en
aan God wat van God is.” Toen waren ze stomverbaasd over Hem.

18 Daarna kwamen er sadduceeën bij Hem. (Sadduceeën beweren dat er
geen verrijzenis is.) Zij vroegen Hem:
19 “Leraar, volgens de geschriften van Mozes moet iemand van wie de
broer sterft en een vrouw maar geen kinderen nalaat, met de weduwe
trouwen en zo voor nakomelingen zorgen voor zijn gestorven broer.
20 Maar er waren eens zeven broers. De eerste trouwde, maar hij stierf
kinderloos.
21 De tweede broer trouwde met de weduwe, maar stierf ook zonder
nakomelingen. Zo verging het ook de derde.
22 De zeven broers lieten geen nakomelingen achter en als laatste van
allen stierf de vrouw.
23 Van wie wordt zij de echtgenote bij de verrijzenis? Want ze zijn alle
zeven met haar getrouwd geweest!”
24 Jezus zei tegen hen: “Jullie zitten op een dwaalspoor. Komt dat niet
doordat jullie noch de Schriften, noch Gods macht begrijpen?
25 Wanneer de mensen uit de dood verrijzen, trouwen ze niet, maar zijn
ze als engelen in de hemel.
26 En wat de verrijzenis van de doden betreft, hebben jullie niet in het
boek van Mozes gelezen, in het gedeelte over de doornstruik, dat God tegen
hem zei: ‘Ik ben de God van Abraham, de God van Isaak en de God van
Jakob’?
27 Hij is niet de God van doden, maar van levenden. Jullie zitten er ver
naast.”

28 Een van de Schriftgeleerden was dichterbij gekomen, had hen horen
debatteren, besefte dat Jezus hun een goed antwoord had gegeven, en vroeg
Hem: “Welk gebod is het belangrijkste van al?”
29 Jezus antwoordde: “Het belangrijkste gebod is: Luister, Israël! De Heer
is onze God, de Heer is één.
30 Heb de Heer, je God, lief met heel je hart, met heel je ziel, met heel je
verstand en met al je kracht.
31 Het tweede is: Heb je naaste lief zoals je jezelf liefhebt. Er bestaat geen
belangrijker gebod dan deze twee.”
32 De Schriftgeleerde zei: “Dat is juist, Leraar. Er is inderdaad maar één
God; een ander is er niet.
33 Hem liefhebben met heel je hart, heel je verstand en al je kracht en
je naaste liefhebben zoals je jezelf liefhebt is belangrijker dan alle soorten
offers.”
34 Toen Jezus zag dat de Schriftgeleerde een verstandig antwoord had
gegeven, zei Hij tegen hem: “U bevindt zich niet ver van Gods koninkrijk.”
Nu durfde niemand nog vragen aan Hem te stellen.
35 Tijdens het onderwijzen op het tempelterrein vroeg Jezus: “Waarom
zeggen de Schriftgeleerden dat de Messias de zoon van David is?
36 David verklaarde toch zelf, aangestuurd door de Heilige Geest:
‘De Heer zei tegen mijn Heer:
neem plaats aan mijn rechterzijde,
totdat Ik je vijanden
aan Je heb onderworpen.’
37 David zelf noemt Hem zijn Heer. Hoe kan Hij dan zijn zoon zijn?” Het
grote publiek luisterde graag naar Hem.
38 Tijdens het onderwijzen zei Jezus ook: “Pas op voor de Schriftgeleer-
den. Zij houden ervan, in prachtige gewaden rond te wandelen, met respect
te worden begroet op het marktplein,
39 en de beste plaatsen in te nemen in de synagogen en bij feestmalen.
40 Maar ze slokken de huizen van weduwen op en bidden lange gebeden
voor de schijn. Ze zullen extra zwaar worden gestraft.”
41 Jezus ging tegenover de offerkist zitten en keek hoe de mensen er geld
in staken. Veel rijke mensen gaven grote bedragen,
42 maar een arme weduwe stak er twee kopermuntjes in ter waarde van
een kwadrans.
43 Jezus riep zijn leerlingen bij zich en zei tegen hen: “Ik verzeker
jullie dat deze arme weduwe meer in de offerkist heeft gestoken dan alle
anderen.
44 Want zij gaven allen iets vanuit hun overvloed, maar deze vrouw gaf
vanuit haar armoede alles wat ze had, haar hele levensonderhoud.”

13

1 Bij het verlaten van het tempelterrein zei een van Jezus' leerlingen tegen
Hem: “Kijk, Leraar, wat een prachtige stenen en enorme gebouwen!”
2 Jezus antwoordde: “Zie je al die grote gebouwen? Niet één steen hier
zal op de andere worden gelaten; het zal allemaal worden verwoest.”
3 Later, toen Jezus tegenover het tempelterrein op de Olijfberg zat en
alleen was met Petrus, Jakobus, Johannes en Andreas, vroegen zij Hem:
4 “Kunt U ons vertellen wanneer dat zal zijn en wat het teken zal zijn dat
het allemaal op het punt staat te gebeuren?”

5 Jezus begon hen toe te spreken: “Pas op dat niemand jullie misleidt.
6 Er zullen veel mensen komen die zich mijn naam toe-eigenen en zich
voor Mij uitgeven; zij zullen veel mensen misleiden.
7 En wanneer jullie horen van oorlogen en oorlogsdreiging, maak je dan
niet ongerust. Die dingen moeten gebeuren, maar het einde is dan nog niet
aangebroken.
8 Want volken en koninkrijken zullen tegen elkaar oorlogvoeren, op
allerlei plaatsen zullen er aardbevingen plaatsvinden, en er komen honger-
snoden. Dat is het begin van de weeën.
9 Wees dus op je hoede. Jullie zullen aan stadsraden worden uitgeleverd
en in synagogen worden gegeseld. Omwille van Mij zullen jullie voor
heersers en koningen terechtstaan om tegenover hen te getuigen van Mij.
10 En eerst moet aan alle volken het evangelie worden verkondigd.
11 Wanneer jullie worden gearresteerd en overgeleverd, wees dan niet
ongerust over wat je zal zeggen. Zeg gewoon wat je op dat moment wordt
ingegeven; dan ben je het namelijk niet zelf die spreekt, maar de Heilige
Geest.
12 De ene broer zal de andere uitleveren om te worden omgebracht, en
een vader zijn kind; kinderen zullen tegen hun ouders in opstand komen
en hen laten ombrengen.
13 Jullie zullen door iedereen worden gehaat omwille van mijn naam,
maar wie standhoudt tot het einde, zal worden gered.
14 Wanneer jullie dan de ‘verwoestende gruwel’ zien staan waar hij niet
hoort – lezer, begrijp wat dit betekent – moeten de mensen in Judea de
bergen invluchten.
15 Wie zich op het dakterras bevindt, moet niet naar beneden of naar
binnen gaan om iets uit huis mee te nemen.
16 Wie zich op het land bevindt, moet niet terugkeren om zijn mantel op
te halen.
17 Het zal verschrikkelijk zijn voor vrouwen die in die periode zwanger
zijn of borstvoeding geven.
18 Bid dat het niet in de winter plaatsvindt,
19 want tijdens die periode zal er leed zijn zoals er nog nooit is geweest
van het begin van Gods schepping tot nu, en zoals er daarna nooit meer zal
zijn.
20 En als de Heer die periode niet zou hebben ingekort, zou geen mens
het overleven. Maar Hij heeft die periode ingekort in het belang van de
uitverkorenen, de mensen die Hij heeft uitgekozen.
21 Als iemand dan tegen jullie zegt: ‘Kijk, hier is de Messias!’, of: ‘Kijk,
daar is Hij!’, geloof het dan niet.
22 Want er zullen valse messiassen en valse profeten opstaan, die tekenen
en wonderen doen om zo mogelijk de uitverkorenen te misleiden.
23 Wees dus op je hoede. Ik heb jullie gewaarschuwd.
24 Maar dan, na dat leed, zal de zon verduisteren en de maan geen licht
geven,
25 zullen de sterren uit de lucht vallen en de hemellichamen uit koers
raken.
26 En dan zal men de Mensenzoon in de wolken zien komen, met veel
macht en hemelse pracht.
27 Dan zal Hij de engelen eropuit sturen om zijn uitverkorenen vanuit de
vier windstreken, uit alle uithoeken van de wereld, samen te brengen.

28 Leer daarom van de volgende vergelijking met de vijgenboom: zodra
zijn takken uitlopen en de bladeren verschijnen, weet je dat het bijna zomer
is.
29 Op dezelfde manier kunnen jullie, wanneer je deze dingen ziet
gebeuren, weten dat het voor de deur staat.
30 Ik verzeker jullie, dit volk zal niet vergaan voordat dit alles gebeurt.
31 De hemel en de aarde zullen vergaan, maar mijn woorden zullen nooit
vergaan.
32 Maar op welke dag en welk tijdstip dat zal gebeuren weet niemand;
zelfs de engelen in de hemel niet, ook de Zoon niet, enkel de Vader.
33 Pas op, wees waakzaam, want jullie weten niet wanneer het zover is.
34 Het is als bij iemand die op reis gaat: hij draagt het beheer van zijn
huis aan zijn dienaren over door aan elk van hen een taak te geven, en hij
geeft de portier opdracht om op de uitkijk te staan.
35 Wees dus waakzaam, want jullie weten niet op welk tijdstip de eigenaar
van het huis terugkomt: 's avonds, tegen middernacht, in de kleine uurtjes
of vlak voor de ochtend aanbreekt.
36 Zorg dat hij je niet slapend aantreft wanneer hij plots komt.
37 Wat Ik jullie zeg, zeg Ik aan iedereen: wees waakzaam."

14

1 Het was twee dagen voor Pesach en het Feest van de Ongedesemde
Broden. De hoofdpriesters en Schriftgeleerden zonnen op een list om Jezus
te kunnen oppakken en doden.
2 "Maar niet tijdens het feest," zeiden ze, "anders komt er een volksop-
stand."
3 Toen Jezus in Betanië deelnam aan een maaltijd in het huis van Simon
de Melaatse, kwam er een vrouw naar Hem toe met een albasten flesje
kostbare zuivere nardusolie. Ze brak het flesje open en goot de geurige olie
over zijn hoofd.
4 Sommige van de aanwezigen zeiden verontwaardigd tegen elkaar:
"Waarom werd die geurige olie verspild?
5 Die olie had verkocht kunnen worden voor meer dan driehonderd
denarie en de opbrengst had aan de armen kunnen worden gegeven." Ze
vielen ruw tegen haar uit.
6 Maar Jezus zei: "Laat haar met rust. Waarom vallen jullie haar lastig?
Ze heeft iets goeds voor Mij gedaan.
7 Er zullen altijd arme mensen bij jullie zijn en jullie kunnen goed voor
hen doen wanneer jullie willen. Maar Ik zal niet altijd bij jullie zijn.
8 Zij heeft gedaan wat ze kon: ze heeft mijn lichaam gezalfd ter
voorbereiding van mijn begrafenis.
9 Ik verzeker jullie, overal in de wereld waar het evangelie zal worden
verkondigd, zal ter herinnering aan haar worden verteld wat zij heeft
gedaan."
10 Toen ging Judas Iskariot, een van de Twaalf, naar de hoofdpriesters om
Jezus aan hen uit te leveren.
11 Ze waren verheugd om dat te vernemen en beloofden dat ze hem geld
zouden betalen. Daarom zocht hij naar een gelegenheid om Jezus aan hen
uit te leveren.
12 Op de eerste dag van het Feest van de Ongedesemde Broden, de
dag waarop gewoonlijk het Pesachlam wordt geslacht, vroegen Jezus'

leerlingen Hem: “Waar wilt U dat we de Pesachmaaltijd voor U gaan klaarmaken?”
13 Hij stuurde twee van zijn leerlingen eropuit met de woorden: “Ga de
stad in. Daar zullen jullie een man tegenkomen die een waterkan draagt.
Volg hem en
14 zeg tegen de eigenaar van het huis waar hij naar binnen gaat: ‘De
Leraar vraagt: Waar is het vertrek waar Ik met mijn leerlingen de
Pesachmaaltijd kan eten?’
15 Hij zal jullie een bovenzaal tonen, ingericht en op orde. Maak het daar
voor ons klaar.”
16 De leerlingen vertrokken, gingen de stad in, troffen alles aan volgens
zijn beschrijving en maakten de Pesachmaaltijd klaar.
17 's Avonds kwam Hij met de Twaalf.
18 Ze gingen aan tafel en tijdens het eten zei Jezus: “Ik verzeker jullie, één
van jullie zal Mij verraden, iemand die met Mij aan het eten is.”
19 Daar werden ze bedroefd van en ze vroegen Hem, de een na de ander:
“Ik ben het toch niet?”
20 Hij antwoordde: “Het is één van jullie twaalf, iemand die zijn brood
samen met Mij in de schaal doopt.
21 Want de Mensenzoon zal heengaan, zoals over Hem in de Schriften
staat, maar wee degene door wie de Mensenzoon wordt verraden: voor
die persoon zou het beter zijn geweest als hij niet was geboren.”
22 Tijdens de maaltijd nam Jezus een brood, sprak een zegengebed uit,
brak het in stukken, verdeelde die onder hen en zei: “Neem dit aan; dit is
mijn lichaam.”
23 Ook nam Hij een beker, sprak een dankgebed uit en reikte hun de beker
aan. Ze dronken er allen uit.
24 Hij zei tegen hen: “Dit is mijn bloed, het bloed van het verbond, dat
voor veel mensen wordt vergoten.
25 Ik verzeker jullie, Ik zal niet meer drinken van de vrucht van de
druivelaar tot de dag waarop Ik nieuwe wijn drink in Gods koninkrijk.”
26 Na het zingen van een danklied vertrokken ze naar de Olijfberg.
27 Jezus zei tegen hen: “Jullie zullen Mij allemaal in de steek laten, want in
de Schriften staat: ‘Ik zal de herder doodslaan en de schapen zullen worden
uiteengedreven.’
28 Maar nadat Ik ben verrezen, zal Ik voor jullie uit naar Galilea gaan.”
29 Petrus zei tegen Hem: “Al zou iedereen U in de steek laten, ik niet!”
30 Jezus antwoordde: “Ik verzeker je, vandaag, ja vannacht nog, voordat
de haan tweemaal kraait, zal jij Mij driemaal verloochenen.”
31 Petrus hield vol: “Al moet ik met U sterven, ik zal U nooit verloochenen.”
Alle anderen zeiden hetzelfde.
32 Toen ze bij een plaats aankwamen die Getsemane heet, zei Jezus tegen
zijn leerlingen: “Gaan jullie hier zitten terwijl Ik ga bidden.”
33 Hij nam Petrus, Jakobus en Johannes met zich mee en begon ontdaan
en onrustig te worden.
34 Hij zei tegen hen: “Ik ben dodelijk bedroefd. Blijf hier en waak.”
35 Hij stapte iets verder, liet zich op de grond vallen en bad dat, indien
mogelijk, dit tijdstip aan Hem zou mogen voorbijgaan.
36 Hij zei: “Abba, Vader, U kan alles. Neem deze beker van Mij weg! laat
echter niet gebeuren wat Ik wil, maar wat U wil.”
37 Toen Hij terugkwam, trof Hij hen slapend aan. Hij zei tegen Petrus:
“Simon, slaap je? Was je zelfs niet in staat om één uur te waken?

38 Waak en bid, opdat jullie niet in verzoeking komen, want de geest is
wel bereidwillig maar het lichaam is zwak."
39 Hij ging weg en bad opnieuw hetzelfde gebed.
40 Toen Hij opnieuw terugkwam, trof Hij hen slapend aan, want hun ogen
waren dichtgevallen. Ze wisten niet wat ze Hem konden antwoorden.
41 Toen Hij voor de derde keer terugkwam, zei Hij tegen hen: "Zijn jullie
nog altijd aan het slapen en rusten? Het is genoeg geweest, het tijdstip is
aangebroken waarop de Mensenzoon aan de zondaars wordt uitgeleverd.
42 Sta maar op, laten we vertrekken; mijn verrader is bijna hier."
43 Terwijl Hij nog sprak, arriveerde Judas, een van de Twaalf, met een
groep mensen met zwaarden en knuppels. Ze waren gestuurd door de
hoofdpriesters, Schriftgeleerden en oudsten.
44 Jezus' verrader had een teken met hen afgesproken: "Het is degene die
ik met een kus begroet; Hem moeten jullie arresteren en onder bewaking
wegleiden."
45 Hij stapte recht op Jezus af, zei "Rabbi!" en gaf Hem een kus.
46 Ze grepen Jezus en arresteerden Hem.
47 Maar een van de omstaanders trok zijn zwaard, viel de dienaar van de
hogepriester aan en hakte zijn oor af.
48 Jezus zei tegen de mensen: "Zijn jullie Mij hier als een misdadiger met
zwaarden en knuppels komen arresteren?
49 Ik was toch elke dag bij jullie op het tempelterrein aan het onderwi-
jzen? Toen hebben jullie Mij niet opgepakt. Maar de Schriften moeten in
vervulling gaan."
50 Toen liet iedereen Jezus in de steek en vluchtte weg.
51 Een jongeman die een linnen kledingstuk op het naakte lichaam droeg,
volgde Jezus en werd door hen gegrepen.
52 Hij maakte zich uit het kledingstuk los en vluchtte naakt weg.
53 Jezus werd weggeleid, naar de hogepriester, waar alle hoofdpriesters,
oudsten en Schriftgeleerden bijeenkwamen.
54 Petrus volgde Hem op een afstand, helemaal tot op de binnenplaats
van het huis van de hogepriester. Daar ging hij bij de bewakers zitten om
zich aan het vuur te warmen.
55 De hoofdpriesters en de hele Joodse raad zochten naar een ge-
tuigenverklaring op grond waarvan ze Jezus ter dood zouden kunnen
veroordelen, maar ze vonden die niet.
56 Veel mensen legden valse verklaringen tegen Hem af, maar de
getuigenissen stemden niet met elkaar overeen.
57 Toen kwamen er mensen naar voren met de volgende valse
bezwarende verklaring:
58 "Wij hebben Hem horen zeggen: Ik zal deze door mensen gebouwde
tempel verwoesten en in drie dagen een andere, niet door mensenhanden
gemaakte, tempel bouwen."
59 Maar zelfs hun getuigenissen stemden niet met elkaar overeen.
60 Toen ging de hogepriester in het midden staan en vroeg aan Jezus:
"Hebt U geen antwoord op de verklaring van deze getuigen tegen U?"
61 Maar Hij zweeg en gaf helemaal geen antwoord. De hogepriester vroeg
verder: "Bent U de Messias, de Zoon van de Gezegende?"
62 Jezus zei: "Dat ben Ik. En u zal de Mensenzoon aan de rechterzijde van
de Machtige zien zitten, en Hem zien komen met de wolken."

63 De hogepriester scheurde zijn kleren en zei: “Waarom hebben we nog
getuigen nodig?
64 U heeft de godslastering gehoord. Wat is uw besluit?” Ze oordeelden
allemaal dat Jezus de doodstraf verdiende.
65 Sommigen begonnen naar Hem te spuwen, Hem te blinddoeken en
Hem te slaan, terwijl ze riepen: “Profeteer dan!” De bedienden namen Hem
over en ook zij sloegen Hem.
66 Terwijl Petrus beneden op de binnenplaats was, kwam er een dienst-
meisje van de hogepriester voorbij.
67 Toen ze Petrus zag, die zich aan het warmen was, keek ze hem aan en
zei ze: “U was ook bij die Jezus van Nazaret.”
68 Maar hij ontkende het. “Ik heb geen idee waarover je het hebt”, zei hij
en ging naar het voorportaal. Toen kraaide er een haan.
69 Maar toen het dienstmeisje hem daar zag, herhaalde ze het tegenover
de omstaanders: “Die man is één van hen.”
70 Opnieuw ontkende Petrus. Na een tijdje zeiden de omstaanders tegen
Petrus: “Jij bent toch echt één van hen, want je bent een Galileeër.”
71 Hij begon vloeken over zichzelf af te roepen en te zweren: “Ik ken die
Man niet over Wie jullie het hebben.”
72 Meteen kraaide voor de tweede keer een haan. Toen herinnerde Petrus
zich wat Jezus tegen hem had gezegd: “Voordat de haan tweemaal kraait,
zal jij Mij driemaal verloochenen.” Hij barstte in tranen uit en weende.

15

1 Zodra het ochtend werd, kwamen de hoofdpriesters met de oudsten,
Schriftgeleerden en de hele Joodse raad tot een gezamenlijk besluit. Ze
leidden Jezus gebonden weg en leverden Hem over aan Pilatus.
2 Pilatus vroeg Hem: “Bent U de koning van de Joden?” Jezus antwoordde:
“U zegt het zelf.”
3 De hoofdpriesters brachten allerlei beschuldigingen tegen Hem in.
4 Pilatus vroeg verder: “Geeft U geen antwoord? U hoort toch waarvan
ze U beschuldigen!”
5 Maar Jezus gaf nog altijd geen antwoord, wat Pilatus verwonderde.
6 Gewoonlijk liet Pilatus tijdens het feest een gevangene vrij op verzoek
van het volk.
7 Iemand die Barabbas heette, zat gevangen met de opstandelingen die
zich tijdens het oproer aan moord hadden schuldig gemaakt.
8 Toen de menigte naar Pilatus toe ging met het verzoek om te doen wat
hij gewoonlijk deed,
9 stelde Pilatus voor: “Willen jullie dat ik de koning van de Joden vrijlaat?”
10 Hij besefte namelijk dat de hoofdpriesters Jezus hadden uitgeleverd uit
afgunst.
11 Maar de hoofdpriesters hitsten de menigte op om te eisen dat Barabbas
zou worden vrijgelaten.
12 Daarom vroeg Pilatus hen: “Wat willen jullie dat ik doe met de Man die
jullie de koning van de Joden noemen?”
13 De mensen riepen terug: “Kruisig Hem!”
14 Pilatus vroeg: “Wat heeft Hij dan misdaan?” Toen riepen ze nog luider:
“Kruisig Hem!”

15 Pilatus besloot om de menigte tevreden te stellen. Daarom liet hij
Barabbas vrij, maar Jezus liet hij geselen en vervolgens wegleiden om te
worden gekruisigd.

16 De soldaten leidden Jezus het paleis – dat wil zeggen: het hoofd-
kwartier – binnen en riepen hun gehele legerafdeling bijeen.
17 Vervolgens trokken ze Jezus een paarse mantel aan en vlochten ze een
krans van doorntakken die ze Hem als een kroon opzetten.
18 Ze begonnen Hem te “begroeten”: “Gegroet, koning van de Joden!”
19 Ze sloegen Hem op het hoofd met een rietstok, bespuwden Hem en
knielden om Hem te ‘eren’.
20 Nadat ze zo de spot met Jezus hadden gedreven, trokken ze Hem de
paarse mantel uit en zijn eigen kleren aan. Vervolgens leidden ze Hem
naar buiten om Hem te kruisigen.

21 Er was een voorbijganger die van het land kwam, Simon van Cyrene,
de vader van Alexander en Rufus. Hem dwongen ze, Jezus' kruis te dragen.
22 Ze brachten Hem naar de plaats die Golgota heet. Dat betekent:
Schedelplaats.
23 Daar reikten ze Jezus wijn met mirre aan, maar Hij weigerde die.
24 Toen kruisigden ze Hem. Zijn kleren verdeelden ze onder elkaar door
middel van verloting.
25 Het was negen uur 's ochtends toen ze Hem kruisigden.
26 Op het bordje met de aanklacht tegen Hem stond: “De koning van de
Joden.”
27 Samen met Jezus werden twee misdadigers gekruisigd: de ene rechts
en de andere links van Hem.
29 De voorbijgangers beledigden Jezus door hoofdschuddend te roepen:
“Ha, Jij die de tempel verwoest en binnen drie dagen herbouwt!
30 Red Jezelf en kom van het kruis af!”
31 Ook de hoofdpriesters en de Schriftgeleerden bespotten Hem, door
tegen elkaar te zeggen: “Anderen heeft Hij gered, maar zichzelf redden
kan Hij niet.
32 Laat die Messias, die koning van Israël, maar van het kruis afkomen.
Als we dat zien, zullen we geloven.” Zelfs zij die samen met Jezus werden
gekruisigd, bespotten Hem.

33 Om twaalf uur werd het donker in het hele land, tot drie uur 's middags.
34 Om drie uur 's middags riep Jezus luid: “Eloï, Eloï, lama sabachtani?”
Dat betekent: Mijn God, Mijn God, waarom heeft U Mij verlaten?
35 Sommigen die dichtbij stonden, hoorden dat en zeiden: “Hoor je dat?
Hij roept Elia.”
36 Iemand haalde snel een spons, vulde die met zure wijn en stak hem
op een stok om Jezus te drinken te geven, terwijl hij zei: “Wacht, laten we
kijken of Elia Hem van het kruis komt halen.”
37 Maar Jezus slaakte een luide kreet en stierf.
38 Toen scheurde het tempelgordijn van boven naar beneden in tweeën.
39 Toen de centurio die tegenover Jezus stond, zag dat Hij op die wijze
was gestorven, zei hij: “Deze man was werkelijk de Zoon van God.”
40 Er waren vrouwen die vanop een afstand toekeken, waaronder Maria
van Magdala, Maria de moeder van Jakobus de Jongere en van Joses, en
Salome.

41 Zij hadden Jezus gevolgd en gediend toen Hij in Galilea was. Er
waren ook veel andere vrouwen bij, die met Hem naar Jeruzalem waren
meegekomen.
42 Het was Voorbereidingsdag, de dag voor de sabbat. Toen het avond
werd,
43 vatte Jozef van Arimatea, een vooraanstaand lid van de Joodse raad
die zelf ook Gods koninkrijk verwachtte, moed en ging hij Pilatus vragen
om Jezus' lichaam.
44 Pilatus verbaasde zich erover dat Jezus al gestorven zou zijn en
ontbood de centurio om hem te vragen of Hij al gestorven was.
45 Pas toen hij het van de centurio zelf had vernomen, gaf hij het lichaam
vrij aan Jozef.
46 Jozef kocht een stuk linnen, haalde Jezus van het kruis, wikkelde Hem
in het linnen, legde Hem in een graf dat in de rots was uitgehouwen en
rolde een steen voor de ingang van dat graf.
47 Maria van Magdala en Maria de moeder van Joses zagen waar Jezus
was neergelegd.

16

1 Toen de sabbat voorbij was, kochten Maria van Magdala, Maria de
moeder van Jakobus, en Salome geurige oliën om Jezus' lichaam te zalven.
2 Op de eerste dag van de week waren ze al vroeg, vlak na zonsopgang,
onderweg naar het graf.
3 Ze vroegen zich af: “Wie zal de steen voor de ingang voor ons
wegrollen?”
4 Maar toen ze keken, zagen ze dat de steen, die zeer groot was, reeds was
weggerold.
5 Ze gingen het graf binnen en zagen aan de rechterkant een jongeman
zitten die een lang wit gewaad droeg. Ze schrokken hevig.
6 Hij zei tegen hen: “Schrik maar niet. Jullie zoeken Jezus van Nazaret,
die gekruisigd was. Hij is verrezen; Hij is hier niet. Kijk maar waar ze Hem
hadden neergelegd.
7 Ga nu en zeg tegen zijn leerlingen, ook Petrus: ‘Hij gaat voor jullie uit
naar Galilea en daar zullen jullie Hem zien, zoals Hij jullie had verteld.’ ”
8 De vrouwen gingen bevend van schrik naar buiten en vluchtten bij het
graf vandaan. Ze waren zo van slag, dat ze tegen niemand iets zeiden.
9 Nadat Jezus 's morgens vroeg op de eerste dag van de week verrezen
was, vertoonde Hij zich eerst aan Maria van Magdala, bij wie Hij zeven
demonen had uitgedreven.
10 Zij ging het verkondigen aan de mensen die Hem hadden vergezeld en
die nu aan het rouwen en wenen waren.
11 Toen die hoorden dat Jezus leefde en dat zij Hem had gezien, geloofden
ze het niet.
12 Daarna vertoonde Hij zich in een andere gedaante aan twee van hen,
die naar het platteland gingen.
13 Zij keerden terug om het aan de anderen te vertellen, maar die
geloofden het nog altijd niet.
14 Nog later vertoonde Jezus zich aan de Elf toen die aan het eten waren.
Hij verweet hen hun ongeloof en hun koppige weigering om de mensen te
geloven die Hem hadden gezien nadat Hij was verrezen.

15 Hij zei tegen hen: “Ga de hele wereld in en verkondig het evangelie aan
de hele schepping.
16 Wie gelooft en zich laat dopen, zal worden gered, maar wie niet gelooft,
zal worden veroordeeld.
17 Bij de gelovigen zullen de volgende tekenen gebeuren: in mijn naam
zullen ze demonen uitdrijven, ze zullen in tongentaal spreken,
18 met hun handen zullen ze slangen opnemen en als ze dodelijk gif
drinken zal het hun geen kwaad doen, ze zullen zieke mensen de handen
opleggen en die zullen gezond worden.”
19 Nadat de Heer Jezus hen toegesproken had, werd Hij in de hemel
opgenomen en nam Hij plaats aan Gods rechterzijde.
20 Zijn leerlingen gingen eropuit om overal het evangelie te verkondigen.
De Heer werkte door hen en bevestigde hun boodschap door middel van
de tekenen die ermee gepaard gingen.

Het evangelie door Lukas

1 Velen hebben geprobeerd een verslag te maken over de gebeurtenissen
die bij ons hebben plaatsgevonden,
2 en die aan ons zijn overgeleverd door de mensen die vanaf het begin
ooggetuigen zijn geweest en het nieuws hebben doorgegeven.
3 Daarom leek het ook mij goed om – nadat ik alles vanaf het begin
nauwkeurig heb onderzocht – een ordelijk verslag voor u te schrijven,
geachte Theofilus,
4 zodat u er zeker van kan zijn dat hetgeen men u geleerd heeft, waar is.
5 In de tijd van Herodes, koning van Judea, was er een priester die
Zacharias heette. Hij behoorde tot de afdeling van Abia. Zijn vrouw heette
Elisabet; ook zij stamde af van Aäron.
6 Ze waren allebei rechtvaardig in Gods ogen; ze hielden zich nauwgezet
aan alle geboden en voorschriften van de Heer.
7 Ze hadden geen kinderen, omdat Elisabet onvruchtbaar was, en ze
waren allebei op leeftijd.
8 Op een dag dat het de beurt van Zacharias' afdeling was om de
priestertaken in Gods aanwezigheid uit te voeren,
9 werd hij, door een loting die volgens de priesterlijke gebruiken werd
uitgevoerd, aangewezen om het tempelgebouw van de Heer binnen te gaan
en daar wierook te branden.
10 Op het tijdstip dat het wierookoffer zou worden gebracht, stond een
groot aantal Joodse mensen buiten te bidden.
11 Toen verscheen aan Zacharias een engel van de Heer; hij stond rechts
van het wierookaltaar.
12 Toen Zacharias de engel zag, schrok hij hevig en werd hij door angst
bevangen.
13 De engel zei echter tegen hem: “Wees niet bang, Zacharias, want je
gebed is verhoord. Jij en je vrouw Elisabet zullen een zoon krijgen en je
moet hem de naam Johannes geven.
14 Hij zal een bron van grote vreugde en blijdschap voor je zijn en veel
mensen zullen zich over zijn geboorte verheugen,
15 want hij zal een groot man zijn in de ogen van de Heer. Hij mag geen
wijn of andere alcoholische dranken nuttigen en hij zal worden vervuld
van de Heilige Geest terwijl hij nog in de moederschoot is.
16 Hij zal veel Israëlieten terugleiden naar de Heer, hun God.
17 Hij zal voor de Heer uit gaan, onder leiding van dezelfde Geest en met
dezelfde kracht als Elia. Hij zal het hart van vaders terugleiden naar hun
kinderen en het denken van zondaars naar de rechtvaardigheid; zo zal hij
een volk voorbereiden dat gereed is voor de Heer.”
18 Zacharias vroeg de engel: “Hoe kan ik weten of dit waar is? Ik ben
immers een oude man en mijn vrouw is op leeftijd.”
19 De engel antwoordde: “Ik ben Gabriël. Ik sta in Gods dienst en ik ben
gezonden om jou dit goede nieuws te vertellen.
20 Mijn woorden zullen op het juiste moment in vervulling gaan. Maar
omdat je ze niet gelooft, zal je stom zijn en niet kunnen spreken tot het
tijdstip waarop deze dingen plaatsvinden.”

21 Intussen wachtte het volk op Zacharias; men vroeg zich af waarom hij
zo lang in het tempelgebouw bleef.
22 Toen hij uiteindelijk naar buiten kwam, was hij niet in staat om hen toe
te spreken. Daaruit maakten ze op dat hij in het tempelgebouw een visioen
had gehad, want hij bleef gebaren naar hen maken zonder te kunnen
spreken.
23 Toen zijn dienstperiode als priester voorbij was, ging Zacharias naar
huis.
24 Enige tijd later werd zijn vrouw Elisabet zwanger. Vijf maanden lang
zonderde ze zich af. Ze zei:
25 “Dit heeft de Heer voor mij gedaan: Hij heeft zich over mij ontfermd
en de schande weggenomen die ik in de ogen van de mensen droeg.”
26 In de zesde maand van de zwangerschap van Elisabet zond God de
engel Gabriël naar een stad in Galilea die Nazaret heette,
27 naar een jonge vrouw die maagd was. Zij was verloofd met een man
die Jozef heette en afstammeling van David was. De jonge vrouw heette
Maria.
28 De engel kwam bij haar thuis en zei: “Gegroet, jij bevoorrechte vrouw,
de Heer is bij je.”
29 Zij stond perplex van deze woorden en vroeg zich af wat de begroeting
te betekenen had.
30 De engel zei tegen haar: “Wees niet bang, Maria, God is je gunstig
gezind.
31 Je zal zwanger worden en een zoon krijgen. Je moet Hem de naam
Jezus geven.
32 Hij zal een groot man zijn en de Zoon van de Allerhoogste worden
genoemd. De Heer God zal Hem de troon van zijn voorvader David
schenken.
33 Hij zal voor eeuwig over de afstammelingen van Jakob regeren en zijn
heerschappij zal nooit eindigen.”
34 Maria vroeg aan de engel: “Maar hoe kan dat? Ik heb nog nooit met
een man geslapen.”
35 De engel antwoordde: “De Heilige Geest zal naar je toe komen en de
kracht van de Allerhoogste zal je als een schaduw bedekken. Daarom zal
het kindje heilig zijn en de Zoon van God worden genoemd.
36 Bovendien is je bloedverwante Elisabet ook zwanger van een zoon,
hoewel ze oud is. Ze werd als onvruchtbaar beschouwd, maar is nu in de
zesde maand.
37 Voor God is namelijk niets onmogelijk.”
38 Maria zei: “Ik stel mij ten dienste van de Heer. Laat het gebeuren zoals
u gezegd hebt.” Toen ging de engel bij haar vandaan.
39 Kort daarna maakte Maria zich klaar en begaf ze zich haastig naar een
stad in het bergland van Juda.
40 Daar ging ze naar het huis van Zacharias en begroette ze Elisabet.
41 Toen Elisabet de begroeting van Maria hoorde, trappelde het kindje in
haar buik en raakte ze vervuld van de Heilige Geest.
42 Ze riep luid: “Jij bent gezegend onder de vrouwen! Ook het kindje in
je buik is gezegend!
43 Hoe is het mogelijk dat het mij overkomt dat de moeder van mijn Heer
bij mij komt?
44 Zodra ik je begroeting hoorde, trappelde het kindje in mijn buik van
vreugde.

45 Zij die gelooft dat hetgeen de Heer haar had beloofd zou gebeuren, is
gezegend!”
46 Toen zei Maria:
“Mijn ziel prijst de Heer
47 en mijn geest verheugt zich in God, mijn redder,
48 want Hij heeft omgekeken naar zijn dienares in haar geringheid.
Voortaan zullen alle generaties mij gezegend noemen,
49 want de Machtige heeft grote dingen voor mij gedaan en zijn naam is
heilig.
50 Zijn mededogen geldt voor wie ontzag voor Hem hebben, de ene
generatie na de andere.
51 Met zijn sterke arm heeft Hij zijn kracht getoond, Hij heeft uiteengejaagd
wie arrogante gedachten koesterden.
52 Heersers heeft Hij onttroond, aan eenvoudigen gaf Hij een eervolle
plaats.
53 Hongerigen heeft Hij verzadigd met het goede, rijken stuurde Hij met
lege handen weg.
54 Hij heeft zijn dienaar Israël geholpen; Hij had mededogen,
55 overeenkomstig Zijn eeuwige belofte aan onze voorouders, aan Abraham
en zijn afstammelingen.”
56 Maria bleef ongeveer drie maanden bij Elisabet en ging toen terug naar
huis.
57 Toen voor Elisabet de tijd was aangebroken om haar kind te baren,
kreeg ze een zoon.
58 Haar buren en familieleden hoorden dat de Heer mededogen met haar
had gehad en haar had gezegend, en ze kwamen dat met haar vieren.
59 Toen ze op de achtste dag het kind kwamen besnijden, wilden ze hem
de naam Zacharias geven, naar zijn vader.
60 Maar zijn moeder reageerde: “Nee, hij moet Johannes heten.”
61 Ze vroegen haar: “Maar er is toch niemand in je familie die zo heet?”
62 Ze gebaarden naar de vader van het kind, om te vragen hoe hij wilde
dat het zou heten.
63 Hij vroeg om een schrijfplankje en schreef: “Zijn naam is Johannes.”
Iedereen was verbaasd.
64 Onmiddellijk kon Zacharias zijn mond en tong weer gebruiken. Hij
sprak weer en hij prees God.
65 Alle buren waren vol ontzag en al deze dingen waren onderwerp van
gesprek in het hele bergland van Judea.
66 Allen die ervan hoorden, dachten erover na en vroegen zich af: “Wat
zal er van dit kind terechtkomen?” Het was namelijk duidelijk dat de zegen
van de Heer op hem rustte.
67 Toen werd zijn vader Zacharias vervuld van de Heilige Geest en
profeteerde hij:
68 “Ik prijs de Heer, de God van Israël, want Hij heeft naar zijn volk
omgekeken en het verlost.
69 Uit het nageslacht van zijn dienaar David heeft Hij een machtige redder
doen opstaan,
70 zoals Hij lang geleden had beloofd bij monde van zijn heilige profeten.
71 Hij is het die ons redt van onze vijanden en uit de greep van allen die ons
verachten.

72 Zo betoont Hij ons het mededog en dat Hij ook aan onze voorouders heeft
betoond. En zo bevestigt Hij zijn heilig verbond,
73 en de eed die Hij aan Abraham, onze voorvader, heeft gezworen.
74 Bevrijd uit de greep van onze vijanden, mogen wij Hem nu onbevreesd
vereren,
75 in heiligheid en rechtvaardigheid, terwijl Hij op ons toekijkt, ons leven
lang.
76 En jij, kind, zal een profeet van de Allerhoogste worden genoemd, want
je zal voor de Heer uitgaan om de weg voor Hem gereed te maken,
77 om de redding, de vergeving van hun zonden, aan zijn volk bekend te
maken.
78 Wegens Gods grote mededogen voor ons, zal vanuit de hemel de zon voor
ons opgaan.
79 Zij zal schijnen op de mensen die in het duister en in de schaduw van de
dood leven, en zij zal onze voeten naar de weg van de vrede leiden."

80 Het kind groeide op en zijn geest werd steeds sterker. Hij leefde
op afgelegen plaatsen tot de dag waarop hij zich publiekelijk aan Israël
vertoonde.

2

1 In die tijd vaardigde keizer Augustus het bevel uit dat iedereen in het
Romeinse rijk moest worden geregistreerd.
2 Deze volkstelling was de eerste in de periode dat Quirinius gouverneur
van Syrië was.
3 Iedereen reisde naar zijn thuisstad, om daar te worden ingeschreven.
4 Ook Jozef begaf zich vanuit de stad Nazaret in Galilea naar Judea, naar
de stad van David, Betlehem genaamd. Hij was namelijk een afstammeling
van David.
5 Hij ging zich inschrijven met Maria, zijn verloofde. Zij was zwanger.
6 Toen ze daar waren, brak de tijd aan dat haar kind geboren zou worden.
7 Ze baarde haar zoon, haar eerste, wikkelde hem in doeken en legde hem
in een voederbak, omdat er geen plaats voor hen was in het gastenverblijf.
8 Er waren in die omgeving herders, die buiten de stad verbleven en 's
nachts over hun kudde waakten.
9 Opeens stond er een engel van de Heer voor hen en werden ze door de
hemelse pracht van de Heer beschenen. Ze werden heel bang.
10 De engel zei tegen hen: “Wees niet bang, want ik breng jullie goed
nieuws, dat grote vreugde brengt voor het hele volk.
11 Vandaag is in de stad van David een redder voor jullie geboren: de
Messias, de Heer.
12 Als teken hiervan zullen jullie een Kindje vinden dat in doeken is
gewikkeld en in een voederbak ligt."
13 Plots bevond zich bij de engel een groot hemels leger, dat God prees
met de woorden:
14 “Alle glorie aan God in de hoogste hemel en vrede op aarde voor de
mensen die Hij begunstigt."
15 Nadat de engelen bij hen vandaan waren gegaan, terug naar de hemel,
zeiden de herders tegen elkaar: “Laten we naar Betlehem gaan om te zien
wat daar gebeurd is en door de Heer aan ons bekend gemaakt is."
16 Ze haastten zich erheen en vonden Maria, Jozef en het kindje dat in de
voederbak lag.

17 Toen ze hen hadden gezien, maakten ze bekend wat hun over dit kind
was verteld.
18 Alle mensen die het hoorden, verbaasden zich over hetgeen de herders
hun vertelden,
19 maar Maria onthield hun woorden zorgvuldig en dacht er nog lang
over na.
20 De herders keerden terug, terwijl ze God verheerlijkten en prezen voor
alles wat ze hadden gehoord en gezien; het kwam precies overeen met
hetgeen hun verteld was.
21 Acht dagen later was het tijd om het kindje te besnijden. Hij ontving
de naam Jezus, de naam die de engel had gegeven voordat Maria zwanger
van Hem was geworden.
22 Toen de tijd was aangebroken dat ze zich volgens de Wet van Mozes
moesten reinigen, gingen ze met Jezus naar Jeruzalem om Hem aan de Heer
voor te stellen.
23 In de Wet van de Heer staat namelijk dat iedere eerste zoon aan de
Heer moet worden gewijd.
24 Ook brachten ze een offer, overeenkomstig de bepalingen in de Wet
van de Heer: een paar tortelduiven of twee jonge duiven.
25 Er was in Jeruzalem iemand die Simeon heette. Hij was een oprecht
mens met veel eerbied voor God. Hij keek uit naar de tijd dat Israël getroost
zou worden en de Heilige Geest rustte op hem.
26 De Heilige Geest had aan hem onthuld dat hij niet zou sterven voordat
hij de Messias van de Heer had gezien.
27 Door de Geest geleid kwam hij naar het tempelterrein. Toen de ouders
de kleine Jezus binnen brachten om met Hem de gebruiken uit te voeren
die de Wet voorschrijft,
28 nam Simeon Hem in zijn armen en prees hij God met de woorden:
29 “Machtige Heer, nu kan U in vrede uw dienaar laten gaan,
zoals U had beloofd,
30 want mijn ogen hebben uw redding gezien,
31 die U in de aanwezigheid van alle volken hebt gereedgemaakt:
32 een licht dat openbaring brengt voor de vreemde volken,
en glorie voor uw volk Israël.”
33 Jezus' vader en moeder verbaasden zich over de dingen die Simeon
over Hem zei.
34 Simeon sprak een zegen over hen uit en zei tegen Maria, Jezus' moeder:
“Dit Kind is bestemd om velen in Israël ten val te brengen of te doen opstaan,
en om een waarschuwingsteken te zijn dat controverse zal oproepen.
35 Zo zal duidelijk worden wat er in veel mensen omgaat. Ook jouw ziel
zal worden doorstoken als met een zwaard.”
36 Er was ook een profetes: Anna, dochter van Fanuel, van de stam Aser.
Ze was al op hoge leeftijd. Nadat ze was getrouwd had ze zeven jaar lang
met haar man geleefd;
37 daarna leefde ze als weduwe en nu was ze 84 jaar. Ze week nooit
van het tempelterrein, maar diende God dag en nacht door te vasten en te
bidden.
38 Op dat moment kwam ze naar hen toe en begon ze God te danken
en over Jezus te vertellen aan iedereen die de verlossing van Jeruzalem
verwachtte.
39 Nadat Jozef en Maria alles hadden gedaan wat de Wet van de Heer
voorschrijft, keerden ze terug naar Galilea, naar hun woonplaats Nazaret.

40 Het Kind groeide op en werd steeds sterker en wijzer; Gods genade
rustte op Hem.
41 Ieder jaar gingen Jezus' ouders naar Jeruzalem voor het Pesachfeest.
42 Toen Hij twaalf jaar oud was en ze zoals gebruikelijk naar het feest
gingen, ging Hij mee.
43 Maar na afloop, toen zij terugkeerden, bleef de jonge Jezus in Jeruzalem
achter zonder dat zijn ouders het wisten.
44 Ze dachten dat Hij zich in de groep reizigers bevond en legden een
dagreis af, terwijl ze onder hun familieleden en bekenden naar Hem
zochten.
45 Toen ze Hem niet vonden, keerden ze naar Jeruzalem terug om Hem
daar te zoeken.
46 Pas op de derde dag vonden ze Hem bij de leraars op het tempelterrein;
Hij zat naar hen te luisteren en stelde hun vragen.
47 Allen die Hem hoorden, stonden versteld van zijn inzicht en zijn
antwoorden.
48 Toen zijn ouders Hem zagen, waren ze aangeslagen. Zijn moeder zei
tegen Hem: “Kind, hoe kon Je ons dit aandoen? Je vader en ik waren diep
ongerust naar Je op zoek.”
49 Jezus antwoordde: “Waarom zochten jullie naar Mij? Weten jullie niet
dat Ik in het huis van mijn Vader moet zijn?”
50 Maar ze begrepen niet wat Hij tegen hen zei.
51 Hij kwam met hen mee naar Nazaret en was hun gehoorzaam. Zijn
moeder onthield al deze dingen zorgvuldig.
52 Jezus werd steeds wijzer en volwassener en stond steeds meer in de
gunst bij God en bij de mensen.

3

1 In het vijftiende regeringsjaar van keizer Tiberius, toen Pontius Pilatus
gouverneur van Judea was, en Herodes tetrarch van Galilea, zijn broer
Filippus tetrarch van het gebied van Iturea en Trachonitis, en Lysanias
tetrarch van Abilene,
2 en toen Annas en Kajafas de hogepriesters waren, ontving Johannes, de
zoon van Zacharias, in de wildernis een boodschap van God.
3 Daarom ging hij naar het gebied rondom de Jordaan, waar hij overal de
doop van inkeer verkondigde, die tot vergeving van zonden leidt.
4 Zo ging in vervulling wat in het boek met de uitspraken van de profeet
Jesaja staat:
“Er roept een stem in de wildernis:
Maak de weg van de Heer gereed,
maak paden voor Hem vrij!
5 Iedere kloof zal worden gevuld
en elke berg en heuvel verlaagd;
kronkelende paden zullen worden rechtgemaakt,
en hobbelige wegen geëffend.
6 Alle mensen zullen Gods redding zien.”
7 Johannes zei tegen de vele mensen die naar hem toekwamen om door
hem te worden gedoopt: “Addergebroed, wie heeft jullie gewaarschuwd om
te vluchten voor de naderende straf?
8 Zorg dat de gevolgen van jullie inkeer zichtbaar zijn en zeg niet tegen
jezelf: wij hebben Abraham als voorvader. Want ik zeg jullie: God is in
staat om uit deze stenen afstammelingen van Abraham voort te brengen.

9 De bijl ligt reeds klaar onderaan de bomen en elke boom die geen goede
vruchten voortbrengt, wordt omgehakt en in het vuur gegooid."
10 De mensen vroegen hem: "Wat moeten we dan doen?"
11 Johannes antwoordde: "Wie twee hemden heeft, moet delen met wie
er geen heeft en wie voedsel heeft, moet hetzelfde doen."
12 Er kwamen ook belastinginners om te worden gedoopt. Zij vroegen
hem: "Leraar, wat moeten wij doen?"
13 Johannes zei tegen hen: "Vorder geen hoger bedrag dan jullie is
opgedragen."
14 Ook de soldaten vroegen hem: "Wat moeten wij doen?" Tegen hen
zei hij: "Beroof niemand en pers niemand af, maar wees tevreden met je
soldij."
15 Omdat het volk grote verwachtingen had en zich afvroeg of Johannes
misschien de Messias was,
16 gaf hij hun allen het volgende antwoord: "Ik doop jullie met water,
maar er komt Iemand die machtiger is dan ik en ik ben het niet waard om
zijn schoenriem los te maken. Hij zal jullie dopen met de Heilige Geest en
met vuur.
17 Hij heeft de vork om het kaf van het koren te scheiden al in zijn hand.
Daarmee zal Hij zijn dorsvloer leegmaken; het graan zal Hij in de schuur
onderbrengen en het kaf zal Hij verbranden in onblusbaar vuur."
18 Zo, en met veel andere waarschuwingen, verkondigde Johannes het
evangelie aan het volk.
19 Hij vermaande ook de tetrarch Herodes – wegens Herodias, de vrouw
van zijn broer, en al het andere kwaad dat hij had gedaan.
20 Maar Herodes maakte alles nog erger door Johannes in de gevangenis
op te sluiten.
21 Toen heel het volk zich liet dopen, werd ook Jezus gedoopt. Terwijl Hij
in gebed was, ging de hemel open.
22 De Heilige Geest daalde op Hem neer in de gedaante van een duif en er
klonk een stem uit de hemel: "Jij bent mijn dierbare Zoon, Ik verheug Mij
over Jou."
23 Aan het begin van zijn optreden was Jezus ongeveer dertig jaar oud.
Hij was, zo werd verondersteld, de zoon van Jozef, de zoon van Eli,
24 de zoon van Mattat, de zoon van Levi, de zoon van Melchi, de zoon van
Jannai, de zoon van Jozef,
25 de zoon van Mattatias, de zoon van Amos, de zoon van Naüm, de zoon
van Hesli, de zoon van Naggai,
26 de zoon van Maät, de zoon van Mattatias, de zoon van Semeïn, de zoon
van Josech, de zoon van Joda,
27 de zoon van Joanan, de zoon van Resa, de zoon van Zerubbabel, de
zoon van Sealtiël, de zoon van Neri,
28 de zoon van Melchi, de zoon van Addi, de zoon van Kosam, de zoon
van Elmadan, de zoon van Er,
29 de zoon van Jozua, de zoon van Eliëzer, de zoon van Jorim, de zoon van
Mattat, de zoon van Levi,
30 de zoon van Simeon, de zoon van Juda, de zoon van Jozef, de zoon van
Jonan, de zoon van Eljakim,
31 de zoon van Melea, de zoon van Menna, de zoon van Mattatta, de zoon
van Natan, de zoon van David,
32 de zoon van Isaï, de zoon van Obed, de zoon van Boaz, de zoon van
Selach, de zoon van Nachson,

33 de zoon van Amminadab, de zoon van Admin, de zoon van Arni, de
zoon van Chesron, de zoon van Peres, de zoon van Juda,
34 de zoon van Jakob, de zoon van Isaak, de zoon van Abraham, de zoon
van Terach, de zoon van Nachor,
35 de zoon van Serug, de zoon van Reü, de zoon van Peleg, de zoon van
Eber, de zoon van Selach,
36 de zoon van Kenan, de zoon van Arpachsad, de zoon van Sem, de zoon
van Noach, de zoon van Lamech,
37 de zoon van Metuselach, de zoon van Henoch, de zoon van Jered, de
zoon van Mahalalel, de zoon van Kenan,
38 de zoon van Enos, de zoon van Set, de zoon van Adam, de zoon van
God.

4

1 Vol van de Heilige Geest keerde Jezus terug van de Jordaan. Hij werd
door de Geest naar de wildernis geleid,
2 waar Hij veertig dagen lang door de duivel op de proef werd gesteld. Al
die tijd at Hij niet en na afloop kreeg Hij honger.
3 De duivel zei tegen Hem: “Als U de Zoon van God bent, zeg dan dat deze
steen een brood moet worden.”
4 Maar Jezus antwoordde: “In de Schriften staat: ‘De mens leeft niet alleen
van brood.’ ”
5 Toen leidde de duivel Hem naar een hoge plaats en toonde hij Hem in
een oogwenk alle koninkrijken van de wereld.
6 De duivel zei tegen Hem: “Ik zal U het gezag over dit alles geven, in al
zijn pracht, want het is aan mij overhandigd en ik geef het aan wie ik wil.
7 Dus als U mij aanbidt, zal het allemaal van U zijn.”
8 Maar Jezus antwoordde: “In de Schriften staat: ‘Aanbid de Heer, je God,
en dien alleen Hem.’ ”
9 Toen leidde hij Hem naar Jeruzalem, naar de hoogste plaats op het
tempelterrein, en zei: “Als U de Zoon van God bent, spring dan van hier
naar beneden,
10 want in de Schriften staat: ‘Hij zal zijn engelen bevelen jou te
beschermen’,
11 en: ‘Zij zullen je op hun handen dragen, zodat je je voet niet aan een
steen stoot.’ ”
12 Jezus antwoordde: “Er staat ook: ‘Stel de Heer, je God, niet op de proef.’ ”
13 Na afloop van al die verzoekingen bleef de duivel een tijdlang bij Jezus
vandaan.
14 Jezus keerde naar Galilea terug, dankzij de kracht die de Geest Hem
gaf. Het nieuws over Hem verspreidde zich in de hele omgeving.
15 Hij begon te onderwijzen in de synagogen en werd door iedereen
geprezen.
16 Toen Jezus in Nazaret kwam, waar Hij was opgegroeid, ging Hij zoals
Hij gewoon was op de sabbat naar de synagoge. Hij stond op om voor te
lezen
17 en het boek van de profeet Jesaja werd Hem aangereikt. Hij rolde het
open om het gedeelte op te zoeken waar staat:
18 “De Geest van de Heer rust op mij,
omdat Hij mij heeft gezalfd
om goed nieuws te brengen aan de armen.
Hij heeft mij gezonden om kwijtschelding te verkondigen
aan de gevangenen

en herstel van zicht aan de blinden,
om vrijheid te brengen aan de verdrukten
19 en het jaar aan te kondigen waarin de Heer zijn genegenheid toont."
20 Hij rolde de boekrol dicht, gaf die terug aan de koster en ging zitten. Alle ogen in de synagoge waren op Hem gericht
21 en Hij sprak hen toe: "Vandaag is dit Schriftgedeelte in vervulling gegaan terwijl jullie ernaar luisterden."
22 Iedereen sprak lovend over Hem en men verbaasde zich over zijn welsprekendheid. Ze vroegen: "Is dit niet de zoon van Jozef?"
23 Jezus zei tegen hen: "Jullie zullen ongetwijfeld de spreuk 'Dokter, genees jezelf' aanhalen en tegen Mij zeggen: doe de dingen waarvan wij hebben gehoord dat ze in Kafarnaüm zijn gebeurd, ook hier in uw thuisstad.
24 Maar Ik verzeker jullie: geen enkele profeet is welkom in zijn thuisstad.
25 Ik verzeker jullie: er waren veel weduwen in Israël in de tijd van Elia, toen het drie jaar en zes maanden niet regende en er grote hongersnood heerste in het hele land.
26 Elia werd naar geen van die vrouwen gestuurd, maar wel naar een weduwe in Sarepta bij Sidon.
27 En in de tijd van de profeet Elisa waren er in Israël veel mensen met een huidziekte die hen onrein maakte. Niemand van hen werd rein gemaakt, maar wel de Syriër Naäman."
28 Alle mensen in de synagoge werden woedend toen ze dat hoorden.
29 Ze sprongen op, sleurden Hem de stad uit en brachten Hem naar een richel op de berghelling waarop de stad was gebouwd. Ze wilden Hem in de afgrond duwen,
30 maar Hij wandelde midden tussen hen door en vertrok.
31 Jezus ging naar Kafarnaüm, een stad in Galilea. Daar onderwees Hij de mensen telkens op de sabbat.
32 Ze waren diep onder de indruk van zijn leer, want Hij sprak met gezag.
33 Er was in de synagoge iemand met een demon, een onreine geest, in zich. Hij schreeuwde luid:
34 "Wat wilt U van ons, Jezus van Nazaret? Bent U gekomen om ons te vernietigen? Ik weet wie U bent: Gods Heilige."
35 Jezus sprak hem echter berispend toe: "Zwijg en ga uit hem weg." De demon gooide de man op de grond, midden tussen de mensen, en ging uit de man weg zonder hem te kwetsen.
36 Iedereen stond versteld en de mensen zeiden tegen elkaar: "Wat een woorden! Hij geeft vol gezag en macht bevelen aan de onreine geesten en ze gaan weg!"
37 Het nieuws over Jezus verspreidde zich naar alle plaatsen in de omgeving.
38 Jezus verliet de synagoge en ging naar het huis van Simon. Simons schoonmoeder had hoge koorts en men vroeg Jezus om iets voor haar te doen.
39 Hij boog zich over haar heen en sprak de koorts bestraffend toe. Die verdween op hetzelfde moment en de vrouw stond op om hen te bedienen.
40 Bij zonsondergang brachten alle mensen hun zieken bij Hem; ze hadden allerlei verschillende aandoeningen. Hij legde elk van hen de handen op en genas hen.

41 Bij veel mensen gingen ook de demonen uit hen weg, terwijl ze
schreeuwden: “U bent de Zoon van God!” Jezus sprak hen bestraffend toe
en liet niet toe dat ze spraken, want ze wisten dat Hij de Messias was.
42 Toen het ochtend werd, vertrok Jezus naar een eenzame plaats. De
mensen zochten Hem en toen ze eindelijk bij Hem waren, probeerden ze
te verhinderen dat Hij weg zou gaan.
43 Maar Hij zei tegen hen: “Ik moet het evangelie van Gods koninkrijk ook
verkondigen in de andere steden, want daarvoor ben Ik gezonden.”
44 Vanaf toen preekte Hij in de synagogen van Judea.

5

1 Op een dag, toen Jezus bij het Meer van Gennesaret stond en de menigte
zich rondom Hem verdrong om naar de boodschap van God te luisteren,
2 zag Hij twee boten bij de oever liggen. De vissers waren uitgestapt om
de netten te spoelen.
3 Hij stapte in een van de boten, die van Simon, en vroeg hem een eindje
het meer op te varen. Hij ging zitten en onderwees de menigte vanuit de
boot.
4 Toen Hij was uitgesproken, zei Hij tegen Simon: “Vaar naar het diepe
water en laat jullie netten zakken om iets te vangen.”
5 Simon antwoordde: “Heer, we hebben de hele nacht gezwoegd en niets
gevangen. Maar omdat U het zegt, zal ik de netten laten zakken.”
6 Toen ze dat hadden gedaan, vingen ze zo'n grote hoeveelheid vis, dat
de netten begonnen te scheuren.
7 Ze wuifden naar de vissers in de andere boot, om duidelijk te maken
dat die hen moesten komen helpen. Dat deden ze, en beide boten raakten
zo vol dat ze begonnen te zinken.
8 Toen Simon Petrus dat zag, viel hij voor Jezus op zijn knieën en zei hij:
“Ga bij mij weg, Heer, want ik ben een zondig mens.”
9 Petrus en iedereen die bij hem was, waren namelijk verbijsterd over de
hoeveelheid vis die ze hadden gevangen.
10 Hetzelfde gold voor Jakobus en Johannes, zonen van Zebedeüs die met
Simon samenwerkten. Toen zei Jezus tegen Simon: “Wees niet bang. Vanaf
nu zal je mensen vangen.”
11 Ze brachten de boten aan land, lieten alles achter en volgden Jezus.
12 Op een dag, toen Jezus in een van de steden was, was er een man die
volledig bedekt was met een huidziekte die hem onrein maakte. Toen hij
Jezus zag, liet hij zich voor Hem neervallen en smeekte hij Hem: “Heer, als
U wil, kan U mij rein maken.”
13 Jezus stak zijn hand uit, raakte hem aan en zei: “Ik wil het, word rein.”
Meteen verdween de huidziekte.
14 Jezus droeg hem op: “Vertel het aan niemand, maar ga je aan de
priester tonen en breng het reinigingsoffer dat Mozes heeft opgelegd, bij
wijze van getuigenis voor de mensen.”
15 Het nieuws over Jezus verspreidde zich echter nog meer en de mensen
kwamen in drommen naar Hem toe om te luisteren en zich van hun
aandoeningen te laten genezen.
16 Hij trok zich echter dikwijls naar eenzame plaatsen terug om te bidden.
17 Op een dag was Jezus aan het onderwijzen in het bijzijn van farizeeën
en Wetgeleerden, die uit alle dorpen in Galilea en Judea en uit Jeruzalem
waren gekomen. De kracht van de Heer om mensen te genezen rustte op
Jezus

18 en er kwamen mannen met een verlamde op een draagbed. Ze probeerden hem naar binnen te brengen en voor Jezus neer te leggen.
19 Maar er waren zoveel mensen, dat ze geen manier vonden om hem naar binnen te brengen. Daarom gingen ze het dak op en lieten ze hem op zijn draagberrie door een opening in het tegeldak naar beneden zakken, tot vlak voor Jezus en tussen de mensen in.
20 Jezus zag hun geloof en zei: “Vriend, je zonden zijn je vergeven.”
21 De farizeeën en Schriftgeleerden begonnen zich af te vragen: “Wie is dit, dat Hij zo godslasterlijk spreekt? De enige die zonden kan vergeven is God!”
22 Jezus wist wat ze dachten en vroeg hun: “Waarom denken jullie deze dingen?
23 Wat is gemakkelijker, zeggen: je zonden zijn vergeven, of zeggen: sta op en wandel?
24 Maar, opdat jullie beseffen dat de Mensenzoon het gezag heeft om op aarde zonden te vergeven …” Toen zei Hij tegen de verlamde man: “Tegen jou zeg Ik: sta op, neem je draagberrie op en ga naar huis!”
25 Op hetzelfde moment stond de man voor hun ogen op. Hij nam zijn bed op en vertrok naar huis terwijl hij God verheerlijkte.
26 Ze waren allemaal buiten zichzelf van verbazing en verheerlijkten God. Ze werden vervuld van ontzag en zeiden: “Vandaag hebben we wonderlijke dingen gezien!”

27 Daarna ging Jezus de stad uit en zag Hij een belastinginner die Levi heette bij het tolhuis zitten. Jezus zei tegen hem: “Volg Mij.”
28 Levi stond op, liet alles achter en volgde Hem.

29 Levi hield in zijn huis een groot feestmaal voor Jezus. Er nam ook een grote groep belastinginners en anderen aan de maaltijd deel.
30 De farizeeën en hun Schriftgeleerden mopperden tegen Jezus' leerlingen: “Waarom eten en drinken jullie met belastinginners en zondaars?”
31 Jezus antwoordde: “Het zijn niet de gezonde mensen die een dokter nodig hebben, maar de zieken.
32 Ik ben niet gekomen om rechtvaardigen op te roepen om tot inkeer te komen, maar zondaars.”

33 Er werd tegen Jezus gezegd: “De leerlingen van Johannes vasten en bidden dikwijls, en ook de leerlingen van de farizeeën, maar die van U eten en drinken er maar op los.”
34 Jezus antwoordde: “Je kan de gasten van de bruidegom toch niet laten vasten terwijl de bruidegom bij hen is?
35 Er komt echter een tijd dat de bruidegom bij hen wordt weggehaald en dan zullen ze vasten.”
36 Ook vertelde Hij hun een parabel: “Niemand scheurt een stuk van een nieuwe mantel af om het op een oude mantel te naaien, want dan is de nieuwe mantel beschadigd en zit op de oude mantel een stuk stof dat er niet bij past.
37 Ook giet niemand nieuwe wijn in oude wijnzakken, want dan doet de nieuwe wijn de wijnzakken barsten, stroomt de wijn weg en zijn de wijnzakken kapot.
38 Nee, nieuwe wijn moet in nieuwe wijnzakken worden gegoten.
39 En niemand die oude wijn heeft gedronken, wil de nieuwe, want hij zal zeggen dat de oude beter is.”

6

1 Op een sabbat, toen Jezus tussen de graanvelden door wandelde,
plukten zijn leerlingen enkele aren, wreven die fijn tussen hun handen,
en aten ze op.
2 Sommige van de farizeeën zeiden: “Waarom doen jullie iets dat op de
sabbat niet is toegestaan?”
3 Jezus antwoordde: “Hebben jullie niet gelezen wat David deed toen hij
en zijn mannen honger hadden?
4 Hij ging het huis van God binnen, nam de gewijde broden waarvan
enkel de priesters mochten eten, at en gaf ervan aan zijn mannen.”
5 Hij zei tegen hen: “De Mensenzoon is baas over de sabbat.”
6 Op een andere sabbat, toen Hij naar de synagoge ging om te onderwijzen, was daar iemand met een verlamde rechterhand.
7 De Schriftgeleerden en de farizeeën hielden Jezus in de gaten om te zien
of Hij op de sabbat zou genezen. Ze zochten namelijk iets waarvan ze Hem
konden beschuldigen.
8 Hij wist echter wat ze dachten en zei tegen de man met de verlamde
hand: “Kom in het midden staan.” De man kwam daar staan.
9 Jezus zei tegen hen: “Ik zal jullie eens iets vragen. Wat is toegestaan op
de sabbat: goed doen of kwaad doen, een leven redden of het vernietigen?”
10 Hij keek om zich heen, naar hen allen, en zei tegen de man: “Steek je
hand uit.” Dat deed de man en zijn hand genas.
11 Zij werden echter woedend en bespraken onder elkaar wat ze met
Jezus zouden doen.
12 Het was in die periode dat Jezus de berg op ging om te bidden en de
hele nacht doorbracht in gebed tot God.
13 Toen het dag werd, riep Hij zijn leerlingen bij zich. Hij koos twaalf van
hen uit en noemde hen apostelen:
14 Simon, die ook Petrus wordt genoemd, zijn broer Andreas, Jakobus,
Johannes, Filippus, Bartolomeüs,
15 Matteüs, Tomas, Jakobus, de zoon van Alfeüs, Simon die de Zeloot
wordt genoemd,
16 Judas, de zoon van Jakobus, en Judas Iskariot, die een verrader werd.
17 Jezus daalde met hen de berg af en ging op een vlak terrein staan,
samen met een grote groep van zijn leerlingen en een groot aantal mensen
uit heel Judea, Jeruzalem en de kuststrook van Tyrus en Sidon.
18 Zij waren gekomen om naar Hem te luisteren en van hun ziekten
te worden genezen. Ook wie werd gekweld door onreine geesten, werd
genezen.
19 Iedereen in de menigte probeerde Hem aan te raken, omdat er kracht
van Hem uitging en Hij hen allen genas.
20 Hij keek zijn leerlingen aan en zei: “Jullie die arm zijn, zijn gezegend,
want Gods koninkrijk behoort jullie toe.
21 Jullie die nu honger hebben, zijn gezegend, want je zal verzadigd
worden. Jullie die nu wenen, zijn gezegend, want je zal lachen.
22 Jullie zijn gezegend wanneer de mensen je haten en wanneer ze
je buitensluiten en bespotten en je naam bezoedelen omwille van de
Mensenzoon.
23 Wanneer dat gebeurt, verheug je dan en spring op van blijdschap, want
jullie beloning in de hemel zal groot zijn. De profeten werden namelijk ook
zo behandeld door de voorouders van deze mensen.

24 Maar wee jullie rijken, want jullie hebben je troost reeds ontvangen.
25 Wee jullie die nu voldoende te eten hebben, want je zal hongerlijden.
Wee jullie die nu lachen, want je zal rouwen en wenen.
26 Wee jullie wanneer alle mensen positief over je spreken, want hun
voorouders deden dat met de valse profeten.
27 Maar tegen jullie die luisteren, zeg Ik: heb je vijanden lief, doe goed
aan wie jullie haten.
28 Zegen wie jullie verwensen, bid voor wie jullie beledigen.
29 Als iemand jou op de wang slaat, bied hem dan ook je andere wang
aan; als iemand je mantel afneemt, ontzeg hem dan niet je hemd.
30 Geef aan iedereen die iets van je wil hebben en als iemand iets van je
afneemt, eis het dan niet terug.
31 Behandel de mensen op de manier waarop jullie door hen behandeld
willen worden.
32 Als jullie liefdevol behandelen wie jullie liefdevol behandelt, is dat toch
geen verdienste? Zelfs de zondaars hebben lief wie hen liefheeft.
33 En als jullie goed behandelen wie jullie goed behandelt, is dat toch geen
verdienste? Zelfs de zondaars doen dat.
34 En als je leent aan diegenen van wie jullie hopen terug te krijgen, dan
is dat toch geen verdienste? Zelfs de zondaars lenen aan zondaars om
hetzelfde bedrag terug te krijgen.
35 Heb je vijanden lief en doe goed en leen aan anderen zonder
tegenprestaties te verwachten. Dan zal je beloning groot zijn en zullen
jullie kinderen van de Allerhoogste zijn, want Hij is goed voor de mensen
die ondankbaar en slecht zijn.
36 Toon medeleven, zoals jullie Vader medeleven toont.
37 Oordeel niet over anderen, dan zal er over jou niet worden geoordeeld.
Veroordeel anderen ook niet, dan zal je zelf niet worden veroordeeld.
Vergeef, dan zal jou worden vergeven.
38 Geef, dan zal aan jou worden gegeven. Een maatbak vol – aangedrukt,
geschud en overvol – zal je worden toebedeeld, want de maat die jij
hanteert, zal op jou worden toegepast."
39 Hij vertelde hun nog een parabel: "Een blinde kan toch geen blinde
leiden? Dan vallen ze toch allebei in een kuil?
40 Een leerling staat niet boven zijn leraar, maar ieder die volleerd is, zal
zijn zoals zijn leraar.
41 Hoe is het mogelijk dat je wel de splinter in het oog van je naaste ziet,
maar de balk in je eigen oog niet opmerkt?
42 Hoe kan je tegen je naaste zeggen: broer, laat mij die splinter uit je oog
verwijderen, terwijl je de balk in jouw oog niet ziet? Hypocriet, verwijder
eerst de balk uit je eigen oog. Dan zal je goed genoeg zien om de splinter
uit het oog van je naaste te verwijderen.
43 Er is geen goede boom die slechte vruchten oplevert, en ook geen
slechte boom die goede vruchten oplevert.
44 Want elke boom is herkenbaar aan zijn vruchten. Men kan toch
geen vijgen oogsten van een doornstruik, of druiven plukken van een
stekelplant?
45 Een goed mens haalt uit de voorraad goedheid in zijn hart goede dingen
tevoorschijn, en een slecht mens haalt slechte dingen tevoorschijn uit zijn
voorraad slechtheid. Want waar het hart vol van is, daarvan spreekt de
mond.

46 Waarom spreken jullie Mij aan met ‘Heer, Heer’, maar doen jullie niet
wat Ik zeg?
47 Ieder die naar Mij toe komt, mijn woorden hoort en ze in praktijk
brengt – Ik zal jullie uitleggen waarop hij lijkt.
48 Hij lijkt op iemand die een huis bouwde en eerst een diepe sleuf groef
om het fundament op rotsgrond te leggen. Toen er een overstroming kwam
en het water tegen dat huis beukte, konden die het huis niet doen wankelen,
omdat het stevig was gebouwd.
49 Maar wie mijn woorden hoort en ze niet in praktijk brengt, is als
iemand die een huis bouwde zonder fundament, los op de aarde. Toen
het water ertegenaan beukte, stortte het meteen in en was het volledig
verwoest.”

7

1 Nadat Jezus dit alles aan het luisterende volk had verteld, ging Hij
Kafarnaüm binnen.
2 Daar was een centurio met een slaaf die veel voor hem betekende en
die ernstig ziek was en op sterven lag.
3 Toen de centurio het nieuws over Jezus hoorde, stuurde hij oudsten
van het Joodse volk naar Hem toe om Hem te vragen, zijn slaaf te komen
genezen.
4 Toen die oudsten bij Jezus waren gekomen, drongen ze sterk bij Hem
aan: “Hij is het waard dat U dit voor hem doet,
5 want hij houdt van ons volk en heeft zelfs onze synagoge laten bouwen.”
6 Jezus ging met hen mee, maar toen Hij dicht bij het huis was, stuurde
de centurio vrienden met de boodschap: “Heer, doe geen moeite, want ik
ben het niet waard dat U mijn huis binnengaat.
7 Daarom durfde ik niet zelf naar U toe te gaan, maar op uw bevel zal
mijn knecht genezen.
8 Ik ben namelijk ook iemand die onder gezag staat en zelf soldaten heeft.
Als ik tegen de ene ‘ga’ zeg, dan gaat hij, en tegen een andere ‘kom’, dan
komt hij, en als ik tegen mijn slaaf zeg: ‘doe dit’, dan doet hij het.”
9 Toen Jezus dat hoorde, verbaasde Hij zich over hem. Hij draaide zich
om naar de menigte die Hem volgde en zei: “Ik zeg jullie: bij niemand in
Israël heb Ik zo'n groot geloof gevonden.”
10 De vrienden die de centurio had gestuurd, keerden naar het huis terug
en troffen de slaaf in goede gezondheid aan.
11 Niet lang daarna ging Jezus naar een stad die Naïn heet. Zijn leerlingen
en een grote menigte kwamen met Hem mee.
12 Toen Jezus de stadspoort naderde, werd er een dode naar buiten
gedragen om te worden begraven. Hij was de enige zoon van zijn moeder
en zij was weduwe. Er kwam een grote menigte uit de stad met haar mee.
13 Toen de Heer de vrouw zag, kreeg Hij medelijden met haar. Hij zei
tegen haar: “Ween maar niet.”
14 Hij ging naar de lijkbaar toe en raakte die aan. De dragers hielden stil
en Jezus zei: “Jongeman, Ik zeg je, verrijs.”
15 De dode ging overeind zitten, begon te praten en werd door Jezus aan
de moeder overgedragen.
16 Iedereen werd vervuld van ontzag en verheerlijkte God door te zeggen:
“Er is een groot profeet onder ons opgestaan”, en: “God heeft acht geslagen
op zijn volk.”

17 Dit nieuws over Jezus verspreidde zich in heel Judea en de wijde omtrek.

18 De leerlingen van Johannes brachten hem over al deze dingen verslag uit. Daarom riep Johannes twee van zijn leerlingen bij zich
19 en hij stuurde hen naar de Heer met de vraag: “Bent U degene die zou komen, of moeten we iemand anders verwachten?”
20 De mannen kwamen bij Jezus en zeiden: “Johannes de Doper heeft ons gestuurd om U te vragen: Bent U degene die zou komen, of moeten we iemand anders verwachten?”
21 Jezus was op dat moment veel mensen aan het genezen van ziekten, aandoeningen en onreine geesten en Hij gaf veel blinden het zicht.
22 Hij zei tegen Johannes' leerlingen: “Ga Johannes vertellen wat jullie hebben gezien en gehoord: blinde mensen kunnen weer zien, verlamde mensen beginnen te stappen, mensen met een huidziekte worden rein, dove mensen kunnen weer horen, dode mensen verrijzen, en aan arme mensen wordt het evangelie verkondigd.
23 Wie zich niet aan Mij ergert, is gezegend.”
24 Toen de boodschappers waren vertrokken, zei Jezus over Johannes tegen de mensenmassa: “Wat zijn jullie gaan bekijken in de wildernis? Riet dat wuift in de wind?
25 Nee! Wat gingen jullie bekijken: een man in mooie kleren? Nee, zij die dure kledij dragen en in luxe leven, bevinden zich in paleizen.
26 Wat gingen jullie dan wel bekijken? Een profeet? Jazeker, zeg Ik jullie, iemand die meer is dan een profeet.
27 Hij is het over wie werd geschreven: ‘Ik stuur mijn boodschapper voor Je uit, die de weg voor Je zal banen.’
28 Ik zeg jullie: onder hen die uit een vrouw zijn geboren, is niemand belangrijker dan Johannes de Doper, maar in Gods koninkrijk is de geringste belangrijker dan Hij.
29 Door zich te laten dopen met de doop van Johannes erkende heel het volk dat naar hem had geluisterd, ook de belastinginners, dat Gods eisen juist zijn.
30 De farizeeën en Wetgeleerden lieten zich echter niet door hem dopen en weigerden te doen wat God van hen wilde.

31 Waarmee zal Ik dit soort mensen vergelijken, waar lijken ze op?
32 Ze zijn als kinderen die op het marktplein zitten en naar elkaar roepen: ‘Wij hebben voor jullie op de fluit gespeeld en jullie hebben niet gedanst; we hebben een klaaglied gezongen en jullie hebben niet geweend!’
33 Want toen Johannes de Doper was gekomen, die geen brood at en geen wijn dronk, zeiden jullie: ‘Hij heeft een demon in zich.’
34 En nu de Mensenzoon is gekomen, die wel eet en drinkt, zeggen jullie: ‘Kijk, een veelvraat en een dronkaard, een vriend van belastinginners en zondaars!’
35 Maar de juistheid van wijsheid wordt aangetoond door allen die wijze daden doen.”

36 Eén van de farizeeën nodigde Jezus uit voor een maaltijd bij hem thuis. Jezus ging naar het huis van die farizeeër en nam plaats aan tafel.
37 Er was een vrouw die in die stad bekendstond als een zondares. Zij kwam te weten dat Jezus aan de maaltijd deelnam in het huis van de farizeeër en ging erheen met een albasten flesje geurige olie.

38 Ze ging wenend achter Jezus staan, bij zijn voeten. Door haar tranen
werden zijn voeten nat en zij droogde ze met haar haren. Ook kuste ze zijn
voeten en zalfde deze met de olie.
39 Toen de farizeeër die Jezus had uitgenodigd dit zag, dacht hij: “Als Jezus
een profeet was, zou Hij weten wie het is die Hem aanraakt en wat voor
vrouw zij is. Ze is een zondares.”
40 Daarom zei Jezus tegen hem: “Simon, Ik heb je iets te vertellen.” Hij
antwoordde: “Leraar, zegt U het maar.”
41 “Twee mensen stonden in de schuld bij een geldschieter; de een voor
vijfhonderd denarie, de ander voor vijftig.
42 Toen ze niet konden betalen, schold hij hun allebei hun schuld kwijt.
Wie van hen zou het meest van hem houden?”
43 Simon antwoordde: “Ik veronderstel de persoon aan wie het grootste
bedrag was kwijtgescholden.” Jezus zei tegen hem: “Je hebt het juiste
antwoord gegeven.”
44 Hij keerde zich naar de vrouw toe en zei: “Simon, zie je deze vrouw?
Ik ben naar je huis gekomen en je hebt Mij geen water gegeven voor
mijn voeten. Maar zij heeft mijn voeten gewassen met haar tranen en ze
gedroogd met haar haren.
45 Jij hebt Mij niet met een kus verwelkomd, maar sinds Ik ben bin-
nengekomen heeft zij zonder ophouden mijn voeten gekust.
46 Jij hebt mijn hoofd niet met olijfolie gezalfd, maar zij heeft mijn voeten
gezalfd met geurige olie.
47 Daarom zeg Ik je: haar vele zonden zijn vergeven; ze heeft namelijk
veel liefde betoond. Maar wie weinig werd vergeven, betoont weinig
liefde.”
48 Toen zei Hij tegen haar: “Je zonden zijn vergeven.”
49 De andere gasten begonnen onder elkaar te zeggen: “Wie is dit, dat Hij
zelfs zonden vergeeft?”
50 Jezus zei tegen de vrouw: “Je geloof heeft je gered. Ga in vrede.”

8

1 Kort daarna reisde Jezus langs steden en dorpen, om daar het goede
nieuws van Gods koninkrijk te verkondigen. De Twaalf waren bij Hem,
2 en ook enkele vrouwen die Hij had genezen van boze geesten en van
aandoeningen: Maria die ‘van Magdala’ werd genoemd, bij wie zeven
demonen waren uitgedreven;
3 Johanna, de vrouw van Chusas, het hoofd van de hofhouding van
Herodes; Susanna en nog veel anderen. Met gebruik van eigen middelen
voorzagen deze vrouwen in het onderhoud van Jezus en de Twaalf.
4 Toen er een grote menigte was bijeengekomen en mensen uit allerlei
steden naar Jezus toe waren gekomen, vertelde Hij een parabel:
5 “Er was eens een zaaier die ging zaaien. Tijdens het zaaien viel er wat
zaad naast het pad; het werd vertrappeld en de vogels pikten het op.
6 Ander zaad viel op de rots en toen het opkwam, verschroeide het omdat
het geen vocht had.
7 Nog ander zaad viel tussen het onkruid, en toen het opkwam werd het
door het onkruid verstikt.
8 Het overige zaad viel in goede aarde, en toen het was opgekomen,
leverde het een honderdvoudige oogst op.” Toen Hij dit had gezegd, riep
Hij: “Als je oren hebt om te horen, luister dan!”

9 Jezus' leerlingen vroegen Hem wat de parabel betekende.
10 Hij zei: “Het is jullie gegeven de geheimen van Gods koninkrijk te
kennen, maar tot de anderen spreek Ik in parabels, zodat ze ‘wel zien maar
niet begrijpen, en wel horen maar niet verstaan.’
11 De parabel betekent het volgende: Het zaad is de boodschap van God
aan de mensen.
12 Het zaad naast het pad zijn de mensen die de boodschap hebben
gehoord. Maar dan komt de duivel die uit hun hart wegnemen, zodat ze
niet tot geloof komen en gered worden.
13 Het zaad op de rots zijn de mensen die de boodschap horen en met
vreugde aanvaarden. Ze hebben echter geen wortels en ze geloven wel
een tijdlang, maar zodra ze op de proef worden gesteld, geven ze op.
14 Het zaad dat tussen het onkruid viel, zijn de mensen die de boodschap
hebben gehoord, maar bij wie deze verstikt raakt door de zorgen, rijkdom
en geneugten van het leven, zodat ze geen rijpe oogst opleveren.
15 En het zaad in de goede aarde zijn de mensen die de boodschap met
een eerlijk en goed hart hebben beluisterd, haar in zich opnemen, en
vruchtdragen doordat ze standvastig zijn.

16 Niemand die een olielamp heeft aangestoken, verbergt haar onder een
pot of zet haar onder een bed. Integendeel, hij zet haar op een standaard,
zodat zij die binnenkomen het licht zien.
17 Er is niets geheim dat niet zichtbaar zal worden gemaakt, en niets
verhuld dat niet zal worden bekendgemaakt en aan het licht zal komen.
18 Denk dus zorgvuldig na over wat jullie horen. Want aan wie heeft, zal
nog meer worden gegeven, maar van wie niets heeft, zal zelfs hetgeen hij
denkt te hebben worden afgenomen.”

19 Jezus' moeder en broers kwamen naar Hem toe, maar wegens de
menigte lukte het hun niet om bij Hem te komen.
20 Er werd aan Hem verteld: “Uw moeder en uw broers staan buiten en
ze willen U zien.”
21 Maar Jezus antwoordde: “Mijn moeder en mijn broers zijn zij die Gods
evangelie horen en in praktijk brengen.”

22 Op een dag zei Jezus tegen zijn leerlingen: “Laten we naar de overkant
van het meer varen.” Ze stapten in een boot en voeren weg.
23 Tijdens het varen viel Jezus in slaap. Er raasde een zware storm over
het meer, de boot maakte water en ze raakten in gevaar.
24 Jezus' leerlingen gingen naar Hem toe, maakten Hem wakker en
riepen: “Heer, Heer, we vergaan!” Jezus werd wakker en berispte de wind
en de woeste golven. De storm ging liggen en het werd stil.
25 Jezus vroeg hun: “Waar was jullie geloof?” Bang en verwonderd zeiden
ze tegen elkaar: “Wie is Hij toch, dat Hij zelfs bevelen aan de wind en het
water geeft en dat die Hem gehoorzamen?”

26 Ze voeren naar het gebied van de Gerasenen; dat ligt tegenover Galilea.
27 Toen Jezus aan wal stapte, kwam er een man naar Hem toe, die
demonen in zich had. Hij was uit de stad afkomstig, maar woonde tussen
de graven in plaats van in een huis en hij droeg sinds lang geen kleren
meer.
28 Toen hij Jezus zag, viel hij voor Hem op zijn knieën en riep hij: “Waarom
bemoeit U zich met mij, Jezus, Zoon van de Allerhoogste God? Ik smeek U,
folter mij alstublieft niet!”

29 Jezus had de onreine geest namelijk bevolen om uit de man weg te
gaan. De man was al vele malen door de onreine geest overmand en hoewel
hij geketend aan handen en voeten werd bewaakt, brak hij dan zijn boeien
stuk en werd hij door de demon naar eenzame plaatsen gedreven.
30 Jezus vroeg hem: “Hoe heet je?” Hij antwoordde: “Legio”, want er
waren veel demonen in hem komen wonen.
31 Ze smeekten Hem om hen niet naar de hel te verbannen.
32 Nu was er op de berg een grote kudde varkens aan het grazen.
De demonen smeekten Jezus, toe te laten dat ze die varkens zouden
binnendringen, en Hij liet het toe.
33 De demonen kwamen uit de man naar buiten en drongen de varkens
binnen; de kudde stormde de helling af, het meer in, en ze verdronken.
34 Toen de varkenshoeders zagen wat er was gebeurd, renden ze weg en
brachten ze verslag uit in de stad en de omliggende dorpen.
35 Daarom kwamen de mensen kijken wat er gebeurd was. Toen ze bij
Jezus kwamen, zagen ze de man uit wie de demonen naar buiten waren
gekomen, gekleed en bij zijn volle verstand aan Jezus' voeten zitten en ze
werden bang.
36 Zij die hadden gezien hoe de bezeten man was genezen, vertelden het
hun.
37 Alle mensen uit het gebied van de Gerasenen smeekten Jezus, bij hen
weg te gaan, want ze waren door grote angst bevangen. Daarom stapte Hij
in de boot en keerde Hij terug.
38 De man uit wie de demonen waren weggegaan, smeekte om met Hem
te mogen meekomen. Maar Jezus stuurde hem weg met de woorden:
39 “Ga naar huis en vertel daar wat God voor jou heeft gedaan.” De man
trok door de hele stad en verkondigde wat Jezus voor hem had gedaan.
40 Toen Jezus terugkwam, werd Hij door de menigte verwelkomd.
Iedereen had op Hem gewacht.
41 Toen kwam er iemand die Jaïrus heette en synagogebestuurder was.
Hij liet zich aan Jezus' voeten neervallen en smeekte Hem, naar zijn huis
te komen.
42 Zijn enige dochter, die ongeveer twaalf jaar oud was, lag namelijk op
sterven. Onderweg verdrong de mensenmassa zich rondom Jezus.
43 Er was ook een vrouw die al twaalf jaar last had van bloedingen, en
hoewel ze haar hele levensonderhoud aan dokters had uitgegeven, was er
niemand die haar had kunnen genezen.
44 Zij benaderde Jezus van achteren en raakte de kwast onderaan zijn
mantel aan. Op dat moment stopte het bloeden.
45 Jezus vroeg: “Wie heeft Mij aangeraakt?” Iedereen ontkende en Petrus
zei: “Heer, de menigte staat om U heen en dringt tegen U aan!”
46 Maar Jezus zei: “Iemand heeft Mij aangeraakt, want Ik heb gemerkt
dat er kracht van Mij uitging.”
47 Toen de vrouw inzag dat ze niet onopgemerkt kon blijven, kwam ze
bevend naar Hem toe en liet ze zich voor Hem neervallen. Ze verklaarde
waar iedereen bij stond waarom ze Hem had aangeraakt en hoe ze op dat
moment was genezen.
48 Jezus zei tegen haar: “Mijn dochter, je geloof heeft je genezen; ga in
vrede.”
49 Terwijl Hij nog sprak, kwam iemand van het huishouden van de
synagogebestuurder zeggen: “Uw dochtertje is gestorven, val de Leraar niet
meer lastig.”

50 Toen Jezus dat hoorde, zei Hij tegen Jaïrus: “Wees niet bang, je moet
enkel geloven; dan zal ze genezen.”
51 Toen Jezus bij het huis aankwam, liet Hij niet toe dat er iemand met
Hem naar binnen ging, behalve Petrus, Johannes, Jakobus en de vader en
moeder van het kind.
52 Iedereen was om haar aan het wenen en treuren, maar Jezus zei: “Stop
met wenen, want ze is niet dood; ze slaapt.”
53 De mensen lachten Hem uit, want ze wisten dat ze was gestorven.
54 Maar Jezus nam haar hand vast en riep: “Kind, sta op!”
55 Haar geest keerde naar haar terug en ze stond meteen op. Hij zei dat
men haar iets te eten moest geven.
56 Haar ouders waren buiten zichzelf van verbazing, maar Hij droeg hun
op aan niemand te vertellen wat er was gebeurd.

9

1 Jezus riep de Twaalf bijeen en gaf hun macht en gezag over alle
demonen en ook om ziekten te genezen.
2 Hij stuurde hen op pad om Gods koninkrijk te verkondigen en zieken te
genezen.
3 Hij zei tegen hen: “Neem niets mee voor onderweg; geen wandelstok,
geen reistas, geen brood, geen geld, zelfs geen extra kledij.
4 Wanneer jullie bij iemand te gast zijn, blijf dan bij die persoon logeren
totdat je uit die plaats vertrekt.
5 Uit elke stad waar men jullie niet verwelkomt, moet je vertrekken en
het stof van je voeten schudden als een teken van je afkeuring.”
6 Ze gingen op pad en trokken langs de dorpen, terwijl ze overal het
evangelie verkondigden en mensen genazen.
7 De tetrarch Herodes hoorde wat er allemaal gebeurde en was zeer
verbaasd, want er werd door sommigen beweerd dat Johannes uit de dood
was verrezen.
8 Anderen zeiden dat Elia was verschenen, nog anderen dat een van de
profeten uit vroeger tijden was verrezen.
9 Herodes zei echter: “Johannes heb ik laten onthoofden. Wie is dit dan,
over Wie ik deze verhalen hoor?" Hij probeerde Jezus te ontmoeten.
10 Toen de apostelen terugkwamen, vertelden ze Jezus wat ze hadden
gedaan. Hij trok zich terug naar een stadje dat Betsaïda heet en nam hen
mee, zodat ze onder elkaar waren.
11 De massa kwam het echter te weten en volgde Hem. Hij verwelkomde
de mensen en sprak hen toe over Gods koninkrijk. Ook genas Hij wie nood
aan genezing had.
12 Tijdens de late namiddag kwamen de Twaalf naar Hem toe. Ze zeiden:
“Stuur de mensen toch weg, zodat ze naar de dorpen en gehuchten in de
omgeving kunnen gaan om onderdak en eten te zoeken, want we zijn hier
op een afgelegen plaats.”
13 Jezus zei tegen hen: “Geven jullie hun maar te eten.” Zij antwoordden:
“We hebben slechts vijf broden en twee vissen, tenzij we eropuit gaan om
eten voor al deze mensen te kopen.”
14 Er waren ongeveer vijfduizend mannen. Jezus zei tegen zijn leerlin-
gen: “Zeg dat ze in groepen van vijftig moeten plaatsnemen.”
15 Dat deden de leerlingen en iedereen nam plaats.

16 Jezus nam de vijf broden en de twee vissen, keek omhoog naar de
hemel, sprak een zegengebed uit, brak de broden in stukken en gaf die
aan zijn leerlingen. Zij deelden ze uit aan de mensen,
17 en ze aten allen totdat ze voldaan waren. Het overschot werd
verzameld: twaalf manden vol met brokken.
18 Op een dag, toen Jezus aan het bidden was, met alleen zijn leerlingen
bij zich, vroeg Hij hun: “Wie zeggen de mensen dat Ik ben?”
19 Ze antwoordden: “Johannes de Doper; anderen zeggen Elia, en nog
anderen dat een profeet uit vroeger tijden verrezen is.”
20 Hij vroeg hun: “En jullie, wie zeggen jullie dat Ik ben?” Petrus
antwoordde: “De door God gestuurde Messias.”
21 Jezus beval hun nadrukkelijk, dit aan niemand te vertellen.
22 Hij vervolgde: “De Mensenzoon zal veel lijden moeten doorstaan en
door de oudsten en hoofdpriesters en Schriftgeleerden worden verworpen
en gedood, en op de derde dag zal Hij weer tot leven worden gewekt.”
23 Hij zei tegen hen allen: “Als iemand met Mij wil meekomen, moet hij
zichzelf verloochenen, dagelijks zijn kruis opnemen en Mij volgen.
24 Wie zijn leven wil redden, zal het verliezen, maar wie zijn leven loslaat
voor Mij, zal het redden.
25 Wat heeft een mens eraan als hij de hele wereld wint maar zichzelf
verliest of te gronde richt?
26 Als iemand zich voor Mij en mijn woorden schaamt, zal de Mensenzoon
zich voor hem schamen wanneer Hij komt in de hemelse pracht die Hem,
de Vader en de heilige engelen omringt.
27 Maar Ik verzeker jullie, sommigen die hier staan zullen niet sterven
voordat ze Gods koninkrijk hebben gezien.”
28 Ongeveer acht dagen nadat Hij dit had gezegd, nam Hij Petrus,
Johannes en Jakobus met zich mee om op een berg te gaan bidden.
29 Terwijl Hij bad, veranderde de aanblik van zijn gezicht en zijn kledij
werd verblindend wit.
30 Plots waren er twee mannen met Hem in gesprek; het waren Mozes en
Elia.
31 Ze waren verschenen in hemelse pracht en spraken over Jezus'
heengaan – de taak die Hij binnenkort in Jeruzalem zou uitvoeren.
32 Petrus en zijn vrienden raakten door slaap overmand en toen ze
wakker werden, zagen ze Jezus' hemelse pracht en de mannen die bij Hem
stonden.
33 Toen die aanstalten maakten om bij Hem weg te gaan, zei Petrus tegen
Jezus: “Heer, het is goed dat wij hier zijn. Laten we drie hutten bouwen,
een voor U, een voor Mozes en een voor Elia.” Hij wist niet wat hij zei.
34 Terwijl hij nog sprak, kwam er een wolk die hen overdekte. Toen de
wolk hen omhulde, werden ze bang.
35 Vanuit de wolk klonk een stem die zei: “Dit is mijn Zoon, de
Uitverkorene. Luister naar Hem.”
36 Nadat de stem had gesproken, zagen Jezus' leerlingen dat Hij weer
alleen was. Ze bewaarden het stilzwijgen en vertelden in die tijd aan
niemand wat ze hadden gezien.
37 De volgende dag, toen ze van de berg afdaalden, ging een grote menigte
Jezus tegemoet.
38 Een man riep vanuit de mensenmassa: “Leraar, ik smeek U om naar
mijn zoon te kijken; hij is mijn enig kind.

39 Hij wordt steeds door een geest overmand en dan schreeuwt hij plots;
dan laat hij hem stuiptrekken met een schuimende mond, en hij laat hem
pas met rust wanneer hij hem volledig heeft uitgeput.
40 Ik heb uw leerlingen gesmeekt om hem uit te drijven, maar ze konden
het niet."
41 Jezus antwoordde: "O ongelovige en tegendraadse mensen, hoelang zal
Ik nog bij jullie zijn en zal Ik jullie verdragen? Breng je zoon hier."
42 Terwijl het kind naar Hem toekwam, gooide de demon hem stuip-
trekkend op de grond. Jezus sprak de onreine geest bestraffend toe, genas
het kind en droeg hem over aan zijn vader.
43 Iedereen was diep onder de indruk van Gods grootheid.

Terwijl iedereen ontdaan was over alles wat Jezus deed, zei Hij tegen zijn
leerlingen:
44 "Laat deze woorden goed tot jullie doordringen: binnenkort zal de
Mensenzoon aan de mensen worden uitgeleverd."
45 Maar ze begrepen deze uitspraak niet en de betekenis bleef voor hen
verhuld, zodat ze het niet konden bevatten. Ze durfden Hem niet te vragen
wat Hij bedoelde.

46 Onder Jezus' leerlingen ontstond een discussie over wie van hen de
belangrijkste was.
47 Toen Jezus merkte wat er in hun hart omging, nam Hij een kind, zette
het naast zich neer,
48 en zei Hij tegen hen: "Wie in mijn naam dit kind verwelkomt,
verwelkomt Mij. En wie Mij verwelkomt, verwelkomt Degene die Mij heeft
gezonden. Want wie van jullie de geringste is, is de belangrijkste."
49 Johannes reageerde: "Heer, wij zagen iemand in uw naam demonen
uitdrijven en wij wilden het hem verbieden omdat hij niet bij ons hoort."
50 Jezus zei tegen hem: "Verbied het hem niet, want wie niet tegen jullie
is, is voor jullie."

51 Toen de tijd naderde dat Jezus in de hemel zou worden opgenomen,
ging Hij vastberaden op weg naar Jeruzalem.
52 Hij stuurde boodschappers voor zich uit en zij gingen onderweg een
Samaritaans dorp binnen om voorbereidingen te treffen voor zijn komst.
53 De dorpelingen weigerden echter Jezus te ontvangen, omdat Hij naar
Jeruzalem onderweg was.
54 Toen Jakobus en Johannes, leerlingen van Jezus, dat zagen, vroegen ze:
"Heer, wilt U dat we zeggen dat er vuur uit de hemel moet komen om hen
te vernietigen?"
55 Jezus draaide zich echter naar hen toe en berispte hen.
56 Toen gingen ze naar een ander dorp.

57 Terwijl ze onderweg waren, zei iemand tegen Jezus: "Ik zal U volgen,
waarheen U ook gaat."
58 Jezus antwoordde: "Vossen hebben holen en vogels hebben nesten,
maar de Mensenzoon heeft geen plaats om zijn hoofd te laten rusten."
59 Tegen iemand anders zei Jezus: "Volg Mij", maar die persoon zei: "Heer,
laat mij eerst gaan zodat ik mijn vader kan begraven."
60 Jezus antwoordde: "Laat de doden hun doden begraven; jij moet op
pad gaan om Gods koninkrijk te verkondigen."
61 Nog iemand anders zei: "Ik zal U volgen, Heer, maar laat me eerst
afscheid nemen van mijn familie."

62 Tegen hem zei Jezus: “Niemand die begint te ploegen en dan achterom
kijkt, is geschikt om dienst te doen in Gods koninkrijk.”

10

1 Later stelde Jezus nog 72 personen aan. Hij stuurde hen twee aan twee
voor zich uit, naar elke stad en plaats waarheen Hij zelf wilde gaan.
2 Hij zei tegen hen: “De oogst is wel groot, maar er zijn weinig arbeiders.
Smeek daarom de Heer van de oogst om arbeiders naar zijn oogst te
zenden.
3 Ga, Ik stuur jullie eropuit als lammeren onder de wolven.
4 Neem geen geldbuidel, geen reistas en geen extra schoenen mee, en stop
nooit onderweg om iemand te begroeten.
5 Telkens wanneer jullie bij iemand te gast zijn, zeg dan bij het binnen-
gaan van hun huis: ‘Ik wens de mensen in dit huis vrede toe.’
6 Als daar iemand is die jullie vredeswens waard is, zal hij de vrede
ontvangen die je hem toewenst, maar anders zal je vredeswens geen effect
op hem hebben.
7 Blijf in dat huis logeren en eet en drink wat je wordt voorgezet, want
de arbeider is zijn loon waard. Trek niet van het ene huis naar het andere.
8 Wanneer je een stad binnenkomt en men je daar verwelkomt, eet dan
wat je wordt voorgezet.
9 Genees er wie ziek is, en zeg tegen de mensen: ‘Gods koninkrijk is bijna
bij jullie.’
10 Maar wanneer je een stad binnenkomt en men je daar niet verwelkomt,
ga dan de straten van die stad op en zeg:
11 ‘Het stof van jullie stad dat nog aan onze voeten kleeft, vegen wij af
als een teken van onze afkeuring. Maar jullie moeten weten dat Gods
koninkrijk in aantocht is.’
12 Ik zeg jullie dat het op de Oordeelsdag draaglijker zal zijn voor Sodom
dan voor die stad.
13 Wee jou, Chorazin, wee jou, Betsaïda, want als de wonderen die bij
jullie zijn gebeurd, zouden hebben plaatsgevonden in Tyrus en Sidon,
dan zou men daar allang in zak en as hebben gezeten en tot inkeer zijn
gekomen.
14 Bij het Oordeel zal het draaglijker zijn voor de mensen van Tyrus en
Sidon dan voor jullie.
15 En jij, Kafarnaüm, zal jij worden verheven naar de hemel? Nee, je zal
worden verlaagd naar het dodenrijk.
16 Wie naar jullie luistert, luistert naar Mij, en wie jullie afwijst, wijst Mij
af. En wie Mij afwijst, wijst Hem af die Mij heeft gezonden.”
17 De 72 kwamen vol vreugde terug. Ze zeiden: “Heer, zelfs de demonen
onderwerpen zich aan ons wanneer wij uw naam noemen.”
18 Hij antwoordde: “Ik heb Satan als een bliksem uit de hemel zien vallen.
19 Ik heb jullie de macht gegeven om op slangen en schorpioenen te
trappen en de vijand te overwinnen. Niets zal jullie kwaad kunnen doen.
20 Verheug je er echter niet over dat de geesten zich aan jullie onderwer-
pen, verheug je erover dat jullie namen in de hemel staan genoteerd.”
21 Op dat moment werd Jezus door de Heilige Geest vervuld met vreugde
en Hij juichte: “Ik dank U, Vader, Heer van hemel en aarde, dat U deze
dingen hebt verborgen voor wijzen en verstandigen, maar ze hebt onthuld
aan eenvoudigen. Ja, Vader, want zo is het goed in uw ogen.

22 Mijn Vader heeft Mij alles toevertrouwd. Er is niemand die weet wie
de Zoon is behalve de Vader, en niemand die weet wie de Vader is behalve
de Zoon en zij aan wie de Zoon Hem wenst bekend te maken."

23 Jezus richtte zich tot zijn leerlingen toen Hij met hen alleen was. Hij
zei: "De ogen die zien wat jullie zien, zijn gezegend.
24 Want Ik zeg jullie: veel profeten en koningen wilden zien wat jullie
zien, maar ze hebben het niet gezien. En ze wilden horen wat jullie horen,
maar ze hebben het niet gehoord."

25 Er was een Wetgeleerde die Jezus op de proef stelde met de vraag:
"Leraar, wat moet ik doen om het eeuwig leven te ontvangen?"
26 Jezus vroeg hem: "Wat staat er in de Wet? Wilt u dat citeren?"
27 De man antwoordde: "Heb de Heer, je God, lief met heel je hart, met
heel je ziel, met al je kracht en met heel je verstand, en heb je naaste lief
zoals je jezelf liefhebt."
28 Jezus zei: "U heeft het juiste antwoord gegeven. Doe dat, en u zal leven."
29 De Wetgeleerde wilde zichzelf rechtvaardigen en vroeg aan Jezus: "Wie
is mijn naaste?"
30 Jezus antwoordde: "Er was eens een man, die van Jeruzalem naar
Jericho reisde en door rovers werd overvallen. Ze namen hem zijn kleren
af, sloegen hem in elkaar, lieten hem halfdood achter en gingen weg.
31 Toevallig kwam er een priester langs diezelfde weg. Toen hij de man
zag, ging hij aan de andere kant van de weg voorbij.
32 Ook was er een Leviet. Toen die langs die plaats kwam en de man zag,
ging ook hij aan de andere kant voorbij.
33 Toen kwam er een Samaritaan voorbij, die op reis was. Toen hij de
man zag, kreeg hij medelijden.
34 Hij ging naar hem toe, goot olie en wijn over zijn wonden en verbond
die, zette hem op zijn eigen rijdier, bracht hem naar een herberg en
verzorgde hem.
35 De volgende dag nam hij twee denarie en gaf die aan de herbergier met
de woorden: 'Zorg voor hem, en als het meer kost, zal ik u betalen wanneer
ik terugkom.'
36 Wie van deze drie, denkt u, was een naaste voor de man die door rovers
was overvallen?"
37 De Wetgeleerde antwoordde: "De persoon die mededogen betoonde."
Jezus zei tegen hem: "Ga nu hetzelfde doen."

38 Onderweg ging Jezus in een dorp binnen, waar een vrouw die Marta
heette Hem thuis verwelkomde.
39 Zij had een zus die Maria heette en die aan Jezus' voeten ging zitten
om te luisteren, terwijl Hij vertelde.
40 Maar Marta werd in beslag genomen door de bediening van de gasten.
Ze kwam Jezus vragen: "Heer, kan het U niet schelen dat mijn zus de
bediening aan mij alleen overlaat? Zeg eens tegen haar dat ze mij moet
helpen."
41 De Heer antwoordde echter: "Marta, Marta, je bent bezorgd en je maakt
je druk over allerlei zaken,
42 terwijl maar één ding nodig is. Maria heeft het juiste gekozen, en dat
zal haar niet worden afgenomen."

11

1 Op een dag was Jezus ergens aan het bidden. Toen Hij klaar was, vroeg
een van zijn leerlingen Hem: “Heer, leer ons bidden, zoals Johannes dat aan
zijn leerlingen heeft geleerd.”
2 Jezus zei tegen hen: “Wanneer jullie bidden, zeg dan:
Vader, laat de heiligheid van uw naam worden geëerd.
Laat uw koninkrijk komen.
3 Geef ons elke dag voldoende eten.
4 Vergeef ons onze zonden,
want wij vergeven ieder die zich tegenover ons heeft schuldig gemaakt.
En laat niet toe dat we in verzoeking komen.”
5 Jezus zei tegen hen: “Stel dat een van jullie een vriend heeft naar wie je
midden in de nacht toe gaat en zegt: ‘Vriend, wil je mij drie broden geven,
6 want een kennis van mij die op reis is, is bij mij gekomen en ik heb niets
om hem voor te zetten.’
7 En stel dat die vriend vanuit zijn huis roept: ‘Val me niet lastig, want
de deur is al op slot en mijn kinderen en ik liggen al in bed. Ik kan niet
opstaan om je iets te geven!’
8 Ik zeg jullie: zelfs als die vriend niet voor je opstaat en het aan je geeft
omdat je zijn vriend bent, zal hij toch opstaan en je zoveel geven als je nodig
hebt, omdat je aanhoudt.
9 Daarom zeg Ik jullie: vraag en het zal je gegeven worden, zoek en je zal
vinden, klop en er zal voor je worden opengedaan.
10 Want ieder die vraagt, zal ontvangen, en wie zoekt, zal vinden, en voor
wie klopt, zal worden opengedaan.
11 Wie van jullie die vader is, zal als zijn zoon om een vis vraagt, hem een
slang geven in plaats van een vis?
12 Of als hij om een ei vraagt, geeft hij hem dan een schorpioen?
13 Dus als jullie, die slecht zijn, goede geschenken weten te geven aan
je kinderen, is het toch veel zekerder dat jullie Vader vanuit de hemel de
Heilige Geest zal geven aan wie het Hem vraagt?”
14 Jezus dreef eens een demon uit die niet kon spreken. Toen de
demon was weggegaan, begon die persoon te spreken. De mensen stonden
versteld,
15 maar sommigen zeiden: “Het is Beëlzebul, de heerser over de demonen,
die Hem in staat stelt de demonen uit te drijven.”
16 Anderen stelden Jezus op de proef door Hem te vragen om een teken
uit de hemel.
17 Jezus wist echter wat er in hen omging en zei tegen hen: “Ieder
koninkrijk dat innerlijk verdeeld is, gaat te gronde, en verdeelde families
komen ten val.
18 Als Satan innerlijk verdeeld is, hoe zal zijn koninkrijk dan stand-
houden? Jullie zeggen dat Ik de demonen uitdrijf doordat Beëlzebul Mij
daartoe in staat stelt.
19 Maar als Ik de demonen uitdrijf doordat Beëlzebul Mij daartoe in staat
stelt, wie stelt jullie aanhangers dan in staat om demonen uit te drijven?
Die aanhangers zijn het bewijs dat jullie ongelijk hebben.
20 Maar als Ik demonen uitdrijf doordat God Mij daartoe in staat stelt,
dan blijkt daaruit dat Gods koninkrijk bij jullie is gekomen.
21 Wanneer een goed bewapende, sterke man zijn paleis bewaakt, zijn
zijn bezittingen veilig.

22 Maar wanneer er iemand komt die sterker is en hem verslaat, neemt de
winnaar hem de wapenrusting af waarop hij had vertrouwd, en verdeelt
hij de buit.
23 Wie niet voor Mij is, is tegen Mij, en wie niet met Mij bijeenbrengt,
drijft uiteen.
24 Wanneer een onreine geest uit een mens is gekomen, trekt hij door
dorre plaatsen op zoek naar een rustplaats, zonder die te vinden. Dan zegt
hij: 'Ik ga terug naar het huis waar ik vandaan kom.'
25 En wanneer hij aankomt, treft hij het huis geveegd en opgeruimd aan.
26 Dan gaat hij weg om zeven andere geesten op te halen die nog slechter
zijn dan hijzelf, en ze nemen er hun intrek. Dan is die persoon er slechter
aan toe dan eerst."
27 Terwijl Jezus deze dingen zei, riep een vrouw vanuit de menigte:
"Gezegend zijn de moederschoot waaruit U bent geboren en de borsten
waarvan U heeft gedronken!"
28 Maar Jezus zei: "Het zijn veeleer de mensen die Gods boodschap horen
en zich eraan houden, die gezegend zijn."
29 Toen er nog meer mensen om Jezus heen kwamen staan, sprak Hij hen
toe. Hij zei: "Jullie soort mensen is slecht. Jullie soort vraagt om een teken,
maar het enige teken dat jullie zal worden gegeven is het teken van Jona.
30 Want zoals Jona een teken werd voor de mensen van Nineve, zo zal de
Mensenzoon een teken zijn voor jullie soort.
31 Bij het Oordeel zal tegelijk met jullie soort de koningin van het zuiden
verrijzen en zij zal jullie veroordelen, want zij kwam van een van de
uithoeken van de aarde naar Salomo's wijsheid luisteren en hier is Iemand
die groter is dan Salomo.
32 Bij het Oordeel zullen tegelijk met jullie soort de inwoners van Nineve
verrijzen en zij zullen jullie veroordelen, want zij kwamen tot inkeer door
Jona's verkondiging, en hier is Iemand die groter is dan Jona.
33 Niemand die een olielamp heeft aangestoken, zet haar in de kelder of
onder een bak. Integendeel, hij zet haar op een standaard, zodat de mensen
die binnenkomen het licht zien.
34 Je oog is de lamp van je lichaam; wanneer je oog helder is, is je
hele lichaam verlicht, maar wanneer je oog troebel is, is je lichaam vol
duisternis.
35 Zorg dus dat het licht binnenin jou geen duisternis wordt.
36 Als je hele lichaam verlicht is, en geen enkel deel ervan is duister, dan
is het even goed verlicht als wanneer je door het licht van een lamp wordt
beschenen."
37 Nadat Jezus had gesproken, werd Hij door een farizeeër uitgenodigd
voor een maaltijd. Jezus ging met hem mee naar huis en nam plaats.
38 De farizeeër was verbaasd toen hij zag dat Jezus zijn handen niet waste
voor het eten.
39 Maar de Heer zei tegen hem: "Jullie farizeeën reinigen wel de
buitenkant van de beker en de schaal, maar vanbinnen zitten jullie vol
zelfzucht en slechtheid.
40 Dwazen, de Maker van de buitenkant heeft toch ook de binnenkant
gemaakt?
41 Geef de inhoud weg als gift voor de armen; dan zal voor jullie alles rein
zijn.
42 Maar wee jullie, farizeeën, want jullie geven God een tiende deel van
de munt, de wijnruit en de andere kruiden, maar jullie negeren Gods

gerechtigheid en liefde, terwijl dat de dingen zijn die je moet nastreven zonder het andere na te laten.
43 Wee jullie, farizeeën, want jullie houden ervan de beste plaatsen
in de synagogen in te nemen en met respect te worden begroet op het
marktplein.
44 Wee jullie, want jullie zijn als ongemarkeerde graven waar de mensen
overheen wandelen zonder het te beseffen."
45 Een van de Wetgeleerden reageerde: "Leraar, U beledigt ook ons door
dat te zeggen."
46 Maar Jezus zei: "Wat jullie Wetgeleerden betreft, wee ook jullie, want
jullie leggen moeilijk te dragen lasten aan de mensen op, maar steken zelf
geen vinger naar die lasten uit.
47 Wee jullie, want jullie bouwen grafmonumenten voor de profeten die
door jullie voorouders zijn gedood.
48 Door dat te doen, bewijzen jullie dat je de daden van je voorouders
goedkeurt, want zij hebben hen gedood en jullie bouwen graven voor hen.
49 Daarom heeft God in zijn wijsheid gezegd: 'Ik zal profeten en apostelen
naar hen toe sturen en ze zullen sommigen van hen doden en anderen
vervolgen.'
50 Daarom zal jullie soort mensen verantwoordelijk worden gesteld voor
het bloed van alle profeten dat vergoten is sinds de schepping van de
wereld,
51 van het bloed van Abel tot het bloed van Zacharia, die werd omge-
bracht tussen het altaar en Gods huis. Jazeker, ik zeg jullie, jullie soort zal
ervoor verantwoordelijk worden gesteld.
52 Wee jullie, Wetgeleerden, want jullie hebben de sleutel tot de kennis
weggenomen zonder zelf naar binnen te gaan, en jullie houden de mensen
tegen die naar binnen willen."
53 Toen Jezus naar buiten ging, keerden de Schriftgeleerden en de
farizeeën zich tegen Hem en bestookten ze Hem met allerlei vragen
54 om een strafbare uitspraak bij Hem uit te lokken.

12

1 Intussen waren er zoveel mensen toegestroomd, dat ze elkaar verdron-
gen. Jezus begon te spreken, in de eerste plaats tot zijn leerlingen: "Wees op
je hoede voor de desem – dat wil zeggen: de hypocrisie – van de farizeeën.
2 Er is niets verborgen dat niet zal worden onthuld en er is niets geheim
dat niet zal worden bekendgemaakt.
3 Wat jullie in het donker hebben gezegd, zal in het licht worden gehoord,
en wat jullie in de binnenkamer hebben gefluisterd, zal van de daken
worden verkondigd.
4 Mijn vrienden, Ik zeg jullie: wees niet bang voor wie wel het lichaam
doden maar verder niets kunnen doen.
5 Ik zal jullie vertellen voor wie jullie wel bang moeten zijn: wees bang
voor Degene die de macht heeft om je in de hel te gooien nadat je lichaam
is gedood. Jazeker, Ik zeg jullie: voor Hem moeten jullie bang zijn.
6 Worden mussen niet per vijf verkocht voor twee kopermuntjes? Toch
is er niet één die niet door God wordt opgemerkt.
7 En alle haren op je hoofd zijn geteld. Wees dus niet bang; jullie zijn veel
meer waard dan mussen.

8 Ik zeg jullie: ieder die Mij erkent bij de mensen, zal door de Mensenzoon
worden erkend bij Gods engelen.
9 Maar wie Mij verloochent bij de mensen, zal worden verloochend bij
Gods engelen.
10 Ieder die iets lelijks zegt over de Mensenzoon, kan worden vergeven,
maar wie de Heilige Geest belastert, zal niet worden vergeven.
11 Wanneer jullie voor de synagogen, heersers en gezaghebbers worden
gesleept, maak je dan niet bezorgd over hoe je jezelf moet verdedigen of
wat je moet zeggen,
12 want de Heilige Geest zal je op dat moment leren wat je moet zeggen."
13 Iemand in de menigte zei tegen Jezus: "Leraar, zeg tegen mijn broer
dat hij de erfenis met mij moet delen."
14 Maar Jezus antwoordde: "Wie heeft Mij als rechter of bemiddelaar over
jullie aangesteld?"
15 Toen zei Jezus tegen hen: "Pas op; wees op je hoede voor iedere vorm
van hebzucht, want zelfs als iemand veel bezittingen heeft, is hij niet
meester van zijn leven."
16 Jezus vertelde hun een parabel: "Er was eens een rijk man, met land
dat een grote oogst had opgeleverd.
17 Hij begon zich af te vragen: Wat zal ik doen? Ik heb geen plaats om
mijn oogst op te slaan.
18 Toen zei hij: 'Ik zal het volgende doen: ik zal mijn schuren afbreken en
grotere bouwen. Daarin zal ik al mijn graan en mijn voorraden bewaren.
19 Dan zal ik tegen mezelf zeggen: Jongen, je hebt veel voorraden
opgeslagen waar je vele jaren van kan leven. Ontspan je: eet, drink en
geniet.'
20 Maar God zei tegen hem: 'Jij dwaas, vannacht zal Ik je leven van je
opeisen; wie krijgt dan wat je voor jezelf hebt opgespaard?'
21 Zo zal het de persoon vergaan die rijkdom voor zichzelf vergaart maar
in Gods ogen niet rijk is."
22 Jezus zei tegen zijn leerlingen: "Daarom zeg Ik jullie: wees niet
ongerust over je leven, over wat je zal eten of drinken, of over je lichaam,
over hoe je je zal kleden.
23 Het leven is immers meer dan eten en het lichaam is meer dan kledij.
24 Kijk naar de raven: zij zaaien of oogsten niet en ze hebben geen
opslagruimte of schuur, maar toch geeft God hun te eten. Jullie zijn toch
meer waard dan de vogels?
25 Wie van jullie kan door ongerust te zijn een uur aan zijn leven
toevoegen?
26 Als jullie zelfs zoiets kleins niet kunnen, waarom zouden jullie dan
bezorgd zijn over het overige?
27 Kijk hoe de wilde bloemen groeien: ze spinnen en weven niet en toch,
zeg Ik jullie, was zelfs Salomo in al zijn pracht niet zo mooi gekleed als zij.
28 Als God het gras dat vandaag op het veld staat en morgen in de oven
wordt gegooid, zo mooi kleedt, zal Hij jullie, kleingelovigen, dan niet nog
beter kleden?
29 Vraag je niet voortdurend af wat je zal eten en drinken; wees niet
bezorgd.
30 Dat zijn allemaal zaken die de volken van deze wereld najagen; je
Vader weet dat je ze nodig hebt.

31 Geef daarentegen prioriteit aan Gods koninkrijk; dan zullen ook deze
dingen aan jullie worden gegeven.
32 Wees niet bang, kleine kudde, want jullie Vader heeft in zijn goedheid
besloten het koninkrijk aan jullie te geven.
33 Verkoop je bezittingen en geef aan de armen; zo maak je voor jezelf
een geldbuidel die niet verslijt, een schat in de hemel die niet opraakt, waar
geen dief in de buurt komt en die niet door motten wordt aangetast.
34 Want waar jullie schat is, daar zal ook jullie hart zijn.

35 Zorg dat jullie klaarstaan en dat je lamp brandt.
36 Wees als mensen die hun baas opwachten wanneer hij terugkeert
van het huwelijksfeest, zodat ze meteen kunnen opendoen wanneer hij
arriveert en aanklopt.
37 De knechten die de baas bij zijn terugkomst aantreft terwijl ze op de
uitkijk staan, zijn gezegend. Ik verzeker jullie dat hij hen aan tafel zal laten
plaatsnemen, zich zal klaarmaken en hen zal komen bedienen.
38 Ze zijn gezegend, of hij nu komt rond middernacht of in de vroege
uurtjes.
39 Dit moeten jullie weten: als de huiseigenaar zou weten hoe laat de dief
komt, zou hij niet in zijn huis laten inbreken.
40 Ook jullie moeten voorbereid zijn, want de Mensenzoon komt op een
onverwacht tijdstip."
41 Petrus vroeg: "Heer, is deze parabel voor ons bedoeld, of voor
iedereen?"
42 De Heer antwoordde: "Wie is de trouwe en verstandige beheerder die
door zijn heer over het personeel is aangesteld om hun op tijd hun portie
eten te geven?
43 De dienaar die door zijn heer bij diens thuiskomst aan het werk wordt
aangetroffen, is gezegend.
44 Ik verzeker jullie dat hij hem over al zijn bezittingen zal aanstellen.
45 Als de dienaar echter denkt: mijn heer komt nog lang niet, en als hij
dan de knechten en dienstbodes begint te mishandelen en zelf eet, drinkt
en dronken wordt,
46 dan zal de heer van die dienaar komen op een dag en een tijdstip die de
dienaar niet verwacht of kent, hem de doodstraf opleggen en hem dezelfde
bestemming geven als de misdadigers.
47 De dienaar die weet wat zijn heer wil, en er niet naar handelt en geen
voorbereidingen treft, zal veel slaag krijgen.
48 Maar wie zonder het te beseffen dingen doet waarvoor hij straf
verdient, zal weinig slaag krijgen. Want van ieder aan wie veel is gegeven,
zal veel worden geëist, en van de mensen aan wie veel is toevertrouwd, zal
veel worden gevraagd.

49 Ik ben gekomen om vuur op de aarde te werpen en Ik zou graag willen
dat het nu reeds wordt aangestoken.
50 Maar er is een doop die Ik moet ondergaan en dat weegt zwaar op Mij
zolang het nog niet is gebeurd.
51 Denken jullie dat Ik ben gekomen om vrede op aarde te brengen? Nee,
zeg Ik jullie, Ik breng verdeeldheid.
52 Voortaan zal het zo zijn dat een familie van vijf personen verdeeld zal
zijn: drie tegen twee en twee tegen drie.

53 Vaders zullen tegen hun zoon zijn en zonen tegen hun vader, moeders
tegen hun dochter en dochters tegen hun moeder, schoonmoeders tegen
hun schoondochter en schoondochters tegen hun schoonmoeder."
54 Jezus zei tegen de mensenmassa: "Als jullie een wolk uit het westen
zien komen, zeggen jullie meteen: 'Er komt een bui.' En dan gebeurt dat.
55 En als de wind uit het zuiden komt, zeggen jullie: 'Vandaag wordt het
heet.' En dan gebeurt dat.
56 Jullie hypocrieten, jullie kunnen de dingen die jullie op aarde en in de
lucht zien wel interpreteren; hoe is het mogelijk dat jullie de huidige tijd
niet kunnen interpreteren?
57 Waarom kunnen jullie niet zelf beoordelen wat rechtvaardig is?
58 Wanneer je met je tegenstander onderweg bent naar de autoriteiten,
probeer dan met hem tot een vergelijk te komen; anders kan je voor
de rechter worden gesleept, zodat de rechter je aan de gerechtsdienaar
uitlevert en de gerechtsdienaar je in de gevangenis gooit.
59 Ik verzeker je, je zal daar in geen geval uitkomen voordat je de laatste
cent hebt betaald."

13

1 In die tijd waren er mensen die Jezus vertelden over de Galileeërs die
door Pilatus waren omgebracht tijdens het slachten van hun offerdieren
voor God.
2 Jezus reageerde: "Denken jullie dat deze Galileeërs grotere zondaars
waren dan de andere Galileeërs omdat ze dit lijden ondergingen?
3 Nee, zeg Ik jullie; als jullie niet tot inkeer komen, zullen ook jullie
omkomen.
4 Of denken jullie dat de achttien mensen die omkwamen toen de toren
van Siloam op hen viel, meer schuld droegen dan de andere inwoners van
Jeruzalem?
5 Nee, zeg Ik jullie, als jullie niet tot inkeer komen, zullen jullie allen
omkomen, net als zij."
6 Jezus vertelde de volgende parabel: "Iemand had een vijgenboom in zijn
wijngaard staan. Hij kwam kijken of er vijgen aan zaten, maar hij vond er
geen.
7 Hij zei tegen de beheerder van de wijngaard: 'Ik kom al drie jaar kijken
of er vruchten aan deze vijgenboom groeien, zonder dat ik iets vind. Hak
hem maar om, hij neemt alleen maar grond in beslag.'
8 De beheerder antwoordde: 'Heer, laat hem nog een jaar staan, zodat ik
de grond eromheen kan omspitten en bemesten.
9 Misschien groeien er volgend jaar vruchten aan. Maar zo niet, laten we
hem dan omhakken.' "
10 Op een sabbat was Jezus in een synagoge aan het onderwijzen.
11 Daar was een vrouw die al achttien jaar ziek was door een geest; ze
was krom en kon haar rug in het geheel niet rechten.
12 Toen Jezus haar zag, riep Hij haar bij zich. Hij zei tegen haar:
"Mevrouw, u bent bevrijd van uw aandoening."
13 Hij legde haar de handen op en op dat moment werd haar rug recht en
ze verheerlijkte God.
14 De synagogebestuurder reageerde verontwaardigd, omdat Jezus de
genezing had verricht op de sabbat. Hij zei tegen de mensen: "Er zijn zes
dagen om te werken; kom op die dagen om je te laten genezen, maar niet
op de sabbat."

15 De Heer reageerde: “Hypocrieten, jullie maken toch allemaal op de
sabbat je os of ezel van de voederbak los om hem naar de drinkbak te
leiden?
16 En deze dochter van Abraham, die achttien jaar lang door de satan
werd gevangengehouden, zou niet op de sabbat uit haar gevangenschap
mogen worden bevrijd?”
17 Door dit te zeggen bracht Hij al zijn tegenstanders in verlegenheid,
maar de hele menigte verheugde zich over de prachtige dingen die Hij had
gedaan.
18 Jezus zei: “Waarop lijkt Gods koninkrijk en waarmee zal Ik het
vergelijken?
19 Het is als een mosterdzaadje dat iemand in zijn tuin zaaide. Het groeide
uit tot een boom en de vogels nestelden zich in zijn takken.”
20 Jezus vervolgde: “Waarmee zal Ik Gods koninkrijk vergelijken?
21 Het is als desem die door een vrouw werd vermengd met drie porties
meel, totdat het deeg volledig doordesemd was.”
22 Jezus vervolgde zijn reis naar Jeruzalem en onderwees de mensen in
de steden en dorpen waar Hij langstrok.
23 Iemand vroeg Hem: “Heer, zijn er maar weinig mensen die worden
gered?” Jezus zei tegen hen:
24 “Doe alle moeite om door de smalle deur naar binnen te gaan, want Ik
zeg jullie: velen zullen proberen naar binnen te gaan en er niet toe in staat
zijn.
25 Wanneer de huiseigenaar de deur gesloten heeft, zullen jullie buiten
staan, aankloppen en roepen: ‘Meneer, doe voor ons open!’ Hij zal
antwoordden: ‘Ik ken jullie niet. Waar komen jullie vandaan?’
26 Dan zullen jullie zeggen: ‘We hebben toch bij u gegeten en gedronken
en u heeft toch op onze straten onderwijs gegeven?’
27 Maar hij zal zeggen: ‘Ik weet niet wie jullie zijn of waar jullie vandaan
komen. Ga allemaal weg, jullie zondaars!’
28 Daar zal worden geweend en met de tanden geknarst, wanneer jullie
Abraham en Isaak en Jakob en alle profeten in Gods koninkrijk zullen zien,
maar zelf zullen worden buitengegooid.
29 De mensen zullen uit het oosten en het westen komen, uit het noorden
en het zuiden, en aan tafel plaatsnemen in Gods koninkrijk.
30 Er zijn namelijk laatsten die de eersten zullen zijn en er zijn eersten
die de laatsten zullen zijn.”
31 Op dat moment kwamen er enkele farizeeën bij Jezus. Ze zeiden: “U
kan beter van hier vertrekken en verder reizen, want Herodes wil U doden.”
32 Jezus antwoordde: “Ga die vos maar vertellen dat Ik vandaag en
morgen nog demonen uitdrijf en mensen genees en dat Ik op de derde dag
mijn doel zal bereiken.
33 Toch moet Ik vandaag, morgen en overmorgen doorreizen, want het is
ondenkbaar dat een profeet omkomt buiten Jeruzalem.
34 Jeruzalem, Jeruzalem, jij die de profeten doodt en stenigt wie naar jou
toe gestuurd zijn! Ik heb zo vaak je inwoners willen bijeenbrengen, zoals
een hen haar kuikens onder haar vleugels bijeenbrengt. Maar jullie wilden
dat niet.
35 Daarom zal jullie huis verlaten zijn. Ik zeg jullie: jullie zullen Mij niet
meer zien totdat jullie uitroepen: ‘Gezegend is Hij die komt in de naam van
de Heer.’ ”

14

1 Op een sabbat, toen Jezus bij een van de leiders van de farizeeën thuis
was gaan eten, werd Hij nauwlettend in de gaten gehouden.
2 Recht voor Jezus stond iemand die aan oedeem leed.
3 Jezus reageerde door aan de Wetgeleerden en de farizeeën te vragen:
“Is het toegestaan om op de sabbat te genezen? Of mag het niet?”
4 Zij zwegen. Jezus nam de persoon bij de hand, genas hem en liet hem
gaan.
5 Tegen de anderen zei Hij: “Wie van jullie die een zoon of een os heeft
die in een put valt, zou hem er niet meteen uit trekken, zelfs op de sabbat?”
6 Ook hierop hadden ze geen antwoord.
7 Jezus had gemerkt dat de gasten de ereplaatsen hadden gekozen en
vertelde hun een parabel:
8 “Wanneer iemand jullie uitnodigt naar een huwelijksfeest, ga dan niet
op de ereplaats zitten, want het is mogelijk dat hij iemand heeft uitgenodigd
die meer voor hem betekent.
9 Dan zal de gastheer die jullie beiden had uitgenodigd, naar je toe komen
en zeggen: ‘Sta je plaats af aan deze persoon.’ En dan moet je, tot je
schaamte, genoegen nemen met de verste plaats aan tafel.
10 Dus als jullie zijn uitgenodigd, ga dan op de verste plaats zitten. Dan
zal je gastheer naar je toe komen en tegen je zeggen: ‘Vriend, kom op een
betere plaats zitten’. En dan ontvang je eer in de ogen van al je tafelgenoten.
11 Want ieder die zichzelf een eervolle plaats toebedeelt, zal een geringe
plaats krijgen, en wie zichzelf een geringe plaats toebedeelt, zal een
eervolle plaats krijgen.”
12 Tegen de gastheer zei Jezus: “Wanneer je 's middags of 's avonds een
feestmaal geeft, nodig dan niet je vrienden, broers en zussen, familie en
rijke buren uit, met de bedoeling dat zij op hun beurt jou zullen uitnodigen
en jij op die manier iets zult terugkrijgen.
13 Nee, wanneer je een feestmaal geeft, nodig dan de armen, de mensen
met een handicap, de verlamden en de blinden uit.
14 Dan zal je gezegend zijn, want hoewel zij jou niets kunnen teruggeven,
zal je worden beloond bij de verrijzenis van de mensen die met God in het
reine zijn.”
15 Eén van Jezus' tafelgenoten hoorde dat en zei: “Wat een zegen moet het
zijn om te mogen deelnemen aan het feestmaal in Gods koninkrijk!”
16 Jezus antwoordde: “Iemand gaf eens een groot feestmaal en nodigde
veel mensen uit.
17 Tegen het tijdstip waarop de maaltijd klaar was, stuurde hij zijn
dienaar naar de genodigden met het bericht: ‘Kom, het is klaar.’
18 Ze lieten zich echter allen verontschuldigen. De een zei: ‘Ik heb een
akker gekocht en moet die gaan bekijken; wilt u mij verontschuldigen?’
19 De ander zei: ‘Ik heb vijf paar ossen gekocht en ga ze uitproberen; wilt
u mij verontschuldigen?’
20 Nog een ander zei: ‘Ik ben pas getrouwd en daarom kan ik niet komen.’
21 De dienaar ging naar zijn baas toe en vertelde het. De heer werd boos
en zei tegen zijn dienaar: ‘Ga direct naar de straten en stegen van de stad en
breng de armen, de mensen met een handicap, de blinden en de verlamden
naar hier.’
22 De dienaar zei: ‘Meneer, dat bevel is uitgevoerd en er is nog altijd
plaats.’

23 Toen zei de heer tegen de dienaar: ‘Ga naar de wegen en paden buiten
de stad en dwing de mensen te komen, zodat mijn huis vol raakt.
24 Ik zeg jullie dat geen van de mensen die aanvankelijk waren uitgen-
odigd, van mijn feestmaal zal eten.’ ”
25 Er kwam nu een groot aantal mensen met Jezus mee. Hij keerde zich
naar hen toe en zei:
26 “Als iemand bij Mij komt en Mij niet méér liefheeft dan zijn vader,
moeder, vrouw, kinderen, broers en zussen en zelfs zijn eigen leven, dan
kan hij niet mijn volgeling zijn.
27 Wie niet zijn kruis draagt en achter Mij aankomt, kan niet mijn
volgeling zijn.
28 Wie van jullie zou een toren bouwen zonder eerst neer te zitten om uit
te rekenen of hij voldoende geld heeft om de bouw af te maken?
29 Want als hij het fundament zou leggen en de bouw vervolgens niet zou
kunnen afmaken, zou iedereen die het zag, hem uitlachen
30 en zeggen: die man is begonnen met bouwen maar kon het niet
afmaken.
31 Of welke koning zou ten strijde trekken tegen een andere koning
zonder eerst te overwegen of hij in staat is met tienduizend soldaten zijn
tegenstander te verslaan, die met twintigduizend soldaten op hem afkomt?
32 En als hij weet dat hij zijn tegenstander niet zal kunnen verslaan, zal
hij een delegatie sturen wanneer de ander nog ver weg is, en om vrede
vragen.
33 Zo is het ook met jullie: wie niet al zijn bezittingen opgeeft, kan niet
mijn volgeling zijn.

34 Zout is goed, maar als het zout smaakloos wordt, hoe kan het dan op
smaak worden gebracht?
35 Het zout is zelfs ongeschikt geworden voor op de akker of de mesthoop;
het wordt weggegooid. Als je oren hebt om te horen, luister dan!”

15

1 Alle belastinginners en zondaars kwamen naar Jezus luisteren.
2 De farizeeën en Schriftgeleerden mopperden: “Deze Man ontvangt
zondaars en eet samen met hen.”
3 Daarom vertelde Hij hun de volgende parabel:
4 “Stel dat iemand van jullie honderd schapen heeft en er een van
kwijtraakt. Zou hij dan niet de negenennegentig op het veld achterlaten
en het verloren dier achternagaan totdat hij het terugvindt?
5 En wanneer hij het heeft gevonden, is hij verheugd en legt hij het op
zijn schouders.
6 Dan gaat hij naar huis, roept hij zijn vrienden en buren bijeen en zegt
hij tegen hen: ‘Verheug je samen met mij, want ik heb mijn verloren schaap
teruggevonden.’
7 Ik zeg jullie dat het in de hemel ook zo is: daar zal meer vreugde
zijn over één zondaar die tot inkeer komt dan over negenennegentig
rechtvaardige mensen die geen inkeer nodig hebben.

8 Stel dat een vrouw tien zilveren munten heeft en er een van kwijtraakt.
Zou ze dan niet een lamp aansteken, het huis schoonvegen en grondig
zoeken totdat ze hem terugvindt?

9 En wanneer ze hem heeft gevonden, roept ze haar vriendinnen en
buurvrouwen bijeen en zegt ze: 'Verheug je samen met mij, want ik heb
mijn verloren munt teruggevonden.'
10 Ik zeg jullie dat het met Gods engelen ook zo is: zij verheugen zich over
één zondaar die zich bekeert."

11 Jezus vertelde: "Een man had twee zonen.
12 De jongste zei tegen de vader: 'Vader, geef mij mijn aandeel van de
erfenis.' Daarop verdeelde de vader zijn vermogen tussen de zonen.
13 Enkele dagen later maakte de jongste zoon alles te gelde en vertrok hij
naar een ver land, waar hij zijn erfenis verbraste door losbandig te leven.
14 Toen hij alles had opgemaakt, brak in heel dat land een zware
hongersnood uit en begon hij gebrek te lijden.
15 Daarom vroeg hij een van de burgers van dat land om werk en die
stuurde hem de velden in om de varkens te hoeden.
16 Hij had graag zijn honger gestild met de schillen die door de varkens
werden opgegeten, maar niemand gaf hem iets.
17 Toen kwam hij tot zichzelf en zei hij: 'De dagloners van mijn vader
hebben eten in overvloed, terwijl ik hier omkom van de honger.
18 Ik zal naar mijn vader toe gaan en tegen hem zeggen: vader, ik heb
gezondigd tegen God en tegen u.
19 Ik ben het niet langer waard uw zoon genoemd te worden. Stel me aan
als een van uw dagloners.'
20 Hij ging op weg, terug naar zijn vader. Maar zijn vader zag hem al van
ver, kreeg medelijden, rende naar hem toe, omarmde hem en gaf hem een
kus.
21 De zoon zei: 'Vader, ik heb gezondigd tegen God en tegen u. Ik ben het
niet langer waard uw zoon te worden genoemd.'
22 Maar de vader zei tegen zijn knechten: 'Snel, breng het mooiste
feestgewaad, trek hem dat aan en doe een ring aan zijn vinger en schoenen
aan zijn voeten.
23 En haal dan het gemeste kalf, slacht het en laten we eten en feest vieren,
24 want mijn zoon hier was dood en is weer tot leven gekomen, ik was
hem kwijt en hij is teruggevonden.' Toen begonnen ze feest te vieren.
25 De oudste zoon was nog op het land, maar toen hij thuiskwam, hoorde
hij muziek en feestgeluiden.
26 Hij riep een van de dienaren en vroeg wat er aan de hand was.
27 De dienaar zei: 'Uw broer is thuisgekomen en uw vader heeft het
gemeste kalf laten slachten, omdat hij hem veilig en wel heeft teruggekre-
gen.'
28 De oudste zoon werd kwaad en wilde niet naar binnen. Toen kwam
zijn vader naar buiten om hem over te halen.
29 Maar hij zei tegen zijn vader: 'Ik heb u jarenlang gediend en ik heb
nooit een bevel van u genegeerd, maar u heeft mij nooit een jonge geit
gegeven om met mijn vrienden een feestje te houden.
30 En nu is die zoon van u gekomen, die uw vermogen aan hoeren heeft
verkwist, en u heeft het gemeste kalf voor hem geslacht.'
31 De vader antwoordde: 'Zoon, jij bent altijd bij mij geweest en alles wat
van mij is, is van jou.

32 We konden toch niet anders dan verheugd zijn en feest vieren? Je
broer hier was immers dood en nu leeft hij; hij was verloren en nu is hij
teruggevonden.' "

16

1 Jezus vertelde zijn leerlingen: "Er was eens een rijk man, die werd
gewaarschuwd dat de beheerder die hij in dienst had zijn bezittingen
verkwanselde.
2 Hij riep de beheerder bij zich en zei: 'Wat hoor ik nu over jou?
Overhandig de boekhouding van mijn zaken die je beheert, want je mag
niet langer mijn beheerder zijn.'
3 Toen dacht de beheerder: 'Wat zal ik doen? Mijn baas neemt mij het
beheer af. Ik ben niet sterk genoeg om op het land te werken en ik schaam
me om te gaan bedelen.
4 Ik weet wat ik zal doen om te zorgen dat de mensen mij in hun huis
zullen verwelkomen wanneer ik als beheerder ben ontslagen.'
5 Hij riep iedereen die bij zijn baas in de schuld stond, bij zich. Hij vroeg
aan de eerste: 'Hoeveel bent u mijn baas schuldig?'
6 Die antwoordde: 'Honderd vaten olijfolie.' Hij zei tegen hem: 'Hier is
uw schuldbewijs. Ga vlug zitten en maak er vijftig van.'
7 Hij vroeg aan een ander: 'Hoeveel bent u hem schuldig?' Hij
antwoordde: 'Honderd zakken graan.' Hij zei tegen hem: 'Neem uw
schuldbewijs en maak er tachtig van.'
8 De heer prees de oneerlijke beheerder, omdat die iets slims had gedaan.
De mensen van deze wereld gaan handiger met elkaar om dan de mensen
die in het licht leven.
9 Ik zeg jullie: gebruik rijkdom die op oneerlijke wijze is verkregen, om
vrienden te maken; dan zullen jullie wanneer het niets meer waard is,
welkom zijn in de eeuwige woning.
10 Wie betrouwbaar is met weinig, is ook betrouwbaar met veel, en wie
oneerlijk is met weinig, is ook oneerlijk met veel.
11 Als jullie dus niet betrouwbaar zijn geweest in het beheren van rijkdom
die op oneerlijke wijze is verkregen, wie zal jullie dan vertrouwen met
hetgeen werkelijk rijk maakt?
12 En als jullie niet betrouwbaar zijn geweest met andermans bezit, wie
zal jullie dan geven wat jullie toebehoort?
13 Een huisknecht kan niet twee meesters dienen: hij zal ofwel een hekel
aan de ene hebben en van de andere houden, of de ene trouw zijn en de
andere verachten. Jullie kunnen niet God én het geld dienen."
14 De farizeeën, die verzot op geld waren, hoorden dit alles en dreven de
spot met Hem.
15 Jezus zei tegen hen: "Jullie doen de mensen denken dat jullie
rechtvaardig zijn, maar God kent jullie hart. Wat door de mensen wordt
hooggeschat, is weerzinwekkend in Gods ogen.
16 Tot de tijd van Johannes werden de Wet en de Profeten verkondigd;
sindsdien wordt het evangelie van Gods koninkrijk verkondigd en probeert
iedereen het met geweld binnen te dringen.
17 Het is echter gemakkelijker voor de hemel en de aarde om te vergaan,
dan voor een pennenstreek in Gods Wet om te vervallen.
18 Ieder die zijn vrouw wegstuurt en met een ander trouwt, pleegt
echtbreuk, en ook wie met een weggestuurde vrouw trouwt, pleegt
echtbreuk.

19 Er was eens een rijk man. Hij kleedde zich in paarse stoffen en fijn
linnen en genoot iedere dag van zijn welvaart.
20 Bij zijn huispoort lag een arme man, die Lazarus heette. Hij zat onder
de zweren
21 en verlangde ernaar te kunnen eten wat er overschoot van de
maaltijden van de rijke. Bovendien kwamen de honden aan zijn zweren
likken.
22 Op een dag stierf de arme man en werd hij door de engelen wegge-
dragen naar de plaats naast Abraham. Ook de rijke man stierf en werd
begraven.
23 Terwijl hij in het dodenrijk zware pijn leed, keek hij op en zag hij
Abraham, met Lazarus naast zich, in de verte.
24 Hij riep: 'Vader Abraham, heb medelijden met mij en stuur Lazarus om
zijn vinger in water te dopen en mijn tong af te koelen, want deze vlammen
doen verschrikkelijk veel pijn.'
25 Maar Abraham zei: 'Mijn kind, weet je nog dat je tijdens je leven het
goede hebt ontvangen en Lazarus het slechte? Nu wordt hij hier getroost
en lijd jij.
26 Bovendien gaapt er een grote kloof tussen ons en jou, zodat niemand
van hier naar jou kan oversteken, of van daar naar ons.'
27 De rijke zei: 'In dat geval smeek ik u, vader, dat u hem naar mijn familie
stuurt.
28 Ik heb namelijk vijf broers. Laat hij hen waarschuwen, zodat zij niet
ook op deze plaats van kwelling terechtkomen.'
29 Maar Abraham zei: 'Zij hebben Mozes en de profeten; laten ze naar
hen luisteren.'
30 Hij antwoordde: 'Nee, vader Abraham, als er iemand vanuit het
dodenrijk naar hen toe gaat, zullen ze tot inkeer komen.'
31 Maar Abraham zei: 'Als ze niet naar Mozes en de profeten luisteren,
zullen ze ook niet overtuigd raken als iemand uit de dood verrijst.' "

17

1 Jezus zei tegen zijn leerlingen: "Het is onvermijdelijk dat er struikel-
blokken komen, maar wee degene door wie ze komen.
2 Hij zou beter af zijn als men een molensteen om zijn nek zou hangen
en hem in zee zou gooien dan dat hij een van deze eenvoudige mensen tot
zonde aanzet.
3 Let dus goed op. Als je naaste jou onrecht aandoet, wijs hem dan terecht.
En als hij tot inkeer komt, vergeef hem dan.
4 Al doet hij je zevenmaal per dag onrecht aan en komt hij zevenmaal bij
je terug om te zeggen: 'Het spijt me', je moet hem steeds opnieuw vergeven."
5 De apostelen vroegen aan de Heer: "Geef ons meer geloof."
6 De Heer zei: "Als jullie geloof zouden hebben ter grootte van een
mosterdzaadje, dan zouden jullie tegen deze moerbeiboom zeggen: Maak
je uit de grond los en ga in de zee staan, en hij zou je direct gehoorzamen.
7 Wie van jullie een knecht heeft die voor hem ploegt of zijn schapen
hoedt, zal tegen hem zeggen wanneer hij terugkomt van het veld: Kom
snel binnen en ga aan tafel zitten?
8 Welnee, hij zal tegen hem zeggen: Maak wat eten klaar en bereid je voor
om mij te bedienen terwijl ik eet en drink; daarna mag jij eten en drinken.
9 Hij bedankt de knecht toch niet omdat die doet wat hem is opgedragen?

10 Zo is het ook met jullie; wanneer jullie alles doen wat jullie is
opgedragen, moeten jullie zeggen: ‘Wij zijn slechts knechten, we hebben
gedaan wat we moesten doen.’ ”
11 Tijdens zijn reis naar Jeruzalem kwam Jezus door het grensgebied van
Samaria en Galilea.
12 Toen Hij een dorp binnenging, kwamen er tien mannen naar Hem toe
met een huidziekte die hen onrein maakte. Ze bleven op enige afstand
staan
13 en riepen: “Heer Jezus, heb medelijden met ons!”
14 Toen Jezus hen zag, zei Hij: “Ga je aan de priesters tonen.” Terwijl ze
nog onderweg waren, werden ze rein.
15 Eén van hen keerde terug toen hij zag dat hij genezen was, en hij
verheerlijkte God luidkeels.
16 Hij liet zich aan Jezus' voeten neervallen om Hem te danken. Deze man
was een Samaritaan.
17 Jezus reageerde: “Er zijn toch tien mensen rein gemaakt? Waar zijn de
overige negen?
18 Is er niemand anders teruggekomen om God de eer te geven dan deze
vreemdeling?”
19 En tegen de man zei Hij: “Sta op, je mag vertrekken; je geloof heeft je
genezen.”
20 Toen de farizeeën aan Jezus vroegen wanneer Gods koninkrijk zou
komen, antwoordde Hij: “De komst van Gods koninkrijk zal niet gepaard
gaan met allerlei zichtbare tekenen.
21 Er zal niet gezegd worden: ‘kijk hier' of ‘kijk daar', want Gods
koninkrijk is in jullie midden.”
22 Tegen zijn leerlingen zei Jezus: “Er zal een tijd komen dat jullie ernaar
verlangen een glimp op te vangen van de tijd van de Mensenzoon, maar
die niet zullen zien.
23 Er zal tegen jullie worden gezegd: ‘kijk daar', of ‘kijk hier'. Ga er niet
op af, ren er niet heen,
24 want zoals de bliksem van de ene naar de andere kant van de lucht
flitst, zo zal het zijn met de Mensenzoon wanneer Hij komt.
25 Eerst moet Hij echter veel lijden doorstaan en door dit volk worden
verworpen.
26 In de tijd van de Mensenzoon zal het zijn als in de tijd van Noach:
27 De mensen gingen door met eten, drinken en trouwen tot de dag
dat Noach de ark binnenging en de zondvloed kwam, waardoor ze allen
omkwamen.
28 Het zal zijn als in de tijd van Lot: de mensen aten en dronken, kochten
en verkochten, plantten en bouwden,
29 maar op de dag dat Lot Sodom verliet, regende het vuur en zwavel uit
de hemel, waardoor ze allen omkwamen.
30 Zo zal het ook zijn op de dag dat de Mensenzoon verschijnt.
31 Wie zich op die dag op het dakterras bevindt en bezittingen in huis
heeft liggen, moet niet naar beneden gaan om ze op te halen. En wie op het
land bezig is, moet niet naar huis terugkeren.
32 Denk maar aan de vrouw van Lot.
33 Wie zijn leven probeert te behouden, zal het verliezen en wie het
loslaat, zal het behouden.
34 Ik zeg jullie: die nacht zullen twee mannen in een bed slapen, van wie
de ene wordt weggenomen en de andere achtergelaten.

35 Van twee vrouwen die dan tezamen aan het malen zijn, wordt de ene
weggenomen en de andere achtergelaten."
37 Men vroeg Jezus: "Waar, Heer?", en Hij zei tegen hen: "Waar het lijk
ligt, daar verzamelen zich de gieren."

18

1 Jezus vertelde een parabel om duidelijk te maken dat ze voortdurend
moesten bidden zonder op te geven.
2 Hij zei: "Er was in een stad een rechter die geen ontzag voor God of
respect voor de mensen had.
3 In diezelfde stad was er een weduwe die hem steeds opnieuw kwam
vragen: 'Verschaf mij recht tegenover mijn tegenpartij.'
4 Een tijdlang wilde hij niet, maar daarna dacht hij: 'Ik heb geen ontzag
voor God en geen respect voor de mensen,
5 maar deze weduwe valt me zodanig lastig dat ik haar recht zal
verschaffen. Anders blijft ze terugkomen totdat ik toegeef.' "
6 De Heer vervolgde: "Luister naar de woorden van de onrechtvaardige
rechter.
7 Zou God dan geen recht verschaffen aan de mensen die Hij heeft
uitverkoren wanneer ze dag en nacht tot Hem roepen, en zou Hij hen lang
laten wachten?
8 Ik zeg jullie dat Hij hun snel recht zal verschaffen. Maar zal de
Mensenzoon geloof op aarde vinden wanneer Hij komt?"
9 Jezus vertelde ook een parabel aan enkele mensen die zichzelf als
rechtvaardig beschouwden en op anderen neerkeken.
10 Hij zei: "Twee mensen gingen naar de tempel om te bidden; de één was
farizeeër, de ander belastinginner.
11 De farizeeër ging rechtop staan en bad: 'O God, ik dank U dat ik niet
ben als de anderen: roofzuchtige, corrupte, overspelige mensen, of zelfs
als deze belastinginner.
12 Ik vast tweemaal per week en ik geef tien procent van al mijn
inkomsten weg.'
13 De belastinginner daarentegen bleef op een afstand staan en durfde
zelfs niet omhoog te kijken, naar de hemel. Hij sloeg zichzelf op de borst
en zei: 'O God, schenk mij genade, want ik ben een zondaar.'
14 Ik zeg jullie: deze man, en niet de andere, was met God in het reine toen
hij naar huis ging. Want ieder die zichzelf een eervolle plaats toebedeelt,
zal een geringe plaats krijgen, en wie zichzelf een geringe plaats toebedeelt,
zal een eervolle plaats krijgen."
15 Er werden ook jonge kinderen bij Jezus gebracht met de bedoeling dat
Hij hen zou aanraken, maar zijn leerlingen zagen het en ze berispten de
mensen.
16 Jezus riep de kinderen echter bij zich. Hij zei: "Laat de kinderen bij Mij
komen en houd hen niet tegen, want Gods koninkrijk is bestemd voor wie
is zoals zij.
17 Ik verzeker jullie: wie Gods koninkrijk niet aanvaardt als een kind, zal
het in geen geval binnengaan."
18 Een vooraanstaand man vroeg aan Jezus: "Goede leraar, wat moet ik
doen om het eeuwig leven te ontvangen?"
19 Jezus vroeg hem: "Waarom noem je Mij goed? Behalve God is niemand
goed.

20 Je kent toch de geboden? Pleeg geen echtbreuk, pleeg geen moord, steel
niet, leg geen leugenachtige verklaring af, eer je vader en moeder."
21 De man zei: "Aan al die dingen heb ik me van jongs af aan gehouden."
22 Toen Jezus dat hoorde, zei Hij tegen hem: "Er ontbreekt je nog één ding;
verkoop alles wat je hebt en geef de opbrengst aan de armen. Dan zal je
een schat in de hemel hebben. Kom dan terug en volg Mij."
23 Toen de man dat hoorde, werd hij bedroefd, want hij was schatrijk.
24 Jezus keek hem aan en zei: "Wat is het moeilijk voor rijken om Gods
koninkrijk binnen te gaan.
25 Het is gemakkelijker voor een kameel om door het oog van een naald
te kruipen dan voor een rijke om Gods koninkrijk binnen te gaan."
26 De mensen die dat hoorden, vroegen: "Maar wie kan dan worden
gered?"
27 Jezus antwoordde: "Wat bij de mensen onmogelijk is, is mogelijk bij
God."
28 Petrus zei: "Wij hebben achtergelaten wat we hadden, om U te volgen."
29 Jezus antwoordde: "Ik verzeker jullie, er is niemand die zijn huis,
vrouw, broers, zussen, ouders of kinderen heeft achtergelaten voor Gods
koninkrijk,
30 die niet veel meer terugkrijgt in deze tijd en die niet in de toekomst het
eeuwig leven zal ontvangen."
31 Jezus nam de Twaalf apart en zei tegen hen: "Luister, we gaan
naar Jeruzalem en alles wat de profeten over de Mensenzoon hebben
geschreven, zal in vervulling gaan.
32 Hij zal aan de niet-Joden worden uitgeleverd en worden bespot,
beledigd en bespuwd.
33 Zij zullen Hem geselen en vervolgens doden, maar op de derde dag zal
Hij verrijzen."
34 De leerlingen begrepen er niets van; zijn uitspraak was onbegrijpelijk
voor hen en ze konden niet bevatten wat Hij had gezegd.
35 Toen Jezus dicht bij Jericho kwam, zat er een blinde man bij de weg te
bedelen.
36 Toen hij hoorde dat er veel mensen voorbij wandelden, vroeg hij wat
er aan de hand was.
37 Men vertelde hem dat Jezus van Nazaret voorbijkwam.
38 Toen begon hij te roepen: "Jezus, Zoon van David, heb medelijden met
mij!"
39 De mensen die voorop wandelden, snauwden hem toe dat hij moest
zwijgen, maar hij riep almaar luider: "Zoon van David, heb medelijden
met mij!"
40 Jezus hield halt en gaf opdracht, de man bij Hem te brengen. Toen hij
dichterbij kwam, vroeg Jezus:
41 "Wat wil je dat Ik voor je doe?" De man zei: "Heer, zorg dat ik weer zie."
42 Jezus zei tegen hem: "Zie! Je geloof heeft je genezen."
43 Op hetzelfde moment kon de man weer zien. Hij volgde Jezus en
verheerlijkte God. Heel het volk zag dat en prees God.

19

1 Jezus ging Jericho binnen en trok door de stad.
2 Er was daar een man die Zacheüs heette; hij was hoofd-belastinginner
en hij was rijk.

3 Zacheüs wilde zien wie Jezus was, maar wegens de menigte lukte dat
niet. Hij was namelijk klein van gestalte.
4 Hij rende vooruit en klom in een vijgenboom, om Jezus te kunnen zien
wanneer Hij zou voorbijkomen.
5 Toen Jezus bij die plaats aankwam, keek Hij omhoog en zei Hij:
“Zacheüs, kom vlug naar beneden, want vandaag moet Ik bij jou thuis te
gast zijn.”
6 Zacheüs kwam vlug naar beneden en heette Jezus hartelijk welkom in
zijn huis.
7 Allen die het zagen, mopperden: “Jezus is te gast bij een zondaar.”
8 Maar Zacheüs stond recht en zei tegen de Heer: “Heer, ik zal de helft
van mijn bezittingen aan de armen geven en ik zal aan iedereen die ik iets
afhandig heb gemaakt, het viervoudige teruggeven.”
9 Jezus zei tegen hem: “Vandaag is redding aan deze familie geschonken,
want ook deze man is een afstammeling van Abraham.
10 De Mensenzoon is gekomen om te zoeken en te redden wie verloren
was.”
11 Terwijl de mensen nog luisterden, begon Jezus een parabel te vertellen.
Hij was nu dicht bij Jeruzalem en de mensen verwachtten dat Gods
koninkrijk heel binnenkort zou aanbreken.
12 Jezus zei: “Een edelman ging naar een ver land om daar het kon-
ingschap op zich te nemen en vervolgens terug te komen.
13 Hij riep tien van zijn dienaren bij zich en gaf hun tien mina. Hij zei
tegen hen: ‘Gebruik dit geld om zaken te doen totdat ik terugkom.’
14 Maar zijn onderdanen hadden een hekel aan hem en stuurden een
delegatie achter hem aan met de boodschap: wij willen niet dat deze man
onze koning wordt.
15 Nadat hij het koningschap had ontvangen, kwam hij terug. Hij liet hij
de dienaren aan wie hij het geld had gegeven, bij zich roepen om van hen
te horen wat ze met het zakendoen hadden verdiend.
16 De eerste verscheen en zei: ‘Heer, uw mina heeft nog tien mina's
opgeleverd.’
17 Hij zei tegen hem: ‘Goed gedaan, goede dienaar, want je bent
betrouwbaar geweest met weinig. Daarom krijg je het gezag over tien
steden.’
18 De tweede kwam zeggen: ‘Heer, uw mina heeft nog vijf mina's
opgeleverd.’
19 Tegen hem zei hij: ‘Jij krijgt het gezag over vijf steden.’
20 Toen kwam de volgende zeggen: ‘Heer, hier is uw mina terug; ik heb
hem in een doek bewaard.
21 Ik was bang, want ik wist dat u een veeleisend mens bent: u eist terug
wat u niet heeft overhandigd en maait wat u niet heeft gezaaid.’
22 De edelman zei tegen hem: ‘Jij nutteloze dienaar, ik zal je oordelen op
grond van je eigen woorden. Je wist dus dat ik een veeleisend mens ben
die terugeist wat ik niet heb overhandigd en oogst wat ik niet heb gezaaid?
23 Waarom heb je mijn geld dan niet naar de bank gebracht? Dan had ik
het na mijn terugkomst kunnen opnemen met rente!’
24 Tegen de omstaanders zei hij: ‘Neem hem zijn mina af en geef die aan
de persoon die er tien heeft.’
25 Ze zeiden tegen hem: ‘Maar meneer, hij heeft er al tien!’

26 De edelman antwoordde: ‘Ik zeg jullie dat aan ieder die heeft, nog meer
zal worden gegeven, maar van wie niets heeft, zal zelfs hetgeen hij heeft
worden afgenomen.
27 En breng mijn vijanden die niet wilden dat ik hun koning zou worden,
naar hier en dood hen voor mijn ogen.’ ”

28 Nadat Jezus deze dingen had gezegd, vervolgde Hij zijn reis naar
Jeruzalem.
29 Toen Hij bijna bij Betfagé en Betanië was, bij de berg die Olijfberg wordt
genoemd, stuurde Hij twee van zijn leerlingen vooruit.
30 Hij zei: “Ga naar het dorp vóór jullie. Bij het binnengaan zullen jullie
een vastgebonden jonge ezel zien, die nog nooit door iemand is bereden.
Maak hem los en breng hem hier.
31 Als iemand jullie vraagt: ‘Waarom maken jullie hem los?’, zeg dan: ‘De
Heer heeft hem nodig.’ ”
32 De vooruitgestuurde leerlingen vertrokken en troffen alles aan zoals
Jezus het hun had verteld.
33 Toen ze de jonge ezel losmaakten, vroegen de eigenaars hun: “Waarom
maken jullie die jonge ezel los?”
34 Ze antwoordden: “De Heer heeft hem nodig.”
35 Ze brachten de jonge ezel bij Jezus, legden hun mantels erop en lieten
Jezus erop plaatsnemen.
36 Terwijl Hij erop reed, spreidden de mensen hun mantels uit op de weg.
37 Toen Hij bijna bij het punt was waar de afdaling van de Olijfberg begint,
begon de hele groep leerlingen verheugd en luidkeels God te prijzen voor
alle wonderen die ze hadden gezien.
38 Ze riepen:

“Gezegend is de Koning die komt in de naam van de Heer!
Vrede in de hemel en eer aan de Allerhoogste!”

39 Sommige van de farizeeën in de menigte zeiden tegen Hem: “Leraar,
wijs uw leerlingen terecht.”
40 Maar Jezus antwoordde: “Ik zeg jullie dat als zij zouden zwijgen, de
stenen zouden roepen.”
41 Toen Hij nog dichterbij Jeruzalem kwam en de stad zag liggen, begon
Hij erom te wenen.
42 Hij zei: “Had jij, ja jij, vandaag maar geweten welke zaken vrede
brengen. Maar nu kan je ze niet zien.
43 Er komt een tijd dat je vijanden belegeringswerken zullen bouwen om
je te omsingelen en je aan alle kanten in te sluiten.
44 Ze zullen je met de grond gelijk maken en je inwoners uitroeien. Ze
zullen geen steen op de andere laten, omdat jij het tijdstip niet hebt erkend
waarop God naar je omkeek.”

45 Jezus ging het tempelterrein op en begon de verkopers weg te jagen.
46 Hij zei tegen hen: “In de Schriften staat: ‘Mijn huis zal een gebedshuis
zijn’, maar jullie hebben er een rovershol van gemaakt.”
47 Jezus onderwees dagelijks op het tempelterrein, maar de hoofd-
priesters, de Schriftgeleerden en de leiders van het volk wilden Hem
ombrengen.
48 Ze konden echter geen manier bedenken om dat te doen, want het hele
volk hing aan zijn lippen.

20

1 Op een dag, toen Jezus op het tempelterrein het volk onderwees en het
evangelie verkondigde, kwamen de hoofdpriesters en de Schriftgeleerden
samen met de oudsten naar Hem toe.
2 Ze vroegen Hem: “Vertel ons, op grond van welke bevoegdheid doet U
deze dingen en wie is het die U die bevoegdheid heeft gegeven?”
3 Jezus antwoordde: “Ik zal jullie ook een vraag stellen en dan mogen
jullie Mij antwoord geven.
4 De doop van Johannes, kwam die van God of van de mensen?”
5 Ze overlegden met elkaar: “Als we zeggen: van God, zal Hij zeggen:
Waarom geloven jullie hem dan niet?
6 Maar als we zeggen: van de mensen, zal heel het volk ons stenigen,
want de mensen zijn ervan overtuigd dat Johannes een profeet was.”
7 Daarom antwoordden ze: “Wij weten niet vanwaar.”
8 Toen zei Jezus tegen hen: “Dan vertel Ik jullie ook niet op grond van
welke bevoegdheid Ik deze dingen doe.”
9 Jezus vertelde de volgende parabel aan het volk: “Iemand plantte een
wijngaard aan, verhuurde deze aan wijnbouwers en ging lange tijd op reis.
10 In de oogsttijd stuurde hij een knecht naar de wijnbouwers, opdat
die hem zijn aandeel van de opbrengst van de wijngaard zouden geven.
De wijnbouwers sloegen hem echter in elkaar en stuurden hem met lege
handen weg.
11 Vervolgens zond hij nog een knecht naar hen toe. Ook die werd door
hen in elkaar geslagen, vernederd en met lege handen weggestuurd.
12 Vervolgens zond hij een derde en ook hij werd verwond de wijngaard
uitgegooid.
13 Toen zei de eigenaar van de wijngaard: ‘Wat zal ik doen? Ik zal mijn
dierbare zoon sturen; misschien zullen ze hem respecteren.’
14 Maar toen de wijnbouwers de zoon zagen, overlegden ze met elkaar:
‘Dit is de erfgenaam. Laten we hem doden; dan zal de erfenis van ons zijn.’
15 Ze gooiden hem de wijngaard uit en doodden hem. Wat gaat de
eigenaar van de wijngaard nu met hen doen?
16 Hij zal naar de wijnbouwers gaan, hen ombrengen en de wijngaard
aan anderen geven.” Toen de mensen dat hoorden, zeiden ze: “Zoiets mag
absoluut niet gebeuren!”
17 Jezus keek hen echter aan en zei: “Wat zou dit Schriftgedeelte dan
betekenen: ‘De steen die de bouwers hebben afgekeurd, is de hoeksteen
geworden’?
18 Ieder die over deze steen valt, raakt verbrijzeld, en degene op wie hij
valt, wordt verpletterd.”
19 De Schriftgeleerden en de hoofdpriesters probeerden Jezus op dat
moment op te pakken, maar ze waren bang voor het volk. Ze beseften dat
de parabel die Hij had verteld, over hen ging.
20 Daarom hielden ze Hem in de gaten en stuurden ze spionnen die zich
als integer voordeden, met de bedoeling om Hem in zijn eigen woorden te
vangen en Hem dan aan de rechtspraak en het gezag van de gouverneur
over te leveren.
21 De spionnen vroegen Jezus: “Leraar, wij weten dat uw uitspraken en
uw onderwijs correct zijn, en dat U niet partijdig bent, maar naar waarheid
onderwijst hoe men Gods weg moet bewandelen.
22 Is het toegestaan dat wij belasting aan de keizer betalen, of niet?”

23 Jezus merkte dat het een strikvraag was en zei tegen hen:
24 “Toon Mij een denarie. Wiens afbeelding en naam staan erop?” Ze
antwoordden: “Van de keizer.”
25 Hij zei tegen hen: “Geef dan aan de keizer wat van de keizer is, en aan
God wat van God is.”
26 Ze konden Hem niet in zijn eigen woorden vangen in de aanwezigheid
van het volk. Ze verbaasden zich over zijn antwoord en zwegen.
27 Toen werd Jezus benaderd door enkele van de sadduceeën. (Zij
beweren dat er geen verrijzenis is.) Zij vroegen:
28 “Leraar, volgens de geschriften van Mozes moet iemand van wie de
broer sterft en een vrouw maar geen kinderen nalaat, met zijn schoonzus
trouwen en zo voor nakomelingen zorgen voor zijn gestorven broer.
29 Maar er waren eens zeven broers. De eerste trouwde, maar hij stierf
kinderloos.
30 Ook de tweede
31 en de derde trouwden met die vrouw, en zo verging het alle zeven: ze
stierven zonder kinderen achter te laten.
32 Uiteindelijk stierf ook de vrouw.
33 Van wie wordt zij de echtgenote bij de verrijzenis? Ze zijn alle zeven
met haar getrouwd geweest!”
34 Jezus zei tegen hen: “De mensen van de huidige wereld trouwen.
35 Maar de mensen die naar de volgende wereld mogen en uit de dood
verrijzen, trouwen niet.
36 Dan kunnen ze ook niet meer sterven, want ze zijn dan als de engelen.
En als verrezen mensen zijn ze kinderen van God.
37 Zelfs Mozes toont in het gedeelte over de doornstruik aan dat de doden
verrijzen, want hij noemt de Heer ‘de God van Abraham, de God van Isaak
en de God van Jakob.’
38 Hij is niet de God van doden maar van levenden, want voor Hem leven
alle mensen.”
39 Sommige Schriftgeleerden antwoordden: “Leraar, U heeft dat goed
gezegd.”
40 Niemand durfde Jezus nog vragen te stellen.
41 Jezus vroeg hen: “Waarom wordt er gezegd dat de Messias de Zoon van
David is?
42 David zegt toch zelf in het boek Psalmen:
43 ‘De Heer zei tegen mijn Heer: neem plaats aan mijn rechterzijde, totdat
Ik je vijanden aan Je heb onderworpen.’
44 David noemt Hem dus ‘Heer’. Hoe kan Hij dan ook zijn zoon zijn?”
45 Terwijl heel het volk luisterde, zei Jezus tegen zijn leerlingen:
46 “Pas op voor de Schriftgeleerden. Zij houden ervan rond te wandelen in
prachtige gewaden. Ook zijn ze erop gesteld met respect te worden begroet
op het marktplein en de beste plaatsen in te nemen in de synagogen en bij
feestmalen.
47 Maar ze slokken de huizen van weduwen op en bidden lange gebeden
voor de schijn. Ze zullen extra zwaar worden gestraft.”

21

1 Toen Jezus opkeek, zag Hij dat rijke mensen hun giften in de offerkist
staken.
2 Ook zag Hij dat een arme weduwe er twee kopermuntjes in stak.

3 Hij zei: “Ik verzeker jullie dat deze arme weduwe meer heeft gegeven
dan alle anderen,
4 want zij allen hebben hun gift gegeven vanuit hun overvloed, maar deze
vrouw gaf vanuit haar armoede alles wat ze had om van te leven.”

5 Toen sommigen zeiden dat het tempelterrein met mooie stenen en aan
God gewijde geschenken was versierd, zei Jezus:
6 “Er komt een tijd dat alles wat jullie hier zien verwoest zal worden; geen
steen zal op de andere worden gelaten.”
7 Men vroeg Hem: “Leraar, wanneer zal dat zijn en wat zal het teken zijn
dat het op het punt staat te gebeuren?”
8 Jezus zei: “Pas op, laat je niet misleiden, want er zullen veel mensen
komen die zich mijn naam toe-eigenen, zich voor Mij uitgeven en zeggen:
‘Het is bijna zover.’ Loop niet achter hen aan.
9 Wanneer jullie horen van oorlogen en onlusten, wees dan niet angstig;
die dingen moeten eerst gebeuren, maar het einde is dan nog niet meteen
aangebroken.”
10 Jezus vervolgde: “Volken en koninkrijken zullen tegen elkaar oorlog
voeren,
11 er zullen zware aardbevingen zijn, hongersnoden en epidemieën op
allerlei plaatsen, en schrikwekkende en grote tekenen in de lucht.
12 Maar vooraleer dat alles gebeurt, zal men jullie oppakken en vervol-
gen; men zal jullie aan de synagogen uitleveren en gevangenzetten en jullie
voor koningen en heersers leiden omwille van mijn naam.
13 Voor jullie is dat een kans om van Mij te getuigen.
14 Neem je daarom voor om geen verdedigingstoespraak voor te berei-
den.
15 Ik zal je namelijk wijze woorden ingeven, die door geen van jullie
tegenstanders zal kunnen worden betwist of weerlegd.
16 Jullie zullen zelfs door je ouders, broers, zussen, familie en vrienden
worden verraden en sommigen van jullie zullen door hun toedoen worden
gedood.
17 Iedereen zal jullie haten omwille van mijn naam.
18 Toch zal er geen haar op je hoofd verloren gaan.
19 Houd stand; dan zullen jullie het ware leven ontvangen.
20 Wanneer jullie zien dat Jeruzalem door legers wordt omsingeld,
moeten jullie beseffen dat de stad binnenkort zal worden verwoest.
21 Dan moeten de mensen in Judea de bergen invluchten; zij die in de
stad zijn, moeten vertrekken en zij die op het land zijn moeten de stad niet
binnengaan.
22 Want dat is de periode van vergelding, wanneer alles wat in de
Schriften staat, in vervulling gaat.
23 Het zal verschrikkelijk zijn voor vrouwen die in die periode zwanger
zijn of borstvoeding geven, want het land zal zwaar lijden en het volk zal
worden gestraft.
24 De mensen zullen met het zwaard worden omgebracht of naar het
buitenland worden weggevoerd. Jeruzalem zal door de andere volken
worden vertrappeld totdat de tijd van de niet-Joden voorbij is.

25 Dan zullen er wonderlijke tekenen zijn aan de zon, maan en sterren,
en op aarde zullen de volken ontdaan van angst zijn door het bulderen en
golven van de zee.

26 Mensen zullen flauwvallen van angst en bezorgdheid over wat er met
de wereld zal gebeuren, want de hemellichamen zullen uit koers raken.
27 En dan zal men de Mensenzoon zien komen, op een wolk en met macht
en grote hemelse pracht.
28 Wanneer deze dingen beginnen te gebeuren, ga dan op de uitkijk staan,
want jullie staan op het punt te worden verlost."
29 Hij vertelde hun een parabel: "Kijk eens naar de vijgenboom en naar
alle andere bomen.
30 Zodra ze uitlopen, zien jullie dat en weten jullie dat het bijna zomer is.
31 Op dezelfde manier kunnen jullie, wanneer je deze dingen ziet
gebeuren, weten dat Gods koninkrijk dichtbij is.
32 Ik verzeker jullie, dit volk zal niet vergaan voordat dit alles gebeurt.
33 De hemel en de aarde zullen vergaan, maar mijn woorden zullen nooit
vergaan.
34 Pas op, laat je niet in beslag nemen door amusement, dronkenschap en
de zorgen van het dagelijks leven, want die dag zal jullie plots overvallen,
35 zoals een val die dichtklapt. Die dag komt namelijk voor iedereen die
op aarde leeft.
36 Wees dus waakzaam en bid voortdurend dat jullie in staat zullen zijn,
te ontkomen aan al deze dingen die op het punt staan te gebeuren, en dat
jullie voor de Mensenzoon zullen mogen verschijnen."
37 Overdag gaf Jezus steeds onderwijs op het tempelterrein, maar 's
avonds ging Hij de stad uit om de nacht door te brengen op de berg die
Olijfberg heet.
38 En 's ochtends vroeg kwam al het volk naar het tempelterrein om naar
Hem te luisteren.

22

1 Het was bijna het Feest van de Ongedesemde Broden, dat ook Pesach
wordt genoemd.
2 De hoofdpriesters en Schriftgeleerden zochten naar een geschikte
manier om Jezus uit de weg te ruimen, want ze waren bang voor de reactie
van het volk.
3 Toen nam Satan bezit van Judas, die Iskariot wordt genoemd en een van
de Twaalf was.
4 Hij ging naar de hoofdpriesters en de hoofden van de tempelwacht en
besprak met hen hoe hij Jezus aan hen zou uitleveren.
5 Ze waren verheugd en spraken met hem af dat ze hem geld zouden
betalen.
6 Hij stemde toe en zocht een gelegenheid om Hem aan hen uit te leveren
zonder dat er veel volk bij zou zijn.
7 Toen de Dag van de Ongedesemde Broden aanbrak, waarop het
Pesachlam geslacht moest worden,
8 stuurde Jezus Petrus en Johannes eropuit. Hij zei: "Ga de Pesachmaaltijd
voor ons klaarmaken."
9 Zij vroegen: "Waar wilt U dat we het klaarmaken?"
10 Jezus antwoordde: "Wanneer jullie de stad binnenkomen, zullen jullie
een man tegenkomen die een kan water draagt. Volg hem en ga het huis
binnen dat hij binnengaat.
11 Zeg dan tegen de eigenaar van dat huis: 'De Leraar vraagt u: Waar is
het vertrek waar Ik met mijn leerlingen de Pesachmaaltijd kan eten?'
12 Hij zal jullie een ingerichte bovenzaal tonen. Maak het daar klaar."

13 Ze vertrokken, troffen alles aan overeenkomstig zijn beschrijving en
maakten de Pesachmaaltijd klaar.
14 Toen het tijd was, ging Jezus met zijn leerlingen aan tafel.
15 Hij zei tegen hen: “Ik heb er intens naar uitgekeken, deze Pesach-
maaltijd met jullie te eten voordat Ik zal lijden.
16 Want Ik zeg jullie: Ik zal het nooit meer eten voordat het zijn ware
betekenis heeft gekregen in Gods koninkrijk.”
17 Jezus nam een beker, sprak een dankgebed uit, en zei: “Neem deze
beker en laat hem onder jullie rondgaan.
18 Want Ik zeg jullie: vanaf nu zal Ik niet meer drinken van de vrucht van
de druivelaar totdat Gods koninkrijk gekomen is.”
19 Jezus nam een brood, sprak een dankgebed uit, brak het in stukken en
deelde die uit aan zijn leerlingen, terwijl Hij zei: “Dit is mijn lichaam, dat
voor jullie wordt gegeven. Doe dit om Mij te gedenken.”
20 Nadat ze hadden gegeten nam Jezus op dezelfde wijze een beker en zei
Hij: “Deze beker die voor jullie wordt uitgegoten, is het nieuwe verbond,
dat wordt gesloten door middel van mijn bloed.
21 Toch bevindt mijn verrader zich samen met Mij aan tafel.
22 Want de Mensenzoon zal wel heengaan, zoals reeds is bepaald, maar
wee degene door wie Hij wordt verraden.”
23 Ze begonnen met elkaar te discussiëren over wie van hen degene zou
kunnen zijn die dit zou doen.
24 Ook ontstond onder hen onenigheid, over wie van hen als de belangri-
jkste werd beschouwd.
25 Jezus zei tegen hen: “Bij de andere volken is het zo dat hun koningen
de baas over hen spelen en dat zij die macht over hen uitoefenen zich
weldoener noemen.
26 Maar bij jullie is het zo niet. Integendeel, laat hij die de belangrijkste
onder jullie is, als de minst belangrijke worden, en de leider als de dienaar.
27 Immers, wie is er belangrijker, iemand die aan tafel heeft
plaatsgenomen of iemand die bedient? Is het niet de persoon die aan tafel
heeft plaatsgenomen? Maar Ik gedraag me in jullie midden als iemand die
bedient.
28 Jullie zijn het die in al mijn beproevingen trouw bij Mij zijn gebleven.
29 En zoals mijn Vader het koningschap aan Mij heeft toegekend, ken Ik
dat aan jullie toe.
30 Daarom zullen jullie in mijn koninkrijk aan mijn tafel mogen eten en
drinken en zullen jullie op een troon zitten en over de twaalf stammen van
Israël rechtspreken.
31 Simon, Simon, de satan heeft toestemming gevraagd om jullie te zeven
als graan.
32 Ik heb echter voor jou gebeden dat je geloof niet zal falen. Wanneer jij
je herpakt hebt, versterk dan je broeders en zusters.”
33 Petrus antwoordde: “Heer, ik ben bereid om met U naar de gevangenis
te gaan en te worden omgebracht.”
34 Maar Jezus zei: “Petrus, Ik zeg je, voordat de haan vandaag kraait, zal
je driemaal ontkennen dat je Mij kent.”
35 Jezus vroeg zijn leerlingen: “Toen Ik jullie had uitgezonden zonder
geldbuidel, reistas of schoenen, hadden jullie toen ergens gebrek aan?” Ze
antwoordden: “Aan niets.”

36 Hij zei tegen hen: “Laat nu wie een geldbuidel heeft, ook een reistas
meenemen, en laat wie geen zwaard heeft, zijn mantel verkopen om er
een te kopen.
37 Want Ik zeg jullie, het volgende citaat uit de Schriften gaat over Mij en
moet in vervulling gaan: ‘Hij werd als een misdadiger beschouwd.’ Wat er
over Mij staat, gaat nu in vervulling.”
38 Ze zeiden: “Kijk, Heer, hier zijn twee zwaarden.” Hij antwoordde:
“Genoeg hierover.”
39 Jezus ging de stad uit en begaf zich zoals gewoonlijk naar de Olijfberg.
Zijn leerlingen volgden Hem.
40 Toen Hij daar aankwam, zei Hij tegen hen: “Bid dat jullie niet in
verzoeking komen.”
41 Hij zonderde zich van hen af, ongeveer een steenworp bij hen vandaan,
en knielde neer om te bidden.
42 Hij zei: “Vader, als U het wil, neem dan deze beker van Mij weg; laat
echter niet gebeuren wat Ik wil, maar wat U wil.”
43 Toen verscheen er een engel uit de hemel, die Hem kracht gaf.
44 Jezus werd doodsbang. Hij bad nog vuriger en Hij zweette bloed, dat
op de grond druppelde.
45 Nadat Hij had gebeden, stond Hij op en ging Hij naar zijn leerlingen
toe. Hij zag dat ze van verdriet in slaap waren gevallen,
46 en zei tegen hen: “Hoe is het mogelijk dat jullie slapen? Sta op en bid,
opdat jullie niet in verzoeking komen.”
47 Terwijl Hij nog sprak, kwam er een grote groep mensen aan, die werd
geleid door de man die Judas heette. Hij was een van de Twaalf en ging
naar Jezus toe om Hem een kus te geven.
48 Maar Jezus vroeg hem: “Judas, is het met een kus dat jij de Mensenzoon
verraadt?”
49 Toen de mensen rondom Jezus zagen wat er stond te gebeuren, vroegen
ze: “Heer, zullen we hen aanvallen met het zwaard?”
50 Een van hen viel de dienaar van de hogepriester aan en hakte zijn
rechteroor af.
51 Maar Jezus zei: “Stop daarmee.” Hij raakte de man aan op de plaats
van het oor en genas hem.
52 Toen zei Jezus tegen de hoofdpriesters, de hoofden van de tempelwacht
en de oudsten die op Hem waren afgekomen: “Zijn jullie op Mij afgekomen
als op een misdadiger, met zwaarden en knuppels?
53 Toen Ik dagelijks bij jullie op het tempelterrein was, hebben jullie mij
niet opgepakt, maar dit is jullie moment – nu regeert de duisternis.”
54 Jezus werd gearresteerd, weggeleid en naar het huis van de hoge-
priester gebracht. Petrus volgde op een afstand.
55 Midden op de binnenplaats was een vuur aangestoken, waarrond
mensen waren gaan zitten. Petrus bevond zich onder hen.
56 In het licht van het vuur zag een dienstmeisje hem zitten. Ze bekeek
hem en zei: “Die man was ook bij Jezus.”
57 Petrus ontkende het: “Ik ken Hem niet.”
58 Een tijdje later zag iemand anders hem en zei: “Jij bent ook een van
hen”, maar Petrus zei: “Nee, dat ben ik niet.”
59 Na verloop van ongeveer een uur beweerde nog iemand anders: “Die
man was toch echt wel bij Hem, want hij is een Galileër.”
60 Petrus zei echter: “Ik weet niet waar je het over hebt.” Op hetzelfde
moment, terwijl hij nog sprak, kraaide er een haan.

61 De Heer draaide zich om en keek Petrus aan. Toen herinnerde Petrus
zich wat de Heer tegen hem had gezegd: “Voordat vandaag de haan kraait,
zal jij Mij driemaal verloochenen.”
62 Hij ging naar buiten en weende bitter.
63 De mannen die Jezus bewaakten, bespotten en sloegen Hem.
64 Ook blinddoekten ze Hem en riepen ze: “Profeteer dan, wie heeft Je
geslagen?”
65 Ze zeiden nog veel andere beledigende dingen tegen Hem.
66 Toen het licht werd, kwam de raad van volksoudsten, hoofdpriesters
en Schriftgeleerden bijeen en werd Jezus aan de raad voorgeleid.
67 Ze zeiden: “Zeg ons of U de Messias bent.” Jezus antwoordde: “Als Ik
het u zeg, zal u Mij niet geloven.
68 En als Ik u iets zou vragen, zou u niet antwoorden.
69 Maar vanaf nu zal de Mensenzoon aan de rechterzijde van de machtige
God zitten.”
70 Ze vroegen allemaal: “Bent U dan de Zoon van God?” Hij antwoordde:
“U zegt dat Ik dat ben.”
71 Toen zeiden ze: “Meer bewijs hebben we toch niet nodig? Nu hebben
we het zelf uit zijn eigen mond gehoord.”

23

1 De voltallige raad stond op en leidde Jezus voor aan Pilatus.
2 De raadsleden begonnen hun beschuldiging als volgt: “Wij hebben
vastgesteld dat deze Man een slechte invloed op ons volk heeft. Hij verbiedt
het betalen van de keizerlijke belasting en beweert dat Hij de Messias is, een
koning.”
3 Pilatus vroeg aan Jezus: “Bent U de koning van de Joden?” Jezus
antwoordde: “U zegt het zelf.”
4 Pilatus zei tegen de hoofdpriesters en de mensenmassa: “Ik vind niets
strafbaars aan deze man.”
5 Ze bleven echter volhouden: “Maar Hij hitst de mensen in heel Judea op
met zijn leer; eerst deed Hij dat in Galilea en nu ook hier.”
6 Toen Pilatus dat hoorde, vroeg hij of Jezus een Galileër was.
7 En toen hij vernam dat Jezus uit het rechtsgebied van Herodes kwam,
stuurde Pilatus Hem naar Herodes, die in die periode ook in Jeruzalem was.
8 Toen Herodes Jezus zag, was hij verheugd, want hij had er reeds lang
naar verlangd Jezus te zien. Hij had namelijk over Hem gehoord en hoopte
Hem een wonder te zien doen.
9 Hij stelde Hem heel veel vragen, maar Jezus gaf geen antwoord.
10 De hoofdpriesters en Schriftgeleerden stonden erbij en beschuldigden
Hem in felle bewoordingen.
11 Toen vernederden en bespotten Herodes en zijn soldaten Jezus,
kleedden ze Hem in een prachtig gewaad en stuurden ze Hem naar Pilatus
terug.
12 Op die dag raakten Herodes en Pilatus met elkaar bevriend; voordien
waren ze vijanden van elkaar.
13 Toen riep Pilatus de hoofdpriesters, leiders en het volk bijeen.
14 Hij zei tegen hen: “Jullie hebben deze Man aan mij voorgeleid als
iemand die het volk misleidt. Ik heb Hem in jullie bijzijn verhoord en
heb deze Man niet schuldig bevonden aan hetgeen waarvoor jullie Hem
aanklagen.

15 Ook Herodes denkt niet dat Hij schuldig is, want hij heeft Hem naar
ons teruggestuurd. Hij heeft dus niets gedaan waarop de doodstraf staat.
16 Daarom zal ik Hem geselen en laten gaan."
18 Maar ze schreeuwden allen tezamen: "Weg met Hem! Laat Barabbas
vrij."
19 Barabbas was iemand die in de stad een opstand had geleid en voor
moord in de gevangenis was gegooid.
20 Pilatus zei nogmaals tegen de mensen dat hij Jezus wilde vrijlaten.
21 Maar ze bleven schreeuwen: "Kruisig Hem! Kruisig Hem!"
22 Hij vroeg hun voor de derde keer: "Waarom? Wat heeft deze Man
misdaan? Ik heb geen grond voor de doodstraf in Hem gevonden; daarom
zal ik Hem laten geselen en vrijlaten."
23 Ze bleven echter luidkeels eisen dat Hij gekruisigd zou worden en hun
geschreeuw kreeg de overhand.
24 Hij besloot hun eis in te willigen:
25 de man die voor opstand en moord in de gevangenis was gegooid en
om wiens vrijlating ze vroegen, liet hij vrij, maar met Jezus mochten ze
doen wat ze wilden.
26 Toen de soldaten Jezus wegleidden, grepen ze een zekere Simon van
Cyrene, die van het land de stad binnenkwam. Ze legden het kruis op zijn
schouder en dwongen hem, het achter Jezus aan te dragen.
27 Jezus werd gevolgd door een grote groep mensen, waaronder vrouwen
die luidruchtig om Hem treurden.
28 Hij draaide zich om en zei tegen hen: "Dochters van Jeruzalem, stop
met wenen om Mij. Ween om jezelf en om je kinderen.
29 Er komt namelijk een tijd dat men zal zeggen: 'Gezegend zijn de
onvruchtbare vrouwen en zij die nooit kinderen hebben gebaard en
gevoed.'
30 Dan zullen de mensen tegen de bergen zeggen: 'Val op ons', en tegen
de heuvels: 'Bedek ons.'
31 Want als mensen deze dingen doen wanneer de boom nog groen is,
wat zal er dan gebeuren wanneer ze is verdord?"

32 Samen met Jezus werden ook twee misdadigers weggeleid om te
worden terechtgesteld.
33 Toen ze bij de plaats aankwamen die Schedel wordt genoemd, kruisig-
den ze Jezus en de misdadigers; de ene hing rechts en de andere links van
Hem.
34 Jezus zei: "Vader, vergeef hun, want ze beseffen niet wat ze doen." Zijn
kleren werden door middel van verloting verdeeld.
35 Het volk stond toe te kijken en de leiders dreven de spot met Hem. Ze
zeiden: "Anderen heeft Hij gered, laat Hij nu zichzelf redden als Hij de door
God beloofde Messias is, de Uitverkorene."
36 Ook de soldaten lachten Hem uit; ze gingen naar Hem toe, boden Hem
zure wijn aan
37 en zeiden: "Als Jij de koning van de Joden bent, red Jezelf dan."
38 Boven Hem hing een bordje: "Dit is de koning van de Joden."
39 Een van de misdadigers die naast Hem hing, beledigde Hem door te
zeggen: "Ben Jij niet de Messias? Red dan Jezelf en ook ons."
40 Maar de andere misdadiger wees hem terecht door te reageren: "Ben
jij zelfs niet bang voor God? Jij hebt dezelfde veroordeling gekregen als Hij,

41 en voor ons is dat terecht, want wij krijgen het verdiende loon voor
onze daden, maar deze Man heeft niets verkeerds gedaan."
42 Ook zei hij: "Jezus, denk aan mij wanneer U uw koninkrijk binnengaat."
43 Jezus zei tegen hem: "Ik verzeker je, vandaag zal je bij Mij in het
paradijs zijn."
44 Het was nu ongeveer twaalf uur en het werd donker in het hele land,
tot drie uur 's middags.
45 De zon was verduisterd en het tempelgordijn scheurde in tweeën.
46 Toen riep Jezus luid: "Vader, Ik leg mijn geest in uw handen." Nadat Hij
dit had gezegd, stierf Hij.
47 Toen de centurio zag wat er was gebeurd, verheerlijkte hij God. Hij zei:
"Deze man was werkelijk onschuldig."
48 De vele mensen die op dit schouwspel waren afgekomen, zagen wat er
gebeurde en gingen naar huis. Van verdriet sloegen ze zich op de borst.
49 Maar allen die Jezus hadden gekend, waaronder de vrouwen die Hem
vanuit Galilea waren gevolgd, bleven op een afstand staan kijken.
50 Er was een man die Jozef heette, een lid van de Joodse raad. Hij was
een goed en oprecht man.
51 Hij kwam uit Arimatea, een stad in Judea, en hij verwachtte Gods
koninkrijk. Hij had niet ingestemd met het besluit en de handelwijze van
de Joodse raad.
52 Hij ging naar Pilatus en vroeg om het lichaam van Jezus.
53 Hij haalde het van het kruis, wikkelde het in een linnen doek en legde
het in een uitgehouwen graf waarin nog niemand was begraven.
54 Het was Voorbereidingsdag en de sabbat zou bijna beginnen.
55 De vrouwen die vanuit Galilea met Jezus waren meegekomen, volgden
Jozef. Ze zagen het graf en hoe Jezus' lichaam erin werd gelegd.
56 Ze gingen naar huis om geurige oliën en balsem klaar te maken, en op
de sabbat namen ze rust, zoals de Wet voorschrijft.

24

1 Op de eerste dag van de week, zodra het ochtend werd, gingen ze naar
het graf met de geurige oliën die ze hadden klaargemaakt.
2 Ze zagen dat de steen van het graf was weggerold,
3 en toen ze naar binnen gingen, troffen ze het lichaam van de Heer Jezus
niet aan.
4 Ze wisten zich geen raad met de situatie. Opeens stonden er twee
mannen in oogverblindend stralende kleren bij hen.
5 De vrouwen waren zo bang dat ze naar de grond keken, maar de
engelen zeiden tegen hen: "Waarom zoeken jullie bij de doden naar de
Levende?
6 Hij is hier niet, Hij is verrezen. Weten jullie nog wat Hij jullie heeft
verteld toen Hij nog in Galilea was?
7 Hij zei dat de Mensenzoon aan zondige mensen zou worden
overgeleverd, zou worden gekruisigd en op de derde dag weer tot leven
zou komen."
8 Toen herinnerden de vrouwen zich wat Jezus had gezegd.
9 Ze keerden terug van het graf en rapporteerden dit alles aan de Elf en
aan alle anderen.

10 De vrouwen die het aan de apostelen vertelden waren Maria van
Magdala, Johanna, Maria de moeder van Jakobus en de andere vrouwen
bij hen.
11 Hun woorden kwamen echter op de apostelen over als onzinnig
gepraat. Ze geloofden hen niet,
12 maar Petrus rende naar het graf. Toen hij zich voorover boog en naar
binnen keek, zag hij enkel de windsels. Hij ging naar huis en vroeg zich af
wat er was gebeurd.
13 Diezelfde dag nog gingen twee van hen naar een dorp dat op elf
kilometer van Jeruzalem ligt en Emmaüs heet.
14 Zij praatten met elkaar over alles wat er was gebeurd.
15 Terwijl ze aan het praten en discussiëren waren, kwam Jezus zelf naar
hen toe en wandelde met hen mee.
16 Maar ze werden ervan weerhouden Hem te herkennen.
17 Hij vroeg hun: “Waarover zijn jullie onderweg met elkaar aan het
discussiëren?” Ze hielden halt en keken triest.
18 Een van hen – hij heette Kleopas – zei tegen Hem: “Bent U dan de enige
vreemdeling in Jeruzalem die niet op de hoogte is van de dingen die hier
onlangs zijn gebeurd?”
19 Hij vroeg hun: “Welke dingen?” Ze antwoordden: “Wat er is gebeurd
met Jezus van Nazaret. In de ogen van God en het hele volk was Hij een
profeet, een man die krachtig optrad en sprak.
20 Maar de hoofdpriesters en onze leiders hebben Hem laten ter dood
veroordelen en kruisigen.
21 Wij hadden zo gehoopt dat Hij Degene was die Israël zou verlossen. En
nu is het al de derde dag sinds die dingen zijn gebeurd.
22 Maar ook hebben enkele van de vrouwen die bij ons zijn ons versteld
doen staan toen ze vanochtend vroeg naar het graf waren gegaan,
23 en zijn lichaam niet aantroffen. Ze kwamen vertellen dat er engelen
aan hen waren verschenen, die zeiden dat Hij leeft.
24 Enkelen van ons zijn naar het graf gegaan en zij troffen het precies zo
aan als de vrouwen hadden verteld, maar Hem hebben ze niet gezien.”
25 Jezus zei tegen de mannen: “Wat zijn jullie onwetend en traag van
begrip, dat jullie geen geloof hechten aan alles wat de profeten hebben
gezegd!
26 Het was toch nodig dat de Messias zou lijden en zijn glorie zou
binnengaan?”
27 Toen legde Hij hun uit wat er over Hem in al de Schriften staat, te
beginnen met Mozes en verder in alle Profeten.
28 Toen ze het dorp naderden waarnaar ze onderweg waren, deed Jezus
alsof Hij verder wilde gaan.
29 Zij drongen echter bij Hem aan: “Blijf bij ons logeren, want straks wordt
het avond; het is al late namiddag.” Daarom ging Hij met hen naar huis en
bleef Hij bij hen.
30 Toen Jezus met hen aan tafel had plaatsgenomen, nam Hij het brood,
sprak Hij een zegengebed uit, brak Hij het brood in stukken en gaf Hij hun
daarvan.
31 Toen gingen hun ogen open en herkenden ze Hem, maar meteen
daarna was Hij uit hun zicht verdwenen.
32 Ze zeiden tegen elkaar: “Klopten onze harten niet sneller toen Hij ons
onderweg toesprak en de Schriften aan ons uitlegde?”

33 Ze stonden meteen op en keerden naar Jeruzalem terug. Daar troffen
ze de Elf gezamenlijk aan, samen met hun gasten.
34 De apostelen zeiden: “De Heer is werkelijk verrezen; Hij is aan Simon
verschenen.”
35 Toen vertelden de twee reizigers wat zij onderweg hadden ervaren en
hoe ze Jezus herkenden toen Hij het brood in stukken brak.
36 Terwijl ze dit aan het vertellen waren, stond Jezus opeens zelf in hun
midden. Hij zei tegen hen: “Ik wens jullie vrede toe.”
37 Ze schrokken en waren erg bang; ze dachten dat ze een geest zagen.
38 Jezus zei tegen hen: “Waarom zijn jullie zo overstuur en twijfelen jullie
zo?
39 Kijk naar mijn handen en voeten; jullie zien toch dat Ik het ben? Raak
Me aan en kijk naar Mij; een geest heeft toch geen lichaam zoals jullie zien
dat Ik heb?”
40 Nadat Hij dat had gezegd, toonde Hij hun zijn handen en voeten.
41 Toen ze het van vreugde en verbazing nog altijd niet konden geloven,
vroeg Hij hun: “Hebben jullie hier iets te eten?”
42 Ze gaven Hem een stuk geroosterde vis.
43 Hij nam het aan en at het voor hun ogen op.
44 Toen zei Jezus tegen hen: “Dit zijn de dingen waarover Ik jullie had
verteld toen Ik nog bij jullie was. Alles wat over Mij in de Wet van Mozes
en in de Profeten en de Psalmen staat, moest in vervulling gaan.”
45 Toen schonk Hij hun het inzicht om de Schriften te begrijpen.
46 Hij zei tegen hen: “Er staat dat de Messias zou lijden en op de derde
dag uit de dood zou verrijzen,
47 en dat in zijn naam de inkeer die tot vergeving van zonden leidt, aan
alle volken verkondigd zou worden, te beginnen in Jeruzalem.
48 Jullie zijn daar getuigen van.
49 Ik zal het geschenk dat mijn Vader heeft beloofd, naar jullie toe sturen.
Jullie moeten echter in de stad blijven totdat jullie worden toegerust met
kracht die van boven komt.”
50 Hij leidde hen de stad uit, naar Betanië. Daar hief Hij zijn handen
omhoog en zegende hen.
51 Terwijl Hij hen zegende, werd Hij in de hemel opgenomen, bij hen
vandaan.
52 Ze aanbaden Jezus en keerden vol vreugde terug naar Jeruzalem.
53 Daar waren ze voortdurend op het tempelterrein God aan het prijzen.

Het evangelie door Johannes

1 In het begin was het Woord er al. Het Woord was bij God en het Woord
was God.
2 Het Woord was reeds in het begin bij God.
3 Alles is door Hem, het Woord, ontstaan en er is niets dat buiten Hem
om is ontstaan. Alles wat bestaat
4 heeft het leven aan Hem te danken en het leven was het licht voor de
mensen.
5 Het licht schijnt in de duisternis en de duisternis heeft het niet kunnen
doven.
6 Er kwam iemand die Johannes heette. Hij was door God gezonden.
7 Hij kwam om getuige te zijn – om van het licht te getuigen, opdat door
hem alle mensen zouden geloven.
8 Hij was zelf niet het licht; hij kwam van het licht getuigen.
9 Het ware licht, dat ieder mens verlicht, is naar de wereld gekomen.
10 Hij was in de wereld – de wereld die dankzij Hem was ontstaan – maar
de wereld erkende Hem niet.
11 Hij kwam naar hetgeen van Hem was, maar zij die van Hem waren,
hebben Hem niet aanvaard.
12 Er zijn er echter die Hem wel hebben aanvaard en die op Hem
vertrouwen. Hun heeft Hij het voorrecht geschonken om Gods kinderen
te worden,
13 door middel van een geboorte die niet lichamelijk is, en ook niet het
gevolg is van een natuurlijke wens of de wil van een man; het is een
geboorte die van God komt.
14 Het Woord is mens geworden en heeft bij ons gewoond. Wij hebben
zijn grootheid gezien, de grootheid van de enige Zoon van de Vader, vol
genade en waarheid.
15 Johannes getuigde van Hem door uit te roepen: “Hij is het van wie ik
heb gezegd: Na mij komt Iemand die boven mij staat, want Hij bestond al
voordat ik er was.”
16 En vanuit zijn overvloedige genade hebben wij almaar meer genade
ontvangen.
17 Want de Wet werd gegeven via Mozes, maar genade en waarheid zijn
er gekomen door Jezus Christus.
18 Niemand heeft ooit God gezien, maar de enige God, Hij die zich aan de
zijde van de Vader bevindt, Hij is het die ervoor heeft gezorgd dat men God
kan kennen.
19 Toen de Joodse leiders vanuit Jeruzalem priesters en Levieten naar
Johannes stuurden om te vragen: “Wie bent u?”, was dit zijn getuigenis.
20 Hij verklaarde eenduidig en onomwonden: “Ik ben niet de Messias.”
21 Ze vroegen hem: “Wie bent u dan? Bent u Elia?” Hij zei: “Nee, ook niet.”
“Bent u de profeet?” Hij antwoordde: “Nee.”
22 Toen vroegen ze: “Wie bent u dan? We moeten de mensen die ons
hebben gestuurd toch een antwoord geven! Wie zegt u dat u bent?”
23 Hij zei: “Zoals de profeet Jesaja zei: ‘Ik ben een stem die roept in de
wildernis: Maak de weg van de Heer vrij.’ ”
24 De mensen die door de farizeeën waren gestuurd,

25 vroegen verder: “Waarom doopt u dan, als u niet de Messias bent en
ook niet Elia, noch de profeet?”
26 Johannes antwoordde: “Ik doop met water, maar tussen jullie staat
Iemand die jullie niet herkennen.
27 Hij is het, die na mij komt. Ik ben het niet waard om zijn schoenriem
los te maken.”
28 Dit gebeurde in Betanië, aan de overkant van de Jordaan, waar
Johannes aan het dopen was.
29 De volgende dag zag Johannes Jezus naar zich toe komen. Hij zei: “Daar
is het lam van God, dat de zonde van de wereld wegneemt.
30 Hij is het van wie ik heb gezegd: ‘Na mij komt Iemand die boven mij
staat, want Hij bestond al voordat ik er was.’
31 Ik wist niet wie Hij was, maar ik kwam dopen met water zodat Hij aan
Israël kon worden geopenbaard.”
32 Johannes getuigde: “Ik zag dat de Geest uit de hemel neerdaalde als
een duif en op Hem bleef rusten.
33 Ik wist niet wie Hij was, maar Degene die mij had gestuurd om met
water te dopen, zei tegen mij: ‘De persoon op wie je de Geest ziet neerdalen
en blijven rusten, Hij is het die doopt met de Heilige Geest.’
34 Ik heb het zelf gezien; ik verklaar: Hij is de Zoon van God.”
35 De volgende dag stond Johannes er opnieuw met twee van zijn
leerlingen.
36 Hij keek naar Jezus, die daar langs kwam en zei: “Daar is het lam van
God.”
37 De twee leerlingen hoorden wat hij zei en gingen achter Jezus aan.
38 Jezus draaide zich om, zag dat ze Hem volgden, en vroeg hen: “Wat
willen jullie?” Zij antwoordden: “Rabbi” (dat betekent: Leraar), “waar
verblijft U?”
39 Jezus zei tegen hen: “Kom maar mee, dan zullen jullie het zien.” Ze
kwamen met Hem mee en zagen waar Hij verbleef. Het was ongeveer vier
uur 's middags en ze bleven de rest van die dag bij Hem.
40 Eén van de twee die Johannes hadden horen spreken en die met Jezus
waren meegegaan, was Andreas, de broer van Simon Petrus.
41 Hij zocht onmiddellijk zijn broer Simon op en zei tegen hem: “Wij
hebben de Messias gevonden.” (Messias betekent: Christus, gezalfde.)
42 Andreas bracht Simon bij Jezus. Jezus keek hem aan en zei: “Jij bent
Simon, de zoon van Johannes. Voortaan zal je Kefas genoemd worden.”
(Die naam betekent: Petrus, rots.)
43 De volgende dag besloot Jezus naar Galilea te gaan. Hij zocht Filippus
op en zei tegen hem: “Kom met Mij mee.”
44 Filippus kwam uit Betsaïda, de thuisstad van Andreas en Petrus.
45 Filippus zocht Natanaël op en zei tegen hem: “We hebben Hem
gevonden, over Wie Mozes schreef in de Wet en over wie ook de profeten
schreven. Het is Jezus, de zoon van Jozef, uit Nazaret.”
46 Natanaël vroeg hem: “Kan uit Nazaret iets goeds komen?” Filippus
antwoordde: “Kom maar mee, dan zal je het zien.”
47 Jezus zag Natanaël aankomen en zei: “Daar is een echte Israëliet,
iemand die door en door eerlijk is.”
48 Natanaël vroeg Hem: “Hoe kent U mij?” Jezus antwoordde: “Ik had je
al gezien voordat Filippus je riep, toen je onder de vijgenboom zat.”

49 Natanaël verklaarde: “Rabbi, U bent de Zoon van God, U bent de koning
van Israël.”
50 Jezus antwoordde: “Geloof jij omdat Ik tegen je zei dat Ik je onder de
vijgenboom zag zitten? Jij zal grotere dingen zien.”
51 Jezus vervolgde: “Ik zeg jullie nadrukkelijk, jullie zullen de hemel zien
opengaan en Gods engelen zien opstijgen en neerdalen op de Mensenzoon.”

2

1 Op de derde dag was er in Kana in Galilea een huwelijksfeest en Jezus'
moeder was daar.
2 Jezus en zijn leerlingen waren ook voor het huwelijksfeest uitgenodigd.
3 Toen de wijn opraakte, zei Jezus' moeder tegen Hem: “Ze hebben geen
wijn meer.”
4 Jezus antwoordde: “Wat hebben wij daarmee te maken? Mijn moment
is nog niet gekomen.”
5 Zijn moeder zei tegen de mensen die opdienden: “Doe wat Hij tegen
jullie zegt.”
6 Nu stonden daar zes stenen watervaten voor het joodse reinig-
ingsritueel, elk met een inhoud van tachtig tot honderd liter.
7 Jezus zei tegen de mensen die opdienden: “Vul die vaten met water.” Ze
vulden ze tot de rand.
8 Jezus zei tegen hen: “Schep er nu wat uit en breng het naar de
ceremoniemeester.” Dat deden ze.
9 De ceremoniemeester proefde van het water dat wijn was geworden.
Hij wist niet waar het vandaan kwam, maar de mensen die opdienden
wisten dat wel. De ceremoniemeester riep de bruidegom,
10 en zei tegen hem: “Iedereen zet eerst de goede wijn voor, en wanneer de
gasten dronken zijn, de minder goede. Maar jij hebt de goede wijn bewaard
tot nu.”
11 Dit was het eerste wonderlijke teken dat Jezus verrichtte, in Kana in
Galilea. Zo toonde Hij zijn grootheid – en zijn leerlingen geloofden in Hem.
12 Daarna ging Hij naar Kafarnaüm, met zijn moeder, zijn broers en zijn
leerlingen. Daar bleven ze enkele dagen.
13 Binnenkort zou het Joodse Pesachfeest plaatsvinden en Jezus ging naar
Jeruzalem.
14 Op het tempelterrein trof Hij de verkopers van runderen, schapen en
duiven aan en zag Hij de geldwisselaars zakendoen.
15 Hij maakte een zweep van touw en verjoeg alle mensen van het
tempelterrein, en ook de schapen en runderen. Verder duwde Hij de tafels
van de geldwisselaars omver, zodat hun geld op de grond viel.
16 Tegen de verkopers van de duiven zei Hij: “Neem ze hier weg, maak
van het huis van mijn Vader geen marktplaats.”
17 Toen herinnerden zijn leerlingen zich dat in de Schriften staat: “Mijn
inzet voor uw huis zal alles van mij vragen.”
18 De Joodse leiders zeiden tegen Jezus: “Doe eens een wonderlijk teken
om te bewijzen dat U het recht hebt om deze dingen te doen!”
19 Jezus antwoordde: “Breek deze tempel maar af; dan zal Ik hem in drie
dagen heropbouwen.”
20 Toen zeiden de Joodse leiders: “De bouw van deze tempel heeft 46 jaar
in beslag genomen, en U gaat hem in drie dagen heropbouwen?”
21 Met “de tempel” bedoelde Jezus echter zijn lichaam.

22 Later, toen Hij uit de dood was verrezen, herinnerden zijn leerlingen
zich dat Hij dit had gezegd; toen geloofden ze de Schriften en hetgeen Jezus
had gezegd.

23 Tijdens het Pesachfeest, toen Jezus in Jeruzalem was, kwamen velen tot
geloof in Hem, omdat ze de wonderlijke tekenen zagen die Hij verrichtte.
24 Jezus vertrouwde zich echter niet aan hen toe, omdat Hij iedereen
doorzag.
25 Niemand hoefde Hem uitleg over de mens te geven, want Hij wist wat
er in de mens omgaat.

3

1 Een van de Joodse leiders was een man die Nikodemus heette, een
farizeeër.
2 Op een nacht ging hij naar Jezus toe en zei: “Rabbi, wij weten dat U een
leraar bent die van God komt, want niemand kan de wonderlijke tekenen
verrichten die U verricht, tenzij met Gods hulp.”
3 Jezus antwoordde: “Ik zeg je nadrukkelijk, niemand kan Gods
koninkrijk zien, tenzij hij opnieuw wordt geboren.”
4 Nikodemus vroeg Hem: “Hoe kan een mens geboren worden als hij
reeds volwassen is? Hij kan toch niet in de schoot van zijn moeder
terugkeren en een tweede keer geboren worden?”
5 Jezus antwoordde: “Ik zeg je nadrukkelijk, niemand kan Gods
koninkrijk binnengaan, tenzij hij wordt geboren uit water en door de Geest.
6 Het menselijk lichaam wordt geboren uit de mens, maar het geestelijke
wordt geboren door het werk van Gods Geest.
7 Wees niet verbaasd dat Ik tegen je heb gezegd dat je opnieuw geboren
moet worden.
8 De wind waait waar hij naartoe wil en je kan zijn geluid horen, maar
je weet niet waar hij vandaan komt en waar hij naartoe gaat. Zo is het ook
met iedereen die door het werk van de Geest is geboren.”
9 Nikodemus vroeg Hem: “Hoe kan dat?”
10 Jezus antwoordde: “Jij bent het die Israël onderwijst en jij begrijpt dit
niet?
11 Ik zeg je nadrukkelijk, wij spreken over wat wij weten, en wij getuigen
van wat wij hebben gezien. En toch aanvaarden jullie onze getuigenis niet.
12 Als jullie Mij niet geloven wanneer ik over aardse zaken spreek, hoe
zullen jullie Mij dan geloven wanneer ik over hemelse zaken spreek?
13 Er is nog nooit iemand naar de hemel gegaan; alleen Hij die uit de
hemel is gekomen, de Mensenzoon, is er geweest.
14 En zoals Mozes in de wildernis de slang omhooghief, zo moet de
Mensenzoon worden omhooggeheven,
15 opdat ieder die in Hem gelooft het eeuwig leven zal hebben.
16 Zo had God de wereld lief: door zijn enige Zoon te geven, opdat ieder
die in Hem gelooft het eeuwig leven zou hebben en niet verloren zou gaan.
17 God heeft de Zoon niet naar de wereld gezonden om de wereld te
veroordelen, maar om de wereld te redden.
18 Wie in Hem gelooft, wordt niet veroordeeld, maar wie niet gelooft, is
reeds veroordeeld omdat hij niet zijn vertrouwen op Gods enige Zoon heeft
gesteld.

19 Het zit zo met het Oordeel: het licht is naar de wereld gekomen, maar
de mensen hielden meer van het duister dan van het licht, want hun daden
waren slecht.
20 Ieder die kwaad doet, haat het licht; hij weigert naar het licht toe te
komen, omdat zijn daden dan worden onthuld.
21 Maar wie oprecht leeft, komt naar het licht toe, zodat zal blijken dat
hij zijn daden heeft verricht uit gehoorzaamheid aan God."
22 Later ging Jezus met zijn leerlingen naar het gebied Judea. Hij verbleef
daar enige tijd en doopte.
23 Ook Johannes doopte, in Enon, dicht bij Salim. Daar was veel water en
de mensen kwamen ernaartoe om te worden gedoopt.
24 Johannes was toen nog niet gevangengezet.
25 Enkele leerlingen van Johannes kregen onenigheid met een Joodse
leider over het Joodse reinigingsritueel.
26 Ze gingen naar Johannes toe en vroegen hem: "Rabbi, de Man die bij u
was aan de overkant van de Jordaan, die u heeft aangeduid, Hij is aan het
dopen en de mensen gaan allemaal naar Hem toe."
27 Johannes antwoordde: "Een mens kan enkel ontvangen wat hem
vanuit de hemel wordt geschonken.
28 Jullie zijn er zelf getuige van dat ik heb gezegd: 'Ik ben de Messias niet,
maar ik ben voor Hem uitgestuurd.'
29 Wie de bruid krijgt, is de bruidegom, maar de beste vriend van de
bruidegom staat naar de bruidegom te luisteren en verheugt zich wanneer
hij de stem van de bruidegom hoort. Dat geldt ook voor mij: ik ben vervuld
met vreugde.
30 Hij moet meer aanzien krijgen, en ik minder."
31 Hij die van boven komt, staat boven allen; wie uit de aarde voortkomt,
is aards en spreekt op aardse wijze. Hij die uit de hemel komt en boven
alles staat,
32 getuigt van hetgeen Hij heeft gezien en gehoord, en niemand aanvaardt
zijn getuigenis.
33 Maar wie zijn getuigenis wel aanvaardt, bevestigt zo dat God betrouw-
baar is.
34 Hij die door God gezonden is, spreekt de woorden van God, want God
schenkt de Geest zonder enige beperking.
35 De Vader heeft de Zoon lief en heeft Hem alle macht gegeven.
36 Wie in de Zoon gelooft, heeft het eeuwig leven. Wie daarentegen
weigert de Zoon te gehoorzamen, zal het leven niet ervaren, maar Gods
straf ondervinden.

4

1 Jezus kwam te weten dat de farizeeën hadden gehoord dat Hij meer
volgelingen maakte en doopte dan Johannes.
2 (Het was echter niet Jezus zelf die doopte, maar zijn leerlingen.)
3 Daarom verliet Hij Judea en reisde Hij terug naar Galilea.
4 Hij moest door Samaria heen,
5 en zo kwam Hij bij de Samaritaanse stad Sichar, dicht bij het stuk grond
dat Jakob aan zijn zoon Jozef had nagelaten.
6 Daar bevond zich de Jakobsbron. Vermoeid van de reis ging Jezus bij
de bron zitten. Het was ongeveer twaalf uur 's middags.

7 Toen er een vrouw uit Samaria water kwam putten, vroeg Jezus haar:
“Wilt u Mij wat te drinken geven?”
8 Zijn leerlingen waren namelijk naar de stad gegaan om eten te kopen.
9 De Samaritaanse vrouw vroeg: “Hoe kan U, een Jood, mij, een
Samaritaanse, om drinken vragen?” Joden gaan namelijk niet om met
Samaritanen.
10 Jezus antwoordde: “Als je zou weten wat God kan geven en Wie het is
die jou om drinken vraagt, dan zou jij Hém om drinken vragen en Hij zou
je het water geven dat leven geeft.”
11 De vrouw zei: “Meneer, U hebt geen emmer en de put is diep; hoe komt
U dan aan dat water dat leven geeft?
12 U bent toch niet machtiger dan onze voorvader Jakob, die ons de bron
heeft nagelaten? Hij heeft er zelf van gedronken, en ook zijn zonen en zijn
vee.”
13 Jezus antwoordde: “Ieder die van dit water drinkt, zal opnieuw dorst
krijgen.
14 Maar wie van het water drinkt dat Ik hem geef, zal nooit meer dorst
krijgen. Integendeel, het water dat Ik geef, zal binnenin hem een bron
worden, waaruit water opwelt tot in het eeuwig leven.”
15 De vrouw vroeg: “Meneer, geef mij dit water! Dan zal ik geen dorst
meer krijgen en hoef ik niet meer hierheen te komen om water te putten.”
16 Jezus zei: “Ga je man roepen en kom dan samen terug.”
17 De vrouw antwoordde: “Ik heb geen man.” Jezus zei tegen haar: “Het
klopt wat je zegt; je hebt geen man.
18 Je hebt namelijk vijf mannen gehad, en degene die je nu hebt is je man
niet. Wat je hebt gezegd, is waar.”
19 De vrouw antwoordde: “Meneer, ik zie dat U een profeet bent.
20 Onze voorvaders hebben God aanbeden op deze berg, maar jullie
zeggen dat Jeruzalem de plaats is waar men God behoort te aanbidden.”
21 Jezus zei: “Geloof Mij, mevrouw, er komt een tijd dat jullie de Vader
noch op deze berg noch in Jeruzalem zullen aanbidden.
22 Jullie aanbidden God zonder Hem te kennen, wij kennen de God die
wij aanbidden. De redding komt immers van het Joodse volk.
23 Er komt echter een tijd – en het is nu al zover – dat de ware
aanbidders de Vader zullen aanbidden door de kracht van de Geest en in
overeenstemming met de waarheid. De Vader wil door dat soort mensen
worden aanbeden.
24 God is Geest en wie Hem aanbidt, moet Hem aanbidden door de kracht
van de Geest en in overeenstemming met de waarheid.”
25 De vrouw zei: “Ik weet dat de Messias komt, Hij die Christus wordt
genoemd. Wanneer Hij komt, zal Hij ons alles uitleggen.”
26 Jezus zei: “Die persoon ben Ik, je spreekt met Hem.”
27 Op dat moment kwamen zijn leerlingen terug. Ze waren verbaasd dat
Jezus met een vrouw praatte. Maar niemand vroeg: “Waarom doet U dat?”,
of: “Waarom praat U met haar?”
28 De vrouw liet haar emmer achter, ging naar de stad, en zei tegen de
mensen:
29 “Kom kijken, er is Iemand die me alles heeft verteld wat ik heb gedaan.
Zou Hij de Messias zijn?”
30 Ze kwamen de stad uit, naar Jezus toe.
31 Intussen drongen Jezus' leerlingen bij Hem aan: “Rabbi, eet toch iets!”

32 Maar Hij zei: “Ik leef van voedsel dat jullie niet kennen.”
33 De leerlingen vroegen elkaar: “Niemand heeft Hem toch eten gebracht?”
34 Maar Jezus zei tegen hen: “Mijn voedsel is dat Ik doe wat Hij wil, die Mij heeft gestuurd, en dat Ik het werk voltooi dat Hij Mij heeft gegeven.
35 Zeggen jullie niet: Nog vier maanden en dan komt de oogst? Let op, Ik zeg tegen jullie: als je goed kijkt, zie je dat de velden wit zijn, klaar voor de oogst.
36 De maaier ontvangt reeds loon; hij verzamelt een opbrengst voor het eeuwig leven. Zo komt het dat de zaaier zich samen met de maaier verheugt.
37 Hier is het gezegde ‘De één zaait, de ander maait’ van toepassing.
38 Ik heb jullie uitgezonden om een oogst binnen te halen waarvoor jullie niet hebben gewerkt. Anderen hebben gewerkt, en jullie oogsten de vruchten van hun werk.”
39 Door de getuigenis van de vrouw die zei: “Hij heeft me alles verteld wat ik ooit heb gedaan", kwamen veel Samaritanen uit die stad tot geloof in Jezus.
40 Daarom kwamen de Samaritanen Jezus vragen bij hen te blijven. Hij bleef er twee dagen,
41 en door hetgeen Hij vertelde kwamen nog meer mensen tot geloof.
42 Zij zeiden tegen de vrouw: “Wij geloven niet langer omwille van wat jij hebt gezegd; nu we zelf naar Hem hebben geluisterd, beseffen we dat Hij werkelijk de redder van de wereld is.”
43 Na die twee dagen vervolgde Jezus zijn reis naar Galilea.
44 Jezus had zelf verklaard dat een profeet in zijn thuisstad geen erkenning krijgt.
45 Maar toen Hij in Galilea aankwam, verwelkomden de Galileeërs Hem. Ze waren namelijk bij het feest in Jeruzalem geweest en hadden gezien wat Hij tijdens het feest had gedaan.
46 Hij kwam opnieuw in Kana in Galilea, waar Hij het water in wijn had veranderd. Er was toen in Kapernaüm een koninklijk functionaris, van wie de zoon ernstig ziek was.
47 Toen hij hoorde dat Jezus vanuit Judea naar Galilea was gekomen, ging hij naar Hem toe en smeekte hij Hem om zijn zoon, die op sterven lag, te komen genezen.
48 Jezus zei tegen hem: “Willen jullie dan niet geloven tenzij jullie tekenen en wonderen zien?”
49 Maar de koninklijk functionaris antwoordde: “Heer, kom alstublieft mee, voordat mijn kind sterft.”
50 Jezus antwoordde: “Ga gerust naar huis, je zoon is gezond.” De man geloofde wat Jezus tegen hem had gezegd en vertrok.
51 Hij was nog onderweg, toen zijn dienaren hem tegemoetkwamen met het bericht dat zijn kind gezond was.
52 Hij vroeg wanneer het kind beter was geworden. Ze antwoordden: “Gisteren om één uur 's middags is de koorts verdwenen.”
53 De vader besefte dat dit het tijdstip was waarop Jezus had gezegd: “Je zoon is gezond.” Hij kwam tot geloof, en ook iedereen die bij hem in huis woonde.
54 Dit was de tweede keer dat Jezus een wonderlijk teken verrichtte nadat Hij vanuit Judea naar Galilea was teruggekomen.

5

1 Later reisde Jezus naar Jeruzalem voor een Joods feest.

2 Nu is er bij de Schaapspoort in Jeruzalem een badhuis met vijf
zuilengalerijen; in het Aramees heet het Betzata.

3 Daar lagen veel mensen met ernstige aandoeningen: ze waren blind,
verlamd of hadden een andere handicap.

5 Er was daar iemand die al 38 jaar aan zijn aandoening leed.

6 Jezus zag hem liggen, wist dat hij al lange tijd aan die aandoening leed
en vroeg hem: “Wil je gezond worden?”

7 De man antwoordde: “Meneer, ik heb niemand om me het bad in te
helpen wanneer het water in beweging komt. Telkens als ik ga, is een ander
mij voor.”

8 Jezus zei: “Sta op, neem je mat op en wandel.”

9 De man werd meteen gezond; hij nam zijn mat op en wandelde rond.
Dit gebeurde op een sabbat.

10 Daarom zeiden de Joodse leiders tegen de genezen man: “Het is sabbat,
je mag je mat niet dragen.”

11 Maar hij antwoordde: “Hij die mij gezond gemaakt heeft, zei tegen mij:
‘Neem je draagmat op en wandel.’ ”

12 Zij vroegen hem: “Wie is die Man die tegen je zei dat je je draagmat
moest opnemen en moest wandelen?”

13 Maar de man die genezen was, wist niet wie het was, want Jezus had
zich teruggetrokken in de menigte die zich daar bevond.

14 Later trof Jezus hem aan op het tempelterrein. Hij zei tegen hem:
“Luister. Je bent nu genezen. Zorg dat je niet meer zondigt; anders zal
je iets ergers overkomen.”

15 De man vertrok en vertelde aan de Joodse leiders dat het Jezus was die
hem gezond had gemaakt.

16 Toen begonnen de Joodse leiders Jezus tegen te werken, omdat Hij dit
op een sabbat had gedaan.

17 Maar Jezus zei tegen hen: “Mijn Vader is altijd al aan het werk; daarom
werk Ik ook.”

18 Dit versterkte de Joodse leiders in hun bedoeling Jezus te doden, omdat
Hij niet alleen de Joodse sabbatsregels had overtreden, maar ook God zijn
Vader had genoemd en zichzelf dus aan God gelijkstelde.

19 Jezus reageerde daarop: “Ik zeg jullie nadrukkelijk, de Zoon kan niets
uit zichzelf doen, Hij kan enkel doen wat Hij de Vader ziet doen. Alles wat
de Vader doet, doet de Zoon ook.

20 De Vader houdt van de Zoon en toont Hem alles wat Hij doet. Hij zal
Hem nog grotere daden tonen dan deze, en jullie zullen versteld staan.

21 Want zoals de Vader de doden doet verrijzen en hen doet leven, zo doet
ook de Zoon leven wie Hij wil.

22 De Vader oordeelt over niemand; Hij heeft het Oordeel volledig aan de
Zoon toevertrouwd.

23 Daarom zullen alle mensen de Zoon eren zoals ze de Vader eren. Wie
de Zoon niet eert, eert ook de Vader niet, die Hem heeft gestuurd.

24 Ik zeg jullie nadrukkelijk, wie luistert naar hetgeen Ik zeg en gelooft
in Degene die Mij heeft gestuurd, heeft het eeuwig leven en valt niet onder
het Oordeel. Hij is overgegaan van de dood naar het leven.

25 Ik zeg jullie nadrukkelijk, er komt een tijd – en het is nu al zover – dat
de doden de stem van de Zoon van God zullen horen en zij die Hem horen,
zullen leven.
26 De Vader heeft de macht om leven te geven, en diezelfde macht om
leven te geven heeft Hij aan de Zoon geschonken.
27 Bovendien heeft Hij Hem de macht gegeven om het Oordeel te
voltrekken, omdat Hij de aangekondigde Mensenzoon is.
28 Verbaas je hierover niet. Er komt namelijk een tijd dat alle doden zijn
stem zullen horen.
29 Zij die het goede hebben gedaan, zullen verrijzen om het leven te
ontvangen en zij die het verkeerde hebben gedaan, zullen verrijzen om
het Oordeel te ondergaan.
30 Ik kan niets doen uit Mijzelf; Ik oordeel op basis van wat Ik hoor, en
mijn oordeel is rechtvaardig, omdat Ik niet gericht ben op mijn eigen wil,
maar op de wil van Degene die Mij gestuurd heeft.
31 Als Ik van Mijzelf getuig, is mijn getuigenis niet rechtsgeldig.
32 Er is echter iemand anders die van Mij getuigt en Ik weet dat de
getuigenis die hij van Mij geeft, betrouwbaar is.
33 Jullie hebben mensen naar Johannes gestuurd en zijn getuigenis is
waar.
34 Ik heb het niet nodig dat mensen van Mij getuigen, maar Ik zeg dit
opdat jullie worden gered.
35 Johannes was de lamp die brandde en licht gaf, en jullie waren een
tijdlang bereid om van zijn licht te genieten.
36 Ik beschik over een getuigenis die zwaarder doorweegt dan die van
Johannes. De daden die de Vader Mij te doen geeft, de daden die Ik doe, die
getuigen van Mij dat de Vader Mij heeft gezonden.
37 En verder getuigt de Vader die Mij heeft gestuurd van Mij, maar jullie
hebben nog nooit zijn stem gehoord of zijn gezicht gezien.
38 Zijn getuigenis is jullie niet bijgebleven, omdat jullie niet geloven in
Degene die Hij gezonden heeft.
39 Jullie bestuderen de Schriften, omdat jullie denken dat zij het eeuwig
leven bevatten, maar ook die getuigen van Mij.
40 En toch willen jullie niet bij Mij komen om het leven te ontvangen.
41 Ik ben niet uit op goedkeuring van mensen,
42 maar Ik ken jullie: jullie hebben geen liefde voor God in je hart.
43 Ik ben gekomen in de naam van mijn Vader en jullie aanvaarden Mij
niet, maar als iemand anders op eigen gezag komt, aanvaarden jullie die
persoon wel.
44 Hoe kunnen jullie geloven als jullie graag goedkeuring van elkaar
ontvangen in plaats van naar Gods goedkeuring te streven?
45 Denk niet dat Ik jullie bij de Vader zal aanklagen. Het is Mozes, op wie
jullie je hoop stellen, die jullie aanklaagt.
46 Als jullie Mozes zouden geloven, zouden jullie ook Mij geloven, want
hetgeen hij schreef gaat over Mij.
47 Maar als jullie niet geloven wat hij schreef, hoe zullen jullie dan
geloven wat Ik zeg?”

6

1 Later vertrok Jezus naar de overkant van het Meer van Galilea. (Dit
wordt ook het Meer van Tiberias genoemd.)

2 Een grote menigte volgde Hem, want de mensen hadden de wonderlijke
tekenen gezien die Hij had verricht bij mensen met ernstige aandoeningen.
3 Toen ging Jezus de berg op. Daar ging Hij zitten met zijn leerlingen.
4 Het was bijna Pesach, het Joodse paasfeest.
5 Jezus keek om zich heen en zag dat er een grote menigte naar Hem
toekwam. Toen vroeg Hij aan Filippus: “Waar zullen we brood kopen, zodat
deze mensen kunnen eten?”
6 Hij zei dit om Filippus op de proef te stellen, want Hij wist wat Hij van
plan was.
7 Filippus antwoordde: “Zelfs tweehonderd denarie zou onvoldoende zijn
om ervoor te zorgen dat iedereen wat eten zou krijgen.”
8 Een van zijn andere leerlingen – Andreas, de broer van Simon Petrus –
zei tegen Hem:
9 “Er is hier een jongen die vijf gerstebroden en twee vissen heeft, maar
wat hebben we daar aan voor zoveel mensen?”
10 Jezus zei: “Zeg tegen de mensen dat ze moeten plaatsnemen.” Er was
op die plaats veel gras en de mensen namen plaats. Het aantal mannen
bedroeg ongeveer vijfduizend.
11 Toen nam Jezus de broden. Hij sprak het dankgebed uit en liet aan de
mensen die hadden plaatsgenomen zoveel uitdelen als ze wilden. Hetzelfde
deed hij met de vissen.
12 Toen de mensen voldoende hadden gegeten, zei Jezus tegen zijn
leerlingen: “Verzamel de overgebleven brokken, zodat er niets verloren
gaat.”
13 Ze verzamelden de brokken van de vijf gerstebroden die waren
overgelaten door de mensen die hadden gegeten. Ze vulden er twaalf
manden mee.
14 Bij het zien van het wonderlijke teken dat Jezus had verricht, zeiden de
mensen: “Deze Man is werkelijk de profeet die naar de wereld zou komen.”
15 Jezus merkte dat ze Hem onder dwang wilden meenemen om Hem tot
koning uit te roepen. Daarom trok Hij zich weer terug, de berg op, om
alleen te zijn.

16 Toen het avond werd, gingen zijn leerlingen naar het meer.
17 Ze stapten in een boot om het meer over te steken, naar Kafarnaüm.
Het was al donker geworden en Jezus was nog niet naar hen toe gekomen.
18 Doordat er een harde wind stond, werd het meer woelig.
19 Toen ze ongeveer vijf of zes kilometer hadden geroeid, zagen ze Jezus
over het meer wandelen. Hij kwam dicht bij de boot en ze werden bang.
20 Maar Hij zei tegen hen: “Ik ben het. Wees niet bang.”
21 Ze wilden Hem aan boord nemen, maar de boot kwam meteen op hun
plaats van bestemming aan wal.

22 De volgende dag kwam de menigte die aan de overkant van het meer
was gebleven tot het besef dat er slechts één bootje was geweest en dat
Jezus niet samen met zijn leerlingen in de boot was gestapt, maar dat zijn
leerlingen zonder Hem waren vertrokken.
23 Dicht bij de plaats waar men het brood had gegeten nadat de Heer het
dankgebed had uitgesproken, kwamen andere bootjes uit Tiberias aan.
24 Toen de mensen zagen dat Jezus er niet was en zijn leerlingen ook
niet, stapten ze in die bootjes en voeren ze naar Kafarnaüm om naar Hem
te zoeken.

25 Toen ze Jezus aan de overkant van het meer hadden gevonden, vroegen
ze Hem: “Rabbi, wanneer bent U hier aangekomen?”
26 Jezus antwoordde: “Ik zeg jullie nadrukkelijk, jullie zoeken Mij niet
omdat jullie wonderlijke tekenen hebben gezien, maar omdat jullie je
hebben volgegeten met de broden.
27 Zet je niet in voor voedsel dat bederft, maar voor het voedsel dat goed
blijft tot in het eeuwig leven. De Mensenzoon zal het jullie geven, want God
de Vader heeft zijn stempel van goedkeuring op Hem gedrukt.”
28 De mensen vroegen Hem: “Hoe kunnen we ervoor zorgen dat we doen
wat God wil dat we doen?”
29 Jezus antwoordde: “Wat God wil dat jullie doen is: geloven in Degene
die Hij heeft gezonden.”
30 Ze vroegen Jezus: “Welk wonderlijke teken gaat U verrichten, zodat wij
het kunnen zien en U dan geloven? Wat gaat U doen?
31 Onze voorouders aten het manna toen ze in de wildernis waren. Er
staat immers in de Schriften: ‘Hij gaf hun brood uit de hemel te eten.’ ”
32 Jezus antwoordde: “Ik zeg jullie nadrukkelijk, het was niet Mozes die
jullie het brood uit de hemel gaf, maar mijn Vader. Hij geeft jullie het ware
brood uit de hemel.
33 Want het brood van God is het brood dat uit de hemel neerdaalt en
leven aan de wereld geeft.”
34 Ze zeiden tegen Hem: “Heer, geef ons voortdurend dat brood.”
35 Jezus zei tegen hen: “Ik ben het brood dat leven geeft. Wie bij Mij komt,
zal nooit meer honger hebben, en wie in Mij gelooft, zal nooit meer dorst
hebben.
36 Maar zoals Ik jullie al gezegd heb: jullie hebben Mij gezien en toch
geloven jullie niet.
37 Ieder die de Vader aan Mij toevertrouwt, zal bij Mij komen en wie bij
Mij komt, zal niet door Mij worden weggestuurd.
38 Ik ben namelijk niet uit de hemel neergedaald om te doen wat Ik zelf
wil, maar om te doen wat Hij wil, die Mij gestuurd heeft.
39 En wat Hij die Mij gestuurd heeft wil, is dat Ik geen van de mensen
die Hij Mij heeft toevertrouwd, verloren laat gaan, maar dat Ik hen doe
verrijzen op de Laatste Dag.
40 Dit is wat mijn Vader wil: dat ieder die de Zoon ziet en in Hem gelooft,
het eeuwig leven zal hebben en dat Ik hem op de Laatste Dag zal doen
verrijzen.”
41 De Joodse leiders begonnen over Jezus te mopperen, omdat Hij had
gezegd: “Ik ben het brood dat uit de hemel is neergedaald.”
42 Ze zeiden: “Is dit niet Jezus de zoon van Jozef? Wij weten wie zijn
vader en moeder zijn. Hoe kan Hij dan zeggen: ‘Ik ben uit de hemel
neergedaald?’ ”
43 Jezus zei tegen hen: “Mopper niet zo onder elkaar.
44 Niemand kan bij Mij komen tenzij de Vader, die Mij heeft gestuurd,
hem naar Mij toe leidt. Dan zal Ik hem op de Laatste Dag doen verrijzen.
45 In de Profeten staat: ‘Zij zullen allen door God worden onderwezen.’
Ieder die naar de Vader luistert en van Hem heeft geleerd, komt bij Mij.
46 Niemand heeft de Vader gezien; alleen Hij die door God is gestuurd
heeft de Vader gezien.
47 Ik zeg jullie nadrukkelijk, wie gelooft, heeft het eeuwig leven.
48 Ik ben het brood dat leven geeft.

49 Jullie voorouders aten manna toen ze in de wildernis waren, en ze zijn
gestorven.
50 Maar dit is het brood dat uit de hemel is neergedaald; wie ervan eet,
zal niet sterven.
51 Ik ben het brood dat leven geeft en dat uit de hemel is neergedaald; als
iemand van dit brood eet, zal hij voor eeuwig leven. Het brood dat Ik geef
om de wereld te doen leven is mijn lichaam."
52 De Joodse leiders begonnen met elkaar te ruziën. Ze zeiden: "Hoe kan
Hij ons zijn lichaam te eten geven?"
53 Jezus zei tegen hen: "Ik zeg jullie nadrukkelijk, als jullie niet van het
lichaam van de Mensenzoon eten en van zijn bloed drinken, kunnen jullie
het eeuwig leven niet in je hebben.
54 Wie van mijn lichaam eet en van mijn bloed drinkt, heeft het eeuwig
leven, en op de Laatste Dag zal Ik hem doen verrijzen.
55 Want mijn lichaam is het ware voedsel en mijn bloed de ware drank.
56 Wie van mijn lichaam eet en van mijn bloed drinkt, hoort bij Mij en Ik
bij hem.
57 Zoals Ik leef dankzij de Vader die het leven geeft, de Vader die Mij heeft
gezonden, zo is het ook met wie van Mij eet: hij zal leven dankzij Mij.
58 Dit is het brood dat uit de hemel is neergedaald. Het is niet zoals het
brood dat de voorouders aten. Zij zijn gestorven, maar wie van dit brood
eet, zal voor eeuwig leven."
59 Dit is wat Hij zei in de synagoge in Kafarnaüm, toen Hij daar
onderwees.
60 Veel van zijn leerlingen die hiernaar hadden geluisterd, zeiden: "Dit
zijn harde woorden; wie kan ernaar luisteren?"
61 Jezus had door dat zijn leerlingen hierover aan het mopperen waren.
Daarom vroeg Hij hen: "Ergeren jullie je hieraan?
62 Wat als jullie de Mensenzoon zien teruggaan naar waar Hij eerder was?
63 Het is de Geest die leven geeft; menselijke inspanningen baten niet.
Wat Ik jullie heb verteld, is van de Geest en geeft leven.
64 Maar sommigen van jullie geloven niet." Jezus wist namelijk vanaf het
begin wie er niet geloofden en wie het was die Hem zou verraden.
65 Hij zei: "Daarom had Ik tegen jullie gezegd dat niemand bij Mij kan
komen tenzij de Vader hem ertoe in staat stelt."
66 Vanaf toen keerden veel van zijn leerlingen zich van Hem af; ze wilden
niet meer met Hem omgaan.
67 Jezus vroeg aan de Twaalf: "Willen ook jullie niet weggaan?"
68 Simon Petrus antwoordde: "Heer, naar wie zouden we toe gaan? De
woorden die U spreekt, bieden het eeuwig leven.
69 Wij geloven en beseffen dat U de door God gestuurde Heilige bent."
70 Jezus zei tegen Petrus: "Ik heb jullie zelf gekozen, alle twaalf, maar één
van jullie is een duivel."
71 Hij bedoelde Judas, de zoon van Simon Iskariot. Hij was een van de
Twaalf en hij was het die Jezus zou verraden.

7

1 Later reisde Jezus rond in Galilea. Hij wilde niet in Judea rondreizen,
want de Joodse leiders waren van plan Hem te doden.
2 Binnenkort zou het Joodse Loofhuttenfeest plaatsvinden.

3 Daarom zeiden Jezus' broers tegen Hem: “Vertrek toch; ga naar Judea.
Dan kunnen je leerlingen de bijzondere dingen zien die Jij doet.
4 Immers, niemand die bekend wil zijn, gaat in het geheim te werk. Als
Jij al die bijzondere dingen doet, maak Jezelf dan aan de wereld bekend!”
5 Zelfs zijn broers geloofden namelijk niet in Hem.
6 Jezus antwoordde: “Mijn moment is nog niet gekomen, maar voor jullie
is elk tijdstip goed.
7 De wereld kan jullie niet haten, maar ze haat Mij, omdat Ik verklaar dat
de dingen die zij doet, slecht zijn.
8 Gaan jullie maar naar het feest. Ik ga niet naar dit feest omdat mijn
moment nog niet is gekomen.”
9 Nadat Hij dit tegen hen had gezegd, bleef Hij in Galilea.
10 Maar toen zijn broers naar het feest waren vertrokken, ging Hij zelf
ook – onopvallend en in het geheim.
11 Tijdens het feest zochten de Joodse leiders naar Jezus. Ze vroegen:
“Waar is Hij?”
12 Onder de mensen werd veel over Hem gefluisterd. Sommigen zeiden:
“Hij is een goed mens”. Anderen zeiden: “Welnee, Hij misleidt het volk.”
13 Maar uit angst voor de Joodse leiders sprak niemand openlijk over
Jezus.
14 Halverwege het feest ging Jezus naar het tempelterrein; daar onder-
wees Hij.
15 De Joodse leiders verbaasden zich. Ze vroegen: “Hoe weet die Man dat
allemaal? Hij heeft geen onderwijs genoten.”
16 Jezus reageerde: “Mijn onderwijs komt niet van Mijzelf, maar van
Degene die Mij heeft gestuurd.
17 Als iemand ernaar verlangt, te doen wat God wil, zal hij weten of mijn
onderwijs van God komt, of dat Ik spreek namens Mijzelf.
18 Wie namens zichzelf spreekt, is uit op eer voor zichzelf, maar wie wil
dat degene die hem heeft gestuurd de eer krijgt, is oprecht en heeft geen
kwaad in de zin.
19 Heeft Mozes jullie niet de Wet gegeven? Maar niemand van jullie houdt
zich aan de Wet. Waarom willen jullie Mij doden?”
20 De menigte antwoordde: “U heeft een demon in U. Wie probeert U te
doden?”
21 Jezus antwoordde: “Ik heb één bijzondere daad verricht en jullie
verbazen je allemaal.
22 Mozes heeft jullie de besnijdenis gegeven – niet dat de besnijdenis
van Mozes komt; ze komt van de aartsvaders – en daarom besnijden jullie
jongetjes ook op de sabbat.
23 Maar als iemand op de sabbat wordt besneden om te vermijden dat
de Wet van Mozes wordt overtreden, waarom zijn jullie dan boos dat Ik
iemand gezond heb gemaakt op de sabbat?
24 Stop met oordelen op basis van uiterlijkheden, en oordeel op basis van
wat rechtvaardig is.”
25 Sommige inwoners van Jeruzalem vroegen: “Is dit niet de Man die ze
willen doden?
26 Maar kijk, Hij spreekt in het openbaar en ze zeggen er niets van.
Zouden de autoriteiten misschien beseffen dat Hij de Messias is?
27 Van deze Man weten we echter waar Hij vandaan komt, terwijl
niemand weet waar de Messias vandaan komt.”

28 Toen Jezus op het tempelterrein aan het onderwijzen was, riep Hij uit:
“Jullie weten wie Ik ben en waar Ik vandaan kom. Maar Ik ben niet namens
Mijzelf gekomen. Hij die Mij gestuurd heeft, is de waarheid en jullie kennen
Hem niet.
29 Ik ken Hem, omdat Ik bij Hem vandaan kom; Hij heeft Mij gezonden.”
30 Toen probeerden ze Hem te arresteren, maar niemand slaagde erin
Hem te grijpen, want zijn moment was nog niet gekomen.
31 Toch geloofden veel mensen in Hem. Zij zeiden: “Wanneer de Messias
komt, zal Hij toch niet meer wonderlijke tekenen verrichten dan deze
Man?”

32 De farizeeën hoorden dat de mensen dit over Jezus fluisterden en
de hoofdpriesters en farizeeën stuurden tempelwachters om Hem te
arresteren.
33 Toen zei Jezus: “Ik zal nog even bij jullie zijn; dan ga Ik terug naar
Degene die Mij heeft gestuurd.
34 Jullie zullen Mij zoeken zonder Mij te vinden en waar Ik dan zal zijn,
kunnen jullie niet komen.”
35 De Joodse mensen zeiden tegen elkaar: “Waar zou Hij naartoe gaan,
dat wij Hem niet zullen vinden? Hij zal toch niet naar de Joodse diaspora
in het buitenland gaan, om de Grieken te onderwijzen?
36 Wat bedoelde Hij toen Hij zei: ‘Jullie zullen Mij zoeken zonder Mij te
vinden en waar Ik dan zal zijn, kunnen jullie niet komen’?”

37 Op de laatste en belangrijkste dag van het feest ging Jezus voor de
menigte staan en riep Hij uit: “Als iemand dorst heeft, laat hij dan bij Mij
komen en drinken.
38 Zoals in de Schriften staat over wie in Mij gelooft: uit zijn binnenste
zullen rivieren stromen van water dat leven geeft.”
39 Hij zei dit over de Geest, die de mensen die in Jezus geloofden, zouden
ontvangen. De Geest was er echter nog niet, want Jezus was nog niet naar
Gods glorie teruggekeerd.
40 Toen sommige mensen deze woorden hoorden, zeiden ze: “Deze Man
is werkelijk de profeet.”
41 Anderen zeiden: “Hij is de Messias.” Nog anderen zeiden: “De Messias
komt toch niet uit Galilea?
42 Zeggen de Schriften niet dat de Messias een van de afstammelingen
van David zal zijn en uit Betlehem, de woonplaats van David, zal komen?”
43 Zo ontstond er verdeeldheid onder de mensen over Wie Hij was.
44 Sommigen probeerden Jezus te arresteren, maar niemand slaagde erin
Hem te grijpen.

45 Toen gingen de tempelwachters terug naar de hoofdpriesters en
farizeeën. Die vroegen hen: “Waarom hebben jullie Hem niet meege-
bracht?”
46 De tempelwachters antwoordden: “Er heeft nog nooit iemand gespro-
ken zoals Hij.”
47 De farizeeën reageerden: “Heeft Hij jullie misschien ook misleid?
48 Geen van de leiders en geen van de farizeeën gelooft toch in Hem?
49 Maar deze massa heeft geen besef van de Wet en zij is vervloekt!”
50 Nikodemus, die eerder bij Jezus was geweest en die een van de
farizeeën was, vroeg hen:

51 “Volgens onze wetten mag een mens toch niet worden veroordeeld
zonder dat hij eerst wordt verhoord en zonder dat wordt onderzocht wat
hij heeft gedaan?”
52 Ze antwoordden: “Kom jij soms ook uit Galilea? Ga het maar na, dan
zal je ontdekken dat uit Galilea geen profeet kan komen.”
53 Toen ging iedereen naar huis.

8

1 Jezus vertrok naar de Olijfberg.
2 Toen Hij de volgende ochtend naar het tempelterrein terugkeerde,
kwam heel het volk naar Hem toe. Hij ging zitten en onderwees hen.
3 Toen brachten de Schriftgeleerden en de farizeeën een vrouw naar Hem
toe, die op overspel betrapt was. Ze zetten haar in het midden,
4 en zeiden tegen Jezus: “Leraar, deze vrouw is op heterdaad op overspel
betrapt.
5 Mozes heeft ons in de Wet bevolen dat zo'n vrouw gestenigd moet
worden. Wat vindt U?”
6 Ze zeiden dit om Hem op de proef te stellen, om iets te hebben waarvan
ze Hem zouden kunnen beschuldigen. Maar Jezus boog zich voorover en
schreef met zijn vinger op de grond.
7 Toen ze bleven doorvragen, ging Hij rechtop zitten en zei Hij tegen hen:
“Wie van jullie heeft nog nooit gezondigd? Laat die persoon de eerste steen
naar haar gooien.”
8 Hij boog zich opnieuw voorover en schreef op de grond.
9 Toen ze dat hoorden, vertrokken ze een voor een, te beginnen met de
oudsten. Jezus bleef alleen achter met de vrouw die in het midden had
gestaan.
10 Jezus ging weer rechtop zitten en vroeg haar: “Waar zijn ze? Heeft
niemand je veroordeeld?”
11 Ze zei: “Niemand, meneer.” Jezus zei: “Ik veroordeel je ook niet. Je mag
gaan. Zorg dat je voortaan niet meer zondigt.”
12 Opnieuw sprak Jezus de mensen toe. Hij zei: “Ik ben het licht voor de
wereld. Wie Mij volgt, leeft niet meer in het duister, maar heeft het licht
dat leven geeft.”
13 De farizeeën zeiden tegen Hem: “U getuigt van Uzelf; uw getuigenis is
dus niet rechtsgeldig.”
14 Jezus antwoordde: “Al getuig Ik van Mezelf, mijn getuigenis is
rechtsgeldig, omdat Ik weet waar Ik vandaan kom en waar Ik naartoe ga.
Jullie daarentegen weten niet waar Ik vandaan kom of waar Ik naartoe ga.
15 Jullie oordelen aan de hand van menselijke maatstaven; Ik oordeel
niemand.
16 Maar zelfs als Ik oordeel, dan is mijn oordeel rechtsgeldig, want Ik ben
niet alleen. Ik ben samen met de Vader, die Mij heeft gestuurd.
17 Zelfs in jullie Wet staat dat de getuigenis van twee personen rechts-
geldig is.
18 Van Mij getuigen Ikzelf en de Vader die Mij gestuurd heeft.”
19 Ze vroegen Hem: “Waar is uw vader dan?” Jezus antwoordde: “Jullie
kennen noch Mij, noch mijn Vader. Als jullie Mij zouden kennen, zouden
jullie ook mijn Vader kennen.”

20 Dit is wat Jezus zei toen Hij onderwees in de buurt van de offerkist op
het tempelterrein. En niemand arresteerde Hem, want zijn moment was
nog niet gekomen.

21 Opnieuw sprak Jezus de mensen toe. “Ik ga weg, jullie zullen Mij zoeken
en jullie zullen sterven in je zondige staat. Waar Ik naartoe ga, kunnen
jullie niet komen.”
22 De Joodse leiders zeiden: “Hij zegt: ‘Waar Ik naartoe ga, kunnen jullie
niet komen.’ Hij gaat toch geen zelfmoord plegen?”
23 Hij zei tegen hen: “Jullie zijn van beneden, Ik ben van boven. Jullie zijn
van deze wereld, Ik ben niet van deze wereld.
24 Ik heb tegen jullie gezegd dat jullie zullen sterven in je zondige staat.
Als jullie niet geloven dat Ik ben wie Ik ben, zullen jullie sterven in je
zondige staat.”
25 Ze vroegen Hem: “Wie bent U dan?” Jezus zei tegen hen: “Wat Ik jullie
van in het begin heb gezegd.
26 Er is veel dat Ik over jullie kan zeggen om jullie te veroordelen, maar
Hij die Mij heeft gestuurd, spreekt de waarheid en wat Ik de wereld vertel,
heb Ik van Hem gehoord.”
27 Ze beseften niet dat Hij hun over de Vader vertelde.
28 Jezus zei tegen hen: “Wanneer jullie de Mensenzoon omhoogheffen,
zullen jullie weten dat Ik ben wie Ik ben en dat Ik niets namens Mijzelf
doe, maar dat Ik zeg wat de Vader Mij heeft geleerd.
29 Hij die Mij heeft gestuurd, is bij Mij. Hij heeft Mij niet in de steek
gelaten, want Ik doe altijd wat Hem bevalt.”
30 Toen Hij dit zei, kwamen velen tot geloof in Hem.

31 Jezus zei tegen de Joodse mensen die in Hem geloofden: “Als jullie je
houden aan hetgeen Ik zeg, zijn jullie werkelijk leerlingen van Mij.
32 Dan zullen jullie de waarheid kennen en de waarheid zal jullie
bevrijden.”
33 Ze antwoordden: “Wij zijn afstammelingen van Abraham en wij zijn
nooit iemands slaaf geweest. Hoe kan U dan zeggen dat we bevrijd zullen
worden?”
34 Jezus antwoordde: “Ik zeg jullie nadrukkelijk, ieder die zondigt, is slaaf
van de zonde.
35 Een slaaf blijft niet altijd bij de familie, maar de zoon blijft voor altijd.
36 Als de Zoon jullie bevrijdt, zullen jullie werkelijk vrij zijn.
37 Ik weet dat jullie Abrahams afstammelingen zijn. Maar toch zoeken
jullie naar een mogelijkheid om Mij te doden, omdat jullie in je hart geen
ruimte hebben voor hetgeen Ik zeg.
38 Ik vertel hetgeen Ik bij de Vader heb gezien, terwijl jullie doen wat
jullie van jullie vader hebben gehoord.”
39 Ze antwoordden: “Onze vader is Abraham.” Jezus zei tegen hen: “Als
jullie kinderen van Abraham zouden zijn, zouden jullie de dingen doen die
Abraham deed.
40 Maar in plaats daarvan proberen jullie Mij te doden – Mij, een mens
die jullie de waarheid vertelt die Hij van God heeft gehoord – en Abraham
heeft zoiets niet gedaan.
41 Jullie doen wat jullie vader doet.” Ze antwoordden: “Wij zijn geen
onwettige kinderen, wij hebben één Vader: God.”

42 Jezus zei tegen hen: “Als God jullie Vader zou zijn, dan zouden jullie
liefdevol met Mij omgaan, want Ik kom van God. Ik ben niet namens Mijzelf
gekomen; Hij heeft Mij gezonden.
43 Waarom begrijpen jullie niet wat Ik zeg? Omdat jullie het niet kunnen
verdragen om mijn woorden te horen.
44 Jullie vader is de duivel en jullie doen graag wat hij verlangt. Hij was
een moordenaar vanaf het begin en hij houdt zich niet aan de waarheid,
omdat er in hem geen waarheid is. Wanneer hij liegt, spreekt hij uit
zichzelf. Hij is een leugenaar, de vader van de leugen.
45 Maar omdat Ik de waarheid spreek, geloven jullie Mij niet.
46 Wie van jullie kan Mij terechtwijzen voor een zonde die Ik gedaan zou
hebben? Als Ik de waarheid spreek, waarom geloven jullie Mij dan niet?
47 Hij die God als Vader heeft, luistert naar Gods woorden. De reden
waarom jullie niet luisteren, is dat God niet jullie Vader is.”
48 De Joodse leiders antwoordden: “Het is terecht dat wij zeggen dat U
een Samaritaan bent en een demon in U heeft.”
49 Jezus antwoordde: “Ik heb geen demon in Me, Ik eer mijn Vader en
jullie eren Mij niet.
50 Ik wil geen eer voor Mijzelf – er is er Eén die dat voor Mij wil, en Hij is
het die beslist.
51 Ik zeg jullie nadrukkelijk, wie zich houdt aan hetgeen Ik zeg, zal nooit
de dood ervaren.”
52 De Joodse leiders zeiden tegen Hem: “Nu weten wij zeker dat U een
demon in U heeft. Abraham is dood, en de profeten ook, maar U zegt dat
wie zich houdt aan hetgeen U zegt, nooit de dood zal ervaren.
53 U bent toch niet beter dan onze voorvader Abraham? Hij is dood, en
de profeten ook. Wie denkt U wel dat U bent?”
54 Jezus antwoordde: “Als Ik Mijzelf eer geef, is die eer niets waard. Maar
het is de Vader die Mij eer geeft en jullie zeggen dat Hij jullie God is.
55 En toch kennen jullie Hem niet. Maar Ik ken Hem wel. Als Ik zou
zeggen dat Ik Hem niet ken, zou Ik een leugenaar zijn, net als jullie. Maar
Ik ken Hem wel en Ik houd Mij aan hetgeen Hij zegt.
56 Jullie voorvader Abraham verheugde zich op mijn komst en was blij
toen hij die zag.”
57 De Joodse leiders zeiden tegen Hem: “U bent nog geen vijftig jaar oud
en U zegt dat U Abraham heeft gezien?”
58 Jezus zei tegen hen: “Ik zeg jullie nadrukkelijk, Ik ben er al van voordat
Abraham geboren werd.”
59 Toen raapten ze stenen op om Jezus daarmee te bekogelen. Maar Hij
onttrok zich aan hun zicht en verliet het tempelterrein.

9

1 In het voorbijgaan zag Jezus iemand die reeds vanaf zijn geboorte blind
was.
2 Zijn leerlingen vroegen Hem: “Rabbi, die man is blind geboren. Wie
heeft daar schuld aan, hij of zijn ouders?”
3 Jezus antwoordde: “Het is niet zijn schuld, noch die van zijn ouders; hij
is blind geboren opdat de mensen Gods daden zouden zien.
4 En die daden, waarvoor Hij Mij heeft gestuurd, moeten Wij doen zolang
het nog licht is. Straks wordt het nacht en dan kan niemand iets doen.
5 Zolang Ik in de wereld ben, ben Ik het licht voor de wereld.”

6 Na dat te hebben gezegd, spuwde Hij op de grond. Met het speeksel
maakte Hij slijk, en Hij streek dat slijk op de ogen van de man.
7 Toen zei Hij tegen hem: “Ga je wassen in het Badhuis van Siloam.”
(Siloam betekent: gezonden.) De man vertrok, waste zich en toen hij
terugkwam kon hij zien.
8 De buren en de mensen die hem vroeger altijd hadden zien bedelen,
vroegen: “Is dat niet die man die altijd zat te bedelen?”
9 Sommigen zeiden: “Dat is hem.” Anderen zeiden: “Nee, maar hij lijkt op
hem.” Hijzelf zei: “Ik ben het.”
10 Ze vroegen hem: “Hoe kan het dat je nu kan zien?”
11 Hij antwoordde: “Iemand die Jezus heet maakte slijk, streek dat op mijn
ogen, en zei: ‘Ga naar Siloam om je te wassen.’ Dus ging ik daarheen, waste
me, en toen kon ik zien.”
12 Ze vroegen hem: “Waar is die Man?” Hij antwoordde: “Ik weet het niet.”
13 Toen werd de man die blind was geweest, bij de farizeeën gebracht.
14 De dag waarop Jezus slijk had gemaakt en zijn ogen had genezen, was
een sabbat.
15 Ook de farizeeën vroegen hem hoe het kwam dat hij nu kon zien. Hij
antwoordde: “Die man streek slijk op mijn ogen. Toen heb ik me gewassen
en nu kan ik zien.”
16 Sommige van de farizeeën zeiden: “Die Man komt niet van God,
want Hij houdt zich niet aan de sabbat.” Anderen zeiden: “Hoe zou een
zondig mens zulke wonderlijke tekenen kunnen verrichten?” Er ontstond
verdeeldheid onder hen.
17 Ze vroegen verder aan de man die blind was geweest: “Wat zeg jij van
Hem? Want jij bent het die door zijn toedoen kan zien.” De man zei: “Hij is
een profeet.”
18 De Joodse leiders weigerden te geloven dat de man blind was geweest
en nu kon zien. Daarom lieten ze zijn ouders ophalen
19 en vroegen hun: “Is dit jullie zoon? Kunnen jullie bevestigen dat hij
blind geboren is? Hoe komt het dat hij nu kan zien?”
20 De ouders antwoordden: “Wij weten dat dit onze zoon is en dat hij
blind is geboren.
21 Maar hoe het komt dat hij nu kan zien, of wie hem heeft genezen, dat
weten we niet. Vraag het hem zelf maar. Hij is oud genoeg om voor zichzelf
te spreken.”
22 Zijn ouders zeiden dit omdat ze bang waren voor de Joodse leiders. De
Joodse leiders waren namelijk overeengekomen dat wie zou belijden dat
Jezus de Messias was, uit de synagoge zou worden verbannen.
23 Het was daarom dat zijn ouders zeiden: “Hij is oud genoeg. Vraag het
hem zelf maar.”
24 Ze riepen de man die blind was geweest terug en zeiden tegen hem:
“Geef God de eer. We weten toch dat die Man een zondaar is?”
25 Hij antwoordde: “Of Hij een zondaar is, weet ik niet. Maar één ding
weet ik wel: ik was blind, en nu kan ik zien.”
26 Ze vroegen hem: “Wat heeft Hij met je gedaan? Hoe heeft Hij ervoor
gezorgd dat je nu kan zien?”
27 Hij antwoordde: “Dat heb ik u al gezegd en u weigerde te luisteren.
Waarom wilt u het opnieuw horen? Of wilt u ook leerlingen van Hem
worden?”
28 Ze verwensten hem en zeiden: “Jij bent zijn leerling, maar wij zijn
leerlingen van Mozes.

29 Van Mozes weten we dat God tot hem sprak, maar van deze Man weten
we zelfs niet waar Hij vandaan komt."
30 De man antwoordde: "Is dat niet raar? Jullie weten niet waar Hij
vandaan komt en toch heeft Hij gezorgd dat ik nu kan zien.
31 We weten dat God niet luistert naar zondaars, maar wel naar wie Hem
vereert en doet wat Hij wil.
32 Het is nog nooit vertoond dat een blind geboren persoon is genezen.
33 Als die Man niet van God zou komen, dan zou Hij toch niets kunnen
doen?"
34 Ze antwoordden: "Jij bent altijd al een zondaar geweest, vanaf je
geboorte, en jij wil ons de les lezen?" Toen joegen ze hem weg.
35 Jezus hoorde dat de man was weggejaagd, zocht hem op en vroeg:
"Geloof je in de Mensenzoon?"
36 De man antwoordde: "Wie is Hij, meneer? Als ik dat weet, zal ik in
Hem geloven."
37 Jezus zei tegen hem: "Je hebt Hem gezien en je spreekt met Hem."
38 De man zei: "Ik geloof, Heer", en knielde voor Hem.
39 Toen zei Jezus: "Ik ben naar deze wereld gekomen om scheiding te
brengen: zij die blind zijn, zullen zien en zij die denken te zien, zullen
ontdekken dat ze blind zijn."
40 Enkele farizeeën die erbij stonden, hoorden wat Hij zei en vroegen
Hem: "Zijn wij dan ook blind?"
41 Jezus antwoordde: "Als jullie blind zouden zijn, zou jullie geen schuld
treffen. Maar omdat jullie beweren dat jullie kunnen zien, blijft jullie
schuld bestaan.

10

1 Ik zeg jullie nadrukkelijk, wie de schaapskooi niet binnengaat door de
deur, maar op een andere plaats naar binnen klimt, is een dief, een rover.
2 Wie echter door de deur naar binnen gaat, is de herder van de schapen.
3 Voor hem doet de bewaker open en de schapen luisteren naar zijn stem.
Hij roept zijn schapen bij hun naam en leidt hen naar buiten.
4 En wanneer hij al zijn schapen naar buiten heeft geleid, gaat hij voor
hen uit. De schapen volgen hem omdat ze zijn stem kennen.
5 Een vreemde zullen ze zeker niet volgen. Integendeel, ze zullen van
hem weglopen, omdat ze de stem van vreemden niet kennen."
6 Jezus vertelde hun deze parabel, maar ze begrepen niet wat Hij
bedoelde.
7 Jezus vervolgde: "Ik zeg jullie nadrukkelijk, Ik ben de deur voor de
schapen.
8 Allen die vóór Mij kwamen, waren dieven en rovers, maar naar hen
hebben de schapen niet geluisterd.
9 Ik ben de deur. Als iemand door Mij naar binnen gaat, zal hij gered
zijn. Hij zal vrij naar binnen en buiten kunnen gaan en hij zal weidegrond
vinden.
10 De dief komt enkel om te stelen, te slachten en te vernietigen; Ik
ben gekomen opdat zij het leven zullen hebben en het hun aan niets zal
ontbreken.
11 Ik ben de goede herder. De goede herder is bereid om voor de schapen
zijn leven te geven.

12 Een loonarbeider is niet de herder en niet de eigenaar van de schapen.
Hij ziet de wolf komen, laat de schapen in de steek en slaat op de vlucht.
Dan valt de wolf de schapen aan en jaagt hij hen uiteen.
13 Dat gebeurt omdat de loonarbeider niet om de schapen geeft.
14 Ik ben de goede herder. Ik ken mijn schapen en mijn schapen kennen
Mij.
15 Precies zo kent de Vader Mij en ken Ik de Vader. Ik geef mijn leven voor
de schapen.
16 Ik heb ook andere schapen, die niet bij deze kudde horen. Ook hen
moet Ik leiden en ook zij zullen naar mijn stem luisteren. Ze zullen samen
één kudde vormen, met één herder.
17 De Vader heeft Mij lief omdat Ik mijn leven geef om het later terug te
nemen.
18 Niemand ontneemt Mij het leven; Ik doe er vrijwillig afstand van en Ik
heb de bevoegdheid om het terug te nemen. Dat is de opdracht die Ik van
mijn Vader heb gekregen."
19 Omwille van deze woorden raakten de Joodse leiders opnieuw onder-
ling verdeeld.
20 Velen van hen zeiden: "Hij heeft een demon in Zich, Hij is gek. Waarom
luisteren jullie naar Hem?"
21 Maar anderen zeiden: "Die woorden komen niet van iemand die
bezeten is door een demon; een demon kan geen blindheid genezen."
22 Toen werd in Jeruzalem Chanoeka gevierd; het was winter.
23 Jezus wandelde over het tempelterrein, door de Zuilengalerij van
Salomo.
24 De Joodse leiders kwamen om Hem heen staan en vroegen Hem:
"Hoelang houdt U ons nog in het ongewisse? Als U de Messias bent, zeg
het dan duidelijk."
25 Jezus antwoordde: "Ik heb het jullie al gezegd en jullie geloven het niet.
De daden die Ik doe in de naam van mijn Vader, tonen aan wie Ik ben.
26 Maar jullie geloven het niet omdat jullie niet bij mijn schapen horen.
27 Mijn schapen luisteren naar Mij. Ik ken hen en zij volgen Mij.
28 Ik geef hun het eeuwig leven; zij zullen nooit verloren gaan en niemand
zal hen uit mijn handen roven.
29 Wat mijn Vader Mij heeft toevertrouwd, gaat alles te boven en niemand
kan hen uit de handen van de Vader roven.
30 De Vader en Ik vormen een eenheid."
31 De Joodse leiders raapten opnieuw stenen op om Hem te stenigen.
32 Daarom zei Jezus tegen hen: "Ik heb in opdracht van de Vader veel
goede dingen gedaan en jullie hebben ze gezien; voor welke daad willen
jullie Mij stenigen?"
33 De Joodse leiders antwoordden: "We willen U niet stenigen voor een
goede daad, maar voor godslastering. U beweert dat U God bent, maar U
bent slechts een mens."
34 Jezus antwoordde: "Er staat toch in jullie Wet: 'Ik zei: jullie zijn goden'?
35 De Schriften verliezen nooit hun zeggingskracht. Als mensen tot wie
God spreekt goden worden genoemd,
36 waarom word Ik, die door de Vader ben aangesteld en naar de wereld
gezonden, dan door jullie van godslastering beschuldigd omdat Ik zeg dat
Ik de Zoon van God ben?
37 Als de dingen die Ik doe, niet afkomstig zijn van mijn Vader, geloof Mij
dan niet.

38 Maar als de dingen die Ik doe wel van Hem komen, geloof die dan, zelfs
als je Mij niet gelooft. Dan zullen jullie weten en beseffen dat de Vader en
Ik een volkomen eenheid vormen."
39 Ze probeerden nogmaals Hem te arresteren, maar Hij wist aan hen te
ontkomen.
40 Hij vertrok opnieuw naar de overkant van de Jordaan, naar de plaats
waar Johannes voorheen had gedoopt, en verbleef daar.
41 Veel mensen kwamen naar Hem toe. Ze zeiden: "Johannes verrichtte
weliswaar geen wonderlijke tekenen, maar alles wat hij over deze Man
heeft gezegd, is waar."
42 Veel mensen kwamen daar tot geloof in Jezus.

11

1 Er was iemand ziek: Lazarus van Betanië, de woonplaats van Maria en
haar zuster Marta.
2 Dit was de Maria die de Heer met nardusolie zou zalven en die zijn
voeten met haar haren zou drogen. Het was haar broer Lazarus die ziek
was.
3 De zussen stuurden iemand naar Jezus toe om te zeggen: "Heer, uw
goede vriend is ziek."
4 Toen Jezus dat hoorde, zei Hij: "Deze ziekte zal niet eindigen in de dood,
maar in eer voor God: hierdoor zal de grootheid van de Zoon van God
zichtbaar worden."
5 Jezus was goed bevriend met Marta en haar zus, en met Lazarus.
6 Nadat Hij had gehoord dat Lazarus ziek was, bleef Hij nog twee dagen
waar Hij was.
7 Daarna zei Hij tegen zijn leerlingen: "Laten we weer naar Judea gaan."
8 De leerlingen zeiden tegen Hem: "Rabbi, de mensen in Judea hebben
onlangs nog geprobeerd U te stenigen, en U wilt weer daarnaartoe?"
9 Jezus antwoordde: "Duurt de dag geen twaalf uur? Wie overdag
wandelt, struikelt niet, omdat hij ziet door het daglicht.
10 Maar wie 's nachts wandelt, struikelt omdat hij niet over licht beschikt."
11 Nadat Hij dat gezegd had, zei Hij tegen hen: "Onze vriend Lazarus is
ingeslapen, maar Ik ga hem wakker maken."
12 De leerlingen zeiden tegen Hem: "Heer, als hij is ingeslapen, zal hij
genezen."
13 Jezus bedoelde dat Lazarus dood was, maar zij dachten dat Hij het had
over de gewone slaap.
14 Toen zei Jezus onomwonden tegen hen: "Lazarus is dood.
15 Maar Ik ben blij voor jullie dat Ik er niet bij was, want nu kunnen jullie
leren geloven. Laten we naar hem toe gaan."
16 Tomas, die ook Didymus wordt genoemd, zei tegen de andere leerlin-
gen: "Laten wij ook maar gaan, dan kunnen we met Hem sterven."
17 Toen Jezus aankwam, ontdekte Hij dat Lazarus al vier dagen in het graf
lag.
18 Betanië ligt dicht bij Jeruzalem, op ongeveer drie kilometer afstand.
19 Er waren veel Joodse mensen naar Marta en Maria toe gekomen om
hen te troosten na het overlijden van hun broer.
20 Toen Marta hoorde dat Jezus eraan kwam, ging ze Hem tegemoet.
Maria bleef thuis.

21 Marta zei tegen Jezus: “Heer, als U hier was geweest, zou mijn broer
niet zijn gestorven.
22 Maar zelfs nu weet ik dat God U alles zal geven wat U van Hem vraagt.”
23 Jezus antwoordde: “Je broer zal verrijzen.”
24 Marta zei: “Ik weet dat hij zal verrijzen, bij de verrijzenis op de Laatste
Dag.”
25 Jezus antwoordde: “Ik ben de verrijzenis en het leven; wie in Mij
gelooft zal leven, ook als hij sterft.
26 En ieder die leeft en in Mij gelooft, zal nooit sterven. Geloof je dat?”
27 Ze zei: “Ja, Heer, ik geloof dat U de Messias bent, de Zoon van God die
naar de wereld zou komen.”
28 Nadat ze dat had gezegd, ging ze terug om haar zus Maria te halen. Ze
vertelde haar onder vier ogen: “De Leraar is hier en Hij wil je spreken.”
29 Toen Maria dat hoorde, stond ze snel op om Jezus tegemoet te gaan.
30 Jezus was hun woonplaats nog niet binnengekomen, maar Hij bevond
zich nog op de plaats waar Marta Hem had ontmoet.
31 De Joodse mensen die bij haar thuis waren om haar te troosten, zagen
dat Maria snel opstond en naar buiten ging. Daarom volgden ze haar, in de
veronderstelling dat ze naar het graf ging om daar te wenen.
32 Toen Maria op de plaats kwam waar Jezus was en Hem zag, viel ze aan
zijn voeten neer en zei: “Heer, als U hier was geweest, zou mijn broer niet
zijn gestorven.”
33 Toen Jezus zag hoe ze weende en hoe ook de Joodse mensen die
met haar waren meegekomen aan het wenen waren, raakte Hij zwaar
misnoegd en ontsteld.
34 Hij vroeg: “Waar hebben jullie Hem neergelegd?” Ze zeiden tegen Hem:
“Kom maar kijken, Heer.”
35 Toen begon Jezus te wenen.
36 De Joodse mensen zeiden: “Kijk eens hoe goed Hij met hem bevriend
was!”
37 Maar sommigen van hen zeiden: “Die Man heeft een blinde genezen;
had Hij niet kunnen voorkomen dat Lazarus stierf?”
38 Toen Jezus bij het graf kwam – een grot die met een steen was
afgesloten – raakte Hij opnieuw zwaar misnoegd.
39 Jezus zei: “Neem die steen weg.” Marta, de zus van de overledene, zei:
“Maar Heer, de stank! Het is al de vierde dag dat hij er ligt.”
40 Jezus zei: “Heb Ik je niet verteld dat je Gods grootheid zal zien als je
gelooft?”
41 Toen namen ze de steen weg. Jezus keek omhoog en zei: “Vader, Ik
dank U dat U mijn gebed heeft verhoord.
42 Ik weet dat U mijn gebed altijd verhoort, maar Ik zeg dit omwille van de
mensen die hier staan, opdat ze zullen geloven dat U Mij heeft gezonden.”
43 Nadat Jezus dit had gezegd, riep Hij luid: “Lazarus, kom naar buiten!”
44 De dode kwam naar buiten; zijn handen en voeten waren nog in
lijkdoeken gewikkeld en zijn gezicht met een doek omwonden. Jezus zei:
“Maak hem uit de doeken los en laat hem gaan.”
45 Veel van de Joodse mensen die met Maria waren meegekomen en
hadden gezien wat Jezus had gedaan, kwamen tot geloof in Hem.
46 Maar anderen gingen naar de farizeeën en vertelden hun wat Jezus
had gedaan.

47 Daarom riepen de hoofdpriesters en de farizeeën de Joodse Raad
bijeen. Ze vroegen: “Wat zullen we doen nu deze Man zoveel wonderlijke
tekenen verricht?
48 Als we Hem zo laten voortdoen, zal iedereen in Hem geloven. En dan
zullen de Romeinen ingrijpen door ons heiligdom en ons volk van ons af te
nemen.”
49 Maar één van hen – Kajafas; hij was dat jaar hogepriester – zei tegen
hen: “Jullie begrijpen het echt niet!
50 Beseffen jullie niet dat het beter is dat één mens sterft voor het volk
dan dat de hele natie te gronde gaat?”
51 Deze woorden kwamen niet van hemzelf, maar als de hogepriester van
dat jaar profeteerde hij dat Jezus voor het Joodse volk zou sterven.
52 En niet alleen voor het Joodse volk, maar ook om Gods kinderen die
verspreid over de wereld wonen, tot één volk samen te voegen.
53 Vanaf die dag maakten de Joodse leiders plannen om Hem te doden.
54 Daarom begaf Jezus zich niet langer in het openbaar onder de Joodse
mensen. Hij vertrok daarvandaan naar de rand van de wildernis, naar een
stadje dat Efraïm heette. Daar verbleef Hij met zijn leerlingen.
55 Het Joodse Pesachfeest was bijna aangebroken en veel mensen reisden
vóór het Pesachfeest vanuit het hele land naar Jeruzalem, om daar de
reinigingsceremonie te ondergaan.
56 Ze zochten naar Jezus en wanneer ze op het tempelterrein stonden
vroegen ze elkaar: “Wat denken jullie? Zou Hij naar het feest komen?”
57 De hoofdpriesters en de farizeeën hadden bevolen dat als iemand wist
waar Jezus was, hij hen moest verwittigen, zodat ze Hem zouden kunnen
arresteren.

12

1 Zes dagen voor het Pesachfeest kwam Jezus naar Betanië. Daar woonde
Lazarus, die Hij uit de dood had opgewekt.
2 Ter ere van Jezus werd een feestmaal gegeven en Marta diende op,
terwijl Lazarus met Jezus en de andere gasten aan de maaltijd deelnam.
3 Toen nam Maria dure, zuivere nardusolie met een gewicht van ruim
driehonderd gram en zalfde daarmee Jezus' voeten. Ze droogde ze af met
haar haren en het hele huis rook naar de olie.
4 Maar Judas Iskariot – hij was een van Jezus' leerlingen en zou Hem later
uitleveren – zei:
5 “Deze olie had verkocht kunnen worden voor driehonderd denarie en
de opbrengst had aan de armen kunnen worden gegeven. Waarom is dat
niet gebeurd?”
6 Hij zei dit niet omdat hij zich om de armen bekommerde, maar omdat
hij een dief was. Hij beheerde de kas en stal van de inkomsten.
7 Jezus zei: “Laat haar met rust; ze wil het gebruiken om mijn lichaam te
zalven ter voorbereiding van mijn begrafenis.
8 Er zullen altijd arme mensen bij jullie zijn, maar Ik zal niet altijd bij
jullie zijn.”
9 Toen bekend raakte dat Jezus daar was, kwam een grote groep Joodse
mensen naar hen toe; niet alleen voor Jezus maar ook om Lazarus te zien,
die door Hem uit de dood was opgewekt.
10 De hoofdpriesters daarentegen maakten plannen om ook Lazarus te
doden,

11 want wegens hem waren er veel Joodse mensen die zich van hen
afkeerden en tot geloof in Jezus kwamen.

12 De volgende dag hoorde de grote menigte die naar het feest was
gekomen dat Jezus naar Jeruzalem onderweg was.
13 Ze namen de takken van palmbomen en gingen de stad uit, Hem
tegemoet, terwijl ze uitriepen: “Hosanna! Gezegend is Hij die komt in de
naam van de Heer, de koning van Israël.”
14 Jezus leende een jonge ezel en ging erop zitten, zoals in de Schriften
staat:
15 “Wees niet bang, dochter van Sion, je koning is in aantocht en Hij zit
op een jonge ezel.”
16 Zijn leerlingen begrepen dit aanvankelijk niet, maar nadat Jezus naar
Gods glorie was teruggekeerd, herinnerden zij zich dat dit over Hem in de
Schriften staat en dat het zo met Hem was gebeurd.
17 De vele mensen die erbij waren geweest toen Jezus Lazarus uit het
graf had geroepen en uit de dood had opgewekt, waren daarvan blijven
getuigen.
18 Daarom kwam de menigte Hem tegemoet; men had gehoord dat Hij dit
wonderlijke teken had verricht.
19 De farizeeën zeiden tegen elkaar: “Jullie zien dat jullie niets hebben
bereikt. Kijk, de hele wereld loopt achter Hem aan.”

20 Onder de mensen die naar het feest gingen om God te aanbidden,
bevonden zich enkele Grieken.
21 Zij benaderden Filippus uit Betsaïda in Galilea met het verzoek:
“Meneer, wij zouden Jezus graag willen ontmoeten.”
22 Filippus ging het aan Andreas vertellen, en Andreas en Filippus gingen
het aan Jezus vertellen.
23 Jezus antwoordde: “Het moment waarop de grootheid van de Mensen-
zoon zichtbaar wordt, is gekomen.
24 Ik zeg jullie nadrukkelijk, als een graankorrel niet in de aarde valt en
sterft, blijft het één korrel. Maar wanneer hij sterft, levert hij veel nieuwe
graankorrels op.
25 Wie aan zijn leven verknocht is, zal het verliezen, maar wie in deze
wereld zijn leven veracht, zal het behouden voor het eeuwig leven.
26 Wie Mij wil dienen, moet Mij volgen; dan zal mijn dienaar daar zijn
waar Ik ben. En als iemand Mij dient, zal hij door de Vader worden geëerd.
27 Nu ben Ik hevig ontsteld. Zal Ik bidden: Vader, red Mij uit deze situatie?
Nee! Ik ben immers gekomen om deze situatie te doorstaan.
28 Vader, toon uw grootheid!” Toen kwam er een stem uit de hemel: “Ik
heb tot nu toe steeds mijn grootheid getoond en Ik zal ook nu mijn grootheid
tonen.”
29 De menigte die erbij stond en die de stem had gehoord, zei dat het had
gedonderd. Anderen zeiden dat een engel Jezus had toegesproken.
30 Maar Jezus zei: “Die stem heeft niet gesproken voor Mij, maar voor
jullie.
31 Nu zal het oordeel over deze wereld worden geveld, nu zal de heerser
van deze wereld worden onttroond.
32 En wanneer Ik vanaf de aarde ben omhooggeheven, zal Ik alle mensen
naar Mij toe halen.”
33 Hij zei dit om aan te geven welke dood Hij zou sterven.

34 Toen antwoordden de mensen: “Wij hebben uit de Wet begrepen dat
de Messias voor eeuwig zal blijven. Hoe kan U zeggen dat de Mensenzoon
omhooggeheven moet worden? En wie is die Mensenzoon?”
35 Jezus zei tegen hen: “Het licht zal nog even bij jullie zijn. Wandel terwijl
het nog licht is en laat je niet door het donker overvallen. Wie in het donker
wandelt, weet niet waar hij heengaat.
36 Geloof in het licht zolang jullie het licht nog bij jullie hebben; dan zijn
jullie kinderen van het licht.” Nadat Jezus dit had gezegd, ging Hij weg en
trok Hij zich terug uit het openbare leven.
37 Ondanks dat Jezus voor hun ogen veel wonderlijke tekenen had
verricht, geloofden de mensen niet in Hem.
38 Zo zijn de volgende woorden van de profeet Jesaja in vervulling
gegaan: “Heer, wie geloofde wat hij van ons heeft gehoord? En aan wie
heeft de Heer zijn macht geopenbaard?”
39 De reden dat ze niet konden geloven is dat Jesaja ook heeft gezegd:
40 “Hij heeft hun ogen verblind en hun hart verstard. Zo komt het dat hun
ogen niet zien, hun hart niet begrijpt en zij zich niet bekeren om zich door
Mij te laten genezen.”
41 Jesaja had dat gezegd omdat hij Jezus' grootheid had gezien; daarom
sprak hij over Hem.
42 Toch geloofden ook veel van de Joodse leiders in Jezus. Maar omwille
van de farizeeën zeiden ze dat niet openlijk, want ze wilden niet uit de
synagoge verbannen worden.
43 Ze stelden meer prijs op goedkeuring van mensen dan op goedkeuring
van God.
44 Jezus sprak luid en duidelijk: “Wie in Mij gelooft, gelooft niet in Mij
maar in Degene die Mij heeft gestuurd.
45 En wie Mij ziet, ziet Degene die Mij heeft gestuurd.
46 Ik ben het licht dat naar de wereld is gekomen, opdat ieder die in Mij
gelooft, niet in de duisternis hoeft te blijven.
47 En als iemand hoort wat Ik zeg en het negeert, ben Ik het niet die hem
veroordeelt. Ik ben niet gekomen om de wereld te veroordelen, maar om
de wereld te redden.
48 Wie Mij afwijst en niet aanvaardt wat Ik zeg, heeft reeds een rechter:
op de Laatste Dag zal hij worden veroordeeld door de woorden die Ik heb
gesproken.
49 Ik heb namelijk niet namens Mijzelf gesproken. De Vader die Mij heeft
gestuurd, Hij heeft Mij opgedragen wat Ik precies moet zeggen.
50 En Ik weet dat hetgeen Hij Mij opdraagt, het eeuwig leven brengt.
Daarom zeg Ik precies wat de Vader tegen Mij heeft gezegd.”

13

1 Het was vlak voor het Pesachfeest. Jezus wist dat zijn moment was
gekomen: Hij zou vanuit deze wereld naar de Vader toe gaan. Hij had de
mensen in deze wereld die bij Hem horen lief en heeft hen tot het einde
liefgehad.
2 Na de maaltijd gebeurde het volgende: de duivel had het idee om Jezus
te verraden al in het hart van Judas, zoon van Simon van Iskariot, gelegd.
3 Jezus wist dat de Vader Hem alle macht had gegeven en dat Hij van God
kwam en naar God zou terugkeren.

4 Hij stond op van tafel, trok zijn bovenkleed uit en sloeg een handdoek
om.
5 Toen goot Hij water in het waskruikje en begon Hij de voeten van
zijn leerlingen te wassen. Hij droogde ze met de handdoek die Hij had
omgeslagen.
6 Toen Hij bij Simon Petrus kwam, protesteerde deze: “Heer, U wil mijn
voeten wassen?”
7 Jezus antwoordde: “Je begrijpt nu nog niet wat Ik doe, maar je zal het
later begrijpen.”
8 Petrus zei: “U mijn voeten wassen? Dat nooit!” Maar Jezus antwoordde:
“Als Ik je niet was, kan je niet bij Mij horen.”
9 Toen zei Simon Petrus: “Heer, was in dat geval niet enkel mijn voeten,
maar ook mijn handen en hoofd.”
10 Jezus antwoordde: “Wie reeds in bad is geweest, hoeft enkel zijn voeten
nog te wassen, maar is verder helemaal schoon. Jullie zijn dus schoon,
maar niet allemaal.”
11 Hij wist namelijk wie Hem zou uitleveren; het was daarom dat Hij zei:
“Jullie zijn niet allemaal schoon.”

12 Toen Hij hun voeten had gewassen, trok Hij zijn bovenkleed weer aan,
nam weer plaats aan tafel, en vroeg: “Begrijpen jullie wat Ik heb gedaan?
13 Jullie noemen Mij Leraar en Heer, en dat is terecht, want dat is wat Ik
ben.
14 En als Ik, de Heer en Leraar, jullie voeten heb gewassen, dan moeten
jullie ook elkaars voeten wassen.
15 Ik heb jullie het voorbeeld gegeven; hetgeen Ik bij jullie heb gedaan,
moeten jullie ook doen.
16 Ik zeg jullie nadrukkelijk, een slaaf staat niet boven zijn meester en
een afgezant staat niet boven degene die hem heeft gestuurd.
17 Je bent gezegend als je dit niet alleen begrijpt, maar het ook in praktijk
brengt.”

18 “Ik heb het niet over jullie allen. Ik weet wie Ik heb uitgekozen, maar
in de Schriften staat: ‘Hij die samen met mij brood at, heeft zich tegen Mij
gekeerd’, en dat moet in vervulling gaan.
19 Ik zeg het jullie reeds nu, voordat het zover is, opdat jullie wanneer het
gebeurt, zullen geloven dat Ik het ben.
20 Ik zeg jullie nadrukkelijk, wie iemand verwelkomt die door Mij is
gezonden, verwelkomt Mij en wie Mij verwelkomt, verwelkomt Degene die
Mij heeft gezonden.”

21 Nadat Hij dit had gezegd, raakte Jezus hevig ontsteld. Hij verklaarde:
“Ik zeg jullie nadrukkelijk, een van jullie zal Mij verraden.”
22 Zijn leerlingen keken elkaar aan en vroegen zich vertwijfeld af wie Hij
bedoelde.
23 Eén van zijn leerlingen, de leerling van wie Jezus veel hield, bevond
zich naast Jezus aan tafel.
24 Simon Petrus gaf die leerling een teken dat die Jezus moest vragen wie
Hij bedoelde.
25 De leerling boog zich dicht naar Jezus toe en vroeg: “Heer, wie is het?”
26 Jezus antwoordde: “Ik zal een stuk brood in de schaal dopen en de
persoon aan wie Ik het geef, die is het.” Daarop doopte Jezus een stuk brood
in de schotel en gaf het aan Judas, zoon van Simon Iskariot.

27 Zodra deze het stuk brood had aangenomen, drong Satan in hem
binnen. Jezus zei tegen hem: “Ga nu doen wat je van plan bent.”
28 Niemand aan tafel begreep waarom Hij dit tegen hem zei.
29 Omdat Judas de kas beheerde, meenden sommigen dat Jezus hem
opdroeg om iets te kopen dat nodig was voor het feest, of om iets te geven
aan de armen.
30 Meteen nadat Judas het stuk brood had aangenomen, ging hij naar
buiten, de nacht in.
31 Toen Judas weg was, zei Jezus: “Nu wordt de grootheid van de
Mensenzoon zichtbaar en wordt in Hem ook Gods grootheid zichtbaar.
32 En wanneer de Mensenzoon Gods grootheid zichtbaar heeft gemaakt,
zal God zelf ook de grootheid van de Mensenzoon zichtbaar maken. Dat zal
heel binnenkort gebeuren.
33 Lieve kinderen, Ik zal nog even bij jullie zijn. Dan zullen jullie Mij
zoeken, en wat Ik tegen iedereen heb gezegd, zeg Ik nu ook tegen jullie:
waar Ik naartoe ga, kunnen jullie niet komen.
34 Ik geef jullie een nieuw gebod: ga liefdevol met elkaar om. Zoals Ik
jullie heb liefgehad, moeten jullie elkaar liefhebben.
35 Hieraan zal iedereen jullie herkennen als mijn leerlingen: aan jullie
liefde voor elkaar.”
36 Simon Petrus vroeg Hem: “Heer, waar gaat U naartoe?” Jezus
antwoordde: “Waar Ik naartoe ga, kan jij Mij nu niet volgen, maar later
zal je Me daarheen volgen.”
37 Petrus vroeg Hem: “Heer, waarom kan ik U nu nog niet volgen? Ik ben
bereid om mijn leven voor U te geven.”
38 Jezus antwoordde: “Jij bent bereid om voor Mij je leven te geven? Ik
zeg je nadrukkelijk, voordat er een haan kraait, zal jij Mij driemaal hebben
verloochend.

14

1 Raak niet ontsteld; vertrouw op God en vertrouw op Mij.
2 In het paleis van mijn Vader is veel woonruimte. Anders zou Ik toch
niet tegen jullie hebben gezegd dat Ik erheen ga om te zorgen dat er plaats
voor jullie zal zijn?
3 En nadat Ik erheen ben gegaan om te zorgen dat er plaats voor jullie zal
zijn, kom Ik terug om jullie op te halen, zodat jullie zullen zijn waar Ik ook
ben.
4 Waar Ik naartoe ga, daarheen kennen jullie de weg.”
5 Tomas zei tegen Hem: “Heer, wij weten niet waar U naartoe gaat. Hoe
kunnen we dan de weg kennen?”
6 Jezus zei tegen hem: “Ik ben de weg, de waarheid en het leven. Niemand
kan bij de Vader komen, tenzij door Mij.
7 Als jullie Mij kennen, kennen jullie ook de Vader. Daarom kennen jullie
Hem en jullie hebben Hem zelfs gezien.”
8 Filippus zei tegen Jezus: “Heer, toon ons de Vader; dat is alles wat we
vragen.”
9 Jezus antwoordde: “Ik ben al zo lang bij jullie, Filippus, en je kent Mij
nog altijd niet? Wie Mij heeft gezien, heeft de Vader gezien. Hoe kan je dan
vragen: ‘Toon ons de Vader’?
10 Geloof je niet dat de Vader en Ik een volkomen eenheid vormen? De
woorden die Ik tot jullie spreek, heb Ik niet van Mijzelf, ze zijn het werk
van de Vader met Wie Ik een volkomen eenheid vorm.

11 Geloof Me wanneer Ik tegen jullie zeg dat de Vader en Ik een volkomen
eenheid vormen, of geloof anders omwille van de dingen die de Vader heeft
gedaan.
12 Ik zeg jullie nadrukkelijk, wie op Mij vertrouwt, zal dezelfde dingen
doen die Ik heb gedaan. Hij zal zelfs grotere dingen doen, want Ik ga naar
de Vader,
13 en wat jullie ook vragen in mijn naam, zal Ik doen, opdat de grootheid
van de Vader zichtbaar zal zijn in de Zoon.
14 Wat jullie Mij ook vragen in mijn naam, Ik zal het doen.
15 Als jullie Mij liefhebben, houden jullie je aan mijn geboden.
16 En Ik zal de Vader vragen om jullie een andere Raadgever te geven, die
voor altijd bij jullie zal zijn:
17 de Geest die de waarheid brengt. De wereld kan Hem niet ontvangen,
omdat ze Hem niet ziet en Hem niet kent. Maar jullie kennen Hem wel,
omdat Hij bij jullie blijft en in jullie zal wonen.
18 Ik zal jullie niet verweesd achterlaten, Ik kom bij jullie terug.
19 Nog even en dan zal de wereld Mij niet meer zien. Maar jullie zullen
Mij wel zien en omdat Ik leef, zullen ook jullie leven.
20 Dan zullen jullie begrijpen dat mijn Vader en Ik een eenheid vormen
en dat jullie een eenheid vormen met Mij.
21 Wie mijn geboden kent en zich eraan houdt, die heeft Mij werkelijk
lief. En als iemand Mij liefheeft, zal de Vader hem liefdevol behandelen.
En ook Ik zal hem liefdevol behandelen en Ik zal hem tonen wie Ik ben."
22 Toen vroeg Judas (niet Judas Iskariot): “Heer, hoe komt het dat U wel
aan ons zal tonen wie U bent, maar niet aan de wereld?”
23 Jezus antwoordde: “Wie Mij liefheeft, houdt zich aan hetgeen Ik zeg.
Mijn Vader zal hem liefhebben en wij zullen bij hem komen en voor altijd
bij hem zijn.
24 Maar wie Mij niet liefheeft, houdt zich niet aan hetgeen Ik zeg. En wat
jullie Mij horen zeggen, komt niet van Mij, maar van Degene die Mij heeft
gestuurd, mijn Vader.
25 Ik zeg dit tegen jullie nu Ik nog bij jullie ben.
26 Maar de Raadgever, de Heilige Geest, die de Vader in mijn naam naar
jullie zal sturen – Hij is het die jullie al het overige zal leren en jullie alles
in herinnering zal brengen wat Ik tegen jullie heb gezegd.
27 Ik laat jullie mijn vrede na; Ik geef jullie vrede. De vrede die Ik geef, is
niet als de vrede die de wereld geeft. Raak niet ontsteld, wees niet bang.
28 Jullie hebben gehoord wat Ik tegen jullie heb gezegd: Ik ga weg en Ik
zal bij jullie terugkomen. Als jullie Mij zouden liefhebben, zouden jullie je
verheugen omdat Ik naar de Vader ga, want de Vader staat boven Mij.
29 Ik zeg het jullie nu reeds, voordat het zover is, opdat jullie zullen
geloven dat Ik het ben wanneer het gebeurt.
30 Ik zal niet lang meer met jullie spreken, want de heerser van de wereld
is in aantocht. Hij heeft weliswaar niets over Mij te zeggen,
31 maar dit gebeurt opdat de wereld zal weten dat Ik de Vader liefheb en
doe wat de Vader Mij heeft opgedragen. Kom, laten we hier weggaan.

15

1 Ik ben de ware wijnstok en mijn Vader is de wijnbouwer.

2 Hij verwijdert elke rank aan Mij die geen vrucht draagt. En elke rank
die wel vrucht draagt, snoeit Hij, opdat deze meer vrucht zou dragen.
3 Jullie zijn reeds gesnoeid door de woorden die Ik tot jullie heb
gesproken.
4 Blijf met Mij verbonden; dan blijf Ik met jullie verbonden. De rank
kan uit zichzelf geen vrucht dragen; dat kan enkel als hij met de wijnstok
verbonden blijft. Precies zo kunnen jullie enkel vrucht dragen als je met
Mij verbonden blijft.
5 Ik ben de wijnstok; jullie zijn de ranken. Als iemand met Mij verbonden
blijft – en Ik met hem – draagt hij veel vrucht, want los van Mij kunnen jullie
niets doen.
6 Wie niet met Mij verbonden blijft, is als een rank die wordt weggegooid
en die verdort. De weggegooide ranken worden verzameld, in het vuur
gegooid en verbrand.
7 Maar als jullie met Mij verbonden blijven en jullie je houden aan
hetgeen Ik jullie heb verteld, mogen jullie vragen wat je wil, en het zal
gebeuren.
8 De grootheid van mijn Vader wordt zichtbaar wanneer jullie veel vrucht
dragen en daardoor laten zien dat jullie mijn leerlingen zijn.
9 Ik heb jullie lief zoals de Vader Mij liefheeft. Blijf verbonden met mijn
liefde.
10 Jullie blijven verbonden met mijn liefde door je aan mijn geboden te
houden, net zoals Ik met de liefde van mijn Vader verbonden blijf door Me
aan zijn geboden te houden.
11 Ik heb deze dingen tegen jullie gezegd opdat de vreugde die Ik heb, ook
in jullie aanwezig zal zijn en opdat jullie vreugde volkomen zal zijn.
12 Mijn gebod voor jullie is: heb elkaar lief op dezelfde manier als Ik jullie
heb liefgehad.
13 Er is geen grotere liefde dan dat je je leven geeft voor je vrienden.
14 En jullie zijn mijn vrienden als jullie doen wat Ik jullie opdraag.
15 Ik noem jullie niet langer dienaren, want een dienaar weet niet wat
zijn meester doet. Nee, Ik noem jullie vrienden, want Ik heb alles wat Ik
van mijn Vader heb vernomen, aan jullie bekendgemaakt.
16 Jullie hebben Mij niet uitgekozen, Ik heb jullie uitgekozen en jullie
aangesteld om eropuit te gaan en vrucht te dragen, blijvende vrucht. Dan
zal de Vader jullie alles geven wat jullie in mijn naam van Hem vragen.
17 Ik beveel jullie dus: ga liefdevol met elkaar om.
18 Als de wereld jullie haat, besef dan dat ze Mij haatte voordat ze jullie
haatte.
19 Als jullie bij de wereld zouden horen, zou de wereld van jullie houden
omdat jullie van haar zouden zijn. Maar omdat Ik jullie uit de wereld heb
uitgekozen, zijn jullie niet van de wereld en haat de wereld jullie.
20 Onthoud wat Ik jullie heb verteld: een slaaf staat niet boven zijn
meester. Als de mensen Mij hebben vervolgd, zullen ze ook jullie vervolgen,
maar als ze zich hielden aan hetgeen Ik zei, dan zullen ze zich ook houden
aan hetgeen jullie zeggen.
21 Dit alles zullen ze jullie aandoen omwille van mijn naam, omdat ze
Degene die Mij heeft gestuurd niet kennen.
22 Ze zouden niet schuldig zijn geweest als Ik niet was gekomen om hen
toe te spreken, maar nu hebben ze geen excuus voor hun schuld.
23 Wie Mij haat, haat ook mijn Vader.

24 Ze zouden niet schuldig zijn geweest als Ik niet te midden van hen de
dingen had gedaan die niemand anders ooit heeft gedaan. Maar ze hebben
die daden gezien en ze haten zowel Mij als mijn Vader.
25 Zo gaat in vervulling wat in hun Wet staat: ‘Ze haatten Mij zonder
reden.’
26 Wanneer de Raadgever komt die Ik van bij de Vader naar jullie zal
sturen – de Geest die van de Vader afkomstig is en die de waarheid brengt
– dan zal Hij van Mij getuigen.
27 En ook jullie zullen getuigen, omdat jullie vanaf het begin bij Mij zijn
geweest.

16

1 Ik vertel jullie deze dingen opdat jullie niet zullen struikelen.
2 Men zal jullie uit de synagoge verbannen en er komt een tijd dat
iedereen die jullie ter dood brengt, zal denken dat hij God een dienst
bewijst.
3 De reden dat de mensen dat zullen doen is dat ze noch de Vader, noch
Mij kennen.
4 Maar Ik vertel jullie deze dingen, zodat wanneer ze gebeuren, jullie je
zullen herinneren dat Ik het heb gezegd. Ik heb ze jullie niet eerder verteld
omdat Ik toen nog bij jullie was.
5 Nu ga ik naar Degene die Mij heeft gestuurd. Toch vraagt niemand van
jullie: ‘Waar gaat U naartoe?’
6 Maar nu Ik dit tegen jullie heb gezegd, is jullie hart vol verdriet.
7 Maar Ik zeg jullie de waarheid: het is beter voor jullie dat Ik ga. Want
als Ik niet ga, zal de Raadgever niet bij jullie komen, maar als Ik wel ga, zal
Ik Hem naar jullie toe sturen.
8 En wanneer Hij gekomen is, zal Hij de wereld overtuigen van zonde,
rechtvaardigheid en veroordeling.
9 Hij zal de mensen overtuigen van hun zonde, namelijk dat ze niet in Mij
geloven.
10 Hij zal hen overtuigen van Gods rechtvaardigheid, want Ik ga naar de
Vader en dan zien jullie Mij niet meer.
11 En Hij zal hen overtuigen van veroordeling, want de heerser van de
huidige wereld is veroordeeld.
12 Ik heb jullie nog veel meer te vertellen, maar jullie kunnen het nu nog
niet aan.
13 Echter, wanneer de Geest die de waarheid brengt is gekomen, zal Hij
jullie leiden naar het inzicht in de volkomen waarheid. Want hetgeen Hij
zal zeggen, zal niet van Hemzelf komen; Hij zal zeggen wat Hij te horen
krijgt. En Hij zal jullie vertellen welke dingen zullen gebeuren.
14 Hij zal mijn grootheid zichtbaar maken door hetgeen Hij van Mij
ontvangt aan jullie door te geven.
15 Alles wat van de Vader is, is ook van Mij. Daarom heb Ik gezegd: Hij
zal van Mij ontvangen en aan jullie doorgeven.
16 Nog even en dan zien jullie Mij niet meer, en kort daarna zien jullie Mij
terug.”
17 Toen vroegen enkele van zijn leerlingen aan elkaar: “Wat zou Hij
bedoelen met: ‘Nog even en dan zien jullie Mij niet meer, en kort daarna
zien jullie Mij terug’, en: ‘Omdat Ik naar de Vader ga?’ ”
18 Ook vroegen ze: “Wat bedoelt Hij met ‘even’? We begrijpen niet wat
Hij zegt.”

19 Jezus besefte dat ze het Hem wilden vragen. Daarom vroeg Hij hun:
“Proberen jullie te begrijpen wat Ik bedoelde toen Ik zei: ‘Nog even en dan
zien jullie Mij niet meer, en kort daarna zien jullie Mij terug’?
20 Ik zeg jullie nadrukkelijk, jullie zullen wenen en rouwen, maar de
wereld zal zich verheugen. Jullie zullen bedroefd zijn, maar jullie verdriet
zal in vreugde veranderen.
21 Een vrouw lijdt pijn tijdens de geboorte van haar kind, wanneer haar
moment is gekomen. Maar zodra het kind er is, denkt ze niet meer aan de
pijn, wegens de vreugde dat er een kind ter wereld is gekomen.
22 Ook jullie lijden pijn, maar Ik zal jullie terugzien. En dan zal er vreugde
in je hart zijn en niemand zal die vreugde van je afnemen.
23 Op die dag hoeven jullie niets meer aan Mij te vragen. Ik zeg jullie
nadrukkelijk, de Vader zal jullie alles geven wat jullie van Hem vragen in
mijn naam.
24 Tot nu toe hebben jullie niets gevraagd in mijn naam. Vraag en je zal
ontvangen, en dan zal je vreugde volkomen zijn.
25 Ik heb deze dingen tegen jullie gezegd in de vorm van beeldspraak. Er
komt echter een tijd dat Ik niet langer in beelden tot jullie zal spreken; dan
zal Ik jullie onomwonden over de Vader vertellen.
26 Dan zullen jullie vragen in mijn naam en hoef Ik niet te zeggen dat Ik
het voor jullie aan de Vader zal vragen.
27 De Vader zelf houdt van jullie omdat jullie van Mij houden en geloven
dat Ik van de Vader afkomstig ben.
28 Ik ben inderdaad van de Vader afkomstig. Ik ben naar de wereld
gekomen, maar nu vertrek Ik uit de wereld, terug naar de Vader.”
29 Zijn leerlingen zeiden: “Kijk, nu spreekt U onomwonden en niet in
beelden.
30 Nu weten wij dat U alles weet en dat niemand U vragen hoeft te stellen.
Daarom geloven wij dat U van God afkomstig bent.”
31 Jezus antwoordde: “Geloven jullie nu?
32 Er komt een tijd – en het is nu al zover – dat jullie zullen worden
uiteengejaagd, elk een andere kant uit, en dat jullie Mij alleen zullen laten.
Ik ben echter niet alleen, de Vader is bij Mij.
33 Ik heb deze dingen tegen jullie gezegd opdat jullie bij Mij vrede zullen
vinden. In de wereld zullen jullie verdrukking lijden, maar houd moed, Ik
heb de wereld overwonnen.”

17

1 Nadat Jezus dit had gezegd, keek Hij omhoog, naar de hemel, en bad
Hij: “Vader, nu is het moment gekomen. Maak de grootheid van uw Zoon
zichtbaar, dan zal de Zoon uw grootheid zichtbaar maken.
2 U heeft Hem immers de macht over de hele mensheid gegeven, opdat
Hij het eeuwig leven zou schenken aan de mensen die U aan Hem heeft
toevertrouwd.
3 Het eeuwig leven, dat is dat zij U kennen, de enige, ware God, en ook
Degene die U heeft gezonden: Jezus Christus.
4 Ik heb op aarde Uw grootheid zichtbaar gemaakt door het werk uit te
voeren dat U Mij heeft gegeven.
5 En nu, Vader, bekleed Mij bij U opnieuw met de grootheid die Ik bij U
had voordat de wereld bestond.

6 Ik heb de mensen die U Mij vanuit de wereld heeft gegeven, getoond wie
U bent. Zij waren van U en U heeft hen aan Mij toevertrouwd. Ze hebben
zich gehouden aan hetgeen U heeft gezegd.
7 Nu beseffen zij dat alles wat U Mij gegeven heeft, van U komt,
8 want Ik heb de woorden die U Mij had gegeven, aan hen doorgegeven.
En omdat zij die hebben aanvaard, beseffen ze dat Ik werkelijk van U kom
en geloven ze dat U Mij heeft gezonden.
9 Ik bid voor hen. Ik bid niet voor de wereld, maar voor de mensen die U
Mij heeft toevertrouwd, want ze zijn van U.
10 Ja, alles wat van Mij is, is van U, en alles wat van U is, is van Mij. In
hen is mijn grootheid zichtbaar geworden.
11 Binnenkort zal Ik niet meer in de wereld zijn; Ik kom naar U toe. Maar
zij zijn dan nog wel in de wereld. Heilige Vader, bescherm hen met uw
macht, de macht die U Mij heeft gegeven, zodat zij een eenheid zullen
vormen zoals U en Ik een eenheid vormen.
12 Zolang Ik bij hen was, heb Ik hen beschermd met uw macht, de macht
die U Mij heeft verleend. Ik heb over hen gewaakt en geen van hen is
verloren gegaan, behalve hij die voor de ondergang bestemd was. Zo is
hetgeen in de Schriften staat in vervulling gegaan.
13 Nu kom Ik naar U toe en Ik zeg dit terwijl Ik nog in de wereld ben,
opdat zij vol zullen zijn van mijn vreugde.
14 Ik heb uw boodschap aan hen doorgegeven. En nu haat de wereld hen,
omdat zij niet meer bij de wereld horen, net zoals Ik niet bij de wereld hoor.
15 Ik vraag U niet hen uit de wereld weg te nemen, maar hen te
beschermen tegen de duivel.
16 Ze zijn niet van de wereld, net zoals Ik niet van de wereld ben.
17 Maak van hen, door middel van de waarheid, mensen die aan U zijn
toegewijd. Hetgeen U zegt, is de waarheid.
18 Ik heb hen naar de wereld gezonden, net zoals U Mij naar de wereld
had gezonden.
19 En omwille van hen geef Ik Mij aan U over, opdat ook zij, door middel
van de waarheid, aan U toegewijd zullen zijn.

20 Ik bid niet alleen voor hen, maar ook voor de mensen die door hun
getuigenis tot geloof in Mij komen.
21 Ik bid dat zij allen een eenheid mogen vormen, zoals U, Vader, en
Ik met elkaar verbonden zijn. Laat hen een eenheid vormen door hun
verbondenheid met Ons, opdat de wereld zal geloven dat U Mij heeft
gezonden.
22 De grootheid die U Mij heeft gegeven, heb Ik aan hen doorgegeven,
opdat zij een eenheid mogen vormen, zoals Wij een eenheid vormen –
23 Ik met hen en U met Mij. Ik bid dat ze een volkomen eenheid mogen
vormen. Dan zal de wereld weten dat U Mij heeft gezonden en dat U hen
liefheeft, net zoals U Mij liefheeft.
24 Vader, Ik wil graag dat de mensen die U Mij heeft toevertrouwd bij
Mij zullen zijn daar waar Ik ben, en dat zij mijn grootheid zullen zien –
de grootheid die U Mij heeft gegeven omdat U Mij reeds liefhad vóór de
schepping van de wereld.
25 Rechtvaardige Vader, de wereld kent U niet, maar Ik ken U en zij
beseffen dat U Mij heeft gezonden.

26 Ik heb hun duidelijk gemaakt Wie U bent, en Ik zal dat blijven doen;
dan zal uw liefde voor Mij ook hen vervullen en zal Ik in hen wonen."

18

1 Nadat Jezus dit had gebeden, ging Hij met zijn leerlingen naar de
overkant van de Kidronbeek. Daar was een tuin, die Hij met zijn leerlingen
binnenging.
2 Judas, die Hem wilde uitleveren, kende die plaats ook, want Jezus was
er vaak met zijn leerlingen samengekomen.
3 Judas ging er ook heen, met een eenheid soldaten en met de tem-
pelwachters die door de hoofdpriesters en de farizeeën waren gestuurd.
Ze hadden lantaarns, fakkels en wapens bij zich.
4 Jezus, die precies wist wat er met Hem zou gebeuren, ging naar hen toe
en vroeg: "Wie zoeken jullie?"
5 Ze antwoordden: "Jezus van Nazaret." Jezus zei: "Dat ben Ik." Judas, die
Hem wilde uitleveren, stond bij hen.
6 Toen Jezus zei: "dat ben Ik", deinsden de mannen achteruit en vielen ze
op de grond.
7 Hij vroeg nogmaals: "Wie zoeken jullie?" Ze zeiden: "Jezus van Nazaret."
8 Jezus reageerde: "Ik heb jullie al verteld dat Ik het ben. Dus als jullie
Mij zoeken, laat deze mensen dan gaan."
9 Zo ging in vervulling wat Hij eerder had gezegd: "Ik heb geen van de
mensen verloren die U Mij had toevertrouwd."
10 Toen trok Simon Petrus het zwaard dat hij bij zich had, haalde ermee
uit naar de dienaar van de hogepriester en hakte zijn rechteroor af. De
dienaar heette Malchus.
11 Maar Jezus zei tegen Petrus: "Steek dat zwaard weer in zijn schede.
Zou Ik niet drinken van de beker die de Vader Mij heeft gegeven?"

12 De eenheid soldaten, de tribuun en de Joodse tempelwachters ar-
resteerden Jezus en boeiden Hem.
13 Ze brachten Hem eerst naar Annas, de schoonvader van Kajafas.
Kajafas was dat jaar hogepriester,
14 en hij was het die de Joodse leiders de raad had gegeven dat het beter
is dat één mens sterft voor het volk.

15 Simon Petrus en een andere leerling volgden Jezus. Die andere leerling
kende de hogepriester en ging met Jezus mee, de binnenplaats van het huis
van de hogepriester op.
16 Maar Petrus bleef buiten staan, bij de poort. De andere leerling, die
de hogepriester kende, ging terug, sprak met de portierster en nam Petrus
mee naar binnen.
17 Dit dienstmeisje, de portierster, vroeg aan Petrus: "Ben jij niet ook een
van de leerlingen van die Man?" Petrus zei: "Nee, dat ben ik niet."
18 De dienaren en de tempelwachters stonden zich te warmen bij een
vuur dat ze hadden aangelegd tegen de kou. Petrus ging bij hen staan om
zich te warmen.

19 De hogepriester ondervroeg Jezus over zijn leerlingen en over zijn leer.
20 Jezus antwoordde: "Ik heb altijd in het openbaar tot de wereld
gesproken; Ik onderwees in synagogen en in de tempel, waar alle Joodse
mensen bijeenkomen. Ik heb nooit in het geheim gesproken.

21 Waarom stelt u Mij die vragen? Vraag het maar aan de mensen die
hebben gehoord wat Ik hun vertelde; zij weten heel goed wat Ik heb
gezegd."
22 Toen Hij dat zei, gaf een van de tempelwachters die bij Jezus stond,
Hem een klap en zei: "Is dat hoe je de hogepriester antwoordt?"
23 Jezus antwoordde: "Als Ik iets verkeerds heb gezegd, vertel dan wat er
verkeerd aan is. Maar als hetgeen Ik zei de waarheid is, waarom sla je me
dan?"
24 Toen stuurde Annas Jezus geboeid naar hogepriester Kajafas.

25 Intussen stond Simon Petrus zich te warmen. Iemand vroeg hem: "Ben
jij misschien ook een van zijn leerlingen?" Maar hij ontkende het: "Nee, dat
ben ik niet."
26 Een van de dienaren van de hogepriester was familie van de persoon
van wie Petrus het oor had afgehakt. Hij vroeg: "Heb ik jou niet bij Hem
gezien in die tuin?"
27 Petrus ontkende het opnieuw en meteen kraaide er een haan.

28 Toen brachten ze Jezus van het huis van Kajafas naar het paleis van
de gouverneur. Het was vroeg in de ochtend. Om te voorkomen dat ze
onrein zouden worden en dus niet van de Pesachmaaltijd zouden mogen
eten, gingen ze het paleis niet binnen.
29 Daarom kwam Pilatus naar buiten om hen te woord te staan. Hij vroeg:
"Welke beschuldiging brengen jullie tegen deze persoon in?"
30 Ze antwoordden: "Als Hij geen boosdoener zou zijn, zouden we Hem
niet aan u uitleveren."
31 Pilatus antwoordde: "Nemen jullie Hem mee, en oordeel zelf over Hem
volgens jullie Wet." Maar de Joodse leiders antwoordden: "Wij mogen
niemand ter dood brengen."
32 En zo is in vervulling gegaan wat Jezus had gezegd over de wijze
waarop Hij zou sterven.
33 Pilatus ging het paleis weer binnen en liet Jezus voorleiden. Hij vroeg
Hem: "Bent U de koning van de Joden?"
34 Jezus antwoordde: "Komt die vraag van uzelf of hebben anderen u dat
over Mij verteld?"
35 Pilatus reageerde: "Ik ben toch geen Jood? Uw eigen volk en de
hoofdpriesters hebben U aan mij uitgeleverd. Wat hebt U gedaan?"
36 Jezus antwoordde: "Mijn koningschap hoort niet bij deze wereld. Als
mijn koningschap bij deze wereld zou horen, dan zouden mijn mensen
zich hebben ingespannen om te voorkomen dat Ik aan de Joden werd
uitgeleverd. Maar mijn koningschap is niet van hier."
37 Pilatus vroeg Hem: "U bent dus koning?" Jezus antwoordde: "Ik ben
koning, zoals u zegt. Hiervoor ben Ik geboren en hiervoor ben ik naar de
wereld gekomen: om van de waarheid te getuigen. Ieder die zich op de
waarheid richt, luistert naar hetgeen Ik zeg."
38 Pilatus vroeg Hem: "Wat is waarheid?" Nadat hij dat had gezegd, ging
hij weer naar buiten, naar de Joodse leiders. Hij zei tegen hen: "Ik heb niets
gevonden waarvoor Hij veroordeeld zou moeten worden.
39 Maar volgens jullie gewoonte laat ik ter gelegenheid van het Pesach-
feest op jullie verzoek iemand vrij. Willen jullie dat ik de koning van de
Joden vrijlaat?"
40 Toen begonnen ze te schreeuwen: "Niet Hem, maar Barabbas!"
Barabbas was een misdadiger.

19

1 Toen liet Pilatus Jezus wegleiden en geselen.
2 De soldaten vlochten een kroon van doorntakken en zetten die op zijn
hoofd. Ook trokken ze Hem een paarse mantel aan.
3 Keer op keer stapten ze naar Hem toe, zeiden dan: “gegroet, koning van
de Joden”, en sloegen Hem in het gezicht.
4 Pilatus kwam nogmaals naar buiten en zei: “Kijk, ik breng Hem naar
buiten. Zo weten jullie dat ik niets heb gevonden waarvoor Hij veroordeeld
zou moeten worden.”
5 Toen kwam Jezus naar buiten; Hij droeg de kroon van doorntakken en
de paarse mantel. Pilatus zei: “Kijk naar die Mens.”
6 Zodra de hoofdpriesters en tempelwachters Jezus zagen, riepen ze:
“Kruisig Hem, kruisig Hem!” Pilatus zei: “Neem Hem mee en kruisig Hem
zelf. Ik heb niets gevonden waarvoor Hij veroordeeld zou moeten worden.”
7 De Joodse leiders antwoordden: “Maar wij hebben een Wet die
stipuleert dat Hij moet sterven omdat Hij beweert dat Hij de Zoon van God
is.”
8 Toen Pilatus die woorden hoorde, schrok hij hevig.
9 Hij ging het paleis weer binnen en vroeg Jezus: “Waar komt U vandaan?”
Maar Jezus gaf geen antwoord.
10 Toen zei Pilatus: “Zegt U niets tegen mij? Weet U niet dat ik het gezag
heb om U vrij te laten, maar ook het gezag om U te laten kruisigen?”
11 Jezus antwoordde: “U zou geen enkel gezag over Mij hebben als het u
niet van boven zou zijn geschonken. Daarom draagt degene die Mij aan u
heeft uitgeleverd meer schuld dan u.”
12 Pilatus probeerde nogmaals Jezus vrij te laten, maar de Joodse mensen
schreeuwden: “Als u die Man vrijlaat, bent u geen vriend van de keizer.
Want ieder die zichzelf tot koning uitroept, is een tegenstander van de
keizer.”
13 Toen Pilatus die woorden hoorde, liet hij Jezus naar buiten leiden
en ging hij op de rechterstoel zitten, op een plaats die het Mozaïekterras
genoemd wordt, of Gabbata in het Aramees.
14 Het was Voorbereidingsdag, de dag voor Pesach. Het was ongeveer
twaalf uur. Pilatus zei tegen de Joodse mensen: “Dit is jullie koning.”
15 Maar ze schreeuwden: “Weg met Hem! Weg met Hem! Kruisig
Hem!” Pilatus vroeg hun: “Moet ik jullie koning dan laten kruisigen?” De
hoofdpriesters antwoordden: “De enige koning die wij hebben is de keizer!”
16 Toen droeg Pilatus Jezus aan hen over om te worden gekruisigd en zij
leidden Hem weg.
17 Jezus droeg zelf zijn kruis toen Hij de stad verliet, naar de zogeheten
Schedelplaats, die in het Aramees Golgota wordt genoemd.
18 Daar werd Hij gekruisigd, samen met twee anderen, één aan elke kant
met Jezus in het midden.
19 Pilatus had een bordje laten maken dat op het kruis werd aangebracht;
er stond op: “Jezus van Nazaret, de koning van de Joden.”
20 Het was geschreven in het Aramees, het Latijn en het Grieks. Omdat de
plaats waar Jezus werd gekruisigd dicht bij de stad lag, werd dit opschrift
door veel van de Joodse mensen gelezen.
21 De Joodse hoofdpriesters protesteerden bij Pilatus: “Er moet niet staan:
‘de koning van de Joden’, maar: ‘Hij beweerde: Ik ben de koning van de
Joden.’ ”

22 Pilatus antwoordde: “Wat ik heb laten schrijven, blijft er staan.”

23 Nadat ze Jezus hadden gekruisigd, namen de soldaten zijn kledij in beslag. De bovenkledij werd in vieren gedeeld en elke soldaat kreeg een deel. Maar zijn onderkleed was naadloos, in een stuk van boven naar onder geweven.

24 Daarom zeiden ze tegen elkaar: “Laten we het niet in stukken scheuren, maar onder elkaar verloten.” Zo ging in vervulling wat in de Schriften staat: “Mijn kleren hebben ze onder elkaar verdeeld en mijn kledij hebben ze verloot.” Dat was precies wat de soldaten deden.

25 Dicht bij het kruis van Jezus stonden zijn moeder, de zuster van zijn moeder, Maria de vrouw van Klopas, en Maria van Magdala.

26 Toen Jezus zijn moeder zag staan, en naast haar de leerling van wie Hij veel hield, zei Hij tegen zijn moeder: “Kijk, hij is je zoon.”

27 Daarna zei Hij tegen die leerling: “Kijk, zij is je moeder.” Toen nam de leerling haar bij zich in huis.

28 Daarna zei Jezus, omdat Hij wist dat Hij zijn werk had voltooid: “Ik heb dorst.” Hij zei dit opdat de Schriften in vervulling zouden gaan.

29 Er stond daar een vat met zure wijn. Iemand doopte een spons in die zure wijn, stak de spons op een hyssopstengel en bracht die omhoog naar Jezus' lippen.

30 Nadat Jezus er wat van had gedronken, zei Hij: “Het is voltooid.” Toen boog Hij zijn hoofd en stierf Hij.

31 Omdat het Voorbereidingsdag was en de Joodse mensen niet wilden dat de lichamen tijdens de sabbat – en dan nog wel een bijzondere sabbat – aan het kruis zouden blijven hangen, verzochten ze Pilatus dat de benen van de gekruisigden gebroken zouden worden en de lichamen verwijderd.

32 Toen kwamen de soldaten de benen breken van de ene en van de andere man die samen met Jezus waren gekruisigd.

33 Maar toen ze bij Jezus kwamen, zagen ze dat Hij reeds was gestorven en braken ze zijn benen niet.

34 Wel stak een van de soldaten met een speer in zijn zij. Er kwam meteen bloed en water uit.

35 Dit is de getuigenis van iemand die het zelf heeft gezien en zijn getuigenis is betrouwbaar. Hij weet dat hij de waarheid spreekt en hij doet dat opdat ook jullie het geloven.

36 Dit is gebeurd als vervulling van hetgeen in de Schriften staat: “Geen van zijn beenderen zal worden verbrijzeld.”

37 En op een andere plaats in de Schriften staat: “Ze zullen naar Hem kijken die ze hadden doorstoken.”

38 Daarna verzocht Jozef van Arimatea – hij was een leerling van Jezus, maar in het geheim, omdat hij bang was voor de Joodse leiders – Pilatus om toelating om Jezus' lichaam op te halen. Pilatus liet het toe en dus kwam Jozef Jezus' lichaam ophalen.

39 Ook kwam Nikodemus – de man die ooit 's nachts bij Jezus was gekomen – een mengsel van mirre en aloë brengen, dat ongeveer dertig kilo woog.

40 Ze wikkelden Jezus' lichaam met de balsem in linnen doeken, zoals gebruikelijk is bij een Joodse begrafenis.

41 Vlak bij de plaats waar Jezus was gekruisigd, bevond zich een tuin met daarin een nieuw graf, waarin nog niemand was bijgezet.

42 Omdat het voor de Joodse mensen Voorbereidingsdag was en het graf
dichtbij was, legden ze Jezus daarin.

20

1 Vroeg op de eerste dag van de week, toen het nog donker was, ging
Maria van Magdala naar het graf. Ze zag dat de steen voor de ingang van
het graf was verwijderd.
2 Ze rende naar Simon Petrus en naar een andere leerling van Jezus, de
leerling van wie Hij veel hield, en zei tegen hen: “De Heer is uit het graf
weggenomen en we weten niet waar Hij is neergelegd.”
3 Toen gingen Petrus en die andere leerling naar het graf.
4 Ze renden samen, maar de andere leerling was sneller dan Petrus en
kwam als eerste bij het graf aan.
5 Hij boog zich voorover, keek naar binnen en zag de windsels liggen,
maar ging niet naar binnen.
6 Toen kwam ook Simon Petrus, die achter hem had gelopen. Hij ging het
graf binnen en zag de doeken liggen.
7 De doek die om Jezus' hoofd gewikkeld was geweest, bevond zich niet
bij de andere doeken maar lag opgerold apart.
8 Nu ging de andere leerling, die als eerste bij het graf was aangekomen,
ook naar binnen. Hij keek en hij geloofde.
9 Maar ze begrepen nog niet dat in de Schriften staat dat Jezus uit de dood
moest verrijzen.
10 Zijn leerlingen gingen terug naar huis,
11 terwijl Maria bij het graf stond te wenen. Al wenend boog ze voorover
om in het graf te kijken.
12 Daar zag ze twee in het wit geklede engelen zitten op de plaats waar
Jezus' lichaam had gelegen, de ene aan het hoofdeinde en de andere aan
het voeteneinde.
13 Ze vroegen haar: “Waarom huil je?” Ze antwoordde: “Mijn Heer is
weggenomen en ik weet niet waar Hij is neergelegd.”
14 Nadat ze dat had gezegd, keek ze om en zag ze Jezus staan, maar ze
besefte niet dat Hij het was.
15 Jezus vroeg haar: “Waarom huil je? Wie zoek je?” Ze dacht dat Hij de
tuinman was en antwoordde: “Meneer, als u hem hebt verplaatst, vertel me
dan waar u Hem hebt neergelegd. Dan zal ik Hem laten ophalen.”
16 Jezus zei tegen haar: “Maria”. Toen keerde ze zich naar Hem toe en zei
in het Aramees: “Rabboeni”. Dat betekent: Leraar.
17 Jezus zei tegen haar: “Laat Me los, want Ik ben nog niet naar mijn Vader
opgestegen. Maar ga naar mijn broeders toe en zeg tegen hen: ‘Ik ga terug
naar mijn Vader, die ook jullie Vader is, naar mijn God die ook jullie God
is.’ ”
18 Maria van Magdala ging naar Jezus' leerlingen en verkondigde: “Ik heb
de Heer gezien.” Ook vertelde ze wat Hij tegen haar had gezegd.
19 Op de avond van diezelfde dag, de eerste dag van de week, toen Jezus'
leerlingen bijeenkwamen en de deur op slot hadden gedaan uit angst voor
de Joodse leiders, kwam Hij in hun midden staan. Hij zei tegen hen: “Ik
wens jullie vrede toe.”
20 Nadat Hij dat had gezegd, toonde Hij hun zijn handen en zijn zij. De
leerlingen waren verheugd om de Heer te zien.

21 Jezus vervolgde: “Ik wens jullie vrede toe. Zoals de Vader Mij heeft
gezonden, zend Ik jullie.”
22 Nadat Hij dat had gezegd, blies Hij over hen en zei Hij: “Ontvang de
Heilige Geest.
23 Als jullie iemands zonden vergeven, dan zijn ze vergeven. Maar
als jullie iemands zonden niet vergeven, dan blijven die zonden hem
toegerekend.”
24 Een van de Twaalf, Tomas bijgenaamd Didymus, was er niet toen Jezus
bij hen was gekomen.
25 Toen de andere leerlingen hem vertelden: “Wij hebben de Heer gezien”,
antwoordde hij: “Zolang ik de wonden van de spijkers in zijn handen niet
heb gezien, de plaats waar de spijkers hebben gezeten niet met mijn vinger
heb aangeraakt en met mijn hand niet zijn zij heb gevoeld, geloof ik het
niet.”
26 Een week later waren Jezus' leerlingen opnieuw bijeen en was ook
Tomas erbij. Hoewel de deuren op slot waren, kwam Hij in hun midden
staan. Hij zei: “Ik wens jullie vrede toe.”
27 Toen zei Hij tegen Tomas: “Geef je vinger hier en bekijk mijn handen;
geef Me je hand en leg die in mijn zij. Wees niet langer ongelovig, maar
geloof.”
28 Tomas antwoordde: “Mijn Heer, mijn God!”
29 Jezus vervolgde: “Je gelooft omdat je Mij hebt gezien? Gezegend zijn
zij die geloven zonder te hebben gezien.”
30 Jezus heeft in het bijzijn van zijn leerlingen nog veel meer wonderlijke
tekenen verricht, maar die staan niet in dit boek vermeld.
31 Wat wel in dit boek staat, is op schrift gesteld met de bedoeling dat
jullie geloven dat Jezus de Messias is, de Zoon van God, en dat jullie, door
te geloven, leven zullen bezitten omdat jullie bij Hem horen.

21

1 Later vertoonde Jezus zich nogmaals aan zijn leerlingen, bij het Meer
van Tiberias. Dat gebeurde als volgt:
2 Simon Petrus, Tomas die Didymus wordt genoemd, Natanaël uit Kana
in Galilea, de zonen van Zebedeüs en nog twee van Jezus' leerlingen waren
bijeen.
3 Simon Petrus zei: “Ik ga vissen.” De anderen zeiden: “Wij komen met je
mee.” Ze gingen naar de boot en stapten in, maar die nacht vingen ze niets.
4 Toen de ochtend aanbrak, stond Jezus op de oever, maar de leerlingen
beseften niet dat het Jezus was.
5 Jezus vroeg hen: “Hebben jullie niets gevangen?” Ze antwoordden:
“Nee.”
6 Hij zei tegen hen: “Werp het net uit aan de rechterkant van de boot. Dan
zullen jullie wél vis vangen.” Ze wierpen het net uit en toen zat er zoveel
vis in dat ze het niet terug aan boord konden krijgen.
7 Toen zei de leerling van wie Jezus veel hield tegen Petrus: “Het is
de Heer.” Toen Simon Petrus hoorde dat het de Heer was, trok hij zijn
bovenkleed aan – want hij was nauwelijks gekleed – en sprong in het water.
8 De andere leerlingen voeren erheen in het bootje, terwijl ze het net met
de vissen meesleepten. Ze bevonden zich namelijk niet ver van de oever,
op bijna honderd meter afstand.
9 Toen ze uitstapten, de oever op, zagen ze dat daar een vuur was
aangelegd. Er lag vis op en er was ook brood.

10 Jezus zei tegen hen: “Breng wat van de vissen die jullie hebben
gevangen.”
11 Simon Petrus ging weer aan boord en trok het net aan land. Het zat
vol grote vissen: wel 153, en toch scheurde het niet.
12 Jezus zei tegen hen: “Kom eten.” Geen van zijn leerlingen durfde Hem
te vragen: “Wie bent U?”, want ze beseften dat het de Heer was.
13 Jezus kwam dichterbij, nam het brood en gaf hun ervan. Hetzelfde
deed Hij met de vis.
14 Dit was de derde keer dat Jezus zich aan zijn leerlingen vertoonde
nadat Hij uit de dood was verrezen.
15 Nadat ze hadden gegeten, zei Jezus tegen Simon Petrus: “Simon, zoon
van Johannes, heb jij Mij meer lief dan de anderen hier?” Hij antwoordde:
“Ja Heer, U weet dat ik van U hou.” Jezus zei: “Weid mijn lammeren.”
16 Jezus vroeg hem een tweede keer: “Simon, zoon van Johannes, heb jij
Mij lief?” Hij antwoordde: “Ja Heer, U weet dat ik van U hou.” Jezus zei
tegen hem: “Weid mijn schapen.”
17 Jezus vroeg hem voor de derde keer: “Simon, zoon van Johannes, hou
jij van Mij?” Petrus werd bedroefd omdat Jezus hem voor de derde keer
vroeg: “Hou jij van Mij?” Hij antwoordde: “Heer, U weet alles. U weet dat
ik van U hou.” Jezus zei tegen hem: “Weid mijn schapen.
18 Ik zeg je nadrukkelijk, toen je jonger was, deed je zelf je gordel om
en ging je naar de plaats waar je wilde zijn. Maar wanneer je oud bent
geworden, zal je je handen uitstrekken en een ander zal jou je gordel
omdoen en je naar een plaats brengen waar je niet wil zijn.”
19 Jezus zei dit om aan te geven hoe Petrus zou sterven tot eer van God.
Vervolgens zei Hij tegen hem: “Volg Mij.”
20 Petrus draaide zich om en zag dat de leerling van wie Jezus veel hield
hen volgde. Dit was ook de leerling die zich tijdens het Pesachmaal naast
Jezus aan tafel had bevonden en die zich naar Hem toe gebogen had om te
vragen: “Heer, wie is het die U zal verraden?”
21 Toen Petrus hem zag, vroeg hij aan Jezus: “Heer, wat zal er met hem
gebeuren?”
22 Jezus antwoordde: “Als Ik wil dat hij hier blijft totdat Ik terugkom, is
dat jouw zaak toch niet? Zorg jij maar dat je Mij volgt.”
23 Zo ontstond onder de christenen het gerucht dat die leerling niet zou
sterven. Jezus had echter niet tegen Petrus gezegd dat hij niet zou sterven,
maar: “Als Ik wil dat hij hier blijft totdat Ik terugkom, is dat jouw zaak toch
niet?”
24 Dat was dezelfde leerling die deze dingen verklaart en ze op schrift
heeft gesteld. En zoals wij weten is deze getuigenis betrouwbaar.
25 Jezus heeft nog veel andere dingen gedaan. Als die allemaal op schrift
gesteld zouden worden, zou de wereld volgens mij te klein zijn voor de
boeken die dan geschreven zouden worden.

Handelingen van de apostelen

1 Aan Theofilus. In mijn eerste werk beschreef ik alles wat Jezus heeft
gedaan en onderwezen, vanaf het begin
2 tot de dag dat Hij in de hemel werd opgenomen, nadat Hij door de kracht
van de Heilige Geest instructies had gegeven aan de apostelen die Hij had
gekozen.
3 Na zijn lijden had Jezus de apostelen veertig dagen lang getoond dat Hij
leefde, door dikwijls aan hen te verschijnen en hun te vertellen over Gods
koninkrijk.
4 Terwijl ze een keer samen de maaltijd gebruikten, gaf Hij hun de
opdracht: “Vertrek niet uit Jeruzalem, maar wacht op de vervulling van
de belofte van mijn Vader waarover Ik jullie heb verteld.
5 Want Johannes doopte met water, maar jullie zullen over enkele dagen
worden gedoopt met de Heilige Geest.”
6 Zij die waren samengekomen, vroegen Hem: “Heer, gaat U ongeveer nu
het koningschap van Israël herstellen?”
7 Hij antwoordde: “Jullie hoeven de tijden en momenten niet te kennen
die de Vader op grond van zijn eigen gezag heeft bepaald.
8 Maar wanneer de Heilige Geest over jullie komt, zullen jullie kracht
ontvangen en mijn getuigen worden, zowel in Jeruzalem als in heel Judea
en Samaria, zelfs tot in de uithoeken van de aarde.”
9 Na dit te zeggen werd Hij voor hun ogen weggenomen naar omhoog, en
een wolk nam Hem uit hun zicht.
10 Terwijl Hij bij hen vandaan ging en ze nog naar de hemel tuurden,
stonden er opeens twee mannen in witte kleren bij hen.
11 Ze zeiden: “Galileeërs, wat staan jullie naar de hemel te kijken? Deze
Jezus, die van bij jullie in de hemel is opgenomen, zal op dezelfde wijze
terugkomen als jullie Hem naar de hemel hebben zien gaan.”
12 Toen keerden de apostelen naar Jeruzalem terug, vanaf de berg die
Olijfberg heet en dicht bij Jeruzalem ligt – op een sabbatsreis verwijderd.
13 Daar aangekomen gingen ze naar de bovenzaal waar ze verbleven. Dit
waren Petrus, Johannes, Jakobus en Andreas, Filippus, Tomas, Bartolomeüs
en Matteüs, Jakobus, de zoon van Alfeüs, Simon de Zeloot en Judas, de zoon
van Jakobus.
14 Zij waren allen voortdurend en eensgezind aan het bidden, samen met
een aantal vrouwen, waaronder Jezus' moeder Maria, en met zijn broers.
15 Het was in die periode dat Petrus te midden van de gelovigen – een
groep van ongeveer 120 personen – opstond en zei:
16 “Geloofsgenoten, het Schriftgedeelte moest in vervulling gaan, waarin
de Heilige Geest bij monde van David profeteerde over Judas, die de
mensen die Jezus arresteerden naar Hem toe geleid heeft.
17 Judas werd als een van ons beschouwd en had een aandeel in onze
dienende taak gekregen.
18 Hij kocht een stuk grond met het loon voor het kwaad dat hij had
gedaan. Daar viel hij voorover, zijn lichaam scheurde open en zijn
ingewanden puilden naar buiten.
19 Dat raakte bekend onder alle inwoners van Jeruzalem. Daarom heet
dat stuk grond in hun taal Akeldama, wat ‘bloedgrond’ betekent.

20 Want in het boek Psalmen staat: 'Laat zijn woonplaats verlaten
zijn en laat er niemand wonen' en 'Laat een ander zijn positie als
verantwoordelijke overnemen'.
21 Daarom moet iemand anders, die de hele tijd bij ons is geweest toen
de Heer Jezus onder ons leefde –
22 te beginnen met zijn doop door Johannes tot de dag dat Hij bij ons is
weggenomen naar omhoog – samen met ons getuige van zijn verrijzenis
zijn."
23 Er werden twee kandidaten voorgesteld: Jozef Barsabbas die ook wel
Justus werd genoemd, en Mattias.
24 De gelovigen baden: "Heer, U kent de harten van alle mensen, wilt U
aanwijzen wie van deze twee U heeft uitgekozen
25 om de dienende taak als apostel over te nemen van Judas, die deze
positie heeft verlaten en nu op de plaats is die hem toekomt."
26 Er werd tussen hen geloot en het lot viel op Mattias. Zo werd hij een
apostel, samen met de andere elf.

2

1 Toen de dag van Pinksteren was aangebroken, waren ze allen op één
plaats bij elkaar.
2 Plots kwam uit de hemel een geluid dat leek op dat van een hevige
windvlaag. Het vulde het hele huis waar ze zich bevonden.
3 Toen verscheen bij hen iets dat leek op vlammen die zich verspreidden
en op elk van hen bleven rusten.
4 Ze raakten allen vervuld van de Heilige Geest en begonnen te spreken
in vreemde talen, zoals de Geest het hun ingaf om uit te spreken.
5 Nu woonden er in Jeruzalem Joodse mensen die God respecteerden en
die uit alle landen in de wereld afkomstig waren.
6 Toen dit gebeurde, kwamen velen van hen op het geluid af; ze waren
verbaasd dat iedereen hen in zijn eigen taal hoorde spreken.
7 Verwonderd en perplex vroegen ze: "Maar die mensen die daar spreken
zijn toch allen Galileeërs?
8 Hoe kan het dan dat ieder van ons hen hoort in de taal van zijn
geboortestreek?
9 Parten, Meden, Elamieten, inwoners van Mesopotamië, Judea, Kap-
padocië, Pontus, Asia,
10 Frygië, Pamfylië, Egypte en de streek rondom Cyrene in Libië, maar
ook bezoekers uit Rome
11 – zowel Joden als mensen die zich tot het jodendom hadden bekeerd –
en Kretenzen en Arabieren, we horen hen in onze eigen talen spreken over
Gods machtige daden!"
12 Verwonderd en verward vroegen ze elkaar: "Wat zou dit toch
betekenen?"
13 Anderen zeiden echter spottend: "Ze hebben te veel zoete wijn
gedronken."
14 Toen stond Petrus op, samen met de andere apostelen, en sprak hen op
luide toon toe: "Joden en alle inwoners van Jeruzalem, luister en laat mijn
woorden goed tot jullie doordringen.
15 Deze mensen zijn niet dronken zoals jullie denken, want het is nog
maar negen uur in de ochtend!
16 Wat hier gebeurt, is wat door de profeet Joël werd aangekondigd:

17 ‘Tegen het einde van de tijd, zegt God,
zal Ik mijn Geest uitstorten over alle mensen.
Jullie zonen en dochters zullen profeteren;
jullie jongeren zullen visioenen krijgen
en jullie ouderen dromen.
18 In die dagen stort Ik mijn Geest uit
over mijn dienaren en dienaressen en zij zullen profeteren.
19 Ik zal wonderen doen in de hemel boven
en tekenen op de aarde beneden: bloed, vuur en rookpluimen.
20 De zon zal duister worden en de maan bloedrood,
voordat de grote en glorierijke Dag van de Heer aanbreekt.
21 En het zal zo zijn dat ieder die de Heer aanroept,
gered zal worden.’
22 Israëlieten, luister naar dit nieuws: God heeft jullie gewezen op Jezus
van Nazaret. Zoals jullie weten heeft God immers door deze Man machtige
daden, wonderen en tekenen gedaan waar jullie zelf bij waren.
23 En overeenkomstig Gods onveranderlijke plan en voorkennis werd
Jezus aan jullie overgeleverd. Jullie hebben Hem door slechte mensen laten
kruisigen en doden.
24 God heeft Hem echter tot leven gewekt en Hem zo bevrijd van de
kwelling van de dood, want het was onmogelijk dat Hij in zijn greep zou
blijven.
25 David schreef namelijk over Hem:
‘Ik hield de Heer voortdurend voor ogen.
Omdat Hij aan mijn zijde is,
wankel ik niet.
26 Daarom is mijn hart blij
en jubelt mijn tong.
Mijn hele lichaam leeft in hoop,
27 want U laat mijn ziel niet in het dodenrijk achter
en U laat uw toegewijde niet tot ontbinding overgaan.
28 U maakt de paden van het leven aan mij bekend,
U vervult mij met vreugde
door uw aanwezigheid.’
29 Volksgenoten, wat onze voorvader David betreft kan ik jullie met
stelligheid zeggen dat hij gestorven en begraven is en dat zijn graf vandaag
nog bij ons is.
30 Maar hij was een profeet en hij wist dat God hem had gezworen dat
een van zijn afstammelingen op zijn troon zou zitten.
31 Hij voorzag de verrijzenis van de Messias en zei dat Hij niet in het
dodenrijk zou worden achtergelaten en dat zijn lichaam niet tot ontbinding
zou overgaan.
32 Deze Jezus is door God weer tot leven gewekt; wij allen zijn daar getuige
van.
33 Hij is verheven naar Gods rechterzijde, ontving de Heilige Geest die de
Vader had beloofd, en heeft geschonken wat jullie nu zien en horen.
34 Want David is niet naar de hemel gegaan, maar toch zegt hij:
‘De Heer zei tegen mijn Heer:
Neem plaats aan Mijn rechterzijde,
35 totdat Ik je vijanden aan je heb onderworpen.’

36 Daarom mogen alle Israëlieten er zeker van zijn dat God deze Jezus, die
jullie hadden gekruisigd, tot zowel Heer als Messias heeft aangesteld."
37 Toen de mensen dit hoorden, werden ze diep in hun harten geraakt
en vroegen ze Petrus en de andere apostelen: “Vrienden, wat moeten we
doen?”
38 Petrus antwoordde: “Jullie moeten allemaal tot inkeer komen en je
laten dopen in de naam van Jezus Christus, opdat jullie zonden worden
vergeven en jullie als geschenk de Heilige Geest ontvangen.
39 Want de belofte geldt voor jullie, voor jullie kinderen en voor alle
mensen ver weg, voor iedereen die de Heer onze God zal roepen.”
40 Hij vervolgde zijn getuigenis met nog meer argumenten en spoorde
hen aan: “Laat je redden uit deze corrupte wereld!”
41 De mensen die Petrus' boodschap aanvaardden, werden gedoopt. Die
dag werd hun aantal uitgebreid met ongeveer drieduizend personen.
42 Ze wijdden zich aan het onderwijs van de apostelen, het onderling
samenzijn, de gezamenlijke maaltijd en de gebeden.
43 De vele wonderen en tekenen die door de apostelen werden gedaan,
vervulden iedereen met ontzag.
44 Alle gelovigen bleven bijeen en hadden alles gemeenschappelijk.
45 Ze verkochten eigendommen en bezittingen en verdeelden de op-
brengst naar behoefte onder iedereen.
46 Elke dag kwamen ze trouw en eensgezind bijeen op het tempelterrein;
thuis braken ze het brood en aten ze gezamenlijk met een blij en oprecht
hart.
47 Ze loofden God en het hele volk was hen gunstig gezind. En elke dag
werden meer mensen gered en door de Heer aan hen toegevoegd.

3

1 Op een dag waren Petrus en Johannes onderweg naar het tempelterrein.
Het was 3 uur 's middags, de tijd van het gebed.
2 Ook werd er een man daarheen gedragen, die vanaf zijn geboorte aan
zijn voeten verlamd was. Hij werd elke dag naar de tempelpoort gebracht
die Schone Poort heet, zodat hij om aalmoezen kon vragen aan de mensen
die het tempelterrein opgingen.
3 Toen hij zag dat Petrus en Johannes het tempelterrein zouden opgaan,
vroeg hij hen om een aalmoes.
4 Petrus en Johannes keken hem in de ogen en Petrus zei: “Kijk ons eens
aan.”
5 Hij vestigde zijn aandacht op hen in de verwachting iets van hen te
krijgen.
6 Toen zei Petrus: “Goud of zilver heb ik niet, maar ik geef je wat ik wel
heb. In naam van Jezus Christus van Nazaret: sta op en wandel!”
7 Hij greep hem bij zijn rechterhand en hielp hem overeind. Op hetzelfde
moment werden zijn voeten en enkels gezond.
8 Hij sprong op, ging overeind staan en begon te stappen. Toen ging
hij met hen het tempelterrein op, waar hij rondwandelde, sprong en God
prees.
9 Alle mensen die daar waren, zagen hem wandelen en God prijzen.
10 Ze herkenden hem als de man die altijd om aalmoezen vroeg bij
de Schone Poort van de tempel, en ze waren vol verwondering en
verbijstering over wat er met hem was gebeurd.

11 Terwijl hij zich aan Petrus en Johannes vastklampte, stroomden alle
mensen die daar waren nieuwsgierig naar hen toe, op de plaats die de
Zuilengalerij van Salomo heet.
12 Toen Petrus dat zag, sprak hij de mensen toe: “Israëlieten, waarom
verbazen jullie je hierover en waarom staren jullie ons aan alsof het door
onze kracht of godsdienstigheid is dat deze man nu kan wandelen?
13 De God van Abraham, Isaak en Jakob, de God van onze voorvaders,
heeft zijn dienaar Jezus verheerlijkt, die door jullie was uitgeleverd en
afgewezen voor de ogen van Pilatus, zelfs toen die Hem wilde vrijlaten.
14 Jullie hebben de Heilige en Rechtvaardige afgewezen en vroegen om
gratie voor een moordenaar.
15 Jullie hebben de Gever van het leven vermoord, maar God heeft Hem
uit de dood doen verrijzen, en wij zijn daarvan getuige.
16 Op basis van het geloof in de kracht van Jezus is deze man, die jullie
zien en kennen, sterk geworden. Het is dankzij de kracht van Jezus en het
geloof dat Hij schenkt, dat deze man volkomen gezond is geworden in het
bijzijn van jullie allen.
17 Volksgenoten, ik weet dat jullie – en ook jullie leiders – uit onwetend-
heid hebben gehandeld.
18 Maar zo heeft God vervuld wat Hij vooraf had aangekondigd bij monde
van alle profeten, namelijk dat zijn Messias zou lijden.
19 Kom dus tot inkeer en bekering, opdat jullie zonden worden uitgewist
20 en opdat de Heer tijden van rust zal geven en Hij de Messias zal zenden,
die reeds voor jullie is aangesteld: Jezus.
21 Jezus moet in de hemel blijven tot het tijdstip waarop God alle dingen
herstelt, zoals Hij lang geleden bij monde van de heilige profeten heeft
beloofd.
22 Mozes zei immers al: ‘De Heer jullie God zal uit jullie eigen mensen
een profeet voor jullie doen opstaan die is zoals ik; luister naar alles wat
Hij jullie vertelt.
23 Ieder die niet naar die profeet luistert, zal uit het volk worden
verwijderd.’
24 En inderdaad hebben alle profeten, vanaf Samuel en zijn opvolgers, in
hun uitspraken de huidige periode aangekondigd.
25 Jullie zijn de erfgenamen van de profeten en van het verbond dat God
met jullie voorouders heeft gesloten. Hij zei tegen Abraham: ‘Door jouw
afstammelingen zullen alle volken op aarde worden gezegend.’
26 Nu God zijn dienaar heeft doen verrijzen, heeft Hij Hem eerst naar
jullie gezonden om jullie te zegenen door elk van jullie van zijn slechte
levenswandel af te brengen.”

4

1 Terwijl Petrus en Johannes het volk toespraken, kwamen de priesters,
de sadduceeën en het hoofd van de tempelwacht op hen af.
2 Ze ergerden zich omdat Petrus en Johannes, door het volk over Jezus te
onderwijzen, de verrijzenis uit de dood verkondigden.
3 Ze arresteerden hen en omdat het al avond was, zetten ze hen gevangen
tot de volgende dag.
4 Maar veel van de mensen die de toespraak hadden gehoord, kwamen
tot geloof en het aantal gelovigen nam toe tot ongeveer vijfduizend.

5 De volgende dag kwamen de Joodse leiders, oudsten en Schriftgeleerden
in Jeruzalem bijeen.
6 Annas de hogepriester was erbij, en ook Kajafas, Johannes, Alexander
en de overige leden van de familie van de hogepriester.
7 Ze lieten Petrus en Johannes voorleiden en vroegen hen: “Door welke
kracht of in wiens naam hebben jullie dit gedaan?”
8 Petrus raakte vervuld van de Heilige Geest en zei tegen hen: “Leiders
en oudsten van het volk,
9 als wij vandaag worden verhoord vanwege een goede daad die wij
hebben verricht voor een persoon met een handicap, zodat hij daarvan
is genezen,
10 dan moet u allen – en ook het hele volk Israël – weten dat deze persoon
gezond voor u staat door de kracht van Jezus Christus van Nazaret, die u
heeft gekruisigd maar die God uit de dood heeft doen verrijzen.
11 Jezus is de steen die door u, de bouwers, werd afgekeurd maar die de
hoeksteen is geworden.
12 Het is door Hem dat we gered moeten worden; de redding is bij
niemand anders te vinden. Er is in de hele wereld geen enkele andere
redder voor de mensen.”
13 Toen ze de vrijmoedigheid van Petrus en Johannes zagen en beseften
dat dit niet-opgeleide, gewone mannen waren, waren ze verbijsterd. Ze
herkenden hen als mensen die met Jezus hadden opgetrokken.
14 En omdat ze de genezen persoon bij hen zagen staan, hadden ze geen
weerwoord.
15 Ze stuurden hen de zaal uit en overlegden met elkaar.
16 Ze zeiden: “Wat zullen we met deze mensen doen? Voor alle inwoners
van Jeruzalem is het duidelijk dat er door hen een opmerkelijk teken is
verricht. Dat kunnen we niet ontkennen.
17 Laten we, om te voorkomen dat dit verder onder het volk bekend raakt,
hen waarschuwen dat ze in geen geval nog iemand in zijn naam mogen
toespreken.”
18 Ze riepen hen binnen en verboden hun streng om in de naam van Jezus
te spreken of te onderwijzen.
19 Maar Petrus en Johannes antwoordden: “Is het correct tegenover God
om naar u te luisteren in plaats van naar Hem? Oordeelt u zelf!
20 Wij kunnen echter niet zwijgen over wat we hebben gezien en
gehoord.”
21 Nadat ze Petrus en Johannes verder dreigend hadden toegesproken,
lieten ze hen vrij, omdat ze geen manier konden vinden om hen te straffen.
Dat kwam door het volk: iedereen verheerlijkte God voor wat er was
gebeurd.
22 De man die door dit wonder was genezen, was meer dan veertig jaar
oud.
23 Na hun vrijlating gingen Petrus en Johannes naar hun eigen mensen
om verslag uit te brengen van wat de hoofdpriesters en oudsten tegen hen
hadden gezegd.
24 Toen zij het hoorden, baden ze eensgezind luidop tot God: “Machtige
Heer, U bent de Maker van de hemel, de aarde en de zee met alles wat
daarin.
25 Door de Heilige Geest sprak U bij monde van uw dienaar en onze
voorvader David: ‘Waarom gaan de vreemde volken tekeer en smeden ze
dwaze plannen?

26 De koningen van de aarde stellen zich op en de heersers verzamelen
zich tegen de Heer en zijn Messias.'
27 Want inderdaad hebben Herodes, Pontius Pilatus, de niet-Joden en het
volk Israël zich in deze stad tegen uw heilige Dienaar Jezus, uw Gezalfde,
verzameld
28 om te doen wat U, in uw macht en volgens uw wil, reeds had besloten
dat er zou gebeuren.
29 En nu, Heer, kijk naar hun dreigementen en stel uw nederige dienaren
in staat om in alle vrijmoedigheid uw Woord te verkondigen.
30 Strek uw hand uit om te genezen en doe tekenen en wonderen door de
kracht van uw heilige dienaar Jezus."
31 Nadat ze hadden gebeden, beefde de plaats waar ze bijeen waren. Ze
raakten allen vervuld van de Heilige Geest en verkondigden vrijmoedig het
Woord van God.
32 De groep gelovigen was volkomen eensgezind en niemand beschouwde
zijn eigendommen als zijn eigen bezit, maar ze hadden alles gemeenschap-
pelijk.
33 De apostelen bleven met grote kracht getuigen over de verrijzenis van
de Heer Jezus, en Zijn rijke genade rustte op hen allen.
34 Ook leed niemand onder hen gebrek. Er waren namelijk eigenaars die
hun land of huizen verkochten en de opbrengst daarvan
35 ter beschikking van de apostelen stelden; het werd naar behoefte
onder iedereen verdeeld.
36 Er was een leviet die uit Cyprus afkomstig was, Jozef, die door de
apostelen Barnabas werd genoemd, wat "zoon van bemoediging" betekent.
37 Hij bezat een akker en verkocht die. De opbrengst bracht hij bij de
apostelen en stelde het hun ter beschikking.

5

1 Iemand die Ananias heette, verkocht samen met zijn vrouw Saffira een
stuk grond.
2 Met medeweten van zijn vrouw hield hij een deel van de opbrengst
achter. De rest bracht hij naar de apostelen en stelde het hun ter
beschikking.
3 Maar Petrus zei: "Ananias, hoe is het mogelijk dat de satan je hart heeft
vervuld, zodat je de Heilige Geest probeert te bedriegen door een deel van
de opbrengst van het stuk grond achter te houden?
4 Vóór de verkoop was het toch jouw eigendom? En erna beschikte je
toch zelf over de opbrengst? Hoe is het mogelijk dat je tot het besluit was
gekomen om dit te doen? Je hebt niet tegen mensen gelogen, maar tegen
God."
5 Toen Ananias deze woorden hoorde, viel hij neer en stierf. En ieder die
ervan hoorde, schrok hevig.
6 De jonge mannen wikkelden hem in doeken, droegen hem weg en
begroeven hem.
7 Ongeveer drie uur later kwam zijn vrouw binnen. Zij wist niet wat er
gebeurd was.
8 Petrus vroeg haar: "Vertel eens, hebben jullie het stuk grond voor dit
bedrag verkocht?" Zij antwoordde: "Ja, voor dit bedrag."
9 Toen zei Petrus tegen haar: "Hoe is het mogelijk dat jullie met elkaar
hebben afgesproken om de Geest van de Heer op de proef te stellen? De

voetstappen van de mensen die je man hebben begraven zijn al te horen
bij de deur. En ook jou zullen ze wegdragen."
10 Op hetzelfde moment viel ze voor zijn voeten neer en stierf. Toen de
jongemannen binnenkwamen, troffen ze haar dood aan. Ze droegen haar
weg en begroeven haar bij haar man.
11 De hele kerkgemeenschap en ieder die ervan hoorde, werd erg bang.

12 De apostelen verrichtten veel tekenen en wonderen onder het volk.
Alle gelovigen kwamen eensgezind bijeen in de Zuilengalerij van Salomo.
13 Van de anderen durfde niemand zich bij hen aan te sluiten, maar het
volk sprak lovend over hen.
14 Toch kwamen nog meer mannen én vrouwen tot het geloof in de Heer.
15 Men droeg zelfs de zieken de straat op en legde hen daar op bedden en
matten, in de hoop dat ten minste Petrus' schaduw in het voorbijgaan op
sommigen van hen zou vallen.
16 Ook uit de plaatsen rondom Jeruzalem kwamen grote aantallen
mensen naar hen toe. Ze brachten zieken en door onreine geesten
gekwelden mee en die werden allen genezen.

17 Toen kwam de hogepriester in actie met al zijn medestanders; dat
waren de sadduceeën. Vervuld van afgunst
18 arresteerden ze de apostelen en sloten ze hen op in de gevangenis.
19 Maar 's nachts opende een engel van de Heer de gevangenisdeuren en
leidde hen naar buiten.
20 Hij zei: “Ga op het tempelterrein staan en vertel al het nieuws over dit
nieuwe leven aan de mensen.”
21 De apostelen luisterden; rond zonsopgang gingen ze het tempelterrein
op en onderwezen verder. Inmiddels kwamen de hogepriester en zijn
medestanders aan. Ze riepen de hele Joodse raad – de voltallige raad van
oudsten van de Israëlieten – bijeen en gaven opdracht om de apostelen op
te halen uit de gevangenis.
22 Maar toen de tempelwachters in de gevangenis aankwamen, vonden
ze hen daar niet. Ze gingen terug en brachten verslag uit:
23 “We stelden vast dat de gevangenis zorgvuldig afgesloten was, en de
bewakers stonden bij de deuren, maar toen we die openden, troffen we
binnen niemand aan.”
24 Toen het hoofd van de tempelwacht en de hoofdpriesters die woorden
hoorden, vroegen ze zich vertwijfeld af wat er aan de hand was.
25 Toen kwam iemand hen verwittigen: “De mannen die u gevangen had
gezet, staan op het tempelterrein het volk te onderwijzen.”
26 Het hoofd van de tempelwacht ging er met zijn agenten op af en haalde
de apostelen op zonder gebruik van geweld, want ze waren bang dat het
volk hen anders zou stenigen.
27 De opgehaalde apostelen werden voor de Joodse raad geleid. De
hogepriester vroeg hun:
28 “Wij hebben jullie toch streng verboden om in de naam van die Man
te onderwijzen? Maar nu zijn jullie bezig om jullie leer in heel Jeruzalem
te verspreiden en willen jullie ons aansprakelijk stellen voor zijn dood!”
29 Petrus en de andere apostelen antwoordden: “Men moet God meer
gehoorzamen dan de mensen.
30 De God van onze voorouders heeft Jezus doen verrijzen, nadat u Hem
had omgebracht door Hem aan een kruis te hangen.

31 God heeft Hem verheven naar de plaats aan zijn rechterzijde, als
heerser en redder, opdat Hij inkeer en vergeving van zonden aan Israël
zou schenken.
32 Daarvan zijn wij getuigen, evenals de Heilige Geest, die door God wordt
geschonken aan de mensen die Hem gehoorzamen."
33 Toen de leden van de Joodse raad dat hoorden, werden ze woedend en
wilden ze de apostelen ombrengen.
34 Maar een farizeeër die Gamaliël heette, een Wetgeleerde die door
het hele volk werd gerespecteerd, stond op in de vergadering en liet de
apostelen kort naar buiten sturen.
35 Vervolgens sprak hij de vergadering toe: "Israëlieten, overweeg
zorgvuldig wat u met deze mannen gaat doen.
36 Want enige tijd geleden trad Teudas op. Hij beweerde dat hij een
bijzonder man was en ongeveer vierhonderd mensen sloten zich bij hem
aan. Hij werd omgebracht en zijn aanhang viel uiteen; er bleef niets van
over.
37 Verder trad Judas de Galileeër op, in de dagen van de volkstelling. Hij
leidde een aantal mensen in een opstand. Ook hij is omgekomen en zijn
aanhang werd uiteengedreven.
38 En wat de voorliggende zaak betreft zeg ik u: laat deze mensen met
rust. Laat hen gaan. Want als dit plan en deze activiteiten mensenwerk
zijn, zullen ze worden vernietigd.
39 Maar als dit van God is, kan u het niet vernietigen en kan zelfs blijken
dat u God aan het tegenwerken bent." De leden van de Joodse raad lieten
zich door hem overtuigen.
40 Ze riepen de apostelen naar binnen, geselden hen, verboden hun
streng om in de naam van Jezus te spreken en lieten hen vrij.
41 De apostelen verlieten de Joodse raad, vol vreugde omdat ze waardig
waren geacht om vernedering te ondergaan omwille van Jezus.
42 En elke dag waren ze zonder ophouden op het tempelterrein en aan
huis aan het onderwijzen en verkondigen dat Jezus de Messias is.

6

1 Terwijl het aantal volgelingen van Jezus in die tijd almaar toenam,
begonnen de Griekstaligen te klagen over de Arameestaligen, omdat de
Griekstalige weduwen over het hoofd werden gezien bij de dagelijkse
voedselbedeling.
2 Daarom riepen de Twaalf de hele groep volgelingen van Jezus bijeen en
zeiden: "Het zou ongepast zijn als wij de verkondiging van het Woord van
God zouden verwaarlozen om maaltijden uit te delen.
3 Daarom, geloofsgenoten: kies uit jullie midden zeven mannen die een
goede reputatie hebben en die vervuld van de Geest en vol wijsheid zijn.
Hen zullen wij voor deze taak aanstellen.
4 En wij zullen ons blijven bezighouden met het gebed en het verkondigen
van de boodschap van God."
5 De hele gemeenschap was tevreden met dit voorstel. Men koos Stefanus,
een man vol van geloof en de Heilige Geest, en ook Filippus, Prochorus,
Nikanor, Timon, Parmenas en Nikolaüs uit Antiochië, een bekeerling tot
het jodendom.
6 Ze stelden hen aan de apostelen voor en die baden voor hen en legden
hun de handen op.

7 Het Woord van God bleef zich verspreiden en het aantal volgelingen
van Jezus in Jeruzalem nam sterk toe. Ook een grote groep priesters
aanvaardde het geloof.
8 Stefanus was vol genade en kracht en deed grote wonderen en tekenen
onder het volk.
9 Maar sommige leden van de zogeheten Synagoge van de Vrijgelaten
Slaven – ze waren afkomstig uit Cyrene, Alexandrië, Cilicië en Asia – gingen
met Stefanus in discussie.
10 Ze konden echter niet op tegen de wijsheid die de Geest hem gaf bij het
spreken.
11 Daarom zetten ze enkele mannen ertoe aan te beweren: “Wij hebben
hem lasterlijke taal horen spreken tegen Mozes en God.”
12 Ze hitsten zowel het volk als de oudsten en de Schriftgeleerden op.
Vervolgens pakten ze Stefanus op. Ze leidden hem voor de Joodse raad.
13 Ook lieten ze valse getuigen naar voren komen, die zeiden: “Deze man
spreekt zich zonder ophouden uit tegen dit heiligdom en tegen de Wet.
14 Want we hebben hem horen zeggen dat die Jezus van Nazaret deze
plaats zal afbreken en de gebruiken zal veranderen die Mozes aan ons heeft
overgeleverd.”
15 Iedereen die in de Joodse raad zitting had, keek naar Stefanus en zag
dat zijn gezicht eruitzag als dat van een engel.

7

1 De hogepriester vroeg: “Is dat waar?”
2 Stefanus antwoordde: “Volksgenoten en leiders, luister. De hemelse God
verscheen aan onze voorvader Abraham toen die nog in Mesopotamië was,
voordat hij zich in Haran vestigde.
3 God zei tegen hem: ‘Verlaat je land en je familie en ga naar het land dat
Ik je zal tonen.’
4 Toen vertrok Abraham uit het land van de Chaldeeën en vestigde hij
zich in Haran. Nadat zijn vader was gestorven, stuurde God hem naar dit
land, waar u nu woont.
5 God gaf hem hier geen grond in eigendom, zelfs geen klein stukje. Wel
beloofde God dat Hij het land later aan hem en zijn afstammelingen in bezit
zou geven, hoewel Abraham toen nog geen kinderen had.
6 God zei dat zijn afstammelingen als vreemdelingen in het land van
anderen zouden verblijven, die hen tot slaven zouden maken en hen
vierhonderd jaar lang slecht zouden behandelen.
7 ‘Maar Ik zal het volk dat zij als slaven dienen veroordelen’, zei God, ‘en
daarna zullen ze wegtrekken en Mij hier vereren.’
8 Toen gaf God Abraham het verbond van de besnijdenis. Later kreeg
Abraham een zoon, Isaak, en hij besneed hem op de achtste dag na zijn
geboorte. Isaak werd vader van Jakob en Jakob van de twaalf stamvaders.
9 De stamvaders werden afgunstig op Jozef en verkochten hem naar
Egypte. Maar God was bij hem
10 en bevrijdde hem uit al zijn ellende. God schonk Jozef wijsheid en
zorgde dat hij in de gunst kwam bij Farao, de koning van Egypte. Die stelde
hem aan als bestuurder van Egypte en hoofd van zijn hofhouding.
11 Er brak echter hongersnood uit in heel Egypte en Kanaän. De ellende
was groot en onze voorouders konden geen eten meer vinden.

12 Toen Jakob hoorde dat er graan was in Egypte, stuurde hij onze
voorvaders daar een eerste keer heen.
13 Bij het tweede bezoek maakte Jozef zich aan zijn broers bekend en
kwam Farao Jozefs afkomst te weten.
14 Toen stuurde Jozef hen terug om zijn vader Jakob en zijn hele familie
op te halen, 75 personen.
15 En zo kwam Jakob in Egypte terecht, waar hij en onze voorouders zijn
gestorven.
16 Ze werden naar Sichem overgebracht en bijgezet in het graf dat
Abraham voor een geldbedrag had gekocht van de Chamorieten in Sichem.
17 En naarmate het tijdstip naderde waarop God de belofte zou vervullen
die Hij aan Abraham gedaan had, werd het volk Israël in Egypte groter en
talrijker.
18 Later werd iemand anders koning van Egypte, iemand die niet wist wie
Jozef was.
19 Hij ging bedrieglijk met ons volk om en behandelde onze voorouders
slecht: hij dwong hen hun baby's buiten achter te laten, zodat ze zouden
sterven.
20 In die tijd werd Mozes geboren. Hij was bijzonder mooi. Drie maanden
lang werd voor hem gezorgd door zijn eigen familie.
21 Maar toen hij buiten werd achtergelaten, werd hij door de dochter van
Farao geadopteerd en als haar eigen zoon opgevoed.
22 Mozes werd opgeleid in alle wijsheid van de Egyptenaren en was
krachtig in woord en daad.
23 Toen hij veertig jaar oud werd, besloot hij zijn verwanten, de
Israëlieten, te bezoeken.
24 Hij zag dat een van hen werd mishandeld, schoot hem te hulp en zorgde
voor vergelding door de Egyptenaar dood te slaan.
25 Hij dacht dat zijn volksgenoten wel zouden beseffen dat God hem zou
gebruiken om hen te bevrijden, maar ze begrepen het niet.
26 De volgende dag zag hij Israëlieten met elkaar vechten. Hij probeerde
hen met elkaar te verzoenen door te zeggen: ‘Mannen, jullie zijn
volksgenoten. Waarom doen jullie elkaar kwaad?’
27 De man die zijn volksgenoot mishandelde, duwde Mozes weg en zei:
‘Wie heeft jou als leider en rechter over ons aangesteld?
28 Wil je mij ombrengen zoals je gisteren die Egyptenaar hebt omge-
bracht?’
29 Toen Mozes dat hoorde, vluchtte hij. Hij woonde als vreemdeling in
het land Midian en kreeg daar twee zonen.
30 Na verloop van veertig jaar verscheen in de wildernis bij de berg Sinaï
een engel aan Mozes, in de vlammen van een brandende doornstruik.
31 Mozes verwonderde zich over wat hij zag. Toen hij dichterbij kwam
om het beter te bekijken, klonk de stem van de Heer:
32 ‘Ik ben de God van je voorvaders, de God van Abraham, Isaak en Jakob.’
Mozes begon te beven en durfde niet te kijken.
33 Toen zei de Heer tegen hem: ‘Trek je schoenen uit, want de plaats waar
je staat is heilige grond.
34 Ik heb gezien dat mijn volk wordt mishandeld in Egypte, Ik heb hun
zuchten gehoord en Ik ben gekomen om hen te bevrijden. Kom hier, dan
zend Ik je naar Egypte.'

35 Dit is de Mozes die de mensen hadden afgewezen door te zeggen: ‘Wie
heeft jou als leider en rechter aangesteld?’ Maar God gebruikte een engel
die in de doornstruik aan hem verscheen om hem naar hen toe te sturen
als leider en verlosser.
36 Hij leidde hen weg en deed wonderen en tekenen in het land Egypte,
bij de Rode Zee en in de woestijn, veertig jaar lang.
37 Dit is de Mozes die tegen de Israëlieten zei: ‘God zal uit jullie eigen
mensen een profeet zoals ik voor jullie doen opstaan.’
38 Hij was bij ons volk in de woestijn, bij onze voorouders en bij de engel
die tot hem sprak op de berg Sinaï. Hij ontving levende woorden om aan
ons door te geven.
39 Onze voorouders weigerden hem echter te gehoorzamen; ze wezen
hem af en verlangden terug naar Egypte.
40 Ze zeiden tegen Aäron: ‘Maak goden die de weg voor ons zullen leiden.
Want we weten niet wat er gebeurd is met die Mozes, die ons het land
Egypte heeft uitgeleid.’
41 Het was in die periode dat ze een afgodsbeeld in de vorm van een
kalf maakten, er offers aan brachten en zich verheugden over iets dat ze
eigenhandig gemaakt hadden.
42 Maar God keerde zich van hen af en gaf hen over aan de verering van
de hemellichamen, zoals in het boek van de profeten staat:
‘Hebben jullie Mij veertig jaar lang in de woestijn offers en slachtoffers
gebracht, Israëlieten?
43 Nee, jullie hebben de tent voor de verering van Moloch meegedragen
en de ster van de god Refan, en de afgodsbeelden die jullie hebben
gemaakt om te aanbidden.
Daarom zal ik jullie wegvoeren tot voorbij Babylon.’
44 Onze voorouders in de woestijn hadden de tent bij zich die op Gods
aanwezigheid wees – gemaakt volgens de instructies die Hij aan Mozes had
gegeven en volgens het voorbeeld dat Mozes had gezien.
45 Onze latere voorouders brachten de tent mee toen ze onder leiding van
Jozua het land veroverden op de volken die God voor hen verdreef. De tent
bleef in het land tot de tijd van David.
46 David vond genade bij God en hij wilde graag voorzien in een heiligdom
voor Jakobs God.
47 Het was echter Salomo die een tempel voor Hem bouwde.
48 Toch woont de Allerhoogste niet in heiligdommen die door mensen zijn
gebouwd. Zoals de profeet zegt:
49 ‘De hemel is mijn troon en de aarde mijn voetenbank.
Wat voor huis ga je dan voor Mij bouwen, zegt de Heer,
of op welke plaats zal Ik verblijven?
50 Heb Ik dit alles niet zelf gemaakt?’
51 Koppige mensen, onbesneden van hart en oren, jullie verzetten je altijd
tegen de Heilige Geest, net als jullie voorouders!
52 Wie van de profeten hebben jullie voorouders niet vervolgd? Zij
hebben zelfs de mensen gedood die de komst van de Rechtvaardige hebben
aangekondigd. En nu zijn jullie zijn verraders en moordenaars geworden,
53 jullie die de Wet door de tussenkomst van engelen hebben ontvangen,
maar er niet naar leven!”
54 Toen de leden van de Joodse raad dat hoorden, werden ze zo kwaad op
hem dat ze begonnen te knarsetanden.

55 Maar Stefanus, vervuld van de Heilige Geest, tuurde naar de hemel.
Hij zag Gods hemelse pracht en Jezus die aan Gods rechterzijde stond.
56 “Kijk”, zei hij, “ik zie dat de hemel is geopend en dat de Mensenzoon
aan Gods rechterzijde staat.”
57 Toen begonnen ze luid te schreeuwen, bedekten hun oren en stormden
met zijn allen op hem af.
58 Ze sleurden hem de stad uit en begonnen hem te stenigen. De getuigen
gaven hun mantels in bewaring bij een jongeman die Saulus heette.
59 Terwijl ze hem stenigden, bad Stefanus: “Heer Jezus, ontvang mijn
geest.”
60 Hij viel op zijn knieën en schreeuwde: “Heer, reken hun deze zonde
niet aan.” Na die woorden stierf hij.

8

1 Saulus stemde in met de moord op Stefanus. Diezelfde dag barstte
er een grote vervolging van de kerkgemeenschap in Jeruzalem los; met
uitzondering van de apostelen raakten allen verspreid over de gebieden
Judea en Samaria.
2 Stefanus werd begraven door mensen die God respecteerden en er werd
diep om hem gerouwd.
3 Maar Saulus begon de kerkgemeenschap te gronde te richten: hij drong
het ene huis na het andere binnen, sleurde zowel mannen als vrouwen weg
en liet hen gevangenzetten.
4 Zij die verspreid raakten, trokken rond en verkondigden het evangelie.
5 Filippus ging naar de stad Samaria en verkondigde daar de Messias.
6 Toen de mensenmassa Filippus hoorde spreken en de wonderlijke
tekenen zag die hij deed, luisterde iedereen geboeid naar zijn boodschap.
7 Bij veel mensen met onreine geesten kwamen die luid schreeuwend
naar buiten en velen die verlamd of slecht ter been waren, werden
genezen.
8 Daarom was er veel vreugde in die stad.
9 Nu was er iemand die Simon heette en die al enige tijd magie had
bedreven in de stad. Hij deed de mensen van Samaria versteld staan en
beweerde dat hij een bijzonder persoon was.
10 Alle mensen, van de geringste tot de aanzienlijkste, luisterden geboeid
naar hem en zeiden: “Hij is de god die de Grote Macht wordt genoemd.”
11 Ze luisterden zo geboeid naar hem omdat zijn magie lange tijd indruk
op hen had gemaakt.
12 Maar toen ze Filippus gingen geloven, die het goede nieuws over Gods
koninkrijk en over Jezus Christus verkondigde, werden ze gedoopt, zowel
mannen als vrouwen.
13 Ook Simon zelf kwam tot geloof. Hij werd gedoopt en bleef voort-
durend bij Filippus in de buurt, want hij was onder de indruk van de
tekenen en grote wonderen die hij zag.
14 Toen de apostelen in Jeruzalem hoorden dat Samaria het Woord
van God had aanvaard, stuurden ze Petrus en Johannes naar de nieuwe
gelovigen.
15 Eenmaal aangekomen baden ze voor hen, dat ze de Heilige Geest
mochten ontvangen,
16 want Hij was op nog geen van hen neergedaald; ze waren enkel
gedoopt in de naam van de Heer Jezus.

17 Toen legden Petrus en Johannes hun de handen op en ontvingen zij de
Heilige Geest.
18 Toen Simon zag dat de Geest werd gegeven via handoplegging door de
apostelen, bood hij hun geld aan en zei:
19 “Geef mij ook deze macht, zodat iedereen bij wie ik de handen opleg,
de Heilige Geest zal ontvangen.”
20 Maar Petrus zei tegen hem: “Laat jouw geld samen met jou ten onder
gaan als je denkt dat je Gods gave met geld kan kopen.
21 Jij krijgt geen enkel aandeel in wat wij doen, want je houding tegenover
God is niet oprecht.
22 Bekeer je dus van dit kwaad en bid de Heer om je te vergeven voor de
slechte bedoelingen in je hart,
23 want ik zie dat je vol afgunst bent en in het kwaad verstrikt zit.”
24 Simon antwoordde: “Bid voor mij tot de Heer, dat niets van wat jullie
hebben gezegd mij zal overkomen.”

25 Nadat Petrus en Johannes hadden gepredikt en het Woord van de
Heer hadden gesproken, keerden ze terug naar Jeruzalem. Onderweg
verkondigden ze in veel Samaritaanse dorpen het evangelie.
26 En tegen Filippus zei een engel van de Heer: “Ga op reis in zuidelijke
richting, naar de weg van Jeruzalem naar Gaza.” Dit is een verlaten weg.
27 Daarom ging hij op pad. Daar bevond zich een Ethiopiër, een eunuch
van de hofhouding van de kandake, de Ethiopische koningin. Hij beheerde
haar hele schatkist en was naar Jeruzalem geweest om God te aanbidden.
28 Op de terugweg zat hij in zijn wagen het boek van de profeet Jesaja te
lezen.
29 Toen zei de Geest tegen Filippus: “Ga naar die wagen toe en blijf erbij.”
30 Toen Filippus erheen ging, hoorde hij de Ethiopiër uit de profeet Jesaja
voorlezen. Hij vroeg hem: “Begrijpt u wat u aan het lezen bent?”
31 Hij antwoordde: “Hoe zou ik dat kunnen zonder dat iemand mij uitleg
geeft?” En hij stond erop dat Filippus zou instappen en bij hem zou komen
zitten.
32 Hij was het volgende Schriftgedeelte aan het lezen:

“Hij werd als een schaap naar de slacht geleid,
als een lam dat stil is bij zijn scheerder deed hij zijn mond niet open.

33 In zijn vernedering werd zijn recht hem ontnomen.
Wie kan over zijn afstammelingen vertellen?
Want zijn leven werd van de aarde weggenomen.”

34 De eunuch vroeg aan Filippus: “Mag ik u vragen over wie de profeet
het hier heeft? Over zichzelf of iemand anders?”
35 Filippus begon te vertellen en met dit Schriftgedeelte als uitgangspunt
verkondigde hij hem het evangelie van Jezus.
36 Terwijl ze nog onderweg waren, kwamen ze bij water. De eunuch zei:
“Kijk, water! Wat zou mij ervan weerhouden om gedoopt te worden?”
38 Hij liet de wagen tot stilstand brengen, ze gingen allebei het water in
en Filippus doopte de eunuch.
39 En toen ze uit het water kwamen, nam de Geest van de Heer Filippus
weg. De eunuch zag hem niet meer, en hij vervolgde zijn reis vol vreugde.
40 Filippus bleek in Azotus te zijn. Hij verkondigde het evangelie in alle
steden waar hij langstrok, totdat hij in Caesarea aankwam.

9

1 Saulus ging nog altijd tegen de volgelingen van de Heer tekeer door hen
met de dood te bedreigen. Hij ging naar de hogepriester
2 en vroeg hem om brieven voor de synagogen in Damascus, opdat hij,
als hij daar mensen zou vinden die bij de Weg hoorden, hen zou kunnen
gevangennemen en naar Jeruzalem brengen, zowel mannen als vrouwen.
3 Maar terwijl hij onderweg was – hij was al bijna bij Damascus – werd
hij plots beschenen door een licht uit de hemel.
4 Hij viel op de grond en hoorde een stem tegen hem zeggen: “Saul, Saul,
waarom vervolg je Mij?”
5 Hij vroeg: “Wie bent U, Heer?” De stem zei: “Ik ben Jezus, degene die jij
vervolgt.
6 Maar kom overeind en ga de stad in. Dan zal aan je worden verteld wat
je moet doen.”
7 Zijn medereizigers stonden sprakeloos: ze hoorden wel de stem, maar
zagen niemand.
8 Saulus stond op van de grond en hoewel hij zijn ogen open had, zag hij
niets. Ze namen hem bij de hand en leidden hem zo Damascus binnen.
9 Drie dagen lang kon hij niet zien en at en dronk hij niet.
10 Nu bevond zich in Damascus een volgeling van Jezus die Ananias
heette. In een visioen zei de Heer tegen hem: “Ananias!” Hij antwoordde:
“Hier ben ik, Heer!”
11 De Heer zei tegen hem: “Sta op, ga naar de straat die de Rechte Straat
heet en vraag bij het huis van Judas naar iemand uit Tarsus die Saulus heet.
Hij is aan het bidden
12 en heeft in een visioen een man zien binnenkomen die Ananias heet
en die hem de handen oplegde om hem weer te laten zien.”
13 Ananias antwoordde echter: “Heer, ik heb van veel mensen over deze
man gehoord, dat hij de mensen in Jeruzalem die bij U horen veel kwaad
heeft aangedaan.
14 En hij heeft van de hoofdpriesters de volmacht gekregen om iedereen
hier gevangen te nemen die U aanbidt.”
15 Maar de Heer zei tegen Ananias: “Ga, want Ik heb deze man
uitverkoren om aan de niet-Joden en hun leiders, maar ook aan het volk
Israël, te verkondigen wie Ik ben.
16 Ik zal hem tonen hoezeer hij zal moeten lijden omwille van Mij.”
17 Ananias vertrok, ging het huis binnen, legde Saulus de handen op en
zei: “Saul, broeder, de Heer die aan jou is verschenen toen je naar hier
onderweg was – Jezus – heeft mij gestuurd opdat je weer zal zien en met
de Heilige Geest wordt vervuld.”
18 Meteen was het alsof er vliezen van Saulus' ogen vielen. Hij kon weer
zien, stond op en werd gedoopt.
19 Nadat hij had gegeten, kwam Saulus weer op krachten. Hij bleef enkele
dagen bij de volgelingen van Jezus in Damascus
20 en begon meteen in de synagogen te verkondigen dat Jezus de Zoon
van God is.
21 Alle mensen die hem hoorden spreken, waren perplex en zeiden: “Is dit
niet de man die in Jeruzalem de mensen die Jezus aanroepen vervolgde en
die hier is gekomen om hen gevangen te nemen en aan de hoofdpriesters
voor te leiden?”

22 Saulus' optreden werd steeds krachtiger en hij bracht de Joodse
mensen die in Damascus woonden in verwarring door aan te tonen dat
Jezus de Messias is.
23 Na een aantal dagen spanden enkele Joodse mensen samen om hem te
doden.
24 Hun plan raakte echter bij Saulus bekend. Dag en nacht bewaakten ze
de stadspoorten om hem te kunnen doden.
25 Maar Saulus' volgelingen namen hem 's nachts mee en lieten hem in
een korf door een opening in de stadsmuur naar beneden zakken.
26 In Jeruzalem aangekomen, probeerde Saulus zich bij de volgelingen
van Jezus aan te sluiten. Maar iedereen was bang voor hem, men geloofde
niet dat hij een volgeling van Jezus was geworden.
27 Barnabas nam hem echter onder zijn hoede en bracht hem bij de
apostelen. Hij vertelde hun hoe Saulus onderweg de Heer had gezien en
Hij tot hem had gesproken, en hoe Saulus in Damascus vrijmoedig in de
naam van Jezus had gesproken.
28 Saulus bleef bij hen en bewoog zich vrij binnen Jeruzalem, terwijl hij
vrijmoedig sprak in de naam van de Heer.
29 Hij praatte en discussieerde ook met de Griekstalige Joden, maar zij
probeerden hem om te brengen.
30 Toen de gelovigen dat te weten kwamen, brachten ze hem naar
Caesarea en stuurden hem verder naar Tarsus.
31 De kerkgemeenschap in heel Judea, Galilea en Samaria kende vrede,
werd opgebouwd, leefde in ontzag voor de Heer, werd bemoedigd door de
Heilige Geest en groeide in aantal.
32 Petrus reisde door het hele land en kwam zo bij de gelovigen die in
Lydda woonden.
33 Hij trof daar iemand aan die Eneas heette en al acht jaar verlamd en
bedlegerig was.
34 Petrus zei tegen hem: “Eneas, Jezus Christus geneest je. Sta op en maak
je bed op.” Eneas stond meteen op.
35 Alle inwoners van Lydda en Saron zagen hem en bekeerden zich tot de
Heer.
36 Nu was er in Joppe een volgelinge van Jezus die Tabita heette. Dat
wordt vertaald als Dorkas. Zij deed veel goede daden en gaf aan de armen.
37 Het was in die tijd dat zij ziek werd en stierf. Ze werd gewassen en in
een bovenzaal opgebaard.
38 Lydda is dicht bij Joppe en toen de volgelingen van Jezus hoorden dat
Petrus daar was, stuurden ze twee mannen naar hem toe met het verzoek:
“Kom zonder uitstel bij ons.”
39 Petrus ging meteen met hen mee. Eenmaal aangekomen brachten ze
hem naar de bovenzaal. Alle weduwen kwamen huilend om hem heen
staan en toonden hem de tunieken en mantels die Dorkas had gemaakt
toen ze nog leefde.
40 Petrus stuurde iedereen naar buiten, knielde neer en bad. Vervolgens
keerde hij zich tot het lichaam en zei: “Tabita, sta op.” Ze opende haar ogen
en toen ze Petrus zag, ging ze overeind zitten.
41 Hij nam haar bij de hand en hielp haar opstaan. En nadat hij de
gelovigen, inclusief de weduwen, had geroepen, toonde hij hun dat ze
leefde.
42 Dit raakte in heel Joppe bekend en velen kwamen tot geloof in de Heer.

43 Petrus bleef enige tijd in Joppe, bij een leerlooier die Simon heette.

10

1 Er was in Caesarea iemand die Cornelius heette, een centurio van wat
de Italiaanse legerafdeling werd genoemd.
2 Hij en zijn hele huishouden hadden eerbied en ontzag voor God, en hij
gaf veel aan de armen van het volk en bad aanhoudend tot God.
3 Op een dag, rond drie uur 's middags, had Cornelius een visioen waarin
hij duidelijk zag dat er een engel van God bij hem binnenkwam en tegen
hem zei: "Cornelius!"
4 Hij keek hem verschrikt aan en vroeg: "Wat is er, meneer?" De engel
antwoordde: "Je gebeden en je giften voor de armen hebben God bereikt
en Hij heeft er acht op geslagen.
5 Stuur dus mannen naar Joppe om een zekere Simon op te halen, die
Petrus wordt genoemd.
6 Hij logeert bij een zekere Simon de leerlooier, die in een huis aan zee
woont."
7 Zodra de engel die met hem had gesproken was vertrokken, riep
Cornelius twee van zijn huisslaven en een soldaat die in zijn dienst was
en ontzag voor God had.
8 Nadat hij hun alles had uitgelegd, stuurde hij hen naar Joppe.
9 De volgende dag, toen ze onderweg waren en in de buurt van de
stad kwamen, was Petrus het dakterras opgegaan om te bidden. Het was
ongeveer twaalf uur.
10 Hij kreeg honger en wilde iets eten. Terwijl men iets voor hem
klaarmaakte, kreeg hij een visioen.
11 Hij zag dat de hemel openging en er een voorwerp naar beneden kwam
dat op een groot laken leek en aan de vier hoeken naar de aarde werd
neergelaten.
12 Er zaten allerlei viervoetige dieren en wilde reptielen en vogels in.
13 Hij hoorde een stem tegen hem zeggen: "Ga je gang, Petrus, slacht en
eet."
14 Maar Petrus antwoordde: "Dat nooit, Heer, want ik heb nog nooit iets
gegeten dat verwerpelijk of onrein is."
15 Petrus hoorde de stem nogmaals: "Wat God rein heeft verklaard, mag
jij niet als onrein behandelen."
16 Dit gebeurde driemaal. Meteen daarna werd het voorwerp naar de
hemel opgetrokken.
17 Terwijl Petrus zich verwonderd afvroeg wat het visioen dat hij had
gezien betekende, stonden de mannen die door Cornelius waren gestuurd
en die naar het huis van Simon hadden gevraagd, al voor de poort.
18 Ze riepen: "Logeert Simon die Petrus wordt genoemd hier?"
19 Terwijl Petrus nog over het visioen nadacht, zei de Geest tegen hem:
"Luister, er zijn drie mannen naar je op zoek.
20 Sta op, ga naar beneden en ga zonder aarzelen met hen mee, want Ik
heb hen gestuurd."
21 Petrus ging naar beneden en zei tegen de mannen: "Ik ben degene die
jullie zoeken. Wat is de reden van jullie komst?"
22 Ze zeiden: "Cornelius, een centurio, een integere man met ontzag voor
God, en die een goede reputatie heeft bij het hele Joodse volk, heeft van een

engel van God de opdracht ontvangen om u naar zijn huis uit te nodigen
en te luisteren naar wat u te zeggen hebt."
23 Petrus liet hen binnen en verleende hun onderdak.
De volgende ochtend ging hij met hen op pad. Enkele gelovigen uit Joppe
reisden mee.
24 De dag erna kwamen ze in Caesarea aan. Cornelius was Petrus aan het
opwachten en had zijn familie en beste vrienden bijeengeroepen.
25 Toen Petrus op het punt stond om naar binnen te gaan, kwam Cornelius
naar hem toe en liet zich aan Petrus' voeten vallen om hem te eren.
26 Maar die deed hem opstaan door te zeggen: "Ga maar staan, ik ben
slechts een mens."
27 Terwijl hij met hem praatte, ging Petrus mee naar binnen, waar hij zag
dat er een groot aantal mensen was bijeengekomen.
28 Hij zei tegen hen: "Zoals u weet is het voor een Jood verboden om met
vreemdelingen om te gaan of hen te bezoeken. Maar God heeft mij getoond
dat ik geen enkel mens verwerpelijk of onrein moet noemen.
29 Dus toen ik werd uitgenodigd, ben ik zonder bezwaar gekomen.
Daarom vraag ik u, om welke reden hebt u mij laten ophalen?"
30 Cornelius antwoordde: "Drie dagen geleden was ik rond deze tijd,
rond drie uur 's middags, thuis aan het bidden, toen er plots een man in
blinkende kleren voor me stond.
31 Hij zei: 'Cornelius, God heeft je gebed gehoord en Hij heeft acht
geslagen op je giften voor de armen.
32 Stuur daarom iemand naar Joppe om Simon op te halen, die Petrus
wordt genoemd. Hij logeert in het huis van Simon de leerlooier, bij de zee.'
33 Ik heb u meteen laten ophalen en u hebt er goed aan gedaan om
te komen. Wij allen zijn hier in Gods tegenwoordigheid aanwezig om te
luisteren naar alles wat de Heer u beveelt aan ons te zeggen."
34 Toen nam Petrus het woord. Hij zei: "Nu begrijp ik werkelijk dat er bij
God geen favoritisme is,
35 maar dat iedereen, uit welk volk ook, die ontzag voor Hem heeft en
een rechtvaardig leven leidt, welkom bij Hem is.
36 De boodschap die Hij aan de Israëlieten heeft gezonden, de verkondig-
ing van het evangelie van vrede door Jezus Christus, is als volgt: Hij is Heer
over alle mensen.
37 U weet wat er in heel Judea is gebeurd, vanaf het begin in Galilea na
de doop die Johannes verkondigde,
38 hoe God Jezus van Nazaret met de Heilige Geest en met macht heeft
gezalfd en hoe Jezus al rondtrekkende goede daden deed en mensen genas
die in de macht van de duivel waren, omdat God met Hem was.
39 Wij zijn ooggetuigen van alles wat Hij heeft gedaan in het Joodse land
en in Jeruzalem. Hij werd gedood door kruisiging,
40 maar God heeft Hem op de derde dag doen verrijzen en heeft ervoor
gezorgd dat Hij werd gezien.
41 Niet door het hele volk, maar door ooggetuigen die reeds door God
waren uitgekozen, door ons die met Jezus hebben gegeten en gedronken
nadat Hij uit de dood was verrezen.
42 Hij heeft ons opgedragen, aan het volk te verkondigen en te getuigen
dat Hij degene is die door God is aangesteld tot rechter van de levenden en
de doden.
43 Alle profeten getuigen over Hem dat ieder die in Hem gelooft, dankzij
Hem vergeving van zonden ontvangt."

44 Terwijl Petrus nog sprak, kwam de Heilige Geest over alle mensen die
naar zijn woorden luisterden.
45 De besneden gelovigen die met Petrus waren meegekomen, stonden
ervan versteld dat de Heilige Geest nu ook als een geschenk over niet-Joden
was uitgestort.
46 Ze hoorden hen namelijk in tongentaal spreken en God de hoogste eer
geven. Toen zei Petrus:
47 “Wie zou deze mensen, die net als wij de Heilige Geest hebben
ontvangen, ervan kunnen weerhouden om in water te worden gedoopt?”
48 Hij droeg hun op, zich in de naam van Jezus Christus te laten dopen.
Toen vroegen ze hem om enkele dagen te blijven.

11

1 De apostelen en de gelovigen in heel Judea hoorden dat ook niet-Joden
het Woord van God hadden aanvaard.
2 Maar toen Petrus naar Jeruzalem ging, namen de besneden gelovigen
hem dat kwalijk.
3 Ze zeiden: “Jij bent bij onbesneden mensen thuis geweest en hebt met
hen gegeten.”
4 Petrus legde hun echter het hele verhaal uit, vanaf het begin. Hij zei:
5 “Ik was in de stad Joppe aan het bidden en werd overvallen door een
visioen. Ik zag een voorwerp dat op een groot laken leek en dat aan de vier
hoeken uit de hemel werd neergelaten. Het kwam vlak voor mij terecht.
6 Toen ik erin keek, zag ik viervoetige landdieren en wilde beesten en
reptielen en vogels.
7 En ik hoorde een stem, die tegen mij zei: ‘Ga je gang, Petrus, slacht en
eet.’
8 Maar ik zei: ‘Dat nooit, Heer, want ik heb nog nooit iets gegeten dat
verwerpelijk of onrein is.’
9 De stem uit de hemel sprak nogmaals: ‘Wat God rein heeft verklaard,
mag jij niet als onrein behandelen.’
10 Dit gebeurde driemaal; daarna werd alles opgetrokken, terug naar de
hemel.
11 En precies op dat moment stonden er drie mannen bij het huis waar
ik logeerde. Ze waren vanuit Caesarea naar mij toe gezonden.
12 De Geest zei tegen me dat ik zonder aarzelen met hen moest meegaan.
Deze zes geloofsgenoten hier kwamen ook mee, en we zijn het huis van de
man binnengegaan.
13 Hij vertelde ons hoe hij een engel in zijn huis had zien staan, die zei:
‘Stuur iemand naar Joppe om Simon op te halen, die Petrus wordt genoemd.
14 Hij zal woorden tot je spreken waardoor jij en je hele huishouden gered
zullen worden.’
15 Ik was nauwelijks begonnen met spreken toen de Heilige Geest over
hen kwam zoals in het begin ook over ons.
16 En ik herinnerde mij de woorden van de Heer. Hij had gezegd:
‘Johannes doopte met water, maar jullie zullen worden gedoopt met de
Heilige Geest.’
17 Dus als God hun hetzelfde geschenk heeft gegeven als aan ons toen wij
tot geloof in de Heer Jezus Christus waren gekomen, wie ben ik dan om te
proberen God tegen te houden?”

18 Toen ze dit hoorden, waren ze gerustgesteld en verheerlijkten ze God
met de woorden: “Blijkbaar heeft God ook aan de niet-Joodse volken de
inkeer geschonken die tot het leven leidt.”
19 Inmiddels waren zij die verspreid waren geraakt wegens de onder-
drukking na wat er met Stefanus was gebeurd, naar Fenicië, Cyprus en
Antiochië getrokken. Ze verkondigden het evangelie uitsluitend aan Joodse
mensen.
20 Maar sommigen van hen – afkomstig van Cyprus en Cyrene – spraken
na hun aankomst in Antiochië ook met Griekstaligen en verkondigden hun
het evangelie – Jezus is Heer.
21 De zegen van de Heer rustte op hen. Een groot aantal mensen kwam
tot geloof en bekeerde zich tot de Heer.
22 Het nieuws hierover bereikte de kerkgemeenschap in Jeruzalem en
men stuurde Barnabas naar Antiochië.
23 Toen die aankwam en zag dat Gods genade aan het werk was, was
hij verheugd en spoorde hij allen aan, van harte aan de Heer toegewijd te
blijven.
24 Barnabas was een goed mens, vol van de Heilige Geest en geloof. En
een groot aantal mensen werd voor de Heer gewonnen.
25 Barnabas vertrok naar Tarsus om Saulus op te zoeken.
26 En toen hij hem had gevonden, nam hij hem mee naar Antiochië. Een
jaar lang kwamen Barnabas en Saulus met de kerkgemeenschap bijeen
en onderwezen ze een groot aantal mensen. Het was in Antiochië dat de
volgelingen van Jezus voor het eerst christenen werden genoemd.
27 In die periode kwamen er profeten uit Jeruzalem naar Antiochië.
28 Een van hen – hij heette Agabus – stond op en voorspelde door toedoen
van de Geest dat er een grote hongersnood zou komen in het hele Romeinse
rijk. (Die kwam er in de tijd van Claudius.)
29 Daarom besloten de volgelingen van Jezus, elk naar vermogen bijstand
te sturen naar hun geloofsgenoten die in Judea woonden.
30 En dat deden ze door Barnabas en Saulus met de gift naar de oudsten
te sturen.

12

1 Rond die tijd liet koning Herodes sommige kerkleden grijpen en
mishandelen.
2 Jakobus, de broer van Johannes, liet hij met het zwaard doden.
3 En toen hij zag dat hij de Joodse mensen daarmee een plezier had
gedaan, liet hij vervolgens ook Petrus oppakken. Dat gebeurde tijdens het
Feest van de Ongedesemde Broden.
4 Na de arrestatie zette hij Petrus gevangen onder bewaking van vier
groepen van vier soldaten, met de bedoeling hem na Pesach in het
openbaar te berechten.
5 Terwijl Petrus onder bewaking gevangen zat, werd door de kerkge-
meenschap vurig voor hem tot God gebeden.
6 In de nacht voordat Herodes hem zou laten voorleiden, lag Petrus
met twee ketenen geboeid te slapen tussen twee soldaten in, terwijl twee
bewakers de wacht hielden voor de deur van de gevangenis.
7 Plots kwam er een engel van de Heer naar Petrus toe en scheen er licht
in de cel. De engel stootte Petrus in zijn zij, maakte hem wakker en zei:
“Vlug, sta op.” Daarbij vielen de ketenen van zijn polsen.

8 De engel zei tegen hem: “Doe je riem om en trek je sandalen aan.” Dat
deed Petrus. Verder zei de engel: “Sla je mantel om en kom mee.”
9 Petrus volgde hem naar buiten, maar besefte niet dat de dingen die de
engel deed werkelijk gebeurden; hij dacht dat hij een visioen had.
10 Ze gingen de eerste en de tweede wacht voorbij en kwamen bij de
ijzeren poort die toegang geeft tot de stad. Die ging vanzelf voor hen
open. Nadat ze naar buiten waren gegaan, wandelden ze een straat door
en ineens verliet de engel Petrus.
11 Toen kwam Petrus tot zichzelf en zei: “Nu weet ik zeker dat de Heer
zijn engel heeft gestuurd en mij heeft bevrijd uit de handen van Herodes
en van alles wat het Joodse volk verwachtte.”
12 Toen dit tot hem was doorgedrongen, ging hij naar het huis van Maria,
de moeder van Johannes die Markus wordt genoemd. Daar waren veel
mensen samen aan het bidden.
13 Toen Petrus bij de buitendeur aanklopte, kwam er een dienstmeisje
luisteren wie er was. Zij heette Roda.
14 Zij herkende Petrus' stem en was zo blij dat ze, in plaats van de deur
te openen, naar binnen rende en berichtte dat Petrus voor de poort stond.
15 Maar ze zeiden tegen haar: “Je bent niet goed wijs.” Ze hield echter vol
dat het waar was. Dus zeiden ze: “Het zal zijn engel wel zijn.”
16 Petrus bleef echter kloppen en toen ze opendeden en hem zagen,
stonden ze perplex.
17 Petrus gebaarde met zijn hand dat ze moesten zwijgen en vertelde hun
hoe de Heer hem uit de gevangenis had geleid. Hij zei: “Vertel dit aan
Jakobus en de gelovigen.” Toen ging hij naar buiten en vertrok hij naar
een andere plaats.
18 Toen het ochtend werd, ontstond er grote commotie onder de soldaten
over wat er met Petrus gebeurd kon zijn.
19 Herodes liet naar hem zoeken, maar hij werd niet gevonden. Toen
verhoorde Herodes de bewakers, liet hen executeren en vertrok uit Judea
naar Caesarea, waar hij een tijdlang bleef.
20 Nu was het zo dat Herodes kwaad was op de bevolking van Tyrus
en Sidon. Zij kwamen gezamenlijk naar hem toe. En nadat ze Blastus,
de kamerheer van de koning, voor zich hadden gewonnen, verzochten ze
Herodes om vrede, omdat hun gebied economisch van hem afhankelijk
was.
21 Op de afgesproken dag nam Herodes in koninklijk ornaat op zijn troon
plaats en sprak hen toe.
22 Het volk jubelde: “Dit is de stem van een god, niet van een mens.”
23 Op hetzelfde moment werd Herodes getroffen door een engel van de
Heer, omdat hij niet de eer aan God had gegeven. Hij werd door wormen
aangevreten en stierf.
24 Maar het Woord van God verspreidde zich en kreeg steeds meer
aanhang.
25 Nadat Barnabas en Saulus hun opdracht hadden voltooid, keerden
ze vanuit Jeruzalem terug. Ze brachten Johannes, die ook wel Markus
genoemd wordt, mee.

13

1 In de kerkgemeenschap in Antiochië bevonden zich profeten en leraars:
Barnabas, Simeon die Niger wordt genoemd, Lucius van Cyrene, Manaën
die met de tetrarch Herodes was opgegroeid, en Saulus.

2 Ze waren de Heer aan het aanbidden en aan het vasten, toen de Heilige
Geest zei: “Maak Barnabas en Saulus vrij voor de taak waarvoor Ik hen heb
geroepen.”
3 Ze vastten en baden voor hen, legden hun de handen op en stuurden
hen op pad.

4 Barnabas en Saulus, die dus door de Heilige Geest waren uitgezonden,
gingen naar Seleucië en voeren daarvandaan naar Cyprus.
5 In Salamis aangekomen verkondigden ze het Woord van God in de
Joodse synagogen. Ze hadden Johannes bij zich als assistent.
6 Ze trokken door het hele eiland, naar Pafos, waar ze een Joodse magiër
aantroffen, een valse profeet die Barjezus heette.
7 Hij maakte deel uit van de entourage van de proconsul Sergius Paulus,
een verstandig man die Barnabas en Saulus bij zich uitnodigde omdat hij
graag naar het Woord van God wilde luisteren.
8 Elymas de magiër – dat is de vertaling van zijn naam – werkte hen echter
tegen: hij probeerde de proconsul van het geloof af te houden.
9 Maar Saulus – ook Paulus genoemd – raakte vervuld van de Heilige
Geest, keek Elymas strak aan en zei:
10 “Jij duivelszoon vol van allerlei bedrog en sluwheid, vijand van alle
gerechtigheid, stop jij dan nooit met het verdraaien van de rechte wegen
van de Heer?
11 Daarom zal de Heer je straffen: je zal een tijdlang blind zijn en het
zonlicht niet zien.” Op hetzelfde moment werd Elymas overvallen door
nevel en duisternis en zocht hij al rondtastend naar iemand die hem bij de
hand kon leiden.
12 Toen de proconsul zag wat er gebeurd was, was hij zo diep onder de
indruk van de leer over de Heer, dat hij tot geloof kwam.

13 Paulus en zijn entourage voeren weg van Pafos. Maar toen ze in Perge
in Pamfylië waren aangekomen, verliet Johannes hen om naar Jeruzalem
terug te keren.
14 Zij reisden echter vanuit Perge verder naar Antiochië in Pisidië. Daar
gingen ze op de sabbat naar de synagoge en namen plaats.
15 Na de voorlezing uit de Wet en de Profeten stuurden de synagogebestu-
urders iemand naar hen toe om te vragen: “Volksgenoten, als jullie een
bemoedigend woord hebben voor de mensen, spreek dan maar.”
16 Paulus stond op, maakte een handgebaar en zei: “Israëlieten en anderen
die ontzag voor God hebben, luister.
17 De God van ons volk Israël heeft onze voorouders uitverkoren en
ons volk machtig gemaakt toen het in het land Egypte verbleef. Met veel
machtsvertoon leidde Hij hen weg
18 en in de wildernis verdroeg Hij veertig jaar lang hun gedrag.
19 In het land Kanaän roeide Hij zeven volken uit om het land aan ons
volk in eigendom te geven.
20 Dat duurde ongeveer 450 jaar. Vervolgens gaf Hij rechters, tot de tijd
van de profeet Samuel.
21 Toen vroeg ons volk om een koning en God gaf Saul, de zoon van Kis,
uit de stam Benjamin. Dat duurde veertig jaar.
22 God zette hem af en stelde David aan als hun koning. Hij verklaarde
over hem: ‘In David, de zoon van Isaï, heb ik een man naar mijn hart
gevonden, die alles zal doen wat Ik wil.’

23 Uit Davids afstammelingen heeft God zoals beloofd een redder voor
Israël voortgebracht: Jezus.
24 Maar voordat Jezus kwam, verkondigde Johannes aan het hele volk
Israël een doop van inkeer.
25 En toen hij zijn opdracht bijna had voltooid, zei Johannes: 'Ik ben niet
de persoon die jullie denken dat ik ben. Maar let goed op, na mij komt er
Iemand anders en ik ben het niet waard om zijn schoenen voor Hem los te
maken.'
26 Volksgenoten, afstammelingen van Abraham, en ook jullie anderen
die ontzag voor God hebben, het nieuws van deze redding is aan ons
bekendgemaakt.
27 De inwoners van Jeruzalem en hun leiders hebben Hem niet herkend.
Door Jezus te veroordelen, vervulden zij de woorden van de profeten die
elke sabbat worden voorgelezen.
28 Hoewel ze geen enkele grond voor een doodvonnis konden vinden,
vroegen ze Pilatus om zijn doodstraf.
29 En na alles te hebben uitgevoerd dat over Hem was geschreven,
haalden ze Hem van het kruis en legden Hem in een graf.
30 God heeft Hem echter uit de dood doen verrijzen.
31 In de loop van vele dagen verscheen Hij aan de mensen die met
Hem samen uit Galilea naar Jeruzalem waren gereisd en die nu over Hem
getuigen aan het Joodse volk.
32 En wij verkondigen jullie het goede nieuws: wat God aan onze
voorouders had beloofd,
33 heeft Hij voor ons, hun afstammelingen, vervuld door Jezus te doen
verrijzen. Zo staat het ook in Psalm 2:
'Jij bent mijn Zoon, vandaag heb Ik Je verwekt.'
34 Dat God Jezus uit de dood zou doen verrijzen zodat Hij niet tot
ontbinding zou overgaan, had Hij reeds voorspeld met deze woorden:
'De betrouwbare, heilige zegeningen die aan David waren beloofd, zal Ik
aan jullie geven.'
35 En elders zegt Hij:
'U zal uw toegewijde niet tot ontbinding laten overgaan.'
36 David zelf is gestorven, nadat hij de mensen van zijn eigen volk had
gediend volgens Gods plan. Hij is bij zijn voorouders begraven en zijn
lichaam is vergaan.
37 Maar het lichaam van de Persoon die God heeft doen verrijzen, is niet
vergaan.
38 Daarom, vrienden, moeten jullie weten dat dankzij Hem de vergeving
van zonden aan jullie wordt verkondigd.
39 Ieder die in Hem gelooft, wordt vrijgesproken van alle schuld waarvoor
geen vrijspraak mogelijk was op basis van de Wet van Mozes.
40 Pas dus op dat jullie niet overkomt wat in de Profeten als volgt wordt
omschreven:
41 'Kijk, spotters, verwonder je en verdwijn, want Ik ga in jullie tijd iets
doen dat jullie niet zullen geloven wanneer iemand het jullie vertelt.' "
42 Toen Paulus en Barnabas naar buiten gingen, drong men er bij hen op
aan, de volgende sabbat opnieuw over dit onderwerp te spreken.
43 Na afloop van de samenkomst gingen veel van de Joden en van de
mensen die God vereerden en zich tot het jodendom hadden bekeerd, met
Paulus en Barnabas mee. Die spraken met hen om hen aan te sporen zich
aan Gods genade vast te houden.

44 De volgende sabbat kwam bijna de hele stad bijeen om het Woord van
de Heer te horen.
45 Toen de Joden de mensenmassa zagen, werden ze door afgunst
overmand. Ze spraken de woorden van Paulus tegen en belasterden hem.
46 Paulus en Barnabas zeiden echter vrijmoedig: “Het was nodig om het
Woord van God eerst aan jullie te vertellen. Maar nu jullie het afwijzen en
zelf aangeven dat jullie het eeuwig leven niet waard zijn, richten wij ons
voortaan tot de niet-Joden.
47 Want de Heer heeft ons opgedragen: ‘Ik heb je aangesteld tot een licht
voor de volken, om redding te brengen tot aan de uithoeken van de aarde.’ ”
48 Toen de niet-Joden dit hoorden, verheugden ze zich en verheerlijkten
ze het Woord van de Heer. Iedereen die voor het eeuwig leven bestemd
was, kwam tot geloof.
49 Het Woord van de Heer raakte in de hele omgeving bekend.
50 Toen stookten de Joden de voorname vrouwen die God vereerden
en de leiders van de stad op tegen Paulus en Barnabas, ontketenden een
vervolging en verdreven hen uit hun gebied.
51 Maar Paulus en Barnabas schudden het stof van hun voeten als een
teken van afkeuring en gingen naar Ikonium.
52 De nieuwe volgelingen van Jezus waren echter vervuld van vreugde
en van de Heilige Geest.

14

1 In Ikonium gebeurde hetzelfde: Paulus en Barnabas gingen naar de
Joodse synagoge en een groot aantal Joden en Grieken kwam tot geloof.
2 Maar de Joden die het geloof afwezen, stookten de niet-Joden op en
brachten hen in een vijandige stemming ten opzichte van de christenen.
3 Paulus en Barnabas bleven daar lange tijd en spraken vrijmoedig over
de Heer. En Hij bevestigde de verkondiging van zijn genade, door hen in
staat te stellen tekenen en wonderen te doen.
4 De mensen in de stad raakten verdeeld: sommigen waren voor de Joden,
anderen voor de apostelen.
5 Toen bepaalde niet-Joden, Joden en hun leiders op het punt stonden om
Paulus en Barnabas te mishandelen en te stenigen,
6 kwamen die het te weten en vluchtten ze naar de Lykaonische steden
Lystra en Derbe en het omliggende gebied.
7 Ook daar verkondigden ze het evangelie.
8 In Lystra was een man die geen macht over zijn voeten had; hij was
verlamd vanaf zijn geboorte en had nooit kunnen stappen.
9 Toen hij naar Paulus' boodschap aan het luisteren was, keek deze hem
recht aan en zag hij dat de man het geloof had om te worden genezen.
10 Toen riep Paulus: “Ga recht op je voeten staan!” De man sprong op en
begon te stappen.
11 Toen de mensen zagen wat Paulus had gedaan, begonnen ze luid in
het Lykaonisch te roepen: “De goden zijn in mensengedaante naar ons
neergedaald!”
12 Ze noemden Barnabas Zeus en Paulus Hermes, omdat Paulus de
woordvoerder was.
13 Vlak buiten de stad was een tempel van Zeus. De priester bracht
stieren en bloemenkransen naar de stadspoorten en wilde samen met de
mensenmassa offers aan hen brengen.

14 Maar de apostelen – Barnabas en Paulus – hoorden daarvan, scheurden hun kleren, stortten zich in de menigte en riepen:
15 “Vrienden, waarom doen jullie dat? Wij zijn mensen, net als jullie, en het goede nieuws dat wij verkondigen is dat jullie je van deze zinloosheid moeten afkeren naar de levende God, die de hemel en de aarde en de zee met alles daarin heeft gemaakt.
16 In het verleden heeft Hij toegelaten dat alle volken hun eigen gang gingen.
17 Toch liet Hij van zich weten, want Hij toonde zijn goedheid door vanuit de hemel regen en vruchtbare seizoenen aan jullie te geven en te zorgen dat jullie overvloedig te eten hebben en tevreden zijn.”
18 Hoewel ze dit zeiden, konden ze de menigte er ternauwernood van weerhouden, offers aan hen te brengen.
19 Toen arriveerden er echter Joodse mensen uit Antiochië en Ikonium, die de mensenmassa voor zich wonnen. Ze stenigden Paulus en sleepten hem de stad uit, in de veronderstelling dat hij dood was.
20 Maar toen de volgelingen van Jezus om hem heen gingen staan, stond hij op en ging hij de stad binnen. De volgende dag vertrok hij met Barnabas naar Derbe.
21 In die stad verkondigden ze het evangelie en maakten ze veel volgelingen van Jezus. Vervolgens keerden ze terug naar Lystra, Ikonium en Antiochië.
22 Daar bemoedigden ze de volgelingen van Jezus en spoorden hen aan om bij het geloof te blijven. “We moeten nog veel ellende doorstaan voordat we Gods koninkrijk binnengaan”, zeiden ze.
23 In elke kerkgemeenschap stelden ze oudsten aan, die ze in gebed en vasten opdroegen aan de Heer op wie ze hun vertrouwen hadden gesteld.
24 Nadat ze door Pisidië waren gereisd, kwamen ze in Pamfylië.
25 En nadat ze in Perge het woord hadden verkondigd, gingen ze naar Attalia.
26 Daarvandaan voeren ze terug naar Antiochië, waar ze eerder aan Gods genade waren toevertrouwd voor de taak die ze nu hadden voltooid.
27 Na hun aankomst riepen ze de kerkgemeenschap bijeen en brachten ze verslag uit van wat God door hen had gedaan en hoe Hij de deur van het geloof had geopend voor de niet-Joden.
28 Ze bleven lange tijd bij de volgelingen van Jezus.

15

1 Toen kwamen er mensen uit Judea, die de christenen in Antiochië leerden: “Als jullie niet worden besneden volgens het gebruik dat door Mozes is opgelegd, kunnen jullie niet gered worden.”
2 En omdat Paulus en Barnabas hen krachtig tegenspraken en er grote onenigheid ontstond, werd besloten Paulus, Barnabas en enkele anderen uit hun midden naar de apostelen en oudsten in Jeruzalem te sturen om de kwestie met hen te bespreken.
3 Nadat de kerkgemeenschap hen uitgeleide had gedaan, reisden ze door Fenicië en Samaria, waar ze alle christenen blij maakten door hun uitgebreid te vertellen over de bekering van de niet-Joden.
4 In Jeruzalem aangekomen, werden ze door de kerkgemeenschap, de apostelen en de oudsten verwelkomd en brachten ze verslag uit over hetgeen God met hen had gedaan.

5 Maar enkele farizeeën die tot geloof waren gekomen, stonden op en
zeiden: “Die mensen moeten worden besneden en ze moeten worden
verplicht zich aan de Wet van Mozes te houden.”
6 Daarom kwamen de apostelen en oudsten bijeen om zich over deze
kwestie te beraden.
7 Nadat er uitgebreid was gediscussieerd, stond Petrus op en sprak hen
toe: “Geloofsgenoten, zoals jullie weten, heeft God mij enige tijd geleden
uit jullie midden uitgekozen, opdat de niet-Joden de boodschap van het
evangelie uit mijn mond zouden horen en tot geloof zouden komen.
8 En God, die het hart van de mensen kent, heeft dat bevestigd door hun
de Heilige Geest te schenken, zoals eerder aan ons.
9 Hij maakt geen onderscheid tussen ons en hen, want Hij heeft hun
harten gereinigd door het geloof.
10 Waarom stellen jullie God dan op de proef door een juk op de schouders
van de volgelingen van Jezus te leggen dat noch onze voorvaders noch
wijzelf konden dragen?
11 Want wij geloven dat het door de genade van de Heer Jezus is dat wij
– en ook zij – gered worden.”
12 Alle aanwezigen werden stil en luisterden naar het verslag van
Barnabas en Paulus over de tekenen en wonderen die God door hen had
gedaan onder de niet-Joden.
13 Toen ze waren uitgesproken, reageerde Jakobus: “Geloofsgenoten,
luister naar mij.
14 Simeon heeft uiteengezet hoe God reeds in het begin van plan was
om uit de niet-Joden mensen uit te kiezen die voortaan zijn naam zouden
dragen.
15 De woorden van de profeten stemmen hiermee overeen, want er staat:

16 ‘Daarna kom Ik terug en herbouw ik de vervallen hut van David;
Ik zal de ruïnes ervan herbouwen en herstellen,
17 opdat het overgebleven deel van de mensheid de Heer zal zoeken,
zelfs de volken die Ik heb geroepen om mijn naam te dragen,
zegt de Heer die deze dingen doet,
18 dingen die Hem altijd al bekend zijn.’

19 Daarom ben ik van oordeel dat we het niet moeilijk moeten maken
voor de niet-Joden die zich tot God bekeren,
20 maar dat we hun moeten schrijven dat ze zich moeten onthouden van
dingen die onrein zijn omdat ze aan afgoden zijn gewijd, van seksueel
wangedrag, van vlees van verstikte dieren en van bloed.
21 Want de Wet van Mozes wordt vanouds in elke stad verkondigd en elke
sabbat in de synagogen voorgelezen.”

22 Toen besloten de apostelen en de oudsten samen met de hele kerkge-
meenschap, enkele van hun eigen mannen uit te kiezen en die samen
met Paulus en Barnabas naar Antiochië te sturen. Dit waren Judas (die
Barsabbas wordt genoemd) en Silas, mannen die leiders waren onder de
christenen.
23 Ze gaven hun de volgende brief mee:

“Van: de apostelen en de oudsten, jullie geloofsgenoten.

Aan: onze niet-Joodse geloofsgenoten in Antiochië, Syrië en Cilicië.

Gegroet!

24 Wij hebben gehoord dat jullie zijn verontrust door mensen die bij ons
vandaan komen maar geen mandaat van ons hadden, en die jullie met hun
uitspraken diep hebben geschokt.
25 Daarom hebben wij gezamenlijk besloten, mannen uit te kiezen die we
naar jullie toe sturen, samen met onze vrienden Barnabas en Paulus.
26 Die twee hebben hun levens op het spel gezet voor onze Heer Jezus
Christus.
27 Wij sturen dus Judas en Silas mee; zij zullen ons schrijven mondeling
bevestigen.
28 Want de Heilige Geest is van oordeel – en wij ook – dat jullie geen
zwaardere last moet worden opgelegd dan de volgende vereisten:
29 je onthouden van vlees van afgodenoffers, bloed, vlees van verstikte
dieren en seksueel wangedrag. Als jullie die dingen vermijden, handelen
jullie juist.
Het ga jullie goed."
30 Nadat ze afscheid hadden genomen, reisden de mannen naar Anti-
ochië, waar ze alle christenen bijeenriepen en de brief overhandigden.
31 De christenen lazen de brief en waren verheugd over de bemoedigende
inhoud.
32 Judas en Silas, die allebei ook profeet waren, bemoedigden en
versterkten de christenen door hen langdurig toe te spreken.
33 Nadat ze daar enige tijd waren geweest, lieten de christenen hen met
hun vredeswens terugkeren naar degenen die hen hadden gezonden.
35 Maar Paulus en Barnabas bleven in Antiochië, waar zij en veel anderen
het Woord van de Heer onderwezen en verkondigden.
36 Na een aantal dagen zei Paulus tegen Barnabas: "Laten we teruggaan
naar iedere stad waar we het Woord van de Heer hebben verkondigd, om
de christenen te bezoeken en te kijken hoe het met hen gaat."
37 Barnabas wilde ook Johannes meenemen, die Markus wordt genoemd.
38 Paulus vond het echter beter om hem niet mee te nemen, omdat hij
hen in Pamfylië had verlaten en het werk niet met hen had voortgezet.
39 Het meningsverschil was zo groot dat ze uiteengingen. Barnabas voer
naar Cyprus en nam Markus mee.
40 Paulus koos Silas en vertrok, nadat hij door de christenen aan de
genade van de Heer was opgedragen.
41 Hij reisde door Syrië en Cilicië en bemoedigde daar de kerkgemeen-
schappen.

16

1 Paulus kwam aan in Derbe en in Lystra. Daar trof hij een volgeling van
Jezus aan die Timoteüs heette, de zoon van een gelovige Joodse vrouw en
een Griekse vader.
2 De christenen in Lystra en Ikonium spraken lovend over hem.
3 Paulus wilde hem meenemen op reis en liet hem besnijden omwille van
de Joodse mensen die in dat gebied woonden, want iedereen wist dat zijn
vader een niet-Jood was.
4 Op hun tocht langs de steden vertelden ze de christenen over het besluit
dat de apostelen en oudsten in Jeruzalem hadden genomen en waaraan
men zich voortaan moest houden.
5 De kerkgemeenschappen werden gesterkt in het geloof en het aantal
christenen nam elke dag toe.

6 Paulus en zijn reisgenoten trokken door het gebied van Frygië en
Galatië, omdat de Heilige Geest niet toeliet dat ze het woord verkondigden
in Asia.
7 Toen ze Mysië bereikten, probeerden ze Bitynië binnen te gaan, maar
Jezus' Geest weerhield hen daarvan.
8 Dus reisden ze verder door Mysië en kwamen aan in Troas.
9 's Nachts kreeg Paulus een visioen. Hij zag een Macedoniër staan, die
hem smeekte: “Kom naar Macedonië en help ons!”
10 Onmiddellijk nadat hij dat visioen had gehad, wilden we naar Mace-
donië vertrekken, omdat we eruit opmaakten dat God ons had geroepen
om het evangelie aan de mensen daar te verkondigen.

11 We voeren uit Troas weg, zetten koers naar Samotrake en voeren de
volgende dag verder naar Neapolis.
12 Vervolgens reisden we naar Filippi, een stad in Macedonië, de
belangrijkste in dat gebied en een Romeinse kolonie. In die stad bleven
we enkele dagen.
13 Op de sabbat gingen we naar een plaats bij de rivier buiten de
stadspoort, waarvan we vermoedden dat het een plaats van gebed was.
We namen plaats en spraken met de vrouwen die waren bijeengekomen.
14 Daar was een vrouw die God vereerde. Ze heette Lydia, kwam uit
de stad Tyatira en was handelaar in paarse stoffen. Terwijl zij luisterde,
opende de Heer haar hart, zodat ze op Paulus' boodschap inging.
15 Nadat zij en haar huishouden waren gedoopt, verzocht ze: “Als jullie
mij beschouwen als gelovige in de Heer, kom dan in mijn huis logeren.” Ze
drong er bij ons op aan.

16 Op een dag toen we naar de plaats van gebed gingen, kwam ons
een slavin tegemoet die een waarzeggende geest had. Haar eigenaars
verdienden veel aan haar toekomstvoorspellingen.
17 Zij kwam voortdurend achter Paulus en ons aan en riep dan: “Deze
mensen zijn dienaren van de Allerhoogste God, zij verkondigen hoe men
gered kan worden.”
18 Ze deed dit vele dagen achtereen. Uiteindelijk raakte Paulus zo
geïrriteerd dat hij zich omdraaide en tegen de geest zei: “Ik beveel je in naam
van Jezus Christus om uit haar weg te gaan.” Op dat moment ging de geest
uit haar weg.
19 Toen haar eigenaars zagen dat hun bron van inkomsten weg was,
grepen ze Paulus en Silas en sleurden hen naar de stadsbestuurders op
het marktplein.
20 Ze leidden hen aan de magistraten voor en zeiden: “Deze mensen
brengen onze stad in oproer. Het zijn Joden
21 en ze verkondigen praktijken die wij, Romeinen, niet mogen aanvaar-
den of naleven.”
22 Nu keerde ook de menigte zich tegen Paulus en Silas en de stadsbestu-
urders bevalen hun de kleren van het lijf te rukken en hen met stokken af
te ranselen.
23 Nadat ze hun veel slagen hadden toegebracht, gooiden ze hen in de
gevangenis en droegen de cipier op, hen streng te bewaken.
24 Omdat hij die opdracht had gekregen, zette hij hen in de binnenste cel
en sloot hij hun voeten in een blok.
25 Rond middernacht – Paulus en Silas waren tot God aan het bidden en
zingen en de andere gevangenen waren naar hen aan het luisteren –

26 was er ineens een zware aardbeving. Het fundament van de gevangenis schudde ervan. Meteen gingen alle deuren open en raakten alle boeien los.
27 De cipier, die wakker was geworden en de geopende deuren van de gevangenis zag, trok zijn zwaard om zichzelf om te brengen, want hij dacht dat de gevangenen waren ontsnapt.
28 Maar Paulus riep luid: “Doe uzelf geen kwaad, we zijn allemaal hier!”
29 De cipier liet licht brengen, haastte zich naar binnen en viel bevend voor Paulus en Silas neer.
30 Hij bracht hen naar buiten en vroeg: “Heren, wat moet ik doen om te worden gered?”
31 Ze zeiden: “Geloof in de Heer Jezus en u zal gered zijn, u en uw huishouden.”
32 Ze verkondigden het Woord van de Heer, aan hem en aan iedereen in zijn huis.
33 Hij nam hen nog op dat uur van de nacht mee om hun wonden te laten wassen. Ook werden hij en zijn hele huishouden onmiddellijk gedoopt.
34 Hij leidde hen zijn huis binnen en zette hun een maaltijd voor. Hij en zijn hele huishouden waren dolblij dat ze tot geloof in God waren gekomen.
35 Toen het ochtend werd, stuurden de magistraten de gerechtsdienaren met de boodschap: “Laat die mannen maar vrij.”
36 De cipier bracht het volgende bericht over aan Paulus: “De magistraten hebben laten weten dat u vrijgelaten moet worden. U mag vertrekken. Ga in vrede.”
37 Maar Paulus antwoordde: “Ze hebben ons zonder proces in het openbaar stokslagen laten geven hoewel we Romeinse staatsburgers zijn, en ze hebben ons in de gevangenis gegooid. En nu sturen ze ons onopgemerkt weg? Nee hoor, laat ze zelf maar komen om ons uitgeleide te doen.”
38 De gerechtsdienaren brachten deze woorden over aan de magistraten. Die schrokken toen ze hoorden dat Paulus en Silas Romeinen waren.
39 Ze kwamen hun excuses aanbieden, leidden hen de gevangenis uit en verzochten hen de stad te verlaten.
40 Uit de gevangenis gekomen, gingen Paulus en Silas naar Lydia. En toen ze de christenen daar hadden gezien en bemoedigd, vertrokken ze.

17

1 Ze trokken door Amfipolis en Apollonia en kwamen in Tessalonica, waar een Joodse synagoge was.
2 Zoals hij gewoon was, ging Paulus erheen en drie sabbatten lang debatteerde hij met de Joden op basis van de Schriften.
3 Hij legde uit en toonde aan dat de Messias moest lijden en uit de dood verrijzen. Hij zei: “Deze Messias is Jezus, die ik aan jullie verkondig.”
4 Sommigen van hen raakten overtuigd en sloten zich bij Paulus en Silas aan, evenals een groot aantal Grieken die God vereerden en veel voorname vrouwen.
5 Maar de andere Joden werden afgunstig en met enkele slechte mensen die ze uit het straatvolk hadden verzameld, vormden ze een bende waarmee ze de stad in oproer brachten. Ze bestormden het huis van Jason met de bedoeling Paulus en Silas door het volk te laten berechten.

6 Maar toen ze hen niet vonden, sleurden ze Jason en enkele andere
christenen naar het stadsbestuur en riepen: “De mensen die het hele rijk
op zijn kop hebben gezet, zijn ook hier aangekomen,
7 en Jason heeft hen in huis gehaald. Ze overtreden allemaal de decreten
van de keizer door te zeggen dat er een andere koning is: Jezus!”
8 Het volk en de stadsbestuurders raakten in verwarring toen ze dit
hoorden.
9 Ze lieten Jason en de anderen een borgsom betalen en lieten hen gaan.
10 Zodra het nacht werd, stuurden de christenen Paulus en Silas naar
Berea. Daar aangekomen gingen ze naar de Joodse synagoge.
11 De mensen daar waren vriendelijker dan in Tessalonica. Ze aanvaard-
den de boodschap met veel enthousiasme en raadpleegden dagelijks de
Schriften om te controleren of deze dingen juist waren.
12 Velen van hen kwamen tot geloof, en ook een groot aantal voorname
niet-Joodse vrouwen en veel niet-Joodse mannen.
13 Maar toen de Joden in Tessalonica ontdekten dat het Woord van God
nu ook door Paulus werd verkondigd in Berea, gingen ze daarheen om de
mensen op te hitsen en verwarring te zaaien.
14 De christenen stuurden Paulus meteen weg, naar de kust, maar Silas
en Timoteüs bleven achter.
15 De mensen die Paulus begeleidden, brachten hem tot Athene. Toen
keerden ze terug met de boodschap voor Silas en Timoteüs, dat die zich zo
snel mogelijk bij hem moesten voegen.
16 Terwijl Paulus in Athene op hen wachtte, zag hij dat de stad vol
afgodsbeelden stond. Dat choqueerde hem.
17 Daarom debatteerde hij in de synagoge met de Joden en de mensen die
God vereerden, en sprak hij op het marktplein de mensen toe die hij daar
dagelijks aantrof.
18 Ook enkele epicurese en stoïcijnse filosofen debatteerden met hem.
Sommigen zeiden: “Wat probeert die praatjesmaker te vertellen?” Anderen
zeiden: “Kennelijk is hij een prediker van vreemde goden,” omdat hij het
evangelie van Jezus en de verrijzenis verkondigde.
19 Dus nodigden ze Paulus uit om mee te komen naar de Areopagus. Daar
vroegen ze: “Mogen wij weten wat die nieuwe leer is waarover u spreekt?
20 U vertelt dingen die ons vreemd in de oren klinken en we willen graag
weten wat ze betekenen.”
21 Alle Atheners en de vreemdelingen die er woonden besteedden hun
tijd namelijk aan niets anders dan het praten over en luisteren naar nieuwe
ideeën.
22 Daarom ging Paulus in de Areopagus staan en sprak hij de mensen toe:
“Inwoners van Athene, ik zie dat jullie in alle opzichten heel godsdienstig
zijn.
23 Want toen ik rondwandelde en bekeek wat jullie vereren, trof ik ook
een altaar aan met het opschrift ‘aan een onbekende god’. Wat jullie dus
vereren maar niet kennen, zal ik nu aan jullie bekendmaken.
24 De God die de wereld en alles daarin heeft gemaakt, de Heer van hemel
en aarde, woont niet in tempels die door mensen zijn gemaakt.
25 Ook wordt Hij niet door mensenhanden onderhouden alsof Hij iets
nodig heeft: Hij geeft alle mensen het leven, hun adem, in feite alles.
26 Uit één mens heeft Hij alle volken gemaakt om de hele aardbodem te
bewonen en Hij heeft bepaald in welke tijden en binnen welke grenzen ze
zouden leven.

27 God deed dat met de bedoeling dat ze Hem zouden zoeken en Hem misschien al rondtastend zouden vinden. Toch is Hij niet ver van ieder van ons.
28 Want ‘in Hem leven wij, bewegen wij en bestaan wij’. Zoals enkele van uw dichters hebben gezegd: ‘Ook wij zijn van Hem afkomstig.’
29 Maar als wij uit God afkomstig zijn, moeten we niet denken dat het goddelijke is als een gouden, zilveren of stenen beeld dat voortkomt uit de artistieke bekwaamheid van een mens.
30 Vroeger heeft God die onwetendheid gedoogd, maar nu roept Hij alle mensen overal op, tot inkeer te komen.
31 Hij heeft namelijk een dag vastgesteld waarop Hij de hele wereld rechtvaardig zal oordelen door de Man die Hij heeft aangesteld. En Hij heeft het bewijs hiervoor aan alle mensen geleverd door Hem uit de dood te doen verrijzen.”
32 Toen ze over de verrijzenis van doden hoorden, dreven sommigen daar de spot mee, maar anderen zeiden: “Hierover willen we nog wel eens naar u luisteren.”
33 Zo vertrok Paulus uit hun midden.
34 Maar enkele mensen sloten zich bij hem aan en kwamen tot geloof, waaronder Dionysius de Areopagiet, een vrouw die Damaris heette en een aantal anderen.

18

1 Hierna vertrok Paulus uit Athene naar Korinte.
2 Daar ontmoette hij een Joodse man die Aquila heette en uit Pontus afkomstig was. Hij was onlangs met zijn vrouw Priscilla uit Italië aangekomen, omdat Claudius had bevolen dat alle Joodse mensen uit Rome moesten vertrekken. Paulus ging bij hen op bezoek,
3 en omdat hij hetzelfde beroep had, bleef hij bij hen wonen en werken. Ze waren namelijk tentenmakers van beroep.
4 Elke sabbat debatteerde Paulus in de synagoge en probeerde hij zowel Joden als Grieken te overtuigen.
5 Maar nadat Silas en Timoteüs uit Macedonië waren aangekomen, concentreerde Paulus zich op de verkondiging van het Woord. Hij verklaarde aan de Joodse mensen dat Jezus de Messias is.
6 Toen zij hem echter tegenspraken en bespotten, schudde hij het stof van zijn kleren en zei tegen hen: “Jullie zijn verantwoordelijk voor je eigen ondergang. Ik heb er geen schuld aan. Voortaan ga ik naar de niet-Joden.”
7 Hij verliet de synagoge en trok in bij iemand die God vereerde. Die man heette Titius Justus en zijn huis stond naast de synagoge.
8 Crispus, de synagogebestuurder, kwam met zijn hele huishouden tot geloof in de Heer. Ook veel andere Korintiërs die naar Paulus hadden geluisterd, kwamen tot geloof en werden gedoopt.
9 's Nachts zei de Heer in een visioen tegen Paulus: “Wees niet bang, blijf spreken en zwijg niet,
10 want Ik ben bij je en niemand zal je aanvallen of kwaad doen, want er zijn in deze stad veel mensen die bij Mij horen.”
11 Paulus bleef een jaar en zes maanden en leerde hun het Woord van God.
12 Maar toen Gallio proconsul van Achaje was geworden, keerden de Joden in Korinte zich gezamenlijk tegen Paulus en brachten hem naar Gallio's rechterstoel.

13 Ze zeiden: “Deze man haalt de mensen over om God te vereren op een
manier die in strijd is met de wet.”
14 Net toen Paulus op het punt stond iets te zeggen, zei Gallio tegen de
Joden: “Als het hier zou gaan om een misdrijf of een kwaadaardig vergrijp,
zou het terecht zijn dat ik jullie aanhoor.
15 Maar omdat deze onenigheid woorden, namen en jullie eigen wetten
betreft, moeten jullie zelf maar zien. Over deze dingen wil ik geen rechter
zijn.”
16 En hij stuurde hen bij de rechterstoel vandaan.
17 Toen vielen ze allemaal Sostenes de synagogebestuurder aan; ze
sloegen hem voor de rechterstoel in elkaar. Maar Gallio trok zich er niets
van aan.
18 Paulus bleef nog een aantal dagen in Korinte, maar nam toen afscheid
van de christenen daar en voer met Priscilla en Aquila naar Syrië. Hij liet
echter eerst in Kenchreeën zijn haren knippen, omdat hij een plechtige
gelofte had afgelegd.
19 Toen ze in Efeze aankwamen, liet hij Prisca en Aquila achter, maar ging
zelf naar de synagoge om met de Joodse mensen te debatteren.
20 Toen die hem vroegen wat langer te blijven, sloeg hij dat af.
21 Maar bij zijn vertrek zei hij: “Als God het wil, kom ik later bij jullie
terug.” Toen voer hij uit Efeze weg.
22 Hij ging aan land in Caesarea, ging naar Jeruzalem om de kerkgemeen-
schap daar te begroeten en reisde verder naar Antiochië.
23 Nadat hij daar enige tijd was geweest, vertrok hij om door het gebied
van Galatië en door Frygië te trekken en alle volgelingen van Jezus daar te
versterken.
24 Intussen kwam er een Joodse man naar Efeze die Apollos heette en
uit Alexandrië afkomstig was. Hij was hoogopgeleid en had een grondige
kennis van de Schriften.
25 Hij had onderricht ontvangen over de Weg van de Heer en sprak met
veel enthousiasme. Wat hij over Jezus leerde was correct, maar hij kende
enkel de doop van Johannes.
26 Hij begon vrijmoedig in de synagoge te spreken. Toen Priscilla en
Aquila hem hadden horen spreken, namen ze hem apart en legden ze de
Weg van God nauwkeuriger aan hem uit.
27 En toen hij naar Achaje wilde doorreizen, bemoedigden zijn
medegelovigen hem en schreven ze aan de volgelingen van Jezus daar dat
die hem moesten verwelkomen. In Achaje aangekomen, was Apollos een
grote steun voor de mensen die door genade tot geloof waren gekomen.
28 Hij weerlegde de Joden namelijk krachtig door publiekelijk aan de
hand van de Schriften te bewijzen dat Jezus de Messias is.

19

1 Terwijl Apollos in Korinte was, kwam Paulus na een reis door het
binnenland aan in Efeze, waar hij enkele volgelingen van Jezus ontmoette.
2 Hij vroeg hun: “Hebben jullie de Heilige Geest ontvangen toen jullie
tot geloof kwamen?” Ze antwoordden: “Nee, we hebben zelfs niet over het
bestaan van een Heilige Geest gehoord.”
3 Hij vroeg: “Welke doop hebben jullie dan ondergaan?” Ze zeiden: “De
doop van Johannes.”

4 Paulus zei: “De doop van Johannes was een doop van inkeer. Johannes
vertelde de mensen dat ze moesten geloven in de Persoon die na hem zou
komen, dat wil zeggen: in Jezus.”
5 Toen ze dat hoorden, lieten ze zich dopen in de naam van de Heer Jezus.
6 En toen Paulus hun de handen oplegde, kwam de Heilige Geest over hen
en begonnen ze in andere talen te spreken en te profeteren.
7 In totaal ging het om ongeveer twaalf personen.
8 Paulus ging naar de synagoge, waar hij drie maanden lang ongehinderd
over Gods koninkrijk debatteerde en overtuigend sprak.
9 Maar toen sommigen halsstarrig weigerden te geloven en de Weg
belasterden bij de mensen, trok hij zich uit de synagoge terug. Hij nam
de volgelingen van Jezus met zich mee en sprak voortaan elke dag in het
auditorium van Tyrannus.
10 Dit duurde twee jaar en daardoor hoorden alle inwoners van Asia,
zowel Joden als Grieken, het Woord van de Heer.
11 God gebruikte Paulus om buitengewone wonderen te doen.
12 Er werden zelfs doeken en werkschorten die met zijn huid in contact
waren geweest, naar de zieken gebracht, zodat hun aandoeningen verdwe-
nen en de boze geesten uit hen weggingen.
13 Er waren echter ook enkele rondreizende Joodse exorcisten, die
probeerden in naam van de Heer Jezus boze geesten uit te drijven door te
zeggen: “Ik bezweer jullie bij de Jezus die door Paulus wordt verkondigd!”
14 Een zekere Skevas, een Joodse hoofdpriester, had zeven zonen die dit
deden.
15 Toen antwoordde de boze geest: “Ik ken Jezus en ik weet wie Paulus is,
maar wie zijn jullie?”
16 De persoon sprong op hen af en overmeesterde hen allen. Hij was
zoveel sterker dan zij, dat ze naakt en verwond uit dat huis vluchtten.
17 Dit raakte bekend bij alle inwoners van Efeze, zowel Joden als Grieken.
Ze raakten allen door angst bevangen en de naam van de Heer Jezus werd
grootgemaakt.
18 Veel mensen die tot geloof kwamen, kwamen opbiechten en bekennen
wat ze hadden misdreven.
19 Een aantal mensen die magie hadden bedreven, verzamelden hun
boeken en verbrandden die in het openbaar. Toen de waarde ervan werd
berekend, kwam men uit op 50.000 zilverstukken.
20 Door dit grootse gebeuren kreeg de boodschap van de Heer steeds meer
gehoor en aanhang.
21 Na deze gebeurtenissen vatte Paulus het plan op, via Macedonië en
Achaje naar Jeruzalem te reizen. Hij zei: “Nadat ik daar ben geweest, moet
ik ook Rome bezoeken.”
22 Hij stuurde twee van zijn assistenten, Timoteüs en Erastus, naar
Macedonië, maar bleef zelf wat langer in Asia.
23 Rond die tijd ontstond er grote commotie over de Weg.
24 Er was namelijk een zilversmid die Demetrius heette en die met de
vervaardiging van zilveren artemistempeltjes een aanzienlijk inkomen aan
de ambachtslieden bezorgde.
25 Hij belegde een vergadering voor hen en voor de mensen met
aanverwante beroepen, en zei: “Mensen, zoals jullie weten is onze welvaart
van deze werkzaamheden afhankelijk.
26 Maar jullie zien en horen ook dat die Paulus een groot aantal mensen
heeft overtuigd en op een dwaalspoor gebracht, niet alleen in Efeze maar in

bijna heel Asia, door te zeggen dat handgemaakte goden geen echte goden zijn.
27 Nu bestaat niet alleen het gevaar dat ons vak in diskrediet raakt, maar
ook dat de tempel van de grote godin Artemis zijn aanzien verliest en zij
die door heel Asia en het hele rijk wordt vereerd van haar verhevenheid
wordt beroofd."
28 Toen ze dat hoorden, werden ze razend van woede en schreeuwden
ze: "Groot is de Artemis van de Efeziërs!"
29 De stad raakte in rep en roer. De mensen stormden allemaal naar het
theater, waarbij ze Gajus en Aristarchus, Macedonische reisgenoten van
Paulus, met zich meesleurden.
30 Paulus wilde zich in de menigte begeven, maar de volgelingen van
Jezus hielden hem tegen.
31 Enkele hoge provinciefunctionarissen die met hem bevriend waren,
lieten hem dringend waarschuwen dat hij zich beter niet in het theater
zou vertonen.
32 De mensen schreeuwden door elkaar heen en de bijeenkomst verliep
chaotisch. De meesten wisten zelfs niet waarom ze waren samengekomen.
33 Sommigen in de menigte schreeuwden instructies naar Alexander,
die door de Joden naar voren werd geduwd. Alexander gaf met een
handgebaar aan dat hij een verdedigingstoespraak wilde geven aan het
volk.
34 Maar toen ze beseften dat hij een Jood was, scandeerden ze twee uur
lang: "Groot is de Artemis van de Efeziërs!"
35 Nadat de stadssecretaris de menigte tot bedaren had gebracht, zei hij:
"Efeziërs, er is toch geen mens die niet weet dat de stad Efeze de zorg draagt
voor de tempel van de verheven Artemis en voor haar beeld dat uit de
hemel gevallen is?
36 Aangezien deze dingen niet kunnen worden ontkend, moeten jullie je
kalmte bewaren en geen domme dingen doen.
37 Want de mannen die jullie hierheen hebben gebracht, zijn geen
tempelrovers en hebben jullie godin niet belasterd.
38 Als Demetrius en zijn vakgenoten dus iets tegen iemand hebben, dan
zijn er rechtszittingen met proconsuls. Laten zij dan maar klacht indienen.
39 En als jullie nog iets wensen, moet dat in een wettige vergadering
worden opgelost.
40 Door de gebeurtenissen van vandaag lopen wij namelijk het gevaar van
oproer te worden beschuldigd. En dan zullen we deze oploop niet kunnen
goedpraten."
41 Nadat hij dit had gezegd, beëindigde hij de samenkomst.

20

1 Toen het tumult bedaard was, riep Paulus de volgelingen van Jezus
bijeen. Hij bemoedigde hen, nam afscheid en vertrok naar Macedonië.
2 Nadat hij dat gebied had doorgereisd en de gelovigen daar had
bemoedigd met zijn toespraken, kwam hij aan in Griekenland.
3 Daar bleef hij drie maanden. Net toen hij op het punt stond naar Syrië
te varen, beraamden een aantal Joden een aanslag tegen hem. Daarom
besloot hij terug te keren via Macedonië.
4 Hij werd vergezeld door Sopatrus, de zoon van Pyrrhus uit Berea,
Aristarchus en Secundus uit Tessalonica, Gajus uit Derbe, Timoteüs, en
Tychikus en Trofimus uit Asia.

5 Zij reisden vooruit en wachtten op ons in Troas.
6 Wijzelf voeren uit Filippi weg na het Feest van de Ongedesemde Broden.
Na vijf dagen voegden we ons bij de anderen in Troas, en bleven daar zeven
dagen.
7 Op de eerste dag van de week, toen we bijeengekomen waren voor
de gezamenlijke maaltijd, sprak Paulus de aanwezigen toe. En omdat hij
van plan was de volgende ochtend te vertrekken, bleef hij doorspreken tot
middernacht.
8 Er brandden veel lampen in de bovenzaal waar we bijeen waren.
9 Een jongeman die Eutychus heette, zat in de raamopening en raakte
door slaap overmand toen Paulus almaar langer sprak. Diep in slaap viel
hij van de tweede verdieping naar beneden en hij werd dood opgeraapt.
10 Paulus ging naar beneden, ging bovenop hem liggen, sloeg zijn armen
om hem heen en zei: “Wees niet ongerust, hij leeft.”
11 Hij ging weer naar boven, zette de maaltijd voort en sprak lang verder
totdat het licht werd. Toen vertrok hij.
12 Het kind werd levend weggebracht en men was bijzonder bemoedigd.
13 Wij gingen alvast naar het schip en voeren naar Assus, waar we Paulus
aan boord zouden nemen. Hij had dat zo geregeld omdat hij over land
wilde reizen.
14 Nadat hij zich in Assus weer bij ons had gevoegd en we hem aan boord
hadden genomen, voeren we naar Mitylene.
15 Daarvandaan voeren we verder en de volgende dag gingen we bij Chios
voor anker. De dag daarna staken we over naar Samos en nog een dag later
kwamen we aan in Miletus.
16 Paulus had namelijk besloten om Efeze voorbij te varen omdat hij geen
tijd in Asia wilde doorbrengen. Hij had haast; hij wilde als het kon in
Jeruzalem zijn op de dag van het Pinksterfeest.
17 In Miletus stuurde hij iemand naar Efeze om de oudsten van de
kerkgemeenschap te ontbieden.
18 Toen die bij hem waren aangekomen, zei hij tegen hen: “Jullie weten
hoe ik mij de hele tijd bij jullie heb gedragen, vanaf de eerste dag dat ik in
Asia aankwam.
19 Ik heb de Heer in alle nederigheid en met tranen gediend in de
beproevingen die mij zijn overkomen door de complotten van de Joden.
20 Ik heb jullie in het openbaar en bij mensen thuis toegesproken en
onderwezen zonder jullie ook maar iets te onthouden dat jullie van nut
kon zijn.
21 Ik heb zowel Joden als Grieken opgeroepen zich tot God te bekeren en
in onze Heer Jezus te geloven.
22 En nu ga ik naar Jeruzalem, onder aandrang van de Geest, en ik weet
niet wat mij daar zal overkomen.
23 Alleen word ik in elke stad door de Heilige Geest gewaarschuwd dat
mij gevangenschap en lijden te wachten staat.
24 Wat mijzelf betreft, ik hecht geen waarde aan mijn leven, als ik
mijn taak en opdracht maar mag voltooien die ik van de Heer Jezus heb
ontvangen: getuigen van het evangelie van Gods genade.
25 Ik weet dat niemand van jullie aan wie ik tijdens mijn reizen Gods
koninkrijk heb verkondigd, mij zal terugzien.
26 Daarom verklaar ik vandaag aan jullie dat als er iemand van jullie
verloren gaat, dat niet mijn schuld zal zijn,
27 want ik heb niet nagelaten heel Gods plan aan jullie te verkondigen.

28 Pas dus op jezelf en de hele kudde waarover de Heilige Geest jullie
als verantwoordelijken heeft aangesteld. Zorg voor Gods kerk, die Hij zich
heeft toegeëigend doordat zijn bloed werd vergoten.
29 Ik weet dat na mijn vertrek wrede wolven bij jullie zullen binnendrin-
gen, die de kudde niet zullen ontzien.
30 Zelfs uit jullie eigen midden zullen mensen opstaan die de waarheid
verdraaien om van de volgelingen van Jezus hun eigen volgelingen te
maken.
31 Wees dus waakzaam en onthoud dat ik ieder van jullie drie jaar lang
onophoudelijk dag en nacht in tranen heb onderwezen.
32 En nu draag ik jullie op aan God en aan de boodschap van zijn genade,
die jullie kan opbouwen en jullie kan schenken wat beloofd is aan allen die
bij Hem horen.
33 Zilver, goud of kledij heb ik van niemand verlangd.
34 Jullie weten dat ik eigenhandig heb voorzien in mijn eigen noden en
die van de mensen bij mij.
35 In alles heb ik jullie getoond dat we zo, door hard te werken, de
zwakken moeten steunen, terwijl we denken aan de woorden van de Heer
Jezus zelf: ‘Het is beter te geven dan te ontvangen.’ ”
36 Toen Paulus was uitgesproken, knielde hij met hen allen neer om te
bidden.
37 Paulus werd onder luid geween door iedereen omhelsd en gekust.
38 Waar ze het droevigst om waren was dat hij had gezegd dat zij hem
niet zouden terugzien. Vervolgens deden ze hem uitgeleide naar het schip.

21

1 Nadat we ons van hen hadden losgemaakt, voeren we weg. We zetten
rechtstreeks koers naar Kos, de volgende dag naar Rhodos en daarvandaan
naar Patara.
2 Daar vonden we een schip dat naar Fenicië zou oversteken, gingen aan
boord en voeren weg.
3 Nadat we Cyprus hadden zien liggen en aan de zuidkant waren
gepasseerd, voeren we verder naar Syrië en meerden we aan in Tyrus.
Daar moest de lading van het schip worden gelost.
4 We zochten in Tyrus de volgelingen van Jezus op en bleven daar zeven
dagen. Door toedoen van de Geest zeiden zij tegen Paulus dat hij niet naar
Jeruzalem moest gaan.
5 Maar toen onze tijd daar voorbij was, vertrokken we om onze reis te
vervolgen. Ze vergezelden ons allemaal, met hun vrouwen en kinderen,
tot buiten de stad. Op het strand knielden we neer om te bidden.
6 We namen afscheid van elkaar en wij gingen aan boord van het schip,
terwijl zij naar huis terugkeerden.
7 Vanuit Tyrus vervolgden we onze zeereis tot we in Ptolemaïs aankwa-
men. Daar begroetten we de christenen en bleven we een dag bij hen.
8 De volgende dag vertrokken we en kwamen we aan in Caesarea. Daar
gingen we naar het huis van Filippus de Evangelist, – hij was een van de
Zeven – en bleven bij hem logeren.
9 Hij had vier ongehuwde dochters met de gave van profetie.
10 We waren er al een aantal dagen, toen er een profeet uit Judea kwam
die Agabus heette.
11 Hij kwam naar ons toe, nam Paulus' riem, bond daarmee zijn eigen
voeten en handen vast en zei: “De Heilige Geest zegt: ‘De Joden in Jeruzalem

zullen de man van wie deze riem is vastbinden en hem aan de niet-Joden uitleveren.' "
12 Toen we dat hoorden, drongen zowel wijzelf als de christenen van Caesarea er bij Paulus op aan niet naar Jeruzalem te gaan.
13 Maar Paulus antwoordde: "Waarom wenen jullie en maken jullie mij zo treurig? Ik ben niet alleen bereid in Jeruzalem te worden vastgebonden, maar ook omwille van de Heer Jezus te sterven."
14 Toen hij zich niet liet overreden, gaven we het op. We zeiden: "Laat gebeuren wat de Heer wil."
15 Na die periode troffen we voorbereidingen en reisden we naar Jeruzalem.
16 Enkele volgelingen van Jezus uit Caesarea kwamen met ons mee. Zij brachten ons bij Mnason, een Cyprioot en een van de eerste volgelingen van Jezus. Bij hem mochten we logeren.

17 Bij onze aankomst in Jeruzalem ontvingen de christenen ons met vreugde.
18 De volgende dag gingen wij met Paulus mee naar Jakobus. Ook alle oudsten waren daar.
19 Paulus begroette hen en vertelde gedetailleerd over de dingen die God door zijn bediening had gedaan onder de niet-Joden.
20 Nadat ze hem hadden aangehoord, verheerlijkten ze God. Toen zeiden ze tegen Paulus: "Broer, je ziet hoeveel duizenden Joden tot geloof zijn gekomen en dat zij allen nauwgezet de Wet naleven.
21 Er is hun over jou verteld dat je alle Joden in niet-Joodse gebieden leert om Mozes ontrouw te zijn door hun kinderen niet te besnijden en de Joodse gebruiken niet na te leven.
22 Wat valt hieraan te doen? Ze zullen zeker horen dat je bent gekomen.
23 Doe daarom wat wij je vertellen. Wij hebben vier mannen die een plechtige gelofte hebben afgelegd.
24 Neem hen mee, onderga samen met hen de reinigingsceremonie en betaal hun kosten, zodat ze hun hoofd kunnen laten kaalscheren. Dan zullen alle mensen weten dat de dingen die ze over jou hebben gehoord, niet waar zijn, maar dat je leeft in gehoorzaamheid aan de Wet.
25 En wat de niet-Joodse gelovigen betreft, wij hebben hun geschreven over het besluit dat ze zich moeten onthouden van vlees van afgodenoffers, bloed, vlees van verstikte dieren en seksueel wangedrag."
26 Paulus nam de mannen met zich mee. De volgende dag voerden ze de reinigingsceremonie uit en gingen ze naar het tempelterrein om te melden op welke dag de reiniging voltooid zou zijn en voor elk van hen een offer zou worden gebracht.

27 Toen de zeven dagen bijna voorbij waren, zagen de Joden uit Asia Paulus op het tempelterrein. Ze stookten de hele menigte op, grepen hem vast
28 en riepen: "Israëlieten, help ons! Dit is de man die overal aan alle mensen dingen leert die ingaan tegen ons volk, de Wet en deze plaats. Bovendien heeft hij Grieken het tempelterrein binnengebracht en daardoor dit heiligdom onrein gemaakt."
29 Ze hadden namelijk Trofimus van Efeze met hem in de stad gezien en dachten dat Paulus hem had meegenomen naar het tempelterrein.

30 De hele stad raakte in rep en roer. De mensen kwamen van alle kanten
op hen af, grepen Paulus en sleurden hem het tempelterrein af. Meteen
werden de poorten gesloten.
31 Terwijl ze probeerden hem te vermoorden, ontving de tribuun van de
legerafdeling het bericht dat heel Jeruzalem in rep en roer was.
32 Hij verzamelde meteen soldaten en centurio's en haastte zich naar hen
toe. Toen de mensen de tribuun en de soldaten zagen, hielden ze op Paulus
te slaan.
33 De tribuun kwam op hem af, arresteerde hem en gaf het bevel om hem
met twee ketenen te boeien. Toen vroeg hij wie Paulus was en wat hij had
gedaan.
34 Maar de mensen schreeuwden allemaal door elkaar heen en door het
tumult kon hij de feiten niet achterhalen. Daarom gaf hij het bevel, Paulus
naar de kazerne te brengen.
35 Toen Paulus de trappen had bereikt, moest hij door de soldaten worden
gedragen wegens het gedrang van de menigte.
36 Er kwam namelijk veel volk achter hen aan, dat “Weg met hem!”
schreeuwde.
37 Op het moment dat Paulus de kazerne zou worden binnengebracht,
vroeg hij de tribuun: “Mag ik u iets zeggen?” Hij antwoordde: “Spreekt u
Grieks?
38 Bent u dan niet die Egyptenaar die een tijdje geleden in opstand kwam
en vierduizend terroristen naar de wildernis heeft geleid?”
39 Paulus zei: “Ik ben een Jood uit Tarsus in Cilicië, burger van een niet
onbelangrijke stad, en ik verzoek u, geef mij toestemming het volk toe te
spreken.”
40 Toen de tribuun zijn toestemming had gegeven, ging Paulus bovenaan
de trappen staan en maakte hij een handgebaar naar het volk. Het werd
stil en hij sprak hen als volgt toe in het Aramees:

22

1 “Volksgenoten, raadsleden, luister hoe ik mijzelf tegenover u verdedig.”
2 Toen ze hoorden dat hij hen toesprak in het Aramees, werden ze nog
stiller. Hij vervolgde:
3 “Ik ben een Jood, geboren in Tarsus in Cilicië, maar ik ben hier in
Jeruzalem opgegroeid. Als leerling van Gamaliël ben ik grondig opgeleid
in de Wet van onze voorouders en ik was God zeer toegewijd, net als u
allen hier.
4 Ik heb de aanhangers van de Weg tot de dood toe vervolgd, mannen en
vrouwen heb ik gearresteerd en gevangen laten zetten.
5 Zelfs de hogepriester en de hele raad van volksoudsten kunnen daarvan
getuigen. Ik had brieven van hen meegekregen voor onze volksgenoten in
Damascus, toen ik daarheen ging om die mensen gevangen te nemen en
naar Jeruzalem te brengen zodat ze gestraft konden worden.
6 Maar onderweg, toen ik bijna bij Damascus was, omstraalde mij rond
de middag plots een fel licht uit de hemel.
7 Ik viel op de grond en hoorde een stem tegen me zeggen: ‘Saul, Saul,
waarom vervolg je Mij?’
8 Ik antwoordde: ‘Wie bent U, Heer?’ Hij zei tegen mij: ‘Ik ben Jezus van
Nazaret, degene die jij vervolgt.’
9 De mensen bij mij zagen wel het licht, maar hoorden niet de stem van
Degene die mij toesprak.

10 En ik zei: 'Wat zal ik doen, Heer?' En de Heer zei tegen mij: 'Kom
overeind en ga Damascus binnen. Daar zal je worden verteld over al het
werk waarvoor ik jou heb aangesteld.'
11 Omdat ik door het felle licht niets meer kon zien, werd ik door mijn
reisgenoten bij de hand genomen en Damascus binnengeleid.
12 En een zekere Ananias, iemand die zich eerbiedig aan de Wet hield
en over wie lovend werd gesproken door alle Joodse mensen die daar
woonden,
13 kwam naar me toe, ging voor me staan en zei tegen mij: 'Saul, broer,
word ziende!' En meteen kon ik hem zien.
14 Ananias vervolgde: 'De God van onze voorouders heeft jou aangesteld
om te weten wat Hij wil en om de Rechtvaardige te zien en zijn stem te
horen.
15 Je zal, als zijn getuige, aan alle mensen vertellen wat je hebt gezien en
gehoord.
16 Wat aarzel je nog? Sta op, laat je dopen en je zonden wegwassen terwijl
je Hem aanroept.'
17 Later, toen ik naar Jeruzalem was teruggekeerd en op het tempelterrein
aan het bidden was, kreeg ik een visioen.
18 Ik zag God en Hij zei tegen mij: 'Snel, vertrek onmiddellijk uit
Jeruzalem, want ze zullen jouw getuigenis over Mij niet aanvaarden.'
19 Maar ik zei: 'Heer, ze weten dat ik in alle synagogen de mensen die in
U geloven gevangennam en liet geselen.
20 En toen het bloed van uw getuige Stefanus werd vergoten, stond ik
erbij. Ik stemde ermee in en paste op de mantels van degenen die hem
ombrachten.'
21 Hij zei tegen mij: 'Ga, want Ik zal je sturen naar de volken ver weg.' "

22 Tot dan toe hadden de mensen naar Paulus' toespraak geluisterd, maar
nu begonnen ze luid te roepen: "Neem die man van de aarde weg! Hij
verdient het niet om te leven!"
23 Al schreeuwend gooiden ze hun mantels van zich af en wierpen ze stof
in de lucht.
24 De tribuun gaf het bevel, Paulus de kazerne binnen te brengen en hem
onder geseling te verhoren om te weten te komen waarom ze zo tegen hem
schreeuwden.
25 Toen ze hem vastmaakten om te worden gegeseld, zei Paulus tegen de
centurio die erbij stond: "Mogen jullie een Romeins staatsburger geselen
en dan nog wel zonder vonnis?"
26 Toen de centurio dat hoorde, ging hij de tribuun verwittigen: "Wat bent
u nu van plan? Deze man is een Romeins staatsburger!"
27 De tribuun ging naar Paulus toe en vroeg hem: "Zeg eens, bent u een
Romeins staatsburger?" Hij antwoordde: "Ja".
28 De tribuun vertelde: "Ik heb veel geld betaald voor mijn staatsburger-
schap." En Paulus zei: "Maar ik ben ermee geboren."
29 Meteen trokken de mensen die hem zouden ondervragen zich terug.
Ook de tribuun werd bang, want hij besefte dat hij Paulus, een Romeins
staatsburger, had laten boeien.
30 De tribuun wilde precies weten waarvan Paulus door de Joden werd
beschuldigd. Daarom beval hij de volgende dag dat de hoofdpriesters en
de hele Joodse raad moesten bijeenkomen. Paulus liet hij uit de gevangenis
ophalen, naar hen toebrengen en aan hen voorleiden.

23

1 Paulus keek de Joodse raad aan en zei: “Volksgenoten, ik heb tot nu toe
altijd met een goed geweten mijn plichten jegens God vervuld.”
2 Toen gaf hogepriester Ananias de mensen die bij Paulus stonden de
opdracht hem op de mond te slaan.
3 Daarom zei Paulus tegen hem: “God zal u slaan, witgekalkte muur! U
zit daar om mij volgens de Wet te berechten en u overtreedt de Wet door
opdracht te geven mij te slaan?”
4 De mensen die bij Paulus stonden, zeiden: “Jij beledigt Gods hoge-
priester!”
5 Maar Paulus zei: “Volksgenoten, ik wist niet dat hij de hogepriester is.
Want in de Schriften staat: ‘Je mag niet kwaadspreken over de leider van
je volk.’ ”
6 Paulus wist dat een deel van de Joodse raad uit sadduceeën bestond
en een ander deel uit farizeeën. Daarom riep hij uit: “Volksgenoten, ik
ben een farizeeër uit een familie van farizeeën en ik sta terecht voor mijn
verwachting dat de doden zullen verrijzen!”
7 Zodra hij dat gezegd had, ontstond er onenigheid tussen de farizeeën en
de sadduceeën en raakte de vergadering intern verdeeld.
8 De sadduceeën zeggen immers dat er geen verrijzenis is, en ook geen
engelen of geesten, maar de farizeeën zeggen dat ze wel bestaan.
9 Er ontstond grote commotie. Enkele farizese Schriftgeleerden stonden
op en betoogden vurig: “Wij vinden niets verkeerds in deze man. Wat als
een geest of een engel tot hem heeft gesproken?”
10 De onenigheid werd zo groot dat de tribuun vreesde dat Paulus door
hen aan stukken zou worden gereten. Hij liet de soldaten komen om hem
uit hun midden weg te halen en naar de kazerne te brengen.
11 Die nacht kwam de Heer naar Paulus toe. Hij zei: “Wees moedig, want
zoals je over Mij hebt getuigd in Jeruzalem, moet je ook in Rome getuigen.”
12 Toen het ochtend werd, smeedden enkele Joodse mensen een complot:
ze zwoeren dat ze niet zouden eten of drinken voordat ze Paulus hadden
gedood.
13 Meer dan veertig personen waren bij deze samenzwering betrokken.
14 Ze benaderden de hoofdpriesters en oudsten en zeiden: “Wij hebben
gezworen om niet te eten voordat we Paulus hebben gedood.
15 Stuur daarom namens de Joodse raad een verzoek naar de tribuun om
hem aan u voor te leiden, alsof u zijn zaak nauwkeuriger wilt onderzoeken.
Dan staan wij klaar om hem om te brengen terwijl hij onderweg is.”
16 Maar toen de zoon van Paulus' zus over de hinderlaag hoorde, begaf
hij zich naar de kazerne en ging hij naar binnen om Paulus te verwittigen.
17 Paulus riep een van de centurio's bij zich en zei: “Breng deze jongeman
naar de tribuun, want hij heeft hem iets te melden.”
18 De centurio nam hem mee naar de tribuun en zei: “Gevangene Paulus
heeft mij bij zich geroepen en me verzocht deze jongeman bij u te brengen,
omdat hij u iets te zeggen heeft.”
19 De tribuun nam hem bij de hand, nam hem apart en vroeg: “Wat heb
je mij te melden?”
20 De jongeman zei: “De Joden zijn met elkaar overeengekomen om u te
verzoeken, Paulus morgen naar de Joodse raad te brengen, zogezegd om
de zaak nader te onderzoeken.

21 Laat u echter niet door hen overreden, want meer dan veertig van hen
willen hem in een hinderlaag lokken. Zij hebben gezworen om niet te eten
of te drinken voordat ze hem hebben omgebracht, en nu staan ze klaar, in
afwachting van uw toestemming."
22 De tribuun liet de jongeman gaan, nadat hij hem had gewaarschuwd:
"Laat aan niemand weten dat je mij hierover hebt ingelicht."
23 Vervolgens riep hij twee van zijn centurio's en zei: "Zorg dat er
vanavond om negen uur tweehonderd soldaten, zeventig ruiters en twee-
honderd speerdragers klaarstaan om naar Caesarea te vertrekken.
24 Zorg ook voor rijdieren voor Paulus, zodat hij bij gouverneur Felix in
veiligheid kan worden gebracht."
25 Ook schreef hij een brief met de volgende inhoud:
26 "Van Claudius Lysias aan zijne excellentie gouverneur Felix. Gegroet!
27 Deze man is door de Joden opgepakt en was bijna door hen vermoord.
Ik ben er met mijn afdeling soldaten naartoe gegaan en heb hem in vei-
ligheid gebracht, want ik had vernomen dat hij een Romeins staatsburger
is.
28 En omdat ik wilde weten waarvan ze hem beschuldigden, heb ik hem
naar hun raad gebracht.
29 Daar stelde ik vast dat hij werd beschuldigd van iets dat verband hield
met hun wetten. Er was echter geen tenlastelegging voor iets waarop de
dood of gevangenisstraf staat.
30 Omdat ik ben verwittigd van een complot tegen de man, stuur ik hem
naar u toe en heb ik zijn aanklagers opgedragen aan u te vertellen wat ze
tegen hem hebben."
31 Zoals hun was opgedragen, haalden de soldaten Paulus op om hem 's
nachts naar Antipatris te brengen.
32 's Ochtends lieten ze de ruiters met Paulus verder rijden en keerden ze
zelf naar de kazerne terug.
33 Na hun aankomst in Caesarea overhandigden de ruiters de brief aan
de gouverneur, en droegen ze Paulus aan hem over.
34 De gouverneur las de brief en vroeg Paulus uit welke provincie hij
afkomstig was. Toen hij vernam dat Paulus uit Cilicië kwam,
35 zei hij: "Ik zal je verhoren zodra je aanklagers zijn aangekomen." Hij
gaf het bevel, Paulus gevangen te houden in het paleis dat Herodes had
laten bouwen.

24

1 Na vijf dagen kwam hogepriester Ananias aan, met enkele oudsten en
een advocaat die Tertullus heette. Zij dienden hun aanklacht tegen Paulus
in bij de gouverneur.
2 Paulus werd binnengeroepen en Tertullus begon zijn beschuldig-
ingsrede. Hij zei: "Dat wij dankzij u volop van vrede genieten en dat uw
vooruitziendheid hervormingen oplevert ten bate van ons volk,
3 excellentie Felix, wordt door ons altijd en overal met diepe
dankbaarheid erkend.
4 Om u niet te lang op te houden, verzoek ik u ons in uw welwillendheid
kort aan te horen.
5 Wij hebben namelijk ontdekt dat deze man een ruziemaker is die rellen
veroorzaakt onder alle Joodse mensen in het hele rijk. Hij is een van de
hoofdleiders van de volgelingen van de Man van Nazaret.

6 Hij heeft zelfs geprobeerd, de tempel te ontwijden en daarom hebben
wij hem opgepakt.
8 Als u hem zelf verhoort, zal u alles te weten komen waarvan wij hem
beschuldigen."
9 De Joodse mensen vielen hem bij door te zeggen dat het waar was.
10 Maar toen de gouverneur aangaf dat Paulus mocht spreken, antwo-
oordde deze: "Ik weet dat u al vele jaren rechter voor dit volk bent. Daarom
zal ik mijzelf vol goede moed in deze zaak verdedigen.
11 Zoals u kan controleren, ben ik pas twaalf dagen geleden naar
Jeruzalem gekomen om God te aanbidden.
12 Niemand heeft mij op het tempelterrein met mensen zien discussiëren
of een oploop zien veroorzaken, ook niet in de synagogen of in de stad.
13 Verder kunnen ze de dingen waarvan zij mij beschuldigen, niet
bewijzen.
14 Maar ik beken u wel dat ik de God van onze voorouders vereer volgens
de Weg die zij een sekte noemen, en dat ik alles geloof wat overeenstemt
met de Wet en wat in de Profeten staat.
15 En evenals mijn aanklagers verwacht ik dat God zowel de rechtvaardi-
gen als de onrechtvaardigen zal doen verrijzen.
16 Daarom doe ik mijn best om altijd een zuiver geweten te hebben
tegenover God en de mensen.
17 Na een afwezigheid van vele jaren ben ik naar mijn land teruggekomen
om giften aan de armen te geven en offers te brengen.
18 Dat was ik aan het doen toen men mij in de tempel aantrof, waar ik
pas de reinigingsceremonie had uitgevoerd; er was geen samenscholing en
geen commotie.
19 Maar er zijn enkele Joodse mensen uit Asia die voor u zouden moeten
verschijnen om mij te beschuldigen als zij iets tegen mij hebben.
20 Of laat wie hier aanwezig is verklaren aan welke overtreding zij mij
schuldig hebben bevonden toen ik voor de Joodse raad stond.
21 Of het moest die ene uitroep zijn die ik deed toen ik voor hen stond:
'Het is in verband met de verrijzenis van de doden dat ik vandaag voor u
terecht sta'."
22 Maar Felix, die goed op de hoogte was van de Weg, verdaagde de zitting
en zei: "Wanneer Lysias de tribuun komt, zal ik over uw zaak beslissen."
23 Hij beval de centurio, Paulus gevangen te houden onder licht regime.
Ook mocht geen van Paulus' assistenten worden verhinderd hem bij te
staan.
24 Enkele dagen later kwam Felix vergezeld van zijn vrouw Drusilla, die
Jodin was. Hij liet Paulus ophalen en liet hem vertellen over zijn geloof in
Christus Jezus.
25 Maar toen Paulus sprak over gerechtigheid, zelfbeheersing en het
komende Oordeel, werd Felix heel bang en onderbrak hij hem: "Zo is het
genoeg, u mag beschikken. Wanneer ik weer tijd heb zal ik u ontbieden."
26 Tegelijkertijd hoopte hij dat Paulus hem geld zou aanbieden. Daarom
liet hij hem vaak ontbieden om met hem te praten.
27 Na verloop van twee jaar werd Felix opgevolgd door Porcius Festus.
En om de Joodse mensen een gunst te bewijzen, liet Felix Paulus in
gevangenschap achter.

25

1 Drie dagen nadat Festus in de provincie was aangekomen, begaf hij zich
van Caesarea naar Jeruzalem.
2 Daar dienden de hoofdpriesters en andere Joodse leiders hun aanklacht
tegen Paulus bij hem in. Ze verzochten Festus,
3 hun een gunst te bewijzen door Paulus naar Jeruzalem te laten
overbrengen. Ze hadden namelijk een hinderlaag voorbereid om hem
onderweg te kunnen doden.
4 Maar Festus antwoordde dat Paulus in Caesarea zou blijven en dat
hijzelf daar binnenkort naartoe wilde gaan.
5 Hij zei: “Enkele van jullie leiders mogen meekomen en als die man iets
heeft misdaan, kunnen zij hem daar in beschuldiging stellen.”
6 Hij bleef niet langer dan acht of tien dagen en ging terug naar Caesarea.
De volgende ochtend nam hij plaats op de rechterstoel en gaf bevel, Paulus
voor te leiden.
7 Toen Paulus was binnengekomen, gingen de Joodse mensen die uit
Jeruzalem waren gekomen om hem heen staan. Ze brachten allerlei zware
beschuldigingen tegen hem in, die ze niet konden bewijzen.
8 Paulus verdedigde zich: “Ik heb niets misdaan; niet tegen de Joodse Wet,
niet tegen de tempel en ook niet tegen de keizer.”
9 Festus, die de Joodse mensen een gunst wilde bewijzen, vroeg aan
Paulus: “Bent u bereid naar Jeruzalem te gaan om daar in deze zaak voor
mij terecht te staan?”
10 Paulus antwoordde: “Ik sta hier voor de keizerlijke rechterstoel, waar
ik berecht moet worden. Zoals u goed beseft heb ik de Joodse mensen niets
misdaan.
11 Als ik iets verkeerds heb gedaan waarop de doodstraf staat, zal ik
mij niet tegen de dood verzetten. Maar als de dingen waarvan zij mij
beschuldigen onwaar zijn, heeft niemand het recht mij aan hen uit te
leveren. Ik beroep me op de keizer!”
12 Festus overlegde met zijn adviesraad en antwoordde: “U hebt zich op
de keizer beroepen, naar de keizer zal u gaan.”

13 Na verloop van enkele dagen kwam koning Agrippa met Bernice naar
Caesarea voor een beleefdheidsbezoek aan Festus.
14 Toen ze daar al verscheidene dagen waren, vertelde Festus de koning
over de rechtszaak tegen Paulus. Festus zei: “Er is hier iemand die door
Felix als gevangene is achtergelaten,
15 tegen wie een aanklacht werd ingediend door de Joodse hoofdpriesters
en oudsten toen ik Jeruzalem bezocht. Ze vroegen mij, hem te veroordelen.
16 Ik heb hun geantwoord dat het bij de Romeinen niet de gewoonte is
om iemand over te leveren voordat de beschuldigde voor zijn aanklagers
is verschenen en de gelegenheid heeft gekregen om zich tegen de aanklacht
te verdedigen.
17 Dus toen ze met zijn allen hier kwamen, heb ik zonder uitstel
de volgende dag op de rechterstoel plaatsgenomen en de man laten
voorleiden.
18 Maar toen de aanklagers opstonden, beschuldigden ze hem helemaal
niet van de misdaden die ik had verwacht.
19 Wel hadden ze onenigheid met hem over hun godsdienst en over een
zekere Jezus, die gestorven is en van wie Paulus beweert dat hij leeft.

20 En omdat het mij onduidelijk was hoe ik deze kwestie kon onderzoeken, vroeg ik of hij bereid was naar Jeruzalem te gaan om daar voor deze dingen te worden berecht.
21 Maar toen Paulus mij verzocht om hem in bewaring te houden in afwachting van het besluit van de keizer, gaf ik bevel hem in bewaring te houden totdat ik hem naar Caesar kan sturen."
22 Agrippa zei tegen Festus: "Ik wil die man ook wel eens horen." Festus antwoordde: "Morgen zal u hem horen."
23 De volgende ochtend kwamen Agrippa en Bernice in vol ornaat binnen. Ze gingen de gehoorzaal binnen met de militaire leiders en de voorname mannen van de stad. Op het bevel van Festus werd Paulus voorgeleid.
24 Festus zei: "Koning Agrippa en iedereen die hier met ons aanwezig is, hier ziet u de man om wie de hele Joodse gemeenschap, zowel in Jeruzalem als hier, zich tot mij heeft gericht. Ze roepen dat hij niet langer hoort te leven.
25 Ik heb vastgesteld dat hij niets heeft gedaan waarop de doodstraf staat, maar omdat hij zich op de keizer heeft beroepen, heb ik besloten hem naar Rome te sturen.
26 Ik heb echter niets concreets over hem dat ik aan zijne majesteit kan schrijven. Daarom leid ik hem aan u allen voor, in het bijzonder aan u, koning Agrippa, zodat ik na afloop van het onderzoek iets zal hebben dat ik kan schrijven.
27 Want het lijkt mij onredelijk een gevangene door te sturen zonder duidelijk te maken wat de aanklacht tegen hem is."

26

1 Agrippa zei tegen Paulus: "U mag voor uzelf pleiten." Paulus maakte een handgebaar en verdedigde zichzelf als volgt:
2 "Koning Agrippa, ik prijs mezelf gelukkig dat ik mij vandaag tegenover u mag verdedigen voor alles waarvan ik door de Joodse mensen word beschuldigd,
3 vooral omdat u goed bekend bent met alle Joodse gebruiken en twistpunten. Daarom verzoek ik u, mij geduldig aan te horen.
4 Alle Joodse mensen weten hoe ik van kinds af aan heb geleefd, eerst in mijn eigen land en later ook in Jeruzalem.
5 Zij kennen mij al lang, en als ze daartoe bereid zijn kunnen ze bevestigen dat ik als een farizeeër heb geleefd, dus volgens de strengste stroming binnen onze religie.
6 En nu sta ik terecht omdat ik verwacht dat God zijn belofte aan onze voorouders zal waarmaken.
7 Onze twaalf stammen vereren God dag en nacht terwijl ze de vervulling van die belofte verwachten. Het is omwille van die verwachting, majesteit, dat ik door de Joodse mensen word beschuldigd.
8 Waarom vinden jullie het zo ongeloofwaardig dat God doden doet verrijzen?
9 Vroeger dacht ik dat ik de naam van Jezus van Nazaret krachtig moest bestrijden.
10 En dat heb ik ook gedaan! Ik heb in Jeruzalem veel mensen die in Jezus geloofden in de gevangenis laten opsluiten, want ik had daarvoor de bevoegdheid gekregen van de hoofdpriesters. Ook stemde ik voor de doodstraf voor die mensen.

11 Vaak ben ik alle synagogen langsgegaan om hen met geweld te dwingen
hun geloof af te zweren. Ik ging verschrikkelijk tegen hen tekeer en
vervolgde hen tot in steden buiten ons land.
12 Maar toen ik in dat kader naar Damascus ging, met de instemming van
de hoofdpriesters en door hen gemandateerd,
13 zag ik onderweg, o majesteit, midden op de dag een licht uit de hemel
dat feller was dan de zon en dat mij en mijn reisgenoten omstraalde.
14 We vielen allemaal op de grond en ik hoorde een stem die in het
Aramees tegen mij zei: 'Saul, Saul, waarom vervolg je Mij? Je doet jezelf
pijn door je tegen Mij te verzetten.'
15 Ik vroeg: 'Wie bent U, Heer?' En de Heer zei: 'Ik ben Jezus, degene die
jij vervolgt.
16 Kom overeind en ga op je voeten staan, want Ik ben aan je verschenen
om je aan te stellen als mijn dienaar en als getuige van wat Ik je heb laten
zien en van hetgeen Ik je nog ga tonen.
17 Ik zal je beschermen tegen je volksgenoten, maar ook tegen de niet-
Joden naar wie ik je toe stuur
18 om hun ogen te openen en hen uit het donker naar het licht te leiden,
en uit de macht van de satan naar God. Daardoor zullen zij vergeving van
zonden ontvangen en voor altijd deel mogen uitmaken van de mensen die
door hun geloof in Mij heilig zijn geworden.'
19 Sindsdien, koning Agrippa, ben ik altijd gehoorzaam geweest aan dat
hemelse visioen.
20 Ik heb eerst aan de inwoners van Damascus, en dan in Jeruzalem en het
gebied Judea, en zelfs aan niet-Joden verkondigd dat ze tot inkeer moeten
komen, zich tot God moeten bekeren en moeten handelen overeenkomstig
hun inkeer.
21 Daarom hebben enkele Joodse mensen mij in de tempel opgepakt en
geprobeerd mij om te brengen.
22 Tot de dag van vandaag heb ik echter altijd steun van God ontvangen.
Ik sta hier en leg getuigenis af aan de mensen, zowel de aanzienlijken als
de eenvoudigen. Ik vertel niets waarvan niet reeds door de profeten en
Mozes was gezegd dat het ging gebeuren,
23 namelijk dat de Messias zou moeten lijden en dat Hij als eerste van de
doden zou verrijzen om aan zowel ons volk als aan de niet-Joden het licht
te verkondigen."
24 Paulus was nog met deze verdedigingsrede bezig, toen Festus uitriep:
"Je bent gek, Paulus, al dat studeren heeft je gek gemaakt."
25 Paulus antwoordde: "Ik ben niet gek, hoogedele Festus, de woorden die
ik spreek zijn waar en doordacht.
26 En de koning is met deze dingen bekend. Daarom spreek ik hem
vrijmoedig toe, want ik ben ervan overtuigd dat niets hiervan hem is
ontgaan, want ze hebben zich niet in een uithoek afgespeeld.
27 Koning Agrippa, u gelooft toch de profeten? Ik weet dat u ze gelooft."
28 Agrippa zei tegen Paulus: "Ga je straks proberen mij te overtuigen om
christen te worden?"
29 En Paulus zei: "Ik zou God willen vragen dat – straks of later – niet
alleen u maar ook alle mensen die mij vandaag horen, mogen worden zoals
ik, maar dan zonder deze boeien."
30 De koning stond op, en ook de gouverneur, Bernice en de anderen die
de zitting hadden bijgewoond.

31 Ze verlieten de zaal en zeiden tegen elkaar: “Deze man heeft niets
gedaan waarop de dood of gevangenisstraf staat.”
32 Agrippa zei tegen Festus: “Deze man had nu kunnen worden vrijge-
laten als hij zich niet op de keizer had beroepen.”

27

1 Nadat besloten was dat we naar Italië zouden varen, werden Paulus
en enkele andere gevangenen overgedragen aan een centurio die Julius
heette; hij was van de keizerlijke afdeling.
2 We gingen aan boord van een schip uit Adramyttium dat de havens aan
de kust van Asia zou aandoen en voeren weg. Aristarchus, een Macedoniër
uit Tessalonica, was bij ons.
3 De volgende dag kwamen we aan in de haven van Sidon. Julius
behandelde Paulus vriendelijk en liet toe dat hij zijn vrienden bezocht om
zich door hen te laten verzorgen.
4 We vervolgden onze zeereis en voeren Cyprus aan de beschutte kant
voorbij, omdat we de wind tegen hadden.
5 Nadat we de open zee bij Cilicië en Pamfylië waren overgestoken,
kwamen we aan bij Myra in Lycië.
6 Daar vond de centurio een Alexandrijns schip dat naar Italië zou gaan
en hij scheepte ons in.
7 We vorderden traag en met moeite; het was pas na vele dagen dat we
Knidus bereikten. En omdat we de wind tegen hadden, voeren we Kreta
aan de beschutte kant, de kant van Salmone, voorbij.
8 We voeren het met moeite voorbij en kwamen bij een plaats die Schone
Haven heet, vlak bij Lasea.
9 Omdat er zoveel tijd was verlopen en de vastenperiode ook al voorbij
was, werd het gevaarlijk om verder te varen. Paulus waarschuwde:
10 “Mannen, ik voorzie dat onze zeereis met moeilijkheden en veel verlies
gepaard zal gaan, en niet alleen voor de lading en het schip. Ook onze
levens staan op het spel.”
11 In plaats van Paulus' woorden ter harte te nemen, liet de centurio zich
overtuigen door de stuurman en de eigenaar van het schip.
12 En omdat de haven niet geschikt was om er te overwinteren, werd
door de meerderheid besloten om verder te varen en te kijken of ze Fenix
konden bereiken om daar te overwinteren. Fenix is een haven op Kreta
met uitzicht op het zuid- en het noordwesten.
13 Dus toen er een zachte zuidenwind opstak, dachten ze dat het wel
zou lukken. Ze lichtten het anker en voeren dicht langs de kust van Kreta
verder.
14 Maar kort daarna stak vanaf het eiland een zware stormwind op, die
Eurakylon wordt genoemd.
15 Omdat het schip werd meegesleurd en de kop niet in de wind kon
houden, gaven we ons gewonnen en lieten we ons meedrijven.
16 We voeren langs de beschutte kant van een eilandje dat Kauda heet,
waar we met moeite de sloep onder controle konden krijgen.
17 De bemanningsleden hesen hem aan boord en verstevigden de romp
van het schip met touwen. Omdat ze bang waren om bij Syrtis vast te lopen,
wierpen ze het drijfanker uit en lieten ze het schip drijven.
18 De storm ging zo hard tekeer dat ze de volgende dag lading overboord
gooiden.

19 En op de derde dag gooiden ze eigenhandig het scheepstuig overboord.
20 Dagenlang zagen we geen licht van de zon of de sterren. De storm bleef
woeden en we hadden geen enkele hoop op redding meer.
21 Nadat er aan boord lange tijd niet was gegeten, ging Paulus tussen
de bemanningsleden staan en zei: “Mannen, jullie hadden naar mij
moeten luisteren en niet uit Kreta moeten vertrekken. Dan waren deze
moeilijkheden en dit verlies jullie bespaard gebleven.
22 Maar nu spoor ik jullie aan om moed te houden, want geen van jullie
zal zijn leven verliezen. Alleen het schip zal vergaan.
23 Vannacht kwam er namelijk een engel van de God aan wie ik toebehoor
en die ik vereer, bij mij staan.
24 Hij zei: ‘Wees niet bang, Paulus, je moet voor de keizer terechtstaan en
God zal, als een gunst aan jou, al je medeopvarenden in leven houden.’
25 Daarom, mannen, houd moed, want ik vertrouw erop dat God zal
zorgen dat het precies zo zal verlopen als mij verteld is.
26 Maar we moeten stranden bij een eiland.”

27 Toen brak de veertiende nacht aan. We waren nog altijd op drift in de
Adriatische Zee, maar midden in de nacht vermoedden de bemanningsle-
den dat we land naderden.
28 Ze peilden de diepte: 40 meter. Toen ze iets verder waren gevorderd,
peilden ze opnieuw: 30 meter.
29 Omdat ze bang waren dat we op de klippen zouden lopen, wierpen ze
vier ankers uit van de achtersteven en ze baden dat het licht zou worden.
30 De bemanning wilde van het schip ontsnappen en liet de sloep in zee
zakken onder het voorwendsel dat ze vanaf de voorsteven ankers wilden
uitwerpen.
31 Maar Paulus zei tegen de centurio en de soldaten: “Als zij niet aan
boord blijven, kunnen jullie niet worden gered.”
32 Daarom kapten de soldaten de touwen van de sloep door en lieten ze
die wegdrijven.
33 Vlak voordat het licht werd, spoorde Paulus iedereen aan om te eten.
Hij zei: “Vandaag is al de veertiende dag dat jullie afwachten zonder te eten
en doorwerken zonder een maaltijd te nuttigen.
34 Daarom raad ik jullie aan om te eten, want dat hebben jullie nodig om
te overleven. Niemand van jullie zal zelfs maar een hoofdhaar verliezen.”
35 Nadat hij dit had gezegd, nam hij brood, dankte God waar ze allen bij
waren, brak het en begon te eten.
36 Ze raakten er allen door bemoedigd en begonnen zelf ook te eten.
37 We waren in totaal met 276 opvarenden.
38 Toen ze voldoende hadden gegeten, maakten ze het schip lichter door
het graan in zee te gooien.
39 Toen het licht werd, herkenden ze het land niet. Wel zagen ze een
inham met een strand en besloten ze een poging te wagen het schip daar
te laten vastlopen.
40 Ze maakten de ankers los en lieten die in de zee achter. Tegelijkertijd
maakten ze de touwen los waarmee het dubbelroer was vastgezet. Toen
hesen ze het voorzeil en zetten ze voor de wind koers naar het strand.
41 Het schip kwam in ondiep water terecht en ze lieten het vastlopen. De
voorsteven kwam onwrikbaar vast te zitten, maar door de kracht van de
golven begon de achtersteven te breken.

42 De soldaten waren van plan de gevangenen te doden om te voorkomen
dat er iemand zwemmend zou ontsnappen.
43 Maar de centurio wilde Paulus sparen en weerhield hen van hun plan.
Hij beval dat wie kon zwemmen, het eerst overboord zou springen om aan
land te gaan.
44 De rest zou volgen op planken of andere stukken van het schip. En zo
kwam iedereen veilig aan land.

28

1 Pas toen we in veiligheid waren, kwamen we te weten dat het eiland
Malta heet.
2 De inheemse bewoners behandelden ons met buitengewone vriendelijkheid: ze maakten een vuur en haalden ons er allemaal bij omdat het was
gaan regenen en vanwege de kou.
3 Maar toen Paulus een hoeveelheid brandhout die hij had bijeengeraapt
op het vuur gooide, kwam er door de hitte een adder uitgekropen, die zich
in zijn hand vastbeet.
4 De inheemse mensen zagen het dier aan zijn hand hangen en zeiden
tegen elkaar: “Die man is vast een moordenaar. En nu hij veilig uit de zee
is gekomen, laat de godin Gerechtigheid niet toe dat hij in leven blijft.”
5 Paulus schudde het dier van zich af, het vuur in, en bleef ongedeerd.
6 De mensen verwachtten dat hij een zwelling zou krijgen of plots
dood zou neervallen. Maar toen ze na lang wachten zagen dat er niets
ongewoons met hem gebeurde, veranderden ze van mening en zeiden ze
dat hij een god was.
7 In de buurt van die plaats was een landgoed dat toebehoorde aan de
gouverneur van het eiland, die Publius heette. Hij verwelkomde ons en
verleende ons drie dagen lang gastvrij onderdak.
8 De vader van Publius lag in bed, gekweld door koorts en dysenterie.
Paulus ging naar hem toe en genas hem door te bidden en hem de handen
op te leggen.
9 Nadat dit was gebeurd, kwamen ook de andere zieken van het eiland
naar hem toe en zij werden genezen.
10 Ze overlaadden ons met eerbewijzen en bij ons vertrek gaven ze ons
wat we nodig hadden.
11 Na drie maanden vertrokken we met een schip dat op het eiland had
overwinterd. Het kwam uit Alexandrië en had een boegbeeld van de twee
beschermgoden voor de scheepvaart.
12 Toen we in Syracuse waren aangekomen, bleven we daar drie dagen.
13 Daarvandaan voeren we verder tot we in Regium aankwamen. Na een
dag stak er een zuidenwind op, zodat we de dag daarna Puteoli bereikten.
14 Daar ontmoetten we enkele geloofsgenoten en werden we uitgenodigd
een week bij hen te blijven. En zo zijn we in Rome aangekomen.
15 De christenen daar hadden over ons gehoord en kwamen ons tegemoet
tot Forum Appii en Tres Tabernae. Toen Paulus hen zag, dankte hij God en
vatte hij moed.
16 En in Rome aangekomen mocht Paulus zelfstandig wonen onder
bewaking van een soldaat.
17 Na drie dagen riep Paulus de Joodse leiders bijeen. Toen ze allen bij
hem waren, zei hij tegen hen: “Volksgenoten, hoewel ik niets heb misdaan
tegen ons volk of de gebruiken van onze voorouders, ben ik als gevangene
uit Jeruzalem aan de Romeinen overgeleverd.

18 Die hebben mij verhoord en waren van plan mij vrij te laten omdat er
geen reden was mij ter dood te veroordelen.
19 Maar omdat de Joodse mensen bezwaar maakten, moest ik me wel op
de keizer beroepen. Het is echter niet zo dat ik een aanklacht tegen mijn
volk heb.
20 Het is om die reden dat ik heb verzocht om u te zien en te spreken.
Want het is omwille van de hoop van Israël dat ik deze ketenen draag."
21 Zij zeiden tegen hem: "Wij hebben geen brieven over u ontvangen uit
Judea, en ook is er niemand van ons volk aangekomen die iets slechts over
u rapporteerde of zei.
22 Maar wij willen graag uw opvattingen horen, want het is ons bekend
dat overal kritiek wordt geleverd op die stroming."
23 Ze spraken een dag met hem af en kwamen met velen naar hem toe op
de plaats waar hij verbleef. En van de ochtend tot de avond sprak hij met
hen, getuigde hij over Gods koninkrijk en probeerde hij hen voor Jezus te
winnen op basis van de Wet van Mozes en van de profetische boeken.
24 Sommigen raakten overtuigd van wat hij zei, anderen geloofden hem
niet.
25 Ze raakten het niet met elkaar eens en bij hun vertrek deed Paulus
nog één uitspraak: "De Heilige Geest had gelijk toen Hij bij monde van de
profeet Jesaja over uw voorvaders zei:
26 'Ga naar dit volk en zeg: Jullie zullen wel horen maar niet verstaan,
en wel zien maar niet begrijpen.
27 Want het hart van dit volk is gevoelloos geworden,
hun oren kunnen nauwelijks horen
en hun ogen hebben ze gesloten.
Anders zouden ze met hun ogen kunnen zien
en met hun oren kunnen horen
en met hun hart verstaan
en zich bekeren
en dan zou Ik hen gezond maken.'
28 Daarom moeten jullie weten dat Gods redding naar de niet-Joden is
gezonden en dat zij wel zullen luisteren."
30 Paulus verbleef twee hele jaren in de woning die hij huurde. Hij
verwelkomde iedereen die bij hem op bezoek kwam.
31 In alle vrijmoedigheid en ongehinderd verkondigde hij Gods
koninkrijk en onderwees hij over de Heer Jezus Christus.

De brief aan de Romeinen

1 Van: Paulus, dienaar van Christus Jezus, geroepen om als apostel ten
dienste te staan van Gods evangelie.
2 God had het evangelie lang geleden via zijn profeten in de heilige
Schriften beloofd.
3 Het is het goede nieuws over zijn Zoon, die wat zijn aardse leven betreft
een afstammeling van David is,
4 en die door zijn verrijzenis uit de dood op krachtige wijze door de
Heilige Geest is uitgeroepen tot de Zoon van God – Jezus de Messias, onze
Heer.
5 Het is door Hem dat wij het voorrecht ontvangen hebben om apostel te
zijn, opdat bij alle volken mensen tot geloof en gehoorzaamheid aan God
zouden komen en Hij geëerd zou worden.
6 En jullie behoren tot die mensen: jullie zijn geroepen om bij Jezus
Christus te horen.
7 Aan: alle door God geliefde en geroepen christenen in Rome.
Wij wensen jullie de genade en vrede van God, onze Vader, en van de
Heer Jezus Christus toe.
8 Allereerst dank ik mijn God, via Jezus Christus, voor jullie allen, want
het nieuws over jullie geloof wordt in de hele wereld verspreid.
9 God, die ik van harte dien door het evangelie van zijn Zoon te
verkondigen, kan bevestigen dat ik jullie voortdurend noem
10 in mijn gebeden. Dan vraag ik altijd aan God dat ik jullie eindelijk zal
kunnen bezoeken – als Hij het ook wil.
11 Ik verlang ernaar jullie te zien en een geestelijke zegen met jullie te
delen om jullie te sterken.
12 Of beter gezegd: dan kunnen we wederzijds bemoedigd worden – ik
door jullie geloof en jullie door dat van mij.
13 Broeders en zusters, jullie moeten weten dat ik dikwijls van plan ben
geweest om jullie te bezoeken, maar tot nu toe werd ik steeds verhinderd.
Ik wil namelijk ook bij jullie oogsten, zoals ik dat ook heb gedaan bij de
andere niet-Joden.
14 Ik sta in het krijt bij zowel Grieken als niet-Grieken, bij zowel geletterde
als ongeletterde mensen.
15 Daarom wil ik zo graag ook aan jullie in Rome het evangelie verkondi-
gen.
16 Het evangelie brengt mij niet in verlegenheid, want het is Gods
krachtige nieuws, dat redding brengt voor allen die geloven – in de eerste
plaats Joden, maar ook niet-Joden.
17 Het evangelie maakt duidelijk hoe men enkel en alleen door te geloven
met God in het reine kan komen. In de Schriften staat immers: “De
rechtvaardige zal het leven ontvangen door middel van het geloof.”
18 Vanuit de hemel wordt namelijk duidelijk gemaakt dat God alle
goddeloosheid en kwaad van mensen die met hun kwaad de waarheid
verdringen, zal straffen.
19 Wat over God geweten kan worden, is hun duidelijk, want God heeft
het hun bekendgemaakt.

20 Zijn eeuwige macht en goddelijkheid zijn weliswaar onzichtbare
eigenschappen, maar ze zijn sinds de schepping van de wereld duidelijk
te zien in hetgeen Hij gemaakt heeft. De mensen hebben dus geen excuus.
21 Hoewel ze weten dat er een God is, geven ze Hem niet de eer en dank
die Hem toekomt. Integendeel, hun redeneringen zijn onzinnig geworden
en hun onverstandige hart is verduisterd.
22 Ze beweren dat ze verstandig zijn, maar ze zijn dwaas geworden.
23 In plaats van de grootheid van de onvergankelijke God te erkennen,
zijn ze beelden van vergankelijke mensen en van vliegende, lopende en
kruipende dieren gaan vereren.
24 Daarom heeft God hen met hun begerige verlangens prijsgegeven aan
immoraliteit, zodat ze met elkaar hun lichaam onteren.
25 Ze hebben Gods waarheid verruild voor de leugen: ze vereren en
dienen het geschapene in plaats van de Schepper, aan Wie voor eeuwig
alle eer toekomt. Amen.
26 Daarom heeft God hen prijsgegeven aan schandelijke hartstochten.
Zelfs hun vrouwen hebben natuurlijke seks verruild voor hetgeen tegen
de natuur ingaat.
27 En wat de mannen betreft: in plaats van natuurlijke seks met vrouwen
zijn ze ontbrand in lust naar elkaar. Mannen hebben seks met andere
mannen en ontvangen zo in hun eigen lichaam het verdiende loon voor
hun dwaling.
28 En omdat ze het niet de moeite waard vinden om God te erkennen,
heeft Hij hen prijsgegeven aan verwerpelijk denken en onwaardig gedrag.
29 Hun leven is gevuld met allerlei onrecht, slechtheid, hebzucht en
verdorvenheid. Ze zitten vol afgunst, moordzucht, rivaliteit, bedrog en
kwaadaardigheid. Het zijn roddelaars
30 en kwaadsprekers. Ze haten God en zijn hoogmoedig, arrogant en
zelfingenomen. Ze bedenken kwaadaardige plannen en zijn hun ouders
ongehoorzaam.
31 Ze zijn onverstandig, onbetrouwbaar, hardvochtig en meedogenloos.
32 Ze weten dat wie zich met dergelijke dingen bezighoudt, volgens Gods
voorschriften de dood verdient en toch doen ze die niet alleen zelf, maar
juichen ze het ook toe dat anderen ze doen.

2

1 Als jij over anderen oordeelt, heb je dus geen excuus. Want op ieder
punt waarop je een oordeel over een ander velt, veroordeel je jezelf doordat
je die dingen ook doet.
2 We weten immers dat wie dergelijke dingen doet, terecht door God
veroordeeld wordt.
3 Dus als jij een oordeel velt over wie dergelijke dingen doet maar ze zelf
ook doet, denk je dan dat jij Gods oordeel zal ontlopen?
4 Of heb je geen respect voor zijn grote mildheid, verdraagzaamheid en
geduld? Besef je dan niet dat Gods mildheid jou tot inkeer zou moeten
brengen?
5 Door halsstarrig te weigeren tot inkeer te komen, spaar je voor jezelf
straf op – en die zal je krijgen op de dag dat God zijn toorn en gerechtigheid
openbaart.
6 Hij zal iedereen loon naar werken geven.

7 Zij die glorie, eer en onvergankelijkheid nastreven door voortdurend
goed te doen, ontvangen dan het eeuwig leven.
8 Maar zij die uit geldingsdrang de waarheid van de hand wijzen en zich
door het kwaad laten leiden, ontvangen dan Gods zware straf.
9 Alle mensen die het slechte doen – in de eerste plaats Joden, maar ook
niet-Joden – wacht leed en ellende.
10 Maar allen die het goede doen – in de eerste plaats Joden, maar ook
niet-Joden – wacht glorie, eer en vrede.
11 Er is bij God namelijk geen favoritisme,
12 want allen die hebben gezondigd zonder de Wet te kennen, zullen
zonder de Wet verloren gaan, en allen die hebben gezondigd terwijl ze de
Wet wel kenden, zullen op grond van de Wet worden veroordeeld.
13 Het zijn niet de mensen die de Wet horen die vrij van schuld zijn
tegenover God; integendeel, het zijn zij die de Wet naleven, die zullen
worden vrijgesproken van schuld.
14 En wanneer niet-Joden – zij die de Wet niet hebben ontvangen –
spontaan doen wat de Wet vereist, dan blijkt dat zij de Wet in zich hebben,
ook al hebben zij haar niet ontvangen.
15 Ze tonen dat de voorschriften van de Wet in hun hart zijn gegrift,
terwijl hun geweten hen erover aanspreekt en hun gedachten hen soms
beschuldigen en soms vrijpleiten.
16 Dit alles zal blijken op de dag dat God, door Christus Jezus, over de
verborgen daden van de mensen zal oordelen. Dit is het evangelie dat ik
verkondig.
17 Als je jezelf als een Jood beschouwt, op de Wet vertrouwt en fier op
God bent,
18 en als je weet wat God van je verlangt en als je kan onderscheiden
waarop het aankomt omdat de Wet jou dat heeft geleerd,
19 als je ervan overtuigd bent dat je een gids bent voor de blinden en een
licht voor de mensen die in het duister leven,
20 als je dwazen corrigeert en onverstandigen onderwijst omdat je in de
Wet kennis en de waarheid weet te vinden,
21 kortom, als jij anderen onderwijst, onderwijs je dan ook jezelf? Of
verkondig je dat stelen niet mag, maar steel je zelf?
22 Zeg je dat echtbreuk verkeerd is, maar pleeg je zelf echtbreuk? Walg
je van afgodsbeelden, maar roof je uit tempels?
23 Dan doe jij, die er fier op bent dat je de Wet bezit hoewel je haar ook
overtreedt, God schande aan.
24 Dan is het zoals in de Schriften staat: “Door jouw toedoen wordt God
gelasterd onder de volken.”
25 Als je de Wet naleeft, is het waardevol om besneden te zijn, maar als
je de Wet overtreedt, ben je als een onbesnedene.
26 En als een onbesnedene zich aan de voorschriften van de Wet houdt,
wordt hij dan niet als een besnedene beschouwd?
27 Dan zullen zij die onbesneden gebleven zijn maar zich aan de Wet
houden, oordelen over jou die de Wet overtreedt hoewel je haar op schrift
hebt en besneden bent.
28 Want niet wie aan de buitenkant Joods is, noch wie lichamelijk
besneden is, is werkelijk Joods.
29 Integendeel, wie vanbinnen Joods is en een besneden hart heeft – door
de Geest, niet door de schriftelijke Wet – is werkelijk Joods. En de lof die zo
iemand ontvangt, komt niet van mensen maar van God.

3

1 Wat is dan het voordeel van het Joods-zijn en wat de waarde van de
besnijdenis?
2 Er zijn veel voordelen en de waarde is groot. In de eerste plaats zijn
Gods openbaringen aan de Joden toevertrouwd.
3 Maar wat als sommigen Hem ontrouw zijn? Maakt hun ontrouw Gods
trouw ongedaan?
4 Absoluut niet! Al zijn alle mensen leugenaars, God houdt zich aan
zijn woord. In de Schriften staat immers: “Wanneer U spreekt, blijkt uw
rechtvaardigheid, en wanneer U vonnist, blijkt uw gelijk.”
5 Als het kwaad dat wij doen aantoont dat God rechtvaardig is, kunnen
we dan zeggen dat het onrechtvaardig is dat God ons straft? (Ik redeneer
nu op menselijke wijze.)
6 Absoluut niet! Hoe anders zou God over de wereld oordelen?
7 Maar als God wordt geëerd doordat mijn onbetrouwbaarheid zijn
betrouwbaarheid beter in de verf zet, waarom word ik dan nog als een
zondaar veroordeeld?
8 En kunnen we dan zeggen: ‘Laten we het verkeerde doen opdat het
goede eruit voortkomt?’ Sommigen beweren lasterlijk dat wij dat zeggen
en het is terecht dat zij veroordeeld zullen worden.
9 Wat moeten we dan concluderen? Staan wij Joden er beter voor?
Absoluut niet! Zoals we eerder zagen zijn we allemaal – zowel Joden als
niet-Joden – in de macht van de zonde.
10 Het is zoals in de Schriften staat: “Er is niemand die rechtvaardig is,
zelfs niet één.
11 Er is niemand die verstandig is, niemand die God zoekt.
12 Allemaal zijn ze afgedwaald, tezamen zijn ze nietswaardig geworden.
Er is niemand die goed doet, zelfs niet één.
13 Hun keel is een open graf, hun tong verraderlijk, achter hun lippen zit
addergif.
14 Hun mond is vol bittere vervloekingen.
15 Hun voeten staan klaar om bloed te vergieten.
16 Vernietiging en ellende liggen op hun pad.
17 Het vredespad kennen ze niet,
18 en ontzag voor God is niet wat zij voor ogen hebben.”
19 Zoals we weten is hetgeen de Wet zegt, gericht tot die mensen op wie
de Wet van toepassing is. Daarom heeft niemand recht van spreken en is
de hele wereld verantwoording aan God verschuldigd.
20 Geen mens kan dus met Hem in het reine komen door de Wet na te
leven, want door wetten ontdekt men wat zonde is.
21 Nu is echter onthuld hoe men buiten de Wet om met God in het reine
kan komen, en de Wet en de Profeten getuigen daarvan.
22 We kunnen met God in het reine komen door in Jezus Christus te
geloven. Dat geldt voor iedereen die gelooft, zonder onderscheid.
23 Want iedereen heeft gezondigd en leeft daardoor zonder Gods glorie,
24 maar wordt zonder er iets voor te moeten doen – uit genade – met
God in het reine gebracht door de verlossing die Christus Jezus heeft
bewerkstelligd.
25 Hij is door God aangeduid als het middel tot verzoening – doordat zijn
bloed werd vergoten – en die verzoening ontvangen we door in Hem te

geloven. Zo wordt Gods gerechtigheid aangetoond, want de zonden die voorheen zijn gepleegd waren onbestraft gebleven.
26 God heeft ze getolereerd, maar nu toont Hij zijn gerechtigheid. Hij is dus rechtvaardig, ook wanneer Hij vrijspreekt wie in Jezus gelooft.
27 Waarop kan ik dan fier zijn? Nergens op! Op mijn naleving van de Wet? Nee, maar wel op mijn geloof.
28 We concluderen dus dat de mens met God in het reine komt door te geloven, niet door de Wet na te leven.
29 Of is God enkel God van de Joden en niet van de niet-Joden? Nee, Hij is ook God van de niet-Joden.
30 Er is immers maar één God en Hij is het die zowel besneden als onbesneden mensen van schuld zal vrijspreken op grond van hun geloof.
31 Maken we de Wet dan ongedaan door te geloven? Absoluut niet. Het is andersom: we bevestigen de Wet.

4

1 Wat kunnen we dan zeggen over de ervaring van onze voorvader Abraham?
2 Als Abraham wegens zijn daden zou zijn vrijgesproken van schuld, dan zou hij iets hebben gehad waarop hij fier kon zijn. Maar zo werkt het niet bij God.
3 Want wat staat er in de Schriften? “Abraham geloofde God en op grond daarvan werd hij vrijgesproken van schuld”.
4 Wanneer iemand arbeid verricht, wordt zijn loon niet beschouwd als een blijk van genade, maar als iets dat hem verschuldigd is.
5 Wie echter niet zelf het werk probeert te doen, maar vertrouwt op Degene die zondaars vrijspreekt, wordt vrijgesproken op grond van dat vertrouwen.
6 Ook David spreekt over de zegen voor de persoon die door God vrijgesproken wordt, ook al heeft die er niet voor gewerkt:
7 “Gezegend zijn zij wiens overtredingen zijn vergeven en wiens zonden zijn uitgewist.
8 Gezegend is de persoon aan wie de Heer zijn zonde niet toerekent.”

9 Geldt deze zegen enkel voor besneden mensen of ook voor wie onbesneden is? We zeggen toch dat het op grond van zijn geloof is dat Abraham werd vrijgesproken?
10 Maar onder welke omstandigheden gebeurde dat? Was hij toen al besneden of nog niet? Hij was nog onbesneden.
11 Hij ontving de besnijdenis als een teken, een bezegeling van de vrijspraak van schuld die hij op grond van zijn geloof had ontvangen terwijl hij nog onbesneden was. Zo kon hij de vader van alle gelovigen worden, ook als ze niet besneden zijn. Daarom worden ook zij vrijgesproken op grond van hun geloof.
12 Abraham is ook de vader van de besnedenen. Dat zijn zij die niet enkel de besnijdenis hebben maar ook, door te geloven, treden in de voetstappen van onze vader Abraham toen hij nog onbesneden was.

13 Abraham en zijn afstammelingen ontvingen de belofte dat de wereld van hen zou zijn niet omdat hij de Wet naleefde, maar omdat hij, dankzij zijn geloof, met God in het reine was.

14 Immers, als het beloofde zou worden geschonken aan diegenen die
de Wet naleven, dan zou het geloof geen waarde meer hebben en zou de
belofte vervallen.
15 Want de Wet levert straf op, maar als er geen wetten zijn, dan kunnen
ze niet worden overtreden.
16 De belofte berust dus op geloof, op genade. Om die reden geldt
de belofte voor al Abrahams afstammelingen – niet enkel zij die de Wet
hebben maar ook zij die zijn geloof hebben. Hij is de vader van ons allen,
17 want in de Schriften staat: “Ik heb van jou een vader van vele volken
gemaakt.” En dat is hij ook geworden voor de God in Wie hij geloofde, de
God die de doden het leven geeft en die aan het onbestaande het bestaan
schenkt.
18 Toen er geen hoop meer voor hem was, bleef hij geloven dat hij
vader van vele volken zou worden, omdat hem was beloofd: “Zoveel
afstammelingen zal je krijgen.”
19 Zijn geloof verzwakte niet toen hij bedacht dat zijn eigen lichaam zo
goed als dood was omdat hij bijna honderd jaar oud was, en dat Sara
onvruchtbaar was.
20 Hij gaf het geloof niet op en twijfelde niet aan Gods belofte. Integen-
deel, zijn geloof werd sterker en hij gaf God de eer.
21 Hij was er volledig van overtuigd dat God in staat was om te doen wat
Hij beloofd had.
22 Daarom werd Abraham vrijgesproken van schuld op grond van zijn
geloof.
23 En dat er staat dat hij werd vrijgesproken, geldt niet alleen voor
Abraham.
24 Het geldt ook voor ons: ook wij worden vrijgesproken op grond van
ons geloof in Degene die Jezus, onze Heer, uit de dood heeft opgewekt.
25 Jezus werd overgeleverd voor onze overtredingen en weer tot leven
gewekt voor onze vrijspraak.

5

1 We zijn dus vrijgesproken op grond van ons geloof, en we hebben vrede
met God dankzij onze Heer Jezus Christus.
2 Ook hebben wij, dankzij Hem en door het geloof, toegang verkregen
tot de genade. Wij ervaren die genade nu al, en we zijn fier op onze
verwachting dat we straks Gods glorie zullen ervaren.
3 Dat niet alleen, wij zijn zelfs fier op onze moeilijkheden, want we weten
dat moeilijkheden volharding opleveren.
4 Die volharding levert betrouwbaarheid op, en die betrouwbaarheid
levert hoop op.
5 Die hoop zal ons niet beschamen, want Gods liefde is in ons hart
uitgestort door de Heilige Geest, die Hij ons geschonken heeft.
6 Want op het door God gekozen tijdstip, toen wij nog hulpeloos waren,
is Christus voor de goddelozen gestorven.
7 Het gebeurt zelden dat iemand voor een rechtvaardig mens sterft, maar
wie weet is er iemand die het zou aandurven om voor een goed mens te
sterven.
8 God daarentegen bewijst zijn liefde voor ons doordat Christus voor ons
stierf toen wij nog zondaars waren.

9 En omdat wij met God in het reine zijn gekomen doordat Christus' bloed
voor ons is vergoten, mogen we erop rekenen dat we dankzij Christus van
Gods straf bewaard zullen blijven.
10 Toen we nog vijanden van Hem waren, zijn we met God verzoend door
de dood van zijn Zoon. En nu we met Hem verzoend zijn, mogen we er
zeker van zijn dat we, doordat Hij leeft, gered zullen worden.
11 Dat niet alleen, wij prijzen onszelf gelukkig dat we bij God horen,
dankzij onze Heer Jezus Christus, door Wie wij de verzoening hebben
ontvangen.
12 Het is door één mens dat de zonde de wereld is binnengekomen, en
door de zonde de dood. Zo is de dood bij alle mensen gekomen, omdat
allen hebben gezondigd.
13 Voordat de Wet kwam, was er al zonde in de wereld, maar zonde wordt
niet toegerekend als er geen wetten zijn.
14 Toch regeerde de dood in de tijd van Adam tot Mozes, zelfs over de
mensen die niet hadden gezondigd door een specifiek gebod te overtreden,
zoals Adam. Adam kan worden vergeleken met Degene die zou komen.
15 Het genadige geschenk is echter niet vergelijkbaar met de overtreding.
Want de overtreding van één mens heeft weliswaar tot de dood van velen
geleid, maar dat weegt niet op tegen Gods genade en tegen het geschenk
dat velen hebben ontvangen door de genade van die andere Mens, Jezus
Christus.
16 Het genadige geschenk is evenmin vergelijkbaar met de zonde van die
eerste mens. Het vonnis over die overtreding verklaart die eerste mens
weliswaar schuldig, maar het genadige geschenk dat na vele overtredingen
werd geschonken, resulteert in vrijspraak van schuld.
17 En de dood regeerde weliswaar als gevolg van de overtreding van
één mens, maar het is nog zekerder dat zij die de vrijspraak van schuld
ontvangen als een geschenk dat uit overvloedige genade is gegeven, in het
nieuwe leven mogen regeren dankzij die andere Mens, Jezus Christus.
18 Wij concluderen dat zoals de overtreding van één mens de veroordel-
ing van alle mensen teweegbracht, de rechtvaardigheid van die andere
Mens vrijspraak en leven voor alle mensen heeft bewerkstelligd.
19 En zoals velen zondaars zijn geworden door de ongehoorzaamheid van
één mens, zo worden velen vrijgesproken van schuld door de gehoorza-
amheid van die andere Mens.
20 Doordat de Wet erbij is gekomen, zijn de overtredingen toegenomen,
maar waar de zonde toenam, werd de genade nog overvloediger.
21 Wij concluderen dat zoals de zonde regeerde en tot de dood leidde, de
vrijspraak van schuld ervoor heeft gezorgd dat de genade regeert en tot het
eeuwig leven leidt dankzij Jezus Christus, onze Heer.

6

1 Kunnen we dan zeggen dat we moeten doorgaan met zondigen opdat
de genade dan toeneemt?
2 Absoluut niet! We zijn immers dood voor de zonde; dan kunnen we
toch geen zondig leven blijven leiden?
3 Weten jullie niet dat wij die ons hebben laten dopen om voortaan bij
Christus te horen, door die doop delen in zijn dood?
4 En omdat we door onze doop delen in zijn dood, delen we ook in zijn
begrafenis. En omdat Christus uit de dood is opgewekt door de grote macht
van de Vader, behoren ook wij een nieuw leven te leiden.

5 Als wij delen in zijn dood, zullen we ook delen in zijn verrijzenis.
6 We weten immers dat onze oude ‘ik’ is meegekruisigd, opdat met onze
neiging tot zonde zou worden afgerekend en we niet langer slaaf van de
zonde zouden zijn.
7 Immers, wie gestorven is, is vrij van de macht van de zonde.
8 Als wij samen met Christus zijn gestorven, geloven we dat we ook samen
met Hem zullen leven.
9 We weten immers dat nu Christus uit de dood is opgewekt, Hij nooit
meer zal sterven. De dood heeft geen macht meer over Hem.
10 Door te sterven heeft Hij eens en voor altijd met de zonde afgerekend
en nu Hij leeft, leeft Hij voor God.
11 Daarom moeten jullie jezelf beschouwen als eveneens dood voor de
zonde, maar levend voor God doordat jullie bij Christus Jezus horen.
12 Laat daarom niet toe dat de zonde over je sterfelijk lichaam regeert:
geef niet toe aan de zondige verlangens ervan.
13 Stel geen enkel deel van je lichaam meer ter beschikking van de zonde,
om er slechte dingen mee te doen. Stel jezelf daarentegen ter beschikking
van God, als iemand die dood geweest is maar nu leeft; laat alle delen van
je leven door God gebruiken, om er goede dingen mee te doen.
14 Laat je niet beheersen door de zonde, want jullie leven wordt niet meer
bepaald door de Wet, maar door Gods genade.
15 Hoe zit het dan? Als ons leven niet door de Wet, maar door Gods genade
wordt bepaald, zullen we dan maar zondigen? Absoluut niet!
16 Weten jullie niet dat als je jezelf als slaaf ten dienste van iemand stelt,
hij je meester wordt en je hem moet gehoorzamen? Ofwel ben je slaaf van
de zonde – wat tot de dood leidt – ofwel ben je slaaf van de gehoorzaamheid
– wat tot vrijspraak van schuld leidt.
17 God zij dank zijn jullie, die slaaf van de zonde waren, van harte
gehoorzaam geworden aan de leer die jullie hebben omarmd.
18 Jullie zijn bevrijd van de zonde en ten dienste gesteld van de
gerechtigheid.
19 Ik redeneer op menselijke wijze, wegens jullie zwakke, zondige natuur.
Zoals jullie jezelf vroeger als slaaf ten dienste stelden van immoraliteit en
onrecht – wat leidde tot nog meer onrecht – zo moeten jullie nu jezelf als
slaaf ten dienste stellen van de rechtvaardigheid. En dat zal leiden tot een
zuiver leven.
20 Toen jullie nog slaaf van de zonde waren, hadden jullie je nog niet aan
de rechtvaardigheid toegewijd.
21 Maar wat hebben de zaken waarvoor jullie je nu schamen voor jullie
opgeleverd? Het resultaat daarvan is de dood!
22 Maar nu zijn jullie van de zonde bevrijd en hebben jullie jezelf ten
dienste van God gesteld. En wat heeft dat voor jullie opgeleverd? Jullie zijn
gezuiverd, en het resultaat daarvan is het eeuwig leven.
23 Want wat we verdienen met onze zonde, is de dood, maar het geschenk
dat God in zijn genade geeft, is het eeuwig leven met Christus Jezus, onze
Heer.

7

1 Weten jullie niet, broeders en zusters – ik spreek tot mensen die de Wet
kennen – dat wetten op mensen van toepassing zijn zolang ze leven?

2 Een gehuwde vrouw is bij wet aan haar man gebonden zolang hij leeft,
maar als de man sterft, is ze ontslagen van haar wettelijke verplichtingen
tegenover haar man.
3 Als ze tijdens het leven van haar echtgenoot de vrouw van een ander
zou worden, zou ze overspelig worden genoemd. Maar als haar echtgenoot
sterft, is ze ontslagen van haar wettelijke verplichtingen tegenover hem. En
als ze dan de vrouw van een andere man wordt, is ze niet overspelig.
4 Broeders en zusters, zo is het ook met jullie. Dankzij de dood van
Christus zijn ook jullie gestorven ten opzichte van de Wet en mogen jullie
je met iemand anders verbinden – namelijk Hij die uit de dood is opgewekt
– en je voor God inzetten.
5 Want toen we onze zondige natuur nog hadden, riep de Wet zondige
verlangens bij ons op, zodat we ons inzetten voor de dood.
6 Maar omdat we gestorven zijn ten opzichte van de Wet, die ons
gevangen hield, zijn we ontslagen van onze verplichtingen tegenover de
Wet en kunnen we dienen op de nieuwe manier, die van de Geest, in plaats
van de oude manier, die van de geschreven wetten.

7 Mogen we dan zeggen dat de Wet slecht is? Absoluut niet! Integendeel,
als de Wet er niet zou zijn, zou ik niet weten wat zonde is. Ik zou niet
hebben geweten wat begerigheid is als de Wet niet zou zeggen: “Wees niet
begerig naar wat van een ander is”.
8 De zonde maakte van het gebod gebruik om allerlei slechte verlangens
bij mij op te roepen, maar zonder de Wet is de zonde machteloos.
9 Ik leefde vroeger zonder de Wet, maar toen het gebod kwam, kwam de
zonde tot leven,
10 en stierf ik. Het gebod dat tot het leven had moeten leiden, bleek voor
mij te leiden tot de dood.
11 De zonde maakte dus van het gebod gebruik om mij te misleiden en
mij te doden.
12 De Wet is dus heilig en het gebod is heilig, rechtvaardig en goed.

13 Heeft het goede dan mijn dood veroorzaakt? Absoluut niet! Maar
doordat de zonde het goede gebruikte om mijn dood te veroorzaken, is
duidelijk geworden wat zonde is. En zo is door middel van het gebod
aangetoond hoe verschrikkelijk zonde is.
14 We weten dat de Wet geestelijke zaken betreft, maar ik ben stoffelijk
en verslaafd aan de zonde.
15 Ik begrijp mijn gedrag niet, want hetgeen ik wil doen, doe ik niet; ik
doe wat ik verafschuw.
16 En door te doen wat ik niet wil, bevestig ik dat de Wet goed is.
17 Het is dus niet langer mijn gedrag, maar dat van de zonde die in mij
leeft.
18 Want zoals ik weet leeft er in mij – dat wil zeggen: in mijn zondige
natuur – niets goeds. Ik wil dus wel graag het goede doen, maar ik gedraag
me niet goed.
19 Ik doe namelijk niet het goede dat ik wil doen, ik doe het slechte dat ik
niet wil doen.
20 Maar als ik doe wat ik niet wil, dan ben ik niet meer degene die me zo
gedraagt, maar de zonde die in mij leeft.
21 Ik bemerk dus deze wetmatigheid: wanneer ik het goede wil doen,
dringt het slechte zich aan mij op.
22 Diep vanbinnen verheug ik me in Gods Wet,

23 maar ik zie in mijn leven ook de werking van een andere wet, die in
strijd is met de wet in mijn denken en ik zie dat die andere wet mij in de
macht brengt van de wet van de zonde die in mijn leven actief is.
24 O, wat ziet het er slecht voor mij uit! Wie zal mij bevrijden uit dit
bestaan in de greep van de dood?
25 God, door Jezus Christus, onze Heer! En ik dank Hem daarvoor.
Enerzijds onderwerp ik me dus met mijn verstand aan Gods Wet, maar
anderzijds ben ik met mijn zondige natuur onderworpen aan de wet van
de zonde.

8

1 Wie bij Christus Jezus hoort, is dus niet langer veroordeeld.
2 Dankzij Christus Jezus heeft de wet van de Geest, die tot het leven leidt,
je namelijk bevrijd van de wet van zonde en de dood.
3 Door zijn eigen Zoon te sturen in een lichaam zoals dat van zondige
mensen, heeft God komaf gemaakt met de zonde in de menselijke natuur.
De Wet was daartoe niet in staat, want zij wordt tegengewerkt door onze
zondige natuur.
4 Wij die ons niet laten leiden door onze zondige natuur maar door de
Geest, voldoen daarom aan de vereisten van de Wet.
5 Want wie zich door de zondige natuur laat leiden, volgt de denkwijze
van de zondige natuur, maar wie zich door de Geest laat leiden, volgt de
denkwijze van de Geest.
6 Het volgen van de denkwijze van de zondige natuur leidt tot de dood,
maar het volgen van de denkwijze van de Geest leidt tot leven en vrede.
7 De denkwijze van de zondige natuur staat vijandig tegenover God, want
zij weigert het gezag van Gods wet te aanvaarden. Zij kan dat zelfs niet.
8 En wie zich laat leiden door de zondige natuur, kan niet doen wat God
goedkeurt.
9 Jullie daarentegen laten je niet leiden door je zondige natuur, maar door
de Geest, althans wanneer Gods Geest in jullie woont. Wie de Geest van
Christus echter niet heeft, behoort Hem niet toe.
10 Maar als Christus in je is, gaat je lichaam wel dood wegens de zonde,
maar schenkt de Geest jou leven omdat je bent vrijgesproken van schuld.
11 Als de Geest van Degene die Jezus uit de dood heeft opgewekt in je
woont, dan zal Hij die Christus uit de dood heeft opgewekt, ook jouw
sterfelijk lichaam levend maken, door zijn Geest die in je woont.
12 Broeders en zusters, we staan dus in het krijt, maar niet bij de zondige
natuur. We hoeven ons dus niet door de zondige natuur te laten leiden.
13 Want als je je door de zondige natuur laat leiden, is het zeker dat je zal
sterven. Maar als je met de hulp van de Geest afrekent met de praktijken
van de zondige natuur, dan zal je leven.
14 Want iedereen die zich door Gods Geest laat leiden, is een kind van
God.
15 De Geest die jullie hebben ontvangen, maakt jullie niet tot slaven; in
dat geval zouden jullie opnieuw in angst moeten leven. Integendeel, de
Geest die jullie hebben ontvangen, maakt jullie tot zonen, zodat we Hem
“Abba, Vader” mogen noemen.
16 En het is die Geest die, samen met onze geest, ons ervan overtuigt dat
wij kinderen van God zijn.

17 En omdat we zijn kinderen zijn, zullen we, samen met Christus, ontvangen wat God aan zijn kinderen heeft beloofd. Nu delen we in zijn lijden, maar straks mogen we ook delen in zijn glorie.
18 Ik ben ervan overtuigd dat het tegenwoordige lijden niet opweegt tegen de glorie die wij zullen ervaren.
19 De schepping kijkt namelijk reikhalzend uit naar het moment waarop die glorie van Gods kinderen zichtbaar zal worden.
20 Immers, de schepping werd aan een zinloos bestaan onderworpen; niet vrijwillig, maar doordat God daartoe besloot. Toch is er hoop:
21 ook de schepping zal van de macht van de dood worden bevrijd en deel krijgen aan de vrijheid en glorie van Gods kinderen.
22 Zoals we weten, zucht de hele schepping tot nu toe alsof ze barensweeën heeft.
23 En niet alleen de schepping; wij die Gods Geest hebben ontvangen als een voorschot op wat nog komt, zuchten zelf ook, terwijl we uitkijken naar het moment waarop geopenbaard wordt dat wij Gods kinderen zijn en onze verlossing volledig zal zijn.
24 Wij zijn gered met deze verwachting voor ogen. Maar als wij zouden uitkijken naar iets dat reeds zichtbaar is, zou het geen verwachting zijn. Wie zou iets verwachten dat hij reeds ziet?
25 Maar wanneer we iets verwachten dat we niet zien, kijken we er geduldig naar uit.
26 Bovendien komt de Geest ons te hulp waar wij tekortschieten. Wij weten namelijk niet hoe we naar behoren moeten bidden, maar de Geest pleit voor ons, met verzuchtingen die te diep voor woorden zijn.
27 En Hij die de mensenharten doorgrondt, begrijpt wat de Geest bedoelt, want de Geest pleit overeenkomstig Gods wil voor wie bij Hem horen.
28 Wij weten dat God alles doet meewerken ten goede voor de mensen die van Hem houden, die volgens zijn plan geroepen zijn.
29 Want wie Hij van tevoren gekozen had, is ook door Hem voorbestemd om op zijn Zoon te gaan lijken, opdat Deze, de Eerstgeborene, veel broers en zussen zou hebben.
30 Zij die door God waren voorbestemd, zijn ook door Hem geroepen. En zij die door Hem zijn geroepen, zijn ook door Hem vrijgesproken van schuld. En zij mogen delen in zijn glorie.
31 Wat kunnen we hieruit concluderen? Als God voor ons is, wie zou dan tegen ons zijn?
32 Als God ons zijn Zoon niet heeft onthouden maar Hem prijsgaf voor ons allen, zou er dan iets zijn dat Hij ons niet zou schenken?
33 Wie zal Gods uitverkorenen aanklagen? Het is God die vrijspreekt.
34 Wie is het die veroordeelt? Het is Christus Jezus die gestorven is – en meer nog: die verrezen is, die zich aan Gods rechterzijde bevindt, en die voorspraak voor ons doet.
35 Wie kan ons van Christus' liefde scheiden? Leed, ellende, vervolging, honger, naaktheid, gevaar of het zwaard?
36 Zo staat het ook in de Schriften: “Omwille van U worden wij de hele dag met de dood bedreigd, we worden behandeld als schapen voor de slacht.”
37 Maar in dit alles behalen wij een glansrijke overwinning, dankzij Hem die ons zijn liefde heeft betoond.
38 Ik ben er namelijk van overtuigd dat noch de dood, noch het leven, noch engelen of demonen, noch machten in het heden of in de toekomst,

39 noch iets dat zich boven of onder ons bevindt, noch enig ander schepsel
ons zal kunnen scheiden van Gods liefde, die Hij ons bewezen heeft in
Christus Jezus, onze Heer.

9

1 Ik spreek de waarheid als christen. Ik lieg niet, daarvan getuigen mijn
geweten en de Heilige Geest.
2 Ik heb veel verdriet en draag voortdurend leed in mijn hart.
3 Ik zou namelijk zelf vervloekt en voorgoed van Christus gescheiden
willen worden als ik daarmee mijn volksgenoten zou kunnen helpen. Zij
zijn immers mijn biologische verwanten.
4 Ze zijn Israëlieten, ze zijn door God als zijn kinderen aangenomen en ze
hebben deel gekregen aan zijn glorie. Ze hebben de verbonden, de Wet, de
eredienst en zijn beloften.
5 Ze hebben Abraham, Isaak en Jakob. Wat zijn menselijke afstamming
betreft is Christus uit hen voortgekomen – Hij is God, boven alles verheven,
en Hem komt voor eeuwig de eer toe. Amen.
6 Gods belofte is niet vervallen. Niet alle Israëlieten maken namelijk deel
uit van Gods volk.
7 Het is niet omdat ze van Abraham afstammen dat ze allemaal zijn
afstammelingen zijn, want “enkel de afstammelingen van Isaak zullen jouw
afstammelingen worden genoemd”.
8 Dat betekent dat niet Abrahams biologische afstammelingen als
kinderen van God worden beschouwd, maar dat het de afstammelingen
zijn op wie de belofte van toepassing is die als de ware afstammelingen
van Abraham worden beschouwd.
9 De belofte luidde als volgt: “Op het tijdstip dat Ik heb aangegeven, kom
Ik terug en dan zal Sara een zoon hebben.”
10 En dat is niet alles: ook toen Rebekka van onze voorvader Isaak een
tweeling verwachtte,
11 en nog voordat die kinderen werden geboren, dus toen ze nog niets
goeds of verkeerds hadden gedaan, hield God zich aan zijn uitverkiezings-
plan.
12 De keuze gebeurde niet op grond van menselijke inspanningen, maar
van Gods roeping. Er werd immers tegen Rebekka gezegd: “De oudste zal
dienstbaar zijn aan de jongste.”
13 In de Schriften staat: “Ik hield van Jakob, maar ik verachtte Esau.”
14 Kunnen we dan zeggen dat God onrechtvaardig is? Absoluut niet!
15 Hij zei immers tegen Mozes: “Ik begunstig wie Ik wil en Ik heb
mededogen met wie Ik wil.”
16 Het hangt dus niet af van menselijke wil of van menselijke inspanning,
maar van Gods mededogen.
17 In de Schriften staat immers dat God tegen Farao zegt: “Het doel
waarmee Ik jou heb aangesteld is om door middel van jou mijn macht te
tonen en in de hele wereld bekend te maken wie Ik ben.”
18 God heeft dus mededogen met wie Hij wil en Hij maakt halsstarrig wie
Hij wil.
19 Misschien vraag je mij: ‘Waarom roept God de mensen dan ter
verantwoording? We kunnen zijn wil toch niet weerstaan?’
20 Maar wie ben jij om zo tegen God te protesteren? Zegt het gemaakte
soms tegen de maker: “Waarom hebt u mij zo gemaakt?”

21 Heeft de pottenbakker niet het recht om uit één klomp klei een
voorwerp voor bijzondere gelegenheden en een voorwerp voor alledaags
gebruik te maken?
22 Wat als God zijn toorn wilde tonen en zijn kracht bekend wilde maken,
en wat als Hij daarom de mensen die Hij uiteindelijk zou veroordelen en
vernietigen, met veel geduld verdragen heeft?
23 En wat als Hij zijn grote hemelse pracht wilde bekendmaken aan de
mensen met wie Hij mededogen zou hebben, die Hij voor hemelse pracht
bestemd heeft,
24 en die Hij heeft geroepen – niet enkel uit het Joodse volk, maar ook uit
de andere volken?
25 Hij zegt immers in het boek Hosea: “Zij die niet mijn volk waren, zal Ik
mijn volk noemen, en zij die niet geliefd was, zal Ik geliefde noemen.”
26 En: “Op de plaats waar tegen hen werd gezegd: ‘Jullie zijn niet mijn
volk’, daar zullen zij kinderen van de levende God worden genoemd.”
27 Jesaja roept over Israël: “Al zou het aantal Israëlieten zijn als het zand
aan de zee, er zal slechts een klein aantal worden gered.
28 De Heer zal zijn vonnis grondig en spoedig uitvoeren op aarde.”
29 Jesaja had ook al gezegd: “Als de Heer van de hemelse legers ons geen
afstammelingen had gegeven, dan zouden wij als Sodom zijn geweest; we
zouden als Gomorra zijn geworden.”
30 We concluderen dat niet-Joden die geen vrijspraak van schuld hadden
nagestreefd, die wel hebben verkregen, namelijk een vrijspraak van schuld
op grond van geloof,
31 en dat de Israëlieten die vrijspraak van schuld op grond van de Wet
nastreefden, deze niet hebben bereikt.
32 Waarom niet? Omdat ze het niet probeerden met geloof maar met
daden; ze zijn over de struikelsteen gestruikeld.
33 In de Schriften staat namelijk: “Ik leg in Sion een steen waarover men
struikelt en een rotsblok waaraan men zich stoot, maar wie erop vertrouwt
zal niet beschaamd worden.”

10

1 Broeders en zusters, mijn hartenwens en mijn gebed tot God voor de
Joden is dat zij Gods redding mogen ervaren.
2 Ik kan over hen getuigen dat ze aan God toegewijd zijn, maar ze
beschikken niet over inzicht.
3 Omdat ze niet weten hoe men met God in het reine komt en hun
vrijspraak van schuld zelf proberen te bewerkstelligen, weigeren ze Gods
recht te aanvaarden.
4 De Wet leidt uiteindelijk tot Christus; iedereen die in Hem gelooft, wordt
vrijgesproken van schuld.
5 Mozes schrijft over de vrijspraak op grond van de Wet: “De mens die zo
handelt, zal daardoor leven.”
6 De vrijspraak op grond van geloof zegt: “Vraag je niet af wie naar de
hemel zal opstijgen” – om Christus naar de aarde te halen –
7 “of wie in de afgrond zal afdalen” – om Christus uit het dodenrijk op te
halen.
8 Want wat staat er? “De boodschap is dicht bij je: in je mond en in je
hart.” Dat gaat over de boodschap van het geloof, die wij verkondigen.
9 Want als je met je mond belijdt dat Jezus je Heer is en met je hart gelooft
dat God Hem uit de dood heeft doen verrijzen, zal je gered worden.

10 Wie in zijn hart gelooft, wordt vrijgesproken van schuld en wie dat
openlijk belijdt, ontvangt redding.
11 De Schriften leren: “Wie op Hem vertrouwt, zal niet beschaamd
worden.”
12 Er is dus geen onderscheid tussen Jood en niet-Jood: de Heer is Heer
van iedereen, en iedereen die Hem aanroept, zal rijkelijk worden gezegend.
13 Want: “Ieder die de Heer aanroept, zal gered worden.”
14 Maar hoe kunnen mensen Hem aanroepen als ze niet geloven? En hoe
kunnen ze in Hem geloven als ze niet van Hem hebben gehoord? En hoe
kunnen ze horen zonder boodschapper?
15 En hoe zal men de boodschap verspreiden zonder gezonden te zijn? In
de Schriften staat: “Hoe mooi is de komst van de boodschappers van goed
nieuws!”
16 Toch heeft niet iedereen naar het goede nieuws geluisterd. Jesaja zegt
namelijk: “Heer, wie geloofde wat wij vertelden?”
17 Geloof is dus een gevolg van horen, en horen is een gevolg van de
verspreiding van het evangelie van Christus.
18 Ik vraag echter: hebben ze het werkelijk niet gehoord? Toch wel,
want: “Hun stemgeluid klonk over de gehele aarde, en hun woorden tot
de uiteinden van de wereld.”
19 Ik vraag verder: heeft Israël het dan niet begrepen? In de eerste plaats
zegt God bij monde van Mozes: “Ik zal jullie jaloers maken op een volk dat
niet van Mij is; Ik zal jullie uitdagen met een volk zonder inzicht.”
20 Jesaja durft zelfs te zeggen: “Ik ben gevonden door wie Mij niet zochten;
Ik heb mij vertoond aan wie niet naar Mij vroegen.”
21 Maar over Israël zegt hij: “De hele dag reikte Ik mijn hand uit naar een
ongehoorzaam en opstandig volk.”

11

1 Nu is mijn vraag: God heeft zijn volk toch niet afgewezen? Absoluut
niet! Ik ben immers zelf ook een Israëliet, een afstammeling van Abraham,
van de stam Benjamin.
2 God kende het volk reeds tevoren en Hij heeft hen niet afgewezen. Of
weten jullie niet wat de Schriften leren over Elia, hoe hij Israël aanklaagde
bij God?
3 “Heer, ze hebben uw profeten gedood en uw altaren vernield; ik ben als
enige overgebleven en ze willen mij van het leven beroven.”
4 Hoe luidt Gods antwoord? “Ik heb zevenduizend man voor Mijzelf
overgelaten, die Baäl niet hebben vereerd.”
5 Hetzelfde geldt voor de huidige situatie: er is een klein aantal
overgebleven, dat uit genade is uitverkoren.
6 Maar als het uit genade is, is het niet op grond van inspanningen; anders
zou de genade geen genade zijn.
7 Hoe zit het dan wel? Israël heeft niet verkregen wat het nastreefde,
maar de uitverkorenen hebben het wel verkregen en de overigen zijn
halsstarrig geworden.
8 Er staat immers: “God gaf hun een geest van apathie, ogen die niet kijken
en oren die niet luisteren, tot vandaag toe.”
9 David zegt dan ook: “Laat hun gefeest een valstrik en een klapnet voor
hen worden, een struikelsteen en een aanleiding voor vergelding.
10 Laat hun ogen verblind worden, zodat ze niet kunnen zien, en laat hun
rug voor altijd gekromd zijn.”

11 Nu is mijn vraag: ze zijn toch niet gestruikeld om onherstelbaar ten
val te komen? Absoluut niet! Maar het is door hun overtreding dat Gods
redding beschikbaar is voor de volken, en dat moet hen jaloers maken.
12 En als hun overtreding een zegen vormt voor de wereld en hun falen
een zegen voor de volken, zal hun herstel dan niet veel meer betekenen?
13 Ik zal mij nu richten tot de niet-Joden. Zo doe ik mijn taak als apostel
voor de niet-Joden eer aan,
14 in de hoop mijn volksgenoten jaloers te maken en zo sommigen van
hen te redden.
15 Want als hun verwerping verzoening voor de hele wereld betekent, zal
hun aanvaarding dan niet leven na de dood inhouden?
16 Als een deel van een portie deeg aan God wordt gewijd, wordt daardoor
de hele portie heilig; als de wortel heilig is, dan zijn de takken dat ook.
17 Sommige van de takken zijn echter verwijderd en jullie, takken van
een wilde olijf, zijn tussen de andere takken aan de boom geënt. Daardoor
hebben jullie deel gekregen aan het voedende sap uit de wortels van de
olijfboom.
18 Je hebt dus geen reden om te vinden dat je beter bent dan die andere
takken. Dat zou arrogant zijn, want de wortel steunt niet op jou, maar jij
steunt op de wortel.
19 Misschien vraag je: ‘Maar de takken zijn toch verwijderd om plaats te
maken voor mij?’
20 Dat klopt. Ze zijn verwijderd wegens hun ongeloof en jij hebt je huidige
plaats gekregen dankzij je geloof. Wees echter niet overmoedig, maar
uiterst behoedzaam.
21 Want als God de natuurlijke takken niet heeft ontzien, zal Hij jou
wellicht ook niet ontzien.
22 We zien dus dat God zowel mild als streng is: streng voor wie gevallen
is, maar mild voor jou – op voorwaarde dat je op zijn mildheid blijft
vertrouwen. Want anders word jij ook weggekapt.
23 Hetzelfde geldt voor de Israëlieten: als zij hun ongeloof laten varen,
zullen ook zij geënt worden, want God heeft de macht om hen terug te
enten.
24 Want als jij van nature een verwijderde tak van de wilde olijfboom
bent, en als jij tegen de natuur in op een gecultiveerde olijfboom bent geënt,
is het dan niet veel zekerder dat deze natuurlijke takken op hun eigen
olijfboom kunnen worden teruggeënt?
25 Broeders en zusters, ik wil dat jullie het volgende geheim kennen –
en niet op je eigen inzicht steunen. Een deel van Israël zal halsstarrig zijn
totdat het bestemde aantal niet-Joden is toegetreden.
26 En dan zal geheel Israël gered worden. Er staat immers: “Uit Sion komt
de redder, hij zal Jakobs goddeloosheid verwijderen.
27 En dit is mijn verbond met hen wanneer Ik hun zonden wegneem.”
28 Al staan ze vijandig tegenover het evangelie ten voordele van jullie, ze
zijn geliefde uitverkorenen omwille van Abraham, Isaak en Jakob.
29 Gods genadige geschenken en zijn roeping kunnen namelijk niet
ongedaan gemaakt worden.
30 Want zoals jullie vroeger ongehoorzaam aan God waren maar nu
mededogen hebben ervaren wegens hun ongehoorzaamheid,
31 zo zijn zij nu ook ongehoorzaam geworden, om mededogen te
ondervinden wegens het mededogen dat jullie geschonken is.

32 God heeft iedereen in diens eigen ongehoorzaamheid opgesloten,
omdat Hij wil dat iedereen zijn mededogen zal ervaren.
33 Gods wijsheid en kennis zijn zo diep! Zijn oordelen zijn zo onpeilbaar
en zijn wegen zo ondoorgrondelijk!
34 Want: “Wie begrijpt het denken van de Heer, wie kan Hem raad geven?”
35 En: “Wie heeft ooit iets aan God gegeven dat door Hem moet worden
betaald?”
36 Want alles bestaat dankzij Hem, door Hem en voor Hem. Hem komt
voor eeuwig en altijd de eer toe. Amen.

12

1 Broeders en zusters, ik spoor jullie aan op grond van Gods mededogen,
geef jezelf aan God, als een levend offer dat aan Hem gewijd is en Hem
vreugde geeft; dat is de juiste manier om God te eren.
2 Pas je niet aan de huidige wereld aan, maar verander door je denken
te laten vernieuwen. Dan zal je kunnen onderscheiden wat God wil: het
goede, mooie en volmaakte.
3 Op grond van de genade die mij geschonken is zeg ik tegen ieder van
jullie: schat jezelf niet te hoog in, maar oordeel nuchter over jezelf, in
verhouding tot de hoeveelheid geloof die God je heeft toebedeeld.
4 Een lichaam bevat namelijk veel delen, en al die lichaamsdelen hebben
een andere functie.
5 Zo is het ook met ons die bij Christus horen: we verhouden ons ten
opzichte van elkaar als de vele delen van één lichaam.
6 We hebben verschillende geestesgaven, afhankelijk van de genade die
ons is geschonken. Wie de gave van profetie heeft, behoort de boodschap
van God door te geven in overeenstemming met de mate van zijn geloof;
7 wie de gave van dienstbetoon heeft, behoort te dienen en wie de gave
van onderwijs heeft, te onderwijzen;
8 wie de gave van bemoediging heeft, behoort te bemoedigen en wie de
gave van vrijgevigheid heeft, behoort vrijgevig te zijn; wie de gave heeft
om leiding te geven, behoort enthousiast leiding te geven en wie de gave
van mededogen heeft, behoort zich met een blijmoedig hart om anderen te
bekommeren.
9 Zorg dat je liefdebetoon oprecht is. Heb een afkeer van het kwaad, wees
gehecht aan het goede.
10 Ga liefdevol en hartelijk met elkaar om; wees kwistig met je eerbetoon
aan elkaar.
11 Laat je ijver niet verslappen, maar blijf vol vuur de Heer dienen.
12 Verheug je omdat je hoop hebt, volhard als je het moeilijk hebt, wijd
jezelf toe aan het gebed.
13 Lenig de nood van je medechristenen en wees gastvrij.
14 Zegen wie je vervolgt; zegen in plaats van te verwensen.
15 Wanneer anderen blij zijn, verheug je dan samen met hen. Wanneer
anderen treuren, treur dan met hen mee.
16 Wees onderling eensgezind, niet hooghartig, maar stel je bescheiden
op, en word niet eigenwijs.
17 Vergeld nooit kwaad met kwaad, maar probeer te doen wat goed is in
de ogen van alle mensen.
18 Bewaar zo mogelijk, voor zover het van jullie afhangt, de vrede met
alle mensen.

19 Beste vrienden, neem zelf geen wraak, maar laat de straf over aan God,
want in de Schriften staat dat de Heer zegt: “Mij komt de wraak toe, Ik zal
het vergelden.”
20 Als je vijand honger heeft, geef hem dan te eten en als hij dorst heeft,
geef hem dan te drinken, want zo stapel je als het ware gloeiende kolen op
zijn hoofd.
21 Laat je niet door het kwaad overwinnen, maar overwin het kwaad door
middel van het goede.

13

1 Iedereen moet het gezag van de bevoegde overheden erkennen. Er
bestaat namelijk geen overheid die niet door God is gegeven en de
bestaande overheden zijn door God aangesteld.
2 Wie zich dus tegen de overheid verzet, werkt Gods besluit tegen en wie
dat doet zal worden gestraft.
3 Wie zich goed gedraagt, hoeft de gezagsdragers niet te vrezen, maar wie
zich slecht gedraagt wel. Wil je niet in vrees voor de overheid leven? Doe
dan wat goed is en je zal haar goedkeuring krijgen.
4 Zij staat namelijk in Gods dienst ten behoeve van jou. Maar als je doet
wat slecht is, wees dan bang, want zij draagt het zwaard niet voor niets.
Als dienares van God is zij de uitvoerder van Gods straf voor wie kwaad
doet.
5 Men moet dus haar gezag erkennen, niet alleen wegens de straf maar
ook omwille van het geweten.
6 Daarom betalen jullie ook belasting aan functionarissen die als dien-
aren van God hun taak uitvoeren.
7 Betaal dus aan iedereen wat je hem verschuldigd bent: belasting aan
wie je belasting verschuldigd bent, andere heffingen aan wie je andere
heffingen verschuldigd bent, ontzag aan wie je ontzag verschuldigd bent
en eer aan wie je eer verschuldigd bent.

8 Zorg dat je bij niemand in de schuld staat, behalve op het gebied van
onderling liefdebetoon, want wie zijn naaste liefdevol behandelt, voldoet
aan alle vereisten van de Wet.
9 De geboden “pleeg geen echtbreuk”, “pleeg geen moord”, “steel niet”,
“wees niet begerig naar wat van een ander is” en alle andere geboden
kunnen als volgt worden samengevat: heb je naaste lief zoals je jezelf
liefhebt.
10 Liefdebetoon doet de ander geen kwaad aan; daarom voldoet liefdebe-
toon aan alle vereisten van de Wet.

11 Nog iets: jullie moeten weten hoe laat het is. Het is tijd om wakker te
worden, want onze redding is nu dichterbij dan toen we tot geloof kwamen.
12 De nacht loopt ten einde en de dag breekt aan. Laten we ons daarom
ontdoen van de activiteiten die bij de duisternis horen en ons toerusten
met de wapens van het licht.
13 Laten we ons eerzaam gedragen, als mensen van de dag, en ons
onthouden van wilde feesten, dronkenschap, seksuele immoraliteit, los-
bandigheid, rivaliteit en afgunst.
14 Zorg daarentegen dat je toegerust bent met de Heer Jezus Christus en
geef niet toe aan de begerigheid van je zondige natuur.

14

1 Aanvaard wie een zwak geloof heeft, zonder zijn opvattingen te
betwisten.
2 De een gelooft dat hij alles mag eten, maar iemand met een zwak geloof
eet plantaardig voedsel.
3 Wie alles eet, mag niet neerkijken op wie niet alles eet. En wie niet alles
eet, mag niet oordelen over wie wel alles eet, want God heeft die persoon
aanvaard.
4 Wie ben jij dat je over de dienaar van een ander oordeelt? Het is toch
zijn Meester die beoordeelt of zijn gedrag Hem bevalt? En zijn gedrag zal
de Heer bevallen, want de Heer is echt wel in staat om te zorgen dat zijn
gedrag Hem bevalt.
5 De een beschouwt bepaalde dagen als belangrijker dan de andere, een
ander beschouwt elke dag als even belangrijk. Laat iedereen zelf tot een
overtuiging komen.
6 Wie een bepaalde dag viert, viert die dag tot eer van de Heer en wie
alles eet, eet tot eer van de Heer, want hij dankt God. Maar wie iets niet eet,
onthoudt zich van dat voedsel tot eer van de Heer en ook hij dankt God.
7 Niemand van ons leeft voor zichzelf en niemand sterft voor zichzelf.
8 Want zolang wij leven, leven we voor de Heer en als we sterven, sterven
we voor de Heer. Of we dus leven of sterven, we zijn van de Heer.
9 Christus is gestorven en verrezen om Heer te zijn van zowel de doden
als de levenden.
10 Waarom vel je dan nog een oordeel over je geloofsgenoot? Of waarom
kijk je op je geloofsgenoot neer? We zullen immers allemaal voor Gods
rechterstoel moeten verschijnen.
11 In de Schriften staat: “Zo waar als Ik leef, zegt de Heer, voor Mij zal
elke knie zich buigen en elke tong zal belijden dat Ik God ben."
12 Ieder van ons zal dus rekenschap voor zichzelf afleggen aan God.
13 Laten we elkaar daarom niet langer veroordelen, maar in plaats
daarvan vastbesloten zijn om onze geloofsgenoot niet te ergeren of tot
struikelen te brengen.
14 Ik weet – en omdat ik bij de Heer Jezus hoor ben ik er zelfs van
overtuigd – dat niets onrein is uit zichzelf, maar dat het onrein is voor wie
het als onrein beschouwt.
15 Als je je geloofsgenoot verdriet doet door iets te eten, is je gedrag niet
meer liefdevol; dan richt je door hetgeen je eet iemand voor wie Christus
gestorven is, te gronde.
16 Zorg dus dat hetgeen jij als goed beschouwt, niet in een kwaad daglicht
wordt gesteld.
17 Het gaat in Gods koninkrijk immers niet om wat we eten en drinken,
maar om gerechtigheid, vrede en vreugde door de Heilige Geest.
18 En wie Christus dient door zich hieraan te houden, doet wat God wil
en wordt door de mensen gewaardeerd.
19 Laten we daarom nastreven wat de vrede en de onderlinge opbouw
bevordert.
20 Breek Gods werk niet af omwille van voedsel. Alles is weliswaar rein,
maar het is verkeerd om een ander te doen struikelen door hetgeen je eet.
21 Het is goed om geen vlees te eten, geen wijn te drinken, of iets anders
niet te doen waarmee je je geloofsgenoot zou doen struikelen.

22 Wat je over deze zaken gelooft, moet tussen jou en God blijven. Wie
doet wat hij als goed beschouwt en zodoende geen oordeel over zichzelf
haalt, is gezegend.
23 Maar wie niet zeker is, is reeds veroordeeld als hij eet, omdat hij niet
handelt in overeenstemming met zijn geloof. Immers, alles wat niet uit
geloof voortkomt, is zonde.

15

1 Wij, sterken, moeten de gevoeligheden van de zwakken verdragen in
plaats van ons eigen belang voorop te stellen.
2 Laten we ieder het belang van onze naaste vooropstellen en doen wat
goed en opbouwend voor die naaste is.
3 Want zelfs Christus stelde niet zijn eigen belang voorop, maar, zoals
in de Schriften staat: “Toen men U bespotte, is hun spot op Mij terecht-
gekomen.”
4 Wat destijds in de Schriften werd opgetekend, staat daar als een les
voor ons, om ons hoop te geven doordat we volhouden en uit de Schriften
bemoediging putten.
5 Ik bid dat de God die helpt om vol te houden en die bemoediging
schenkt, jullie de eensgezindheid zal geven die Christus Jezus van jullie
verlangt.
6 Dan zullen jullie eenstemmig en gezamenlijk de God en Vader van onze
Heer Jezus Christus verheerlijken.
7 Aanvaard elkaar dus, zoals Christus jullie heeft aanvaard, tot eer van
God.
8 Want ik vertel jullie: Christus stelde zich ten dienste van de Joden om
de beloften die aan Abraham, Isaak en Jakob waren gegeven, uit te voeren
en zo Gods betrouwbaarheid te bevestigen,
9 en ook opdat de niet-Joden God zouden verheerlijken omwille van zijn
mededogen. In de Schriften staat immers: “Daarom zal ik U prijzen te
midden van de volken en U bezingen.”
10 En elders staat: “Volken, verheug u samen met Gods volk.”
11 En nog elders: “Loof de Heer, alle volken, laat alle naties Hem loven.”
12 En Jesaja zegt: “Uit Isaï zal een nieuwe afstammeling komen: Hij die
komt om over de volken te heersen. Op Hem zullen de volken hun hoop
stellen.”
13 Ik bid dat de God die hoop geeft, jullie allen met vreugde en vrede zal
vullen, door het geloof. Dan zullen jullie overvloedig veel hoop hebben,
doordat de Heilige Geest in jullie werkt.
14 Broeders en zusters, ik ben ervan overtuigd dat jullie volkomen goed
zijn, over alle kennis beschikken en bekwaam zijn om elkaar terecht te
wijzen.
15 Ik heb jullie geschreven op vrijmoedige toon, om jullie enkele zaken in
herinnering te brengen. God heeft mij namelijk het voorrecht geschonken,
16 ten behoeve van de niet-Joden in dienst van Christus Jezus te staan. Het
is mijn priesterlijke taak, Gods evangelie aan de niet-Joden te verkondigen
en hen aan God aan te bieden als een offer dat door de Heilige Geest aan
Hem is toegewijd en dat Hem zal bevallen.
17 Het is dankzij Christus Jezus dat ik fier mag zijn op hetgeen ik voor God
doe.

18 Ik durf over niets anders te spreken dan hetgeen Christus door mij
heeft gedaan om te zorgen dat de niet-Joden Hem gehoorzaam zouden
worden: mijn woorden en daden,
19 de machtige tekenen en wonderen die ik heb verricht doordat Gods
Geest in mij werkte. Zo heb ik overal het evangelie van Christus verspreid,
van Jeruzalem en omstreken tot Illyrië.
20 Mijn enige ambitie is het evangelie te verkondigen op plaatsen waar
men nog niet van Christus heeft gehoord, zodat ik niet bouw op de
fundering die een ander heeft gelegd.
21 In de Schriften staat: “Zij aan wie Hij niet was aangekondigd, zullen
zien, en zij die niet hadden gehoord, zullen begrijpen.”
22 Dat is de reden dat ik zo vaak ben verhinderd om jullie te bezoeken.
23 Maar nu is er in deze streken geen werk meer voor mij en aangezien
ik er al vele jaren naar verlang bij jullie te komen,
24 hoop ik jullie onderweg te bezoeken wanneer ik naar Spanje reis. Ik
hoop een tijdje bij jullie te verblijven en door jullie te worden toegerust
voor mijn verdere reis.
25 Maar nu ben ik op weg naar Jeruzalem om de christenen daar bij te
staan.
26 De kerkgemeenschappen in Macedonië en Achaje hebben namelijk
besloten, een gezamenlijke gift te geven voor de armen onder de christenen
in Jeruzalem.
27 Ze doen dit vrijwillig, maar eigenlijk zijn ze het aan hen verplicht, want
als de gelovigen in Jeruzalem hun geestelijke zegeningen met de niet-Joden
gedeeld hebben, dan behoren de niet-Joden de gelovigen in Jeruzalem
materieel bij te staan.
28 Wanneer ik deze taak heb voltooid en de gift veilig heb overhandigd,
zal ik via jullie naar Spanje reizen.
29 En ik weet dat wanneer ik bij jullie kom, ik zal komen met de volle
zegen van Christus.
30 Broeders en zusters, ik spoor jullie aan, met beroep op onze Heer Jezus
Christus en de liefde van de Geest, help mij door voor mij tot God te bidden,
31 dat ik tegen de ongelovigen in Judea beschermd zal worden en dat de
gift die ik zal brengen de christenen in Jeruzalem zal bevallen.
32 Dan zal ik, als God het wil, vol vreugde naar jullie toe komen en bij
jullie tot rust komen.
33 Ik wens jullie toe dat de God van vrede bij jullie allen zal zijn. Amen.

16

1 Ik beveel onze zuster Febe bij jullie aan. Zij vervult een dienende functie
in de kerkgemeenschap in Kenchreeën.
2 Ontvang haar als een medechristen, zoals het jullie betaamt. Geef
haar alle bijstand die ze nodig heeft, want zij heeft veel mensen geholpen,
waaronder ook mij.
3 Groet Prisca en Aquila, mijn collega's in dienst van Christus Jezus.
4 Zij hebben hun leven voor mij op het spel gezet, en niet alleen ik maar
ook alle niet-Joodse kerkgemeenschappen zijn hen dankbaar.
5 Groet ook de kerkgemeenschap die in hun huis samenkomt. Groet
mijn goede vriend Epenetus; hij was de eerste in Asia die tot het geloof
in Christus kwam.
6 Groet Maria; zij heeft hard voor jullie gezwoegd.

7 Groet Andronikus en Junia, mijn volksgenoten en medegevangenen. Zij
genieten veel aanzien als apostelen en zijn eerder christen geworden dan
ik.
8 Groet Ampliatus, mijn goede vriend en medechristen.
9 Groet Urbanus, onze collega in dienst van Christus Jezus, en mijn goede
vriend Stachys.
10 Groet Apelles; zijn trouw aan Christus heeft de proef doorstaan. Groet
de huisgenoten van Aristobulus.
11 Groet Herodion, mijn volksgenoot. Groet de christenen in de familie
van Narcissus.
12 Groet Tryfena en Tryfosa, die hard werken voor de Heer. Groet mijn
goede vriendin Persis; ook zij heeft hard gewerkt voor de Heer.
13 Groet Rufus, een uitstekende dienaar van de Heer, en zijn moeder, die
ook voor mij een moeder geworden is.
14 Groet Asynkritus, Flegon, Hermes, Patrobas, Hermas en de broeders
en zusters die bij hen thuis samenkomen.
15 Groet Filologus en Julia, Nereus en zijn zus, en Olympas en alle
christenen die bij hen thuis samenkomen.
16 Begroet elkaar met een heilige kus.
17 Broeders en zusters, ik spoor jullie aan, in de gaten te houden
wie onenigheid veroorzaakt of barrières opwerpt tegen hetgeen jullie is
geleerd, en bij die mensen uit de buurt te blijven.
18 Zij dienen niet onze Heer Christus maar hun eigen buik, en met
hun vlotte babbel en complimenten misleiden ze de harten van argeloze
mensen.
19 Iedereen heeft over jullie gehoorzaamheid gehoord. Daarom verheug
ik me over jullie, want ik wil dat jullie het goede weten te herkennen en
onervaren zijn in het kwaad.
20 De God van vrede zal de satan binnenkort onder jullie voeten
vermorzelen. Ik wens jullie de genade van onze Heer Jezus toe.
21 Mijn collega Timoteüs en mijn volksgenoten Lucius, Jason en Sosipater
groeten jullie.
22 Ik, Tertius, die deze brief opschrijf, groet jullie als medechristen.
23 Gajus, gastheer van zowel mijzelf als de hele kerkgemeenschap, groet
jullie, en ook Erastus, de beheerder van de stedelijke financiën, en onze
broeder Quartus.
25 Ik prijs God: Hij kan zorgen dat jullie sterk staan door te geloven in het
evangelie van Jezus Christus dat ik verkondig. Dat is het geheim dat lange
tijd verborgen is geweest,
26 maar dat nu geopenbaard is. Op Gods bevel wordt het aan alle volken
bekendgemaakt door middel van profetische geschriften, opdat zij Hem, de
eeuwige God, geloven en gehoorzamen.
27 Hij is de enige die alle inzicht heeft en Hem komt voor eeuwig de
hoogste eer toe dankzij Jezus Christus. Amen.

De eerste brief aan de Korintiërs

1 Van: Paulus, overeenkomstig Gods wil geroepen om apostel van
Christus Jezus te zijn, en van onze broeder Sostenes.
2 Aan: Gods kerkgemeenschap in Korinte – jullie zijn heilig doordat jullie
bij Christus Jezus horen, jullie zijn geroepen om je aan Hem toe te wijden –
en aan allen die hun en onze Heer Jezus Christus aanroepen, waar zij zich
ook bevinden.
3 Ik wens jullie de genade en vrede van God, onze Vader, en van de Heer
Jezus Christus toe.
4 Ik dank mijn God altijd voor jullie die bij Christus Jezus horen, want
Gods genade is aan jullie geschonken.
5 Jullie zijn rijkelijk voorzien van allerlei onderricht en geestelijke kennis,
6 en de boodschap over Christus is in jullie leven verankerd.
7 Er ontbreekt bij jullie geen enkele van de gaven die God schenkt en jullie
kijken uit naar de terugkomst van onze Heer Jezus Christus.
8 Hij zal ervoor zorgen dat jullie tot het einde toe standhouden, zodat
er niets op jullie aan te merken zal zijn op de Dag van onze Heer Jezus
Christus.
9 God is trouw; Hij heeft jullie geroepen om een persoonlijke relatie te
hebben met zijn Zoon, Jezus Christus onze Heer.
10 Broeders en zusters, ik smeek jullie in naam van onze Heer Jezus
Christus, elkaar niet tegen te spreken en niet onderling verdeeld te zijn,
maar volkomen gelijkgezind en gelijkgestemd.
11 Ik ben namelijk van de huisgenoten van Chloé te weten gekomen,
broeders en zusters, dat er bij jullie rivaliteit is.
12 Ik bedoel dat bij jullie de een zegt: ‘Ik ben aanhanger van Paulus’, de
ander: ‘Ik ben aanhanger van Apollos’, weer een ander: ‘En ik van Kefas’,
en nog een ander: ‘En ik van Christus’.
13 Is Christus dan verdeeld? Is Paulus voor jullie gekruisigd? Zijn jullie
in de naam van Paulus gedoopt?
14 Ik dank God dat ik niemand van jullie gedoopt heb, behalve Crispus en
Gajus.
15 Niemand kan dus zeggen dat hij in mijn naam is gedoopt.
16 (Ik heb ook Stefanas en zijn huisgenoten gedoopt, maar voor zover ik
mij kan herinneren heb ik bij jullie niemand anders gedoopt.)
17 Christus heeft mij immers niet gezonden om te dopen, maar om het
evangelie te verkondigen. En om te voorkomen dat de betekenis van
Christus' dood aan het kruis zou worden afgezwakt, maak ik daarbij geen
gebruik van ingewikkelde woorden.
18 Voor de mensen die verloren gaan is de boodschap over het kruis
weliswaar onzin, voor ons die gered worden spreekt ze van Gods kracht.
19 In de Schriften staat immers: “Ik zal de wijsheid van de wijzen te
gronde richten en de intelligentie van de intelligenten tenietdoen.”
20 Waar zijn de wijzen dan? Waar zijn de kenners van de Schriften?
Waar de redenaars van de huidige wereld? Heeft God niet bewezen dat
de wijsheid van de wereld in feite dwaasheid is?
21 In zijn wijsheid heeft God ervoor gezorgd dat de wereld Hem niet heeft
leren kennen door middel van haar eigen wijsheid. En in zijn goedheid

heeft Hij besloten, de gelovigen te redden door middel van de zogenaamde onzin die wij verkondigen.
22 Joden vragen om wonderlijke tekenen en Grieken zoeken naar wijsheid,
23 maar wij verkondigen de gekruisigde Christus. Joden nemen daar aanstoot aan en niet-Joden vinden het onzin,
24 maar voor wie geroepen zijn – zowel Joden als Grieken – is Christus de belichaming van Gods kracht en van Gods wijsheid.
25 Het dwaze van God is namelijk wijzer dan menselijke wijsheid en het zwakke van God is sterker dan menselijke kracht.
26 Broeders en zusters, denk eens aan jullie situatie op het tijdstip dat jullie werden geroepen: naar menselijke maatstaven waren weinigen van jullie geleerd, weinigen hadden macht en weinigen waren van hoge komaf.
27 Maar hetgeen de wereld als onzin beschouwt, is door God uitgekozen om de wijzen in verlegenheid te brengen. Hetgeen de wereld als zwak beschouwt, is door God uitgekozen om de sterken in verlegenheid te brengen.
28 En hetgeen de wereld als onbeduidend of veracht beschouwt, als zonder waarde, is door God uitgekozen om hetgeen voor de wereld wel van waarde is teniet te doen.
29 Daarom is er niemand die zichzelf kan aanprijzen bij God.
30 Het is door Gods toedoen dat jullie bij Christus Jezus horen, die voor ons de belichaming is van Gods wijsheid, van vrijspraak van schuld, en van onze heiligmaking en verlossing.
31 Zo staat het ook in de Schriften: “Als iemand ergens fier op wil zijn, laat hij dan fier zijn op de Heer.”

2

1 Broeders en zusters, toen ik bij jullie kwam om het geheim over God aan jullie te verkondigen, deed ik dat niet met prachtige woorden of wijsheid.
2 Ik had namelijk besloten geen andere kennis te brengen dan dat Jezus de Messias is, die gekruisigd werd.
3 Toen ik bij jullie was, voelde ik me zwak en beefde ik van angst.
4 De boodschap die ik verkondigde bestond niet uit overtuigende wijze woorden, maar bewees zich door de kracht van de Geest.
5 Het was namelijk de bedoeling dat jullie geloof niet gebaseerd zou zijn op menselijke wijsheid, maar op Gods kracht.
6 Aan wie daar rijp voor zijn, geven we echter wel wijsheid door, maar dat is niet de wijsheid van de huidige wereld, noch van de heersers van de huidige wereld, die hun macht zullen verliezen.
7 Nee, wij geven Gods wijsheid door, die geheim en verborgen was. Maar voordat de tijd begon, had God reeds besloten dat ze nu onthuld zou worden, zodat wij in zijn hemelse pracht mogen delen.
8 En geen van de heersers van de huidige wereld had dat begrepen; anders zouden ze de Heer van die hemelse pracht niet hebben gekruisigd.
9 Zo staat het immers ook in de Schriften: “Wat geen oog heeft gezien, geen oor heeft gehoord en geen mensenhart heeft bedacht, dat is wat God heeft voorbereid voor de mensen die Hem liefhebben.”
10 En het is ook wat God ons heeft geopenbaard door de Geest. De Geest doorgrondt namelijk alles, zelfs het diepste in God.

11 Want zoals het enkel iemands eigen geest is die weet wat er in hem
omgaat, zo weet ook enkel Gods Geest wat er in God omgaat.
12 Wij hebben niet de geest van de wereld ontvangen, maar de Geest die
van God komt, opdat wij zouden weten wat God ons in zijn genade heeft
geschonken.
13 Daarover spreken wij in bewoordingen die niet zijn aangeleerd door
menselijke wijsheid, maar door de Geest. En zo leggen wij de geestelijke
realiteit uit in bewoordingen die door de Geest zijn aangeleerd.
14 Maar de persoon in wie Gods Geest niet woont, aanvaardt de dingen
die eigen zijn aan Gods Geest niet. Hij beschouwt ze als onzin en hij kan ze
niet begrijpen, want enkel Gods Geest stelt in staat om erover te oordelen.
15 De persoon in wie de Geest woont, kan dat alles wel onderscheiden,
maar kan zelf niet door anderen worden doorgrond.
16 Immers: “Wie begrijpt het denken van de Heer, wie kan Hem raad
geven?” Wij hebben het denken van Christus.

3

1 Broeders en zusters, ik kon jullie niet toespreken als mensen in wie
Gods Geest leeft. Daarom sprak ik jullie toe als ongeestelijke mensen,
onvolwassen in hun geloof in Christus.
2 Ik gaf jullie melk en geen vast voedsel, want dat konden jullie nog niet
aan. En jullie kunnen het nog altijd niet aan,
3 want jullie zijn nog altijd ongeestelijk. Als er onder jullie afgunst en
rivaliteit heerst, zijn jullie dan niet ongeestelijk en leven jullie dan niet op
basis van menselijke maatstaven?
4 Want als iemand zegt: ‘Ik ben een aanhanger van Paulus’, en een ander:
‘En ik van Apollos’, dan zijn jullie toch menselijk bezig?
5 Wat voor iemand is Apollos? En wat voor iemand is Paulus? Wij zijn
assistenten door wie jullie tot geloof zijn gekomen, en de Heer heeft ons elk
een eigen taak gegeven.
6 Ik heb geplant, Apollos heeft water gegeven, maar God zorgde voor de
groei.
7 En niet hij die plant, noch hij die water geeft is van belang, maar alleen
Hij die voor de groei zorgt, namelijk God.
8 Hij die plant en hij die water geeft hebben hetzelfde doel, en ze zullen
allebei worden beloond voor het werk dat ze hebben gedaan.
9 Wij zijn namelijk collega's in dienst van God en jullie zijn Gods akker,
Gods bouwwerk.
10 Met de genade die God mij heeft geschonken, heb ik als een verstandig
bouwkundige een fundering gelegd. Een ander bouwt daarop verder. Maar
iedereen moet opletten hoe hij bouwt.
11 Want niemand kan een andere fundering leggen dan de fundering die
er reeds ligt: Jezus Christus.
12 Men kan op de fundering bouwen met goud, zilver, edelstenen, hout,
hooi of stro.
13 Hoe iedereen heeft gebouwd, zal duidelijk worden. Dat zal gebeuren
op de Dag van het Oordeel, en het vuur zal het duidelijk maken. Het vuur
zal die dag duidelijk maken hoe zuiver ieders werk is.
14 Als hetgeen iemand op de fundering heeft gebouwd het vuur doorstaat,
dan ontvangt die bouwer een beloning.

15 Maar als zijn werk verbrandt, lijdt hij wel verlies, maar blijft hijzelf behouden, als iemand die uit een brand is gered.
16 Weten jullie niet dat jullie Gods tempel zijn en dat Gods Geest in jullie woont?
17 Als iemand Gods tempel te gronde richt, zal God hem te gronde richten. Want Gods tempel is heilig en jullie zijn die tempel.
18 Laat niemand zichzelf iets wijsmaken: als iemand van jullie denkt dat hij wijs is naar de maatstaven van de huidige wereld, moet hij eerst “dwaas” worden voordat hij werkelijk wijs kan worden.
19 Want de wijsheid van de huidige wereld is onzin in Gods ogen. In de Schriften staat immers: “Hij vangt de wijze in zijn eigen sluwheid”.
20 En elders staat: “De Heer kent de gedachten van de wijzen, Hij weet dat ze waardeloos zijn.”
21 Laat niemand dus pochen over een bepaald persoon. Immers, alles is van jullie:
22 zowel Paulus als Apollos, als Kefas, de wereld, het leven, de dood, het heden en de toekomst – alles is van jullie,
23 en jullie zijn van Christus en Christus is van God.

4

1 Wij moeten worden beschouwd als dienaren van Christus en beheerders van Gods geheimen.
2 En van beheerders wordt verwacht dat ze hun betrouwbaarheid bewijzen.
3 Maar jullie oordeel, of dat van een menselijke rechtbank, is voor mij van weinig belang. Ik beoordeel mezelf evenmin.
4 Ik ben me niet bewust van iets dat ik verkeerd zou hebben gedaan, maar dat spreekt mij niet vrij. Het is namelijk de Heer die mij beoordeelt.
5 Vel dus geen oordeel vooraleer de tijd daarvoor is aangebroken, maar wacht tot de Heer komt. Dan zal Hij aan het licht brengen wat nu nog in het donker verborgen is en blootleggen wat in het hart van de mensen omgaat. En dan zal iedereen van God de lof ontvangen die hem toekomt.
6 Broeders en zusters, het is omwille van jullie dat ik deze principes op mijzelf en Apollos heb toegepast. Dan kunnen jullie van ons voorbeeld leren wat het betekent om je te houden aan hetgeen in de Schriften staat en niet te dwepen met de ene ten koste van de andere.
7 Want wat maakt jou anders dan de ander? En wat heb jij dat je niet hebt ontvangen? En als je het hebt ontvangen, waarom poch je er dan over, alsof het geen geschenk was?
8 Jullie hebben zogezegd alles wat je nodig hebt, jullie zijn reeds rijk geworden, jullie zijn reeds machtig geworden – en dat zonder ons! Was het maar waar dat jullie machtig zijn geworden; dan zouden wij in jullie macht kunnen delen!
9 Ik heb namelijk de indruk dat God ons, apostelen, volledig achteraan in de rij heeft gezet, zoals de ter dood veroordeelden in de arena. Wij zijn een schouwspel geworden voor de hele wereld, voor zowel engelen als mensen.
10 Wij zijn dwazen omwille van Christus, maar jullie zijn verstandig. Wij zijn zwak, maar jullie zijn sterk. Jullie worden geëerd, maar wij worden geminacht.
11 Tot nu toe lijden wij honger en dorst. Wij zijn pover gekleed, worden geslagen en hebben geen vaste woonplaats.

12 Wij verdienen zwoegend onze eigen kost. Wanneer we worden
verwenst, zegenen we. Wanneer we worden vervolgd, verdragen we dat.
13 Wanneer we worden belasterd, geven we een vriendelijk antwoord.
Wij zijn het uitschot van de wereld geworden, het afval van de maatschappij, en we zijn dat nog altijd.
14 Ik schrijf deze dingen niet om jullie te beschamen, maar om jullie
terecht te wijzen als mijn dierbare kinderen.
15 Jullie hebben weliswaar duizenden opvoeders in het christelijk geloof,
maar niet veel vaders. Door het evangelie ben ik echter jullie vader in het
geloof in Christus Jezus geworden.
16 En ik spoor jullie aan om mijn voorbeeld te volgen.
17 Het is daarom dat ik Timoteüs naar jullie toe stuur. Hij is mijn
dierbare en trouwe kind in het geloof in de Heer en hij zal jullie geheugen
opfrissen over mijn christelijke levenswijze, zoals ik die overal in iedere
kerkgemeenschap aan de mensen leer.
18 Sommigen van jullie zijn verwaand geworden; zij denken dat ik niet
bij jullie zal komen.
19 Maar binnenkort kom ik naar jullie toe – als de Heer het wil – en dan zal
ik te weten komen of de praatjes van die verwaande mensen enige kracht
bevatten.
20 Want Gods heerschappij komt niet tot uiting door middel van praatjes,
maar door machtige daden.
21 Wat willen jullie? Zal ik bij jullie komen met de stok of met een
liefdevolle, zachtmoedige houding?

5

1 Men zegt zowaar dat er seksueel wangedrag bij jullie voorkomt, en nog
wel een vorm van seksueel wangedrag die zelfs bij de ongelovigen niet
voorkomt: iemand heeft seks met de vrouw van zijn vader.
2 En jullie zijn vol van jezelf! Zouden jullie niet beter bedroefd zijn en de
persoon die zich zo gedraagt uit jullie kerkgemeenschap zetten?
3 Ik ben weliswaar niet in levenden lijve bij jullie, maar in mijn geest ben
ik aanwezig en ik heb, als iemand die op die manier bij jullie is, reeds een
oordeel geveld over de persoon die zich zo gedraagt.
4 Wanneer jullie bijeenkomen in de naam van de Heer Jezus en ik in mijn
geest bij jullie ben, dan moeten we, met de kracht van onze Heer Jezus,
5 die persoon aan Satan overleveren. Dan zal zijn lichaam wel te gronde
gaan, maar zijn geest zal gered zijn op de Dag van de Heer.
6 Jullie trots is onterecht. Weten jullie niet dat een kleine hoeveelheid
desem het hele deeg doet rijzen?
7 Zuiver jezelf dus van de oude desem, zodat jullie vers deeg worden.
Immers, jullie zijn ongedesemd en ons Pesachlam, Christus, is geslacht.
8 Laten we daarom de oude desem – het kwaad en de zonde – wegdoen.
Dan kunnen we feest vieren met ongedesemd brood – oprechtheid en
waarheid.
9 Ik had jullie eerder al geschreven om niet om te gaan met mensen die
zich bezighouden met seksueel wangedrag.
10 Daarmee bedoel ik niet de mensen van de huidige wereld die zich
bezighouden met seksueel wangedrag, of die begerig zijn naar wat anderen
toebehoort, of die anderen oplichten of afgoden vereren, want dan zouden
jullie uit de wereld moeten vertrekken.

11 Wat ik bedoel is dat jullie niet moeten omgaan met iemand die
beweert een geloofsgenoot te zijn, maar die zich bezighoudt met seksueel
wangedrag, begerigheid naar wat anderen toebehoort, afgoderij, laster,
dronkenschap of oplichting. Met zo iemand moeten jullie zelfs niet samen
eten.
12 Het is toch niet aan mij om over buitenstaanders te oordelen? Het zijn
toch de mensen in jullie eigen midden over wie jullie moeten oordelen?
13 God zal over de buitenstaanders oordelen, maar jullie moeten uit je
midden verwijderen wie slecht is.

6

1 Wanneer iemand van jullie een geschil heeft met een ander, hoe durf je
het dan voor te leggen aan onrechtvaardige rechters in plaats van mensen
die bij God horen?
2 Weten jullie niet dat zij die bij God horen over de wereld zullen
oordelen? En als jullie over de wereld zullen oordelen, zijn jullie dan echt
niet in staat om kleine geschillen op te lossen?
3 Weten jullie niet dat wij over engelen zullen oordelen? Dan moet het
toch ook lukken met alledaagse zaken?
4 Als jullie dus geschillen over alledaagse zaken hebben, waarom leg je
ze dan voor aan rechters die binnen de kerkgemeenschap geen aanzien
genieten?
5 Jullie moesten je schamen! Is er dan onder jullie echt geen wijze
persoon die in staat is om uitspraak te doen in een conflict tussen
geloofsgenoten?
6 Maar nee, de ene christen spant een rechtszaak aan tegen de andere,
en dat in het bijzijn van ongelovigen!
7 Alleen al het feit dat jullie rechtszaken tegen elkaar aanspannen is voor
jullie een nederlaag. Zou het niet beter zijn om onrecht te lijden? Zou het
niet beter zijn om benadeeld te worden?
8 Maar in plaats daarvan doen jullie mensen – die nog wel christen zijn
– onrecht aan en benadelen jullie hen.
9 Weten jullie niet dat onrechtvaardige mensen geen deel krijgen aan
Gods koninkrijk? Vergis je niet: mensen die zich bezighouden met seksueel
wangedrag, afgoderij, overspel of homoseksuele handelingen,
10 of met diefstal, begerigheid naar wat anderen toebehoort, dronken-
schap, laster of oplichting, krijgen geen deel aan Gods koninkrijk.
11 En zo was het met sommigen van jullie, maar jullie zijn schoonge-
wassen, jullie zijn heilig gemaakt: jullie zijn met God in het reine gebracht
door de macht van de Heer Jezus Christus en door de Geest van onze God.
12 ‘Voor mij is alles toegestaan’, zeg je. En dat is zo, maar niet alles is
nuttig. Voor mij is alles toegestaan, maar ik laat mij door niets beheersen.
13 ‘Voedsel is er voor de maag’, zeg je, en de maag is er voor het voedsel,
maar God zal aan beide een einde maken. Het lichaam is niet bedoeld voor
seksueel wangedrag, maar voor de Heer. En de Heer geeft om het lichaam.
14 God heeft de Heer doen verrijzen en Hij zal ook ons doen verrijzen,
door zijn kracht.
15 Weten jullie niet dat je lichaam deel uitmaakt van het lichaam van
Christus? Zou ik dan delen van het lichaam van Christus gebruiken voor
seks met een prostituee? Absoluut niet!

16 Weten jullie niet dat iemand die seks met een prostituee heeft, een
lichamelijke eenheid met haar vormt? De Schrift zegt immers: “De twee
zullen één lichaam vormen.”
17 Maar wie zich aan de Heer geeft, vormt met Hem een geestelijke
eenheid.
18 Ga seksueel wangedrag dus uit de weg. Iedere andere zonde wordt
gepleegd buiten het lichaam om, maar wie seksueel wangedrag pleegt,
zondigt tegen zijn eigen lichaam.
19 Weten jullie niet dat je lichaam een tempel is – namelijk van de Heilige
Geest die in je woont – en dat je die van God hebt gekregen? Je bent niet
van jezelf,
20 je bent duur gekocht. Gebruik je lichaam dus om God te eren.

7

1 En dan nu over de zaken waarover jullie mij hebben geschreven. Het
is inderdaad goed voor een mens om geen seks met een vrouw te hebben.
2 Maar om seksueel wangedrag te vermijden hoort elke man zijn eigen
vrouw te hebben en elke vrouw haar eigen man.
3 De man moet zijn verplichting tegenover zijn vrouw vervullen, en
omgekeerd ook de vrouw tegenover haar man.
4 De vrouw beschikt niet zelf over haar lichaam, maar haar man. En
omgekeerd is het niet de man die over zijn lichaam beschikt, maar zijn
vrouw.
5 Onthoud elkaar dit recht niet, tenzij met onderlinge toestemming en
voor korte tijd, zodat jullie je aan het gebed kunnen wijden. Daarna
behoren jullie weer bij elkaar te komen, om te vermijden dat Satan jullie
in verleiding brengt door een gebrek aan zelfbeheersing.
6 Ik zeg dit om jullie tegemoet te komen. Het is geen bevel.
7 In feite zou ik willen dat iedereen was zoals ik. Ieder heeft echter zijn
eigen gave van God gekregen, de een deze gave, de ander die.
8 Tot de ongehuwden en weduwen zeg ik dat het goed voor hen is als ze
blijven zoals ik.
9 Maar als ze zich niet kunnen beheersen, kunnen ze beter trouwen, want
het is beter om te trouwen dan in brand te staan.
10 Voor wie gehuwd is, heb ik het volgende bevel – niet ik, maar de Heer:
een vrouw mag niet van haar man scheiden.
11 Als ze echter toch scheidt, moet ze ongehuwd blijven of zich met haar
man verzoenen. En een man mag niet van zijn vrouw scheiden.
12 Tegen de overigen zeg ik – niet de Heer, maar ikzelf: als een christen
een vrouw heeft die niet gelovig is en die ermee instemt bij hem te blijven,
dan moet hij niet van haar scheiden.
13 En een vrouw die een ongelovige echtgenoot heeft die ermee instemt
bij haar te blijven, moet niet van haar man scheiden.
14 De ongelovige man wordt namelijk, omwille van zijn gelovige vrouw,
door God behandeld als iemand die bij Hem hoort en de ongelovige
vrouw wordt, omwille van haar gelovige man, ook door God behandeld als
iemand die bij Hem hoort. Anders zouden hun kinderen door God worden
behandeld als kinderen van ongelovigen, maar nu worden ze door God
behandeld als kinderen van mensen die bij Hem horen.
15 Indien de ongelovige huwelijkspartner echter wenst te scheiden, mag
hij of zij van je scheiden en in dergelijke gevallen heb je als gelovige man of

vrouw geen verplichtingen meer ten opzichte van die persoon. God heeft
jullie geroepen om in vrede te leven.
16 Want als vrouw weet je niet of je man door jouw toedoen gered zal
worden en als man weet je niet of je vrouw door jouw toedoen gered zal
worden.
17 Verder moet ieder van ons het leven leiden dat de Heer je heeft
toebedeeld, in de toestand waarin je door God bent geroepen. Dat is wat ik
in alle kerkgemeenschappen voorschrijf.
18 Dus als iemand besneden was toen hij werd geroepen, hoeft hij het
niet te laten verhelpen. En als iemand niet besneden was toen hij werd
geroepen, hoeft hij zich niet te laten besnijden.
19 Besneden zijn is niet van belang en onbesneden zijn is ook niet van
belang, maar wel dat we ons aan Gods geboden houden.
20 Laat iedereen blijven in de toestand waarin hij zich bevond toen hij
werd geroepen.
21 Als je als slaaf bent geroepen, maak je daar dan niet druk over. Maar
als je vrij kan komen, maak dan van die kans gebruik.
22 Want wie slaaf was toen de Heer hem riep om bij Hem te horen, is in
Gods ogen een vrij mens. En wie vrij was toen hij werd geroepen, is slaaf
van Christus.
23 Je bent duur gekocht; word dus geen slaaf van mensen.
24 Broeders en zusters, laat ieder dus voor God leven in de toestand
waarin hij is geroepen.
25 Wat de ongehuwde jonge vrouwen betreft heb ik geen bevel van de
Heer, maar ik geef mijn mening als iemand op wie je kan vertrouwen
dankzij Gods genade.
26 Met het oog op de huidige nood denk ik dat het goed voor een mens is
om ongehuwd te blijven.
27 Als je aan een vrouw beloofd hebt om met haar te trouwen, verbreek
die belofte dan niet. Ben je niet getrouwd of verloofd? Ga dan niet op zoek
naar een vrouw.
28 Maar als je wel trouwt, is dat geen zonde. En ook als een jonge vrouw
trouwt, is dat geen zonde. Wie trouwt, zal echter wel moeilijkheden hebben
in dit leven, en dat wil ik jullie besparen.
29 Maar ik zeg het volgende, broeders en zusters: er rest ons weinig
tijd. Zij die een vrouw hebben, behoren vanaf nu te leven alsof ze er geen
hebben.
30 Zij die bedroefd zijn, behoren te leven alsof ze niet bedroefd zijn. Zij
die verheugd zijn, behoren te leven alsof ze niet verheugd zijn. Zij die iets
kopen, behoren te leven alsof ze het niet kunnen houden.
31 Zij die omgaan met de dingen van de wereld, behoren te zorgen dat het
hen niet volledig in beslag neemt, want de wereld in haar huidige vorm zal
verdwijnen.
32 Ik zou willen dat jullie zonder zorgen kunnen leven. Een ongehuwde
man houdt zich bezig met de dingen van de Heer, hoe hij de Heer blij kan
maken.
33 Maar een gehuwde man houdt zich bezig met de dingen van de wereld,
hoe hij zijn vrouw blij kan maken.
34 Hij wordt dus naar twee kanten getrokken. De ongehuwde vrouw
en het jonge meisje houden zich bezig met de dingen van de Heer; ze
willen met heel hun lichaam en geest aan Hem toegewijd zijn. Maar een

getrouwde vrouw houdt zich bezig met de dingen van de wereld, hoe ze haar man blij kan maken.
35 Ik zeg dit voor jullie eigen bestwil; niet om jullie aan de ketting te leggen, maar opdat jullie een eerbaar leven kunnen leiden, in volkomen toewijding aan de Heer.
36 Als iemand echter denkt dat hij zich niet eerbaar gedraagt ten opzichte van zijn verloofde en hij moeite heeft om zijn verlangens in toom te houden, en als hij vindt dat hij met haar moet trouwen, laat hij dan doen wat hij wenst. Het is geen zonde, ze mogen trouwen.
37 Maar wie vastbesloten is, zichzelf in toom kan houden en zijn seksuele verlangens kan beheersen – wie dus vastbesloten is om niet met zijn verloofde te trouwen – doet daar goed aan.
38 Dus wie met zijn verloofde trouwt, doet daar goed aan en wie niet trouwt, doet nog beter.
39 Een vrouw is aan haar man gebonden zo lang hij leeft, maar als de man sterft, is ze vrij om te trouwen met wie ze wil, op voorwaarde dat die persoon christen is.
40 Naar mijn mening is ze echter gelukkiger als ze ongehuwd blijft, en ik denk dat ik ook Gods Geest heb.

8

1 En dan nu over voedsel dat aan afgoden gewijd is. Zoals wij weten beschikken wij allen over kennis. Maar kennis maakt verwaand; de liefde daarentegen bouwt op.
2 Als iemand meent dat hij iets weet, dan weet hij nog niet zoals hij behoort te weten.
3 Maar als iemand God liefheeft, dan kent God hem.
4 Dus wat het voedsel betreft dat aan afgoden gewijd is: wij weten dat geen enkele afgod in de wereld werkelijk bestaat en dat er maar één God is.
5 Want zelfs als er zogenaamde goden zijn, in de hemel of op aarde – en er zijn veel van die “goden” en “machten” –
6 wij weten dat er slechts één God is – de Vader dankzij Wie alles bestaat en voor Wie wij leven – en één machtige Heer – Jezus Christus, door Wie alles bestaat en door Wie wij leven.
7 Maar niet iedereen beseft dit. Sommige mensen zijn nog zo aan afgoden gewend, dat hun geweten – dat overgevoelig is – verontreinigd raakt wanneer zij voedsel eten dat aan een afgod gewijd is.
8 Voedsel brengt ons echter niet dichter bij God. We zijn niet slechter af wanneer we iets niet eten en niet beter wanneer we het wel eten.
9 Maar pas op dat je geen struikelblok voor de zwakkere persoon vormt door van je rechten gebruik te maken.
10 Want als iemand jou, die dat allemaal beseft, in een afgodentempel ziet eten, dan wordt de persoon met een overgevoelig geweten toch aangezet om voedsel te eten dat aan afgoden is gewijd?
11 Dan wordt deze zwakkere broeder of zuster, voor wie Christus gestorven is, te gronde gericht door jouw kennis.
12 Door zo tegen je geloofsgenoten te zondigen en hun geweten te kwetsen wanneer dat overgevoelig is, zondig je tegen Christus.
13 Dus als hetgeen ik eet mijn geloofsgenoot doet struikelen, dan zal ik nooit meer vlees eten, om te voorkomen dat ik mijn geloofsgenoot doe struikelen.

9

1 Ik ben toch vrij? Ik ben toch apostel? Ik heb Jezus, onze Heer, toch
gezien? Jullie zijn toch het resultaat van het werk dat de Heer door mij
doet?
2 Zelfs als ik voor anderen geen apostel ben, dan ben ik het wel voor jullie!
Het feit dat jullie bij de Heer horen, is immers het bewijs dat ik een apostel
ben.
3 Mijn antwoord aan wie mij om verantwoording vraagt, is als volgt.
4 Wij hebben toch het recht om te eten en te drinken?
5 En wij hebben toch het recht om een gelovige echtgenote met ons mee
te nemen, net zoals de andere apostelen en de broers van de Heer, en ook
Kefas?
6 Of moeten Barnabas en ik als enigen zelf in ons onderhoud voorzien?
7 Wie zou ooit op eigen kosten als soldaat dienstdoen? Wie zou een
wijngaard aanplanten zonder van de opbrengst te eten? En wie zou een
kudde hoeden zonder van de melk te drinken?
8 Dit is niet een louter menselijk argument, de wet zegt het toch ook?
9 Immers, in de Wet van Mozes staat: “Een dorsende os mag je niet
muilkorven.” Heeft God hier werkelijk de os op het oog?
10 Of zegt Hij dit omwille van ons? Natuurlijk staat dit er omwille van
ons, want wie ploegt en wie dorst, mag toch verwachten om zijn aandeel
te krijgen!
11 Als wij bij jullie geestelijk zaad hebben gezaaid, is het dan te veel
gevraagd dat wij een materiële oogst van jullie ontvangen?
12 Als anderen dit recht ten aanzien van jullie hebben, dan wij toch des te
meer? Wij hebben echter niet van dit recht gebruikgemaakt. Integendeel,
we verdragen alles, om te voorkomen dat we het evangelie van Christus
belemmeren.
13 Weten jullie niet dat zij die in de tempel dienstdoen, eten van hetgeen
in de tempel is, en dat zij die altaardiensten verrichten, een deel krijgen
van wat er geofferd wordt?
14 Op dezelfde manier heeft de Heer opgedragen dat zij die het evangelie
verkondigen, van die verkondiging mogen leven.
15 Ik heb echter van geen van deze rechten gebruikgemaakt en ik schrijf
dit niet om ze nu wél op te eisen. Ik zou liever sterven dan toelaten dat
iemand mij die verdienste ontneemt.
16 Want het feit dat ik het evangelie verkondig is niet iets om fier op te zijn.
Ik kan namelijk niet anders. Wee mij als ik het evangelie niet verkondig!
17 En als ik dit doe uit vrije wil, heb ik mijn beloning al. Ik doe het echter
niet uit vrije wil, maar omdat deze taak aan mij is opgelegd.
18 Wat is dan mijn beloning? Dat ik bij de uitoefening van mijn taak als
evangelist het evangelie gratis aanbied en ik dus mijn recht als evangelist
niet opeis.
19 Hoewel ik niemand iets verplicht ben, heb ik mijzelf ten dienste van
alle mensen gesteld om zoveel mogelijk van hen te winnen.
20 Voor de Joden ben ik als een Jood geworden, om Joden te winnen. Voor
wie de Wet naleven, leef ik de Wet na – hoewel ik niet verplicht ben de Wet
na te leven – om hen te winnen die de Wet naleven.
21 Voor wie zonder de Wet leeft, ben ik geworden als zonder de Wet –
hoewel ik niet zonder Gods wet leef maar me onder de wet van Christus
heb gesteld – om te winnen wie zonder de Wet leeft.

22 Voor de zwakken ben ik als een zwakke geworden, om de zwakken te
winnen. Voor allen ben ik alles geworden om op iedere mogelijke wijze
enigen te kunnen redden.
23 Ik doe dit alles omwille van het evangelie, om te kunnen delen in de
opbrengst.
24 Weten jullie niet dat in een hardloopwedstrijd alle deelnemers lopen,
maar dat slechts één van hen de prijs krijgt? Loop dus zo dat je kan winnen.
25 Elke atleet beheerst zich in alles. Atleten doen dat om een vergankelijke, maar wij om een onvergankelijke erekrans te ontvangen.
26 Ik loop dus niet als iemand die geen doel heeft, ik boks niet als iemand
die in de lucht slaat.
27 Integendeel, ik beul mijn lichaam af en houd het in bedwang, om
te voorkomen dat ik zelf word gediskwalificeerd nadat ik anderen het
evangelie gebracht heb.

10

1 Jullie moeten weten, broeders en zusters, dat onze voorouders allen
onder de wolk leefden en allen door de zee trokken,
2 en dat ze door hun doop in de wolk en in de zee allen bij Mozes hoorden.
3 Ze aten allen het voedsel dat hun op bovennatuurlijke wijze werd
gegeven,
4 en dronken allen het water dat hun op bovennatuurlijke wijze werd
gegeven. Ze dronken namelijk uit een door de hemel gegeven rots die met
hen meekwam, en die rots was Christus.
5 Toch was God over de meesten van hen niet tevreden, en zij zijn
omgekomen in de wildernis.
6 Deze gebeurtenissen vonden plaats als een voorbeeld voor ons, opdat
wij niet zoals zij naar het kwaad zouden verlangen.
7 Houd je dus niet bezig met afgoderij, zoals sommigen van hen deden.
In de Schriften staat immers: “De mensen gingen zitten om te eten en te
drinken en ze stonden op om te dansen.”
8 Laten we ons ook niet bezighouden met seksueel wangedrag, zoals
sommigen van hen deden – en op één dag vielen er 23.000 doden.
9 Laten we bovendien Christus niet op de proef stellen, zoals sommigen
van hen deden – en zij werden door slangen doodgebeten.
10 Mopper niet, zoals sommigen van hen deden – en zij werden omgebracht door de engel die de dood brengt.
11 Deze gebeurtenissen vonden plaats als een voorbeeld voor hen, en ze
werden opgetekend als een les voor ons, voor wie het einde van de tijd is
aangebroken.
12 Wie denkt dat hij sterk staat, moet oppassen dat hij niet ten val komt.
13 De beproeving die jullie ondergaan, is niet bovenmenselijk. God is
trouw; Hij zal niet toelaten dat jullie boven je krachten worden beproefd.
Hij zal bij de beproeving ook in een oplossing voorzien, zodat jullie haar
zullen kunnen doorstaan.
14 Daarom, mijn beste vrienden, houd je verre van afgoderij.
15 Ik spreek tot verstandige mensen; beoordelen jullie zelf maar wat ik
zeg.
16 Wanneer we drinken uit de beker waarvoor we God danken, vieren we
dan niet gezamenlijk dat Christus' bloed voor ons vergoten is? En wanneer

we het brood breken, gedenken we dan niet gezamenlijk dat Christus zijn
leven voor ons gaf?
17 Wij zijn met velen, maar er is één brood en wanneer we samen dat ene
brood delen, vormen we samen één lichaam.
18 Kijk eens naar het volk Israël. Het is toch zo dat zij die van de offers
eten, daardoor deelnemen aan de offerdienst?
19 Wat bedoel ik daarmee? Dat het voedsel dat aan afgoden gewijd is, van
betekenis is, of dat een afgod van betekenis is?
20 Nee, ik bedoel dat hetgeen geofferd wordt aan demonen geofferd wordt
en niet aan God. Ik wil niet dat jullie deel krijgen aan demonen.
21 Je kan niet drinken uit zowel de beker van de Heer als de beker van
demonen en je kan niet deelnemen aan zowel de maaltijd van de Heer als
de maaltijd van demonen.
22 Willen we de Heer misschien jaloers maken? Zijn wij misschien sterker
dan Hij?
23 ‘Alles is toegestaan’, zeg je. Dat is zo, maar niet alles is nuttig. Alles is
toegestaan, maar niet alles is opbouwend.
24 Laat niemand zijn eigen belang vooropstellen; geef voorrang aan het
belang van je naaste.
25 Jullie mogen eten van alle vlees dat op de vleesmarkt verkocht wordt,
zonder gewetensvragen te stellen.
26 Immers, “De aarde en alles wat zij bevat is van de Heer.”
27 Als een ongelovige je uitnodigt voor een maaltijd en je besluit ernaartoe
te gaan, eet dan alles wat je wordt voorgezet, zonder gewetensvragen te
stellen.
28 Maar als iemand tegen je zegt: “Dit vlees is aan afgoden gewijd”, eet
het dan niet, omwille van de persoon die je op de hoogte heeft gesteld en
omwille van het geweten.
29 Ik bedoel niet jouw eigen geweten, maar dat van de ander. Want
waarom zou ik mijn vrijheid laten beperken door het oordeel van ander-
mans geweten?
30 Als ik dankbaar aan de maaltijd deelneem, waarom zou ik mij dan
laten bekritiseren omwille van iets waarvoor ik God dank?
31 Of je dus eet en drinkt of iets anders doet, doe het alles tot eer van God.
32 Geef geen aanstoot – niet aan Joden, niet aan Grieken, en niet aan Gods
kerk.
33 Trouwens, ik probeer ook iedereen in alles ter wille te zijn. Ik streef
niet naar mijn eigen voordeel maar naar dat van de velen, opdat zij gered
mogen worden.

11

1 Volg mijn voorbeeld, zoals ik het voorbeeld van Christus volg.
2 Ik prijs het in jullie, dat jullie in alles aan mij denken en dat jullie
vasthouden aan het onderwijs dat ik heb ontvangen en aan jullie heb
doorgegeven.
3 Maar ik wil ook dat jullie beseffen dat Christus het hoofd van elke man
is, de man het hoofd van de vrouw, en God het hoofd van Christus.
4 Iedere man die met een bedekt hoofd bidt of profeteert, maakt zijn
hoofd te schande.
5 En iedere vrouw die met een onbedekt hoofd bidt of profeteert, maakt
haar hoofd te schande, want daarmee stelt ze zichzelf gelijk aan een
kaalgeschoren vrouw.

6 Als een vrouw haar hoofd niet bedekt, kan ze net zo goed haar haar
laten afscheren. Maar gezien het schandelijk voor een vrouw is om haar
haar kort te knippen of haar hoofd kaal te scheren, moet ze haar hoofd
bedekken.
7 Een man hoort zijn hoofd niet te bedekken, want hij weerspiegelt Gods
luister, terwijl de vrouw de luister van haar man is.
8 (De man kwam immers niet uit de vrouw voort, maar de vrouw uit de
man.
9 En ook werd de man niet geschapen ten behoeve van de vrouw, maar
de vrouw werd geschapen ten behoeve van de man.)
10 Het is daarom dat de vrouw een teken van gezag op haar hoofd moet
dragen, omwille van de engelen.
11 Hoe dan ook, bij de Heer bestaat de vrouw niet zonder de man en de
man niet zonder de vrouw.
12 Want zoals de vrouw uit de man voortkwam, bestaat de man dankzij
de vrouw. En alles bestaat dankzij God.
13 Oordelen jullie zelf maar: is het gepast voor een vrouw om met
onbedekt hoofd tot God te bidden?
14 Leert de natuur zelf niet aan jullie dat het een schande voor een man
is als hij lang haar heeft?
15 En dat het een vrouw siert wanneer zij lang haar heeft? Het lange haar
is haar gegeven om haar hoofd te bedekken.
16 Maar als iemand hier wil tegenin gaan, mag hij weten dat wij – en
de kerkgemeenschappen van God in het algemeen – deze gewoonte niet
hebben.

17 Bij mijn volgende instructie prijs ik jullie niet, want jullie bijeenkom-
sten doen meer kwaad dan goed.
18 Vooreerst hoor ik dat wanneer jullie bijeenkomen, er verdeeldheid
onder jullie heerst. En voor een deel geloof ik dat.
19 Er moeten wel verschillende partijen bij jullie zijn, zodat duidelijk kan
worden wie van jullie Gods goedkeuring wegdragen.
20 Want wanneer jullie bijeenkomen, gebeurt dat niet om de maaltijd van
de Heer te vieren.
21 Bij jullie maaltijden beginnen sommigen namelijk al te eten voordat
de anderen er zijn, waardoor sommigen hongerlijden en anderen dronken
worden.
22 Hebben jullie soms geen huis waar je kan eten en drinken? Of heb je
geen respect voor Gods kerk, dat je de mensen vernedert die niets hebben?
Wat zal ik tegen jullie zeggen? Zal ik jullie prijzen? Op dit punt prijs ik
jullie absoluut niet.

23 Ik heb namelijk van de Heer geleerd, en vervolgens aan jullie
doorgegeven, dat de Heer Jezus in de nacht waarin Hij werd overgeleverd
een brood nam,
24 het dankgebed uitsprak, het brood in stukken brak, en zei: “Dit is mijn
lichaam, dit is voor jullie. Doe dit om Mij te gedenken.”
25 Op dezelfde wijze nam Hij na de maaltijd de beker en zei Hij: “Deze
beker is het nieuwe verbond, dat door middel van mijn bloed wordt
gesloten. Doe dit iedere keer dat jullie drinken, om Mij te gedenken.”
26 Iedere keer dat jullie van dit brood eten en uit de beker drinken,
verkondigen jullie dus de dood van de Heer, totdat Hij komt.

27 Wie op onwaardige wijze van het brood eet of van de beker van de Heer
drinkt, maakt zich daarom schuldig tegenover het lichaam en het bloed van
de Heer.
28 Laat ieder zichzelf onderzoeken voordat hij van het brood eet en uit
de beker drinkt.
29 Want wie eet en drinkt zonder in te zien dat het om het lichaam van
de Heer gaat, velt zijn eigen vonnis door te eten en te drinken.
30 Het is daarom dat zovelen van jullie verzwakt en ziek zijn en dat
sommigen zelfs zijn gestorven.
31 Maar als we eerst onszelf beoordelen, worden we niet veroordeeld.
32 En als de Heer zijn oordeel over ons velt, is dat om ons op de rechte
weg te brengen en te voorkomen dat we uiteindelijk samen met de wereld
worden veroordeeld.
33 Daarom, mijn broeders en zusters, wanneer jullie samen eten, wacht
dan op elkaar.
34 Als iemand honger heeft, moet hij eerst thuis iets eten, anders leiden
jullie bijeenkomsten tot veroordeling. De overige zaken zal ik regelen
wanneer ik kom.

12

1 Wat de gaven van de Heilige Geest betreft, broeders en zusters, wil ik
dat jullie goed op de hoogte zijn.
2 Jullie weten dat toen jullie nog niet christen waren, jullie werden
aangetrokken en misleid door afgoden die niet eens kunnen spreken.
3 Daarom maak ik jullie bekend dat niemand die onder leiding van Gods
Geest spreekt, Jezus vervloekt, en dat niemand in staat is om “Jezus is Heer”
te zeggen, tenzij onder de leiding van de Heilige Geest.
4 Er zijn allerlei verschillende gaven, maar ze komen van dezelfde Geest.
5 Ook zijn er allerlei verschillende vormen van dienstverlening, en ook
die komen van dezelfde Heer.
6 En er zijn allerlei verschillende activiteiten, maar ze komen van
dezelfde God; Hij werkt door dat alles en door hen allen.
7 Aan iedereen wordt iets gegeven waarin het werk van de Geest
zichtbaar is en waardoor wij allen worden opgebouwd.
8 Aan de een is het gegeven om, door toedoen van de Geest, wijze woorden
te spreken, aan de ander om, door toedoen van dezelfde Geest, kennis door
te geven.
9 Aan weer een ander geloof door dezelfde Geest, aan nog een ander
gaven van genezing door die ene Geest.
10 Aan de een het doen van wonderen, aan de ander profetie, aan een
derde het onderscheiden van geesten, aan een vierde verschillende soorten
tongentaal en aan nog een ander de vertaling van tongentaal.
11 Al deze gaven zijn het werk van een en dezelfde Geest, en Hij deelt ze
aan ieder afzonderlijk uit zoals Hij wil.
12 Het lichaam vormt één geheel en bestaat uit vele delen, maar al die
delen van het lichaam vormen tezamen een eenheid. Zo is het ook met
Christus.
13 Wij allen zijn ondergedompeld in één Geest en vormen zo één lichaam,
dat doordrenkt is van de Geest, of we nu Jood of Griek zijn, slaaf of vrij
mens.
14 Toch bestaat het lichaam niet uit één maar veel verschillende delen.

15 Als de voet zou zeggen: ‘Omdat ik geen hand ben, hoor ik niet bij het
lichaam’, hoort hij dan werkelijk niet meer bij het lichaam?
16 En als het oor zou zeggen: ‘Omdat ik geen oog ben, hoor ik niet bij het
lichaam’, hoort het dan werkelijk niet meer bij het lichaam?
17 Als het hele lichaam oog zou zijn, hoe zou het dan kunnen horen? Of
ruiken als het hele lichaam oor zou zijn?
18 In feite heeft God elk van de lichaamsdelen in het lichaam geplaatst
zoals Hij wilde.
19 Als ze allemaal hetzelfde lichaamsdeel zouden zijn, hoe zouden ze dan
een lichaam kunnen vormen?
20 Maar in feite zijn er veel verschillende lichaamsdelen en één lichaam.
21 Het oog kan niet tegen de hand zeggen: ‘Jou heb ik niet nodig’. Ook kan
het hoofd niet tegen de voeten zeggen: ‘Jullie heb ik niet nodig’.
22 Integendeel, de delen die zwak lijken, zijn noodzakelijk.
23 De lichaamsdelen die we als minder eervol beschouwen, bekleden we
op eervolle wijze, en de delen die we liever niet tonen, behandelen we met
meer discretie,
24 terwijl de delen die we wel willen tonen dat niet nodig hebben. God
heeft het lichaam zodanig samengesteld dat de delen die als minder eervol
worden beschouwd, meer eer krijgen,
25 opdat er geen onenigheid in het lichaam zou zijn, maar alle delen in
gelijke mate voor elkaar zouden zorgen.
26 Wanneer één lichaamsdeel lijdt, lijden alle andere delen mee, en als
één lichaamsdeel eer ontvangt, verheugen alle andere delen zich daarover.
27 Jullie zijn het lichaam van Christus en elk van jullie is een lichaamsdeel.
28 God heeft ten eerste apostelen in de kerk geplaatst, ten tweede
profeten, ten derde leraars, vervolgens de gave om wonderen te doen,
dan gaven van genezing, hulpverlening, leiderschap, en allerlei soorten
tongentaal.
29 We zijn toch niet allen apostel? We zijn toch niet allen profeet? We zijn
toch niet allen leraar? We doen toch niet allen wonderen?
30 We hebben toch niet allen de gave om te genezen? We spreken toch
niet allen in tongentaal? En we vertalen toch niet allen wat in tongentaal
wordt gezegd?
31 Ambieer de belangrijkste gaven. Maar ik zal jullie een weg wijzen die
dat alles overtreft.

13

1 Als ik spreek in de talen van mensen en van engelen, maar geen liefde
heb, dan ben ik slechts een luide gong of een schallend cimbaal.
2 En als ik de gave van profetie heb, als ik alle geheimen kan doorgronden
en over alle kennis beschik en als ik alle geloof heb zodat ik zelfs bergen
kan verplaatsen, maar geen liefde heb, dan ben ik niet van tel.
3 Als ik al mijn bezittingen aan de armen geef en mijn lichaam prijsgeef
om te worden verbrand, maar geen liefde heb, dan baat mij dat niet.
4 Liefde is geduldig, liefde is vriendelijk, niet afgunstig, ze pocht niet en
is niet verwaand.
5 Liefde doet anderen geen kwaad, is niet egoïstisch, raakt niet snel
geïrriteerd, en koestert geen wrok.
6 Ze verheugt zich niet over onrecht, maar is blij met de waarheid.
7 Ze verdraagt alles, is altijd vol geloof en vertrouwen en volhardt in alles.

8 Liefde faalt nooit, terwijl profetieën zullen verdwijnen, tongentaal zal stilvallen en kennis zal vergaan.
9 Onze kennis is onvolkomen, en onze profetieën zijn onvolkomen,
10 maar wanneer het volmaakte komt, wordt hetgeen onvolkomen is terzijde gesteld.
11 Toen ik een kind was, praatte ik als een kind, dacht ik als een kind en redeneerde ik als een kind, maar toen ik volwassen werd, gaf ik het kinderlijke op.
12 Nu kijken we immers nog in een wazige spiegel, maar dan zullen we persoonlijk kennen. Nu is mijn kennis onvolkomen, maar dan zal ik volkomen begrijpen zoals ik nu reeds volkomen word begrepen.
13 Wat blijft bestaan, zijn geloof, hoop en liefde – deze drie – en de grootste daarvan is de liefde.

14

1 Streef naar liefde en ambieer de gaven die de Geest geeft, in het bijzonder de gave van profetie.
2 Want wie in tongentaal spreekt, spreekt niet tot de mensen maar tot God. Niemand verstaat hem, en wat hij door toedoen van de Geest zegt, is een mysterie.
3 Maar wie profeteert, spreekt tot mensen, om hen op te bouwen, te bemoedigen en te troosten.
4 Wie in tongentaal spreekt, bouwt zichzelf op, maar wie profeteert, bouwt de kerkgemeenschap op.
5 Ik zou willen dat jullie allen in tongentaal spreken, maar nog liever dat jullie profeteren. Want wie profeteert, overtreft degene die in tongentaal spreekt, tenzij die laatste het vertaalt en de kerkgemeenschap wordt opgebouwd.
6 Nu, broeders en zusters, als ik bij jullie kom en in tongentaal spreek, wat hebben jullie daar dan aan, tenzij ik jullie ook toespreek met een openbaring, kennis, een profetie, of onderwijs?
7 Het is als bij levenloze voorwerpen die geluid voortbrengen, zoals een fluit of een harp. Als ze geen duidelijke tonen voortbrengen, hoe kan men dan weten welk lied er wordt gespeeld?
8 En als een trompet een onduidelijk signaal voortbrengt, wie zal zich dan klaarmaken voor de strijd?
9 Zo is het ook met jullie: als hetgeen je in tongentaal zegt geen begrijpelijke boodschap vormt, kan men toch niet weten wat er wordt gezegd? Dan verwaaien je woorden.
10 Er zijn ongetwijfeld allerlei soorten talen in de wereld en geen ervan is zonder betekenis.
11 Maar als ik niet versta wat er wordt gezegd, ben ik een vreemde voor degene die het zegt en is hij een vreemde voor mij.
12 Zo is het ook met jullie. Jullie ambiëren de gaven van de Geest; ambieer dan de gaven waardoor de kerkgemeenschap wordt opgebouwd.
13 Wie in tongentaal spreekt, behoort daarom te bidden dat hij het mag vertalen.
14 Want als ik in tongentaal bid, bidt mijn geest wel, maar is mijn verstand niet productief bezig.

15 Wat behoor ik dus te doen? Ik zal bidden met mijn geest, maar ik zal
ook bidden met mijn verstand. Ik zal zingen met mijn geest, maar ik zal
ook zingen met mijn verstand.
16 Hoe anders zou iemand die het net als de buitenstaanders niet verstaat,
'amen' kunnen zeggen wanneer je God prijst met gebruik van je geest? Hij
weet immers niet wat je zegt.
17 Het is dan wel mooi dat je God dankt, maar de ander wordt er niet door
opgebouwd.
18 Ik dank God dat ik nog meer dan jullie allen in tongentaal spreek.
19 In de samenkomst van de kerkgemeenschap spreek ik echter liever
vijf begrijpelijke woorden om anderen te onderrichten, dan tienduizend
woorden in tongentaal.
20 Broeders en zusters, wees niet onvolwassen in je denken, maar wees
onervaren in het kwaad en volwassen in je denken.
21 In de Wet staat: "Ik zal tot dit volk spreken via mensen die vreemde
talen spreken en via de lippen van vreemdelingen, en zelfs dan zullen ze
niet naar Mij luisteren, zegt de Heer."
22 Het spreken in tongentaal is dus een teken dat niet bedoeld is voor de
gelovigen, maar voor de ongelovigen, terwijl een profetie niet bedoeld is
voor ongelovigen maar voor gelovigen.
23 Wanneer de hele kerkgemeenschap bijeenkomt en iedereen in ton-
gentaal spreekt en wanneer er dan buitenstaanders of ongelovigen bin-
nenkomen, zullen ze dan niet zeggen dat jullie je verstand kwijt zijn?
24 Maar wanneer allen profeteren en er een ongelovige of buitenstaander
binnenkomt, zal hij door hen allen aangesproken en overtuigd worden.
25 De geheimen in zijn hart zullen blootgelegd worden en daarom zal
hij in aanbidding voor God neervallen en uitroepen: 'God is werkelijk bij
jullie!'
26 Hoe zit het dan, broeders en zusters? Wanneer jullie bijeenkomen,
heeft ieder iets: een psalm, onderwijs, een openbaring, tongentaal, of de
vertaling daarvan. Dat alles moet opbouwend zijn.
27 Laat twee of hooguit drie mensen in tongentaal spreken, en om
beurten. Ook moet iemand het vertalen.
28 Als er niemand is om het te vertalen, moet de persoon zich stil houden
in de samenkomst en in tongentaal spreken wanneer hij met God alleen is.
29 Er mogen twee of drie mensen spreken die de gave van profetie
hebben; dan moeten de overigen het zorgvuldig beoordelen.
30 En als een andere aanwezige een openbaring ontvangt, moet de
persoon die aan het woord is zich stil houden.
31 Jullie kunnen allen om beurten profeteren; dan kan iedereen leren en
bemoedigd worden.
32 De profeten houden zichzelf in de hand,
33 want God is geen God van wanorde, maar van vrede. En zoals in alle
samenkomsten van de christenen,
34 moeten de vrouwen zich stil houden in de samenkomst. Ze mogen niet
kwebbelen, maar moeten zich schikken, zoals ook in de Wet staat.
35 En als ze iets te weten willen komen, moeten ze dat thuis aan
hun echtgenoot vragen, want het hoort niet dat een vrouw praat in de
samenkomst van de kerkgemeenschap.
36 Of is de boodschap van God soms van jullie uitgegaan? Of heeft het
enkel jullie bereikt?

37 Wie meent dat hij een profeet of een geestelijk persoon is, zou moeten
erkennen dat hetgeen ik jullie schrijf een gebod van de Heer is.
38 En als die persoon dat niet erkent, negeer hem dan.
39 Dus, broeders en zusters, ambieer de gave van profetie en verbied het
spreken in tongentaal niet.
40 Maar alles moet gebeuren op een eerzame en ordelijke wijze.

15

1 Nu wil ik jullie het evangelie in herinnering brengen, broeders en
zusters, dat ik jullie verkondigd heb en dat jullie hebben aanvaard. Jullie
baseren je leven erop,
2 en worden erdoor gered als jullie vasthouden aan de boodschap die
ik jullie heb verkondigd. Want anders zijn jullie tevergeefs tot geloof
gekomen.
3 Want wat ik aan jullie heb doorgegeven – en zelf ook heb ontvangen – is
vooreerst dit: Christus is gestorven voor onze zonden, zoals in de Schriften
staat,
4 en Hij is begraven en op de derde dag opgewekt, zoals in de Schriften
staat.
5 Hij werd gezien door Kefas, en daarna door de Twaalf.
6 Vervolgens werd Hij gezien door meer dan vijfhonderd van onze
geloofsgenoten tegelijk. De meesten van hen leven nog, maar sommigen
zijn overleden.
7 Daarna werd Hij gezien door Jakobus en vervolgens door alle apostelen.
8 Het laatst van al heb ook ik, mislukkeling als ik was, Hem gezien.
9 Ik ben immers de minste van de apostelen. Ik ben het zelfs niet waard
om apostel te worden genoemd, want ik heb Gods kerk vervolgd.
10 Maar door Gods genade ben ik geworden wat ik ben, en zijn genade
voor mij is niet zonder uitwerking geweest. Ik heb namelijk harder
gezwoegd dan alle andere apostelen, hoewel ik het niet zelf was, maar Gods
genade die mij bijstaat.
11 Dit is wat wij verkondigen en dit is wat jullie geloven, of jullie het nu
van mij hebben of van een ander.
12 Maar als over Christus wordt verkondigd dat Hij uit de dood is
opgewekt, hoe kunnen sommigen van jullie dan beweren dat er geen
verrijzenis uit de dood is?
13 Want als er geen verrijzenis uit de dood is, dan is Christus ook niet
opgewekt.
14 En als Christus niet is opgewekt, heeft het geen zin dat wij het evangelie
verkondigen en ook niet dat jullie geloven.
15 Bovendien zouden wij dan een valse getuigenis over God hebben
gegeven, want wij hebben over God getuigd dat Hij Christus heeft
opgewekt. Maar God heeft dat niet gedaan als er geen doden opgewekt
worden.
16 Immers, als de doden niet worden opgewekt, is ook Christus niet
opgewekt.
17 En als Christus niet is opgewekt, is jullie geloof zinloos en zijn jullie
nog altijd zondaars.
18 Bovendien zijn de overleden christenen dan ook verloren.
19 Indien de hoop die wij hebben omdat wij bij Christus horen enkel voor
dit leven geldt, zijn wij van alle mensen het meest beklagenswaardig.

20 Maar Christus is wel degelijk uit de dood opgewekt, als voorloper van
degenen die zijn overleden.
21 Want zoals het door een mens is gekomen dat de dood bestaat, zo is
het ook door een Mens gekomen dat de verrijzenis van de doden bestaat.
22 En zoals alle mensen sterven omwille van Adam, zo zullen alle mensen
ook levend worden gemaakt omwille van Christus.
23 Maar ieder op zijn beurt: Christus als eerste, en vervolgens, wanneer
Hij komt, zij die Christus toebehoren.
24 Daarna komt het einde, het punt waarop Hij de heerschappij aan God
de Vader overdraagt, zodra Hij iedere andere heerser, autoriteit en macht
heeft uitgeschakeld.
25 Christus moet namelijk regeren totdat God alle vijanden aan Hem heeft
onderworpen.
26 De laatste vijand die zal worden uitgeschakeld is de dood.
27 Immers, “God heeft alles onder zijn gezag gesteld”. En als er staat
dat alles onder zijn gezag is gesteld, dan is het duidelijk dat dit niet van
toepassing is op God, die alles onder zijn gezag heeft gesteld.
28 Maar wanneer alles onder zijn gezag is gesteld, zal de Zoon zich ook
onder het gezag stellen van Degene die alles onder zijn gezag gesteld heeft.
En dan heerst God over alles en iedereen.
29 Maar als de doden helemaal niet worden opgewekt, wat zullen zij dan
doen die zich voor de doden laten dopen? Waarom laten zij zich dan voor
hen dopen?
30 En wij, waarom stellen wij onszelf voortdurend bloot aan gevaar?
31 Broeders en zusters, op wie ik zo fier ben dankzij Christus Jezus, onze
Heer, ik verklaar dat ik elke dag in levensgevaar verkeer.
32 Wat heb ik er menselijk gesproken aan dat ik in Efeze als het ware met
wilde beesten heb gevochten? Als de doden niet worden opgewekt, laten
we dan maar eten en drinken, want morgen sterven wij!
33 Vergis je niet, slecht gezelschap bederft goede zeden.
34 Kom tot bezinning en stop met zondigen. Sommigen van jullie
begrijpen echt niet wie God is, en jullie moesten je schamen!
35 ‘Maar', zal iemand misschien vragen, ‘hoe worden de doden dan
opgewekt? Wat voor lichaam hebben ze dan?'
36 Wat een dwaze vraag! Zaad komt toch pas tot leven wanneer het sterft?
37 Wat je zaait, is niet het toekomstige lichaam, maar een naakte korrel,
misschien van tarwe of een andere graansoort.
38 God geeft het dan een lichaam dat Hij zelf kiest, en elk soort zaad krijgt
zijn eigen lichaam.
39 Niet alle lichamen zijn hetzelfde: het lichaam van een mens verschilt
van dat van een dier, en het lichaam van een vogel verschilt van dat van
een vis.
40 Er zijn ook hemellichamen en aardse lichamen, en de glans van de
hemellichamen verschilt van die van de aardse lichamen.
41 De glans van de zon is anders dan de glans van de maan en ook anders
dan de glans van de sterren, terwijl ook de sterren van elkaar verschillen
in glans.
42 Zo is het ook met de verrijzenis van de doden: hetgeen wordt gezaaid
is vergankelijk, hetgeen wordt opgewekt is onvergankelijk.
43 Hetgeen wordt gezaaid is gebrekkig, hetgeen wordt opgewekt is
prachtig; hetgeen wordt gezaaid is zwak, hetgeen wordt opgewekt is sterk.

44 Er wordt een aards lichaam gezaaid en een hemels lichaam opgewekt.
Als er een aards lichaam is, zal er ook een hemels lichaam zijn.
45 Zo staat het ook in de Schriften: “De eerste mens, Adam, werd een
levend wezen.” En de laatste Adam werd een geest die leven geeft.
46 Het geestelijke komt echter niet eerst; eerst komt het aardse, dan het
geestelijke.
47 De eerste Adam kwam voort uit het stof van de aarde; de tweede Adam
kwam uit de hemel.
48 Stoffelijke mensen zijn als de mens die uit stof werd gemaakt, en
hemelse mensen zijn als de Mens die uit de hemel kwam.
49 Wij lijken nu op de stoffelijke mens, maar later zullen we lijken op de
hemelse Mens.
50 Ik bedoel het volgende, broeders en zusters: vlees en bloed kunnen
geen deel krijgen aan Gods koninkrijk, en het vergankelijke krijgt geen deel
aan het onvergankelijke.
51 Laat me jullie een geheim vertellen: we zullen niet allemaal overlijden,
maar we zullen allemaal een andere gedaante krijgen,
52 in een ondeelbaar ogenblik, een oogwenk, wanneer de laatste trompet
weerklinkt. De trompet zal namelijk weerklinken en dan worden de
doden opgewekt met een onvergankelijk lichaam en krijgen we een andere
gedaante.
53 Want het vergankelijke moet worden gehuld in het onvergankelijke en
het sterfelijke moet worden gehuld in het onsterfelijke.
54 En wanneer het vergankelijke in het onvergankelijke gehuld is en het
sterfelijke in het onsterfelijke, dan zal gebeuren wat in de Schriften staat:
“De dood is verzwolgen, de overwinning is behaald.”
55 “Dood, waar is jouw overwinning? Dood, waar is jouw macht om te
pijnigen?”
56 De dood ontleent zijn macht om te pijnigen aan de zonde, en de zonde
ontleent haar macht aan de Wet.
57 Maar God komt dank toe, want door onze Heer Jezus Christus schenkt
Hij ons de overwinning.
58 Daarom, mijn geliefde broeders en zusters, wees standvastig, laat je
niet uit je evenwicht brengen en zet je volop in voor de Heer, in het besef
dat je werk niet vergeefs is als je het doet met de kracht die de Heer geeft.

16

1 Wat de inzameling voor de christenen betreft: doe wat ik ook aan de
kerkgemeenschappen in Galatië heb opgedragen.
2 Ieder van jullie moet op de eerste dag van de week opzijleggen wat
hij kan en dat opsparen, zodat er niet pas een inzameling moet worden
gehouden wanneer ik kom.
3 Dan, wanneer ik ben aangekomen, zal ik mensen die jullie daarvoor
geschikt achten, met een schriftelijke aanbeveling naar Jeruzalem sturen
om jullie gift te bezorgen.
4 Maar als het raadzaam is dat ik ook ga, dan kunnen zij samen met mij
gaan.
5 Ik zal bij jullie komen wanneer ik in Macedonië geweest ben. Ik ben
namelijk van plan door Macedonië te reizen.
6 Misschien zal ik wat langer bij jullie blijven of zelfs de winter bij jullie
doorbrengen, zodat jullie mij kunnen voorthelpen wanneer ik verder reis.

7 Dit keer wil ik jullie namelijk niet slechts op doorreis bezoeken; ik hoop
wat tijd bij jullie door te brengen, als de Heer het toelaat.
8 Tot Pinksteren zal ik echter in Efeze blijven.
9 Er is hier namelijk een deur voor mij opengegaan en ik zie veel resultaat,
maar er zijn ook veel tegenstanders.
10 Wanneer Timoteüs komt, zorg dan dat hij onbezorgd bij jullie kan
verblijven, want hij doet evenals ik het werk van de Heer.
11 Laat niemand hem dus geringschatten. Help hem in vrede voort, zodat
hij naar mij toe kan komen. Ik verwacht hem namelijk, samen met de
andere broeders.
12 Wat onze broeder Apollos betreft: ik heb er sterk bij hem op
aangedrongen om met de andere broeders mee naar jullie toe te gaan. Hij
wilde echter nu niet vertrekken, maar hij zal vertrekken wanneer hij in de
gelegenheid is.
13 Wees waakzaam, wees standvastig in het geloof, wees moedig, wees
sterk.
14 Doe alles wat je doet op een liefdevolle wijze.
15 Broeders en zusters, jullie kennen de familie van Stefanas. Zij waren de
eersten in Achaje die tot geloof gekomen zijn en ze hebben zich ten dienste
gesteld van de christenen.
16 Ik spoor jullie aan het gezag te erkennen van mensen zoals zij en van
allen die zich samen met hen zo hard inspannen.
17 Ik ben blij met de komst van Stefanas, Fortunatus en Achaïkus, want
zij hebben mij voorzien van hetgeen jullie mij niet konden geven.
18 Zij hebben zowel mij als jullie opgebeurd. Houd zulke mensen in ere.
19 De kerkgemeenschappen van Asia groeten jullie. Ook Aquila en Prisca
en de kerkgemeenschap die in hun huis samenkomt, groeten jullie hartelijk
als mensen die ook bij de Heer horen.
20 Alle broeders en zusters hier groeten jullie. Begroet elkaar met een
heilige kus.
21 Deze groet schrijf ik, Paulus, eigenhandig.
22 Als iemand de Heer niet liefheeft, dan zal hij vervloekt zijn. Kom, Heer!
23 Ik wens jullie de genade van de Heer Jezus toe.
24 Mijn liefde gaat uit naar jullie allen, die bij Christus Jezus horen.

De tweede brief aan de Korintiërs

1 Van: Paulus, door Gods wil een apostel van Christus Jezus, en van onze
broeder Timoteüs.
Aan: Gods kerkgemeenschap in Korinte – en aan allen in geheel Achaje
die bij Christus horen.
2 Ik wens jullie de genade en vrede van God, onze Vader, en van de Heer
Jezus Christus toe.
3 Ik prijs de God en Vader van onze Heer Jezus Christus. Hij is de Vader
vol mededogen, de God van alle bemoediging.
4 En omdat Hij ons bemoedigt in al onze moeilijkheden, zullen wij
anderen in al hun moeilijkheden kunnen bemoedigen met de bemoediging
die wijzelf van God hebben ontvangen.
5 Want al hebben wij volop deel aan het lijden van Christus, dankzij
Christus hebben wij ook volop deel aan zijn bemoediging.
6 Wanneer wij moeilijkheden ondervinden, gebeurt dat opdat jullie
worden bemoedigd en beschermd. En wanneer wij worden bemoedigd,
gebeurt dat opdat jullie worden bemoedigd en daardoor kunnen vol-
houden wanneer jullie hetzelfde lijden ondergaan als wij.
7 Dat is wat wij met zekerheid verwachten dat jullie zullen ervaren; wij
weten dat jullie niet enkel delen in ons lijden, maar ook in de bemoediging
die wij ontvangen.
8 Broeders en zusters, wij willen dat jullie op de hoogte zijn van de
moeilijkheden die ons in Asia zijn overkomen. De druk waaronder wij
stonden, was veel groter dan wij aankonden, zodat we voor ons leven
vreesden.
9 Maar doordat we ervan overtuigd waren dat we ten dode opgeschreven
waren, vertrouwden we niet op onszelf maar op de God die de doden
opwekt.
10 Hij heeft ons uit het levensgevaar gered en zal ons opnieuw redden.
Ja, wij vertrouwen erop dat Hij ons voortdurend zal beschermen,
11 terwijl jullie meehelpen door voor ons te bidden. Dan zullen veel
mensen God uitgebreid namens ons bedanken voor zijn goedheid voor ons.
12 Als wij iets hebben om fier op te zijn, dan is het dat ons geweten
verklaart dat wij ons in de wereld, en in het bijzonder bij jullie, oprecht
hebben gedragen, met een zuiverheid die van God komt, dankzij Gods
genade en niet door menselijke wijsheid.
13 Wij schrijven jullie niets dat jullie niet kunnen lezen of begrijpen. En
ik verwacht dat jullie uiteindelijk volkomen zullen begrijpen
14 wat jullie nu slechts ten dele begrijpen: dat jullie op de Dag van de
Heer Jezus even fier op ons zullen kunnen zijn als wij op jullie.
15 Het was in die verwachting dat ik eerst naar jullie toe wilde, om jullie
tweemaal met een bezoek te kunnen vereren.
16 Via jullie wilde ik naar Macedonië reizen en vanuit Macedonië terug
naar jullie, om door jullie te worden toegerust voor de reis naar Judea.
17 Was ik wispelturig omdat ik dit van plan was? Of plan ik op menselijke
wijze en is mijn “ja” tegelijkertijd een “nee”?
18 Ik verklaar bij Gods trouw dat onze belofte aan jullie niet tegelijkertijd
“ja” en “nee” is.

19 Immers, Gods Zoon, Jezus Christus, die wij – Silvanus, Timoteüs
en ikzelf – aan jullie verkondigd hebben, kwam niet als een “ja” die
tegelijkertijd een “nee” was. Bij Hem is het altijd “ja”.
20 Christus is het “ja” op alle beloften die God ooit heeft gegeven. En het
is dankzij Christus dat wij dit alles mogen beamen, tot eer van God.
21 Maar Degene die ervoor zorgt dat zowel wij als jullie stevig met
Christus verbonden zijn, is God: Hij heeft ons gezalfd,
22 van zijn waarmerk voorzien en een onderpand in onze harten gelegd,
namelijk de Heilige Geest.
23 Ik verklaar bij mijn eigen leven en God is mijn getuige: het was om
jullie te sparen dat ik niet opnieuw naar Korinte kwam.
24 Wij willen geen macht uitoefenen over jullie geloof, maar bijdragen
aan jullie vreugde. Jullie staan immers al sterk in het geloof.

2

1 Ik had besloten om niet nogmaals een pijnlijk bezoek aan jullie te
brengen.
2 Want als ik jullie verdriet doe, wie anders zou mij dan blij kunnen
maken dan jullie, die ik verdriet heb gedaan?
3 Daarom schreef ik jullie die brief, om te voorkomen dat ik opnieuw
verdriet zou hebben over de mensen die mij blij zouden moeten maken. Ik
ben er namelijk van overtuigd dat als ik blij ben, jullie dat ook zijn.
4 Ik schreef jullie met een hart vol pijn en bezorgdheid en onder veel
tranen – niet om jullie verdriet te doen maar om jullie te laten weten dat
ik bijzonder veel om jullie geef.

5 Als iemand verdriet heeft veroorzaakt, heeft hij niet mij verdriet
gedaan, maar in zekere mate – om me niet te sterk uit te drukken – jullie
allen.
6 Voor deze persoon volstaat de bestraffing die door de meerderheid van
jullie is opgelegd.
7 Daarom moeten jullie hem nu vergeven en troosten, zodat hij niet door
overmatig verdriet wordt verteerd.
8 Ik spoor jullie dus aan je liefde voor hem te bekrachtigen.

9 Een andere reden voor mijn schrijven was om jullie op de proef te
stellen, om te zien of jullie altijd gehoorzamen.
10 Als jullie iemand vergeven, dan vergeef ik hem ook. En hetgeen ik hem
heb vergeven – als er feitelijk iets te vergeven valt – heb ik hem vergeven
omwille van jullie, en Christus is daar getuige van!
11 Zo wil ik voorkomen dat Satan ons te slim af zal zijn. Wij weten immers
van zijn listen.

12 Toen ik in Troas kwam om het evangelie van Christus te verkondigen
en de Heer een deur voor mij had geopend,
13 kwam ik maar niet tot rust, omdat ik mijn broeder Titus niet kon
vinden. Daarom nam ik afscheid en vertrok ik naar Macedonië.
14 Maar ik dank God, die ons altijd in de triomftocht van Christus
meevoert en die via ons overal de kennis over Hem verspreidt, als een
aangename geur.
15 Voor God zijn wij namelijk een reukoffer dat door Christus wordt
gebracht, en de geur bereikt zowel wie gered wordt als wie verloren gaat.

16 Voor wie verloren gaat is het een doodsgeur die tot de dood leidt, en
voor wie gered wordt een levensgeur die tot het leven leidt. En wie is
bekwaam voor deze taak?
17 Wij zijn niet als zovelen die de boodschap van God verkondigen om er
winst uit te slaan. Integendeel, wij spreken in oprechtheid, als mensen die
bij Christus horen en door God zijn gestuurd. God is daar getuige van!

3

1 Beginnen wij onszelf opnieuw aan te bevelen? Of hebben wij, zoals
sommige anderen, aanbevelingsbrieven voor jullie – of van jullie – nodig?
2 Jullie zijn zelf onze brief, geschreven in ons hart, herkenbaar en
leesbaar voor alle mensen.
3 Het is duidelijk dat jullie een brief van Christus zijn, door ons opgesteld,
niet geschreven met inkt maar met de Geest van de levende God, en niet
op stenen schrijftabletten maar op tabletten in mensenharten.
4 Het is dankzij Christus en in vertrouwen op God dat wij tot die
overtuiging zijn gekomen.
5 Niet dat wij uit onszelf zo bekwaam zijn dat wij dit als onze eigen
prestatie kunnen beschouwen – onze bekwaamheid komt van God.
6 Hij heeft ons de bekwaamheid gegeven om in dienst te staan van een
nieuw verbond. Dat is geen verbond van de geschreven wet, maar van de
Geest, want hetgeen geschreven is leidt tot de dood, maar de Geest schenkt
leven.
7 Hetgeen tot de dood leidt – en dat in steen werd gegraveerd –
kwam met zoveel glans, dat de Israëlieten Mozes niet rechtstreeks konden
aankijken wegens de schitterende glans van zijn gezicht, hoewel die van
voorbijgaande aard was.
8 Zal hetgeen door de Geest wordt geschonken dan niet nog glansrijker
zijn?
9 En als dat wat tot veroordeling leidt al glansrijk is, zal hetgeen
vrijspraak brengt dan niet nog glansrijker zijn?
10 In vergelijking met hetgeen nog glansrijker is, heeft dat wat glansrijk
was, zijn glans verloren.
11 En als dat wat tijdelijk was al met zoveel glans gekomen is, hoeveel
meer glans zal dan hetgeen blijft wel niet bevatten?
12 Het is omdat wij leven in de verwachting van die zaken, dat wij zo
vrijmoedig spreken.
13 Wij zijn niet als Mozes, die zijn gezicht met een sluier bedekte om te
voorkomen dat de Israëlieten het einde zouden zien van wat vervaagde.
14 Hun denken was verstard, want tot op de dag van vandaag is het
oude verbond nog altijd versluierd wanneer het wordt voorgelezen. De
sluier is niet opgelicht, want het is enkel door Christus dat die kan worden
verwijderd.
15 Tot vandaag toe ligt er een sluier over hun hart wanneer uit de boeken
van Mozes wordt voorgelezen.
16 Maar wanneer iemand zich tot de Heer wendt, wordt de sluier
weggenomen.
17 De Heer is de Geest, en waar de Geest van de Heer is, is vrijheid.
18 Zo zien wij allen de hemelse pracht van de Heer weerspiegeld, maar
met een onbedekt gezicht. En zijn hemelse pracht wordt steeds meer in ons
zichtbaar, doordat de Geest van de Heer ons omvormt.

4

1 Aangezien God in zijn goedheid ons deze taak heeft toevertrouwd,
geven wij de moed niet op.
2 Wij hebben gebroken met de schandelijke verborgen praktijken, gaan
niet bedrieglijk te werk en verdraaien de boodschap van God niet, maar
geven een heldere uiteenzetting van de waarheid. En zo bevelen wij
onszelf aan bij het menselijk vermogen om goed en kwaad van elkaar te
onderscheiden. God is daar getuige van!
3 En zelfs als het evangelie dat wij brengen versluierd is, is het versluierd
voor wie verloren gaat.
4 De god van de huidige wereld heeft het denken van de ongelovigen
verblind, om te voorkomen dat zij het licht zien – het evangelie over de
hemelse pracht van Christus, in Wie God zichzelf zichtbaar gemaakt heeft.
5 Want wij verkondigen niet onszelf; wij verkondigen dat Jezus Christus
Heer is en dat wij omwille van Jezus jullie dienaren zijn.
6 Want de God die heeft gezegd: “Laat er licht schijnen uit de duisternis”,
heeft ons hart beschenen met het licht dat ons in staat stelt Gods hemelse
pracht – die afstraalt van het gezicht van Jezus Christus – te leren kennen.
7 Maar doordat deze schat in potten van aardewerk zit, is duidelijk dat
deze ontzaglijke kracht van God komt en niet van ons.
8 Wij staan van alle kanten onder druk, maar raken niet in het nauw. Wij
zijn onzeker, maar nooit ten einde raad.
9 We worden vervolgd, maar niet in de steek gelaten. We krijgen slaag,
maar komen niet om.
10 Zo dragen we voortdurend het sterven van Jezus in ons lichaam met
ons mee, opdat in ons lichaam ook het leven van Jezus zichtbaar zal zijn.
11 Wij die leven, riskeren omwille van Jezus voortdurend ons leven, opdat
in ons sterfelijk lichaam ook het leven van Jezus zichtbaar zal zijn.
12 Op die manier is in ons de dood aan het werk, en in jullie het leven.
13 Door ons geloof hebben wij de ingesteldheid waarover reeds in de
Schriften staat: “Ik geloofde; daarom heb ik gesproken.” Daarom geloven
wij niet alleen, we spreken ook.
14 We weten namelijk dat Hij die de Heer Jezus weer tot leven heeft
gewekt, ook ons weer tot leven zal wekken, net als Jezus, en dat Hij ons
samen met jullie naar Zich toe zal leiden.
15 En dit alles werkt in jullie voordeel: naarmate de genade zich
naar meer mensen uitbreidt, neemt de dankzegging waarmee God wordt
vereerd, volop toe.
16 Daarom geven wij de moed niet op. Hoewel ons lichaam aftakelt, wordt
ons innerlijk iedere dag vernieuwd.
17 Ons huidige lijden is slechts een lichte last, die in het geheel niet
opweegt tegen de eeuwige, onmetelijke glorie die dat lijden voor ons
oplevert.
18 Daarom vestigen wij onze aandacht niet op het zichtbare maar op het
onzichtbare, want het zichtbare is tijdelijk, maar het onzichtbare is eeuwig.

5

1 Wij weten dat wanneer de aardse tent waarin wij wonen wordt
afgebroken, God voor ons een woning heeft, een eeuwig huis in de hemel,
dat niet met mensenhanden is gemaakt.

2 Maar nu zuchten we nog: we verlangen ernaar, met onze hemelse
woning te worden overkleed,
3 zodat we niet naakt zullen worden aangetroffen wanneer we ons aardse
lichaam verlaten.
4 Zolang wij in onze huidige tent verblijven, zuchten we onder de last
die we dragen. We zouden namelijk liever met onze nieuwe woning
overkleed willen worden zonder te worden ontkleed, op zodanige wijze
dat het sterfelijke door het leven wordt verzwolgen.
5 Het is God die ons met dat doel voor ogen heeft gemaakt, en Hij heeft
ons bij wijze van onderpand de Geest gegeven.
6 Daarom zijn wij altijd vol goede moed, hoewel we beseffen dat zolang
we in het lichaam wonen, we nog niet bij de Heer zijn.
7 Onze manier van leven is gebaseerd op hetgeen we geloven, niet op
hetgeen we zien.
8 We zijn dus vol goede moed, al zouden we graag ons lichaam verlaten
en bij de Heer onze intrek nemen.
9 Daarom is onze enige ambitie, te doen wat Hem vreugde geeft, zowel
wanneer we nog in onze tent wonen als wanneer we straks in onze nieuwe
woning zijn.
10 We moeten immers allen voor de rechterstoel van Christus verschij-
nen, en dan zal ieder ontvangen wat hij met zijn daden heeft verdiend –
goed of slecht – tijdens het verblijf in zijn aardse lichaam.

11 Omdat wij beseffen dat men ontzag voor de Heer moet hebben,
proberen we de mensen te overtuigen. God kent onze bedoelingen en ik
hoop dat ze ook duidelijk zijn voor jullie vermogen om goed en kwaad van
elkaar te onderscheiden.
12 Wij bevelen onszelf niet opnieuw bij jullie aan, maar geven jullie de
kans om fier op ons te zijn, zodat jullie iets hebben om te zeggen tegen
diegenen die fier zijn op uiterlijkheden in plaats van op het innerlijke.
13 Als wij zogezegd niet goed bij ons verstand zijn, gedragen we ons zo
voor God, en wanneer wij bij ons volle verstand zijn, gebeurt dat in jullie
belang.
14 Wij worden gemotiveerd door de liefde van Christus, want we zijn
ervan overtuigd dat één Persoon is gestorven ten behoeve van allen en dat
daardoor allen zijn gestorven.
15 En Hij is voor allen gestorven opdat de levenden niet meer voor zichzelf
zouden leven, maar voor Degene die voor hen is gestorven en opgewekt.
16 Daarom beoordelen wij niemand meer naar menselijke maatstaven,
en hoewel we Christus vroeger naar menselijke maatstaven beoordeelden,
doen we dat nu niet meer.
17 Dus als iemand bij Christus hoort, is hij een nieuwe creatie – het oude
is voorbij, het nieuwe is gekomen.
18 En dit alles is Gods werk: door middel van Christus heeft Hij ons met
zich verzoend en ons de taak gegeven die verzoening bekend te maken.
19 God heeft namelijk de wereld met zich verzoend door middel van
Christus: Hij legt de mensen hun overtredingen niet langer ten laste. En
ons heeft Hij de taak gegeven, die verzoening te verkondigen.
20 Wij zijn dus ambassadeurs van Christus; het is via ons dat God zijn
oproep doet. Namens Christus roepen wij jullie daarom op: laat je met God
verzoenen.

21 Omwille van ons werd Hij die nooit had gezondigd als zondaar
behandeld, opdat wij die bij Hem horen de vrijspraak van schuld zouden
ontvangen die God schenkt.

6

1 Als Gods medewerkers roepen wij jullie daarom op: laat het niet
tevergeefs zijn dat jullie Gods genade hebben aanvaard.
2 Hij zegt immers: “Op het juiste moment heb Ik je gehoord en op de dag
van de redding heb Ik je geholpen.” Het juiste moment is nu en de dag van
de redding is vandaag.
3 Om te voorkomen dat er iets op ons werk valt aan te merken, geven wij
niemand enige aanstoot.
4 Integendeel, als dienaren van God bevelen wij onszelf aan in alle
omstandigheden: in veel volharding, in lijden, nood en moeilijkheden,
5 in slaag, gevangenschap, onlusten, zwaar werk, slaapgebrek en honger,
6 en ook door oprechtheid, inzicht, geduld, vriendelijkheid, de aan-
wezigheid van de Heilige Geest en oprechte liefde.
7 Wij verkondigen de waarheid, dankzij de kracht die God ons geeft en
met de wapens van de gerechtigheid in de rechter- en de linkerhand,
8 terwijl we zowel goedkeuring als afkeuring ontvangen en men zowel
goed als kwaad over ons spreekt. Wij worden behandeld als bedriegers
hoewel we oprecht zijn,
9 als onbekend hoewel we bekend zijn, als stervend hoewel we leven, als
gestraft maar niet gedood.
10 Wij zijn bedroefd maar toch altijd verheugd. Wij zijn arm maar maken
velen rijk. Wij hebben niets maar bezitten alles.
11 Wij hebben jullie openhartig toegesproken, Korintiërs, en ons hart wijd
voor jullie opengesteld.
12 Niet wij, maar jullie zijn onvoldoende ruimhartig!
13 Ik spreek jullie toe alsof jullie mijn kinderen zijn: zet je hart voor ons
open!
14 Vorm geen ongelijk partnerschap met ongelovigen, want hoe kunnen
gerechtigheid en wetteloosheid bij elkaar passen? Wat hebben licht en
duisternis met elkaar gemeen?
15 Welke overeenstemming is er tussen Christus en de duivel? Wat
verbindt een gelovige met een ongelovige?
16 Wat heeft Gods tempel te maken met afgoden? Wij zijn de tempel van
de levende God, want God heeft verklaard: “Ik zal bij hen wonen en onder
hen leven en Ik zal hun God zijn en zij zullen mijn volk zijn.
17 Ga dus bij hen weg en leef van hen gescheiden, zegt de Heer, en raak
niet aan wat onrein is. Dan zal Ik jullie aanvaarden,
18 en Ik zal een Vader voor jullie zijn en jullie zullen mijn zonen en
dochters zijn, zegt de Almachtige Heer.”

7

1 Beste vrienden, laten wij, omdat we over deze beloften beschikken, ons
zuiveren van alles wat ons lichaam en onze geest vervuilt en ons vol ontzag
aan God toewijden.
2 Maak ruimte voor ons in jullie hart! Wij hebben niemand onrecht
aangedaan, we hebben niemand te gronde gericht, we hebben niemand
uitgebuit.

3 Ik heb al gezegd dat wij jullie in ons hart hebben gesloten en dat zal zo
blijven, in leven en in sterven.
4 Mijn vrijmoedigheid tegenover jullie is groot, mijn fierheid op jullie is
groot, ik ben volop bemoedigd en ondanks al onze moeilijkheden loop ik
over van vreugde.
5 Zelfs toen we in Macedonië waren aangekomen, konden we niet
uitrusten, maar stonden we van alle kanten onder druk: van buitenaf door
conflicten en van binnenuit door angst.
6 Maar God bemoedigt wie ontmoedigd is en Hij heeft ons bemoedigd
door de komst van Titus.
7 En niet alleen door zijn komst, maar ook door de manier waarop
jullie hem hadden bemoedigd. Hij heeft ons namelijk verteld over jullie
verlangen naar ons, jullie bedroefdheid en jullie ijver voor mij. En dat
maakte mijn vreugde nog groter.
8 Want hoewel ik jullie met mijn brief verdriet heb gedaan, ik heb er geen
spijt van. Ik heb er wel even spijt van gehad, omdat ik zag dat de brief jullie
verdriet had gedaan.
9 Maar nu verheug ik mij. Niet omdat jullie verdriet hadden, maar omdat
jullie verdriet tot inkeer heeft geleid. Jullie hadden verdriet op een manier
die God van jullie verlangde. Hetgeen wij gedaan hebben, heeft jullie dus
uiteindelijk geen schade berokkend.
10 Wanneer we verdriet hebben op de manier die God van ons verlangt,
brengt dat namelijk inkeer teweeg die tot redding leidt. En van de redding
krijgt men geen spijt, terwijl het verdriet zoals de wereld dat kent, de dood
teweegbrengt.
11 Maar kijk eens wat dit verdriet zoals God dat verlangde, bij jullie heeft
teweeggebracht: wat een inzet, wat een inspanning om de juiste kant te
kiezen, wat een verontwaardiging, wat een schrik, wat een verlangen, wat
een ijver, wat een bereidheid om het kwaad te bestraffen! Jullie hebben in
alles bewezen dat jullie in deze zaak geen blaam treft.
12 Ik had jullie dus geschreven, maar dat was niet omwille van de
overtreder en ook niet omwille van de benadeelde. Ik had jullie geschreven
met de bedoeling dat jullie aan God zouden tonen hoe groot jullie
toewijding aan ons is.
13 Jullie reactie heeft ons bemoedigd. Maar nog groter dan die bemoedi-
ging is onze vreugde dat Titus blij was, omdat hij door jullie allen was
gerustgesteld.
14 Al had ik over jullie gepocht bij Titus, ik ben niet beschaamd geraakt.
Integendeel, zoals alles wat we aan jullie hebben verteld de waarheid is, zo
is ook hetgeen waarover wij bij Titus zo hadden gepocht, waar gebleken.
15 En zijn genegenheid voor jullie is des te groter wanneer hij terugdenkt
aan jullie gehoorzaamheid – hoe jullie hem met angst en beven hebben
ontvangen.
16 Het verheugt mij dat ik jullie in alles volkomen kan vertrouwen.

8

1 En nu, broeders en zusters, willen we vertellen over de genade die God
aan de kerkgemeenschappen in Macedonië heeft geschonken.
2 Hoewel ze zwaar door moeilijkheden op de proef zijn gesteld, heeft
hun uitbundige vreugde in combinatie met hun diepe armoede geleid tot
oprechte vrijgevigheid.

3 Ik kan namelijk getuigen dat ze naar vermogen en zelfs boven hun
vermogen hebben gegeven, omdat ze dat zelf wilden.
4 Ze hebben ons met veel aandringen gesmeekt om het voorrecht, aan de
bijstand voor de christenen te mogen bijdragen.
5 En hoewel wij dat niet hadden verwacht, gaven ze zichzelf eerst aan de
Heer en vervolgens aan ons, zoals God wilde.
6 Daarom hebben we Titus, die reeds bij jullie aan deze inzameling was
begonnen, aangespoord deze te voltooien.
7 Jullie hebben alles al in overvloed: geloof, onderricht, kennis, grote
ijver en jullie liefde voor ons. Draag dan ook overvloedig bij aan deze
inzameling.
8 Ik zeg dit niet als een bevel, maar om na te gaan hoe oprecht jullie liefde
is, door deze te vergelijken met de inzet van anderen.
9 Jullie weten immers van het vrijgevige geschenk van onze Heer Jezus
Christus: hoewel Hij rijk was, werd Hij arm omwille van jullie, opdat jullie
door zijn armoede rijk zouden worden.
10 Laat me jullie mijn mening geven, daar hebben jullie baat bij. Jullie
waren immers de eersten die vorig jaar van start zijn gegaan, zelfs de
eersten die hiertoe bereid waren.
11 Maak nu af waarmee jullie bezig waren; dan hebben jullie niet
alleen je bereidwilligheid getoond, maar ook de inzameling naar vermogen
voltooid.
12 Want het is goed als je bereidwillig geeft naar vermogen; je bent niet
verplicht om nog meer te geven.
13 Het is niet de bedoeling dat anderen het gemakkelijk hebben en jullie
lijden, maar wel dat er gelijkheid is.
14 Vul hun huidige tekorten dus aan vanuit jullie overvloed; dan kunnen
zij later vanuit hun overvloed jullie tekorten aanvullen, zodat er gelijkheid
zal zijn.
15 Zo staat het immers ook in de Schriften: “Wie veel verzameld had, had
niet te veel, en wie weinig verzameld had, had niet te weinig.”
16 Ik dank God dat Hij mijn bekommernis om jullie ook in het hart van
Titus heeft gelegd.
17 Titus heeft ons verzoek namelijk van harte aanvaard en komt naar
jullie toe omdat hij reeds besloten had om dat te doen.
18 Wij sturen een broeder met hem mee die in alle kerkgemeenschappen
wordt geprezen om zijn inzet voor het evangelie.
19 Niet alleen dat, hij is ook door de kerkgemeenschappen aangesteld om
met ons mee te reizen wanneer wij deze gift wegbrengen. Zo krijgt God de
eer en blijkt onze ijver uit ons dienstbetoon.
20 Hiermee willen we voorkomen dat iemand iets aan te merken zal
hebben op ons beheer van dit grote bedrag.
21 Wij proberen namelijk te doen wat goed is; niet alleen in Gods ogen,
maar ook in de ogen van de mensen.
22 Met hen sturen we nog een broeder mee, die herhaaldelijk en op vele
wijzen zijn ijver aan ons heeft bewezen, en die zich nu nog ijveriger zal
betonen omdat hij zoveel vertrouwen in jullie heeft.
23 Kortom: Titus is mijn deelgenoot en collega in het werk onder jullie.
En wat onze andere broeders betreft: zij zijn door de kerkgemeenten
gezonden en de hemelse pracht van Christus is in hen zichtbaar.

24 Bewijs hun daarom jullie liefde en toon zo aan de kerkgemeenschappen dat onze fierheid op jullie terecht is.

9

1 Eigenlijk hoef ik jullie niet over dit dienstbetoon aan de christenen te schrijven.
2 Ik weet namelijk dat jullie hiertoe bereid zijn en ik heb jullie bij de christenen in Macedonië aangeprezen door te zeggen: “In Achaje staan ze al sinds vorig jaar gereed.” En voor de meesten van hen werkte jullie enthousiasme aanstekelijk.
3 Toch stuur ik deze broeders, om te zorgen dat we niet ten onrechte zo fier over jullie hadden gesproken, maar dat jullie inderdaad gereed staan zoals ik had gezegd.
4 Immers, als er straks Macedoniërs met mij meekomen en als zij zouden ontdekken dat dit niet het geval is, dan zouden wij ons over deze mislukking schamen, om van jullie maar te zwijgen.
5 Ik vond het dus nodig deze broeders aan te sporen naar jullie vooruit te reizen en de door jullie beloofde royale gift alvast in te zamelen. Dan zal die klaarliggen als een royale en zonder tegenzin gegeven gift.
6 Bedenk dit: wie karig zaait, zal karig oogsten en wie overvloedig zaait, zal overvloedig oogsten.
7 Laat iedereen geven wat hij zich persoonlijk had voorgenomen, zonder tegenzin en niet omdat het moet, want God houdt van wie van harte geeft.
8 En God is bij machte om jullie overvloedig met allerlei geschenken te zegenen, zodat jullie altijd, in alle omstandigheden, meer dan voldoende hebben en daardoor overvloedig veel goeds kunnen doen.
9 In de Schriften staat immers: “Hij gaf vrijgevig aan de armen, zijn gerechtigheid houdt voor eeuwig stand.”
10 Hij die zaad aan de zaaier verstrekt en hem brood te eten geeft, zal ook zaad aan jullie verstrekken en ervoor zorgen dat het ontkiemt en een oogst aan gerechtigheid zal opleveren.
11 Dan zullen jullie van alles rijk voorzien zijn en altijd vrijgevig kunnen zijn, zodat onze actie nog meer dank aan God oplevert.
12 Want doordat jullie aan dit dienstbetoon bijdragen, zullen niet enkel de noden van de christenen worden gelenigd, maar zal God ook door velen uitvoerig worden gedankt.
13 Zij zullen God verheerlijken, omdat jullie bijdrage aan dit dienstbetoon bewijst dat jullie het evangelie van Christus niet alleen belijden, maar het ook gehoorzamen door vrijgevig bij te dragen en zo jullie verbondenheid met hen en met alle christenen te tonen.
14 Bovendien zullen ze in hun gebeden hun genegenheid voor jullie uitdrukken, wegens de overvloed aan Gods genade in jullie leven.
15 Ik dank God voor zijn onbeschrijflijke geschenk.

10

1 Op grond van de zachtmoedigheid en welwillendheid van Christus heb ik – Paulus, die zogezegd timide ben in jullie gezelschap, maar een grote mond heb op afstand – het volgende verzoek voor jullie.
2 Wellicht zal ik, wanneer ik bij jullie kom, vrijmoedig en streng moeten optreden tegen sommigen, die van mening zijn dat wij handelen als zondige mensen. Ik wil jullie vragen dat dat niet nodig zal zijn.

3 Want hoewel wij mensen van vlees en bloed zijn, voeren we geen strijd
met menselijke middelen.
4 De wapens waarmee wij strijden zijn niet menselijk, maar hebben de
door God gegeven kracht om verdedigingswerken te vernietigen. Wij halen
foute redeneringen onderuit, evenals
5 alle barrières die tegen het kennen van God worden opgeworpen. Ook
nemen we ieder idee gevangen en dwingen het tot gehoorzaamheid aan
Christus.
6 En wanneer jullie volkomen gehoorzaam geworden zijn, staan we
gereed om alle andere vormen van ongehoorzaamheid te bestraffen.
7 Zien jullie niet wat er gaande is? Als iemand ervan overtuigd is dat hij
Christus toebehoort, laat hij dan bedenken dat ook wij Christus toebehoren,
net als hij.
8 Dus zelfs als ik iets te veel poch over ons gezag – gezag dat de Heer ons
heeft toevertrouwd om jullie op te bouwen, niet om jullie af te breken –
dan zal ik niet worden beschaamd.
9 Ik wil niet de indruk wekken dat ik jullie met mijn brieven schrik wil
aanjagen.
10 Er wordt namelijk gezegd: “Zijn brieven zijn wel gewichtig en streng,
maar zijn persoonlijk optreden is zwak en zijn spreken is beneden peil.”
11 Wie zoiets zegt, dient te beseffen dat wanneer we binnenkort bij jullie
zijn, we zullen optreden op dezelfde manier als we nu schrijven vanop
afstand.
12 Wij durven onszelf niet gelijk te stellen aan bepaalde mensen die
zichzelf aanbevelen. We willen ons ook niet met hen vergelijken. Als zij
zichzelf als maatstaf nemen en zich dus met zichzelf vergelijken, hebben
ze geen inzicht.
13 Wij zullen echter niet te veel pochen, maar ons beperken tot het
werkgebied dat God ons heeft toebedeeld – en jullie maken daarvan deel
uit.
14 Wij gaan onze grenzen niet te buiten. Dat zou wel het geval zijn
geweest als we jullie niet hadden bereikt. Maar wij waren als eersten bij
jullie met het evangelie van Christus.
15 Wij gaan niet te ver: wij proberen niet de eer op te strijken van
andermans werk. Maar wij hopen dat wanneer jullie geloof toeneemt, ons
werk bij jullie nog verder zal groeien.
16 Dan zullen wij het evangelie ook verkondigen in verder gelegen
gebieden, zonder de eer op te strijken voor hetgeen bereikt is in het
werkgebied van een ander.
17 Immers: “Als iemand ergens fier op wil zijn, laat hij dan fier zijn op de
Heer.”
18 Want niet wie zichzelf aanbeveelt heeft de proef doorstaan, maar wie
door de Heer wordt aanbevolen.

11

1 Ik zou graag willen dat jullie accepteren dat ik mij ook eens als een
dwaas gedraag. In feite doen jullie dat al.
2 Ik waak namelijk over jullie met een jaloezie die van God komt, want
ik heb jullie met één Man verloofd en wil jullie als een maagdelijke bruid
naar Christus toe leiden.

3 Ik vrees echter dat, zoals Eva door de sluwheid van de slang werd
bedrogen, jullie gedachten zullen worden afgeleid van de oprechte en
zuivere toewijding aan Christus.
4 Jullie verdragen het immers maar al te goed wanneer er iemand bij
jullie komt die een andere Jezus verkondigt dan de Jezus die wij hebben
verkondigd, of een andere geest dan de Geest die jullie hebben ontvangen,
of een ander evangelie dan hetgeen jullie hebben aanvaard.
5 Ik beschouw mij in het geheel niet als minderwaardig aan die uitzon-
derlijke apostelen.
6 Het ontbreekt mij misschien aan opleiding als spreker, maar zeker niet
aan kennis, en dat is jullie steeds opnieuw op allerlei manieren duidelijk
gemaakt.
7 Heb ik een zonde begaan door me nederig op te stellen en jullie
zodoende te verheffen, toen ik Gods evangelie aan jullie verkondigde
zonder een vergoeding te vragen?
8 Om jullie van dienst te kunnen zijn, heb ik andere kerkgemeenschappen
zogezegd beroofd door geld van hen aan te nemen.
9 En toen ik bij jullie was en geld nodig had, was ik niemand tot last.
De christenen die uit Macedonië kwamen, hebben namelijk al mijn noden
gelenigd. Ik heb altijd gezorgd dat ik jullie niet tot last zou zijn en ik zal dat
blijven doen.
10 Zo zeker als de waarheid van Christus in mij is, niemand in het gebied
Achaje kan mij ervan weerhouden hierop fier te zijn.
11 Waarom? Omdat ik niet van jullie houd? God weet dat dit wél het geval
is!
12 Ik zal blijven doen wat ik doe, en zo de mensen die zich aan ons willen
gelijkstellen in de zaken waarop zij zo fier zijn, de pas afsnijden.
13 Het zijn valse apostelen: zij gaan bedrieglijk te werk door zich als
apostelen van Christus voor te doen.
14 Dat is niet verwonderlijk, want zelfs Satan doet zich voor als een
stralende engel.
15 Het is dus geen verrassing dat ook zij die in zijn dienst staan zich
voordoen als brengers van gerechtigheid. Ze zullen uiteindelijk krijgen wat
ze met hun daden hebben verdiend.
16 Ik herhaal, laat niemand denken dat ik dwaas ben. Maar als je dat toch
doet, aanvaard mij dan zoals je een dwaas zou aanvaarden, zodat ook ik
wat mag pochen.
17 Ik zeg dit niet op gezag van de Heer; ik spreek met het zelfvertrouwen
van een dwaas, zodat ik ook kan pochen.
18 Er zijn zoveel mensen die pochen over menselijke prestaties; laat mij
ook eens pochen.
19 Jullie zijn immers zo verstandig dat jullie dwaze mensen graag
verdragen!
20 In feite verdragen jullie het als iemand jullie als slaaf behandelt, als
iemand jullie uitbuit, als iemand misbruik van jullie maakt, als iemand
zich boven jullie verheft, als iemand jullie in het gezicht slaat.
21 Tot mijn schande moet ik zeggen dat wij daarvoor te zwak waren. Maar
wat iemand ook durft te zeggen – ik spreek als een dwaas – ik durf het ook.
22 Zij zijn Hebreeërs? Ik ook. Zij zijn Israëlieten? Ik ook. Zij zijn
afstammelingen van Abraham? Ik ook.

23 Zij staan in dienst van Christus? Nu spreek ik als iemand die niet
bij zijn verstand is: ik nog meer. Ik heb meer werk verricht, heb
vaker gevangengezeten, heb vaker lijfstraffen ondergaan en ben vaker in
doodsgevaar geweest.
24 Vijfmaal heb ik van de Joden de veertig-min-een zweepslagen gekre-
gen.
25 Driemaal ben ik met stokken afgeranseld, eenmaal ben ik met stenen
bekogeld, driemaal heb ik schipbreuk geleden, ik heb een nacht en een dag
op volle zee doorgebracht.
26 Tijdens mijn vele reizen ben ik in gevaar geweest door overstroming,
in gevaar door rovers, in gevaar door mijn volksgenoten, in gevaar door
niet-Joden, in gevaar in de stad, in gevaar in afgelegen gebieden, in gevaar
op zee en in gevaar door schijnchristenen.
27 Ik heb gewerkt en gezwoegd, veel slapeloze nachten gehad, honger en
dorst geleden, vaak niets te eten gehad, kou geleden en niet altijd voldoende
kledij gehad.
28 En naast dat alles is er nog de dagelijkse druk van de zorg voor alle
kerkgemeenschappen.
29 Als iemand zwak is, zal ik me dan niet ook zwak voelen? Als iemand
tot zonde wordt aangezet, zal ik me dan niet opwinden?
30 Als ik moet pochen, zal ik pochen over mijn zwakheid.
31 De God en Vader van de Heer Jezus – Hem komt voor altijd de eer toe
– weet dat ik niet lieg.
32 In Damascus liet de gouverneur onder koning Aretas de stadsmuren
bewaken om mij te kunnen arresteren.
33 Ik ben aan hem ontsnapt door in een mand via een venster in de
stadsmuur te worden neergelaten.

12

1 Als ik moet doorgaan met pochen – hoewel dat eigenlijk niet nuttig is –
zal ik het hebben over visioenen en openbaringen van de Heer.
2 Ik ken een christen die veertien jaar geleden naar de derde hemel werd
weggevoerd. Ik weet niet of het in het lichaam of buiten het lichaam was,
God weet het.
3 En ik weet dat die persoon – ik weet niet of het in het lichaam of buiten
het lichaam was, God weet het –
4 naar het paradijs werd weggevoerd. Daar hoorde hij dingen die
niemand kan navertellen, die niemand zelfs mág navertellen.
5 Over zo iemand zal ik pochen, maar over mezelf zal ik niet pochen, of
enkel over mijn zwakheden.
6 Want zelfs als ik zou willen pochen, dan zou ik niet dwaas zijn, maar de
waarheid spreken. Maar ik doe het niet, want ik wil niet dat iemand meer
aan mij toeschrijft dan hetgeen hij mij zelf heeft zien doen of horen zeggen.
7 Ik heb buitengewone openbaringen gehad. En om mij voor zelfver-
heffing te behoeden, is mij een doorn in het vlees gegeven. Het is een
boodschapper van Satan die me pijnigt en me zo voor zelfverheffing
behoedt.
8 Ik heb de Heer driemaal gesmeekt dat het zou mogen overgaan.
9 Maar Hij zei tegen mij: “Mijn genade is voor jou voldoende, want het
is in zwakheid dat mijn kracht volledig zichtbaar wordt.” Daarom poch ik
liever over mijn zwakheden, opdat de kracht van Christus in mij aanwezig
zal zijn.

10 Omwille van Christus verheug ik mij dus wanneer ik zwak ben,
word beledigd, in nood ben, word vervolgd en wanneer ik moeilijkheden
ondervind, want wanneer ik zwak ben, ben ik sterk.

11 Ik ben dwaas geweest, maar jullie hebben me daartoe gedwongen,
want ik had door jullie aanbevolen moeten worden. En hoewel ik niets
bijzonders ben, ben ik in geen enkel opzicht minder dan die uitzonderlijke
apostelen.
12 De tekenen die bewijzen dat ik apostel ben, zijn keer op keer bij jullie
verricht: tekenen en wonderen en machtige daden van God.
13 Waarin zijn jullie dan tekortgekomen in vergelijking met de andere
kerkgemeenschappen, behalve dat ik jullie niet tot last ben geweest?
Vergeef mij dit onrecht!
14 Besef goed, ik sta gereed om voor de derde keer bij jullie te komen. En
ik zal jullie niet tot last zijn, want ik ben niet uit op jullie bezittingen maar
op jullie zelf. Immers, de kinderen moeten niet voor hun ouders sparen,
maar ouders moeten voor hun kinderen sparen.
15 Daarom zou ik met plezier alles wat ik bezit voor jullie uitgeven en
mezelf opofferen. Maar het lijkt alsof ik minder geliefd ben naarmate ik
jullie meer liefheb.
16 Hoe dan ook, ik ben jullie niet tot last geweest. Maar heb ik jullie dan
op een gewetenloze, sluwe wijze beetgenomen?
17 Ben ik jullie aan het uitbuiten door toedoen van iemand die ik naar
jullie toe gestuurd heb?
18 Ik heb Titus gevraagd jullie te bezoeken en ik stuur die broeder met
hem mee. Buit Titus jullie uit? Of handelen wij beiden in dezelfde geest?
Volgen wij niet hetzelfde spoor?
19 Jullie denken wellicht dat wij ons tegenover jullie aan het verdedigen
zijn. Wij spreken als mensen die bij Christus horen – God is daar getuige
van – en alles wat we doen, beste vrienden, doen we om jullie op te bouwen.
20 Ik vrees echter dat wanneer ik kom, ik zal merken dat jullie niet zijn
zoals ik zou willen, en dat jullie zullen merken dat ik niet ben zoals jullie
zouden willen. Ik vrees voor ruzies, woede-uitbarstingen, geldingsdrang,
laster, geroddel, verwaandheid en wanorde.
21 Ik vrees dat wanneer ik kom, mijn God mij opnieuw tegenover jullie
op mijn plaats zal zetten en dat ik bedroefd zal zijn over velen van jullie,
die hadden gezondigd en die zich nog altijd niet hebben bekeerd van hun
immoraliteit, seksueel wangedrag en losbandigheid.

13

1 Dit is de derde keer dat ik bij jullie zal komen. Iedere aanklacht moet
bevestigd worden door de verklaring van twee of drie getuigen.
2 Toen ik voor de tweede keer bij jullie was, zei ik tegen de mensen
die gezondigd hadden en tegen alle anderen, dat ik niemand zal ontzien
wanneer ik terugkom. En nu ik niet bij jullie ben, zeg ik het opnieuw.
3 Jullie willen immers het bewijs zien dat Christus door mij spreekt. Hij
gaat bij jullie niet op zwakke, maar op krachtige wijze te werk.
4 Toen Hij werd gekruisigd was Hij wel zwak, maar Hij leeft door Gods
kracht. En wij die bij Hem horen zijn ook zwak, maar jullie zullen zien dat
wij net als Hij leven door Gods kracht.

5 Onderzoek jezelf, of jullie je geloof in praktijk brengen. Bewijs jezelf
maar eens. Of beseffen jullie niet dat Jezus Christus in je woont? Zo niet,
dan hebben jullie de proef niet doorstaan.
6 En ik vertrouw erop dat jullie zullen inzien dat wij de proef wél hebben
doorstaan.
7 Wij bidden tot God dat jullie niets slechts zullen doen. Niet opdat wij
onszelf dan hebben bewezen, maar opdat jullie dan het juiste doen, zelfs
als dat de indruk zou geven dat wij hebben gefaald.
8 Wij kunnen niets doen tegen de waarheid, enkel voor de waarheid.
9 Het verheugt ons wanneer jullie sterk zijn en wijzelf zwak. Wij bidden
dan ook dat het helemaal in orde zal komen met jullie.
10 Daarom schrijf ik deze brief terwijl ik niet bij jullie ben. Dan hoef
ik, wanneer ik straks wel bij jullie ben, niet streng op te treden. De Heer
heeft mij immers gezag gegeven om jullie op te bouwen, niet om jullie af te
breken.
11 Voor het overige, broeders en zusters, verheug je. Zorg dat het in orde
komt met jullie, laat je vermanen. Wees eensgezind. Bewaar de vrede. Dan
zal de God van liefde en vrede bij jullie zijn.
12 Begroet elkaar met een heilige kus. Alle christenen hier groeten jullie.
13 Ik wens jullie allen de genade van de Heer Jezus Christus, de liefde van
God en de verbondenheid van de Heilige Geest toe.

De brief aan de Galaten

1 Van: Paulus, een apostel die niet is aangesteld of gestuurd door mensen,
maar door Jezus Christus en door God de Vader, die Hem uit de dood heeft
opgewekt.
2 En ook van alle broeders en zusters die bij mij zijn.
Aan: de kerkgemeenschappen in Galatië.
3 Wij wensen jullie de genade en vrede van God, onze Vader, en van de
Heer Jezus Christus toe.
4 Christus heeft zichzelf gegeven voor onze zonden, om ons te bevrijden
uit de huidige slechte wereld, zoals onze God en Vader dat wilde.
5 Hem komt voor eeuwig en altijd de eer toe. Amen.
6 Het verbaast mij dat jullie zo snel Degene die jullie zo genadevol had
geroepen, in de steek laten voor een ander “evangelie”.
7 Er is helemaal geen ander evangelie. Wel zijn er mensen die jullie in
verwarring brengen en het evangelie van Christus willen verdraaien.
8 Wie het ook is die jullie een “evangelie” verkondigt dat afwijkt van wat
wij aan jullie hebben verkondigd – al zouden wij het zelf zijn, of een engel
uit de hemel – zo iemand verdient de hel.
9 Zoals we eerder hebben gezegd, en ik herhaal het nu: wie jullie een
evangelie verkondigt dat afwijkt van hetgeen jullie hebben ontvangen,
verdient de hel.
10 Probeer ik nu mensen te overtuigen, of God? Probeer ik bij mensen in
de gunst te komen? Als ik nog steeds zou proberen bij mensen in de gunst
te komen, zou ik geen dienaar van Christus zijn.
11 Broeders en zusters, ik wijs jullie erop dat het evangelie dat ik heb
verkondigd niet door mensen is bedacht.
12 Ik heb het ook niet van een mens ontvangen of geleerd, het is mij door
Jezus Christus geopenbaard.
13 Jullie hebben gehoord hoe ik vroeger leefde als aanhanger van het
joodse geloof, toen ik Gods kerk tot het uiterste vervolgde en probeerde
uit te roeien.
14 Ik was verder gevorderd in het jodendom dan veel van mijn Joodse
leeftijdsgenoten: ik was ijveriger dan zij in het naleven van de tradities
van mijn voorouders.
15 Maar God, in zijn genade, had mij reeds uitgekozen toen ik mij nog in
de moederschoot bevond. In zijn genade riep Hij mij, en in zijn goedheid
besloot Hij,
16 zijn Zoon aan mij te openbaren, opdat ik Hem zou verkondigen bij de
niet-Joden. Ik ben toen niet meteen bij mensen te rade gegaan.
17 Ik ging zelfs niet naar Jeruzalem, naar hen die reeds vóór mij apostel
waren geworden, maar ik vertrok meteen naar Arabië en keerde later naar
Damascus terug.
18 Pas drie jaar later ging ik naar Jeruzalem om met Kefas kennis te maken
en ik bleef vijftien dagen bij hem.
19 Ik zag geen van de andere apostelen, behalve Jakobus, de broer van de
Heer.
20 Ik verzeker jullie in Gods aanwezigheid: wat ik jullie schrijf is niet
gelogen.

21 Daarna ging ik naar het gebied van Syrië en Cilicië.
22 De christelijke geloofsgemeenschappen in Judea kenden mij niet persoonlijk.
23 Ze hadden enkel gehoord dat de persoon die hen had vervolgd, nu het geloof verkondigde dat hij eerder had willen uitroeien.
24 En ze prezen God om mij.

2

1 Veertien jaar later ging ik opnieuw naar Jeruzalem. Ik ging samen met Barnabas en nam ook Titus mee.
2 Ik ging op grond van een openbaring, en ik zette het evangelie dat ik aan de niet-Joden verkondig aan de leiders in Jeruzalem uiteen. Dat gebeurde in besloten kring, want ik wilde dat mijn inspanningen toen en nu niet vergeefs zouden zijn.
3 En hoewel Titus, die mij vergezelde, geen Jood is, werd hij niet gedwongen zich te laten besnijden.
4 Er waren echter schijnchristenen bij ons geïnfiltreerd. Zij bespioneerden stiekem de vrijheid die wij in Christus hebben, om ons tot slaaf te maken.
5 Wij hebben geen moment aan hen toegegeven, want we wilden – in jullie belang – dat het ware evangelie behouden zou blijven.
6 De leiders – hun precieze rol maakt voor mij geen verschil, want voor God is de een niet belangrijker dan de ander – die leiders hadden er niets aan toe te voegen.
7 Integendeel, ze zagen in dat het evangelie aan mij was toevertrouwd voor de niet-besnedenen, zoals het aan Petrus was toevertrouwd voor de besnedenen.
8 Want Hij die van Petrus een apostel voor de besnedenen heeft gemaakt, maakte van mij een apostel voor de niet-Joden.
9 Jakobus, Kefas en Johannes, die als steunpilaren worden beschouwd, erkenden de genade die mij was geschonken, en ze gaven Barnabas en mij de rechterhand als teken van onze verbondenheid en onze overeenkomst dat wij ons op de niet-Joden zouden richten en zij op de besneden mensen.
10 Het enige wat ze van ons vroegen was dat wij de armen zouden ondersteunen en dat was iets dat ik graag wilde doen.
11 Maar toen Kefas naar Antiochië kwam, heb ik hem openlijk tegengesproken, want het was duidelijk dat hij ongelijk had.
12 Voordat er mensen uit Jakobus' entourage op bezoek kwamen, at Kefas namelijk samen met niet-Joden. Maar toen zij waren gekomen, stopte hij daarmee en at hij apart, omdat hij bang was voor de voorstanders van de besnijdenis.
13 Ook de andere Joden deden mee met die hypocrisie, zodat zelfs Barnabas in hun hypocrisie werd meegesleurd.
14 Toen ik echter zag dat hun gedrag niet overeenkwam met het echte evangelie, zei ik in het bijzijn van iedereen tegen Kefas: “Jij bent een Jood en toch leef je niet als een jood; je houdt je niet aan de joodse rituelen. Hoe kan je dan de niet-joden dwingen om zich aan de joodse rituelen te houden?”
15 Wij die geboren Joden zijn en geen ‘zondaars van de andere volken’,
16 weten dat de mens niet rechtvaardig verklaard kan worden door de Wet na te leven, maar wel door in Christus Jezus te geloven. En wij hebben ons vertrouwen in Christus Jezus gesteld zodat we rechtvaardig verklaard worden op grond van ons geloof, en dus niet op grond van de naleving van

de Wet. Niemand kan immers rechtvaardig verklaard worden door de Wet na te leven.
17 Als ook wij die proberen om rechtvaardig verklaard te worden door Christus, zondaars blijken te zijn, wil dat dan zeggen dat Christus in dienst staat van de zonde? Absoluut niet!
18 Als ik opnieuw opbouw wat ik had afgebroken, laat ik zien dat ik een overtreder van de Wet ben.
19 De Wet heeft ervoor gezorgd dat ik, wat de Wet betreft, gestorven ben en nu voor God leef. Ik ben samen met Christus gekruisigd,
20 en toch leef ik. Dat wil zeggen: mijn 'ik' leeft niet meer, maar Christus leeft in mij. Het leven dat ik nu in mijn lichaam leid, leid ik in het geloof in de Zoon van God, die zoveel van mij hield dat Hij zichzelf voor mij heeft gegeven.
21 Ik wijs Gods genade dus niet af. Integendeel, als we met God in het reine zouden kunnen komen door middel van de Wet, dan zou Christus nodeloos zijn gestorven.

3

1 Dwaze Galaten, wie heeft jullie betoverd? Er is toch duidelijk aan jullie beschreven hoe Jezus Christus in het openbaar is gekruisigd?
2 Ik wil maar één ding van jullie weten: hebben jullie de Geest ontvangen omdat jullie de Wet naleven, of gebeurde dat omdat jullie geloven wat jullie hebben gehoord?
3 Zijn jullie zo dwaas? Jullie waren begonnen met de Geest, gaan jullie nu eindigen met menselijke inspanningen?
4 Hebben jullie tevergeefs zoveel doorstaan?
5 Dat was toch niet voor niets? Schenkt God jullie vrijgevig de Geest en doet Hij machtige daden bij jullie omdat jullie de Wet naleven of doet Hij dat omdat jullie geloven wat jullie hebben gehoord?
6 Het is als bij Abraham: hij werd door God rechtvaardig verklaard op grond van zijn geloof.
7 En jullie moeten begrijpen dat zij die geloven de ware kinderen van Abraham zijn.
8 De Schriften voorzagen dat God de niet-Joden rechtvaardig zou verklaren op grond van hun geloof, en zij verkondigden vooraf het evangelie aan Abraham. In de Schriften staat immers: "In jou zullen alle volken worden gezegend."
9 Samen met Abraham, die geloofde, zijn zij die geloven dus gezegend.
10 Maar zij die rekenen op het naleven van de Wet leven onder een vloek, want in de Schriften staat: "Wie niet voortdurend alle voorschriften naleeft die in de Wet staan, is vervloekt."
11 Het is duidelijk dat niemand rechtvaardig verklaard wordt op grond van de Wet. Immers: "De rechtvaardige zal het leven ontvangen door middel van het geloof".
12 Bij de Wet komt het niet aan op geloven, maar op "wie zo handelt, zal leven".
13 Christus heeft ons van de vloek van de Wet vrijgekocht door voor ons vervloekt te worden. In de Schriften staat immers: "Ieder die aan een paal hangt, is vervloekt".
14 In Jezus Christus is de zegen van Abraham dus beschikbaar geworden voor de niet-Joden, zodat wij de beloofde Geest ontvangen door ons geloof.

15 Broeders en zusters, ik geef een voorbeeld uit het dagelijks leven. Nadat een menselijk verbond is bekrachtigd, kan het door niemand ongeldig worden verklaard of worden gewijzigd.
16 De beloften zijn gegeven aan Abraham en zijn afstammeling. Er staat niet “afstammelingen” in het meervoud, maar “aan jouw afstammeling”. Het gaat dus over Christus.
17 Ik bedoel dit: het verbond dat voorheen door God was bekrachtigd, is niet ongeldig verklaard door de Wet die 430 jaar later kwam. De belofte is dus niet ongeldig geworden.
18 Indien de erfenis wordt gegeven op grond van de Wet, wordt zij niet gegeven op grond van een belofte. God gaf haar echter aan Abraham op grond van een belofte.
19 Waarvoor dient de Wet dan? Die is aan de belofte toegevoegd om duidelijk te maken wat de overtredingen zijn, totdat de Afstammeling zou komen naar wie die belofte verwees. De Wet is gegeven met behulp van engelen en werd toevertrouwd aan een tussenpersoon.
20 Een tussenpersoon is enkel nodig wanneer er meerdere partijen zijn, terwijl God één is.
21 Is de Wet dan in strijd met Gods beloften? Absoluut niet! Als er een wet beschikbaar zou zijn die leven schenkt, dan zou het mogelijk zijn om op grond van die wet met God in het reine te komen.
22 De Schrift leert echter dat de hele wereld in de macht van de zonde is. Daarom wordt het beloofde aan de gelovigen geschonken op grond van hun geloof in Jezus Christus.
23 Voordat dit geloof kwam, werden we door de Wet gevangengehouden en bewaakt totdat het geloof geopenbaard zou worden.
24 De Wet hield dus toezicht op ons totdat Christus kwam en we door het geloof met God in het reine konden komen.
25 Maar nu het geloof is gekomen, staan we niet meer onder dat toezicht.
26 Ieder van jullie is een zoon van God, door het geloof in Christus Jezus.
27 Want ieder die gedoopt is om voortaan christen te zijn, leeft nu met Christus.
28 Daarbij wordt geen onderscheid gemaakt tussen Jood en niet-Jood, tussen slaaf en vrij mens, tussen mannelijk en vrouwelijk, want jullie zijn allen op dezelfde wijze met Christus Jezus verbonden.
29 En omdat jullie bij Christus horen, zijn jullie afstammelingen van Abraham en erfgenamen van het beloofde.

4

1 Ik bedoel: zolang een erfgenaam nog niet volwassen is, verschilt hij in niets van een slaaf, hoewel hij de eigenaar is van alles.
2 Hij staat onder voogden en beheerders tot het tijdstip dat door zijn vader is bepaald.
3 Zo is het ook met ons: toen wij nog niet volwassen waren, waren we slaaf van de wereldse machten.
4 Maar toen het juiste moment was aangebroken, stuurde God zijn Zoon. Die werd uit een vrouw en onder het gezag van de Wet geboren,
5 om vrij te kopen wie onder het gezag van de Wet stond, opdat wij als zijn zonen zouden worden geadopteerd.

6 En omdat jullie zonen zijn, heeft God de Geest van zijn Zoon in ons hart
uitgestort. Die Geest roept: “Abba, Vader!”
7 Jullie zijn dus geen slaaf meer, maar zoon. En als jullie zoon zijn, dan
zijn jullie ook erfgenaam, dankzij God.
8 Vroeger, toen jullie God nog niet kenden, waren jullie slaaf van wat geen
echte goden zijn.
9 En nu jullie God kennen – of beter: nu God jullie kent – keren jullie terug
naar de zwakke, armzalige machten. Waarom toch? Willen jullie opnieuw
slaaf zijn?
10 Jullie vieren dagen, nieuwe maan, seizoenen en jaren.
11 Ik vrees dat mijn inspanningen voor jullie vergeefs zijn geweest.
12 Broeders en zusters, ik smeek jullie, wees zoals ik, want ik ben zoals
jullie. Jullie hebben mij geen onrecht aangedaan.
13 Jullie weten dat ik destijds het evangelie aan jullie verkondigde omdat
ik lichamelijk ziek was.
14 Hoewel mijn ziekte een beproeving voor jullie was, hebben jullie mij
niet veracht of verstoten. Integendeel, jullie verwelkomden mij als een
boodschapper van God, als Christus Jezus zelf.
15 Waar is jullie vreugde van toen gebleven? Ik kan getuigen dat als het
mogelijk was, jullie zelfs je eigen ogen zouden hebben verwijderd om ze
aan mij te geven.
16 Ben ik jullie vijand geworden door jullie de waarheid te vertellen?
17 Die mensen spannen zich voor jullie in, maar niet met goede bedoelin-
gen. Ze willen jullie van ons vervreemden,
18 opdat jullie je voor hen gaan inspannen. Het is uiteraard goed om je
in te spannen voor iets dat goed is, en dat niet alleen wanneer ik bij jullie
ben, maar altijd.
19 Mijn kinderen, ik moet telkens opnieuw weeën voor jullie doorstaan
totdat jullie op Christus gaan lijken.
20 Ik zou nu heel graag bij jullie willen zijn en op een andere toon tegen
jullie spreken, want ik ben diep bezorgd over jullie.
21 Vertel eens, jullie die aan de Wet onderworpen willen zijn, beseffen
jullie niet wat de Wet leert?
22 Er staat namelijk dat Abraham twee zonen had: één bij de slavin en
één bij de vrije vrouw.
23 De zoon van de slavin was op een natuurlijke manier verwekt, maar
die van de vrije als gevolg van Gods belofte.
24 Allegorisch bekeken staan deze twee vrouwen voor twee verbonden.
Het ene verbond is dat van de berg Sinaï, dat slaven voortbrengt. Dat is
Hagar.
25 Hagar staat dus voor de berg Sinaï in Arabië en voor het huidige
Jeruzalem, want zij bevindt zich samen met haar kinderen in slavernij.
26 Het hemelse Jeruzalem is echter vrij; het is onze moeder.
27 In de Schriften staat namelijk: “Wees blij, onvruchtbare vrouw die niet
baart; jubel en juich, jij die geen weeën hebt; want de kinderen van de
verlaten vrouw zullen talrijker zijn dan die van de gehuwde.”
28 Broeders en zusters, jullie zijn kinderen als gevolg van de belofte, net
als Isaak.
29 Maar zoals de op natuurlijke wijze verwekte zoon de op bovennatu-
urlijke wijze verwekte zoon het leven moeilijk maakte, gebeurt dat nu ook.

30 En wat leert de Schrift? “Stuur de slavin en haar zoon weg, want de
zoon van de slavin mag in geen geval mee-erven met de zoon van de vrije
vrouw.”
31 Daarom, broeders en zusters, zijn wij geen kinderen van een slavin,
maar van een vrije vrouw.

5

1 Christus heeft ons bevrijd opdat wij vrij zouden zijn. Houd dus stand
en laat je niet opnieuw een slavenjuk opleggen.
2 Let op: ik, Paulus, zeg jullie dat als je je laat besnijden, je geen baat zult
hebben bij Christus.
3 Nogmaals, ik waarschuw iedereen die zich laat besnijden dat hij
verplicht is de Wet volledig na te leven.
4 Jullie die op grond van de Wet met God in het reine willen komen,
hebben met Christus gebroken en hebben zijn genade verspeeld.
5 Maar met de hulp van de Heilige Geest kijken wij vol verwachting uit
naar Gods gerechtigheid.
6 Het is niet van belang of een christen besneden is of niet, wat telt is
geloof dat tot uiting komt in liefdebetoon.
7 Jullie waren zo goed bezig, wie heeft jullie ervan weerhouden aan de
waarheid gehoorzaam te blijven?
8 Jullie zijn omgepraat, maar niet door Degene die jullie roept!
9 Een kleine hoeveelheid desem doet het hele deeg rijzen.
10 Ik vertrouw op de Heer dat jullie er niet anders over denken. Maar wie
jullie in verwarring heeft gebracht – wie hij ook is – zal daarvoor worden
gestraft.
11 Broeders en zusters, als ik werkelijk nog de besnijdenis verkondig,
waarom word ik dan nog vervolgd? Dan veroorzaakt de boodschap van
het kruis toch geen ergernis meer?
12 Ik zou willen dat die mensen die jullie zo opstoken zichzelf castreren!
13 Broeders en zusters, jullie zijn geroepen om vrij te zijn. Gebruik die
vrijheid echter niet als een aanleiding om te zondigen, maar dien elkaar
uit liefde.
14 De hele Wet kan immers worden vervat in één gebod: Heb je naaste
lief zoals je jezelf liefhebt.
15 Als jullie elkaar echter aanvallen en verscheuren, pas dan maar op dat
jullie niet door elkaar worden verslonden.
16 Ik bedoel: laat je leiden door de Geest; dan geef je niet toe aan je
zondige verlangens.
17 Wat de zondige natuur verlangt gaat immers in tegen de Geest en wat
de Geest verlangt gaat in tegen de zondige natuur. Ze staan tegenover
elkaar en daarom kunnen jullie niet zomaar doen wat jullie willen.
18 Indien jullie echter door de Geest worden geleid, staan jullie niet onder
het gezag van de Wet.
19 Het is duidelijk welke daden de zondige natuur voortbrengt: seksueel
wangedrag, immoraliteit, losbandigheid,
20 afgoderij, magie, vijandigheid, rivaliteit, jaloezie, woede-uitbarstingen,
geldingsdrang, onenigheid, dwaalleer,
21 afgunst, dronkenschap, wilde feesten en dergelijke. Ik waarschuw
jullie opnieuw: wie dergelijke dingen doet, krijgt geen deel aan Gods
koninkrijk.

22 Maar wat de Geest voortbrengt is liefde, vreugde, vrede, geduld,
vriendelijkheid, goedheid, betrouwbaarheid,
23 zachtmoedigheid en zelfbeheersing. De Wet spreekt zich niet uit over
dergelijke dingen.
24 Maar wie Christus Jezus toebehoort, heeft de zondige natuur met haar
hartstochten en begerigheid gekruisigd.
25 Als wij leven dankzij de Geest, moeten we ook leven onder leiding van
de Geest.
26 Laten we niet verwaand worden en elkaar niet dwarsbomen en
benijden.

6

1 Broeders en zusters, als iemand op een overtreding wordt betrapt,
moeten jullie die de Geest hebben, hem op zachtmoedige wijze corrigeren
en opletten dat je zelf niet ook in verleiding komt.
2 Help elkaar met het dragen van lasten; zo leef je de wet van Christus
na.
3 Als iemand denkt dat hij belangrijk is terwijl dat niet het geval is,
bedriegt hij zichzelf.
4 Laat iedereen zijn eigen gedrag evalueren, dan heeft hij iets waarop hij
fier kan zijn zonder zich met een ander te vergelijken.
5 Iedereen moet zijn eigen last dragen.
6 Wie wordt onderricht in de christelijke leer en degene die dat onder-
richt geeft, moeten al het goede dat zij hebben met elkaar delen.
7 Vergis je niet, God laat zich niet voor de gek houden. Wat een mens
zaait, zal hij ook oogsten.
8 Wie ‘zaait’ in zijn zondige natuur, oogst van die zondige natuur de
ondergang, maar wie ‘zaait’ in de Geest, oogst van de Geest het eeuwig
leven.
9 Laten we niet verslappen in het goeddoen, want als we niet opgeven
zullen we uiteindelijk oogsten.
10 Laten we dus, telkens wanneer we daartoe de gelegenheid hebben,
doen wat goed is voor alle mensen en vooral voor onze geloofsgenoten.
11 Kijk eens met welke grote letters ik eigenhandig aan jullie schrijf!
12 Zij die een goede indruk op de mensen willen maken, proberen jullie te
dwingen je te laten besnijden, enkel om vervolging omwille van het kruis
van Christus te vermijden.
13 Want zelfs zij die zich hebben laten besnijden, houden zich niet aan de
Wet. Maar ze willen wel dat jullie worden besneden, zodat ze over jullie
besnijdenis kunnen pochen.
14 Ik wil echter absoluut niet pochen, tenzij over het kruis van onze Heer
Jezus Christus, waardoor ik met de wereld heb afgerekend, en de wereld
met mij.
15 Het is niet van belang of je besneden of onbesneden bent; wat telt is of
je een nieuwe creatie bent.
16 Aan wie zich aan deze regel houdt – en aan allen die bij Gods volk
horen – wens ik zijn vrede en mededogen toe.
17 Laat niemand mij verder lastigvallen, want ik draag de littekens van
Jezus in mijn lichaam.
18 Broeders en zusters, ik wens jullie de genade van onze Heer Jezus
Christus toe. Amen.

De brief aan de Efeziërs

1 Van: Paulus, door Gods wil apostel van Christus Jezus.

Aan: de christenen in Efeze en aan allen die bij Christus Jezus horen en Hem trouw zijn.

2 Ik wens jullie de genade en vrede van God, onze Vader, en van de Heer Jezus Christus toe.

3 Ik prijs de God en Vader van onze Heer Jezus Christus. Hij zegent ons met alle geestelijke zegeningen in het bovennatuurlijke, omdat wij bij Christus horen.
4 Voordat Hij de fundering van de wereld legde, heeft God ons namelijk uitverkoren om ten overstaan van Hem zuiver en smetteloos te zijn, omdat wij bij Christus horen.
5 Bovendien heeft Hij ons voorbestemd om door middel van Jezus Christus als Gods zonen te worden geadopteerd, omdat Hij dat in zijn goedheid voor ons wilde.
6 Zijn doel was dat wij zijn prachtige genade zouden prijzen, waarmee Hij ons heeft begunstigd omdat wij bij zijn geliefde Zoon horen.
7 Onze verlossing – de vergeving van onze overtredingen – hebben we aan Hem te danken: zijn bloed is voor ons vergoten. Zo toonde God de luisterrijke genade
8 waarmee Hij ons in zijn volkomen wijsheid en inzicht heeft overstelpt.
9 God heeft ons zijn geheim bekendgemaakt – het besluit dat Hij in zijn goedheid had genomen en dat Hij door middel van Christus wilde uitvoeren.
10 Wanneer de tijd rijp is, zal Hij namelijk alles wat in de hemel en op aarde is, samenbrengen onder één hoofd: Christus.
11 Omdat wij bij Christus horen, zijn wij bovendien tot erfgenamen aangesteld, voorbestemd volgens het plan van Diegene die alles uitwerkt overeenkomstig zijn besluit en wil.
12 Zijn plan voor ons, die als eersten onze hoop in Christus hebben gesteld, is dat ons leven een eerbetoon aan zijn grootheid zou zijn.
13 Ook jullie zijn tot geloof in Christus gekomen, nadat jullie de boodschap van de waarheid hadden gehoord – het evangelie dat jullie redding bracht. Omdat jullie bij Hem horen, hebben jullie bovendien de beloofde Heilige Geest ontvangen, als een waarmerk
14 en als een voorschot op onze erfenis – de verlossing van wie God toebehoren. Laten we zijn grootheid prijzen!

15 Het is daarom dat ik, sinds ik heb gehoord van jullie geloof in de Heer Jezus en van jullie liefde voor iedereen die bij Hem hoort,
16 God onophoudelijk voor jullie dank wanneer ik voor jullie bid.
17 Dan bid ik dat de God van onze Heer Jezus Christus, de verheven Vader, jullie de Geest van wijsheid en inzicht zal geven en dat jullie Hem beter zullen leren kennen.
18 Ook bid ik dat jullie het inzicht zullen ontvangen om te beseffen tot welke hoop Hij jullie heeft geroepen, hoe prachtig de erfenis is van de mensen die bij Hem horen,
19 en hoe overstelpend groot zijn kracht is voor ons die geloven.

20 Dit is dezelfde kracht die in Christus werkzaam was toen God Hem uit
de dood opwekte en Hem een plaats in de hemel gaf, aan zijn rechterzijde,
21 hoog boven alle heersers, machten, krachten, vorsten en alle namen
en titels, niet alleen in de huidige wereld maar ook in de komende.
22 God heeft Christus het gezag over alles gegeven en Hem als Hoofd van
alles aangesteld, ten bate van de kerk.
23 De kerk is zijn lichaam en Hij is volledig in haar aanwezig, zoals Hij in
alles overal volledig aanwezig zal zijn.

2

1 Jullie waren dood door je overtredingen en zonden.
2 En jullie leefden in die overtredingen en zonden op de manier van deze
wereld, de manier van de heerser van de bovennatuurlijke machten, van
de geest die momenteel werkzaam is in de mensen die God ongehoorzaam
zijn.
3 Ooit leefden wij allemaal zoals zij: we gaven toe aan de begerigheid van
onze zondige natuur en deden wat ons lichaam en onze gedachten van ons
verlangden. Van nature waren we mensen die straf verdienden, net als de
anderen.
4 Maar omdat God rijk aan mededogen is en zijn liefde voor ons groot is,
5 heeft Hij ons levend gemaakt met Christus, toen we nog dood waren
door onze overtredingen. Het is genade dat jullie gered zijn.
6 En omdat wij bij Christus Jezus horen, heeft God ons met Hem tot leven
gewekt en ons met Hem een plaats in zijn rijk toegewezen.
7 Hij deed dat opdat voortaan duidelijk zou zijn hoe overstelpend groot
zijn genade en mildheid is voor ons die bij Christus Jezus horen.
8 Het is namelijk uit genade dat jullie door te geloven gered zijn. Het ging
niet van jezelf uit, het is Gods geschenk.
9 Het is niet het gevolg van eigen inspanningen en daarom kan niemand
erover pochen.
10 Wij zijn namelijk Gods creatie, geschapen om, als mensen die bij
Christus Jezus horen, een leven te leiden van goede daden, die God voor
ons heeft voorbereid.
11 Jullie zijn geen geboren Joden en worden “onbesneden” genoemd door
mensen die zichzelf “de besnijdenis” noemen – een lichamelijke ingreep die
door mensenhanden wordt uitgevoerd. Onthoud goed
12 dat jullie indertijd niet bij Christus hoorden, uitgesloten waren van
het burgerschap van Israël, geen deel hadden aan de op Gods belofte
gebaseerde verbonden, geen hoop hadden en zonder God op de wereld
stonden.
13 Jullie waren ver van Hem verwijderd, maar nu horen jullie bij Christus
Jezus; doordat Christus' bloed is vergoten, zijn jullie dichtbij gebracht.
14 Hij is onze vrede: door zijn dood heeft Hij Joden en niet-Joden met
elkaar verenigd en de vijandschap – de scheidingsmuur – weggebroken.
15 Door zijn dood stelde Hij de joodse Wet met diens geboden en bevelen
buiten werking, om van de twee groepen één nieuw volk te maken en zo
vrede te stichten.
16 Doordat Hij gekruisigd werd, zijn de twee groepen tot één lichaam
verenigd en met God verzoend en is de onderlinge vijandschap gedood.
17 En toen Hij kwam, verkondigde Hij niet alleen vrede aan de mensen
dichtbij, maar ook aan jullie die ver weg waren.

18 Dankzij Hem hebben wij, de beide groepen, door één Geest toegang tot
de Vader.
19 Jullie zijn dus geen vreemdelingen of buitenstaanders meer, maar
burgers van Gods rijk en leden van zijn gezin.
20 Jullie zijn gebouwd op de fundering van de apostelen en profeten.
Christus Jezus zelf is de hoeksteen:
21 Hij houdt het hele gebouw bijeen, en uit Hem rijst het op als een heilige
tempel van de Heer.
22 En omdat jullie bij Hem horen, worden jullie mee opgebouwd tot een
huis waar God woont door zijn Geest.

3

1 Het is om die reden dat ik, Paulus, de gevangene van Christus Jezus ben
omwille van jullie, niet-Joden.
2 Jullie hebben toch gehoord dat God mij de opdracht heeft gegeven om
zijn genade aan jullie over te brengen?
3 Dat is het geheim dat mij in een openbaring is onthuld en waarover ik
jullie in het kort heb geschreven.
4 Door dit te lezen, kunnen jullie een begrip vormen van mijn inzicht in
het geheim van Christus.
5 Dat was in vroegere tijden niet aan de mensen bekendgemaakt, maar
nu heeft God het door zijn Geest aan zijn heilige apostelen en profeten
geopenbaard.
6 Het geheim is dat de niet-Joden door middel van het evangelie mede-
erfgenamen zijn geworden, deel uitmaken van dat ene lichaam en delen in
de belofte die in Christus Jezus is waargemaakt.
7 God heeft mij bijzonder bevoorrecht door mij, met zijn kracht die in mij
aan het werk is, in dienst van het evangelie te stellen.
8 Hoewel ik de geringste ben van allen die bij God horen, is mij het
volgende voorrecht geschonken: ik mag de ondoorgrondelijke grootheid
van de Messias verkondigen aan de niet-Joden,
9 en duidelijk maken hoe het geheime plan wordt uitgevoerd. Door de
eeuwen heen was dat verborgen in God, die alles heeft geschapen.
10 Maar nu wordt Gods veelkleurige wijsheid door de kerk bekendge-
maakt aan de bovennatuurlijke heersers en machten,
11 volgens Gods eeuwige plan, dat Hij heeft uitgevoerd door middel van
Christus Jezus, onze Heer.
12 Het is dankzij Christus dat wij God vrijmoedig en vol vertrouwen
mogen benaderen door in Hem te geloven.
13 Daarom vraag ik jullie, de moed niet te verliezen wegens mijn lijden
voor jullie; het is eerder iets waarop jullie fier mogen zijn.
14 Het is om die reden dat ik neerkniel voor de Vader,
15 aan wie elke vorm van vaderschap in de hemel en op aarde die
benaming ontleent.
16 Ik bid dat Hij, vanuit zijn hemelse pracht en door zijn Geest, jullie zal
sterken met innerlijke kracht.
17 Dan zal Christus in je hart wonen door het geloof, en zal je geworteld
en gegrond zijn in de liefde.
18 Dan zal je in staat zijn om, samen met iedereen die bij God hoort, de
breedte, lengte, hoogte en diepte

19 van Christus' liefde – die de kennis te boven gaat – te begrijpen en te
kennen, en zal je volledig gevuld zijn met Gods volkomenheid.
20 Hem die in staat is om – door de kracht die in ons aan het werk is –
oneindig veel meer te doen dan wij bidden of beseffen,
21 Hem komt voor eeuwig en altijd de eer toe, in de kerk en in Christus
Jezus, elke generatie opnieuw. Amen.

4

1 Als gevangene voor de Heer spoor ik jullie daarom aan, te leven
overeenkomstig de roeping die jullie hebben ontvangen:
2 in alle bescheidenheid, zachtmoedigheid en geduld, waarbij jullie
elkaar liefdevol verdragen.
3 Doe je uiterste best om de eenheid die de Geest geeft, te bewaren door
de vrede die jullie met elkaar verbindt.
4 Er is één lichaam en één Geest. Er is één hoop, die je hebt ontvangen op
basis van je roeping.
5 Er is één Heer, één geloof, één doop,
6 en één God en Vader van iedereen. Hij heerst over iedereen, werkt door
iedereen en is in iedereen.
7 Aan ieder van ons is genade geschonken in de mate waarin Christus die
heeft toebedeeld.
8 Daarom staat in de Schriften: "Toen Hij opsteeg naar omhoog, voerde
Hij gevangenen mee en gaf Hij geschenken aan de mensen."
9 Het feit dat Hij opsteeg betekent dat Hij eerder naar de aarde was
neergedaald.
10 En Hij die was neergedaald, is het ook die is opgestegen, naar ver boven
het luchtruim, om alles met zijn aanwezigheid te vullen.
11 En Hij is het die apostelen, profeten, evangelisten, herders en leraars
heeft gegeven,
12 om de mensen die bij Hem horen toe te rusten voor hun taak ten
dienste van de opbouw van het lichaam van Christus.
13 Zo bereiken wij allen uiteindelijk de eenheid in het geloof en kennen
wij de Zoon van God ten volle. Dan zijn we volwassen en heeft Christus
volledig vorm gekregen in ons.
14 Laten we dus zorgen dat we niet langer met allerlei 'onderwijs'
meewaaien en ons niet meer als kleine kinderen laten meesleuren door
het bedrog van sluwe mensen die op misleiding uit zijn.
15 Laten we in plaats daarvan liefdevol de waarheid spreken en daardoor
in alle opzichten groeien in onze eenheid met Hem die het hoofd is:
Christus.
16 Aan Hem ontleent het hele lichaam zijn groei, zodat het zichzelf
liefdevol kan opbouwen, terwijl de delen harmonieus met elkaar zijn
verbonden via alle gewrichten waarvan het lichaam is voorzien, zodat elk
deel zijn taak kan uitvoeren.
17 Ik zeg dus nadrukkelijk op gezag van de Heer: jullie behoren niet
langer te leven zoals de niet-christenen dat doen. Hun denken is niets
waard.
18 Hun verstand is verduisterd en ze hebben geen deel aan het leven dat
God geeft, omdat ze onwetend zijn en hun hart verstard is.

19 Ze zijn onverschillig geworden, hebben zich aan losbandigheid
overgegeven en houden zich bezig met allerlei immorele praktijken,
hebzuchtig als ze zijn.
20 Dat is echter niet wat jullie hebben geleerd,
21 toen jullie over Christus hebben gehoord en in zijn leer werden
onderwezen; jullie kennen de waarheid omdat jullie bij Jezus horen.
22 Jullie is geleerd, je te ontdoen van je oude 'ik', die bij je vroegere
levenswijze hoort en die door misleidende begerigheid te gronde gaat.
23 Ook is jullie geleerd, je geest en je denken te laten vernieuwen,
24 en je nieuwe 'ik' aan te trekken, die door God geschapen is om zijn
ware rechtvaardigheid en heiligheid te weerspiegelen.
25 Ieder van jullie behoort zich dus van de leugen te ontdoen en de
waarheid te spreken tegen zijn naaste. Wij zijn immers allen delen van
hetzelfde lichaam.
26 Als je boos bent, zondig dan niet en zorg dat je woede voorbij is tegen
het einde van de dag:
27 geef de duivel geen kans.
28 Wie steelt, mag niet langer stelen, maar moet eigenhandig nuttige
arbeid verrichten, zodat hij iets heeft om te delen met mensen die het nodig
hebben.
29 Zorg dat de woorden die uit je mond komen geen schade aanrichten,
maar goed en opbouwend zijn voor wie er behoefte aan heeft, en dat ze
deugd doen aan wie ze horen.
30 Doe de Heilige Geest van God, die als een waarmerk op je rust tot de
dag waarop je verlost wordt, geen verdriet.
31 Verwijder alle bitterheid, woede, toorn, geschreeuw en laster uit je
leven, tezamen met alle soorten kwaadaardigheid,
32 en wees mild en medelevend voor elkaar en vergeef elkaar, zoals God
jullie vergeven heeft door Christus.

5

1 Volg daarom Gods voorbeeld, als zijn dierbare kinderen,
2 door consequent liefde te betonen, zoals Christus zijn liefde voor ons
heeft betoond: Hij gaf zijn leven voor ons, als een aangenaam geurend
offer – een geschenk voor God.
3 Leef dus zoals het christenen betaamt. Er mag bij jullie geen sprake zijn
van seksueel wangedrag of eender welke andere vorm van immoraliteit,
noch van hebzucht,
4 noch van schunnigheid, dwaas gepraat of vuile moppen – die zijn
ongepast. In plaats daarvan moeten jullie God danken.
5 Jullie moeten goed beseffen dat niemand die zich bezighoudt met sek-
sueel wangedrag, immoraliteit of begerigheid naar wat anderen toebehoort
– begerigheid naar wat anderen toebehoort is afgoderij – recht heeft op een
aandeel in het koninkrijk van Christus en God.
6 Laat niemand jullie met holle woorden misleiden: het is wegens
dergelijk gedrag dat God de mensen zal straffen die in ongehoorzaamheid
leven.
7 Zorg dus dat jullie niet met hen meedoen.

8 Vroeger waren jullie immers duisternis, maar nu zijn jullie licht, omdat
jullie bij de Heer horen. Leef dus als mensen van het licht.

9 Uit het licht komt namelijk alle goedheid, rechtvaardigheid en waarheid voort.
10 En probeer te ontdekken wat de Heer vreugde geeft.
11 Neem niet deel aan de vruchteloze praktijken van de duisternis; ontmasker ze daarentegen.
12 De dingen die stiekem door die mensen gedaan worden, zijn immers te schandalig voor woorden.
13 Maar ze worden zichtbaar wanneer ze aan het licht worden blootgesteld.
14 En alles wat zichtbaar wordt, wordt zelf licht. Daarom wordt er gezegd: “Word wakker, jij die slaapt, en verrijs uit de dood; dan zal het licht van Christus je beschijnen.”
15 Let daarom zorgvuldig op je manier van leven. Leef niet als dwaze, maar als verstandige mensen.
16 Maak gebruik van elke gelegenheid die je krijgt, want we leven in slechte tijden.
17 Wees dus niet onverstandig, maar leer begrijpen wat de Heer wil.
18 Bedrink je niet, want dat leidt tot uitspattingen. Wees daarentegen vervuld van de Geest,
19 en spreek elkaar toe met psalmen, gezangen en geestelijke liederen; zing en musiceer van harte voor de Heer.
20 Dank God de Vader daarbij voortdurend voor alles, in de naam van onze Heer Jezus Christus.
21 Aanvaard elkaars gezag, uit ontzag voor Christus.
22 Vrouwen, aanvaard het gezag van je man zoals je het gezag van de Heer aanvaardt.
23 De man is namelijk het hoofd van zijn vrouw, zoals Christus het hoofd is van de kerk – Hij heeft haar gered en tot zijn lichaam gemaakt.
24 En zoals de kerk onder het gezag van Christus staat, moet de vrouw zich in alle opzichten naar haar man schikken.
25 Mannen, heb je vrouw lief zoals Christus de kerk liefhad en zijn leven voor haar gaf,
26 om haar heilig te maken door haar schoon te wassen met zijn Woord,
27 teneinde haar als een stralende kerk voor zich te plaatsen, zonder smet, rimpel of iets dergelijks, maar zuiver en smetteloos.
28 Op dezelfde manier moeten mannen hun vrouw liefhebben zoals ze hun eigen lichaam liefhebben, want wie zijn vrouw liefheeft, heeft zichzelf lief.
29 Niemand haat immers zijn eigen lichaam. Integendeel, hij voedt en koestert het, zoals Christus dat doet met de kerk,
30 omdat wij delen van zijn lichaam zijn.
31 Daarom zal een man zijn vader en moeder verlaten en zich aan zijn vrouw verbinden, zodat ze samen een nieuwe eenheid vormen. Ze zijn dus niet langer twee, maar één lichaam.
32 Dit mysterie is groot; ik spreek over Christus en de kerk.
33 Hoe dan ook, ieder van jullie moet zijn vrouw liefhebben zoals hij zichzelf liefheeft en de vrouw moet haar man respecteren.

6

1 Kinderen, omdat jullie bij de Heer horen, moeten jullie je ouders gehoorzamen, want zo hoort het.

2 Eer je vader en moeder, want dat is het eerste gebod waaraan een belofte verbonden is:
3 “opdat het goed met je zal gaan en je lang op aarde zal leven.”
4 Vaders, provoceer je kinderen niet, maar breng hen groot door hen op te voeden en te vormen zoals de Heer dat wil.
5 Slaven, wees gehoorzaam aan je aardse meester, met diep respect en een oprecht hart, zoals je gehoorzaam zou zijn aan Christus;
6 niet om door je meester te worden opgemerkt en bij hem in de gunst te komen, maar door als slaaf van Christus van harte te doen wat God wil.
7 Doe dat bereidwillig, alsof je geen mensen maar de Heer dient,
8 en in de wetenschap dat de Heer iedereen – of hij slaaf is of vrij – zal belonen voor al het goede dat hij doet.
9 Meesters, behandel je slaven op dezelfde manier: stop met dreigen, want je weet dat zij – net als jijzelf – een hemelse Meester hebben en dat er bij Hem geen favoritisme is.
10 Voor het overige: laat je sterken door de Heer en zijn almacht.
11 Trek Gods wapenrusting aan, om te kunnen standhouden tegen de listen van de duivel.
12 Onze strijd is namelijk niet gericht tegen vlees en bloed, maar tegen de heersers, machten en krachten van de huidige duisternis, tegen de slechte geestelijke machten in de bovennatuurlijke wereld.
13 Trek daarom Gods wapenrusting aan, om weerstand te kunnen bieden wanneer het kwaad toeslaat en om in alles te kunnen standhouden.
14 Houd dus stand met de waarheid als een stevige riem om je middel, de gerechtigheid als een pantser dat je hebt aangetrokken,
15 en met de bereidheid om het goede nieuws van de vrede te brengen als schoenen aan je voeten.
16 Neem bij dit alles het geloof ter hand als een schild waarmee je de brandende pijlen van de duivel kan doven,
17 en neem de redding aan als een helm en de boodschap van God als het zwaard van de Geest.
18 Bid daarbij te allen tijde: leg al je verzoeken en smeekbeden aan God voor en laat je daarbij leiden door de Geest. Wees bovendien waakzaam en volhard in je smeekbeden voor allen die bij God horen.
19 Bid ook voor mij, dat telkens wanneer ik mijn mond open, mij de woorden worden gegeven om vrijmoedig het geheim – het evangelie – bekend te maken.
20 Bid dat ik het evangelie, waarvoor ik een ambassadeur ben in ketenen, vrijmoedig zal verkondigen, zoals ik behoor te doen.
21 Om te zorgen dat ook jullie weten hoe het met mij gaat, zal Tychikus – onze geliefde broeder en een trouw dienaar van de Heer – jullie alles vertellen.
22 Ik stuur hem speciaal met dat doel naar jullie toe, zodat hij jullie van mijn omstandigheden op de hoogte kan stellen en jullie kan bemoedigen.
23 Ik wens de broeders en zusters toe dat God, de Vader, en de Heer Jezus Christus vrede, liefde en geloof aan hen mogen schenken.
24 Aan iedereen die onze Heer Jezus Christus voor altijd liefheeft, wens ik genade toe.

De brief aan de Filippenzen

1 Van: Paulus en Timoteüs, dienaren van Christus Jezus.
Aan: alle christenen in Filippi, waaronder zij die bij jullie als verantwoordelijke of met een dienende taak zijn aangesteld.
2 Wij wensen jullie de genade en vrede van God, onze Vader, en van de Heer Jezus Christus toe.
3 Ik dank mijn God telkens wanneer ik aan jullie denk.
4 En telkens wanneer ik voor jullie allen bid, doe ik dat vol vreugde,
5 wegens jullie aandeel in de verspreiding van het evangelie, vanaf de eerste dag tot nu toe.
6 Ik ben ervan overtuigd dat Hij die een goed werk in jullie is begonnen, dat zal voortzetten tot de dag dat Christus Jezus komt.
7 Het is terecht dat ik zo over jullie allen denk, want ik draag jullie in het hart en jullie delen allen met mij in de genade – zowel wanneer ik gevangen zit als wanneer ik het evangelie verdedig en bepleit.
8 God kan bevestigen hoezeer ik naar jullie allen verlang met de genegenheid van Christus Jezus.
9 Dit is wat ik bid: dat jullie liefde steeds rijker mag worden aan ware kennis en volledig inzicht,
10 zodat jullie kunnen onderscheiden wat belangrijk is. Dan zullen jullie zuiver en onberispelijk zijn tegen de dag dat Christus komt,
11 en zal volop aan jullie te zien zijn dat jullie met God in het reine zijn gebracht door Jezus Christus, zodat God wordt verheerlijkt en geprezen.
12 Broeders en zusters, ik wil dat jullie weten dat hetgeen mij is overkomen, bevorderlijk is gebleken voor de verspreiding van het evangelie.
13 Mijn gevangenschap voor Christus is namelijk bekend geraakt onder de hele keizerlijke garde en bij alle anderen.
14 Bovendien hebben de meeste christenen door mijn gevangenschap meer vertrouwen in de Heer en zijn ze veel moediger en onbevreesder geworden in het doorgeven van het evangelie.
15 Sommigen verkondigen Christus weliswaar uit afgunst en rivaliteit, maar anderen doen het met goede bedoelingen.
16 Die laatsten doen het uit liefde, in het besef dat ik hier ben geplaatst om het evangelie te verdedigen,
17 terwijl de anderen Christus verkondigen uit geldingsdrang en niet met zuivere bedoelingen. Zij denken dat ze mijn gevangenschap kunnen verzwaren.
18 Maakt het iets uit? Of het met slechte bedoelingen gebeurt of in oprechtheid, in beide gevallen wordt Christus verkondigd. Dat verheugt mij en zal mij blijven verheugen.
19 Ik weet namelijk dat dit zal leiden tot mijn bevrijding, dankzij jullie gebeden en de hulp van de Geest van Jezus Christus.
20 Het is namelijk mijn stellige verwachting en hoop, dat ik mij later nergens voor zal hoeven schamen, maar dat ik, zoals altijd, ook nu in alle vrijmoedigheid Christus de hoogste eer mag geven door wat er met mijn lichaam gebeurt – of ik nu sterf of in leven blijf.
21 Want voor mij is leven Christus, en sterven winst.

22 Als ik in dit lichaam blijf leven, betekent dat voor mij vruchtbare
arbeid. Ik weet echter niet wat te kiezen.
23 Ik word naar twee kanten getrokken: ik verlang ernaar heen te gaan
en bij Christus te zijn, want dat is verreweg het beste,
24 maar voor jullie zou het beter zijn als ik in leven blijf.
25 Ik weet echter, en ik ben ervan overtuigd, dat ik zal blijven en met jullie
allen verder zal werken aan jullie vooruitgang en vreugde in het geloof.
26 Dan zullen jullie door mij nog meer reden hebben om Christus Jezus
te prijzen, omdat ik dan opnieuw bij jullie zal zijn.
27 Het voornaamste is dat jullie een leven leiden dat het evangelie van
Christus waardig is. Wanneer ik jullie dan kom bezoeken, zal ik zien –
of indien ik wegblijf, zal ik dan over jullie horen – dat jullie eensgezind
standhouden en eendrachtig strijden voor het geloof in het evangelie,
28 zonder je op enige wijze angst te laten aanjagen door tegenstanders.
Dat zal voor hen een teken zijn dat zij ten onder zullen gaan en dat jullie
zullen zegevieren. God zal daarvoor zorgen.
29 Jullie is namelijk het voorrecht geschonken, niet alleen in Christus te
geloven, maar ook voor Hem te lijden.
30 Zo ervaren jullie dezelfde strijd die jullie mij zagen voeren, en die ik,
zoals jullie vernemen, nu nog voer.

2

1 Als jullie dus enige bemoediging vinden in Christus, enige troost in
zijn liefde, enige verbondenheid in de Geest, of enige genegenheid of
mededogen,
2 maak mijn vreugde dan compleet door gelijkgezind te zijn, één in
liefdebetoon, één van ziel en denken,
3 en door niets te doen uit geldingsdrang of verwaandheid. Wees
daarentegen bescheiden: beschouw de ander als belangrijker dan jezelf,
4 en let niet op je eigen belang maar op dat van de anderen.
5 Neem ten opzichte van elkaar dezelfde houding aan als Christus Jezus.
6 Hoewel Hij de hoedanigheid van God bezat, maakte Hij geen aanspraak
op zijn gelijkheid aan God,
7 maar Hij deed er afstand van en nam de hoedanigheid van een slaaf aan
door als mens geboren te worden. En toen Hij als mens was verschenen,
8 verlaagde Hij zichzelf door gehoorzaam te zijn tot de dood – tot de dood
aan een kruis.
9 Daarom heeft God Hem hoog verheven en Hem een naam geschonken
die alle andere namen overstijgt.
10 Daarom zal elke knie in de hemel, op aarde en onder de aarde buigen
voor Jezus,
11 en zal elke tong belijden dat Jezus Christus Heer is, tot eer van God de
Vader.
12 Beste vrienden, jullie hebben mij altijd gehoorzaamd. Nu ik niet bij
jullie ben, vraag ik dat jullie met het grootste ontzag voor God jullie redding
in praktijk brengen, nog meer dan toen ik nog bij jullie was.
13 Het is namelijk God die jullie de wil en de kracht geeft om te doen wat
Hem vreugde geeft.
14 Doe alles zonder klagen of tegensputteren.

15 Dan zijn jullie zuiver en onschuldig, smetteloze kinderen van God te
midden van de verdorven en corrupte mensen van nu. Dan zijn jullie voor
hen als sterren aan de hemel.
16 Als jullie goed naar de boodschap van het Leven blijven luisteren, zal
ik op de Dag van Christus iets hebben waarop ik fier kan zijn, omdat ik me
niet voor niets heb ingespannen en niet tevergeefs heb gezwoegd.
17 Maar zelfs als mijn bloed zou vloeien en ik samen met jullie geloof als
een offer aan God zou worden aangeboden, dan zal ik blij zijn en me samen
met jullie verheugen.
18 Ook jullie mogen dan blij zijn en je samen met mij verheugen.
19 Ik verwacht dat de Heer Jezus mij binnenkort in de gelegenheid
zal stellen, Timoteüs naar jullie toe te sturen, zodat ook ik mag worden
bemoedigd wanneer ik te weten kom hoe het met jullie gaat.
20 Ik heb namelijk geen enkele medewerker die zo met jullie meeleeft en
zich zo oprecht om jullie bekommert als hij.
21 Alle anderen streven hun eigen belangen na, niet die van Jezus
Christus.
22 Maar jullie weten dat Timoteüs zijn waarde heeft bewezen en mij heeft
bijgestaan in de verspreiding van het evangelie, zoals een zoon zijn vader
bijstaat.
23 Daarom hoop ik hem te sturen zodra ik zie wat er met mij gaat
gebeuren.
24 Ik vertrouw er echter op dat de Heer mij in de gelegenheid zal stellen,
binnenkort zelf te komen.
25 Maar ik vind het nodig om Epafroditus naar jullie terug te sturen –
mijn broeder, collega en strijdmakker, die door jullie was gezonden om mij
te verzorgen toen ik dat nodig had.
26 Hij heeft namelijk heimwee naar jullie allen en maakt zich grote
zorgen, omdat jullie hebben gehoord dat hij ziek was.
27 Hij is inderdaad ziek geweest, op het randje van de dood. God had
echter mededogen met hem. (En niet alleen met hem maar ook met mij –
Hij wilde niet dat ik nog meer verdriet zou hebben.)
28 Daarom wil ik hem zo graag sturen. Wanneer jullie hem weer zien,
zullen jullie je kunnen verheugen en kan ik opgelucht zijn.
29 Verwelkom hem dus vol vreugde, als iemand die bij de Heer hoort, en
houd mensen als hij in aanzien,
30 want hij is de dood nabij gekomen door zijn werk voor Christus. Hij
zette zijn leven op het spel om mij de hulp te bieden die jullie mij niet
konden geven.

3

1 Voor het overige, broeders en zusters, verheug je in de Heer. Voor mij
is het niet lastig om dit opnieuw aan jullie te schrijven en voor jullie biedt
het zekerheid.
2 Pas op voor de slechte arbeiders! Pas op voor die honden! Pas op voor
hun verminking!
3 Wij zijn namelijk de echte besnedenen, wij die God aanbidden door
de Geest, wij die fier zijn op Christus Jezus in plaats van op menselijke
capaciteiten te vertrouwen.
4 Want ook ik zou op menselijke capaciteiten kunnen vertrouwen. Als
een ander reden heeft om op menselijke capaciteiten te vertrouwen, dan
ik nog meer.

5 Ik ben besneden toen ik acht dagen oud was, ik ben Israëliet, van de stam
Benjamin, een volbloed Hebreeër, en aan de Wet gehoorzaam volgens de
leer van de farizeeën.
6 Wat mijn inzet betreft: ik vervolgde de christenen. Wat mijn
oprechtheid betreft: ik hield mij onberispelijk aan de Wet.
7 Maar alles wat winst voor mij was, beschouw ik als verlies, omwille van
Christus.
8 Sterker nog, ik beschouw alles als verlies, omdat het kennen van Chris-
tus Jezus, mijn Heer, alles overstijgt. Voor Hem heb ik alles prijsgegeven en
ik beschouw alles als vuilnis om bij Christus te mogen horen
9 en één met Hem te mogen zijn. Ik probeer niet met God in het reine te
komen door de Wet na te leven, maar ik ben op grond van mijn geloof in
God van mijn schuld vrijgesproken.
10 Ik wil Christus kennen, de kracht van zijn opstanding ervaren, delen
in zijn lijden en als Hem zijn in zijn dood,
11 in de verwachting om zelf uit de dood te mogen verrijzen.
12 Niet dat ik dat reeds heb verkregen of mijn doel heb bereikt, maar ik
zet me in om alles te bereiken wat Christus Jezus wil dat ik bereik.
13 Broeders en zusters, ikzelf denk niet dat ik het al bereikt heb, maar één
ding doe ik: ik vergeet wat achter me ligt, richt me op wat voor me ligt,
14 en span mij in om het doel te behalen: de hemelse prijs waartoe God
mij door Christus Jezus heeft geroepen.
15 Laten zij die volwassen zijn, er ook zo over denken. En als jullie er op
enig punt anders over denken, zal God ook dat aan jullie openbaren.
16 Hoe dan ook, we hebben al veel bereikt; laten we zo voortdoen.
17 Volg mijn voorbeeld, broeders en zusters, en let op de mensen die ons
voorbeeld volgen.
18 Ik heb jullie namelijk al vaak gezegd, en nu zeg ik het wenend: er zijn
velen die leven als vijanden van het kruis van Christus.
19 Hun einde is de ondergang; hun god is hun buik; ze gaan prat op hun
schandalige gedrag en het gaat hen om aardse dingen.
20 Wij daarentegen zijn burgers van de hemel, en het is daarvandaan dat
wij de redder, de Heer Jezus Christus, verwachten.
21 Dan zal Hij, met de kracht die Hem in staat stelt alles onder zijn gezag
te brengen, ons schamele lichaam omvormen, zodat het zal lijken op zijn
hemelse lichaam.

4

1 Daarom, mijn geliefde broeders en zusters naar wie ik verlang, mijn
vreugde en mijn erekrans, blijf standvastig in je leven met de Heer, mijn
vrienden.
2 Euodia en Syntyche spoor ik allebei aan, eensgezind te zijn; jullie zijn
immers zusters door je geloof in de Heer.
3 En jou, mijn trouwe medewerker, vraag ik hen te helpen. Zij hebben
namelijk samen met mij gestreden voor het evangelie, evenals Clemens en
mijn overige medewerkers, van wie de namen in het boek van het leven
staan.
4 Verheug je altijd in de Heer. Ik zeg het nogmaals: verheug je.
5 Laat je vriendelijkheid bekend zijn bij alle mensen. De Heer is dichtbij.
6 Wees nooit ongerust, maar leg in alle omstandigheden je verzoeken aan
God voor, door te bidden, te smeken en te danken.

7 Dan zal Gods vrede, die alle begrip overstijgt, je hart en gedachten
beschermen door Christus Jezus.
8 Ten slotte, broeders en zusters, richt je gedachten op de zaken die waar,
eerbaar, rechtvaardig, zuiver, vriendelijk en bewonderenswaardig zijn;
kortom: op de zaken die deugdzaam en prijzenswaardig zijn.
9 Breng in praktijk wat jullie van mij hebben geleerd, ontvangen en
gehoord en wat jullie bij mij hebben gezien; dan zal de God van vrede bij
jullie zijn.
10 Ik ben de Heer bijzonder dankbaar dat jullie eindelijk je belangstelling
voor mij hebben kunnen verdiepen. In feite hadden jullie wel belang-
stelling voor mij, maar waren jullie niet in de gelegenheid om dat te tonen.
11 Ik zeg dit niet omdat ik gebrek lijd, want ik heb geleerd om in alle
omstandigheden tevreden te zijn.
12 Ik weet wat armoede is en ik weet ook wat overvloed is. Ik heb geleerd
om altijd en overal tevreden te zijn, zowel wanneer ik volop kan eten als
wanneer ik honger lijd, zowel bij overvloed als bij gebrek.
13 Ik kan alles aan, door Hem die mij kracht geeft.
14 Hoe dan ook, jullie hebben er goed aan gedaan, met mij mee te leven
in mijn moeilijkheden.
15 Jullie weten zelf ook, Filippenzen, dat in de beginperiode, toen jullie het
evangelie ontvingen nadat ik uit Macedonië was vertrokken, geen enkele
kerkgemeenschap zich om mijn financiën heeft bekommerd, behalve jullie.
16 Want zelfs toen ik in Tessalonica was, hebben jullie meermaals een gift
gestuurd om mijn tekorten aan te vullen.
17 Het gaat mij echter niet om de gift, maar om de toename van het tegoed
op jullie rekening.
18 Ik heb alles ontvangen en zelfs meer. Ik heb nu meer dan voldoende,
dankzij jullie giften, die ik van Epafroditus in ontvangst heb genomen. Ze
zijn als een aangenaam geurend offer dat God vreugde geeft.
19 En mijn God zal vanuit zijn hemelse rijkdom ook al jullie tekorten
aanvullen door middel van Christus Jezus.
20 Onze God en Vader komt voor eeuwig en altijd de eer toe. Amen.
21 Groet allen die bij Christus Jezus horen. De broeders en zusters die bij
mij zijn, groeten jullie.
22 Alle christenen hier groeten jullie, in het bijzonder zij die deel
uitmaken van de keizerlijke hofhouding.
23 Ik wens jullie de genade van de Heer Jezus Christus toe.

De brief aan de Kolossenzen

1 Van: Paulus, door Gods wil apostel van Christus Jezus, en van onze
broeder Timoteüs.
2 Aan: onze trouwe broeders en zusters in Kolosse, jullie die heilig zijn
omdat jullie bij Christus Jezus horen.
Ik wens jullie de genade en vrede van God, onze Vader toe.
3 Telkens wanneer wij voor jullie bidden, danken wij God, de Vader van
onze Heer Jezus Christus.
4 Wij hebben namelijk gehoord van jullie geloof in Christus Jezus en van
jullie liefde voor iedereen die bij God hoort.
5 Beide komen voort uit jullie verwachting van hetgeen in de hemel voor
jullie klaarligt. Daarover hebben jullie gehoord toen de verkondiging van
de waarheid, het evangelie,
6 jullie bereikte. Het evangelie draagt vrucht en groeit in de hele wereld,
zoals dat bij jullie gebeurde vanaf de dag dat jullie het hoorden en de ware
betekenis van Gods genade leerden kennen.
7 Jullie vernamen het van Epafras, onze geliefde collega in dienst van
God. Hij dient Christus trouw namens jullie,
8 en hij heeft ons verteld over de liefde die de Geest in jullie opwekt.
9 Daarom bidden we, sinds de dag dat we daarover hoorden,
onophoudelijk dat jullie vol kennis zullen zijn van hetgeen God wil, en dat
de Geest jullie alle wijsheid en inzicht zal schenken.
10 Dan zal jullie gedrag waardig zijn in de ogen van de Heer en door Hem
volledig worden goedgekeurd. Ook zullen jullie dan vrucht dragen in de
vorm van allerlei goede daden en groeien in de kennis van God.
11 Bovendien zal Hij, in zijn luisterrijke macht, jullie alle kracht schenken
die je nodig hebt om alles geduldig en volhardend te verdragen, je te
verheugen
12 en de Vader te danken. Want Hij heeft ervoor gezorgd dat we mogen
delen in de erfenis die bestemd is voor wie bij Hem hoort en in het licht
leeft.
13 Hij heeft ons uit de macht van de duisternis gered en ons overgeplaatst
naar het koninkrijk van zijn geliefde Zoon,
14 die ons de verlossing bracht, de vergeving van zonden.
15 In Christus is de onzichtbare God zichtbaar geworden en Christus is de
eerstgeborene van de hele schepping.
16 Alles in de hemel en op aarde – het zichtbare en het onzichtbare, zelfs
de vorsten, machten, heersers en gezagsdragers – is geschapen door en
voor Christus.
17 Hij bestond vóór alles en alles bestaat dankzij Hem.
18 Ook is Hij het hoofd van de kerk – en de kerk is zijn lichaam. Hij is de
oorsprong en omdat Hij als eerste uit de dood verrees, neemt Hij in alles
de eerste plaats in.
19 God had namelijk in zijn goedheid besloten, ten volle in Christus
aanwezig te zijn,
20 en door middel van Hem alle dingen, zowel op aarde als in de hemel,
met zich te verzoenen en vrede te brengen door Christus' dood aan het
kruis.

21 Vroeger waren jullie van God vervreemd en Hem vijandig gezind.
Jullie deden slechte dingen.
22 Maar nu heeft Hij jullie met Zich verzoend door Christus' sterfelijke
lichaam – door zijn dood – zodat jullie ten overstaan van Hem zuiver,
smetteloos en onberispelijk zijn.
23 Maar dat geldt enkel als je het geloof trouw blijft, standvastig en
onwrikbaar bent en je niet laat afbrengen van de hoop die het evangelie
biedt – het evangelie dat jullie hebben gehoord en dat aan alle schepselen in
de wereld werd verkondigd. En ik, Paulus, sta in dienst van dat evangelie.
24 Ik verheug mij dat ik nu voor jullie lijd. Ik vul in mijn lichaam aan wat
er nog ontbreekt aan het lijden voor Christus ten bate van zijn lichaam, de
kerk.
25 Ik ben ten dienste van de kerk gesteld op basis van de opdracht die God
mij heeft gegeven: zijn boodschap ten volle aan jullie bekendmaken.
26 Die boodschap is het geheim dat eeuwen en generaties lang verborgen
is geweest, maar dat nu is onthuld aan wie bij God horen.
27 God besloot aan hen bekend te maken hoe glorieus de pracht van dit
geheim is voor de niet-Joden: Christus leeft in jullie en dankzij Hem wacht
jullie de hemel.
28 En het is Christus die wij verkondigen: we waarschuwen iedereen en
onderwijzen iedereen, met gebruik van alle wijsheid, omdat we iedereen
naar het volle leven met Christus willen leiden.
29 Het is daarvoor dat ik mij inspan en zwoeg, met behulp van zijn kracht,
die volop in mij aan het werk is.

2

1 Jullie moeten weten dat ik een zware strijd voer – voor jullie, voor de
christenen in Laodicea en ook voor wie mij niet persoonlijk heeft ontmoet.
2 Ik probeer er namelijk voor te zorgen dat jullie allen innerlijk worden
bemoedigd en door de liefde met elkaar verbonden zijn, en dat jullie
de volkomen zekerheid ervaren die voortvloeit uit jullie inzicht in Gods
geheim: Christus.
3 In Hem liggen alle schatten van wijsheid en kennis verborgen.
4 Ik zeg dit om ervoor te zorgen dat niemand jullie met mooi klinkende
argumenten misleidt.
5 Al ben ik lichamelijk afwezig, in de geest ben ik bij jullie en het verheugt
mij, jullie discipline en standvastigheid in het geloof in Christus te zien.
6 Omdat jullie Christus Jezus hebben aanvaard als je Heer, moeten jullie
leven als mensen die bij Hem horen.
7 Dat doe je door in Hem geworteld te zijn en opgebouwd te worden, je
geloof te versterken zoals jullie geleerd is, en volop je dankbaarheid uit te
drukken.
8 Pas op dat je je door niemand laat meeslepen in nietszeggende,
misleidende theorieën; die zijn gebaseerd op menselijke tradities en de
machten van deze wereld, maar niet op Christus.
9 Het is in Hem dat heel Gods wezen ten volle aanwezig is.
10 En het is omdat jullie bij Christus horen, die boven alle heersers en
machten staat, dat jullie het volle leven hebben.
11 Omdat jullie bij Hem horen zijn jullie ook besneden, maar niet met
mensenhanden: het is de besnijdenis van Christus, de verwijdering van
het zondige lichaam.

12 Door middel van de doop zijn jullie met Christus mee begraven, en
door te geloven in de kracht van God, die Hem uit de dood heeft opgewekt,
zijn jullie met Hem mee uit de dood opgewekt.
13 Toen jullie nog dood waren door je overtredingen en je onbesneden
staat, heeft Hij jullie met Hem mee tot leven gewekt en al je overtredingen
vergeven.
14 Hij heeft het bezwarende bewijsstuk van onze schulden met de
bijhorende bevelen uitgewist en verwijderd, door dat aan het kruis te
spijkeren.
15 En door middel van Christus heeft God over de heersers en gezags-
dragers gezegevierd, hen ontwapend en hen openlijk te kijk gezet.
16 Laat je daarom door niemand bekritiseren over eten en drinken of het
vieren van feestdagen, nieuwe maan of de sabbat.
17 Die zaken zijn een schaduw van wat zou komen, namelijk de dingen
van Christus.
18 Laat je daarvan niet afbrengen door mensen die opgaan in zelfverned-
ering en engelenverering, die pochen over hun visioenen, die verwaand
zijn geraakt door hun aardse mentaliteit.
19 Dergelijke mensen zijn niet langer verbonden met het Hoofd, van
waaruit het gehele lichaam – dat via de gewrichten en pezen wordt
bijeengehouden en functioneert – groeit op de wijze die door God wordt
bepaald.
20 Als jullie samen met Christus dood zijn voor de machten van de wereld,
waarom laten jullie je dan nog regels opleggen, alsof jullie nog bij de wereld
horen?
21 'Niet aanraken! Niet van eten! Afblijven!'
22 Al die regels zijn gebaseerd op menselijke geboden en leerstellingen en
betreffen zaken die tenietgaan zodra ze worden genuttigd.
23 Die regels gaan wel door voor wijsheid, wegens hun zelfbedachte
godsdienstigheid, zelfvernedering en minachting voor het lichaam, maar
het enige waarvoor ze dienen is de bevrediging van de zondige natuur.

3

1 Omdat jullie samen met Christus zijn verrezen, moet je je richten op de
dingen van hierboven, waar Christus zich bevindt, aan Gods rechterzijde.
2 Je denken moet gericht zijn op wat hierboven is, niet op wat op aarde
is.
3 Jullie zijn immers gestorven en jullie leven ligt samen met Christus
verborgen in God.
4 En wanneer Christus, ons Leven, wordt geopenbaard, zal ook worden
geopenbaard dat jullie mogen delen in zijn hemelse pracht.
5 Beschouw daarom als dood wat tot je aardse 'ik' behoort: seksueel
wangedrag, immoraliteit, hartstocht, slechte verlangens en hebzucht –
hebzucht is namelijk afgoderij.
6 Het is omwille van deze dingen dat God de mensen die Hem onge-
hoorzaam zijn, zal straffen.
7 Ooit deden jullie ze zelf ook. Jullie leefden ook zo.
8 Maar nu moeten jullie je van dat alles – woede, toorn, kwaadaardigheid,
laster en vuile taal – ontdoen.
9 Lieg niet tegen elkaar, want je hebt je ontdaan van je oude 'ik' met zijn
bijhorende gewoonten,

10 en je gehuld in je nieuwe ‘ik’, dat voortdurend wordt vernieuwd en zijn
Schepper steeds beter kent en weerspiegelt.
11 Dan is er geen sprake meer van Griek of Jood, besneden of onbesneden,
vreemdeling, barbaar, slaaf of vrij mens, maar van: Christus is alles en Hij
is in ons allen.
12 Omdat jullie Gods eigen, dierbare uitverkorenen zijn, moeten jullie je
hullen in mededogen, vriendelijkheid, bescheidenheid, zachtmoedigheid
en geduld,
13 en elkaar verdragen en vergeven wanneer iemand iets tegen een ander
heeft. Zoals de Heer jullie heeft vergeven, moeten jullie dat ook doen ten
opzichte van elkaar.
14 En al deze zaken moet je combineren met de liefde – de band die
volkomen eenheid creëert.
15 Laat je in je beslissingen leiden door de vrede van Christus. Jullie zijn,
als delen van hetzelfde lichaam, immers geroepen om in vrede met elkaar
te leven. En wees dankbaar.
16 Zorg dat de woorden van Christus volop in je leven. Onderwijs en
vermaan elkaar met gebruik van alle wijsheid. Zing met een dankbaar
hart psalmen, gezangen en geestelijke liederen voor God.
17 Wat je ook doet en wat je ook zegt, zorg dat je het doet en zegt in naam
van de Heer Jezus en om je dankbaarheid voor Hem te tonen aan God de
Vader.
18 Vrouwen, aanvaard het gezag van je man, zoals gepast is voor wie bij
de Heer hoort.
19 Mannen, heb je vrouw lief en wees niet ruw tegen haar.
20 Kinderen, wees in alles gehoorzaam aan je ouders, want dat is wat de
Heer vreugde geeft.
21 Ouders, maak het je kinderen niet te lastig, want dan raken ze
ontmoedigd.
22 Slaven, wees in alles gehoorzaam aan je aardse meester – niet alleen
wanneer hij je ziet, om bij hem in de gunst te komen, maar met een oprecht
hart en uit ontzag voor de Heer.
23 Wat je ook doet, doe het van harte, als voor de Heer en niet voor
mensen.
24 Je weet immers dat je van Christus, de Heer die je dient, als beloning
de erfenis zal ontvangen.
25 En wie kwaad doet, zal daarvoor boeten, zonder uitzondering.

4

1 Meesters, behandel je slaven rechtvaardig en correct, in het besef dat
je zelf een Meester in de hemel hebt.
2 Wees volhardend, waakzaam en dankbaar in je gebeden.
3 Bid dan ook voor ons, dat God deuren voor ons zal openen om het
geheim van Christus, omwille waarvan ik gevangen zit, bekend te maken.
4 Bid ook dat ik het duidelijk zal kunnen uitleggen, want dat is wat ik
behoor te doen.
5 Gedraag je verstandig ten opzichte van buitenstaanders en maak
gebruik van de kansen die je krijgt.
6 Zorg dat de dingen die je zegt, altijd aangenaam en met zout op smaak
gebracht zijn: weet hoe je op iedere persoon moet reageren.
7 Tychikus, onze geliefde broeder, collega en trouwe dienaar van de Heer,
zal jullie al mijn nieuws vertellen.

8 Ik stuur hem speciaal met dat doel naar jullie toe – om jullie van mijn
omstandigheden op de hoogte te stellen en jullie te bemoedigen.
9 Ik stuur Onesimus, de trouwe en geliefde broeder die bij jullie vandaan
komt, met hem mee. Zij zullen jullie alles vertellen over de omstandigheden
hier.
10 Aristarchus, die samen met mij gevangen zit, groet jullie, en ook
Markus, de neef van Barnabas. (Over hem hebben jullie instructies
ontvangen: als hij bij jullie komt, moeten jullie hem verwelkomen.)
11 En ook Jezus die Justus wordt genoemd. Zij zijn mijn enige medearbei-
ders in Gods koninkrijk die van Joodse afkomst zijn, en zij zijn mij tot steun
geweest.
12 Epafras groet jullie. Hij is een van jullie, en een dienaar van Christus
Jezus. Hij worstelt voortdurend voor jullie in het gebed. Hij bidt dan dat
jullie je, als volwassen christenen, vol overtuiging zullen richten op alles
wat God wil.
13 Ik kan over Epafras getuigen dat hij zich hard voor jullie inspant, en
ook voor de gelovigen in Laodicea en Hiërapolis.
14 De geliefde dokter Lukas, en ook Demas, groeten jullie.
15 Groet de broeders en zusters in Laodicea en ook Nymfa en de
kerkgemeenschap die in haar huis samenkomt.
16 Wanneer deze brief aan jullie is voorgelezen, laat hem dan ook
voorlezen in de kerkgemeenschap in Laodicea en laat de brief aan de
kerkgemeenschap in Laodicea bij jullie voorlezen.
17 Zeg tegen Archippus: zorg dat je de taak die je van de Heer hebt
ontvangen, uitvoert.
18 Deze groet schrijf ik, Paulus, eigenhandig. Denk aan mij in mijn
gevangenschap. Ik wens jullie Gods genade toe.

De eerste brief aan de Tessalonicenzen

1 Van: Paulus, Silvanus en Timoteüs.
Aan: de kerkgemeenschap in Tessalonica, die toebehoort aan God de Vader en de Heer Jezus Christus.
Wij wensen jullie genade en vrede toe.
2 Wij danken God altijd voor jullie allen en we bidden voortdurend voor jullie.
3 Dan denken wij in de aanwezigheid van onze God en Vader aan de daden die jullie doen uit geloof, aan jullie liefdevolle inspanningen en aan de vasthoudendheid waarmee jullie je hoop op onze Heer Jezus Christus vestigen.
4 Jullie zijn God dierbaar, broeders en zusters, en wij weten dat Hij jullie heeft uitverkoren,
5 want ons goede nieuws heeft jullie niet enkel bereikt in de vorm van woorden, maar ook door wonderen, de Heilige Geest en grote overtuigingskracht. Jullie weten hoe wij ons bij jullie hebben gedragen; het ging ons om jullie.
6 En jullie hebben ons voorbeeld en het voorbeeld van de Heer gevolgd door onze boodschap te aanvaarden met de vreugde die de Heilige Geest schenkt, hoewel jullie veel verdrukking meemaken.
7 Zo zijn jullie een voorbeeld geworden voor alle gelovigen in Macedonië en Achaje.
8 Vanaf jullie heeft de boodschap van de Heer zich niet alleen verspreid in Macedonië en Achaje; jullie geloof in God is overal bekend geraakt, zodat wij er zelf niets over hoeven te zeggen.
9 Er wordt ons namelijk verteld hoe jullie ons hebben verwelkomd: jullie bekeerden je van de afgoden tot God. En nu dienen jullie de levende en ware God,
10 en verwachten jullie uit de hemel zijn Zoon, Jezus, die door Hem uit de dood is opgewekt en die ons redt van de naderende straf.

2

1 Broeders en zusters, jullie weten zelf dat ons bezoek aan jullie niet vergeefs was.
2 Zoals jullie weten, waren wij in Filippi mishandeld en vernederd geweest. Maar God gaf ons de vrijmoedigheid om jullie te midden van veel tegenstand Gods goede nieuws te vertellen.
3 Onze verkondiging komt immers niet voort uit een dwaling, slechte bedoelingen of bedrog.
4 God heeft ons het evangelie toevertrouwd omdat Hij ons daartoe heeft waardig gekeurd. En wij spreken niet om bij mensen in de gunst te komen, maar bij God, want Hij is het die onze harten keurt.
5 Zoals jullie weten zijn wij nooit gekomen met vleiende woorden of hebzuchtige motieven. God is onze getuige!
6 Ook waren wij niet uit op eer van de mensen – van jullie of anderen –
7 hoewel we die hadden kunnen opeisen als apostelen van Christus. Integendeel, we waren teder voor jullie, zoals een moeder die haar kinderen koestert.

8 En omdat we zo op jullie gesteld waren, waren we bereid om niet alleen
het evangelie van God met jullie te delen, maar ook ons eigen leven. Jullie
waren ons dierbaar geworden.
9 Broeders en zusters, jullie weten nog wel hoe wij, toen wij jullie
het evangelie van God verkondigden, dag en nacht hebben gewerkt en
gezwoegd om geen van jullie tot last te zijn.
10 Jullie kunnen getuigen – en God ook – hoe zuiver, oprecht en
onberispelijk wij ons hebben gedragen tegenover jullie die tot geloof
kwamen.
11 Ook weten jullie hoe wij, als een vader zijn kinderen, ieder van jullie
12 hebben bemoedigd, aangespoord en opgeroepen om te leven op een
manier die waardig is in de ogen van de God die jullie heeft geroepen om
in zijn koninkrijk en zijn hemelse pracht te leven.
13 Het is daarom dat wij God voortdurend danken, want toen jullie het
evangelie van ons ontvingen, aanvaardden jullie het niet als een boodschap
van mensen, maar als hetgeen het werkelijk is: de boodschap van God. En
die boodschap is nu ook werkzaam in jullie, gelovigen.
14 Broeders en zusters, jullie is hetzelfde overkomen als Gods kerkge-
meenschappen in Judea die Christus Jezus toebehoren: jullie hebben van
je stadgenoten hetzelfde lijden te verduren gekregen als zij van de Joden.
15 Die hebben zowel de Heer Jezus als de profeten gedood en ze hebben
ons verdreven; ze doen wat God afkeurt en zijn vijandig tegen alle mensen.
16 Ze wilden ons namelijk beletten over de redding te spreken met niet-
Joden. Zo zijn ze blijven zondigen totdat de maat vol was, maar ten slotte
heeft Gods straf hen bereikt.
17 Broeders en zusters, wij zijn een tijdje bij jullie vandaan geweest –
hoewel we in gedachten bij jullie bleven – maar we hebben er alles aan
gedaan om jullie weer te zien. We hebben jullie gemist.
18 We wilden graag bij jullie komen – en ik, Paulus, heb het meermaals
geprobeerd – maar de satan hield ons tegen.
19 Wie is immers onze hoop, onze vreugde en onze erekrans bij onze Heer
Jezus wanneer Hij terugkomt? Dat zijn jullie toch!
20 Jullie zijn het die ons tot eer strekken en over wie wij ons verheugen!

3

1 Toen wij het niet langer konden uithouden, leek het ons daarom beter
om zelf in Athene achter te blijven,
2 en Timoteüs te sturen. Hij is onze broeder en Gods medewerker in de
verkondiging van het evangelie van Christus. We stuurden hem naar jullie
toe om jullie in je geloof te sterken en aan te moedigen,
3 opdat niemand onzeker zou worden wegens de huidige moeilijkheden.
Jullie wisten immers dat dit ons zou overkomen.
4 Toen wij bij jullie waren, hebben we jullie reeds verteld dat we verdrukt
zouden worden, en zoals jullie weten is dat gebeurd.
5 Daarom heb ik Timoteüs gestuurd toen ik het niet langer kon uithouden,
om te weten te komen hoe het ging met jullie geloof. Ik vroeg me namelijk
af of de verleider jullie had verleid en onze moeite vergeefs was geweest.
6 Maar nu is Timoteüs bij ons teruggekomen met het goede nieuws over
jullie geloof en liefde. Ook heeft hij verteld dat jullie nog altijd positief over
ons denken en er evenzeer naar verlangen ons te zien als wij jullie.

7 Het is daarom, broeders en zusters, dat wij in al onze nood en moeite
bemoedigd zijn door jullie geloof.
8 Omdat jullie standhouden in jullie geloof in de Heer, leven wij weer op.
9 Hoe kunnen wij God voldoende danken omwille van jullie? We zijn vol
vreugde wanneer we in Gods aanwezigheid aan jullie denken.
10 Dag en nacht bidden we vurig dat we jullie weer persoonlijk mogen
zien, en mogen aanvullen wat er nog aan jullie geloof ontbreekt.
11 Ik bid dat God, onze Vader, en onze Heer Jezus, ons naar jullie toe zal
leiden.
12 Ook bid ik dat de Heer jullie liefde voor elkaar en voor allen zal doen
groeien en toenemen, zoals dat gebeurt met onze liefde voor jullie,
13 en dat Hij jullie innerlijk zal sterken, zodat jullie voor onze God en
Vader onberispelijk en zuiver zullen zijn wanneer onze Heer Jezus komt
met al zijn heilige engelen.

4

1 Voor het overige, broeders en zusters, jullie hebben van ons geleerd hoe
je moet leven op een manier die door God wordt goedgekeurd. Jullie doen
dit, en nu vragen wij en sporen wij jullie aan in naam van de Heer Jezus:
doe het nog meer!
2 Jullie weten immers wat wij jullie in naam van de Heer Jezus hebben
opgedragen.
3 God wil dat jullie een zuiver leven leiden, zonder seksueel wangedrag.
4 Ieder van jullie moet zijn lichaam op een zuivere, eerzame wijze weten
te beheersen,
5 en niet aan hartstochtelijke passies toegeven zoals de ongelovigen, want
zij kennen God niet.
6 Laat niemand op dit vlak zijn broeder of zuster schaden of benadelen,
want dan zal de Heer hem voor al die zaken straffen, zoals we jullie eerder
hebben verteld en opgedragen.
7 God heeft ons niet geroepen om in immoraliteit te leven, maar in
zuiverheid.
8 Wie deze waarschuwing verwerpt, verwerpt dan ook niet een mens,
maar God, die jullie zijn Heilige Geest geeft.
9 Over het onderlinge liefdebetoon hoef ik jullie niets te schrijven, want
jullie hebben zelf van God geleerd om liefdevol met elkaar om te gaan.
10 Jullie doen dat reeds met alle broeders en zusters in geheel Macedonië.
Broeders en zusters, wij sporen jullie aan: doe dat nog meer,
11 en maak er een erezaak van om een rustig leven te leiden – dat wil
zeggen: je eigen zaken te behartigen en je eigen kost te verdienen – zoals
we jullie hadden opgedragen.
12 Dan gedragen jullie je gepast ten opzichte van buitenstaanders en zijn
jullie van niemand afhankelijk.
13 Broeders en zusters, wij willen niet dat jullie onwetend blijven over de
mensen die overleden zijn. Dan hoeven jullie niet te treuren; dat is wat de
anderen doen, omdat zij geen hoop hebben.
14 Maar wij geloven dat Jezus is gestorven en verrezen, en we geloven ook
dat God de overleden christenen samen met Jezus naar zich zal toehalen.
15 We vertellen jullie wat de Heer heeft gezegd, namelijk dat wij die in
leven zijn en achterblijven tot de komst van de Heer, de overledenen in
geen geval zullen voorgaan.

16 Wanneer het signaal klinkt – de stem van een aartsengel en de klank
van Gods trompet – daalt de Heer zelf uit de hemel neer en verrijzen eerst
de gestorven christenen.
17 Daarna zullen wij die leven, de achtergeblevenen, samen met hen in
de wolken opgenomen worden om de Heer in de lucht te ontmoeten. Dan
zullen we voor altijd bij de Heer zijn.
18 Bemoedig elkaar dus met deze woorden.

5

1 Broeders en zusters, over tijden en data hoeven wij jullie niet te
schrijven.
2 Jullie weten immers heel goed dat de Dag van de Heer zal komen als
een dief in de nacht.
3 Wanneer de mensen zeggen dat er vrede en veiligheid heerst, worden
ze plots getroffen door Gods straf, zoals een zwangere vrouw door weeën,
en ze zullen in geen geval ontkomen.
4 Maar jullie, broeders en zusters, zullen niet door die dag worden
overvallen als door een dief, want jullie leven niet in het duister.
5 Jullie horen allen bij het licht en bij de dag; wij zijn niet van de nacht of
het duister.
6 Laten we dus niet slapen zoals de anderen, maar waakzaam en nuchter
zijn.
7 Want wie slaapt, slaapt 's nachts en wie zich bedrinkt, bedrinkt zich 's
nachts.
8 Maar laten wij, die aan de dag toebehoren, nuchter zijn, gehuld in
het pantser van geloof en liefde en beschermd door de helm van de
verwachting van onze redding.
9 God heeft ons namelijk niet bestemd om zijn straf te ondergaan, maar
om de redding te verkrijgen via onze Heer Jezus Christus.
10 Hij is voor ons gestorven opdat wij samen met Hem zouden leven,
ongeacht of we nog op aarde zijn of reeds overleden zijn.
11 Bemoedig elkaar dus en bouw elkaar op, zoals jullie reeds doen.
12 Broeders en zusters, wij verzoeken jullie, de mensen die hard voor
jullie werken, die jullie in naam van de Heer leiden en terechtwijzen, te
erkennen.
13 Behandel hen met liefdevol respect wegens hun inzet. Leef in vrede
met elkaar.
14 Broeders en zusters, wij sporen jullie aan om te vermanen wie lui is, te
bemoedigen wie ontmoedigd is, de zwakken te steunen en geduld te hebben
met iedereen.
15 Zorg dat niemand kwaad met kwaad vergeldt, en streef voortdurend
naar wat goed is voor elkaar en voor alle mensen.
16 Verheug je voortdurend,
17 bid zonder ophouden,
18 en dank God onder alle omstandigheden, want dat is wat God wil voor
jullie die bij Christus Jezus horen.
19 Doof de Geest niet uit:
20 minacht de profetieën niet,
21 maar onderzoek alles en behoud het goede.
22 Vermijd elke vorm van kwaad.

23 Ik bid dat de God die vrede geeft, jullie zal helpen volledig zuiver te
leven, en dat Hij heel jullie geest, ziel en lichaam zal beschermen, zodat er
bij de komst van onze Heer Jezus Christus niets op jullie aan te merken zal
zijn.
24 Hij die jullie geroepen heeft, is trouw en zal zijn belofte waarmaken.
25 Broeders en zusters, bid ook voor ons.
26 Begroet al de christenen met een heilige kus.
27 In de naam van de Heer draag ik jullie op, deze brief aan alle christenen
voor te lezen.
28 Ik wens jullie de genade van de Heer Jezus Christus toe.

De tweede brief aan de Tessalonicenzen

1 Van: Paulus, Silvanus en Timoteüs.
Aan: de kerkgemeenschap in Tessalonica, die toebehoort aan God, onze Vader, en de Heer Jezus Christus.
2 Wij wensen jullie de genade en vrede van God, onze Vader, en van de Heer Jezus Christus toe.
3 Broeders en zusters, wij behoren God voortdurend voor jullie te danken. Dat is gepast omdat jullie geloof sterk groeit en de liefde die jullie allen elkaar toedragen, toeneemt.
4 Wij vertellen fier aan Gods andere kerkgemeenschappen over het volhardende geloof waarmee jullie alle vervolging en verdrukking ondergaan.
5 Het toont aan dat Gods oordeel rechtvaardig is en dat jullie Gods koninkrijk, waarvoor jullie momenteel lijden, waardig geacht worden.
6 God is inderdaad rechtvaardig: Hij zal afrekenen met de mensen die jullie verdrukken, door hen zwaar te straffen.
7 En jullie die verdrukking lijden, zullen daarvan worden bevrijd – net als wij – wanneer de Heer Jezus uit de hemel verschijnt met zijn machtige engelen
8 en met een laaiend vuur. Dan zal Hij de mensen straffen die God niet erkennen en het evangelie van onze Heer Jezus niet gehoorzamen.
9 Zij zullen bestraft worden met Gods eeuwige straf: ze zullen voor altijd van de aanwezigheid van de Heer en van zijn grote hemelse pracht worden buitengesloten.
10 Dat zal gebeuren op de dag dat Hij komt om te worden verheerlijkt en bewonderd door de mensen die bij Hem horen, door allen die in Hem geloven – ook door jullie, omdat jullie onze getuigenis geloven.
11 Daarom bidden wij voortdurend voor jullie, dat jullie de roeping van onze God waardig zullen zijn, dat Hij al jullie verlangens naar het goede zal waarmaken en dat de daden die jullie uit geloof doen vol van zijn kracht zullen zijn.
12 Dan wordt onze Heer Jezus door jullie geëerd en ontvangen jullie eer van Hem, dankzij de genade van onze God en de Heer Jezus Christus.

2

1 Broeders en zusters, wat de komst van onze Heer Jezus Christus en onze vereniging met Hem betreft, vragen wij jullie met aandrang:
2 laat je niet meteen van de wijs brengen of ongerust maken door een profetie, een uitspraak of een brief, zogenaamd van ons, waarin wordt beweerd dat de Dag van de Heer reeds is aangebroken.
3 Laat je door niemand misleiden, op welke manier ook, want die dag komt pas nadat eerst de grote opstand tegen God gekomen is en de wetteloze mens verschijnt, die bestemd is voor de hel.
4 Hij zal zich keren tegen alles wat als een god beschouwd of vereerd wordt, en zich erboven verheffen. Hij zal zelfs in Gods tempel plaatsnemen en zichzelf tot god uitroepen.
5 Weten jullie niet meer dat ik dit meermaals aan jullie verteld heb toen ik nog bij jullie was?

6 Jullie weten wat hem tegenhoudt, waardoor hij pas op de bestemde tijd
zal verschijnen.
7 De wetteloosheid is reeds in het geheim werkzaam; alleen moet degene
die hem tegenhoudt nog vertrekken.
8 Pas dan zal de wetteloze mens verschijnen. En wanneer de Heer komt,
zal Hij hem met zijn adem verteren en met zijn luister vernietigen.
9 De komst van de grote zondaar is het werk van de satan en zal gepaard
gaan met groot machtsvertoon en met valse tekenen en wonderen.
10 En zij die de waarheid die hen had kunnen redden, niet hebben
liefgehad en verwelkomd, zullen dan op allerlei kwaadaardige wijzen
worden misleid.
11 God zal een krachtige misleiding naar hen toe sturen, zodat ze de
leugen gaan geloven.
12 En dan zullen allen die de waarheid niet geloven, maar de voorkeur
geven aan het kwaad, worden veroordeeld.
13 Maar voor jullie, door de Heer geliefde broeders en zusters, zijn wij
God voortdurend dank verschuldigd, want Hij heeft jullie uitgekozen om
als eersten te worden gered, door het zuiverende werk van de Geest en
jullie geloof in de waarheid.
14 God heeft jullie geroepen door middel van onze verkondiging van het
evangelie, opdat jullie zouden mogen delen in de hemelse pracht van onze
Heer Jezus Christus.
15 Broeders en zusters, wees dus standvastig en blijf bij de leer die wij
aan jullie doorgegeven hebben, zowel mondeling als in onze brieven.
16 Wij bidden dat onze Heer Jezus Christus zelf, en God, onze Vader, die
ons in zijn genade liefheeft en ons zijn eeuwige troost en goede hoop geeft,
17 jullie de moed en innerlijke kracht zullen geven om voortdurend het
goede te doen en te zeggen.

3

1 Voor het overige, broeders en zusters, bid voor ons dat de boodschap
van de Heer zich zal blijven verspreiden en dankbaar zal worden aan-
vaard, zoals dat ook bij jullie is gebeurd.
2 Bid ook dat wij zullen worden beschermd tegen slechte, kwaadaardige
mensen, want niet iedereen heeft het geloof.
3 Maar de Heer is trouw en Hij zal jullie sterk maken en tegen het kwaad
beschermen.
4 De Heer geeft ons het vertrouwen dat jullie doen wat wij jullie hebben
opgedragen en dat jullie dat zullen blijven doen.
5 Ik bid dat de Heer jullie hart zal richten op Gods liefde en Christus'
volharding.
6 Broeders en zusters, wij dragen jullie op in naam van de Heer Jezus
Christus: neem afstand van iedere broeder of zuster die zich lui gedraagt
en niet leeft volgens het onderwijs dat wij aan jullie hebben doorgegeven.
7 Jullie weten zelf wel hoe je ons voorbeeld moet volgen, want wij waren
niet lui toen we bij jullie waren.
8 We namen ook van niemand eten aan zonder ervoor te betalen; we
werkten en zwoegden dag en nacht om niemand van jullie tot last te zijn.
9 Dat was niet omdat wij daartoe niet het recht hebben, maar om een
voorbeeld te stellen dat jullie zouden volgen.

10 Zelfs toen we bij jullie waren, droegen we jullie op dat als iemand niet
wil werken, je hem geen eten hoeft te geven.
11 We horen namelijk dat sommigen onder jullie zich lui gedragen en
geen arbeid verrichten maar zich wel overal mee bemoeien.
12 In naam van de Heer Jezus Christus dragen wij die mensen op en
sporen wij hen aan, rustig in hun eigen onderhoud te voorzien door arbeid
te verrichten.
13 En jullie, broeders en zusters: geef het goeddoen niet op.
14 Als iemand zich niet aan onze boodschap in deze brief houdt, neem
daar dan nota van en ga niet met die persoon om, zodat hij zich gaat
schamen.
15 Beschouw hem echter niet als een vijand, maar wijs hem terecht als
een broeder of zuster.
16 Ik bid dat de Heer van de vrede jullie voortdurend en op alle manieren
vrede zal geven en dat de Heer bij jullie allen zal zijn.
17 Deze groet schrijf ik, Paulus, eigenhandig. Hieraan kan je elke brief
herkennen, dit is hoe ik schrijf.
18 Ik wens jullie allen de genade van onze Heer Jezus Christus toe.

De eerste brief aan Timoteüs

1 Van: Paulus, apostel van Christus Jezus op gezag van God, onze redder,
en Christus Jezus, onze hoop.
2 Aan: Timoteüs, die door het geloof mijn ware kind is geworden.
Ik wens je de genade, het mededogen en de vrede van God, de Vader, en
van Christus Jezus, onze Heer toe.
3 Doe wat ik je heb opgedragen toen ik naar Macedonië vertrok: blijf in
Efeze om bepaalde mensen te waarschuwen dat ze geen afwijkende leer
mogen onderwijzen
4 en dat ze zich niet mogen bezighouden met mythes en eindeloze lijsten
van voorouders. Want dat laatste zal hun eerder aanzetten tot speculatie
dan tot het uitvoeren van de taak die God hun heeft gegeven en waarvoor
ze geloof nodig hebben.
5 Mijn doel met deze waarschuwing is dat de mensen liefde zullen
betonen vanuit een zuiver hart, een goed geweten en een oprecht geloof.
6 Sommigen zijn van die zaken afgeweken en houden zich bezig met
zinloze praatjes.
7 Ze willen onderwijs geven over de Wet, maar begrijpen niet waarover
ze praten of wat ze zo stellig beweren.
8 Zoals we weten is de Wet goed, mits op de juiste manier toegepast.
9 Wij beseffen immers dat de Wet niet is ingesteld voor rechtvaardige
mensen, maar voor slechte en opstandige mensen, voor goddelozen en
zondaars, voor mensen die de dingen van God haten en verachten, voor
wie hun eigen vader of moeder doden, voor moordenaars,
10 voor mensen die zich bezighouden met seksueel wangedrag, homosek-
suele handelingen, leugens, valse verklaringen en wat er verder nog ingaat
tegen de gezonde leer.
11 En leer is gezond als ze overeenstemt met het evangelie van de
verheven en hooggeprezen God, dat mij is toevertrouwd.
12 Ik dank Hem die mij kracht heeft gegeven, Christus Jezus onze Heer,
omdat Hij mij betrouwbaar genoeg vond om mij in zijn dienst aan te stellen,
13 hoewel ik Hem vroeger lasterde, vervolgde en bestreed. Hij had echter
mededogen met mij omdat ik handelde uit onwetendheid en ongeloof.
14 Ik werd overstelpt door de genade van onze Heer en door het geloof
en de liefde die in Christus Jezus te vinden zijn.
15 Deze boodschap is betrouwbaar en verdient het om volledig te worden
aanvaard: Christus Jezus kwam naar de wereld om zondaars te redden. Ik
was onder hen de ergste,
16 maar ik heb mededogen ontvangen, opdat in mij, de ergste zondaar, het
volmaakte geduld van Christus Jezus zichtbaar zou worden. Hij heeft van
mij een voorbeeld gemaakt voor wie in Hem gelooft en het eeuwig leven
ontvangt.
17 De eeuwige Koning, de onsterfelijke, onzichtbare, enige God komt voor
eeuwig en altijd de eer en glorie toe. Amen.
18 Timoteüs, mijn kind, ik vertrouw je deze opdracht toe in overeenstem-
ming met de profetieën die destijds over jou zijn uitgesproken opdat je aan
de hand daarvan voor de goede zaak zou strijden.

19 Blijf bij het geloof en houd je geweten zuiver. Sommigen hebben hun
geweten genegeerd en hun geloof heeft schipbreuk geleden.
20 Onder hen zijn Hymeneüs en Alexander; hen heb ik aan de satan
overgeleverd opdat ze het lasteren van God zouden afleren.

2

1 In de eerste plaats roep ik op om te bidden, te pleiten, te smeken en te
danken voor alle mensen.
2 Bid ook voor koningen en alle gezagsdragers, opdat wij een vredig
en rustig leven kunnen leiden, dat toewijding aan God en waardigheid
weerspiegelt.
3 Dat is goed en aangenaam in de ogen van God, onze redder.
4 Hij wil immers dat alle mensen worden gered en de waarheid leren
kennen.
5 Want er is maar één God en ook maar één bemiddelaar tussen God en
mensen: Christus Jezus, zelf ook een mens.
6 Hij heeft zichzelf gegeven, als losgeld voor alle mensen. Hierover wordt
nu getuigd, op de juiste tijd.
7 Daarom ben ik aangesteld als prediker, apostelen en leraar voor de
niet-Joden, om hen het geloof en de waarheid te brengen. Ik spreek de
waarheid, ik lieg niet!
8 Ik wil dat de mannen overal bidden; laten ze dat doen met opheffing
van zuivere handen en zonder woede of ruzie.
9 Zo hoort het ook voor de vrouwen: ik wil dat ze zich op gepaste, nette,
bescheiden wijze kleden en zich niet mooi maken met haarvlechten, goud,
parels of kostbare kledij,
10 maar met goede daden. Dat is voor vrouwen een gepaste manier om
hun eerbied voor God duidelijk te maken.
11 Vrouwen behoren het onderwijs rustig en gehoorzaam te ontvangen.
12 Ik laat niet toe dat een vrouw een man onderricht of hem overheerst;
ze moet zich rustig houden,
13 want Adam werd eerst geschapen en pas daarna Eva.
14 En het was niet Adam die werd misleid; het was de vrouw die werd
misleid en het gebod overtrad.
15 Vrouwen zullen echter worden behoed bij de bevalling als ze zich
houden aan het geloof, het liefdebetoon en een zuivere, bescheiden
levenswijze.

3

1 Deze boodschap is betrouwbaar: wie een positie als verantwoordelijke
van de kerkgemeenschap ambieert, verlangt naar een nobele taak.
2 Een verantwoordelijke van de kerkgemeenschap moet onbesproken
zijn, een trouwe huwelijkspartner, nuchter, bedachtzaam, respectabel,
gastvrij, bekwaam om te onderwijzen,
3 geen alcoholist, niet opvliegend, maar vriendelijk en vredelievend, niet
geldzuchtig.
4 Hij moet zijn gezin goed leiden en vol waardigheid het gezag over zijn
kinderen uitoefenen.
5 Want als iemand zijn eigen gezin niet weet te leiden, hoe kan hij dan
zorg dragen voor Gods kerk?

6 Hij mag niet pas kortgeleden tot geloof gekomen zijn; anders kan hij
verwaand worden en onder hetzelfde oordeel eindigen als de duivel.
7 Ook moet hij een goede reputatie hebben bij buitenstaanders; anders
kan hij in opspraak komen en in de val van de duivel trappen.

8 Ook zij die een dienende functie in de kerkgemeenschap vervullen
moeten eerbaar zijn, oprecht, niet verslaafd aan wijn en niet uit op
onrechtmatige winst.
9 Ze moeten zich met een zuiver geweten houden aan de geopenbaarde
waarheid van het geloof.
10 Ook moeten ze eerst op geschiktheid worden onderzocht. Pas dan
mogen ze deze taak op zich nemen, als er niets op hen aan te merken is.
11 Ook de vrouwen moeten eerbaar zijn, niet kwaadspreken, en nuchter
en betrouwbaar zijn in alles.
12 Vrouwen die een dienende functie in de kerkgemeenschap vervullen,
moeten trouwe huwelijkspartners zijn en hun kinderen en gezinnen goed
leiden.
13 Want wie zijn taak goed heeft uitgevoerd, heeft aanzien verworven en
is vrijmoediger geworden in zijn geloof in Christus Jezus.

14 Ik schrijf je dit hopend om binnenkort bij je te komen.
15 Maar als ik langer wegblijf, weet je hoe men zich moet gedragen
in Gods gezin, de kerk van de levende God, die de ware leer draagt en
ondersteunt.
16 Laat er geen twijfel over bestaan wat het grote geheim van onze
godsdienst is: Hij die is geopenbaard in een menselijk lichaam, is bevestigd
door de Geest, verschenen aan engelen, verkondigd onder de volken,
geloofd in de hele wereld, en opgenomen in de hemel.

4

1 De Geest zegt uitdrukkelijk dat in de toekomst sommige mensen van
het geloof zullen afvallen, doordat ze aandacht schenken aan misleidende
geesten met demonische leer.
2 Die leer wordt gebracht door hypocriete leugenaars met een afgestompt
geweten,
3 die zich uitspreken tegen het huwelijk en tegen het nuttigen van
bepaalde etenswaren. Nochtans is voedsel door God geschapen om
dankbaar te worden aanvaard door wie gelooft en de waarheid kent.
4 Alles wat door God geschapen is, is goed en niets ervan is verwerpelijk
als het met dankbaarheid wordt ontvangen,
5 want het wordt dan gezuiverd door Gods woorden en ons gebed.

6 Als je de gelovigen hierop wijst, ben je een goed dienaar van Christus
Jezus, die ook zichzelf met de boodschap van het geloof en de gezonde leer
voedt en die naleeft.
7 Laat je niet in met goddeloze en dwaze verzinsels, maar oefen jezelf in
de toewijding aan God.
8 Lichamelijke oefening is weliswaar van enig nut, maar toewijding aan
God is nuttig in alle opzichten, omdat ze een belofte inhoudt voor zowel het
huidige als het toekomstige leven.
9 Deze boodschap is betrouwbaar en verdient het om volledig te worden
aanvaard.

10 En het is daarvoor dat wij zwoegen en ons inspannen, want wij hebben
onze hoop gevestigd op de levende God, die de redder is van alle mensen,
in het bijzonder de gelovigen.
11 Dit is wat je de mensen moet voorhouden en leren.
12 Laat niemand op je neerkijken omdat je jong bent; wees een voorbeeld
voor de gelovigen door je woorden, je gedrag, je liefdebetoon, je geloof en
je zuivere manier van leven.
13 Blijf voorlezen, preken en onderwijzen totdat ik kom.
14 Zorg dat je de geestesgave die je geschonken is toen je die profetie
ontving bij de handoplegging door de oudsten, niet verwaarloost.
15 Dit is wat je moet doen. Wijd je volledig aan deze zaken, opdat je
vorderingen voor iedereen zichtbaar zullen zijn.
16 Blijf zorg besteden aan je levenswijze en onderwijs; houd eraan vast,
want zo zul je jezelf en je toehoorders redden.

5

1 Val niet uit tegen een oudere man, maar spoor hem aan alsof hij je vader
is. Behandel jongere mannen als je broer,
2 oudere vrouwen als je moeder en jongere vrouwen als je zus, in
volkomen zuiverheid.
3 Draag zorg voor weduwen die werkelijk alleen zijn.
4 Als een weduwe echter kinderen of kleinkinderen heeft, moeten die
eerst leren om hun geloof binnen hun familie in praktijk te brengen door
de zorg voor haar op zich te nemen, als tegenprestatie voor de zorg die zij
zelf binnen de familie hebben ontvangen, want dat is aangenaam in Gods
ogen.
5 Iemand die werkelijk weduwe is omdat ze geen familie meer heeft,
heeft haar hoop op God gevestigd en blijft dag en nacht tot Hem bidden
en smeken,
6 maar wie in overdaad wil leven, is levend dood.
7 Ook dit moet je de mensen opdragen, opdat er niets op hen aan te
merken zal zijn.
8 Wie echter niet voor zijn eigen familie zorgt – zelfs niet voor zijn
huisgenoten – verloochent zijn geloof en is erger dan een ongelovige.
9 Een weduwe mag als zodanig worden aangemerkt als ze ouder dan
zestig is, een trouwe huwelijkspartner is geweest,
10 en bekend staat om haar goede daden – dat ze kinderen heeft
grootgebracht, gastvrijheid heeft bewezen, de voeten van de gelovigen
heeft gewassen, en verdrukten heeft bijgestaan. Ze moet zich dus hebben
toegelegd op het doen van allerlei goede daden.
11 Wijs weduwen die jonger zijn af, want als hun seksuele verlangens
sterker worden dan hun toewijding aan Christus, willen ze hertrouwen,
12 en maken ze zich schuldig aan het breken van de gelofte die ze hadden
afgelegd.
13 Bovendien leren ze de gewoonte aan, zich niet nuttig te maken maar
bij de ene na de andere familie op bezoek te gaan. En dat niet alleen, ze
roddelen, bemoeien zich met anderen en zeggen ongepaste dingen.
14 Daarom wil ik dat jongere vrouwen hertrouwen, kinderen krijgen
en leiding geven aan de huishouding, zodat ze de tegenstander geen
gelegenheid geven tot laster.

15 Want sommigen zijn al van het rechte pad afgeweken, de satan
achterna.
16 Maar als een gelovige vrouw weduwen onder haar hoede heeft, moet
zij hen bijstaan en de kerkgemeenschap niet belasten; dan kan die de
weduwen bijstaan die werkelijk alleen zijn.
17 Oudsten die goed leidinggeven, verdienen dubbele eer, vooral zij die
zich volop bezighouden met de prediking en het onderwijs.
18 Er staat immers in de Schriften: “Een dorsende os mag je niet
muilkorven,” en: “De arbeider is zijn loon waard.”
19 Aanvaard beschuldigingen tegen een oudste enkel als er twee of drie
getuigen zijn.
20 En wie zondig bezig zijn, moet je terechtwijzen waar iedereen bij is,
zodat de anderen zich ook gewaarschuwd weten.
21 Ik verklaar in aanwezigheid van God, Christus Jezus en de uitverkoren
engelen, dat je je hieraan moet houden, zonder partijdigheid of favoritisme.
22 Leg niemand gehaast de handen op en maak je niet medeplichtig aan
de zonden van anderen; zorg dat je zuiver blijft.
23 Drink niet alleen water, maar gebruik ook wat wijn, omwille van je
maag en omdat je vaak ziek bent.
24 De zonden van sommigen zijn zichtbaar en wijzen er nu al op dat ze
veroordeeld zullen worden; andere zonden blijken pas later.
25 Hetzelfde geldt voor goede daden: ze zijn zichtbaar, maar goede daden
die dat niet zijn, kunnen niet verborgen blijven.

6

1 Allen die onder het juk van de slavernij leven, moeten hun meester
hoogachten, opdat Gods naam en de christelijke leer niet in opspraak
komen.
2 Zij die een gelovige meester hebben, mogen hem niet verachten omdat
hij christen is, maar moeten hem veeleer ijveriger dienen. Immers, de
persoon die ze dienen is een geliefde gelovige die zich inzet voor het welzijn
van de mensen die hem dienen.
Dit is wat je de mensen moet leren en bijbrengen.
3 Als iemand afwijkende leer verkondigt die ingaat tegen de gezonde wo-
orden van onze Heer Jezus Christus en tegen de leer van onze godsdienst,
4 dan is die persoon verwaand en onwetend, en heeft hij een ziekelijke
drang om te debatteren en te ruziën over woorden. En dat zal leiden tot
afgunst, rivaliteit, laster, achterdocht,
5 en eindeloze frictie tussen mensen met een verziekte mentaliteit, die
geen waarheidsbesef hebben en die menen dat ze winst uit de godsdienst
kunnen halen.
6 Maar het dienen van God levert enkel winst op als het samengaat met
tevredenheid.
7 We hebben immers niets naar de wereld meegebracht en kunnen er
niets uit meenemen.
8 Als we eten en kledij hebben, moet dat voldoende voor ons zijn.
9 Maar wie rijk wil worden, trapt in de val van de verleiding en van vele
dwaze en schadelijke verlangens die de mensen in het verderf storten en
ten onder doen gaan.
10 Geldzucht is namelijk een wortel van allerlei soorten kwaad; door
daarnaar te verlangen zijn sommigen van het geloof afgedwaald en zij
hebben zichzelf veel leed aangedaan.

11 Maar jij, dienaar van God, houd je hier verre van en streef naar
oprechtheid, toewijding aan God, geloof, liefde, volharding en zacht-
moedigheid.
12 Strijd voor de goede zaak van het geloof, en strek je uit naar het eeuwig
leven waartoe je bent geroepen en waarover je zo'n krachtige getuigenis
hebt afgelegd in aanwezigheid van velen.
13 Ik draag je op in aanwezigheid van God, die aan alles het leven geeft,
en van Christus Jezus, die een krachtige getuigenis heeft afgelegd tegenover
Pontius Pilatus:
14 houd je stipt en nauwkeurig aan deze opdracht, totdat onze Heer Jezus
Christus verschijnt.
15 Wanneer dat zal gebeuren, wordt bepaald door de verheven en enige
Heerser, de Koning boven alle koningen en Heer boven alle heren,
16 de enige onsterfelijke, die in ontoegankelijk licht woont en die door
geen mens wordt gezien of kan worden gezien. Aan Hem komt voor eeuwig
de eer en macht toe. Amen.
17 Draag de rijken van deze wereld op, niet hoogmoedig te zijn en hun
hoop niet te vestigen op rijkdom – die biedt immers geen zekerheid – maar
op God, die ons rijkelijk van alles voorziet opdat wij ervan kunnen genieten.
18 Ze moeten goeddoen en rijk zijn aan goede daden; ze moeten vrijgevig
zijn en bereid om te delen.
19 Dan investeren ze in de toekomst, om het echte leven te bemachtigen.
20 Timoteüs, waak over hetgeen je is toevertrouwd en houd je verre van
goddeloze praatjes en van de tegenwerpingen die ten onrechte als kennis
worden bestempeld.
21 Zij worden verkondigd door bepaalde mensen die van het geloof zijn
afgeweken. Ik wens jullie Gods genade toe.

De tweede brief aan Timoteüs

1 Van: Paulus, door Gods wil apostel van Christus Jezus, gezonden om de
belofte van het leven dat Christus Jezus schenkt, te verkondigen.
2 Aan: mijn dierbare kind Timoteüs.
Ik wens je de genade, het mededogen en de vrede van God, de Vader, en
van Christus Jezus, onze Heer toe.
3 Ik bid voortdurend voor je, 's nachts en overdag, en dan dank ik God,
die ik, net als mijn voorouders, met een zuiver geweten dien.
4 Als ik aan je tranen denk, verlang ik ernaar je te zien en met vreugde
te worden vervuld.
5 Ik herinner me je oprechte geloof, dat eerder in je grootmoeder Loïs en
je moeder Eunike leefde, en dat nu – daar ben ik zeker van – ook in jou
leeft.
6 Vergeet daarom niet de gave van God, die je hebt ontvangen doordat ik
je mijn handen heb opgelegd, aan te wakkeren.
7 God heeft ons namelijk geen geest gegeven die angstig maakt, maar de
Geest van kracht, liefde en bedachtzaamheid.
8 Schaam je dus niet om over onze Heer te getuigen. Schaam je ook niet
voor mij, die omwille van Hem gevangenzit, maar deel in mijn lijden voor
het evangelie. God zal je daarvoor de kracht geven.
9 God heeft ons gered en geroepen om bij Hem te horen; niet op grond van
onze verdienste, maar op grond van zijn plan en genade. Die genade was
ons, die bij Christus Jezus horen, reeds geschonken voordat de tijd begon,
10 en is nu zichtbaar geworden door de komst van Christus Jezus, onze
redder. Hij heeft de dood vernietigd en door middel van het evangelie
duidelijk gemaakt wat onvergankelijk leven is.
11 En ik ben aangesteld als verkondiger, apostel en leraar van dat
evangelie.
12 Daarom onderga ik dit lijden; maar ik schaam me niet, want ik weet
op Wie ik vertrouw en ik ben er zeker van dat Hij in staat is om tot het
aanbreken van zijn Dag te waken over hetgeen ik Hem heb toevertrouwd.
13 Houd je aan de gezonde woorden die je van mij hebt gehoord en blijf
bij het geloof en de liefde die Christus Jezus schenkt.
14 Waak, met de hulp van de Heilige Geest die in ons woont, over het
goede dat je is toevertrouwd.
15 Je weet dat iedereen in Asia mij in de steek heeft gelaten; ook Fygelus
en Hermogenes.
16 Ik bid dat de Heer zich zal ontfermen over de huisgenoten van
Onesiforus, want hij heeft mij vaak opgebeurd en schaamde zich niet voor
mijn gevangenschap.
17 Integendeel, toen hij in Rome was, zocht hij ijverig naar mij totdat hij
mij had gevonden.
18 Ik bid dat de Heer zich over Onesiforus zal ontfermen op de Dag van
de Heer. Je weet precies welke diensten hij heeft bewezen in Efeze.

2

1 Mijn kind, wees sterk door de genade die Christus Jezus schenkt.

2 Wat je van mij hebt gehoord in het bijzijn van veel getuigen, vertrouw
dat toe aan betrouwbare mensen, die het op hun beurt aan anderen zullen
kunnen leren.
3 Deel in het lijden, als een goed soldaat van Christus Jezus.
4 Niemand die in het leger dienstdoet, houdt zich bezig met de zorgen
van het dagelijks leven, hij wil enkel zijn meerderen ter wille zijn.
5 En een atleet wint geen erekrans als hij zich niet aan de spelregels houdt.
6 De hardwerkende boer hoort als eerste zijn aandeel van de oogst te
ontvangen.
7 Denk na over wat ik zeg, want de Heer zal je inzicht in dit alles geven.
8 Bedenk dat Jezus Christus, de afstammeling van David, is verrezen uit
de dood. Dat is het evangelie dat ik verkondig,
9 waarvoor ik lijden onderga en waarvoor ik zelfs ketenen draag als een
misdadiger. Maar de boodschap van God laat zich niet ketenen.
10 Daarom verdraag ik alles, omwille van de uitverkorenen, opdat ook
zij de redding mogen ontvangen die Christus Jezus schenkt, met daarbij de
eeuwige hemelse pracht.
11 De volgende verklaring is betrouwbaar: als wij met Hem gestorven
zijn, zullen we ook met Hem leven.
12 En als wij volharden, zullen we ook met Hem heersen. Als we Hem
verloochenen, zal Hij ons ook verloochenen.
13 Maar als wij Hem ontrouw zijn, blijft Hij trouw, want zichzelf
verloochenen kan Hij niet.
14 Blijf de mensen hieraan herinneren en verklaar in Gods aanwezigheid
dat ze niet moeten ruziën over woorden. Dat is niet nuttig en het leidt tot
de ondergang van de toehoorders.
15 Doe je uiterste best om Gods goedkeuring te verkrijgen, als een
arbeider die zich niet voor zijn werk hoeft te schamen, maar de boodschap
over de waarheid op de juiste wijze verkondigt.
16 Laat je niet in met goddeloze praatjes, want de mensen die ze
verspreiden zullen steeds goddelozer worden.
17 Hun woorden zaaien zich uit als kanker. Dat is onder andere het geval
bij Hymeneüs en Filetus.
18 Zij zijn van de waarheid afgeweken door te beweren dat de verrijzenis
van de doden reeds heeft plaatsgevonden; zo breken zij het geloof van
sommigen af.
19 Toch is het fundament dat God gelegd heeft stevig, en het draagt de
volgende opschriften: “De Heer kent de mensen die Hem toebehoren,” en:
“Laat ieder die de Heer aanroept, wijken van het kwaad.”
20 In een voornaam huis zijn er niet enkel voorwerpen van goud en zilver,
maar ook van hout en aardewerk; sommige voorwerpen zijn bedoeld voor
bijzondere gelegenheden, andere voor alledaags gebruik.
21 Als iemand zich van het kwaad heeft gereinigd, wordt hij een voorwerp
voor bijzondere gelegenheden, heilig gemaakt, nuttig voor zijn eigenaar,
bestemd voor allerlei goed werk.
22 Houd je verre van jeugdige verlangens en streef naar rechtvaardigheid,
geloof, liefde en vrede; doe dat samen met de mensen die God aanbidden
met een zuiver hart.
23 Laat je niet in met dwaze en onverstandige controverses; je weet dat
die tot ruzies leiden.

24 Gods dienaar mag niet ruziën; hij moet vriendelijk voor alle mensen
zijn, kunnen onderwijzen en verdraagzaam zijn.
25 Hij moet tegenstanders op zachtmoedige wijze terechtwijzen, want
misschien zal God hen tot inkeer brengen. En dan zullen ze de waarheid
erkennen
26 en ontsnappen uit de valstrik van de duivel, die hen zijn wil had
opgelegd.

3

1 Besef dat het leven moeilijk zal zijn tegen het einde van de tijd.
2 De mensen zullen egoïstisch zijn, verzot op geld, zelfingenomen, arro-
gant, lasterlijk, ongehoorzaam aan hun ouders, ondankbaar, goddeloos,
3 hardvochtig, onverzoenlijk, kwaadsprekend, onbeheerst, wreed,
kwaadwillig,
4 verraderlijk, onbezonnen, verwaand, met meer liefde voor het genot
dan voor God.
5 Ze zullen wel godsdienstig lijken, maar geen eerbied voor God hebben.
Blijf uit hun buurt.
6 Sommigen onder hen dringen families binnen en weten zwakwillige
vrouwen in te palmen – vrouwen die met zonden beladen zijn en zich door
allerlei verlangens laten leiden,
7 die zich voortdurend laten onderrichten maar nooit de waarheid leren
kennen.
8 Zoals Jannes en Jambres zich tegen Mozes verzetten, zo verzetten
deze mensen zich tegen de waarheid met hun verziekte denken en
ondeugdelijke geloof.
9 En net zoals zij zullen ze niet ver komen, want hun dwaasheid zal voor
iedereen duidelijk zijn.
10 Jij daarentegen hebt mijn onderwijs, levenswijze, toewijding, geloof,
geduld, liefde en volharding goed gevolgd.
11 Ook weet je van de vervolging en het lijden dat mij is overkomen in
Antiochië, Ikonium en Lystra. Die vervolging heb ik doorstaan en de Heer
heeft me uit dat alles gered.
12 Trouwens, iedereen die bij Christus Jezus wil horen en vol toewijding
aan God wil leven, zal vervolgd worden.
13 Slechte mensen en oplichters daarentegen zullen almaar slechter
worden; ze misleiden anderen en worden zelf misleid.
14 Maar jij, blijf bij hetgeen je geleerd hebt en waarvan je overtuigd bent.
Je weet van wie je het hebt geleerd.
15 Bovendien ken je vanaf je kindertijd de Heilige Schriften; die kunnen
je de wijsheid geven, die nodig is om te worden gered door in Christus Jezus
te geloven.
16 Alles wat in de Schriften staat is door God ingegeven en nuttig voor het
onderwijzen, weerleggen, corrigeren en opvoeden tot een oprecht leven,
17 opdat wie voor God leeft, volledig toegerust zal zijn om goed te doen.

4

1 Ik maan je aan in het bijzijn van God en van Christus Jezus, die over de
levenden en de doden zal oordelen wanneer Hij komt als Koning:
2 blijf de boodschap verkondigen, of het goed uitkomt of niet. Overtuig,
vermaan en bemoedig de mensen; onderwijs hen geduldig.

3 Er komt namelijk een tijd dat ze de gezonde leer niet zullen verdragen,
maar naar eigen goeddunken leraars zullen aanstellen, die hun zullen
vertellen wat ze graag willen horen.
4 Men zal niet meer naar de waarheid luisteren, maar naar verzinsels.
5 Wees jij daarentegen nuchter onder alle omstandigheden, aanvaard het
lijden, doe het werk van een evangelist en vervul trouw je taak.
6 Wat mij betreft, mijn leven wordt reeds als een drankoffer uitgegoten
en het tijdstip van mijn heengaan nadert.
7 Ik heb de goede strijd gestreden, ik heb de wedloop uitgelopen en ik heb
het geloof behouden.
8 Nu ligt de gerechtigheid voor mij klaar, als een erekrans waarmee de
Heer, de rechtvaardige Rechter, mij zal belonen op zijn Dag, en niet alleen
mij, maar ieder die vol verlangen uitkijkt naar zijn komst.
9 Doe je best om vlug naar mij toe te komen,
10 want Demas heeft mij verlaten uit liefde voor de huidige wereld.
Hij is naar Tessalonica vertrokken, Crescens naar Galatië, en Titus naar
Dalmatië.
11 Alleen Lukas is hier bij mij. Haal Markus op en breng hem met je mee,
want hij zal mij goed kunnen helpen met het werk.
12 Tychikus heb ik naar Efeze gezonden.
13 Als je komt, breng dan de mantel mee die ik bij Karpus in Troas heb
laten liggen, en ook de boekrollen, vooral die van perkament.
14 Alexander de metaalbewerker heeft mij veel kwaad berokkend. De
Heer zal hem zijn verdiende loon geven voor wat hij heeft gedaan.
15 Wees jij ook voor hem op je hoede, want hij heeft onze verkondiging
sterk tegengewerkt.
16 Bij mijn eerste verdediging heeft niemand mij bijgestaan. Ze hebben
me allemaal in de steek gelaten; ik bid dat het hun niet zal worden
verweten.
17 De Heer heeft mij bijgestaan en mij kracht gegeven, zodat ik de
boodschap ten volle kon verkondigen en alle niet-Joden haar konden horen.
Ik ben uit de ‘muil van de leeuw’ gered.
18 De Heer zal mij beschermen, bij iedere aanval, en mij veilig naar zijn
hemels koninkrijk brengen. Hem komt voor eeuwig en altijd de hoogste
eer toe. Amen.
19 Groet Prisca en Aquila en de huisgenoten van Onesiforus.
20 Erastus is in Korinte gebleven, Trofimus heb ik ziek in Miletus
achtergelaten.
21 Doe je best om voor de winter te komen. Eubulus groet je, en ook
Pudens, Linus, Claudia en alle andere broeders en zusters.
22 Ik wens jullie de nabijheid en genade van de Heer toe.

De brief aan Titus

1 Van: Paulus, dienaar van God en apostel van Jezus Christus, gezonden
om het geloof van Gods uitverkorenen te versterken en hun kennis van de
waarheid te verdiepen, zodat zij kunnen leven in eerbied voor God
2 en in de verwachting van het eeuwig leven, dat reeds voor het begin
van de tijd is beloofd door de God die nooit liegt.
3 Het nieuws hierover wordt nu, op de door Hem gekozen tijd, bekendgemaakt door middel van de verkondiging – een taak die mij is toevertrouwd
op gezag van God, onze redder.
4 Aan: Titus, die door ons gemeenschappelijk geloof mijn ware kind is
geworden.
Ik wens je de genade en vrede van God, de Vader, en van Christus Jezus,
onze redder toe.
5 Ik had je op Kreta achtergelaten met de opdracht, de nog niet geregelde
zaken in orde te brengen door in elke stad oudsten aan te stellen.
6 Dit moeten onberispelijke mannen zijn, trouwe huwelijkspartners,
van wie de kinderen gelovig zijn en geen reputatie van losbandigheid of
opstandigheid hebben.
7 Als beheerder van Gods gezin moet de verantwoordelijke van de
kerkgemeenschap onberispelijk zijn: niet arrogant, niet driftig, geen
alcoholist, niet opvliegend, niet uit op onrechtmatige winst,
8 maar gastvrij, deugdzaam, bedachtzaam, integer, zuiver, beheerst.
9 Hij moet vasthouden aan de betrouwbare boodschap zoals die hem
geleerd is; dan zal hij in staat zijn anderen te bemoedigen met de gezonde
leer en terecht te wijzen wie daar tegen ingaat.
10 Er zijn veel opstandige mensen. Het zijn praatjesmakers en bedriegers,
in het bijzonder zij die de besnijdenis verkondigen.
11 Die mensen moet het zwijgen worden opgelegd, want ze richten hele
families te gronde door verkeerde leer te brengen, en dat uit schandalig
winstbejag.
12 Een van hun eigen profeten heeft gezegd: “Kretenzen liegen altijd. Ze
zijn wilde beesten, luie veelvraten.”
13 Die getuigenis is waar. Wijs hen daarom streng terecht, opdat hun
geloof gezond zal zijn
14 en ze geen aandacht zullen schenken aan Joodse mythes of
voorschriften van mensen die de waarheid de rug toekeren.
15 Alles is rein voor wie zelf rein is, maar voor mensen die onrein
en ongelovig zijn, is niets rein; zowel hun verstand als hun geweten is
verontreinigd.
16 Ze beweren dat ze God kennen, maar hun daden spreken dat tegen. Ze
zijn weerzinwekkend, ongehoorzaam en niet in staat om iets te doen dat
goed is.

2

1 Jij daarentegen, verkondig wat overeenstemt met de gezonde leer.
2 Leer oudere mannen dat ze nuchter, eerbaar en bedachtzaam moeten
zijn, gezond in hun geloof, liefdebetoon en volharding.

3 Voor oudere vrouwen geldt dat hun gedrag eerbiedig moet zijn: ze
mogen niet kwaadspreken en niet aan wijn verslaafd zijn, maar moeten
anderen bijbrengen wat goed is.
4 Dan kunnen ze de jongere vrouwen leren om hun man en kinderen lief
te hebben,
5 en bedachtzaam, zuiver, vriendelijk en zorgzaam in het huishouden te
zijn en het gezag van hun man te erkennen, opdat Gods evangelie niet in
een kwaad daglicht wordt gesteld.
6 Wat de jonge mannen betreft: hen moet je aanmoedigen om bezonnen
te zijn.
7 Geef hun in alle opzichten het voorbeeld in het goeddoen. Zorg ook dat
je onderwijs zuiver en waardig is.
8 Je woorden moeten gezond en onbetwistbaar zijn, opdat tegenstanders
beschaamd zullen staan omdat ze niets slechts over ons kunnen zeggen.
9 Slaven moeten het gezag van hun meester erkennen, door hem in alle
opzichten tevreden te stellen zonder tegen te spreken,
10 en door hem niet te bestelen, maar zich volkomen oprecht en
betrouwbaar te betonen. Dan strekken ze in alle opzichten het onderwijs
over God, onze redder, tot eer.
11 Gods genade is verschenen om redding te brengen voor alle mensen.
12 Deze genade leert ons, goddeloosheid en wereldse verlangens af te
wijzen, een bezonnen, oprecht en aan God toegewijd leven te leiden in de
huidige wereld,
13 en vol blijde verwachting uit te kijken naar de verschijning van de
hemelse pracht van onze grote God en redder, Jezus Christus.
14 Hij heeft zichzelf voor ons gegeven, om ons van alle zonde vrij te kopen
en van ons een volk te maken dat zuiver is, Hem toebehoort en zich inspant
om goede daden te doen.
15 Dat is wat je moet verkondigen. Gebruik je gezag om de mensen te
bemoedigen en terecht te wijzen en laat niemand op je neerkijken.

3

1 Breng de mensen in herinnering dat ze het gezag van overheden en
machthebbers moeten erkennen, en dat ze gehoorzaam moeten zijn en
altijd bereid om goed te doen.
2 Ze mogen niemand belasteren, maar moeten vredelievend en vrien-
delijk zijn en aan alle mensen zachtmoedigheid betonen.
3 Want vroeger waren ook wij dwaas, ongehoorzaam, misleid, verslaafd
aan allerlei passies en lusten; we leidden een leven van kwaadaardigheid
en afgunst; we haatten en verachtten elkaar.
4 Maar toen de goedheid en mensenliefde van onze redder en God
verscheen,
5 heeft Hij ons gered; niet op grond van rechtvaardige daden die wij
hadden gedaan, maar uit mededogen. Hij heeft ons gereinigd door de
wedergeboorte en vernieuwd door de Heilige Geest.
6 Door Jezus Christus, onze redder, heeft God de Heilige Geest overvloedig
over ons uitgestort,
7 opdat wij zouden leven in de verwachting van het eeuwig leven dat God
ons heeft beloofd. En dat alles omdat wij door Gods genade met Hem in het
reine zijn gebracht.

8 Deze woorden zijn betrouwbaar en ik wil graag dat je er met overtuiging
over spreekt, opdat de mensen die op God vertrouwen zich gaan toeleggen
op het doen van wat goed is; dat is goed en nuttig voor alle mensen.
9 Laat je niet in met dwaze controverses, lijsten van voorouders of met
ruzie en onenigheid over de Wet, want dat heeft geen enkel nut.
10 Als iemand verdeeldheid blijft zaaien nadat hij een eerste en een
tweede keer is terechtgewezen, moet je niet meer met hem omgaan,
11 want je weet dat zo iemand verdorven is en dat hij met zijn zonden
zijn eigen veroordeling op de hals haalt.
12 Doe je uiterste best om bij mij in Nikopolis te komen zodra ik Artemas
of Tychikus naar je toe gestuurd heb, want ik heb besloten om daar de
winter door te brengen.
13 Doe je uiterste best om Zenas de Wetgeleerde en Apollos goed voor hun
reis toe te rusten, zodat het hun aan niets zal ontbreken.
14 Onze mensen moeten ook leren om zich toe te leggen op het doen van
wat goed is; dan wordt in levensbehoeften voorzien en is hun leven niet
vruchteloos.
15 Iedereen die hier bij mij is, groet je. Groet onze gelovige vrienden. Ik
wens jullie allen genade toe.

De brief aan Filemon

1 Van: Paulus, gevangene omwille van Christus Jezus, en onze broeder
Timoteüs.
Aan: onze geliefde collega Filemon,
2 onze zuster Apfia en onze strijdmakker Archippus; en aan de kerkge-
meenschap die in jouw huis bijeenkomt.
3 Ik wens jullie de genade en vrede van God, onze Vader, en van de Heer
Jezus Christus toe.
4 Telkens wanneer ik voor je bid, dank ik mijn God,
5 want ik heb gehoord van je geloof in de Heer Jezus en van je
liefdebetoon aan ieder die bij Hem hoort.
6 Ik bid dat ons gemeenschappelijk geloof jou in staat zal stellen te
begrijpen welke goede dingen God in je leven doet omwille van Christus.
7 Je liefdebetoon verheugt en bemoedigt mij ten zeerste, want door jou,
beste broeder, zijn zij die bij Hem horen innerlijk versterkt.
8 En hoewel ik onder de christenen over voldoende aanzien beschik om
je te gebieden het juiste te doen,
9 doe ik liever een beroep op je liefde. Dus vraag ik, Paulus, een oude
man die gevangen zit omwille van Christus Jezus, jou om een gunst.
10 Die gunst betreft mijn kind Onesimus. Tijdens mijn gevangenschap
ben ik zijn vader geworden.
11 Vroeger was hij weliswaar nutteloos voor jou, maar nu is hij zeer nuttig
voor jou en ook voor mij.
12 Hierbij stuur ik hem, mijn hart, naar jou terug,
13 hoewel ik hem liever bij me had gehouden om, namens jou, voor mij
te zorgen nu ik voor het evangelie gevangen zit.
14 Ik wil echter niets doen zonder jouw instemming, want zo doe je je
goede daad vrijwillig en niet uit dwang.
15 Misschien was hij een tijdlang bij je vandaan opdat je hem voorgoed
zou terugkrijgen.
16 Niet als slaaf, maar als iemand die meer is dan een slaaf, een geliefde
broeder – vooral voor mij, maar nog meer voor jou, en dat niet alleen in
menselijk opzicht maar ook als christen.
17 Dus als je je met mij verbonden weet, verwelkom hem dan zoals je mij
zou verwelkomen.
18 En als hij je iets heeft misdaan of je iets schuldig is, verreken het dan
met mij.
19 Ik, Paulus, schrijf dit eigenhandig: ik zal je terugbetalen. Ik hoef je
echter niet te vertellen dat jij je leven aan mij te danken hebt.
20 Beste broeder, doe mij deze gunst omwille van de Heer en bemoedig
mij omwille van Christus.
21 Ik schrijf je in het vertrouwen op je medewerking, want ik weet dat je
zelfs meer zal doen dan ik vraag.
22 En nog iets: maak een logeerplek voor me klaar, want ik hoop dat ik
dankzij jullie gebeden aan jullie zal worden teruggegeven.
23 Epafras, die samen met mij gevangen zit omwille van Christus Jezus,
groet jullie.
24 Ook mijn collega's Markus, Aristarchus, Demas en Lukas groeten jullie.

25 Ik wens jullie de genade van de Heer Jezus Christus toe.

De brief aan de Hebreeën

1 In het verleden heeft God op allerlei verschillende manieren tot onze
voorouders gesproken via de profeten.
2 Maar nu, aan het einde van de tijd, spreekt Hij tot ons door de Zoon,
die door Hem is aangesteld tot uiteindelijke eigenaar van alles wat bestaat.
Ook heeft Hij door Hem het heelal gemaakt.
3 De Zoon is de afstraling van Gods luister en de afspiegeling van zijn
wezen. Hij onderhoudt alles wat bestaat met zijn krachtig bevel en nadat
Hij het mogelijk heeft gemaakt om van onze zonden te worden gereinigd,
heeft Hij plaatsgenomen aan de rechterzijde van de allerhoogste Majesteit.
4 De Zoon heeft een hogere positie verkregen dan de engelen, en een
naam die de hunne overstijgt.
5 Immers, tegen wie van de engelen heeft God ooit gezegd: “Jij bent mijn
Zoon, vandaag heb Ik Je verwekt”, of ook: “Ik zal zijn Vader zijn en Hij zal
mijn Zoon zijn”?
6 Bovendien zei God, toen Hij de Eerstgeboren Zoon naar de wereld
stuurde: “Hem moeten al Gods engelen aanbidden.”
7 Over de engelen zegt God: “Hij maakt dat zijn engelen zijn als de wind
en zijn dienaren als vuurvlammen”,
8 maar over de Zoon zegt Hij: “Uw troon, o God, houdt stand voor eeuwig
en altijd” en: “U heerst in alle rechtvaardigheid over uw koninkrijk.
9 U houdt van gerechtigheid en haat wetteloosheid. Daarom, o God, heeft
uw God U boven uw metgezellen gesteld en U met vreugde gezalfd als met
olie.”
10 Ook zegt God: “In het begin legde U, Heer, de fundering van de aarde;
ook de hemelen zijn door U gemaakt.
11 Zij zullen vergaan, maar U blijft bestaan. Als een kledingstuk zullen ze
verslijten.
12 Als een mantel zal U hen oprollen, als een kledingstuk zullen ze worden
verwisseld; maar U blijft altijd dezelfde en er komt geen einde aan uw
bestaan.”
13 Tegen wie van de engelen heeft God ooit gezegd: “Neem plaats aan mijn
rechterzijde, totdat Ik je vijanden aan je heb onderworpen.”?
14 Integendeel, alle engelen zijn geesten in dienst van God; ze worden
uitgezonden ten behoeve van de mensen die de redding zullen ontvangen.

2

1 Om die reden moeten we meer aandacht schenken aan de boodschap
die we gehoord hebben, opdat we niet uit koers raken.
2 De boodschap die eertijds door engelen werd overgebracht had zoveel
gezag dat iedere overtreding en alle ongehoorzaamheid rechtmatig werd
bestraft.
3 En als wij zoiets belangrijks als de redding zouden negeren, hoe zouden
wij dan ontkomen? Immers, de redding werd aangekondigd door de Heer,
is voor ons bevestigd door de mensen die de aankondiging hoorden,
4 en wordt door God bekrachtigd met wonderen, tekenen, allerlei
machtige daden en met gaven van de Heilige Geest, die Hij naar eigen
believen uitdeelt.

5 God heeft de toekomstige wereld, waarover wij het hier hebben, niet
onder het gezag van engelen geplaatst.
6 Integendeel, iemand heeft ergens verklaard: “Wat is de mens dat U aan
hem denkt, of het mensenkind, dat U zich om hem bekommert?
7 U heeft hem korte tijd onder de engelen geplaatst, U heeft hem gekroond
met luister en eer.
8 Alles heeft U onder zijn gezag gesteld.” Als alles onder zijn gezag is
gesteld, is er niets dat niet onder zijn gezag valt. Toch zien we momenteel
nog niet dat alles onder zijn gezag is gesteld.
9 Wel zien we dat Jezus, die korte tijd onder de engelen is geplaatst, met
luister en eer is gekroond omdat Hij de dood heeft ondergaan. Hij is dus,
omdat God genadig is, voor iedereen gestorven.
10 God, voor Wie en dankzij Wie alles bestaat, wil velen als zijn kinderen
laten delen in zijn luister. Daarom vond Hij het gepast dat Jezus, die hun
redding bewerkstelligde, zijn einddoel zou bereiken door te lijden.
11 Hij die heilig maakt en zij die door Hem heilig gemaakt worden, komen
allen voort uit dezelfde Vader. Daarom schaamt Jezus zich niet, hen zijn
broeders en zusters te noemen.
12 Hij zegt namelijk: “Ik zal aan mijn broeders en zusters bekendmaken
wie U bent; ik zal U lofzingen in de samenkomst.”
13 En ook: “Op Hem stel ik mijn vertrouwen”, en verder: “Hier ben ik met
de kinderen die God Mij heeft gegeven.”
14 Omdat deze kinderen mensen van vlees en bloed zijn, is Hij mens
geworden zoals zij, om door zijn sterven de heerser over de dood – dat
is de duivel – te onttronen.
15 Zo heeft Hij hen bevrijd, die wegens hun angst voor de dood hun leven
lang als slaven hadden geleefd.
16 Het is duidelijk dat Hij niet engelen te hulp schiet, maar de afstam-
melingen van Abraham.
17 Daarom moest Hij in alle opzichten aan zijn broeders en zusters gelijk
worden, om als een genadige, trouwe hogepriester in dienst van God
vergeving van zonden tot stand te brengen voor het volk.
18 Omdat Hij zelf heeft geleden toen Hij op de proef werd gesteld, is Hij
in staat om bij te staan wie ook op de proef gesteld worden.

3

1 Daarom, aan God toegewijde broeders en zusters, deelgenoten aan de
hemelse roeping, bedenk dat Jezus, de apostel en hogepriester van het
geloof dat wij belijden,
2 trouw was aan Degene die Hem had aangesteld, zoals ook Mozes trouw
dienst heeft gedaan in heel Gods huis.
3 Maar zoals de bouwer van een huis meer eer krijgt dan het huis zelf, zo
verdient Jezus meer eer dan Mozes.
4 Ieder huis wordt door iemand gebouwd, maar de bouwer van alles is
God.
5 Door trouw zijn taak als dienaar in heel Gods huis te vervullen, getuigde
Mozes van hetgeen later verkondigd zou worden.
6 Christus daarentegen is trouw als de Zoon die over het huis is
aangesteld. En dat huis zijn wij, als wij tenminste blijmoedig vasthouden
aan de verwachting waarop we zo fier zijn.
7 Daarom, zoals de Heilige Geest zegt: “Als jullie vandaag zijn stem horen,

8 wees dan niet eigenzinnig, zoals bij de opstand in de woestijn, toen jullie
Mij uitdaagden.
9 Hoewel jullie voorouders mijn daden hadden gezien, daagden ze Mij uit
en tergden ze Mij,
10 veertig jaar lang. Daarom werd Ik kwaad op die mensen. Ik zei: 'Hun
hart dwaalt voortdurend af, in plaats van de weg te volgen die Ik wijs.'
11 Ik was zo kwaad dat Ik zwoer dat ze de rust die Ik aanbied nooit zouden
ervaren."
12 Zorg er dus voor, broeders en zusters, dat niemand van jullie zich met
een zondig, ongelovig hart afkeert van de God die het leven geeft.
13 Moedig elkaar iedere dag aan, zolang we het nog over "vandaag"
kunnen hebben, opdat niemand van jullie zich door zonde laat misleiden
en eigenzinnig wordt.
14 Wij mogen delen in alles wat van Christus is, als we tenminste tot het
einde stevig vasthouden aan onze aanvankelijke overtuiging.
15 Zoals er is gezegd: "Als jullie vandaag zijn stem horen, wees dan niet
eigenzinnig."
16 Wie waren het die in opstand kwamen hoewel ze Gods stem hadden
gehoord? Waren dat niet allen die onder leiding van Mozes uit Egypte
waren vertrokken?
17 En op wie was God veertig jaar lang kwaad? Waren dat niet zij die
hadden gezondigd en van wie de lijken in de woestijn zijn achtergebleven?
18 En aan wie verklaarde God dat ze de rust die Hij aanbiedt niet zouden
ervaren? Waren dat niet zij die ongehoorzaam waren?
19 We zien dus dat ze die rust niet konden ervaren wegens hun ongeloof.

4

1 De belofte dat we de rust die God aanbiedt mogen ervaren is nog steeds
van kracht. Waak er dus over dat niemand van jullie alsnog blijkt tekort te
schieten.
2 Want net als zij eertijds, hebben ook wij het goede nieuws gehoord. Het
horen van de boodschap heeft hen echter niet gebaat, omdat het horen bij
hen niet gepaard ging met geloof.
3 Wij die tot geloof gekomen zijn, hebben die rust wél ervaren. Het is
zoals God heeft gezegd: "Ik was zo kwaad dat Ik zwoer dat ze de rust die
Ik aanbied nooit zouden ervaren." En dat terwijl Gods werk al sinds de
schepping van de wereld af is.
4 Hij zegt ergens over de zevende dag: "En op de zevende dag vond God
rust van al het werk dat Hij gedaan had."
5 Maar hier lezen we: "Ze zullen de rust die Ik aanbied nooit ervaren."
6 De mogelijkheid om die rust te ervaren bestaat dus nog, maar zij die
aanvankelijk het goede nieuws over de rust hadden gehoord, mochten die
niet ervaren.
7 Daarom heeft God opnieuw een dag aangeduid die als "vandaag" geldt.
Zoals we hebben gezien zei Hij veel later bij monde van David: "Als jullie
vandaag zijn stem horen, wees dan niet eigenzinnig."
8 Als Jozua hun die rust zou hebben gegeven, dan zou God later niet over
een tweede kans hebben gesproken.
9 Er blijft dus een sabbatsrust beschikbaar voor Gods volk.
10 Want wie Gods rust heeft ervaren, mag rust vinden van het werk dat
hij heeft gedaan, zoals God rust vond van het werk dat Hij had gedaan.

11 Laten we daarom ons best doen om die rust te ervaren – laat niemand
te gronde gaan door het voorbeeld van ongehoorzaamheid te volgen dat de
Israëlieten destijds hebben gegeven.
12 Wat God zegt is namelijk levend, krachtig en scherper dan eender welk
tweesnijdend zwaard. Het snijdt diep, tot waar zowel ziel en geest als
gewrichten en merg elkaar raken, en het kan onze diepste gedachten en
motieven ontleden.
13 Niets van wat geschapen is, is voor Hem verborgen; het is allemaal
open en bloot zichtbaar voor Hem aan Wie we verantwoording zullen
moeten afleggen.
14 Wij hebben een verheven hogepriester, die de hemel is binnengegaan:
Jezus, de Zoon van God. Laten we daarom vasthouden aan het geloof dat
we belijden.
15 Wij hebben immers geen hogepriester die niet kan meevoelen met
onze zwakheden, maar een die in alle opzichten net als wij op de proef
is gesteld, echter zonder te zondigen.
16 Laten we daarom vrijmoedig de troon van de genadige God benaderen,
opdat we, telkens wanneer we hulp nodig hebben, mededogen en genade
mogen ontvangen.

5

1 Iedere hogepriester wordt uit de mensen gekozen en wordt aangesteld
om hen bij God te vertegenwoordigen door geschenken en offers te brengen
voor hun zonden.
2 Omdat de hogepriester zelf ook maar een zwak mens is, kan hij begrip
opbrengen voor wie uit onwetendheid iets verkeerds heeft gedaan.
3 Daarom moet hij niet enkel offers brengen voor de zonden van het volk,
maar ook voor zijn eigen zonden.
4 Niemand eigent zich die waardigheid toe; men wordt er door God voor
geroepen, zoals Aäron destijds.
5 Dit geldt ook voor Christus. Hij kende zichzelf niet de eer toe om
hogepriester te worden, het was God die tegen Hem zei: “Jij bent mijn Zoon,
vandaag heb Ik Je verwekt.”
6 Elders zegt Hij: “Jij bent priester voor altijd, zoals Melchizedek.”
7 Toen Jezus nog op aarde was, bad en smeekte Hij onder luid geroep en
onder tranen tot de God die Hem van de dood kon redden. En Hij werd
verhoord wegens zijn grote eerbied voor God.
8 Hoewel Hij de Zoon van God was, moest Hij, door te lijden, ervaren wat
gehoorzaamheid betekent.
9 En toen Hij zijn einddoel had bereikt, werd Hij de bron van eeuwige
redding voor allen die Hem gehoorzamen,
10 omdat Hij door God was uitgeroepen tot hogepriester zoals
Melchizedek dat was.
11 Hierover kunnen we veel meer zeggen, maar het is moeilijk uit te
leggen omdat jullie zo traag van begrip zijn.
12 Jullie hadden allang leraars moeten zijn, maar in plaats daarvan
hebben jullie nood aan iemand die jullie opnieuw de eerste beginselen kan
bijbrengen van de dingen die God heeft geopenbaard. Jullie hebben melk
nodig in plaats van vast voedsel.
13 Ieder die van melk leeft, heeft nog niet geleerd wat goed en kwaad is;
hij is nog een baby.

14 Maar voor volwassenen is er vast voedsel; omdat zij hun inzicht
door gebruik hebben geoefend, kennen zij het onderscheid tussen goed en
kwaad.

6

1 Laten we daarom de beginselen van het onderwijs over Christus achter
ons laten en ons volop richten op het volwassen-zijn. We gaan dus niet
opnieuw het fundament leggen, dat bestaat uit de bekering van het gedrag
dat tot de dood leidt, en uit het geloof in God,
2 evenals de leer over de doop, de handoplegging, de verrijzenis van de
doden en de eeuwige veroordeling.
3 Laten we dat dus doen, als God het toelaat.
4 Het is namelijk onmogelijk voor iemand wiens ogen zijn geopend en die
van het hemelse geschenk heeft geproefd, die deel heeft gekregen aan de
Heilige Geest,
5 die van de goedheid van Gods woorden en de kracht van de toekomstige
wereld heeft geproefd,
6 en die vervolgens afvallig is geworden, om zijn bekering over te doen.
Zo zou je immers de Zoon van God opnieuw kruisigen en schande aandoen.
7 Land waarop dikwijls regen valt en dat voor de landbouwers nuttige
gewassen oplevert, wordt door God gezegend.
8 Maar als het doornen en distels voortbrengt, is het waardeloos en loopt
het de kans om vervloekt te worden en uiteindelijk te worden verbrand.
9 Beste vrienden, wij spreken wel zo, maar we zijn ervan overtuigd dat
jullie iets beters wacht – jullie redding.
10 God is niet onrechtvaardig; Hij zal niet vergeten wat jullie uit liefde
voor Hem hebben gedaan door je medechristenen keer op keer bij te staan.
11 Het is ons verlangen dat ieder van jullie tot het einde toe dezelfde
ijver aan de dag zal leggen en dat onze verwachting volkomen zal worden
verwezenlijkt.
12 Word dus niet passief, maar neem een voorbeeld aan degenen die het
beloofde hebben verkregen door te geloven en geduldig te zijn.
13 Toen God zijn belofte aan Abraham deed, kon Hij niet zweren bij
iemand die belangrijker was dan Hij. Daarom zwoer Hij bij zichzelf:
14 “Ik zal je met zegeningen overladen en je talloze afstammelingen
geven.”
15 En zo, door geduld te hebben, heeft Abraham het beloofde verkregen.
16 Mensen zweren altijd bij iemand die belangrijker is dan henzelf, en
ieder menselijk geschil kan worden beslecht door een verklaring met een
eed te bekrachtigen.
17 En omdat God wilde dat zij die het beloofde zouden ontvangen er
goed van doordrongen zouden zijn dat zijn plan niet zou veranderen,
bekrachtigde Hij zijn belofte met een eed.
18 Voor ons die onze toevlucht hebben genomen tot de God die onmo-
gelijk zou liegen, vormen deze onherroepelijke eed en belofte een sterke
aansporing om vast te houden aan onze toekomstverwachting.
19 Die is als een anker voor onze ziel; ze ligt vast, is betrouwbaar en geeft
toegang tot de ruimte achter het tempelgordijn,
20 waar Jezus, die voor eeuwig een hogepriester als Melchizedek is
geworden, vóór ons en ten behoeve van ons is binnengegaan.

7

1 Het was deze Melchizedek – koning van Salem en priester van God,
de Allerhoogste – die Abraham tegemoet ging en zegende toen deze de
koningen had verslagen.
2 Abraham gaf hem toen een tiende deel van de buit. Ten eerste betekent
de naam Melchizedek: koning die gerechtigheid brengt. Ten tweede is hij
koning van Salem; dat wil zeggen: koning die vrede brengt.
3 Zijn vader, moeder of stamboom worden niet vermeld en ook niet zijn
geboorte of overlijden. Daarin lijkt hij op de Zoon van God: hij blijft voor
altijd priester.
4 Bedenk eens hoe belangrijk hij was: zelfs Abraham, de stamvader van
ons volk, gaf hem een tiende deel van zijn buit.
5 De Wet stipuleert dat de afstammelingen van Levi die priester worden,
tienden moeten heffen van het volk, dus van hun eigen mensen, hoewel
die van Abraham afstammen.
6 Maar deze man die niet van Levi afstamde, hief toch een tiende deel
van Abraham, aan wie de beloften waren gedaan, en zegende hem.
7 Zoals niemand ontkent, is het altijd de mindere die door de meerdere
wordt gezegend.
8 Gewoonlijk worden tienden geheven door sterfelijke mensen, maar in
het geval van Melchizedek wordt verklaard dat hij nog leeft.
9 Men kan zeggen dat Levi, die tienden ontving, zelf ook tienden heeft
betaald via Abraham,
10 aangezien hij zich nog in Abrahams lichaam bevond toen Melchizedek
Abraham tegemoet ging.
11 Als het Levitische priesterschap, waaronder het volk Israël de Wet had
ontvangen, volmaakt geweest zou zijn, dan zou er toch geen nood zijn aan
de komst van een andere priester, die is zoals Melchizedek en niet zoals
Aäron?
12 Want een wijziging van het priesterschap vereist ook een wijziging van
de wetgeving.
13 Die andere priester over Wie het hier gaat, behoorde tot een andere
stam. Niemand van die stam heeft ooit dienstgedaan bij het altaar.
14 Het is duidelijk dat onze Heer afstamde van Juda, en over die stam
heeft Mozes niets gezegd in verband met priesters.
15 Maar het wordt nog duidelijker wanneer we bedenken dat Hij, de
andere priester die gekomen is, op Melchizedek lijkt.
16 Hij is niet priester geworden op basis van een regel die menselijke
afstamming vereist, maar door de kracht van zijn onvergankelijk leven.
17 Er wordt namelijk over Hem verklaard: “Jij bent priester voor altijd,
zoals Melchizedek.”
18 Er wordt dus een eerder voorschrift afgeschaft omdat het niet doeltr-
effend of nuttig is –
19 de Wet heeft immers in geen enkel opzicht het volkomene gebracht –
en vervangen door de verwachting van iets beters.
20 Dit is trouwens niet gebeurd zonder dat er een eed werd gezworen.
Anderen zijn priester geworden zonder dat er sprake was van een eed.
21 Jezus daarentegen werd priester met een eed, toen van Hem werd
gezegd: “De Heer heeft gezworen en Hij zal het niet herroepen: Jij bent
priester voor altijd.”
22 Daarom staat Jezus garant voor een beter verbond.

23 Er zijn veel Levitische priesters geweest; omdat ze stierven konden zij
hun dienst niet voortzetten.
24 Maar omdat Jezus er altijd zal zijn, blijft Hij voor altijd priester.
25 Daarom is Hij volkomen in staat om de mensen te helpen die via Hem
God benaderen; Hij is immers altijd in leven om voor hen te pleiten.
26 Hij is het soort hogepriester dat wij nodig hadden: zuiver, schuldloos
en onbedorven, anders dan de zondige mensen en verheven tot de hoogste
plaats in de hemel.
27 In tegenstelling tot de andere hogepriesters hoeft Hij niet elke dag
offers te brengen, eerst voor zijn eigen zonden en vervolgens voor die van
het volk. Toen Hij zichzelf offerde, deed Hij dat immers eens en voor altijd.
28 De mensen die op grond van de Wet als hogepriesters zijn aangesteld,
zijn zwak, maar de Zoon is aangesteld op grond van de eed die na de Wet
kwam, en Hij is de eeuwige, volmaakte hogepriester.

8

1 Wat we tot nu toe hebben besproken komt hierop neer: we hebben een
hogepriester die aan de rechterzijde van de koningstroon in de hemel heeft
plaatsgenomen,
2 en die dienstdoet in het heiligdom, de ware tabernakel, de tent die niet
door mensen maar door de Heer is opgericht.
3 Iedere hogepriester wordt aangesteld om geschenken en offers te
brengen, en ook deze Hogepriester moest iets hebben om te offeren.
4 Als Hij op aarde zou zijn, zou Hij zelfs geen priester zijn, want hier zijn
al priesters die offers brengen volgens de voorschriften van de Wet.
5 Zij vereren een kopie, een schaduw van de hemelse werkelijkheid.
Daarom is tegen Mozes gezegd, toen hij de tabernakel zou inrichten: “Zorg
ervoor dat je alles maakt volgens het voorbeeld dat op de berg aan je is
getoond.”
6 In feite heeft Jezus een belangrijker taak gekregen, als bemiddelaar van
een beter verbond dat gebaseerd is op betere beloften.
7 Als met het eerste verbond niets mis zou zijn, dan zou er geen reden
zijn om naar iets anders te zoeken.
8 Maar God berispt de Israëlieten met de woorden: “Er komt een tijd, zegt
de Heer, dat Ik een nieuw verbond sluit met het volk van Israël en met het
volk van Juda.
9 Het zal niet zijn zoals het verbond dat Ik met hun voorouders sloot, toen
Ik hen bij de hand nam om hen uit Egypte weg te leiden. Zij hebben dat
verbond niet nageleefd en daarom heb Ik Me van hen afgekeerd, zegt de
Heer.
10 Maar dit is het verbond dat Ik met het volk Israël zal sluiten, zegt de
Heer: Ik zal mijn wetten in hun verstand leggen en in hun hart schrijven;
Ik zal hun God zijn en zij zullen mijn volk zijn.
11 Niemand zal zijn volksgenoot meer hoeven onderrichten of tegen zijn
verwanten hoeven zeggen: ‘Leer de Heer kennen’, want iedereen – van de
geringste tot de aanzienlijkste – zal Mij kennen.
12 Ik zal hun wandaden vergeven en niet langer aan hun zonden denken.”
13 Door dit verbond nieuw te noemen, heeft Hij het eerste verouderd
verklaard, en wat verouderd is en zijn tijd heeft gehad, zal spoedig
verdwijnen.

9

1 Het eerste verbond bevatte voorschriften voor de rituelen en ook een
aards heiligdom.
2 Er werd namelijk een tabernakel ingericht en in de voorste ruimte
daarvan stonden de kandelaar en de tafel met het gewijde brood; deze
ruimte wordt het Heilige genoemd.
3 Achter het tweede gordijn bevond zich een tweede ruimte; deze wordt
het Allerheiligste genoemd.
4 Hier stonden het gouden reukofferaltaar en de Ark van het Verbond. De
Ark was volledig met goud overtrokken en bevatte een kruik met manna,
de staf van Aäron die gebloeid had en de schrijftabletten met de tekst van
het verbond.
5 Boven de ark bevonden zich de cherubs; zij staan symbool voor Gods
hemelse pracht. Hun vleugels overschaduwden het deksel van de ark, dat
symbool staat voor de verzoening. Maar op deze zaken kunnen we nu niet
dieper ingaan.
6 In de aldus ingerichte tabernakel gingen de priesters keer op keer de
eerste ruimte binnen om de rituelen uit te voeren.
7 Enkel de hogepriester ging de tweede ruimte binnen; dat gebeurde
eenmaal per jaar. Hij nam altijd bloed mee, dat hij offerde voor zichzelf
en voor de zonden die het volk had begaan zonder het te beseffen.
8 Hiermee maakt de Heilige Geest duidelijk dat de toegang tot het
ware heiligdom nog niet is opengesteld zolang de eerste tabernakel nog
dienstdoet.
9 De eerste tabernakel staat symbool voor wat er vandaag gebeurt: er
worden allerlei offers gebracht, maar die kunnen het geweten van de
persoon die de offers brengt niet volkomen zuiveren.
10 De voorschriften betreffen enkel uiterlijke zaken – voedsel, drank en
verschillende rituele wassingen – en ze blijven van kracht tot het tijdstip
waarop een nieuw stelsel wordt ingevoerd.
11 Maar nu is Christus verschenen, als hogepriester van het goede dat zou
komen. Hij is de betere, volmaakte tabernakel doorgegaan, die niet door
mensenhanden is gemaakt en niet tot deze schepping behoort.
12 Hij heeft onze redding bewerkstelligd door eens en voor altijd het
heiligdom binnen te gaan – niet met bloed van bokken en jonge stieren
maar met zijn eigen bloed.
13 Het bloed van bokken en stieren en de besprenkeling met de as van
een jonge koe reinigen wie lichamelijk onrein is.
14 Maar het bloed van Christus – Hij die zich door middel van de eeuwige
Geest aan God aanbood als een smetteloos offer – zuivert ons geweten van
het gedrag dat tot de dood leidt, zodat we de levende God kunnen dienen.
15 Daarom is Christus de bemiddelaar van een nieuw verbond en mogen
zij die geroepen zijn, de beloofde eeuwige erfenis ontvangen. Hij is
namelijk gestorven om ons te verlossen van de overtredingen die onder
het eerste verbond zijn begaan.
16 Een testament vereist dat de dood van de erflater wordt vastgesteld.
17 Het testament kan pas worden uitgevoerd wanneer de erflater gestor-
ven is; het wordt niet uitgevoerd zolang hij nog in leven is.
18 Daarom is ook het eerste verbond niet ingegaan zonder dat er bloed is
gevloeid.
19 Nadat Mozes alle geboden die onder de Wet vallen aan heel het volk
had verkondigd, nam hij het bloed van jonge stieren en bokken, samen met

water, felrode wol en hyssop, en besprenkelde daarmee zowel de boekrol zelf als heel het volk,
20 terwijl hij zei: “Dit is het bloed van het verbond dat Hij aan jullie oplegt.”
21 Met dat bloed besprenkelde Mozes ook de tabernakel en alle voorwerpen die voor de rituelen werden gebruikt.
22 De Wet stipuleert dat bijna alles met bloed moet worden gereinigd en dat er geen vergeving is zonder dat er bloed wordt vergoten.
23 De kopieën van wat zich in de hemel bevindt moesten dus op deze wijze worden gereinigd, maar voor de hemelse zaken waren betere offers nodig.
24 Het heiligdom dat Christus is binnengegaan was geen door mensen gemaakte kopie van het ware heiligdom, maar de hemel zelf. Daar is Hij namens ons voor God verschenen.
25 Ook hoeft Hij zichzelf niet steeds opnieuw te offeren, zoals de hogepriester die ieder jaar het Allerheiligste binnenging met het bloed van een dier.
26 Anders had Christus sinds het begin van de wereld vele malen moeten lijden. Nee, Hij is eenmalig verschenen, aan het einde van de tijd, om met de zonde komaf te maken door zichzelf te offeren.
27 Het staat vast dat mensen eenmaal moeten sterven en vervolgens het Oordeel moeten ondergaan.
28 En het is even zeker dat Christus, die zichzelf eenmalig heeft geofferd om de zonden van velen op zich te nemen, een tweede maal zal verschijnen; niet om de zonde op zich te nemen maar om de mensen die naar Hem uitkijken te redden.

10

1 De Wet toont slechts een schaduw van de goede dingen die komen, niet hun ware gedaante. Wie God wil benaderen, kan daarom niet volkomen worden vergeven op basis van de offers die ieder jaar opnieuw worden gebracht.
2 Anders zouden de mensen wel gestopt zijn met die offers; ze zouden dan eens en voor altijd vergeven zijn en zich dus niet meer schuldig voelen over hun zonden.
3 Maar in feite vormen die offers een jaarlijkse herinnering aan hun zonden.
4 Het bloed van stieren en bokken kan geen zonden uitwissen.
5 Daarom zei Christus, toen Hij naar de wereld kwam: “U wilde geen offers en geschenken, maar U heeft Mij een lichaam geschonken.
6 U verheugde zich niet over brand- en schuldoffers.
7 Toen zei Ik: Hier ben Ik; Ik ben gekomen om te doen wat U wil, o God, zoals over Mij in de boekrollen staat.”
8 Eerst zegt Hij: “U wilde geen offers en geschenken; U verheugde zich niet over brand- en reinigingsoffers”, hoewel deze offers worden gebracht in overeenstemming met de Wet.
9 Vervolgens zegt Hij: “Hier ben Ik; Ik ben gekomen om te doen wat U wil.” Hij schaft dus het eerste af om het tweede in te stellen.
10 Overeenkomstig Gods wil zijn wij dus eens en voor altijd zuiver gemaakt doordat Jezus Christus zijn lichaam heeft geofferd.
11 Iedere andere priester staat dag na dag bij het altaar om keer op keer dezelfde offers te brengen, die echter nooit de zonden kunnen uitwissen.

12 Jezus Christus bracht daarentegen één offer voor onze zonden en nam
vervolgens plaats aan Gods rechterzijde.
13 Daar wacht Hij totdat zijn vijanden aan Hem onderworpen zijn.
14 Met een enkel offer heeft Hij voor altijd volkomen vergeving voor ons
tot stand gebracht die zuiver zijn gemaakt.
15 Ook de Heilige Geest getuigt daarvan, want Hij zegt eerst:
16 “Dit is het verbond dat Ik na die tijd met hen zal sluiten, zegt de Heer:
Ik zal mijn wetten in hun verstand leggen en in hun hart schrijven,
17 Ik zal hun wandaden vergeven en niet langer aan hun zonden denken.”
18 En als de zonden zijn vergeven, hoeft er geen offer meer voor worden
gebracht.
19 Broeders en zusters, omdat Jezus' bloed vergoten is, mogen we
vrijmoedig het Allerheiligste binnengaan.
20 Doordat Hij zijn lichaam offerde, verleende Hij ons toegang tot voorbij
het tempelgordijn – tot het nieuwe leven.
21 Hij is hogepriester in Gods huis.
22 Laten we daarom God benaderen met een oprecht hart en in de zek-
erheid die het geloof ons biedt, met een hart dat – omdat het besprenkeld
is – vrij is van zondebesef, en met een lichaam dat met zuiver water is
gewassen.
23 Laten we onverminderd trouw blijven aan onze getuigenis over de
verwachting waarin wij leven. We weten immers dat Hij die beloofd heeft,
trouw is.
24 Laten we ook bedenken hoe we elkaar kunnen aanmoedigen om
liefdevolle, goede daden te doen.
25 En laten we niet van onze samenkomsten wegblijven – zoals de
gewoonte van sommigen is – maar elkaar nog meer aanmoedigen, vooral
nu jullie de Dag van de Heer zien naderen.
26 Want als we bewust blijven zondigen nadat we de waarheid hebben
leren kennen, is er geen offer meer waarmee we vergeving van zonden
kunnen verkrijgen.
27 Dan kunnen we enkel nog angstig wachten op het Oordeel en op het
laaiende vuur dat Gods vijanden zal verteren.
28 Wie de Wet van Mozes afwees, werd zonder pardon omgebracht op
basis van de verklaringen van twee of drie getuigen.
29 Maar wie de Zoon van God minacht, wie respectloos omgaat met het
bloed van het verbond waardoor zijn schuld is weggenomen, wie de Geest
die hem genade heeft verleend beledigt, verdient een veel zwaardere straf.
30 We weten immers Wie het is die heeft gezegd: “Mij komt de wraak toe,
Ik zal het vergelden”, en ook: “de Heer zal het oordeel over zijn volk vellen.”
31 Het is vreselijk om in de handen te vallen van de God die leeft.
32 Denk terug aan vroeger, toen God jullie de ogen had geopend, toen
jullie standhielden ondanks het zware leed dat jullie moesten doorstaan.
33 Soms werden jullie in het openbaar beledigd en mishandeld, soms
verleenden jullie bijstand aan wie zo behandeld werd.
34 Jullie leefden mee met wie gevangen zat en jullie aanvaardden
blijmoedig dat je bezittingen werden afgenomen, in het besef dat jullie
beschikken over een beter, blijvend bezit.
35 Laat je vrijmoedigheid dus niet varen, want die zal volop worden
beloond.

36 Jullie hebben volharding nodig om – na te hebben gedaan wat God van
je wil – het beloofde te ontvangen.
37 Immers: “Nog heel even, dan komt Hij die zal komen; Hij zal niet lang
meer wegblijven.
38 Wie in mijn ogen rechtvaardig is, zal het leven ontvangen door middel
van het geloof, maar als iemand afhaakt, ben Ik ontevreden over hem.”
39 Wij behoren niet tot de mensen die afhaken en ten onder gaan, maar
tot diegenen die geloven en zo het leven bemachtigen.

11

1 Geloof is zeker zijn van hetgeen we verwachten, overtuigd zijn van
zaken die we niet zien.
2 Het is om hun geloof dat onze voorouders werden geprezen.
3 Door het geloof begrijpen wij dat het heelal is gemaakt doordat God
sprak, en dat het zichtbare dus is ontstaan uit het niet-zichtbare.
4 Door zijn geloof bracht Abel een offer aan God dat gepaster was dan
dat van Kaïn. Wegens zijn geloof werd hij rechtvaardig verklaard: God
aanvaardde wat Abel Hem gaf. En door zijn geloof spreekt Abel nog altijd,
hoewel hij dood is.
5 Door zijn geloof werd Henoch weggenomen, zodat hij niet moest
sterven. Hij bleek onvindbaar, want God had hem weggenomen. Vooraleer
hij werd weggenomen, had God verklaard dat Hij tevreden over hem was.
6 Als wij niet geloven, kan God onmogelijk tevreden over ons zijn, want
wie Hem wil benaderen moet geloven dat Hij bestaat en dat Hij beloont wie
Hem zoekt.
7 Door zijn geloof bouwde Noach, toen hij werd gewaarschuwd over een
gevaar dat nog niet zichtbaar was, uit eerbied voor God de ark waarin zijn
gezin gered zou worden. Zo veroordeelde hij de wereld en kreeg hij deel
aan de vrijspraak van schuld op grond van het geloof.
8 Door zijn geloof vertrok Abraham, toen hij werd geroepen, gehoorzaam
naar een plaats die God hem en zijn erfgenamen zou geven. Hij vertrok
zonder te weten waarheen.
9 Door zijn geloof verbleef hij als vreemdeling in het land dat hem beloofd
was. Hij woonde in tenten, net als Isaak en Jakob, zijn erfgenamen op wie
deze belofte ook van toepassing was.
10 Hij keek namelijk uit naar de stad met fundamenten – de stad waarvan
God de architect en de bouwer is.
11 Door haar geloof kon Sara zwanger worden, hoewel ze daar reeds
te oud voor was; zij vertrouwde er namelijk op dat God zijn belofte zou
waarmaken.
12 Daardoor kreeg één man, die al bijna dood was, zoveel afstammelingen
als er sterren aan de hemel staan – een nageslacht zo ontelbaar als het zand
op het zeestrand.
13 Al deze mensen zijn vol geloof gestorven; ze hebben niet ontvangen
wat hun was beloofd, maar ze zagen het van ver, verwelkomden het,
verheugden zich erop en erkenden dat ze vreemdelingen waren die niet
op aarde thuishoorden.
14 Door die erkenning maakten ze duidelijk dat ze op zoek waren naar
een thuis.
15 Daarmee bedoelden ze niet het land waaruit ze afkomstig waren, want
dan hadden ze gewoon kunnen terugkeren als ze heimwee hadden.

16 Nee, ze verlangden naar een betere thuis, in de hemel. Daarom
schaamt God zich er niet voor hun God te worden genoemd. Hij heeft zelfs
een stad voor hen gebouwd.

17 Door zijn geloof was Abraham bereid Isaak – zijn enige zoon, die God
hem had beloofd en die hij van Hem had ontvangen – te offeren toen God
hem op de proef stelde.
18 Er was tegen Abraham gezegd: “De afstammelingen van Isaak zullen
jouw afstammelingen worden genoemd”.
19 Abraham was ervan overtuigd dat God de doden tot leven kon wekken
en hij kreeg Isaak bij wijze van spreken uit de dood terug.
20 Door zijn geloof sprak Isaak zegeningen over Jakob en Esau uit met
betrekking tot de toekomst.
21 Door zijn geloof sprak Jakob, toen hij op sterven lag, zegeningen uit
over de twee zonen van Jozef en aanbad hij God, steunende op de knop
van zijn staf.
22 Door zijn geloof sprak Jozef, tegen het einde van zijn leven, over de
uittocht van het volk Israël uit Egypte en gaf hij aan wat er met zijn stoffelijk
overschot gedaan moest worden.
23 Door hun geloof konden de ouders van Mozes hem na zijn geboorte
drie maanden lang verborgen houden; zij zagen dat hij een bijzonder kind
was en waren niet bang voor de bevelen van de farao.
24 Door zijn geloof weigerde Mozes, toen hij volwassen was geworden,
door te gaan voor de zoon van Farao's dochter.
25 Hij besloot dat hij liever slecht werd behandeld, samen met Gods volk,
dan te genieten van het tijdelijke plezier dat de zonde biedt.
26 Hij beschouwde het lijden van de Messias als waardevoller dan de
rijkdom van Egypte, omdat hij uitkeek naar de beloning.
27 Door zijn geloof verliet hij Egypte zonder bang te zijn voor de woede
van de farao; hij hield vol, alsof hij Hem had gezien die men niet kan zien.
28 Door zijn geloof stelde hij het Pesach in; hij liet de deurposten met bloed
bestrijken opdat de engel die de dood brengt de eerstgeboren kinderen van
de Israëlieten zou sparen.
29 Door hun geloof trokken de Israëlieten door de Rode Zee alsof het droog
land was, maar toen de Egyptenaren dat ook probeerden verdronken zij.
30 Door het geloof zijn de muren van Jericho ingestort nadat de Israëlieten
er zeven dagen lang omheen waren getrokken.
31 Door haar geloof werd Rachab, de prostituee die gastvrijheid had ver-
leend aan de verkenners, gespaard toen haar ongehoorzame stadsgenoten
werden omgebracht.

32 Wat zal ik nog meer vertellen? Het ontbreekt mij aan tijd om te
vertellen over Gideon, Barak, Simson, Jefta, David, Samuel en de profeten.
33 Zij hebben door hun geloof koninkrijken verslagen, het recht toegepast,
en verkregen wat hen beloofd was. Ze hebben leeuwenmuilen toegeklemd,
34 laaiende vuren gedoofd en zijn aan de dood door het zwaard ontsnapt.
Hun zwakheid werd kracht, ze werden sterk in de strijd en verjoegen
vijandelijke legers.
35 Vrouwen kregen hun doden terug doordat die verrezen. Anderen
werden gemarteld en weigerden hun invrijheidstelling, om zo iets beters
te bemachtigen, namelijk hun verrijzenis.

36 Weer anderen kregen te maken met vernedering en geseling, zelfs met
arrestatie en gevangenschap.
37 Ze werden gestenigd, doormidden gezaagd of met het zwaard omge-
bracht; ze zwierven rond in schapenvachten en geitenvellen; ze leden
gebrek en werden vervolgd en mishandeld.
38 Ze waren te goed voor deze wereld; ze dwaalden rond in woestijnen
en in de bergen; ze leefden in grotten en holen onder de grond.
39 Al deze mensen werden wel geprezen om hun geloof, maar hebben
niet ontvangen wat hun was beloofd.
40 Omdat God iets beters voor ons had voorzien, konden zij, zonder ons,
de vervulling van Gods belofte nog niet meemaken.

12

1 Zoals we hebben gezien, worden we omringd door een grote menigte
getuigen. Laten we ons daarom ontdoen van elke last die ons hindert, meer
bepaald de zonde, en vastbesloten de wedren lopen die voor ons ligt.
2 Laten we daarbij onze blik gericht houden op Jezus, de grondlegger en
voltooier van ons geloof. Wegens de vreugde die voor Hem lag, verdroeg
Hij het kruis, zonder zich om de schande te bekommeren, en nam Hij plaats
aan Gods rechterzijde, op de troon.
3 Bedenk hoeveel tegenstand van zondaars Hij heeft verdragen; zo verlies
je niet de moed en de wilskracht.
4 In jullie worsteling met de zonde hebben jullie nog niet weerstand
geboden tot het uiterste.
5 Zijn jullie vergeten hoe God jullie aanspoort als zijn zonen? “Mijn zoon,
neem de terechtwijzing door de Heer niet te licht op, raak niet ontmoedigd
wanneer je door Hem wordt vermaand.
6 Want de Heer wijst terecht wie Hij liefheeft; Hij bestraft ieder die Hij
als zijn zoon aanvaardt.”
7 Wat jullie moeten doorstaan is bedoeld als terechtwijzing. God
behandelt jullie als zonen. En welke zoon wordt niet door zijn vader
terechtgewezen?
8 Als jullie niet zouden worden terechtgewezen, dan zouden jullie
onwettige kinderen zijn, geen erkende zonen.
9 Bovendien, als we zelfs onze aardse vaders respecteerden toen die ons
terechtwezen, dan moeten we ons des te meer schikken naar onze hemelse
Vader en zo het leven bemachtigen.
10 Onze aardse vaders hebben ons korte tijd naar best vermogen
terechtgewezen, maar Hij doet het voor onze bestwil, opdat wij deel mogen
krijgen aan zijn heiligheid.
11 Alle terechtwijzing lijkt op het moment zelf geen vreugde maar
verdriet op te leveren, maar naderhand levert het voor wie ervan leert
een oogst van vrede en rechtvaardigheid op.
12 Versterk dus je slappe handen en knikkende knieën,
13 en bewandel rechte paden, zodat je niet nog zwakker maar gezonder
wordt.
14 Streef naar vrede met alle mensen en naar een zuiver leven; wie dat
niet doet, zal immers de Heer niet onder ogen kunnen komen.
15 Zie erop toe dat niemand Gods genade loslaat en uitgroeit van een
bittere scheut tot een gifplant die velen kwelt en besmet.

16 Laat dus niemand bij jullie zich bezighouden met seksueel wangedrag
of goddeloos gedrag, zoals Esau, die voor een enkele maaltijd zijn eigen
erfrecht als oudste zoon verkocht.
17 Zoals jullie weten werd hij later afgewezen, toen hij de zegen
probeerde te bemachtigen; hij kon geen manier vinden om het gebeurde
ongedaan te maken, hoewel hij er onder tranen naar zocht.

18 Jullie zijn niet genaderd tot iets tastbaars – een berg die in brand staat
en in duisternis gehuld is en waar het dondert en stormt.
19 Er schalt geen trompet en er klinkt geen stem zoals destijds, toen zij
die het hoorden smeekten om niet langer te worden toegesproken.
20 Zij vonden hetgeen hun werd opgelegd ondraaglijk, want zelfs een dier
dat de berg zou aanraken, moest worden gestenigd.
21 Wat zij zagen was zo angstwekkend dat Mozes zei: “Ik sidder van
angst”.
22 Nee, jullie zijn genaderd tot de berg Sion, de stad van de God die leven
geeft, het hemelse Jeruzalem, een bijeenkomst van ontzaglijk veel engelen,
23 een feestelijk samenzijn van mensen die het eerstgeboorterecht
hebben ontvangen, die in de hemel zijn ingeschreven. Jullie zijn genaderd
tot God, de rechter van alle mensen, en tot de geesten van hen die met God
in het reine zijn en de volmaaktheid hebben bereikt.
24 Jullie zijn genaderd tot Jezus, de bemiddelaar van het nieuwe verbond,
en tot het zuiverende bloed dat duidelijker spreekt dan het bloed van Abel.
25 Zie erop toe dat je niet weigert te luisteren naar de God die spreekt.
Want als anderen niet zijn ontkomen toen ze weigerden te luisteren naar
de God die hen waarschuwde op aarde, dan zullen wij zeker niet ontkomen
als wij weigeren te luisteren naar de God die ons waarschuwt vanuit de
hemel.
26 Destijds deed zijn stem de aarde beven, maar nu heeft Hij beloofd: “Nog
eenmaal zal Ik niet enkel de aarde maar ook de hemel doen beven”.
27 Dit “nog eenmaal” duidt erop dat hetgeen geschapen is door die beving
zal vergaan, zodat enkel het onwankelbare overblijft.
28 Laten we, nu we een onwankelbaar koninkrijk ontvangen, onze
dankbaarheid tonen door God te aanbidden op een wijze die Hij goedkeurt:
met eerbied en ontzag.
29 Immers: onze God “is als een vuur dat alles verteert”.

13

1 Laten wij, als broeders en zusters, elkaar liefdevol blijven behandelen.
2 Laten we ook gastvrij blijven voor vreemden, want zo hebben sommi-
gen zonder het te beseffen gastvrijheid betoond aan engelen.
3 Bekommer je om de gevangenen alsof je samen met hen gevangen zit,
en om wie mishandeld wordt alsof het je eigen lichaam betreft.
4 Laat bij iedereen het huwelijk in ere worden gehouden; deel het bed
enkel met je huwelijkspartner, want God zal de mensen die overspelig en
ontuchtig zijn veroordelen.
5 Houd je leven vrij van geldzucht; wees tevreden met hetgeen je hebt,
want Hij heeft gezegd: “Ik zal je nooit alleen laten, Ik zal je nooit negeren.”
6 Daarom kunnen we vol goede moed zeggen: “De Heer is mijn helper, ik
ben niet bang; wat zouden mensen mij kunnen aandoen?”

7 Denk aan jullie voormalige leiders, zij die de boodschap van God aan
jullie hebben doorgegeven. Overweeg hoe ze hebben geleefd en hoe ze zijn
gestorven en neem een voorbeeld aan hun geloof.
8 Jezus Christus is gisteren en vandaag en voor altijd dezelfde.
9 Laat je niet van de wijs brengen door allerlei vreemde leer. Het is
goed voor het hart om te worden gesterkt door genade, maar zij die van
voedingsregels hetzelfde verwachtten hebben daar geen baat bij gevonden.
10 Wij hebben een altaar waarvan zij die in de tabernakel dienstdoen niet
mogen eten.
11 De kadavers van de dieren waarvan het bloed door de hogepriester het
heiligdom werd binnengebracht, werden buiten het kamp verbrand.
12 Ook Jezus is buiten de stadspoort gestorven, om met zijn eigen bloed
de schuld van het volk weg te nemen.
13 Laten wij dus het tentenkamp verlaten en ons bij Hem voegen, om te
delen in de schande die Hij droeg.
14 Wij hebben hier geen blijvende woonplaats, wij kijken uit naar de
toekomstige stad.
15 Laten we dus met Jezus' hulp voortdurend onze dankgebeden aan God
offeren – zij zijn de vrucht van lippen die belijden dat we bij Hem horen.
16 En laten we niet nalaten goed te doen en elkaar te helpen, want dat is
het soort offer waarover God tevreden is.
17 Heb vertrouwen in je leiders: aanvaard hun gezag. Het is hun taak
om over jullie ziel te waken en ze zullen daarvoor verantwoording moeten
afleggen. Zorg er dus voor dat ze hun taak met vreugde kunnen uitvoeren
en bezorg hun geen verdriet, want bij dat laatste zouden jullie geen baat
hebben.
18 Bid voor ons; wij hebben er vertrouwen in dat ons geweten zuiver is,
want we proberen ons in alle opzichten goed te gedragen.
19 In het bijzonder spoor ik jullie aan te blijven bidden dat ik spoedig
opnieuw bij jullie zal kunnen komen.
20 De God die vrede geeft, heeft de grote schaapherder, onze Heer Jezus,
uit de dood teruggebracht door het bloed van het eeuwig verbond.
21 Ik wens jullie toe dat Hij jullie zal voorzien van al het goede dat jullie
nodig hebben om te doen wat Hij wil, en dat Hij door middel van Jezus
Christus in jullie leven zal doen wat Hem bevalt. Hem komt voor eeuwig
en altijd de eer toe. Amen.
22 Broeders en zusters, ik heb jullie in het kort geschreven om jullie aan
te moedigen. Neem deze brief ter harte!
23 Hierbij laat ik jullie weten dat onze broeder Timoteüs is vrijgelaten.
Als hij spoedig komt, zal ik samen met hem bij jullie op bezoek komen.
24 Groet al jullie leiders. De christenen in Italië groeten jullie.
25 Ik wens jullie allen Gods genade toe.

De brief van Jakobus

1 Van: Jakobus, dienaar van God en van de Heer Jezus Christus.
Aan: de twaalf stammen in de diaspora. Gegroet!
2 Broeders en zusters, beschouw het als grote vreugde wanneer je allerlei
beproevingen doormaakt,
3 want je weet dat de beproeving van je geloof volharding voortbrengt.
4 Zorg ervoor dat die volharding volledig kan doorwerken, opdat je
volwassen en volgroeid zal zijn, zonder tekortkomingen.
5 Als het iemand van jullie aan praktische wijsheid ontbreekt, moet hij
erom vragen aan God, want God geeft aan iedereen, onvoorwaardelijk en
zonder verwijten. Hij zal ook hem die wijsheid geven.
6 Maar hij moet vragen vanuit geloof, zonder te twijfelen, want wie
twijfelt is als een golf in de zee: hij wordt heen en weer geslingerd.
7 Wie twijfelt moet niet verwachten dat hij iets van de Heer zal
ontvangen,
8 want hij is een wispelturig mens, onstandvastig in alles wat hij doet.
9 Christenen met een geringe sociale status behoren zich gelukkig te
prijzen om hun hoge positie,
10 en rijke christenen om hun geringheid – omdat ze zo vergankelijk zijn
als veldbloemen.
11 Immers, wanneer de verzengende zon opkomt, verdort het gras en valt
de bloem af zodat haar schoonheid vergaat. Zo is het ook met de rijke: hij
sterft terwijl hij druk bezig is.
12 Wie volhardt wanneer hij beproevingen ondergaat is gezegend, want
wie de proef heeft doorstaan wordt bekroond met het leven dat God heeft
beloofd aan de mensen die Hem liefhebben.
13 Laat niemand die in verleiding komt, zeggen dat hij door God in
verleiding wordt gebracht. God wordt namelijk niet door het kwaad in
verleiding gebracht en Hij brengt zelf ook niemand in verleiding.
14 Iedereen wordt door zijn eigen begerigheid in verleiding gebracht
wanneer hij zich laat lokken en bekoren.
15 Wanneer die begerigheid is bevrucht, baart zij zonde, en wanneer de
zonde volgroeid is, brengt zij de dood voort.
16 Vergis je niet, mijn geliefde broeders en zusters:
17 iedere goede gave, ieder volmaakt geschenk, komt van boven. Het
daalt neer van de Vader van de zon, maan en sterren, bij wie geen zweem
van verandering is; Hij blijft altijd dezelfde.
18 Hij heeft ervoor gekozen ons het nieuwe leven te schenken via de
verkondiging van de waarheid; daardoor zijn we de eerste oogst in zijn
schepping geworden.
19 Jullie moeten weten, mijn geliefde broeders en zusters, dat ieder mens
snel bereid moet zijn om te luisteren, maar niet snel moet willen spreken
en ook niet snel kwaad moet worden,
20 want menselijke woede leidt niet tot de rechtvaardigheid die God van
ons verlangt.
21 Ontdoe je dus van alle vuil en wildgroei aan slechtheid, en ontvang
zachtmoedig de boodschap die als een zaadje in jullie is geplant en je leven
kan redden.

22 Naar die boodschap moet je niet alleen luisteren, je moet er ook naar
leven; anders misleid je jezelf.
23 Want wie de boodschap van God hoort maar niet doet wat Hij zegt, is
als iemand die zijn gezicht in een spiegel bekijkt,
24 en die, nadat hij zichzelf zorgvuldig heeft bekeken, weggaat en meteen
vergeet hoe hij eruitziet.
25 Wie daarentegen de volmaakte wet, de wet die bevrijdt, voortdurend
aandachtig bestudeert – wie geen vergeetachtige luisteraar is, maar het
geleerde toepast – zal worden gezegend in hetgeen hij doet.
26 Iemand die vindt dat hij zijn geloof in praktijk brengt maar zijn
tong niet in bedwang houdt, bedriegt zichzelf en zijn geloofspraktijk is
waardeloos.
27 De geloofspraktijk die door God als zuiver en onberispelijk wordt
beschouwd is: wezen en weduwen in nood bijstaan en je niet door de
wereld laten bederven.

2

1 Mijn broeders en zusters, jullie geloof in onze hemelse Heer Jezus
Christus staat geen discriminatie toe.
2 Stel dat er iemand naar jullie samenkomst komt die een gouden ring en
prachtige kledij draagt, en ook een arme in schamele kleren.
3 Als jullie dan veel aandacht besteden aan de persoon in prachtige kledij,
door te zeggen: ‘Gaat u hier zitten, op deze goede plaats’, terwijl jullie tegen
de arme zeggen: ‘Ga jij daar staan, of kom aan mijn voeten zitten’,
4 dan discrimineren jullie toch? Dan zijn jullie toch rechters met
verkeerde motieven geworden?
5 Luister, mijn geliefde broeders en zusters, heeft God de armen van deze
wereld niet uitgekozen om rijk te zijn in het geloof en om deel te krijgen
aan het koninkrijk dat Hij heeft beloofd aan wie Hem liefhebben?
6 Maar jullie vernederen de arme. Zijn het niet de rijken die jullie
onderdrukken en jullie voor het gerecht slepen?
7 Zijn zij het niet die de verheven naam die jullie dragen belasteren?
8 Als je de wet van Gods koninkrijk naleeft zoals die in de Schriften is
vervat – heb je naaste lief zoals je jezelf liefhebt – dan handel je juist.
9 Maar als je discrimineert, zondig je en word je door de Wet als
overtreder beschouwd.
10 Immers, wie zich aan de hele Wet houdt maar op één punt struikelt, is
volledig schuldig.
11 Hij die zei: “Pleeg geen echtbreuk”, heeft immers ook gezegd: “Pleeg
geen moord”. Dus als je bijvoorbeeld geen echtbreuk maar wel moord
pleegt, ben je een overtreder van de Wet geworden.
12 Jullie moeten dus spreken en handelen als mensen die worden
beoordeeld op grond van de wet die bevrijdt.
13 In het Oordeel zal er namelijk geen mededogen zijn voor wie geen
mededogen heeft betoond. Mededogen is echter sterker dan het Oordeel.
14 Wat baat het, mijn broeders en zusters, als iemand gelovig zegt te zijn
maar als dat niet blijkt uit zijn daden? Kan zijn geloof hem dan redden?
15 Stel dat een van onze broeders en zusters niet over fatsoenlijke kledij
beschikt en gebrek heeft aan voldoende eten.

16 Als een van jullie dan tegen die persoon zegt: ‘Ga in vrede, hou je warm
en eet voldoende’, zonder te geven wat die persoon fysiek nodig heeft, dan
heeft je advies toch geen nut?
17 Zo is het ook met het geloof: als het op zichzelf staat en er geen daden
uit voortkomen, is het dood.
18 Maar als iemand zou zeggen: ‘Jij hebt geloof, ik heb daden’, dan vraag
ik: toon mij jouw geloof zonder daden, dan zal ik mijn geloof tonen aan de
hand van mijn daden.
19 Je gelooft dat er slechts één God is? Dat is goed, maar de demonen
geloven dat ook en zij sidderen!
20 Jij dwaas, wil je dat ik aantoon dat geloof zonder daden nutteloos is?
21 Is onze voorvader Abraham niet van schuld vrijgesproken op grond
van zijn daden toen hij zijn zoon Isaak op het altaar zou offeren?
22 Je ziet dus dat zijn geloof gepaard ging met daden en dat zijn daden
zijn geloof vervolledigden.
23 Zo ging het volgende Schriftgedeelte in vervulling: “Abraham geloofde
God en op grond daarvan werd hij vrijgesproken van schuld”. Hij werd
zelfs Gods vriend genoemd.
24 Je ziet dus dat men met God in het reine komt op grond van daden, en
niet van geloof alleen.
25 Dat geldt ook voor Rachab, de prostituee. Werd zij niet met God
in het reine gebracht op grond van haar daden, toen zij de verkenners
verwelkomde en via een andere route wegstuurde?
26 Daarom is geloof zonder daden dood, zoals een lichaam zonder geest
dood is.

3

1 Mijn broeders en zusters, slechts weinigen bij jullie moeten leraar
willen worden, want zoals jullie weten worden wij leraars strenger
beoordeeld.
2 Wij allen struikelen in vele opzichten. Als iemand in zijn uitspraken
niet struikelt, is hij een volmaakt mens, in staat om zijn hele lichaam in
toom te houden.
3 Wanneer we paarden een bit in hun mond steken om te zorgen dat ze
gehoorzamen, kunnen we hun hele lichaam aansturen.
4 En de schepen, die groot zijn en door harde wind worden aangedreven,
worden bestuurd met een klein roer, in de richting die de stuurman bepaalt.
5 Hetzelfde geldt voor de tong: zij is een klein lichaamsdeel, dat tot grote
dingen in staat is. Door een klein vuur kan een groot bos afbranden.
6 Ook de tong is een vuur; ze is de wereld vol ongerechtigheid voor
onze overige lichaamsdelen. De tong bevuilt het hele lichaam, steekt de
levensloop in brand en wordt op haar beurt aangestoken door de hel.
7 De mens kan alle soorten wilde dieren, vogels, reptielen en zeedieren
temmen, en doet dat ook.
8 Maar de tong kan door niemand worden getemd; ze is een onberekenbaar kwaad vol dodelijk venijn.
9 Met haar prijzen we de Heer en Vader en met haar verwensen we de
mensen, die nog wel gemaakt zijn als Gods evenbeeld.
10 Uit dezelfde mond komen dus zegen en vloek voort. Mijn broeders en
zusters, zo hoort het niet.
11 Zoet en brak water komen toch niet uit dezelfde ader van een bron?

12 Mijn broeders en zusters, aan een vijgenboom groeien toch geen
olijven, of vijgen aan een druivelaar? En uit een zilte bron komt toch geen
zoet water?
13 Wie van jullie is wijs en verstandig? Laat hij dat tonen door middel van
zijn goede gedrag, door daden die voortkomen uit wijze zachtmoedigheid.
14 Indien er echter bittere afgunst en geldingsdrang in je hart leeft, geef
dan niet hoog op over je wijsheid, want zo spreek je de waarheid tegen.
15 Dat is geen wijsheid die van boven komt; ze is aards, ongeestelijk en
demonisch.
16 Want waar afgunst en geldingsdrang zijn, vindt men onrust en allerlei
soorten kwaad.
17 Daarentegen is de wijsheid van boven allereerst zuiver, en verder
vreedzaam, vriendelijk, redelijk, vol mededogen en goede vruchten, on-
partijdig en oprecht.
18 Vredestichters die in vrede zaaien, oogsten gerechtigheid.

4

1 Vanwaar komen die ruzies en conflicten bij jullie? Zijn ze niet het gevolg
van de hartstochten die in jullie binnenste strijd voeren?
2 Jullie willen iets, maar krijgen het niet en daarom plegen jullie moord.
Jullie verlangen naar iets, maar kunnen het niet bemachtigen en daarom
vechten en ruziën jullie.
3 Jullie vragen aan God, maar ontvangen niet, omdat jullie vragen met de
verkeerde bedoelingen – om jullie hartstochten te bevredigen.
4 Jullie zijn ontrouw aan God! Beseffen jullie niet dat vriendschap met de
wereld vijandschap tegenover God is? Wie besluit om een vriend van de
wereld te zijn, wordt daardoor een vijand van God.
5 Of denken jullie dat er zonder reden in de Schriften staat dat God jaloers
waakt over de geest die Hij in ons doet wonen?
6 Toch is de genade die Hij schenkt groter. Daarom staat er: “God keert
zich tegen arrogante mensen, maar schenkt genade aan wie bescheiden
zijn.”
7 Onderwerp je dus aan God en bied weerstand aan de duivel; dan zal die
bij jullie wegvluchten.
8 Nader tot God, dan zal Hij tot jou naderen. Zondaars, was je handen;
twijfelaars, reinig je hart.
9 Treur, rouw en ween! Rouw in plaats van te lachen en wees bedroefd
in plaats van blij.
10 Onderwerp je aan de Heer, dan zal Hij je een eervolle plaats geven.
11 Broeders en zusters, bekritiseer elkaar niet. Wie zijn geloofsgenoot
bekritiseert of over hem oordeelt, bekritiseert Gods wet en oordeelt erover.
En als je over de wet oordeelt, leef je haar niet na, maar stel je je op als
haar rechter.
12 Er is echter slechts één Wetgever en Rechter en Hij kan zowel redden
als vernietigen. Wie ben jij dat je over je naaste oordeelt?
13 Luister, jullie die zeggen: vandaag of morgen gaan we naar die en die
stad, we blijven er een jaar, doen er zaken en maken winst.
14 Jullie weten niet wat er morgen zal gebeuren! Wat is jullie leven? Jullie
zijn als nevel, die voor korte tijd verschijnt en vervolgens verdwijnt.
15 Jullie zouden beter zeggen: als de Heer het wil en wij nog in leven zijn,
zullen we dit of dat doen.
16 Maar nu zijn jullie trots aan het pochen en al dat pochen is slecht.

17 Als iemand weet wat hij zou moeten doen maar het niet doet, dan is dat een zonde.

5

1 Luister, jullie rijken! Ween en jammer wegens de ellende die je zal overkomen!
2 Jullie rijkdom is verrot, je kledij door de motten aangevreten.
3 Jullie goud en zilver is verroest, en die roest zal tegen je getuigen. Het zal je lichaam verteren als vuur. Jullie hebben schatten verzameld terwijl het einde van de tijd nadert.
4 Het loon dat jullie hebben achtergehouden van de dagloners die jullie velden hebben gemaaid, roept het uit en het geschreeuw van de arbeiders die hebben geoogst, heeft de oren van de Heer van de hemelse legers bereikt.
5 Door op aarde in overdaad en genotzucht te leven, hebben jullie jezelf vetgemest voor de slachttijd.
6 De rechtvaardige die zich niet tegen jullie kan verzetten, is door jullie veroordeeld en omgebracht.
7 Heb dus geduld, broeders en zusters, tot de komst van de Heer. De boer die uitkijkt naar een waardevolle oogst, wacht geduldig totdat de herfst- en voorjaarsregens op het land zijn gevallen.
8 Ook jullie moeten geduldig blijven en moed houden, want de Heer komt spoedig.
9 Klaag niet over elkaar, broeders en zusters, anders zal er over jullie worden geoordeeld. De Rechter staat al voor de deur.
10 Broeders en zusters, neem een voorbeeld aan het geduldige lijden van de profeten die in de naam van de Heer spraken.
11 Zij die hebben volhard, worden als gezegend beschouwd. Jullie hebben gehoord over de volharding van Job en jullie hebben gezien wat de Heer uiteindelijk heeft gedaan. De Heer is vol mededogen en medeleven.
12 Maar bovenal, broeders en zusters, zweer niet bij de hemel, zweer niet bij de aarde en zweer ook niet bij iets anders, maar laat je “ja” ja betekenen en je “nee” nee; anders zal je worden veroordeeld.
13 Heeft iemand bij jullie het moeilijk? Dan moet hij bidden. Is iemand blij? Dan moet hij lofliederen zingen.
14 Is iemand ziek? Dan moet hij de oudsten van de kerkgemeenschap uitnodigen om voor hem te komen bidden en hem met olie te zalven in de naam van de Heer.
15 Dan zal de zieke beter worden dankzij het gelovige gebed en zal de Heer hem genezen. En als hij heeft gezondigd, zal het hem worden vergeven.
16 Beken daarom jullie zonden aan elkaar en bid voor elkaar, opdat je geneest. Het gebed van een rechtvaardig mens is namelijk doeltreffend en kan veel bereiken.
17 Elia was een gewoon mens zoals wij, en toen hij vurig bad dat het niet zou regenen, regende het drie jaar en zes maanden lang niet in het land.
18 En toen hij opnieuw bad, begon het hard te regenen en leverde het land gewassen op.
19 Mijn broeders en zusters, als bij jullie iemand van de waarheid afdwaalt en door een ander wordt teruggeleid,
20 dan mogen jullie weten dat wie een afgedwaalde zondaar van het verkeerde pad terugleidt, die persoon van de dood redt en veel zonden uitwist.

De eerste brief van Petrus

1 Van: Petrus, apostel van Jezus Christus.

Aan: de vreemdelingen in de diaspora in Pontus, Galatië, Kappadocië, Asia en Bithynië.

2 Jullie zijn uitverkoren overeenkomstig de voorkennis van God de Vader, en heilig gemaakt door de Geest, om gehoorzaam te zijn aan Jezus Christus en te worden gezuiverd door zijn bloed.

Ik wens jullie een overvloed aan genade en vrede toe.

3 Ik prijs de God en Vader van onze Heer Jezus Christus. In zijn grote mededogen deed Hij ons opnieuw geboren worden, zodat we dankzij Jezus Christus' verrijzenis uit de dood levende hoop hebben:

4 wij verwachten een erfenis die niet kan vergaan, bederven of verwelken en die in de hemel voor jullie wordt bewaard.

5 Het is Gods kracht die jullie nu door middel van je geloof beschermt, totdat de redding komt. En die is al gereed om aan het einde van de tijd te worden geopenbaard.

6 Verheug je daar uitbundig over, zelfs als jullie nu nog door allerlei beproevingen worden bedroefd.

7 Dan zal de zuiverheid van jullie geloof lof, glorie en eer opleveren wanneer Jezus Christus verschijnt. Dat geloof is trouwens veel waardevoller dan vergankelijk goud dat met vuur op zijn zuiverheid wordt getest.

8 Jullie houden van Hem, zonder Hem te hebben gezien. En zonder Hem nu te zien, geloven jullie in Hem en zijn jullie vol onbeschrijflijke, hemelse vreugde,

9 omdat jullie het eindresultaat van jullie geloof ontvangen: de redding van je ziel.

10 Wat die redding betreft: hiernaar hebben de profeten, die profeteerden over de genade die voor jullie bestemd was, gezocht en gespeurd.

11 Zij wilden weten naar welke tijd en omstandigheden de Geest van Christus die in hen leefde, verwees toen Hij Christus' lijden en de daaropvolgende hemelse pracht voorspelde.

12 Hun werd duidelijk gemaakt dat zij met die boodschap, waarin zelfs de engelen graag meer inzicht willen hebben, niet zichzelf maar jullie dienden. Maar nu is die boodschap aan jullie verkondigd, en zij die jullie het evangelie hebben gebracht, deden dat onder leiding van de Heilige Geest die vanuit de hemel is gezonden.

13 Zorg dus dat je innerlijk voorbereid bent: wees alert en vestig je hoop volledig op de genade die je zal worden geschonken bij de terugkomst van Jezus Christus.

14 Geef niet toe aan je vroegere begerigheid, van toen je nog onwetend was, maar wees, als gehoorzame kinderen,

15 heilig in alles wat jullie doen, net zoals Hij die jullie geroepen heeft heilig is.

16 Er staat immers in de Schriften: “Wees heilig, want Ik ben heilig”.

17 En als je Degene die alle mensen onpartijdig op grond van hun gedrag beoordeelt, als Vader aanspreekt, leid dan je leven als vreemdeling op aarde vol ontzag voor Hem.

18 Doe dat in het besef dat je niet met vergankelijke dingen als zilver
of goud bent vrijgekocht uit de zinloze manier van leven die door je
voorouders was overgeleverd,
19 maar met het kostbare bloed van Christus – Hij stierf als een smetteloos
lam zonder gebrek.
20 Dat was reeds beslist voordat de wereld werd geschapen, maar is pas
nu, aan het einde van de tijd, geopenbaard omwille van jullie
21 die dankzij Hem in God geloven. En jullie geloof en verwachting zijn
op God gevestigd, omdat Hij Christus uit de dood heeft doen verrijzen en
Hem grote eer heeft geschonken.

22 Nu jullie, door je gehoorzaamheid aan de waarheid, jullie ziel hebben
gereinigd en oprecht om elkaar geven, moeten jullie elkaar liefdevol
behandelen, met een zuiver hart en vol ijver.
23 Jullie zijn immers opnieuw geboren. Niet uit sterfelijke ouders, maar
uit een onvergankelijke oorsprong, namelijk het levende en blijvende
woord van God.
24 Immers, “alle mensen zijn als gras, en al hun luister als een veldbloem.
Het gras verdort en de bloem valt af,
25 maar het woord van de Heer houdt voor eeuwig stand.” En dat woord
is het evangelie dat aan jullie is verkondigd.

2

1 Ontdoe jezelf daarom van alle kwaad – van alle bedrog, hypocrisie,
afgunst en laster.
2 Hunker als pasgeboren baby's naar pure geestelijke melk, zodat jullie
daardoor kunnen doorgroeien naar de eeuwige redding.
3 Jullie hebben immers ervaren dat de Heer goed is.

4 Voeg je bij Hem, de Levende Steen die door mensen werd afgekeurd
maar voor God kostbaar en uitverkoren is.
5 Dan worden jullie zelf ook als levende stenen gebruikt voor de bouw
van een geestelijke tempel, waar heilige priesters geestelijke offers brengen
die door God worden aanvaard dankzij Jezus Christus.
6 Er staat immers in de Schriften: “Zie, ik leg in Sion een speciaal uit-
gekozen, kostbare hoeksteen, en wie daarop vertrouwt zal niet beschaamd
worden.”
7 Voor jullie, gelovigen, is Hij kostbaar. Maar voor de ongelovigen geldt:
“De steen die de bouwers hebben afgekeurd, is de hoeksteen geworden”,
8 en: “een steen waarover men struikelt en een rotsblok waaraan men
zich stoot”. Omdat zij ongehoorzaam zijn aan het evangelie, struikelen ze;
dat is hun bestemming.
9 Jullie daarentegen zijn een groep uitverkorenen, een koninklijk
priesterschap, een heilige natie, een volk dat Gods eigendom is geworden
om de prachtige daden te verkondigen van Hem die jullie uit de duisternis
naar zijn wonderbaarlijke licht heeft geroepen.
10 Vroeger waren jullie geen volk, nu zijn jullie Gods volk; vroeger was
er geen mededogen voor jullie, nu hebben jullie mededogen ontvangen.

11 Beste vrienden, ik roep jullie op, als vreemdelingen die hier niet
thuishoren, om niet toe te geven aan zondige verlangens die jullie ziel
belagen.

12 Gedraag je te midden van de niet-christenen zo goed dat ze, hoewel
zij jullie als boosdoeners bestempelen, je goede gedrag opmerken en God
zullen verheerlijken op de dag dat Hij komt.
13 Aanvaard omwille van de Heer het gezag van alle menselijke au-
toriteiten: de keizer als de hoogste gezaghebber,
14 en de gouverneurs als mensen die door hem zijn afgevaardigd om
boosdoeners te straffen en te prijzen wie zich goed gedraagt.
15 God wil namelijk dat jullie door je goede gedrag het dwaze gepraat van
onwetende mensen doen verstommen.
16 Leef als vrije mensen, maar gebruik je vrijheid niet als dekmantel voor
slecht gedrag. Jullie zijn immers dienaren van God.
17 Behandel iedereen met respect, betoon liefde aan je geloofsgenoten,
heb ontzag voor God en respecteer de keizer.
18 Huisslaven, aanvaard het gezag van je meester, niet enkel als hij goed
en vriendelijk is, maar ook als hij wreed is.
19 Want wie onverdiend lijden kan verdragen doordat zijn aandacht op
God gevestigd is, is gezegend.
20 Het is toch niet prijzenswaardig als je straf moet verdragen omdat je
hebt gezondigd? Maar als je je goed gedraagt en verdraagt dat je daarvoor
lijdt, zal God je zegenen.
21 Daarvoor zijn jullie namelijk geroepen: Christus gaf jullie het voor-
beeld door voor jullie te lijden, zodat je in zijn voetsporen kan treden.
22 Hij heeft nooit gezondigd en niemand heeft Hem ooit iets leugenachtigs
horen zeggen.
23 Toen Hij werd bespot, schold Hij niet terug en toen Hij leed, dreigde
Hij niet, maar vertrouwde Hij zichzelf toe aan Degene die rechtvaardig
oordeelt.
24 Aan het kruis droeg Hij onze zonden in zijn lichaam, opdat wij dood
zouden zijn voor de zonde en levend voor de gerechtigheid. Door zijn
striemen zijn jullie genezen.
25 Want jullie waren als verdwaalde schapen, maar nu zijn jullie
teruggekeerd naar de Herder en Beschermer van je ziel.

3

1 Vrouwen, voor jullie geldt: aanvaard het gezag van je echtgenoot. Dan
zullen die echtgenoten die ongehoorzaam zijn aan het evangelie, door het
gedrag van hun vrouw kunnen worden gewonnen, zonder woorden,
2 doordat ze je eerbiedige, zuivere gedrag opmerken.
3 Het moeten geen uiterlijkheden zoals haarvlechten, gouden juwelen en
mooie kleren zijn die je mooi maken,
4 maar de persoon die je diep vanbinnen bent; de onvergankelijke
schoonheid van een zachtmoedige, kalme geest, die kostbaar is in Gods
ogen.
5 Want zo maakten vroeger ook de heilige vrouwen, die hun hoop op
God hadden gevestigd, zich aantrekkelijk: zij erkenden het gezag van hun
echtgenoot.
6 Sara, bijvoorbeeld, was gehoorzaam aan Abraham en noemde hem haar
heer. Jullie zijn haar dochters als jullie je goed gedragen en je geen angst
laat aanjagen.
7 En voor de mannen geldt: ga verstandig met je vrouw om; zij is van het
broze geslacht. Behandel haar eervol, als iemand die net als jij deel heeft

gekregen aan dat genadige geschenk: het leven. Dan zal niets je gebeden in de weg staan.

8 Tot slot geldt voor jullie allen: wees eensgezind, leef met elkaar mee, ga
liefdevol met elkaar om, wees medelevend en bescheiden.
9 Vergeld geen kwaad met kwaad en geen laster met laster. Integendeel,
zegen de ander, want daartoe zijn jullie geroepen en zo zullen jullie zegen
ontvangen.
10 Immers: “Wie van het leven wenst te genieten en goede tijden wil
meemaken, moet geen slechte dingen zeggen en geen leugens vertellen.
11 Hij dient zich van het kwaad af te keren en zich goed te gedragen; hij
moet volop de vrede nastreven.
12 Want de Heer waakt over de rechtvaardige mensen en luistert naar
hun gebed, maar Hij keert zich tegen hen die kwaad doen.”
13 En wie zou jou kwaad doen als je je inspant om je goed te gedragen?
14 Maar zelfs als je moet lijden omdat je een oprecht leven leidt, ben je
gezegend. Wees dus niet bang voor hun dreigen en maak je niet ongerust,
15 maar erken in je hart dat Christus de heilige Heer is en wees altijd
bereid om je te verantwoorden aan iedereen die jou om uitleg vraagt over
de hoop die in je leeft.
16 Doe dat op een zachtmoedige, respectvolle manier en met een goed
geweten, zodat, wanneer er over je wordt kwaadgesproken, de mensen die
je goede gedrag in Christus bekritiseren worden beschaamd.
17 Het is namelijk beter om te lijden als gevolg van goed gedrag, als God
dat wil, dan als gevolg van slecht gedrag.
18 Immers, ook Christus heeft geleden. Hij stierf eens en voor altijd voor
onze zonden; de Rechtvaardige stierf voor de onrechtvaardigen. Hij deed
dat om jullie naar God toe te leiden. Hij werd gedood op natuurlijke wijze
en weer tot leven gebracht op bovennatuurlijke wijze.
19 En in het bovennatuurlijke ging Hij naar de geesten die gevangenzaten,
en maakte dit aan hen bekend.
20 Zij waren ongehoorzaam geweest in de tijd van Noach, toen God
geduldig afwachtte terwijl de ark werd gebouwd. Daarin werden slechts
weinig mensen – acht in totaal – van het water gered.
21 En nu worden jullie gered door de doop, waarnaar die gebeurtenis
vooruitwijst. Niet doordat het vuil van je lichaam wordt verwijderd, maar
doordat je God smeekt om een goed geweten op grond van de verrijzenis
van Jezus Christus.
22 Hij is naar de hemel gegaan en bevindt zich aan Gods rechterzijde,
waar engelen en bovennatuurlijke machten en krachten onder zijn gezag
zijn gesteld.

4

1 Christus heeft lichamelijk geleden en jullie moeten bereid zijn om
hetzelfde te doen, want als je lichamelijk hebt geleden, heb je met de zonde
afgerekend.
2 Dan besteed je de rest van je aardse leven niet meer aan menselijke
verlangens, maar aan Gods wil.
3 Jullie hebben al genoeg tijd besteed aan het opgaan in dingen die de
niet-christenen graag doen: losbandigheid, wellust, dronkenschap, wilde
feesten, braspartijen en verwerpelijke afgoderij.

4 Het verbaast hen dat jullie niet aan deze buitensporigheden meedoen
en ze belasteren jullie.
5 Maar ze zullen verantwoording moeten afleggen aan Degene die
klaarstaat om over de levenden en de doden te oordelen.
6 Daarom is het evangelie verkondigd, zelfs aan mensen die inmiddels
gestorven zijn, opdat hun lichaam menselijk gezien wel veroordeeld zou
zijn, maar hun geest voor God zou leven.
7 Het einde van alle dingen is bijna aangebroken. Wees daarom gefocust
en alert, zodat je kan bidden.
8 In de eerste plaats moeten jullie elkaar voortdurend met veel liefde
behandelen, want de liefde wist vele zonden uit.
9 Wees gastvrij voor elkaar, zonder klagen.
10 Dien elkaar, elk met de gave die je hebt gekregen, als goede beheerders
van Gods genade in haar vele vormen.
11 Wanneer iemand spreekt, moet hij dat doen als iemand die de
boodschap van God predikt. Wanneer iemand dient, moet hij dat doen
vanuit de kracht die God geeft. Dan wordt in al die zaken God verheerlijkt,
dankzij Jezus Christus. Hem komt voor eeuwig en altijd de eer en macht
toe. Amen.
12 Beste vrienden, wees niet verbaasd over de brandende beproeving die
jullie ondergaan, alsof het vreemd is wat jullie overkomt.
13 Verheug je echter in de mate waarin je deelt in het lijden van
Christus; dan zal je juichen van vreugde wanneer zijn hemelse pracht
wordt geopenbaard.
14 Als je wordt bespot omdat je Christus' naam draagt, ben je gezegend,
want de luisterrijke Geest, Gods Geest, rust op je.
15 Zorg dat niemand van jullie lijdt als moordenaar, dief, boosdoener, of
bemoeial.
16 Wie daarentegen lijdt als christen, hoeft zich niet te schamen, maar
dient God te verheerlijken omdat hij zichzelf een christen mag noemen.
17 De tijd van het oordeel is aangebroken, allereerst voor de mensen die
bij God horen. En als het bij ons begint, wat zal dan de afloop zijn voor wie
ongehoorzaam aan Gods evangelie is?
18 En als de rechtvaardige met moeite wordt gered, wat zal er dan
gebeuren met de goddeloze en de zondaar?
19 Zij die lijden omdat God dat wil, moeten dus hun leven aan God, de
trouwe Schepper, toevertrouwen en zich goed gedragen.

5

1 De oudsten onder jullie spoor ik aan, als jullie mede-oudste, als getuige
van Christus' lijden en ook als mede-ontvanger van de hemelse pracht die
binnenkort geopenbaard zal worden:
2 hoed Gods kudde, waarover jullie zijn aangesteld. Niet uit dwang, maar
uit bereidwilligheid tegenover God. Niet uit winstbejag, maar uit ijver.
3 Ook niet om je gezag te laten gelden over mensen die je zijn toev-
ertrouwd, maar als voorbeeld voor de kudde.
4 Dan zal je, wanneer de Opperherder verschijnt, luister ontvangen – een
erekrans die niet verwelkt.
5 Voor de jongeren geldt: aanvaard het gezag van de oudsten. En voor
iedereen: wees bescheiden ten opzichte van elkaar, want God keert zich
tegen de arrogante mensen, maar schenkt genade aan wie bescheiden zijn.

6 Stel jezelf nederig onder Gods grote gezag; dan zal Hij jou uiteindelijk
een eervolle plaats geven.
7 Geef al je zorgen volledig aan Hem over, want Hij geeft om jullie.
8 Wees alert en waakzaam. Jullie tegenstander, de duivel, is als een
brullende leeuw die rondsluipt op zoek naar iemand om te verslinden.
9 Bied weerstand, wees sterk in je geloof en weet dat jullie geloofsgenoten
in de hele wereld hetzelfde soort lijden ondergaan.
10 Dan zullen jullie, nadat je korte tijd hebt geleden, worden hersteld
en stabiel, krachtig en standvastig worden gemaakt door de God van alle
genade, die jullie via Christus heeft geroepen om in zijn eeuwige hemelse
pracht te leven.
11 Hem komt voor eeuwig de macht toe. Amen.
12 Met de hulp van Silvanus, die ik als een trouwe broeder beschouw, heb
ik jullie deze korte brief geschreven, om jullie aan te sporen en om jullie
ervan te verzekeren dat dit Gods ware genade betreft. Hou je er dus aan.
13 Jullie krijgen de groeten van jullie mede-uitverkorene in Babylon en
van mijn zoon Markus.
14 Begroet elkaar met een kus die Gods liefde weerspiegelt. Aan ieder van
jullie die bij Christus hoort, wens ik vrede toe.

De tweede brief van Petrus

1 Van: Simeon Petrus, dienaar en apostel van Jezus Christus.
Aan: de mensen die een even kostbaar geloof hebben ontvangen als wij,
dankzij de rechtvaardigheid van onze God en redder Jezus Christus.
2 Ik wens jullie toe dat jullie een overvloed aan genade en vrede mogen
ervaren doordat jullie God en onze Heer Jezus kennen.
3 Doordat wij God kennen, die ons heeft geroepen om deel te krijgen aan
zijn hemelse pracht en zijn goedheid, heeft zijn goddelijke kracht ons alles
geschonken wat we nodig hebben om in eerbied voor Hem te leven.
4 De kostbare zegeningen die Hij had beloofd, heeft Hij geschonken
opdat jullie daardoor deel zouden krijgen aan de goddelijke natuur, en
zouden ontkomen aan het verderf in de wereld dat uit slechte verlangens
voortvloeit.
5 Daarom moeten jullie je uiterste best moeten doen om je geloof aan te
vullen met deugdzaamheid, je deugdzaamheid met kennis,
6 je kennis met zelfbeheersing, je zelfbeheersing met volharding, je
volharding met eerbied voor God,
7 je eerbied voor God met liefdebetoon aan je geloofsgenoten, en je
liefdebetoon aan geloofsgenoten met liefdebetoon aan iedereen.
8 Wanneer jullie die zaken in groeiende mate bezitten, zal het kennen van
onze Heer Jezus Christus voor jullie niet zonder resultaat of vrucht zijn.
9 Maar wie ze niet bezit, is blind en kortzichtig; hij is vergeten dat hij van
zijn vroegere zonden is gereinigd.
10 Broeders en zusters, doe dus je uiterste best om je roeping en
uitverkiezing waar te maken. Als jullie dat doen, zal je nooit struikelen,
11 maar staat je een hartelijk welkom te wachten in het eeuwig koninkrijk
van onze Heer en redder Jezus Christus.
12 Hieraan wil ik jullie voortdurend herinneren, hoewel jullie het al
weten. De waarheid die jullie is gebracht, is goed tot jullie doorgedrongen.
13 Toch denk ik dat het goed is om jullie geheugen te blijven opfrissen
zolang ik nog in dit aardse lichaam verblijf.
14 Ik weet dat ik mijn aardse lichaam binnenkort zal verlaten, want onze
Heer Jezus Christus heeft me dat duidelijk gemaakt.
15 En ik zal mijn uiterste best doen om ervoor te zorgen dat jullie je deze
dingen ook na mijn heengaan voortdurend zullen herinneren.
16 Wij waren namelijk geen slim bedachte mythes aan het volgen toen
wij jullie vertelden over de machtige komst van onze Heer Jezus Christus:
wij zijn ooggetuigen van zijn majesteit.
17 Hij ontving eer en glorie van God de Vader toen de stem van de
verheven Heer klonk: “Dit is mijn dierbare Zoon; Ik verheug Mij over Hem.”
18 Die stem uit de hemel hebben wij zelf gehoord toen we met Hem op de
heilige berg waren.
19 Daarom zijn wij extra zeker van de betrouwbaarheid van de woorden
van de profeten, en jullie doen er goed aan daarop te letten, als op een lamp
die licht geeft in een donkere ruimte – in jullie hart – totdat het dag wordt
en de morgenster opgaat.
20 Jullie moeten bovenal weten dat geen enkele profetie in de Schriften is
ontstaan uit menselijk inzicht.

21 Profetie is nooit voortgekomen uit menselijk initiatief: als mensen
namens God spraken, gebeurde dat onder de leiding van de Heilige Geest.

2

1 Zoals er bij de Israëlieten valse profeten zijn geweest, zo zullen er ook
bij jullie dwaalleraars zijn, die schadelijke dwaalleer binnensmokkelen. Ze
nemen zelfs afstand van de Meester die hen heeft vrijgekocht en halen zo
hun spoedige ondergang over zich.
2 Veel mensen zullen hun losbandig gedrag overnemen en daardoor de
ware weg een slechte reputatie bezorgen.
3 In hun hebzucht zullen ze jullie met verzinsels uitbuiten, maar hun
veroordeling laat niet lang meer op zich wachten en hun ondergang is
nabij.
4 God spaarde engelen die gezondigd hadden niet, maar wierp hen in de
hel, waar ze in diepe duisternis gevangen blijven tot het Oordeel.
5 Ook spaarde Hij de oude wereld niet, toen Hij de zondvloed over
een wereld vol goddelozen bracht. Maar Hij beschermde Noach, die de
gerechtigheid aankondigde, en zeven anderen met hem.
6 Hij veroordeelde de steden Sodom en Gomorra door ze in de as te leggen,
ter illustratie van wat er gaat gebeuren met mensen die goddeloos leven.
7 En Hij redde Lot, een oprechte man die leed onder het losbandig gedrag
van wettelozen.
8 Want toen die oprechte man in hun midden woonde, werd zijn
rechtschapen gemoed dag in dag uit gekweld door het zien en horen van
hun zondige gedrag.
9 De Heer weet dus echt wel hoe Hij diegenen die ontzag voor Hem
hebben uit moeilijkheden kan redden terwijl Hij de ongelovigen blijft
bestraffen tot aan de Oordeelsdag.
10 Dit geldt vooral voor hen die aan de onreine verlangens van hun
zondige natuur toegeven en het gezag verachten. Ze zijn overmoedig,
arrogant en belasteren onbevreesd de bovennatuurlijke machten.
11 Daarentegen gebruiken engelen, die sterker en machtiger zijn dan zij,
geen lasterlijke taal wanneer zij hen bij de Heer in beschuldiging stellen.
12 Maar deze mensen belasteren wat ze niet begrijpen. Ze zijn als dieren
zonder verstand, van nature bestemd om te worden gevangen en verdelgd.
Ze zullen aan hun eigen slechtheid bezwijken.
13 Hun onrecht zal hun betaald worden gezet. Ze genieten ervan om
zich op klaarlichte dag te laten gaan en tot hun schande volledig in hun
braspartijen op te gaan bij jullie gemeenschappelijke maaltijden.
14 Ze zondigen onophoudelijk, met hun overspelige ogen die onstabiele
mensen verleiden. Hun harten zijn geoefend in de hebzucht, die vervloek-
ten!
15 Ze hebben de rechte weg verlaten en zijn verdwaald geraakt, in
navolging van Bileam, de zoon van Beor, die ervan genoot zich te laten
betalen om kwaad te doen.
16 Hij werd echter voor zijn overtreding terechtgewezen door een lastdier
dat niet kon praten, maar dat de waanzin van de profeet beteugelde door
met een menselijke stem te spreken.
17 Bronnen zonder water zijn ze, nevel die door de storm wordt
voortgedreven. Voor hen wordt de donkerste duisternis gereedgehouden.

18 Met hoogdravende, holle woorden en losbandige zondige verlangens
verleiden zij mensen die zich nog maar pas hebben losgemaakt van
diegenen die verkeerd leven.
19 Zij beloven hun vrijheid, maar zelf zijn ze slaven van het verderf, want
“de mens is slaaf van hetgeen hem overmeestert”.
20 Als zij aan de vervuiling door de wereld zijn ontkomen doordat ze de
Heer en redder, Jezus Christus, hebben leren kennen, maar er toch opnieuw
in verstrikt raken en erdoor worden overmeesterd, dan zijn ze uiteindelijk
slechter af dan vroeger.
21 Het zou beter voor hen zijn geweest als ze de weg van rechtvaardigheid
nooit hadden leren kennen. Maar ze kennen deze wel en hebben zich
afgekeerd van het heilige gebod dat aan hen was doorgegeven.
22 Op hen is de spreuk “Een hond keert terug naar zijn braaksel en een
gewassen zeug wentelt zich in de modder” van toepassing.

3

1 Beste vrienden, dit is al de tweede brief die ik aan jullie schrijf om jullie
geheugen op te frissen en jullie aan te sporen om zuiver te denken.
2 Denk terug aan de woorden die in het verleden door de heilige profeten
zijn gesproken en aan het gebod van onze Heer en redder dat jullie van de
apostelen hebben ontvangen.
3 Jullie moeten bovenal weten dat er tegen het einde van de tijd spotters
zullen komen, die hun eigen verlangens zullen volgen en die spottend
zullen vragen:
4 ‘Waar is Gods beloofde komst? Want sinds het overlijden van onze
voorouders blijft alles zoals het vanaf het begin van de schepping is
geweest.’
5 Zij houden er bewust geen rekening mee dat het heelal lang geleden is
ontstaan doordat God het bevel gaf, en de aarde werd gevormd vanuit het
water en te midden van het water.
6 Het was ook door water – door de zondvloed – dat de toenmalige wereld
werd vernietigd.
7 En door hetzelfde bevel van God worden het huidige heelal en de
huidige aarde bewaard, om te worden verbrand op de Oordeelsdag. Ook
de goddelozen zullen dan worden vernietigd.
8 Met één ding moeten jullie goed rekening houden, beste vrienden: één
dag is voor de Heer als duizend jaar en duizend jaar als één dag.
9 De Heer treuzelt niet met wat Hij heeft beloofd, al vinden sommigen
dat Hij treuzelt. Integendeel, Hij heeft geduld met jullie: Hij wil niet dat er
iemand verloren gaat, maar dat alle mensen tot inkeer komen.
10 De Dag van de Heer zal komen als een dief. Dan zal het heelal met veel
lawaai vergaan en zullen de elementen brandend uiteenvallen. De aarde
en alles wat daar gebeurt zullen worden onthuld.
11 Omdat alles op die manier zal te gronde gaan, moeten jullie je zuiver
en vol eerbied voor God gedragen.
12 Kijk uit naar de Dag van God – waarop het heelal door brand wordt
verwoest en de elementen door hitte worden verteerd – en breng de komst
ervan dichterbij.
13 Op grond van Gods belofte kijken wij uit naar een nieuw heelal met
een nieuwe aarde, waar gerechtigheid zal wonen.

14 Beste vrienden, aangezien jullie hiernaar uitkijken, moeten jullie
je uiterste best doen om dan smetteloos en onberispelijk te worden
aangetroffen, in vrede met Hem.
15 Bedenk dat het geduld van onze Heer mensen in staat stelt om gered
te worden, zoals onze geliefde broeder Paulus ook al aan jullie schreef met
de wijsheid die hem is gegeven,
16 en zoals hij schrijft in al zijn brieven over dit onderwerp. Sommige
zaken in die brieven zijn moeilijk te begrijpen en worden door onkundige
en onstandvastige mensen verdraaid. Ze doen dat trouwens ook met de
overige Schriften en het zal tot hun eigen ondergang leiden.
17 Beste vrienden, omdat jullie dit al weten, moeten jullie waakzaam zijn
en je niet laten meeslepen op het dwaalspoor van wetteloze mensen. Laat
je niet van je stuk brengen,
18 maar laat de genade en kennis van onze Heer en redder Jezus Christus
in je groeien. Hem komt alle eer toe, nu en tot in eeuwigheid. Amen.

De eerste brief van Johannes

1 Het Woord dat leven geeft, bestaat reeds vanaf het begin. Wij hebben
dat Woord gehoord en met eigen ogen gezien; we hebben het bekeken en
met onze eigen handen aangeraakt.
2 Dat leven is geopenbaard; wij hebben het gezien en wij getuigen
daarvan. Wij verkondigen jullie het eeuwig leven, dat bij de Vader was
en aan ons is geopenbaard.
3 Wij verkondigen wat wij gezien en gehoord hebben ook aan jullie, opdat
jullie met ons verbonden zullen zijn. En wij zijn verbonden met de Vader
en met zijn Zoon Jezus Christus.
4 Wij schrijven deze brief opdat onze vreugde compleet zal zijn.
5 Dit is de boodschap die wij van Hem hebben gehoord en aan jullie
verkondigen: God is licht, en er is in Hem in het geheel geen duisternis.
6 Als wij zeggen dat we met Hem verbonden zijn terwijl we in het duister
leven, dan liegen we en leven we niet volgens de waarheid.
7 Maar als we in het licht leven, zoals Hij zelf in het licht is, dan zijn we
met elkaar verbonden en reinigt het bloed van Jezus, zijn Zoon, ons van
alle zonden.
8 Als we zeggen dat we zonder zonde zijn, misleiden we onszelf en woont
de waarheid niet in ons.
9 Maar als we onze zonden bekennen aan Degene die trouw en recht-
vaardig is, zal Hij onze zonden vergeven en ons reinigen van al ons kwaad.
10 Maar als we zeggen dat we nooit gezondigd hebben, maken we Hem
uit voor leugenaar en woont hetgeen Hij heeft gezegd niet in ons.

2

1 Mijn lieve kinderen, ik schrijf jullie deze brief opdat jullie niet zondigen.
Als iemand echter toch zondigt, dan hebben we Iemand die voorspraak
voor ons doet bij de Vader: Jezus Christus, de Rechtvaardige.
2 Hij is bovendien het zoenoffer voor onze zonden, en niet enkel voor de
onze maar ook voor die van de hele wereld.
3 Dat we Hem kennen blijkt uit het feit dat we ons aan zijn geboden
houden.
4 Wie zegt dat hij Hem kent, maar zich niet aan zijn geboden houdt, is
een leugenaar en de waarheid woont niet in hem.
5 Als iemand zich daarentegen houdt aan hetgeen God zegt, is hij
werkelijk volgroeid in zijn liefde voor God. Daaruit blijkt dat we bij Hem
horen.
6 Wie zegt dat hij met Christus verbonden is, behoort te leven zoals
Christus heeft geleefd.
7 Beste vrienden, wat ik jullie schrijf is geen nieuw gebod, maar een oud
gebod waarover jullie al vanaf het begin beschikken. Het oude gebod is de
boodschap die jullie hebben gehoord.
8 Tegelijkertijd is hetgeen ik jullie schrijf een nieuw gebod, waarvan de
realisatie zichtbaar is in Hem en in jullie, want de duisternis is aan het
verdwijnen en het ware licht schijnt reeds.
9 Wie zegt dat hij zich in het licht bevindt maar zijn broeder of zuster
hatelijk behandelt, bevindt zich nog altijd in de duisternis.

10 Als iemand liefdevol met zijn broeder of zuster omgaat, leeft hij in het
licht en is er voor hem geen aanleiding om te struikelen.
11 Maar wie zijn broeder of zuster hatelijk behandelt, bevindt zich in de
duisternis. Hij wandelt in de duisternis zonder te weten waar hij naartoe
gaat, want door de duisternis kan hij niet zien.

12 Lieve kinderen, ik schrijf jullie dat jullie zonden zijn vergeven dankzij
Jezus.
13 Ouderen, aan jullie schrijf ik dat jullie Hem kennen, die al vanaf het
begin bestaat. Jongeren, aan jullie schrijf ik dat jullie de duivel hebben
overwonnen.
14 Kinderen, aan jullie schrijf ik dat jullie de Vader kennen. Ouderen,
aan jullie schrijf ik dat jullie Hem kennen, die al vanaf het begin bestaat.
Jongeren, aan jullie schrijf ik dat jullie sterk zijn: de boodschap van God
woont in jullie en jullie hebben de duivel overwonnen.

15 Heb de wereld en hetgeen zich in de wereld bevindt niet lief. Als
iemand de wereld liefheeft, heeft hij de Vader niet lief.
16 Want alles wat zich in de wereld bevindt – de zaken waarnaar de
zondige natuur verlangt, de dingen waarnaar ogen begeerlijk kijken en een
arrogante levensstijl – komt niet van de Vader, maar van de wereld.
17 De wereld en alles wat zij bevat waarnaar mensen verlangen, zullen
verdwijnen. Maar wie doet wat God wil, leeft voor eeuwig.

18 Kinderen, het laatste uur is aangebroken. Zoals jullie hebben gehoord,
moet de antichrist komen. En nu zijn er al veel antichristen verschenen;
daaruit blijkt dat het laatste uur is aangebroken.
19 Die mensen komen uit ons midden, maar ze horen niet bij ons. Als ze
wel bij ons zouden horen, dan zouden ze bij ons gebleven zijn, maar hieruit
blijkt dat ze geen van allen bij ons horen.

20 Jullie daarentegen zijn door de Heilige gezalfd en jullie kennen de
waarheid.
21 Ik schrijf jullie dus niet omdat jullie de waarheid niet zouden kennen,
want jullie kennen die wél, en uit de waarheid komt geen enkele leugen
voort.
22 Wie is dus de leugenaar? Hij die ontkent dat Jezus de Messias is; dat is
de antichrist, degene die zowel de Vader als de Zoon verloochent.
23 Niemand die de Zoon verloochent, hoort bij de Vader, maar wie de Zoon
erkent, hoort bij de Vader.

24 Daarom moeten jullie je houden aan hetgeen jullie vanaf het begin
hebben gehoord. En als jullie je houden aan hetgeen jullie vanaf het begin
hebben gehoord, dan blijven jullie met de Zoon en de Vader verbonden.
25 En dit is wat Hij ons heeft beloofd: het eeuwig leven.

26 Ik schrijf jullie deze brief over de mensen die jullie proberen te
misleiden.
27 Het is toch niet nodig dat iemand jullie onderwijst? Immers, de Heilige
Geest is als een zalving die jullie van Christus hebben ontvangen; Hij rust
op jullie en onderwijst jullie over alles. Wat Hij jullie leert is de waarheid
en geen leugen. Blijf dus met Christus verbonden, in overeenstemming met
dat onderwijs.

28 Kortom, lieve kinderen, blijf met Hem verbonden. Dan zullen wij
vol vertrouwen zijn wanneer Hij verschijnt, en ons niet tegenover Hem
schamen wanneer Hij komt.

29 Zoals jullie weten, is Hij rechtvaardig; erken dan ook dat ieder die
rechtvaardig handelt, van God het nieuwe leven heeft gekregen.

3

1 Kijk eens wat een liefde de Vader ons heeft geschonken! Wij worden
Gods kinderen genoemd, en dat zijn wij ook. De reden dat de wereld ons
niet als zodanig erkent is dat ze Hem niet kent.
2 Beste vrienden, nu zijn wij Gods kinderen en wat wij later zullen zijn is
nog niet duidelijk. Maar we weten dat wanneer Hij verschijnt, we zullen
zijn als Hem, omdat we Hem zullen zien zoals Hij is.
3 En ieder die zijn verschijning verwacht, maakt zich rein, net zoals
Christus rein is.
4 Ieder die zondigt, overtreedt Gods wetten, want zondigen is Gods wet
overtreden.
5 Maar zoals jullie weten, is Christus verschenen om zonden weg te
nemen en zelf heeft Hij ook nooit gezondigd.
6 Ieder die met Christus verbonden blijft, behoort dus niet te zondigen.
Ieder die wel blijft zondigen, heeft Hem nooit gezien en kent Hem niet.
7 Lieve kinderen, laat niemand jullie misleiden. Wie rechtvaardig leeft,
is rechtvaardig, net zoals de Zoon rechtvaardig is.
8 En wie een zondig leven leidt, hoort bij de duivel, want de duivel zondigt
al vanaf het begin. Het is om de daden van de duivel te vernietigen dat de
Zoon van God is verschenen.
9 Wie van God het nieuwe leven heeft gekregen, stopt met zondigen, want
het leven dat God schenkt, is in hem gezaaid. Hij kan niet blijven zondigen,
want hij heeft van God het nieuwe leven gekregen.
10 Hieraan is te zien wie de kinderen van God zijn en wie de kinderen
van de duivel: wie niet rechtvaardig leeft en niet liefdevol omgaat met zijn
broeders en zusters, hoort niet bij God.
11 Dit is wat jullie vanaf het begin hebben horen verkondigen: we moeten
liefdevol met elkaar omgaan.
12 Wees dus niet zoals Kaïn. Hij hoorde bij de duivel en vermoordde zijn
broer. En waarom vermoordde hij hem? Omdat zijn gedrag slecht was en
dat van zijn broer goed.
13 Broeders en zusters, wees niet verbaasd als de wereld jullie hatelijk
behandelt.
14 Aan onze liefdevolle omgang met elkaar, als broeders en zusters, is
te zien dat wij van de dood naar het leven zijn overgegaan. Wie echter
niet liefdevol met andere christenen omgaat, bevindt zich nog altijd in het
domein van de dood.
15 Ieder die zijn broeder of zuster hatelijk behandelt, is een moordenaar.
En zoals jullie weten beschikt een moordenaar niet over het eeuwig leven.
16 Wat liefde is, weten we doordat Hij zijn leven voor ons heeft gegeven.
En wij behoren ons leven voor onze broeders en zusters te geven.
17 Als iemand die zelf voldoende heeft om van te leven, ziet dat zijn
broeder of zuster gebrek lijdt, en als hij dan weigert om mededogen te
hebben, hoe kan hij dan zijn liefde voor God behouden?
18 Lieve kinderen, laten wij elkaar niet liefhebben door middel van
woorden of mooie praatjes, maar met daden die de echtheid van onze liefde
bewijzen.

19 Dan zullen we weten dat we bij de waarheid horen, zodat we met een
gerust geweten voor God kunnen staan,
20 zelfs als ons geweten ons veroordeelt. Want God is machtiger dan ons
geweten en Hij weet alles.
21 Beste vrienden, als ons geweten ons niet veroordeelt, mogen we God
vrijmoedig benaderen.
22 Dan ontvangen we wat we van Hem vragen, omdat we ons aan zijn
geboden houden en doen wat Hem bevalt.
23 En dit is zijn gebod: wij moeten ons vertrouwen stellen op zijn Zoon
Jezus Christus en liefdevol met elkaar omgaan, zoals Hij ons heeft bevolen.
24 Wie zich aan zijn geboden houdt, blijft met Hem verbonden; dan zal
Hij in hem wonen. Dat Hij in ons woont blijkt uit het feit dat Hij ons de
Geest heeft geschonken.

4

1 Beste vrienden, geloof niet iedereen die geestelijk beweert te zijn, maar
controleer of iemand zich door Gods Geest laat leiden. Er zijn namelijk veel
valse profeten op uitgegaan, de wereld in.
2 Hieruit blijkt iemand zich door Gods Geest laat leiden: iedereen die
erkent dat Jezus Christus als mens is gekomen, laat zich leiden door Gods
Geest.
3 En iedereen die Jezus niet erkent, laat zich leiden door een geest die niet
van God komt, maar van de antichrist. Jullie hadden al gehoord dat die zou
komen en hij is nu reeds in de wereld actief.
4 Jullie horen bij God, lieve kinderen, en jullie hebben die valse profeten
overwonnen, omdat Hij die in jullie woont machtiger is dan hij die in de
wereld actief is.
5 Die valse profeten horen bij de wereld en zeggen wat de wereld zegt;
daarom luistert de wereld naar hen.
6 Wij horen bij God en wie God kent luistert naar ons, maar wie niet bij
God hoort luistert niet naar ons. Daaruit blijkt of iemand wordt geleid door
de Geest van de waarheid of door een misleidende geest.
7 Beste vrienden, laten we liefdevol met elkaar omgaan, want de liefde
komt uit God voort en iedereen die liefdevol met anderen omgaat, heeft
van God het nieuwe leven gekregen en kent God.
8 Maar wie niet liefdevol met anderen omgaat, kent God niet, want God
is liefde.
9 Gods liefde voor ons is zichtbaar geworden doordat God zijn enige Zoon
naar de wereld heeft gezonden, opdat wij dankzij Hem zouden leven.
10 Dit is wat liefde is: niet dat wij God liefhadden, maar dat Hij ons liefhad
en zijn Zoon heeft gezonden als zoenoffer voor onze zonden.
11 Beste vrienden, aangezien God ons zo liefhad, behoren wij ook
liefdevol met elkaar om te gaan.
12 Niemand heeft ooit God gezien. Als wij liefdevol met elkaar omgaan,
woont God in ons en is onze liefde voor God volgroeid.
13 Dat wij met Hem verbonden zijn en dat Hij in ons woont, blijkt uit het
feit dat Hij ons zijn Geest heeft geschonken.
14 Wij hebben gezien – en we getuigen ervan – dat de Vader de Zoon heeft
gezonden om de wereld te redden.

15 Als iemand belijdt dat Jezus de Zoon van God is, is hij met God
verbonden en woont God in hem.
16 Wij hebben de liefde leren kennen die God voor ons heeft, en we
vertrouwen erop. God is liefde en wie liefdevol met anderen omgaat, is
met God verbonden en God woont in hem.
17 Zo raakt onze onderlinge liefde volgroeid, zodat we de Oordeelsdag
vol vertrouwen kunnen tegemoetzien omdat we, hoewel we nog in deze
wereld zijn, zijn zoals Christus.
18 Angst maakt geen deel uit van de liefde. Integendeel, de volgroeide
liefde verdrijft de angst, want angst veronderstelt straf en als iemand bang
is, is zijn liefde nog niet volgroeid.
19 Wij hebben lief omdat Hij ons eerst liefhad.
20 Als iemand zegt dat hij God liefheeft terwijl hij zijn broeder of zuster
hatelijk behandelt, is hij een leugenaar. Immers, als hij zijn broeder of
zuster die hij kan zien, niet liefheeft, dan kan hij de God die hij niet heeft
gezien, ook niet liefhebben.
21 En dit is dan ook het gebod dat Hij ons heeft gegeven: wie God liefheeft,
moet ook zijn broeders en zusters liefdevol behandelen.

5

1 Wie gelooft dat Jezus de Messias is, heeft van God het nieuwe leven
gekregen en wie de Vader liefheeft, heeft ook zijn kinderen lief.
2 Dat we Gods kinderen liefhebben, blijkt uit het feit dat we God
liefhebben en zijn geboden naleven.
3 Want liefde voor God betekent dat we ons aan zijn geboden houden. En
zijn geboden zijn niet te zwaar.
4 Ieder die van God het nieuwe leven heeft gekregen, overwint de wereld.
En we overwinnen de wereld door ons geloof.
5 Wie is het die de wereld overwint? Enkel hij die gelooft dat Jezus de
Zoon van God is.
6 Jezus Christus is Degene die is gekomen doorheen water en bloed. Niet
alleen door water, maar door water en bloed. En de Geest getuigt daarvan,
want Hij is de waarheid.
7 Er zijn dus drie getuigen:
8 de Geest, het water en het bloed. En hun getuigenissen stemmen
overeen.
9 Als je de getuigenis van mensen aanvaardt, dan moet je beseffen dat
Gods getuigenis nog krachtiger is, en Gods getuigenis betreft zijn Zoon.
10 Wie in de Zoon van God gelooft, heeft deze getuigenis aanvaard. Wie
echter niet gelooft, maakt God uit voor leugenaar, doordat hij de getuigenis
die God over zijn Zoon heeft gegeven niet gelooft.
11 Gods getuigenis houdt in dat God ons het eeuwig leven heeft
geschonken en dat leven is beschikbaar via zijn Zoon.
12 Wie de Zoon heeft, heeft het leven, maar wie de Zoon van God niet
heeft, heeft het leven niet.
13 Ik schrijf deze brief aan jullie die je vertrouwen op de Zoon van God
hebben gesteld, opdat jullie weten dat jullie het eeuwig leven hebben.
14 Wij mogen God vrijmoedig benaderen, want als wij Hem om iets
vragen dat met zijn wil overeenstemt, zal Hij naar ons luisteren.

15 En omdat we weten dat Hij naar ons luistert, wat we ook vragen, mogen
we er zeker van zijn dat we zullen ontvangen wat we van Hem hebben
gevraagd.
16 Als iemand ziet dat zijn broeder of zuster een zonde begaat die niet
tot de dood leidt, moet hij bidden; dan zal die persoon het leven behouden.
Er bestaat ook zonde die tot de dood leidt; ik zeg niet dat je dan ook moet
bidden.
17 Iedere onrechtmatige daad is zonde en er is zonde die niet tot de dood
leidt.
18 Wij weten dat wie van God het nieuwe leven heeft gekregen, niet
zondigt. Immers, wie van God het nieuwe leven heeft gekregen, wordt
beschermd, zodat de duivel geen vat op hem heeft.
19 We weten dat wij bij God horen en dat de hele wereld in de macht van
de duivel is.
20 Ook weten we dat de Zoon van God is gekomen om ons inzicht te geven,
opdat wij de ware God zouden kennen. Wij zijn dus met de ware God
verbonden, doordat we met zijn Zoon Jezus Christus verbonden zijn – en
Hij is de ware God en het eeuwig leven.
21 Lieve kinderen, wees op je hoede voor de afgoden.

De tweede brief van Johannes

1 Van: de oudste.
Aan: de uitverkoren vrouw en haar kinderen. Ik heb jullie werkelijk lief
– en niet alleen ik, maar ook iedereen die de waarheid kent
2 – doordat de waarheid in ons woont en voor altijd bij ons zal zijn.
3 Ik bid dat wij genade, mededogen en vrede mogen ontvangen van God,
de Vader, en van Jezus Christus, de Zoon van de Vader, zodat we kunnen
leven in overeenstemming met de waarheid en vol liefde.
4 Ik was bijzonder verheugd om te ontdekken dat sommige van je
kinderen zich door de waarheid laten leiden, in overeenstemming met het
gebod dat wij van de Vader hebben ontvangen.
5 En nu vraag ik jou, lieve vrouw, dat we liefdevol met elkaar omgaan. Het
is geen nieuw gebod dat ik schrijf, we hebben dit vanaf het begin gehad.
6 Liefde is: leven overeenkomstig Gods geboden. Dit is het gebod dat
jullie vanaf het begin hebben gehoord; dit is hoe jullie moeten leven.
7 Er zijn namelijk veel bedriegers op uitgegaan, de wereld in, die
ontkennen dat Jezus Christus, toen Hij naar de wereld kwam, een menselijk
lichaam had. Zij zijn als de bedrieger en de antichrist.
8 Wees op je hoede; zorg dat jullie de vruchten van onze arbeid niet
verliezen, maar dat jullie de volle beloning ontvangen.
9 Als iemand zaken toevoegt in plaats van zich te houden aan de leer van
Christus, dan hoort hij niet bij God. Wie zich wel aan zijn leer houdt, hoort
zowel bij de Vader als bij de Zoon.
10 Als iemand die deze leer niet brengt naar jullie toe komt, verwelkom
hem dan niet in je huis. Je mag hem zelfs niet als een broeder begroeten,
11 want wie zo iemand als een broeder begroet, wordt medeplichtig aan
diens slechte daden.
12 Er is veel dat ik jullie wil schrijven, maar ik wil dat niet doen met inkt
op papyrus. Ik hoop naar jullie toe te komen en persoonlijk met jullie te
spreken; dan zal onze vreugde compleet zijn.
13 De kinderen van je uitverkoren zuster groeten jullie.

De derde brief van Johannes

1 Van: de oudste.
Aan: Gajus, mijn goede vriend, die mij oprecht dierbaar is.
2 Beste vriend, ik wens je toe dat je het in alle opzichten goed mag stellen
en dat het met je lichamelijke gezondheid even goed mag gaan als met je
ziel.
3 Ik was zeer verheugd toen er geloofsgenoten waren aangekomen die
van je oprechtheid getuigden – hoe je volgens de waarheid leeft.
4 Niets verheugt mij meer dan te horen dat mijn kinderen volgens de
waarheid leven.
5 Beste vriend, je bent trouw in alles wat je voor je geloofsgenoten doet,
zelfs wanneer je hen niet kent.
6 Zij hebben aan de kerkgemeenschap getuigd van je liefdebetoon. Je zou
er goed aan doen hen voor hun verdere reis toe te rusten en zo God te eren.
7 Zij zijn er namelijk op uitgegaan om Christus te verkondigen en ze
ontvangen geen ondersteuning van niet-christenen.
8 Dergelijke mensen moeten we ondersteunen, want zo werken we mee
aan het uitdragen van de waarheid.
9 Ik heb een brief aan de kerkgemeenschap geschreven, maar Diotrefes,
die bij hen de eerste plaats wil innemen, weigert ons gezag te erkennen.
10 Wanneer ik kom, zal ik dus op zijn gedrag wijzen: hij verspreidt
kwaadaardige praatjes over ons. En alsof dat niet genoeg is, weigert hij
het gezag van zijn geloofsgenoten te erkennen. En wanneer iemand dat
wel wil doen, weerhoudt hij die persoon daarvan en zet hij hem uit de
kerkgemeenschap.
11 Beste vriend, volg niet het slechte, maar het goede na. Wie zich goed
gedraagt, hoort bij God en wie zich slecht gedraagt, kent God niet.
12 Wat Demetrius betreft: iedereen spreekt lovend over hem en hun lof
wordt door de feiten bevestigd. Wij voegen daar onze lovende getuigenis
aan toe en zoals jullie weten is onze getuigenis betrouwbaar.
13 Ik heb veel aan je te schrijven, maar ik wil dat niet doen met inkt en
een pen.
14 Ik hoop je binnenkort te zien en dan zullen we elkaar persoonlijk
spreken.
15 Ik wens je vrede toe. De vrienden groeten je. Groet elk van de vrienden
persoonlijk.

De brief van Judas

1 Van: Judas, dienaar van Jezus Christus en broer van Jakobus.

Aan: de mensen die geroepen zijn om de liefde van God de Vader te ontvangen en door Jezus Christus te worden beschermd.

2 Ik wens jullie veel mededogen, vrede en liefde toe.

3 Beste vrienden, hoewel ik mij ijverig aan het voorbereiden was om jullie te schrijven over de redding die wij met elkaar gemeen hebben, zie ik mij nu genoodzaakt om jullie in deze brief op te roepen je volop in te zetten voor het geloof dat eens en voor altijd is doorgegeven aan de mensen die bij God horen.

4 Er zijn namelijk bepaalde mensen bij jullie binnengeslopen, van wie het vonnis reeds lang geleden is geveld. Het zijn goddelozen, die de genade van onze God misbruiken als voorwendsel voor losbandigheid en die onze enige Meester en Heer, Jezus Christus, verloochenen.

5 Daarom wil ik jullie eraan herinneren – hoewel jullie dit alles reeds weten – dat de Heer die eerst het volk uit het land Egypte had verlost, vervolgens de ongelovigen onder hen heeft gedood.

6 En de engelen die hun hemelse positie opgaven en hun woonplaats verlieten, houdt Hij in de duisternis in eeuwige boeien gevangen tot de Grote Oordeelsdag.

7 Hetzelfde geldt voor Sodom, Gomorra en de omliggende steden, die seksueel wangedrag pleegden en zich overgaven aan onnatuurlijke seksuele verlangens. Zij dienen nu als voorbeeld doordat ze met eeuwig vuur worden bestraft.

8 De dromers over wie ik het heb, doen als zij: ze verontreinigen hun eigen lichaam, verwerpen het gezag en belasteren de bovennatuurlijke machten.

9 De aartsengel Michaël daarentegen durfde geen beledigend oordeel uit te spreken toen hij onenigheid en ruzie met de duivel had over het lichaam van Mozes. Hij zei: “Moge de Heer je terechtwijzen.”

10 Maar deze mensen belasteren wat ze niet begrijpen. Ze zijn als dieren zonder verstand en wat ze van nature wél begrijpen wordt hun ondergang.

11 Wee hun, want ze zijn de weg van Kaïn opgegaan, geven zich omwille van het gewin over aan het bedrog van Bileam en komen om in de opstand van Korach.

12 Ze zijn een schandvlek op jullie gemeenschappelijke maaltijden: wanneer ze samen met jullie eten, bedienen ze zichzelf schaamteloos. Ze zijn regenloze wolken die door de wind worden voortgedreven, bomen die in de herfst geen vrucht dragen, ontworteld en helemaal dood.

13 Woeste zeegolven zijn ze, die hun eigen schande opschuimen, afgedwaalde sterren voor wie de donkerste duisternis voor eeuwig wordt gereedgehouden.

14 Henoch, die tot de zevende generatie na Adam behoorde, profeteerde over hen: “Kijk, de Heer komt met zijn duizenden heilige engelen,

15 om over alle mensen recht te spreken en hen allen te veroordelen voor de goddeloze daden die ze in hun goddeloosheid hebben gepleegd, en voor alle opstandige woorden die de goddeloze zondaars tegen Hem hebben gesproken.”

16 Mopperaars en klagers zijn ze, die hun eigen passies volgen, hoog
opgeven over zichzelf, en anderen naar de mond praten om daar zelf beter
van te worden.
17 Maar jullie, beste vrienden, denk aan de voorspellingen van de
apostelen van onze Heer Jezus Christus.
18 Ze zeiden dat er tegen het einde van de tijd spotters zullen zijn die hun
eigen goddeloze passies volgen.
19 Het zijn die spotters die verdeeldheid zaaien, hun instincten volgen en
de Geest niet hebben.
20 Maar jullie, beste vrienden, moeten jezelf opbouwen in je zeer heilige
geloof, bidden onder leiding van de Heilige Geest,
21 en vasthouden aan Gods liefde, vol verwachting van het mededogen
van onze Heer Jezus Christus, die jullie het eeuwig leven zal schenken.
22 Heb mededogen met diegenen die twijfelen.
23 Red anderen door hen uit het vuur te trekken. Bij nog anderen moet
jullie mededogen gepaard gaan met omzichtigheid: jullie moeten zelfs een
afkeer hebben van hun kledij die ze met hun zondige lichaam hebben
verontreinigd.
24 God kan jullie voor struikelen behoeden en ervoor zorgen dat jullie
smetteloos en met grote blijdschap in zijn luisterrijke aanwezigheid komen
te staan.
25 Aan Hem, de enige God, onze redder, komt de eer, majesteit, kracht en
macht toe, door Jezus Christus onze Heer, en dat vooraleer de tijd begon,
nu, en voor altijd. Amen.

De openbaring van Johannes

1 Dit is de openbaring van Jezus Christus, door God aan Hem toevertrouwd opdat Hij zijn dienaren zou tonen wat spoedig moet gebeuren. Jezus Christus maakte deze openbaring aan zijn dienaar Johannes bekend door een engel naar hem toe te sturen.
2 En ik, Johannes, getuig van alles wat ik heb gezien – het is de boodschap van God en Jezus' getuigenis.
3 Je bent gezegend als je deze profetische woorden voorleest en je bent gezegend als je ze hoort en in acht neemt, want het moment dat deze dingen gaan gebeuren, is bijna aangebroken.
4 Van: Johannes.
Aan: de zeven kerkgemeenschappen in Asia.
Ik wens jullie de genade en vrede toe van Hem die is, die was en die komt, en van de zeven geesten voor zijn troon,
5 en van Jezus Christus. Hij is de betrouwbare getuige, die stierf en als eerste het nieuwe leven binnenging, de heerser over de koningen op aarde. Hij heeft ons lief en door zijn dood heeft Hij ons van onze zonden verlost.
6 Ook heeft Hij ons gemaakt tot koningen en priesters voor zijn God en Vader. Hem komt voor eeuwig de glorie en de macht toe. Amen.
7 Let op, Hij komt met de wolken. Dan zal iedereen Hem zien, zelfs zij die Hem doorstoken hadden. Alle volken op aarde zullen om Hem rouwen. Ja, amen.
8 "Ik ben de alfa en de omega", zegt God, de Heer, Hij die is, die was en die komt, de Almachtige.
9 Ik, Johannes, ben jullie broeder en, door onze verbondenheid met Jezus, deelgenoot in de verdrukking, in Gods koninkrijk en in de volharding. Ik was op het eiland Patmos omdat ik de boodschap van God had verkondigd en van Jezus had getuigd.
10 Op de dag van de Heer werd ik door de Geest gegrepen. Ik hoorde achter me een stem, die zo luid was als een trompet.
11 De stem zei: "Schrijf hetgeen je ziet in een boek en stuur dat naar de zeven kerkgemeenschappen: naar Efeze, Smyrna, Pergamum, Tyatira, Sardes, Filadelfia en Laodicea."
12 Ik draaide me om, om te zien waar de stem die me toesprak vandaan kwam. Toen ik me had omgedraaid, zag ik zeven gouden kandelaars.
13 Midden tussen de kandelaars zag ik Iemand die eruitzag als een mensenzoon. Hij was gekleed in een lang gewaad, met een brede gouden band om zijn borst.
14 Zijn haar was zo wit als witte wol, als sneeuw, en zijn ogen vlamden als vuur.
15 Zijn voeten glansden als brons dat in de oven gezuiverd is en zijn stem klonk als het bulderen van veel water.
16 In zijn rechterhand hield Hij zeven sterren en uit zijn mond kwam een scherp, tweesnijdend zwaard. Zijn gezicht schitterde als de zon wanneer die schijnt in haar volle sterkte.
17 Toen ik Hem zag, viel ik als dood aan zijn voeten neer. Hij legde zijn rechterhand op mij en zei: "Wees niet bang, Ik ben de eerste en de laatste.
18 Ik ben de levende: Ik ben dood geweest, maar kijk, Ik leef voor eeuwig en altijd. Ik heb de sleutels van de dood en het dodenrijk.

19 Schrijf op wat je ziet: wat er nu is en wat binnenkort zal gebeuren.
20 De zeven sterren in mijn rechterhand die je hebt gezien en de zeven
gouden kandelaars hebben de volgende betekenis: de zeven sterren zijn de
engelen van de zeven kerkgemeenschappen, en de zeven kandelaars zijn
die zeven kerkgemeenschappen.

2

1 Schrijf aan de engel van de kerkgemeenschap in Efeze: Hij die de zeven
sterren in zijn rechterhand houdt en tussen de zeven gouden kandelaars
wandelt, zegt:
2 'Ik heb weet van jouw gedrag: je werkt hard, houdt vol en kan slechte
mensen niet verdragen. Je hebt de mensen die zichzelf apostel noemen
maar het niet zijn, getest en vastgesteld dat ze liegen.
3 Je houdt vol en je hebt om mijnentwil veel verdragen, zonder op te
geven.
4 Maar wat Ik je kwalijk neem is dat je Mij niet meer liefhebt zoals
voorheen.
5 Bedenk hoe diep je bent gevallen! Kom tot inkeer en gedraag je weer
zoals vroeger. Want als je niet tot inkeer komt, zal Ik naar je toe komen en
je kandelaar verwijderen.
6 Maar het pleit in je voordeel dat je net als Ik de Nikolaïeten haat.
7 Als je oren hebt, luister dan naar hetgeen de Geest tegen de kerkgemeen-
schappen zegt. Wie overwint, zal Ik laten eten van de levensboom die zich
in Gods paradijs bevindt.'
8 Schrijf aan de engel van de kerkgemeenschap in Smyrna: Hij die de
eerste en de laatste is, die dood is geweest en weer leeft, zegt:
9 'Ik heb weet van jouw lijden en je armoede – hoewel je rijk bent. Ik
weet ook hoe je wordt belasterd door de mensen die ten onrechte beweren
dat ze joods zijn, maar die in feite Satan vereren.
10 Wees niet bang voor het lijden dat je staat te wachten. Let op, de duivel
staat op het punt sommigen van jullie gevangen te laten zetten om jullie op
de proef te stellen. Jullie zullen tien dagen lang lijden ondergaan. Wees
trouw tot de dood en Ik zal je bekronen met het leven.
11 Als je oren hebt, luister dan naar hetgeen de Geest tegen de kerkge-
meenschappen zegt. Wie overwint, zal geen schade ondervinden van de
tweede dood.'
12 Schrijf aan de engel van de kerkgemeenschap in Pergamum: Hij die
het scherpe, tweesnijdende zwaard heeft, zegt:
13 'Ik weet waar jij woont – daar waar Satans troon staat. Toch hou je
mijn naam in ere: je hebt je geloof in Mij niet verloochend, zelfs niet toen
mijn trouwe getuige Antipas werd omgebracht, bij jullie in de woonplaats
van Satan.
14 Maar wat Ik je kwalijk neem is dat er mensen bij jou zijn die zich
houden aan de leer van Bileam. Hij leerde Balak hoe hij het volk Israël
kon laten struikelen, zodat ze zouden eten van voedsel dat aan de afgoden
gewijd was, en ontucht zouden plegen.
15 Zo is het ook bij jou: sommigen volgen de leer van de Nikolaïeten.
16 Kom tot inkeer; anders kom Ik spoedig naar je toe om hen te bestrijden
met het zwaard uit mijn mond.
17 Als je oren hebt, luister dan naar hetgeen de Geest tegen de kerkge-
meenschappen zegt. Wie overwint, zal Ik het verborgen manna geven. Ook

zal Ik hem een wit steentje geven en op dat steentje zal een nieuwe naam staan, die niemand kent behalve de persoon die hem krijgt.'

18 Schrijf aan de engel van de kerkgemeenschap in Tyatira: Hij die ogen heeft als een vuurvlam en voeten als gezuiverd en gepoetst brons, zegt:

19 'Ik heb weet van jouw gedrag: van je liefde, trouw, dienstbetoon en volharding. Je doet zelfs meer dan vroeger.

20 Maar wat Ik je kwalijk neem is dat je Izebel haar gang laat gaan. Die vrouw beweert dat ze een profetes is, maar ze misleidt mijn dienaren en leert hun ontucht te plegen en aan afgoden gewijd voedsel te eten.

21 Ik heb haar de tijd gegund om tot inkeer te komen, maar ze weigert zich van haar ontucht af te keren.

22 Let op, Ik zal haar ziek maken en degenen die ontucht met haar plegen zal Ik zwaar doen lijden, tenzij ze zich afkeren van het wangedrag dat ze van haar hebben geleerd.

23 Ik zal haar volgelingen een harde dood doen sterven. Dan zullen alle kerkgemeenschappen weten dat Ik het ben die gedachten en harten doorgrondt. En Ik zal elk van jullie loon naar werken geven.

24 Maar tegen de rest in Tyatira, degenen die deze leer niet aanhangen en de zogenaamde diepe dingen van Satan niet willen kennen, zeg Ik: "Ik leg jullie geen extra last op;

25 wel moeten jullie vasthouden wat je hebt, totdat Ik kom."

26 Wie overwint, wie tot het einde doet wat Ik hem opdraag, zal Ik macht over de volken geven.

27 Hij zal over hen heersen met een ijzeren scepter, en ze zullen worden stukgeslagen als potten van de pottenbakker.

28 En zoals Ik van mijn Vader de macht heb gekregen, zal die persoon van Mij de morgenster krijgen.

29 Als je oren hebt, luister dan naar hetgeen de Geest tegen de kerkgemeenschappen zegt.'

3

1 Schrijf aan de engel van de kerkgemeenschap in Sardes: Hij die de zeven geesten van God en de zeven sterren heeft, zegt: 'Ik heb weet van jouw gedrag. Je hebt de reputatie dat je leeft, maar in feite ben je dood.

2 Wees waakzaam en versterk hetgeen bij jou nog leeft, zodat het niet sterft, want Ik heb gemerkt dat je gedrag tekortschiet in Gods ogen.

3 Denk terug aan hetgeen je hebt ontvangen en gehoord, hou je eraan en kom tot inkeer. Want als je niet waakzaam bent, zal Ik komen, onverwacht als een dief, en je zal niet weten op welk tijdstip Ik naar je toe kom.

4 Toch heb je enkele mensen in Sardes die hun kledij niet hebben vuilgemaakt en zij zullen, gekleed in het wit, leven waar Ik ben, omdat zij dat verdienen.

5 Wie overwint, zal net als zij in het wit gekleed worden. Ik zal zijn naam niet uit het boek van het leven schrappen en Ik zal tegenover mijn Vader en zijn engelen verklaren dat hij bij Mij hoort.

6 Als je oren hebt, luister dan naar hetgeen de Geest tegen de kerkgemeenschappen zegt.'

7 Schrijf aan de engel van de kerkgemeenschap in Filadelfia: Hij die heilig en betrouwbaar is en die de sleutel van David heeft – wat Hij opent kan niemand sluiten en wat Hij sluit kan niemand openen – zegt:

8 ‘Ik heb weet van jouw gedrag. Let op, Ik heb een deur voor je geopend
die niemand kan sluiten. Ik weet dat je slechts weinig macht hebt, maar je
hebt je aan mijn woorden gehouden en je hebt Mij niet verloochend.
9 Ik zal de mensen die Satan vereren – zij beweren ten onrechte dat ze
joods zijn, maar ze liegen – dwingen om naar je toe te komen om zich aan
je voeten neer te werpen in het besef dat Ik je liefheb.
10 Omdat je hebt volgehouden, zoals Ik je had opgedragen, zal Ik je
beschermen in de tijd van beproeving die de hele wereld binnenkort moet
doorstaan.
11 Ik kom spoedig. Hou vast wat je hebt; dan zal niemand je kroon
wegnemen.
12 Wie overwint, zal Ik maken tot een pilaar in de tempel van mijn God;
hij zal daar altijd blijven staan. Bovendien zal Ik de naam van mijn God
op hem schrijven, én de naam van de stad van mijn God – het nieuwe
Jeruzalem dat uit de hemel komt, bij mijn God vandaan – én ook mijn eigen
nieuwe naam.
13 Als je oren hebt, luister dan naar hetgeen de Geest tegen de kerkge-
meenschappen zegt.’

14 Schrijf aan de engel van de kerkgemeenschap in Laodicea: Hij die
Amen heet, de trouwe en betrouwbare getuige, de oorsprong van alles wat
God heeft geschapen, zegt:
15 ‘Ik heb weet van jouw gedrag. Je bent niet heet of koud. Ik zou willen
dat je heet of koud bent.
16 Maar omdat je lauw bent, en niet heet of koud, zal Ik je uitspuwen.
17 Je beweert dat je rijk bent en aan niets gebrek hebt, maar je beseft niet
dat je miserabel, beklagenswaardig, arm, blind en naakt bent.
18 Daarom raad Ik je aan, goud van Mij te kopen dat met vuur gezuiverd
is, zodat je rijk zal zijn; ook witte kleren om je mee te kleden, zodat je je
niet voor je naaktheid hoeft te schamen, en oogzalf om je ogen te verzorgen,
zodat je zal kunnen zien.
19 Ik vermaan en corrigeer de mensen van wie Ik houd. Toon dus je ijver
en kom tot inkeer.
20 Let op, Ik sta voor de deur en Ik klop aan. Als iemand mijn stem hoort
en de deur opent, zal Ik bij hem binnenkomen en dan zullen we samen
eten.
21 Wie overwint, zal naast Mij op mijn troon mogen zitten, net zoals Ik
heb overwonnen en naast mijn Vader op zijn troon heb plaatsgenomen.
22 Als je oren hebt, luister dan naar hetgeen de Geest tegen de kerkge-
meenschappen zegt.’ ”

4

1 Daarna zag ik in de hemel een open deur. De stem die ik eerder had
gehoord, die als een trompet had geklonken toen Hij mij toesprak, zei tegen
mij: “Kom naar hierboven, dan zal Ik je tonen wat hierna moet gebeuren.”
2 Ik raakte onmiddellijk door de Geest overmand en zag in de hemel een
troon staan, waarop Iemand zat.
3 Hij die daar zat, schitterde als een jaspissteen, als sardius. En rondom
de troon zag ik een regenboog die straalde als een smaragd.
4 Rondom de troon stonden nog 24 tronen; daarop zaten 24 oudsten. Zij
waren gekleed in witte gewaden en hadden elk een gouden kroon op het
hoofd.

5 Uit de troon kwamen bliksemschichten en donderslagen. Voor de troon
stonden zeven brandende fakkels; dat zijn de zeven geesten die bij God
horen.
6 Voor de troon bevond zich ook iets dat leek op een zee van glas, zo helder
als kristal. Rondom de troon, aan alle vier zijden, stonden vier wezens, die
zowel voor- als achteraan vol ogen zaten.
7 Het eerste wezen leek op een leeuw, het tweede wezen op een jonge
stier, het derde wezen had een gezicht als dat van een mens en het vierde
wezen leek op een vliegende adelaar.
8 De vier wezens hadden elk zes vleugels, die zowel boven- als onderaan
vol ogen zaten. De wezens zingen onophoudelijk, dag en nacht:
“Heilig, heilig, heilig is de Heer, God, de Almachtige,
Hij die was en die is en die komt.”
9 Telkens wanneer de wezens lof, eer en dank toezingen aan Degene die
op de troon zit, die voor eeuwig en altijd leeft,
10 laten de 24 oudsten zich neervallen voor Degene die op de troon zit.
Dan aanbidden ze Degene die voor eeuwig en altijd leeft en leggen ze hun
kroon voor de troon neer. Daarbij zingen ze:
11 “U, Heer, onze God, bent het waard om glorie, eer en macht te ontvangen,
want U heeft alles geschapen,
en de schepping bestaat omdat U dat wil.”

5

1 Toen zag ik in de rechterhand van Degene die op de troon zit een
boekrol, die aan beide zijden beschreven was en met zeven zegels was
verzegeld.
2 Ook zag ik een machtige engel, die luid riep: “Wie is waardig genoeg om
de zegels te verbreken en het boek te openen?”
3 Er was niemand in de hemel, op aarde of onder de aarde die in staat
was de boekrol te openen en in te zien.
4 Ik begon heftig te wenen omdat er niemand waardig genoeg werd
geacht om de boekrol te openen en in te zien.
5 Toen zei een van de oudsten tegen mij: “Stop met wenen, want de leeuw
van de stam Juda, de afstammeling van David, heeft gezegevierd en mag
de boekrol met de zeven zegels openen.”
6 Toen zag ik op de troon, midden tussen de vier wezens en de oudsten,
een lam staan. Het zag eruit alsof het geslacht was. Het had zeven hoorns
en zeven ogen; dat zijn de zeven geesten die bij God horen en die naar de
hele aarde waren uitgezonden.
7 Het lam begaf zich naar Hem die op de troon zit, om de boekrol uit diens
rechterhand te ontvangen.
8 Zodra het lam de boekrol had ontvangen, lieten de vier wezens en de
vierentwintig oudsten zich voor Hem neervallen. Elk van hen had een harp
en ook een gouden schaal vol wierook; dat zijn de gebeden van de mensen
die bij God horen.
9 Ze zongen dit nieuwe lied:
“U bent waardig om de boekrol te ontvangen en zijn zegels te verbreken,
want U bent geslacht en met uw bloed heeft U mensen voor God vrijgekocht
uit alle stammen, taalgroepen, volken en naties.
10 U heeft hen gemaakt tot koningen en priesters voor God
en zij zullen regeren op aarde.”

11 Terwijl ik toekeek, hoorde ik de stemmen van vele engelen, die zich
rondom de troon, de wezens en de oudsten bevonden. Het waren er
miljoenen.
12 Ze zongen luid:
“Het lam dat geslacht is,
is het waard om de macht, de rijkdom, de wijsheid, de kracht, de eer, de
glorie en de zegen te ontvangen!”
13 Toen hoorde ik alles wat in de hemel en op aarde en onder de aarde
en in de zee leeft – kortom: de hele schepping – zingen:
“Aan Hem die op de troon zit en aan het lam
komen de zegen, de eer, de glorie en de heerschappij toe, voor eeuwig en
altijd.”
14 De vier wezens zeiden “amen”, en de oudsten lieten zich in aanbidding
neervallen.

6

1 Toen zag ik dat het lam een van de zeven zegels verbrak. Ik hoorde een
van de vier wezens roepen, met een stem die klonk als de donder: “Kom”.
2 Toen zag ik een wit paard tevoorschijn komen. De ruiter had een boog
bij zich. Er werd hem een kroon gegeven en hij reed weg om keer op keer
te zegevieren.
3 Toen het lam het tweede zegel verbrak, hoorde ik het tweede wezen
roepen: “Kom!”
4 Er kwam een tweede paard tevoorschijn; dit was vuurrood. Aan de
ruiter werd de macht gegeven om de vrede uit de wereld weg te nemen,
zodat de mensen elkaar zouden doden. Ook werd hem een groot zwaard
gegeven.
5 Toen het lam het derde zegel verbrak, hoorde ik het derde wezen
roepen: “Kom!” Ik zag een zwart paard tevoorschijn komen. De ruiter had
een weegschaal in zijn hand.
6 Ik hoorde iets dat als een stem klonk; tussen de vier wezens vandaan
riep deze: “Een liter tarwe voor een dagloon en drie liter gerst voor een
dagloon, maar breng geen schade toe aan de olijfolie en de wijn.”
7 Toen het lam het vierde zegel verbrak, hoorde ik het vierde wezen
roepen: “Kom!”
8 Toen zag ik een vaalgroen paard. De naam van de ruiter was Dood; het
dodenrijk volgde hem en hij ontving de macht om een kwart van de mensen
op aarde te doden door middel van het zwaard, hongersnood, ziekten en
wilde dieren.
9 Toen het lam het vijfde zegel verbrak, zag ik onderaan het altaar de
zielen van de mensen die waren omgebracht omdat ze trouw hadden
getuigd van de boodschap van God.
10 Ze riepen luid: “O heilige en waarachtige Majesteit, hoelang nog
voordat U uw oordeel over de bewoners van de aarde uitspreekt en hen
straft voor het vergieten van ons bloed?”
11 Toen werd aan elk van hen een wit gewaad gegeven. Ook werd
hun verteld dat ze nog even geduld moesten hebben totdat het aantal
geloofsgenoten bereikt zou zijn die net als zij gedood zouden worden omdat
ze God dienen.
12 Toen zag ik dat het lam het zesde zegel verbrak. Er vond een zware
aardbeving plaats; ook werd de zon zwart als rouwkledij, en de volle maan
werd bloedrood.

13 De sterren vielen op aarde, als onrijpe vijgen die door een harde wind
van de vijgenboom worden gerukt.
14 De lucht rolde op als een boekrol die wordt dichtgerold; alle bergen en
eilanden werden van hun plaats geschud.
15 De koningen op aarde, de machthebbers, de generaals, de rijken, de
machtigen en alle slaven en vrije mensen verborgen zich in grotten en
tussen de rotsen in de bergen.
16 Ze vroegen aan de bergen en de rotsen: “Val op ons en verberg ons, uit
het zicht van Degene die op de troon zit en weg van de toorn van het lam.
17 Want de verschrikkelijke dag van hun toorn is aangebroken. Wie zal
kunnen standhouden?”

7

1 Daarna zag ik vier engelen staan aan de vier uithoeken van de aarde. Ze
hielden de vier winden van de aarde tegen, zodat er geen wind zou waaien
– niet op het land, niet op zee, zelfs niet over de bomen.
2 Toen zag ik nog een engel. Hij steeg op vanuit het oosten. Hij had het
zegel van de levende God bij zich en riep luid naar de vier engelen die de
macht hadden gekregen om het land en de zee schade toe te brengen:
3 “Breng geen schade toe aan het land, de zee of zelfs de bomen, voordat
we Gods zegel hebben aangebracht op het voorhoofd van zijn dienaren.”
4 Ik hoorde hoeveel mensen het zegel hadden ontvangen: 144.000
mensen uit alle stammen van de Israëlieten hadden het zegel ontvangen.
5 12.000 mensen van de stam Juda, 12.000 van de stam Ruben, 12.000 van
de stam Gad,
6 12.000 van de stam Aser, 12.000 van de stam Naftali, 12.000 van de stam
Manasse,
7 12.000 van de stam Simeon, 12.000 van de stam Levi, 12.000 van de stam
Issachar,
8 12.000 van de stam Zebulon, 12.000 van de stam Jozef en 12.000 van de
stam Benjamin hadden het zegel ontvangen.
9 Daarna zag ik een menigte die zo groot was dat niemand de mensen
kon tellen. Ze kwamen uit alle volken, stammen, naties en taalgroepen
en stonden voor de troon en voor het lam. Ze droegen witte gewaden en
hielden palmtakken in hun hand.
10 Ze riepen luid:
“De redding komt van onze God, die op de troon zit, en van het lam.”
11 Alle engelen stonden rondom de troon, met de oudsten en de vier
wezens. Ze lieten zich voorover voor de troon neervallen om God te
aanbidden.
12 Ze zongen:
“Amen. De zegen, glorie, wijsheid, dank, eer, macht en kracht
komen toe aan onze God, voor eeuwig en altijd. Amen.”
13 Toen vroeg een van de oudsten aan mij: “Wie zijn die mensen in witte
gewaden en waar komen ze vandaan?”
14 Ik antwoordde: “Meneer, u weet dat.” Hij zei tegen me: “Dat zijn zij
die de grote verdrukking hebben doorstaan. Zij hebben hun gewaden wit
gewassen met het bloed van het lam.
15 Daarom staan ze voor Gods troon en vereren ze Hem dag en nacht
in zijn tempel. En Hij die op de troon zit zal hen beschermen met zijn
aanwezigheid.

16 Ze zullen nooit meer honger of dorst hebben en de zon of de hitte zal
hen nooit meer verzengen.
17 Het lam op de troon in het midden zal hen hoeden en hen leiden naar
de bronnen met het water dat leven geeft. En God zal alle tranen uit hun
ogen wissen."

8

1 Toen het lam het zevende zegel verbrak, werd het een half uur lang stil
in de hemel.
2 Toen zag ik de zeven engelen die voor God staan; ze ontvingen alle zeven
een trompet.
3 Toen kwam er nog een engel. Hij ging bij het altaar staan met een
gouden wierookschaal in zijn hand. Hij ontving veel wierook om die,
samen met de gebeden van allen die bij God horen, aan God te offeren
op het gouden altaar voor de troon.
4 Vanuit de wierookschaal in de hand van de engel steeg rook van de
wierook op naar God, samen met de gebeden van de mensen die bij God
horen.
5 Toen nam de engel de wierookschaal, vulde deze met de brandende
kooltjes op het altaar en leegde de schaal over de aarde. Het begon te
donderen en te bliksemen en er was een aardbeving.

6 De zeven engelen met de zeven trompetten maakten zich klaar om erop
te blazen.
7 De eerste engel blies op zijn trompet en er kwam hagel en vuur
vermengd met bloed tevoorschijn. Het werd op de aarde geworpen en een
derde deel van de aardbodem brandde af; ook een derde deel van de bomen
brandde af en ook al het groene gras brandde af.

8 Toen blies de tweede engel op zijn trompet; nu werd er iets dat leek op
een grote, in brand staande berg, in de zee geworpen. Een derde deel van
de zee veranderde in bloed,
9 een derde deel van alles wat in de zee leefde ging dood en een derde
deel van de schepen verging.

10 Toen blies de derde engel op zijn trompet; nu viel er een grote ster uit
de lucht. De ster brandde als een fakkel en viel op een derde deel van de
rivieren en waterbronnen.
11 De naam van de ster is Alsem. Een derde deel van alle water
veranderde in alsem en veel mensen stierven doordat het water bitter was
geworden.

12 Toen blies de vierde engel op zijn trompet en een derde deel van de
zon, een derde deel van de maan en een derde deel van de sterren werd
getroffen, zodat dat deel verduisterd raakte. Tijdens een derde deel van de
dag was er dus geen licht en tijdens een derde deel van de nacht ook niet.
13 Toen zag ik een adelaar hoog in de lucht vliegen. Ik hoorde hem
luid roepen: "Wee, wee, wee de bewoners van de aarde, wegens het
trompetgeschal van de overige drie engelen dat binnenkort zal klinken."

9

1 Toen blies de vijfde engel op zijn trompet. Ik zag een ster die uit de
hemel op aarde was gevallen. Hem werd de sleutel voor de opening naar
de oneindig diepe afgrond gegeven.

2 Hij opende de oneindig diepe afgrond en er steeg rook uit op, zoals rook
uit een grote oven. Door die rook uit de afgrond raakte de zon verduisterd,
zodat het donker werd.
3 Toen kwamen er sprinkhanen uit de rook; zij ontvingen dezelfde macht
als schorpioenen hebben op de aarde.
4 Ze kregen de opdracht geen schade toe te brengen aan de planten op
de aarde en ook niet aan struiken of bomen, enkel aan de mensen die niet
Gods zegel op hun voorhoofd hadden.
5 Ze mochten hen niet doden, maar hen enkel pijnigen, vijf maanden lang.
De pijn was als de pijn die iemand heeft wanneer hij door een schorpioen
wordt gestoken.
6 Dan zullen de mensen de dood zoeken, maar hem niet vinden. Ze zullen
verlangen naar de dood, maar de dood zal hen ontvluchten.
7 De sprinkhanen leken op paarden die voor de strijd zijn toegerust. Op
hun kop droegen ze iets dat op een gouden kroon leek en hun koppen leken
op mensenhoofden.
8 Ze hadden haar als vrouwenhaar en hun tanden leken op leeuwen-
tanden.
9 Ze hadden pantsers die op ijzeren pantsers leken en hun vleugels
maakten een geluid dat klonk als het gedreun van veel paarden met
gevechtswagens die zich naar het slagveld spoeden.
10 Ze hadden een staart met een angel, zoals schorpioenen, en met die
staart kunnen ze de mensen vijf maanden lang pijnigen.
11 De engel van de afgrond is koning over hen. Zijn naam is Vernietiger
– Abaddon in het Aramees en Apollyon in het Grieks.
12 Het eerste aangekondigde onheil is voorbij, hierna volgen er nog twee.

13 Toen blies de zesde engel op zijn trompet en vanuit de vier hoeken van
het gouden altaar dat voor God staat, hoorde ik een stem.
14 Deze zei tegen de zesde engel met een trompet: “Laat de vier engelen
los, die worden vastgehouden bij de grote rivier de Eufraat.”
15 De vier engelen, die waren gereedgehouden voor dat tijdstip op die
dag in die maand in dat jaar, werden losgelaten om een derde deel van de
mensheid te doden.
16 Ik hoorde het aantal soldaten te paard; het bedroeg tweehonderd
miljoen.
17 De paarden en ruiters in mijn visioen zagen er als volgt uit: ze droegen
vuurrode, donkerblauwe en zwavelgele pantsers. De koppen van de
paarden leken op leeuwenkoppen en er kwam vuur, rook en zwaveldamp
uit hun bek.
18 Een derde deel van de mensheid werd gedood door het vuur, de rook
en de zwaveldamp die uit hun bek kwamen – door deze drie plagen.
19 De kracht van de paarden ligt in hun bek en in hun staart. Die staarten
lijken op slangen; ze hebben koppen waarmee ze de mensen aanvallen.
20 Maar de overige mensen – zij die niet door deze plagen waren gedood
– bekeerden zich niet van hun zelfgemaakte goden; ze stopten niet met
het aanbidden van demonen en van gouden, zilveren, bronzen, stenen en
houten afgoden die niet kunnen zien, horen of bewegen.
21 Ook bekeerden ze zich niet van hun moorden, noch van hun magie,
noch van hun ontucht, noch van hun diefstal.

10

1 Toen zag ik een andere machtige engel uit de hemel komen. Hij was
gehuld in een wolk en had een regenboog boven zijn hoofd. Zijn gezicht
straalde als de zon en zijn benen leken op zuilen van vuur.
2 Hij had een kleine geopende boekrol in zijn hand en zette zijn
rechtervoet op de zee en zijn linkervoet op het land.
3 Toen riep hij zo luid als een brullende leeuw. Nadat hij had geroepen,
klonk zevenmaal de stem van de donder.
4 Nadat de zeven donderslagen hadden gesproken, wilde ik beginnen
schrijven, maar ik hoorde een stem uit de hemel, die zei: “Hou hetgeen
de zeven donderslagen hebben gezegd geheim; schrijf het niet op.”
5 Toen hief de engel die ik op de zee en het land zag staan zijn rechterhand
naar de hemel.
6 Hij zwoer bij Degene die voor eeuwig en altijd leeft – die de hemel met
alles wat daarin is, de aarde en alles wat daarop is, en de zee en alles wat
daarin is, geschapen heeft – dat er geen uitstel meer zou zijn.
7 Gods geheime plan zal worden uitgevoerd zodra de zevende engel op
de zevende trompet blaast, zoals God aan zijn dienaren, de profeten, heeft
aangekondigd.
8 Toen sprak de stem uit de hemel die ik eerder had gehoord, opnieuw.
Hij zei tegen mij: “Ga naar de engel die op de zee en op het land staat en
neem de kleine geopende boekrol die hij in zijn hand houdt.”
9 Ik ging naar de engel toe en vroeg hem mij de kleine boekrol te geven.
Hij zei tegen mij: “Neem hem aan en eet hem op. Hij zal je maag bitter
maken, maar in je mond zo zoet zijn als honing.”
10 Ik nam de kleine boekrol uit de hand van de engel en at hem op. In
mijn mond smaakte hij zo zoet als honing, maar toen ik hem had opgegeten
werd mijn maag bitter.
11 Toen werd tegen mij gezegd: “Je moet opnieuw profeteren over vele
volken, naties, taalgroepen en koningen.”

11

1 Toen werd mij een rietstengel gegeven om als meetstok te gebruiken.
Iemand zei: “Ga Gods tempel meten, en ook het altaar en de mensen in de
tempel die God aanbidden.
2 Maar sla het plein buiten de tempel over. Dat mag je niet meten, want
het is aan de volken prijsgegeven. Zij zullen de heilige stad 42 maanden
lang vertrappelen.
3 Ik zal mijn twee getuigen aanstellen en zij zullen 1260 dagen lang
profeteren, gekleed in een rouwgewaad."
4 Zij zijn de twee olijfbomen en de twee kandelaars die voor de Heer van
de aarde staan.
5 Als iemand hun kwaad wil doen, zal er vuur uit hun mond komen,
dat hun vijanden verteert. Dus als iemand hun kwaad wil doen, moet die
persoon op die wijze worden gedood.
6 Zij hebben de macht om de wolkenhemel af te sluiten, zodat er geen
regen zal vallen zolang ze profeteren. Ook hebben ze de macht om water
in bloed te veranderen en de aarde met allerlei plagen te straffen wanneer
ze dat willen.
7 En wanneer ze hun taak als getuige hebben voltooid, zal het beest dat
uit de afgrond opstijgt, strijd tegen hen voeren, over hen zegevieren en hen
doden.

8 Hun dode lichaam zal op straat liggen in de grote stad met de
symbolische namen Sodom en Egypte, de stad waar ook hun Heer werd
gekruisigd.
9 Drieënhalve dag lang zullen mensen uit de volken, stammen, taal-
groepen en naties naar hun dode lichamen kijken en niet toelaten dat die
worden begraven.
10 De bewoners van de aarde zullen zich over de dood van de twee
profeten verheugen; ze zullen feestvieren en elkaar geschenken toesturen,
want de twee profeten waren een kwelling voor de bewoners van de aarde.
11 Maar na afloop van die drieënhalve dag kwam de levensadem die God
geeft, in hen terug. Ze gingen op hun voeten staan en de mensen die naar
hen keken werden verschrikkelijk bang.
12 Toen hoorden de twee profeten een luide stem uit de hemel, die tegen
hen zei: “Kom hierheen.” Ze gingen in een wolk naar de hemel en hun
vijanden keken hen na.
13 Op dat moment was er een zware aardbeving, waardoor een tiende
deel van de stad instortte. Zevenduizend mensen kwamen bij de aardbev-
ing om. De overlevenden waren zo bang dat ze de God van de hemel eer
bewezen.
14 Het tweede aangekondigde onheil is voorbij; het derde volgt spoedig.

15 Toen blies de zevende engel op zijn trompet en er klonken luide
stemmen in de hemel. Ze riepen: “Het koningschap over de wereld van
onze Heer en van zijn Messias is aangebroken. Hun koningschap zal voor
eeuwig en altijd duren.”

16 De 24 oudsten die voor God op tronen zitten, lieten zich in aanbidding
voor God neervallen.
17 Ze zongen: “Wij danken U, Heer, God, Almachtige, die is en die was,
dat U uw grote macht heeft opgenomen en aan uw koningschap begonnen
bent.
18 De volken waren woedend, maar nu is uw toorn gekomen. Het is tijd
voor uw oordeel over de doden. Het is tijd om uw dienaren, de profeten
– en ook alle mensen die bij U horen en ontzag voor U hebben, zowel de
gewone als de hooggeplaatste – hun beloning te geven en om te vernietigen
wie anderen heeft vernietigd.”

19 Toen ging Gods tempel in de hemel open, zodat de Ark van het Verbond
die in Gods tempel stond, zichtbaar werd. Het begon te bliksemen, te
donderen en te hagelen en er was een aardbeving.

12

1 Toen verscheen in de lucht een wonderlijk teken: een vrouw, gehuld in
de zon, met de maan onder haar voeten en een kroon van twaalf sterren
op haar hoofd.
2 Ze was zwanger en ze schreeuwde het uit wegens de weeën en de pijn
van het baren.
3 Toen verscheen in de lucht nog een wonderlijk teken: een grote
vuurrode draak met zeven koppen en tien hoorns. Op elk van zijn zeven
koppen droeg hij een diadeem.
4 Met zijn staart veegde hij een derde deel van de sterren uit de lucht en
gooide die op de aarde. De draak ging voor de vrouw staan die zou baren,
om het kind dat zij baarde te verslinden zodra het geboren zou zijn.

5 Maar toen ze het kind had gebaard – een zoon, die over alle volken zal
heersen met een ijzeren scepter – werd het kind weggenomen naar God en
zijn troon.
6 De vrouw vluchtte naar de wildernis, waar God een plaats voor haar
had gereedgemaakt waar zij 1260 dagen lang verzorgd zou worden.
7 Toen brak er oorlog uit in de hemel, een strijd van Michaël en zijn
engelen tegen de draak. De draak en zijn engelen vochten terug,
8 maar ze konden niet tegen Michaël en zijn engelen op en werden uit de
hemel verdreven.
9 Toen werd de grote draak – de slang van weleer, die de duivel en
de satan wordt genoemd en die de hele wereld misleidt – op de aarde
geworpen. Ook zijn engelen werden op de aarde geworpen.
10 Toen hoorde ik een luide stem in de hemel, die riep: “Nu zijn de
redding, de macht en het koningschap van onze God en de heerschappij van
zijn Messias gekomen, want de aanklager van onze broeders en zusters, die
hen dag en nacht aanklaagt bij God, is verslagen.
11 Zij hebben hem overwonnen door het bloed van het lam en door hun
getuigenis. Ze waren niet aan hun leven verknocht, maar waren bereid te
sterven.
12 Verheug je daarom, hemel en jullie die daar wonen! Maar wee de aarde
en de zee, want de duivel komt naar jullie toe; hij is ziedend van woede en
weet dat hij niet veel tijd meer heeft.”
13 Zodra de draak zag dat hij op de aarde was geworpen, achtervolgde hij
de vrouw die een zoon had gekregen.
14 Maar er werden twee grote adelaarsvleugels aan de vrouw gegeven,
om naar de wildernis te vluchten, naar de plaats waar zij drieënhalf jaar
lang verzorgd zou worden, buiten het bereik van de slang.
15 Toen spuwde de slang een stroom water uit, zo groot als een rivier,
achter de vrouw aan, om haar weg te spoelen.
16 Maar de aarde kwam de vrouw te hulp door haar mond te openen en
de rivier die uit de bek van de draak stroomde op te slokken.
17 De draak werd woedend op de vrouw en vertrok om strijd te voeren
tegen haar andere afstammelingen; dat zijn zij die zich aan Gods geboden
houden en trouw zijn aan Jezus' getuigenis.
18 Toen ging de draak op het strand bij de zee staan.

13

1 Toen zag ik een beest uit de zee komen. Het had tien hoorns en zeven
koppen. Op zijn tien hoorns droeg het tien diademen en op zijn koppen
stonden godslasterlijke namen.
2 Het beest dat ik zag, leek op een luipaard met poten als die van een beer
en een bek als die van een leeuw. De draak gaf hem zijn macht, zijn troon
en veel gezag.
3 Een van zijn koppen zag eruit alsof het dodelijk gewond was geweest
en was genezen. De hele aarde bewonderde het beest en ging erachteraan.
4 De mensen aanbaden de draak, omdat hij het beest macht had gegeven.
Ook aanbaden ze het beest, met de woorden: “Wie kan zich met het beest
vergelijken en wie kan ertegen op?”
5 Het beest ontving een bek waarmee het hooghartige en godslasterlijke
uitspraken deed en het kreeg de macht om dat te doen, 42 maanden lang.
6 Het beest begon lasterlijk tegen God te spreken; het beledigde God, de
hemel waar Hij woont en allen die daar bij Hem zijn.

7 Ook mocht het strijd voeren tegen de mensen die bij God horen en
over hen zegevieren. Het kreeg de macht over alle stammen en volken
en taalgroepen en naties.
8 Alle bewoners van de aarde zullen het beest aanbidden, ieder van wie
de naam niet sinds de schepping van de wereld is opgetekend in het boek
van het leven, dat in het bezit van het geslachte lam is.
9 Als je oren hebt, luister dan.
10 Wie bestemd is voor gevangenschap, zal worden gevangengenomen.
Wie bestemd is om met het zwaard te worden omgebracht, zal met het
zwaard worden omgebracht. Om dit aan te kunnen, hebben de mensen
die bij God horen volharding en geloof nodig.
11 Toen zag ik uit de aarde een ander beest komen. Het had twee hoorns,
als een lam, maar het sprak als een draak.
12 Het oefende in het bijzijn van het eerste beest al diens gezag uit
en dwong de aarde en haar bewoners om het eerste beest, waarvan de
dodelijke wond genezen was, te aanbidden.
13 Ook deed het grote wonderlijke tekenen; het deed zelfs in het bijzijn
van de mensen vuur uit de hemel naar de aarde komen.
14 En met de wonderlijke tekenen die het mocht doen in het bijzijn van
het eerste beest, misleidde het de bewoners van de aarde. Het droeg
de bewoners van de aarde op, een beeld te maken van het beest dat
neergestoken was geweest en toch in leven was gebleven.
15 Ook mocht het tweede beest het beeld van het eerste beest leven
inblazen – zodat ook dat beeld kon spreken – en mocht het de mensen
ombrengen die dat beeld niet aanbaden.
16 Verder liet het bij alle mensen – zowel de gewone als de hooggeplaatste,
zowel de rijke als de arme, zowel de vrije als de onvrije – een merkteken
op de rechterhand of het voorhoofd aanbrengen.
17 Enkel wie het merkteken met de naam van het beest of het getal van
zijn naam draagt, zal dan kunnen kopen of verkopen.
18 Om dit te verstaan is wijsheid nodig. Wie verstandig is, kan het getal
van het beest ontcijferen. Het is namelijk het getal van een mens en zijn
getal is 666.

14

1 Daarna zag ik het lam op de berg Sion staan, met 144.000 mensen die
zijn naam en de naam van zijn Vader op hun voorhoofd hadden staan.
2 Ik hoorde een geluid uit de hemel, dat klonk als het geluid van veel
stromend water, als luide donderslagen. Het geluid dat ik hoorde klonk als
dat van harpisten die op hun harp spelen.
3 Voor de troon en voor de vier wezens en de oudsten stonden de 144.000
– zij die van op de aarde waren vrijgekocht. Ze zongen een nieuw lied, dat
niemand kon leren behalve zij.
4 Zij zijn het die zich niet met vrouwen hebben verontreinigd; ze zijn
maagdelijk gebleven. Zij zijn het die het lam volgen, overal waar het
heengaat. Zij zijn het die uit de mensheid zijn vrijgekocht om als de eerste
opbrengst aan God en het lam te worden aangeboden.
5 Ze waren nooit op een leugen betrapt; ze waren onberispelijk.
6 Toen zag ik hoog in de lucht nog een engel vliegen. Hij had een eeuwig
evangelie, dat hij moest verkondigen aan de bewoners van de aarde, aan
alle volken, stammen, taalgroepen en naties.

7 Hij riep luid: “Heb ontzag voor God en geef Hem eer, want het tijdstip
van zijn Oordeel is aangebroken. Aanbid Hem die de hemel en de aarde,
de zee en de waterbronnen heeft gemaakt.”
8 Daarna kwam er nog een engel, een tweede. Hij riep luid: “De grote stad
Babylon is gevallen! Gevallen is zij die alle volken had laten drinken van
de wijn van haar ontucht, de wijn die Gods straf teweegbrengt.”
9 Daarna kwam er een derde engel. Hij riep luid: “Wie het beest en
het beeld ervan aanbidt en een merkteken op zijn voorhoofd of zijn hand
aanvaardt,
10 zal ook drinken van de wijn van Gods toorn; deze zal onverdund in de
beker van Gods toorn worden geschonken. Hij zal met brandende zwavel
worden gepijnigd in het bijzijn van de heilige engelen en van het lam.
11 Uit het vuur dat hem pijnigt zal voor eeuwig en altijd rook opstijgen. Zij
die het beest en het beeld ervan aanbidden en zij die het merkteken van zijn
naam op hun voorhoofd aanvaarden, zullen geen rust krijgen, niet overdag
en niet 's nachts.”
12 De mensen die bij God horen – zij die zich aan Gods geboden houden
en Jezus trouw blijven – zullen dan volharding nodig hebben.
13 Toen hoorde ik een stem uit de hemel, die zei: “Schrijf op: Gezegend
zijn zij die vanaf nu sterven als mensen die bij God horen. Jazeker, zegt de
Geest, zij vinden rust van hun zwoegen en worden beloond voor hetgeen
ze hebben gedaan.”
14 Daarna zag ik een witte wolk. Op die wolk zat Iemand die op een
mensenzoon leek. Hij had een gouden kroon op zijn hoofd en een scherpe
sikkel in zijn hand.
15 Toen kwam er opnieuw een engel uit de tempel. Hij riep luid naar
de Mensenzoon op de wolk: “Neem uw sikkel ter hand en oogst, want het
moment om te oogsten is aangebroken; de oogst op aarde is rijp.”
16 Toen maaide de Mensenzoon op de wolk met zijn sikkel over de aarde
om daar te oogsten.
17 Toen kwam uit de tempel in de hemel nog een engel. Ook hij had een
scherpe sikkel.
18 Bij het altaar vandaan kwam weer een engel; deze had macht over het
vuur. Hij riep luid naar de engel met de scherpe sikkel: “Neem je scherpe
sikkel ter hand om de trossen van de druivelaar op aarde te snijden, want
zijn druiven zijn rijp.”
19 Toen maaide die engel met zijn scherpe sikkel over de aarde; hij oogstte
van de druivelaar op aarde en gooide de oogst in de grote wijnpers van
Gods toorn.
20 De druiven werden geperst buiten de stad en er kwam een grote
stroom bloed uit de wijnpers, zo hoog als het bit van een paard en bijna
driehonderd kilometer lang.

15

1 Toen zag ik in de hemel opnieuw een wonderlijk teken. Het was groot
en indrukwekkend: zeven engelen met zeven plagen. Dat zijn de laatste
plagen, want zij vormen het sluitstuk van Gods toorn.
2 Toen zag ik iets dat leek op een zee van glas vermengd met vuur.
Zij die over het beest, zijn beeld en het getal dat zijn naam weergeeft
hadden gezegevierd, stonden bij de glazen zee, met harpen die God hun
had gegeven.
3 Ze zongen het lied van Mozes, Gods dienaar, en van het lam:

“Groot en indrukwekkend zijn uw daden,
Heer, God, Almachtige.
Alles wat U doet is rechtvaardig en eerlijk,
Koning van de volken.
4 Wie zou geen ontzag voor U hebben, Heer,
en U niet verheerlijken?
Want alleen U bent heilig.
Alle volken zullen komen om U te aanbidden,
want uw rechtvaardige daden zijn onthuld.”
5 Daarna zag ik in de hemel de tempel opengaan – dat is de tabernakel
van het verbond met God.
6 De zeven engelen met de zeven plagen kwamen uit de tempel naar
buiten. Ze waren gekleed in prachtig linnen en droegen een gouden band
om hun borst.
7 Een van de vier wezens gaf de zeven engelen zeven gouden schalen,
gevuld met de toorn van God, die voor eeuwig en altijd leeft.
8 De tempel vulde zich met de rook die uit Gods luister en macht
voortkwam. Niemand kon de tempel binnengaan voordat het einde van
de zeven plagen van de zeven engelen was bereikt.

16

1 Toen hoorde ik een luide stem, die vanuit de tempel de zeven engelen
toeriep: “Ga de zeven schalen van Gods toorn leeggieten over de aarde.”
2 Toen ging de eerste engel zijn schaal over de aarde leeggieten. De
mensen die het merkteken van het beest droegen en zijn beeld aanbaden,
kregen pijnlijke kwaadaardige zweren.
3 Toen goot de tweede engel zijn schaal leeg over de zee. Het water werd
als het bloed van een dode en alles wat in de zee leefde stierf.
4 Toen goot de derde engel zijn schaal leeg over de rivieren en waterbron-
nen. Ook die veranderden in bloed.
5 Ik hoorde de engel voor de rivieren zeggen: “U bent rechtvaardig,
Heilige, die is en die was, want U heeft deze oordelen voltrokken.
6 Zij die het bloed van de profeten en allen die bij U horen hebben
vergoten, worden nu gedwongen om bloed te drinken; dat is wat ze
verdienen.”
7 Toen hoorde ik het altaar zeggen: “Ja, Heer, God, Almachtige, uw
oordelen zijn eerlijk en rechtvaardig.”
8 Toen goot de vierde engel zijn schaal leeg over de zon, waardoor deze
de macht kreeg om de mensen met vuur te verschroeien.
9 De grote hitte verschroeide de mensen en zij beledigden God. Hij heeft
macht over deze plagen, maar zij weigerden zich te bekeren en Hem eer te
bewijzen.
10 Toen goot de vijfde engel zijn schaal leeg over de troon van het beest.
Zijn rijk raakte verduisterd en de mensen beten op hun tong van de pijn.
11 Ze lasterden de God van de hemel wegens hun pijn en hun zweren,
maar ze bekeerden zich niet van hun wangedrag.
12 Toen goot de zesde engel zijn schaal leeg over de grote rivier, de
Eufraat. Deze viel droog, waardoor een weg ontstond voor de koningen
uit het oosten.
13 Toen zag ik uit de bek van de draak, de bek van het beest en de mond
van de valse profeet drie onreine geesten komen; ze zagen eruit als kikkers.

14 Dit zijn de demonische geesten die wonderlijke tekenen doen. Zij gaan
naar de koningen van de hele wereld, om hen te verzamelen voor de strijd
die zal plaatsvinden op de grote Dag van God, de Almachtige.
15 “Let op, Ik kom als een dief. Wie wakker en gekleed blijft, is gezegend;
hij zal niet naakt rondlopen en zich niet hoeven te schamen.”
16 Ze verzamelden zich op de plaats die in het Aramees Armageddon heet.
17 Toen goot de zevende engel zijn schaal leeg over de lucht. Er kwam
een luide stem van de troon in de tempel, die riep: “Het is gebeurd.”
18 Het begon te bliksemen en te donderen en er was een zware aardbev-
ing, zo zwaar als er nog nooit is geweest sinds de mensheid zich op aarde
bevindt.
19 De grote stad viel in drie delen uiteen en de steden van de volken
stortten in. God was de grote stad Babylon niet vergeten; Hij gaf haar de
beker met de wijn van zijn hevige toorn.
20 Alle eilanden verdwenen en er waren geen bergen meer te vinden.
21 Vanuit de lucht vielen grote, loodzware hagelstenen op de mensen en
die lasterden God wegens de plaag van de hagel. Die plaag was namelijk
verschrikkelijk zwaar.

17

1 Toen kwam een van de zeven engelen die de zeven schalen hadden naar
mij toe. Hij zei: “Kom, ik zal je de voltrekking tonen van het oordeel over
de grote hoer die aan de vele rivieren zit.
2 De koningen op aarde hebben ontucht met haar gepleegd en de
bewoners van de aarde hebben zich aan de wijn van haar ontucht
bedronken.”
3 In het visioen dat de Geest mij gaf, werd ik door deze engel meegenomen
naar de wildernis. Daar zag ik een vrouw zitten op een felrood beest dat
volledig bedekt was met godslasterlijke namen; het had zeven koppen en
tien hoorns.
4 De vrouw droeg paarse en felrode kleren en sieraden van goud,
edelstenen en parels. In haar hand hield ze een gouden beker, die gevuld
was met de gruwelijke vunzigheid van haar ontucht.
5 Op haar voorhoofd stond een naam met een geheime betekenis: de
grote stad Babylon, moeder van de hoeren en van de gruwelen van de
aarde.
6 Ik zag dat de vrouw dronken was van het bloed van de mensen die bij
God horen, het bloed van de mensen die van Jezus hadden getuigd. Ik was
verwonderd en verbijsterd om haar te zien.
7 De engel vroeg mij: “Waarom ben je zo verbijsterd? Laat me jou het
geheim verklaren van de vrouw en van het beest waarop zij zit, dat met de
zeven koppen en de tien hoorns.
8 Het beest dat je zag, was er en is er nu niet; het zal binnenkort uit de
afgrond komen en ten onder gaan. De bewoners van de aarde, zij van wie
de naam niet al vanaf de schepping van de wereld in het boek van het leven
staat, zullen zich verbazen wanneer ze het beest zien dat er was, dat er nu
niet is en dat zal terugkomen.
9 Om dit te verstaan is wijsheid en verstand nodig. De zeven koppen zijn
de zeven heuvels waarop de vrouw zit. Ze zijn ook zeven koningen.
10 Vijf van hen zijn gestorven, een is nu koning, en de zevende is er nog
niet. Maar wanneer hij komt, zal hij slechts kort blijven.

11 Het beest dat er was en er nu niet is, is de achtste koning – hoewel hij
een van de zeven is. Ook hij zal ten onder gaan.
12 De tien hoorns die je hebt gezien, zijn tien koningen. Zij regeren nog
niet, maar zullen de macht krijgen om een uur lang samen met het beest
te regeren.
13 Ze zijn volkomen gelijkgezind en dragen hun macht en gezag aan het
beest over.
14 Ze zullen zich tegen het lam keren en het lam – de Heer boven alle
heren en de Koning boven alle koningen – zal hen overwinnen. En zij die
geroepen, uitverkoren en trouw zijn, zullen bij Hem zijn."
15 Hij vervolgde: "De rivieren die je hebt gezien, waarbij de hoer zit, zijn
volken en menigten, naties en taalgroepen.
16 De tien hoorns die je hebt gezien en het beest zullen de hoer haten en
haar al haar bezittingen en kleren afnemen. Ze zullen haar verslinden en
verbranden.
17 God heeft hun namelijk een plan ingegeven dat van Hem komt: ze
zullen overeenkomen om hun koningschap aan het beest over te dragen
totdat hetgeen God gezegd heeft, in vervulling is gegaan.
18 En de vrouw die je hebt gezien is de grote stad, die heerst over de
koningen op aarde."

18

1 Daarna zag ik een andere engel uit de hemel komen. Hij was zeer
machtig en door zijn luister werd de hele aarde verlicht.
2 Hij riep luid en krachtig: "Gevallen, gevallen is de grote stad Babylon! Ze
is een verblijfplaats van demonen geworden, een hol voor iedere onreine
geest, een nest voor iedere onreine vogel en een hol voor ieder onrein en
afschuwwekkend dier.
3 Alle volken hebben van haar mateloze ontucht gedronken zoals men
wijn drinkt, de koningen op aarde hebben ontucht met haar gepleegd en de
handelaars op aarde hebben zich verrijkt aan haar enorme losbandigheid."
4 Toen hoorde ik een andere stem uit de hemel zeggen: "Mijn volk, trek
uit haar weg en neem geen deel aan haar zonden; dan ontkomen jullie aan
de plagen die haar zullen treffen.
5 Want haar zonden liggen hemelhoog opgestapeld en God is haar
misdrijven niet vergeten.
6 Zet haar betaald wat ze anderen heeft aangedaan. Geef haar het
dubbele van wat zij heeft misdaan. Laat haar het dubbele drinken uit de
beker die zij voor anderen had bereid.
7 Laat haar pijn en verdriet even groot zijn als haar eigendunk en
decadentie. Ze maakt zichzelf wijs: 'Ik zit hier als een koningin, ik ben
geen weduwe, ik zal nooit hoeven rouwen.'
8 Daarom zullen alle plagen haar op één dag treffen: dood, rouw en
honger; ook zal ze in vlammen opgaan, want de Heer, de God die zijn
oordeel over haar voltrekt, is machtig.
9 De koningen op aarde die ontucht met haar pleegden en in haar
decadentie deelden, zullen om haar wenen en treuren wanneer ze de rook
van de brandende stad zien.
10 Uit angst voor de pijn die zij dan lijdt, zullen ze op een afstand staan
roepen: 'Wee, wee, de grote stad Babylon, de sterke stad, want het oordeel
over jou is in een uur voltrokken.'

11 De handelaars op aarde zullen over haar jammeren en rouwen, omdat
niemand hun koopwaar meer koopt:
12 goederen van goud en zilver, edelstenen en parels; fijn linnen en
paarse, zijden en felrode stoffen; allerlei soorten citrushout; allerlei
voorwerpen van ivoor en van kostbaar hout, brons, ijzer en marmer;
13 kaneel, amoom, balsem, mirre en wierook; wijn, olijfolie, fijn meel
en tarwe; runderen, schapen, paarden en wagens; slaven en krijgsgevan-
genen.
14 'Weg is het rijpe fruit waarnaar je hart uitging, verdwenen zijn al je
prachtige kostbaarheden; ze zullen nooit meer bestaan.'
15 Uit afschuw voor de pijn die zij dan lijdt, zullen de handelaars die zich
aan haar hadden verrijkt, jammerend en rouwend op een afstand staan.
16 Ze zullen roepen: 'Wee, wee, de grote stad, die in fijn linnen en in
paarse en rode stoffen was gekleed en die sieraden van goud, edelstenen
en parels droeg.
17 Al die rijkdom is in één uur tijd te gronde gegaan.' "

Alle kapiteins en zeelui, scheepsvolk en reders stonden op een afstand
18 naar de rook van de brandende stad te kijken en schreeuwden het uit:
"Welke stad was zo prachtig als zij?"
19 Ze strooiden stof op hun hoofd en riepen al jammerend en rouwend:
"Wee, wee, de grote stad, waar alle reders zich aan haar weelde hebben
verrijkt, want in één uur tijd is ze verwoest.
20 Verheug je over haar, hemel en allen die bij God horen, apostelen en
profeten, want Hij heeft jullie recht verschaft door zijn oordeel over haar
te voltrekken."
21 Toen nam een machtige engel een steen ter grootte van een molen-
steen, gooide die in de zee en zei: "Zo zal de grote stad Babylon worden
weggeslingerd; ze zal niet meer bestaan.
22 De muziek van harpisten en muzikanten, van fluitisten en trompettis-
ten zal niet meer in jou worden gehoord, er zal geen enkele ambachtsman
meer in jou worden gevonden en het geluid van een molen zal in jou niet
meer worden gehoord.
23 Het licht van lampen zal in jou niet meer branden en de stem van bruid
en bruidegom zal niet meer in jou worden gehoord, want je handelaars
waren de machtigste mannen op aarde en alle volken werden door jouw
magie misleid.
24 In deze stad was het bloed vergoten van profeten, van mensen die bij
God horen, en van allen die op aarde zijn omgebracht."

19

1 Daarna hoorde ik iets dat klonk als een luide stem van een grote menigte
die riep: "Halleluja! De redding, luister en macht zijn van onze God.
2 Zijn oordelen zijn eerlijk en rechtvaardig. Hij heeft zijn oordeel
voltrokken over de grote hoer die met haar ontucht de aarde te gronde
richtte; Hij heeft haar gestraft voor het vergieten van het bloed van zijn
dienaren."
3 En verder: "Halleluja, haar rook stijgt op voor eeuwig en altijd."

4 De vierentwintig oudsten en de vier wezens lieten zich voor God, die
op de troon zit, neervallen om Hem te aanbidden met de woorden: "Amen,
halleluja."

5 Vanaf de troon klonk een stem, die zei: “Prijs onze God, al zijn dienaren
en jullie die ontzag voor Hem hebben, zowel de gewone mensen als de
hooggeplaatsten.”
6 Toen hoorde ik iets dat klonk als een luide stem van een grote menigte,
als het geraas van vele rivieren, als het gebulder van zware donderslagen.
De stem riep: “Halleluja, want de Heer, onze God, de Almachtige regeert.
7 Laten we ons verheugen en Hem eer bewijzen, want het huwelijksfeest
van het lam is aangebroken en zijn bruid heeft zich gereedgemaakt.
8 Zij mag zich kleden in stralend wit linnen.” Het linnen staat symbool
voor het rechtvaardige gedrag van de mensen die bij God horen.
9 Toen zei de engel tegen mij: “Schrijf op: zij die voor het huwelijksfeest
van het lam zijn uitgenodigd, zijn gezegend.” Hij vervolgde: “Deze woorden
zijn waar; het zijn Gods woorden.”
10 Ik liet me in aanbidding aan zijn voeten neervallen, maar hij zei: “Doe
dat niet; ik ben slechts een dienaar van God, net als jij en je broeders
en zusters die over de getuigenis van Jezus beschikken. Je moet God
aanbidden.” De getuigenis van Jezus is wat de Geest de profeten ingeeft.
11 Toen zag ik dat de hemel was opengegaan. Daar stond een wit paard.
De ruiter heet “Trouw en betrouwbaar”; zijn oordeel en zijn strijd zijn
rechtvaardig.
12 Zijn ogen vlammen als vuur en op zijn hoofd draagt Hij veel diademen,
waarin namen gegraveerd zijn die niemand kent behalve Hij.
13 Hij is gehuld in een in bloed gedrenkt gewaad en zijn naam luidt “Gods
Woord”.
14 De hemelse legers volgden Hem op witte paarden en gekleed in
smetteloos wit, fijn linnen.
15 Uit zijn mond komt een scherp zwaard waarmee Hij de volken
overwint; Hij zal over hen heersen met een ijzeren scepter en hen pletten
in de druivenpers van de hevige toorn van de almachtige God.
16 Op zijn gewaad, ter hoogte van zijn dij, staat de naam “Koning boven
alle koningen en Heer boven alle heren”.
17 Toen zag ik een engel op de zon staan. Hij riep luid naar alle vogels die
hoog in de lucht vlogen: “Kom, verzamel je voor het grote feestmaal van
God.
18 Dan zullen jullie het vlees eten van koningen, het vlees van generaals,
het vlees van machthebbers, het vlees van paarden en ruiters, het vlees
van alle mensen, zowel de vrije als de onvrije, zowel de gewone als de
hooggeplaatste.”
19 Toen zag ik het beest en de koningen op aarde met hun legers; zij
verzamelden zich om strijd te voeren tegen de ruiter op het paard en tegen
zijn leger.
20 Het beest werd gevangengenomen, samen met de valse profeet die in
zijn bijzijn de wonderlijke tekenen had verricht, waarmee hij de mensen
had misleid die het merkteken van het beest hadden aanvaard en die zijn
beeld aanbaden. De twee werden levend in de vuurpoel van brandende
zwavel geworpen.
21 De anderen werden omgebracht met het zwaard dat uit de mond van
de ruiter kwam, en alle vogels vraten zich vol.

20

1 Toen zag ik een engel uit de hemel komen met de sleutel voor de afgrond
en een zware keten in zijn hand.

2 Hij greep de draak, de slang van weleer – hij is de duivel en de satan –
en ketende hem voor duizend jaar.
3 Hij wierp hem in de afgrond. Toen sloot en verzegelde hij die boven
hem, zodat de draak de volken niet meer zou kunnen misleiden zolang
de duizend jaar niet voorbij waren. Daarna moet hij korte tijd worden
vrijgelaten.
4 Toen zag ik tronen; wie daarop zou zitten zou de macht krijgen om te
oordelen. Ook zag ik de zielen van de mensen die waren onthoofd omwille
van de getuigenis van Jezus en de boodschap van God; zij hadden het beest
en zijn beeld niet aanbeden en het merkteken niet op hun voorhoofd of
hun hand gekregen. Zij kwamen tot leven en regeerden duizend jaar lang
met Christus.
5 Dit is de eerste verrijzenis. De overige doden kwamen niet tot leven
zolang de duizend jaar niet voorbij waren.
6 Zij die aan de eerste verrijzenis mogen deelnemen, zijn gezegend en
horen bij God. Over hen heeft de tweede dood geen macht; zij zullen
priesters voor God en voor Christus zijn, en ze zullen duizend jaar lang
samen met Hem regeren.
7 Na afloop van die duizend jaar zal Satan uit zijn gevangenschap worden
vrijgelaten.
8 Hij zal eropuit gaan om de volken te misleiden die in de vier uithoeken
van de aarde wonen – Gog en Magog – en hen verzamelen voor de strijd.
Hun aantal is als dat van de zandkorrels op een strand.
9 Ze marcheerden over de breedte van de aarde en omsingelden het kamp
van de mensen die bij God horen en de door God geliefde stad. Toen kwam
er vuur uit de hemel, dat de aanvallers verteerde.
10 Hij die hen had misleid, de duivel, werd in de poel van brandende
zwavel geworpen, bij het beest en de valse profeet. Daar zullen ze dag en
nacht worden gepijnigd, voor eeuwig en altijd.
11 Toen zag ik een grote witte troon en Hij die daarop zit. De aarde en de
hemel vluchtten bij Hem vandaan; zij verdwenen.
12 Toen zag ik alle doden voor de troon staan – zowel de gewone mensen
als de hooggeplaatsten – en de boeken werden geopend. Er werd ook een
ander boek geopend, namelijk het boek van het leven. Over de doden werd
het oordeel geveld dat overeenkwam met hun gedrag zoals dat in de boeken
genoteerd stond.
13 Toen stond de zee de doden af die zij bevatte. Ook de dood en het
dodenrijk stonden de doden af die zij bevatten en over iedere dode werd
het oordeel geveld dat overeenkwam met zijn gedrag.
14 Toen werden de dood en het dodenrijk in de vuurpoel geworpen. Dit
is de tweede dood, de vuurpoel.
15 Wie niet in het boek van het leven vermeld stond, werd in de vuurpoel
geworpen.

21

1 Toen zag ik een nieuwe hemel en een nieuwe aarde. De eerste hemel
en de eerste aarde bestonden niet meer; ook was er geen zee meer.
2 Ik zag de heilige stad, het nieuwe Jeruzalem, uit de hemel komen, bij God
vandaan; ze was gereed en mooi gemaakt als een bruid voor haar man.
3 Ik hoorde een luide stem, die vanaf de troon riep: “Dit is Gods woning
bij de mensen. Hij zal bij hen wonen. Zij zullen zijn volk zijn en Hij, hun
God, zal bij hen zijn.

4 Hij zal alle tranen uit hun ogen wissen; er zal geen dood meer zijn, noch
rouw, noch geween, noch pijn. Het oude is voorbij."
5 Hij die op de troon zit, zei: "Let op, Ik maak alles nieuw." Toen zei Hij:
"Schrijf deze woorden op; ze zijn betrouwbaar en waar."
6 Daarna zei Hij tegen mij: "Het is voltooid. Ik ben de alfa en de omega,
het begin en het einde. Wie dorst heeft, zal Ik vrijelijk laten drinken uit de
bronnen met het water dat leven geeft.
7 Wie overwint, zal deze zaken ontvangen; Ik zal zijn God zijn en hij zal
mijn kind zijn.
8 Maar wie laf en trouweloos zijn, wie zich bezighouden met gruwelijkhe-
den, moord, seksueel wangedrag, magie en verering van afgoden, en alle
leugenaars, wacht de poel van brandende zwavel; dat is de tweede dood."

9 Een van de zeven engelen met de zeven schalen die met de zeven laatste
plagen gevuld waren, kwam naar me toe. Hij zei tegen mij: "Kom, dan zal
ik je de bruid tonen, de vrouw van het lam."
10 In het visioen dat de Geest mij gaf, nam de engel mij mee naar een
grote, hoge berg. Daar toonde hij mij de heilige stad Jeruzalem, die uit de
hemel kwam, bij God vandaan.
11 Ze was vol van Gods hemelse pracht; ze schitterde als een edelsteen,
als een kristalheldere steen van jaspis.
12 Ze had een bijzonder hoge muur met twaalf poorten, die door twaalf
engelen werden bewaakt. Op de poorten stonden namen; het waren de
namen van de twaalf stammen van Israël.
13 Er waren drie poorten aan de oostzijde, drie poorten aan de noordzijde,
drie poorten aan de zuidzijde en drie poorten aan de westzijde.
14 De fundering van de stadsmuur bestond uit twaalf grote stenen,
waarop de namen van de twaalf apostelen van het lam stonden.
15 De engel die met me sprak had een gouden meetstok om de stad en
haar poorten en haar muur op te meten.
16 De stad is vierkant van vorm: de lengte is gelijk aan de breedte. Met
de meetstok mat hij de stad: 12.000 stadiën lang, breed en hoog.
17 Ook mat hij de stadsmuur: 144 el in menselijke maten, die ook door de
engel werden gebruikt.
18 De muur is van jaspis; de stad is van zuiver goud en schittert als helder
glas.
19 De stenen die de fundering van de stadsmuur vormen, waren versierd
met allerlei edelstenen: de eerste steen met jaspis, de tweede met saffier,
de derde met chalcedon, de vierde met smaragd,
20 de vijfde met onyx, de zesde met sardius, de zevende met chrysoliet,
de achtste met beryl, de negende met topaas, de tiende met chrysopraas,
de elfde met zirkoon, de twaalfde met amethist.
21 De twaalf poorten waren twaalf parels; elke poort was gemaakt van
een enkele parel. De grote straat door de stad is van zuiver goud en
doorschijnend als glas.
22 Een tempel zag ik er niet, want de Heer, God, de Almachtige, is haar
tempel, samen met het lam.
23 De stad heeft het licht van de zon en de maan niet nodig, want ze wordt
verlicht door Gods hemelse pracht en het lam is haar lamp.
24 De volken zullen leven in haar licht en de koningen op aarde zullen
hun eerbewijzen naar haar toebrengen.

25 Haar poorten zullen overdag altijd open staan en nacht wordt het er
niet.
26 De schatten en eerbewijzen van de volken zullen naar haar worden
toegebracht.
27 Niets dat onrein is en niemand die gruwelijke en bedrieglijke dingen
doet, mag er naar binnen; enkel zij van wie de namen staan in het boek
van het leven dat in het bezit van het lam is.

22

1 Toen toonde de engel mij de rivier met het water dat leven geeft. Deze
rivier is helder als kristal en ontspringt aan de troon van God en het lam.
2 Ze stroomt midden door de straat van de stad. Aan weerszijden van de
rivier staat de levensboom; deze draagt twaalf maal per jaar vrucht – elke
maand – en de bladeren ervan bieden genezing voor de volken.
3 Er zal niets meer zijn waarop Gods vloek rust. De troon van God en het
lam zal daar zijn en Gods dienaren zullen Hem vereren.
4 Zij zullen zijn gezicht zien en zijn naam zal op hun voorhoofd staan.
5 Er zal geen nacht meer zijn en er zal geen nood meer zijn aan het
schijnsel van een lamp of het licht van de zon, want de Heer, God, zal hen
verlichten en ze zullen voor eeuwig en altijd regeren.
6 Toen zei de engel tegen mij: “Deze woorden zijn betrouwbaar en waar.”
De Heer, de God wiens Geest door de profeten spreekt, heeft zijn engel
gezonden om zijn dienaren te tonen wat spoedig moet gebeuren.
7 “Let op, Ik kom spoedig. Wie zich houdt aan de woorden van dit
profetische boek, is gezegend.”
8 Ik, Johannes, ben het die deze zaken heeft gehoord en gezien. Nadat
ik ze had gehoord en gezien, liet ik me in aanbidding neervallen aan de
voeten van de engel die me deze zaken had getoond.
9 Maar hij zei tegen mij: “Doe dat niet; ik ben slechts een dienaar van
God, net als jij en je broeders en zusters, de profeten. Ik ben net als zij die
zich aan de woorden in dit boek houden. Je moet God aanbidden.”
10 Toen zei Hij tegen mij: “Hou de profetische woorden van dit boek niet
geheim, want het moment is bijna aangebroken.
11 Laat de onrechtvaardige nog meer onrecht doen, en wie doet wat
onrein is, nog meer onrein worden. Maar laat de rechtvaardige nog meer
goeds doen en wie een zuiver leven leidt, een zuiver leven blijven leiden.”
12 “Let op, Ik kom spoedig en breng voor iedereen de beloning mee die
hij met zijn daden heeft verdiend.
13 Ik ben de alfa en de omega, de eerste en de laatste, het begin en het
einde.
14 Zij die hun kleren hebben gewassen zijn gezegend, want zij krijgen toe-
gang tot de levensboom en zij mogen door de poorten de stad binnengaan.
15 Buiten zijn de honden, zij die magie bedrijven, die seksueel wangedrag
plegen, die anderen vermoorden, die afgoden dienen – allen die de leugen
liefhebben en leugenachtig leven.
16 Ik, Jezus, heb mijn engel gestuurd om ervoor te zorgen dat deze
boodschap aan de kerkgemeenschappen zou worden doorgegeven. Ik ben
de beloofde afstammeling van David, de stralende morgenster.”
17 De Geest en de bruid zeggen: “Kom.” Laat wie het hoort, zeggen: “Kom.”
Laat wie dorst heeft, komen en laat wie dat wil, vrijelijk drinken van het
water dat leven geeft.

18 Ik verklaar aan iedereen die de profetische woorden van dit boek
hoort: als iemand er iets aan toevoegt, zal God hem straffen met de plagen
die in dit boek staan beschreven.
19 En als iemand iets verwijdert uit de profetische woorden van dit boek,
zal God hem het recht ontnemen om van de levensboom te eten en in de
heilige stad te wonen.
20 Hij die dit alles verklaart, zegt: “Ja, Ik kom spoedig.” Amen. Kom, Heer
Jezus!
21 Ik wens jullie allen de genade van de Heer Jezus toe.